

శ్రీ రస్తు.

కలకత్తా

పత్తపత్త

శ్రీ చక్ర పాణి కృతము.

ఆంధ్ర తాత్పర్య వివరణ సహితము.

చెన్నపురి :

బావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్

వారిచేఁ బ్రకటితము.

1926.

All Rights Reserved.

ఇతఁడు గౌడరాజయొక్క ఆస్థానమునందు వైద్యవిద్వాంసుడుగా నుండెననియును, తండ్రి పేరు నారాయణసూరి యనియును, భానుశోధ కులీనుఁ డనియును తెలియుచున్నది.

శ్లో. గౌడాధికాభ రసవత్ప్రధికారిపాత్ర నారాయణస్య తనయః సునయోంతిరంగాత్,
భానోరసుప్రథితశోధ వలీకఠీనః శ్రీచక్రదత్త ఇహ కర్తృపదాధికారి.

ఇట్టి ఈ గ్రంథమును యథా శక్తి సరళమగు తెలుగుతాత్పర్యముతో ముద్రించి పాఠకుల కుపాయన మిచ్చుచున్నాము. ఇందలి స్థాలి త్యాదులను మన్నించి ఆంధ్రవైద్యలోక మీ గ్రంథమునకు తగిన యాదరమిచ్చెద రని విశ్వసించెదము.

ఇదివఱలో తెనుఁగులిపిలో అచ్చుకాని గదని గ్రహము, వైద్య శతశ్లోకి, అజీర్ణమంజరి, భేషజకల్పము, శార్ఙ్గధరకృత త్రిశతి, రాజమార్తాండము, రావణకుమారతంత్రము, వృక్షాముర్వేదము మున్నగు గ్రంథ రత్నములఁ బెక్కింటి సుబోధమగు తెనుఁగుతాత్పర్యాదులతో ముద్రించి యున్నాము. యూనానీ గ్రంథరత్నమగు ఇలా జుల్ గుర్బా ఆంధ్రమున చక్కగ ముద్రించి ప్రచురించినాము. ఇవిగాక అనుపానమంజరి, నాడీజ్ఞానము, లోలంబరాజీయము, శార్ఙ్గధరసంహిత, సుశ్రుతశారీరము, కాలజ్ఞానము, షడ్రసనిఘంటువు మొదలగు వైద్యగ్రంథముల చక్కగ సంస్కరింపించి ప్రచురించుచున్నాము. సంస్కృతభాషామయంబులై ఆంధ్రదేశపువైద్యులకుఁ బెలిసికొన నశక్యంబులై యున్న చరకసంహిత, భావప్రకాశిక మున్నగు గ్రంథరాజముల అచిరకాలమున ముద్రించ దలచినారము. ఆంధ్రదేశమున హెచ్చుగ ప్రచారమున యున్నట్టి బసవరాజీయము, వస్తుగుణరత్నాకరము మొదలగు గ్రంథముల త్వరలో ప్రకటింపఁబూనుకొని యున్నారము. కావున, సహృదయులు ప్రాచీనవైద్యగ్రంథములన్నియుఁ ద్వరలో బైలువడు నట్లు ప్రోత్సాహమును గలుగఁజేయుదురని ప్రార్థన.

ఇట్లు,
వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,
ప్రకాశకులు.

విషయ సూచిక.

విషయము	పుట	విషయము	పుట
<p>౧. జ్వరరాధికారము.</p> <p>మంగళాచరణము</p> <p>గ్రంథసంకలనవిధానము</p> <p>వైద్యునికృత్యము, జ్వరవర్జ్యములు</p> <p>లంఘనవిధానము, లంఘనావశ్యకత</p> <p>లంఘనార్హత, తత్పాకావలక్షణం,</p> <p>లంఘనాధ్యయము గల్గినవానిలక్షణము</p> <p>వమనమున కర్తవ్యములవారు, వమనము</p> <p>చేయించునప్పుడు గమనింపవలసిన</p> <p>కొన్ని ముఖ్యవిషయములు</p> <p>దాహజ్వరములకు వడంగపానీయా</p> <p>దులు, మందాన్ని గలవానికి పానీ</p> <p>యకల్పనములు, యవాగూపానీ</p> <p>యము, త్సుధిశబ్దరసకు సిప్పల్యాది</p> <p>లాజవేయములు, శిరోగోగికి గోక్షు</p> <p>రిపేయము, కోష్ఠబంధమునకు</p> <p>క్షాదిశృతము, పంచమాలయవాగు,</p> <p>మృదుమధ్యాద్యనుసార యవాగూ</p> <p>కల్పనము, మంథపేయాదికల్పనము,</p> <p>యవాగుకల్పనము</p> <p>యవాగును చేసేడికీరియము, దానిని</p> <p>సేవింపవలసిన కాలమును</p> <p>వీత్తజ్వరములలో చేయదగిన పాచన</p> <p>విధానము, ఆభిహారాదులయందలి</p> <p>పథ్యవిధానము, ముగ్ధయూష అమ</p> <p>లకయూషాదులు</p>	<p>1</p> <p>1</p> <p>2</p> <p>3</p> <p>4</p> <p>5</p> <p>6</p> <p>7</p>	<p>అన్నము మున్నగువానిని సేవించుట</p> <p>లో కలుగు నరుచిని పోగొట్టులేవో</p> <p>దులు, జ్వరభేదములు, ఆమజ్వర</p> <p>ములందు ఔషధము సేవింపరాద</p> <p>నుట, పక్వజ్వరలక్షణము</p> <p>త్రీ దోషజ్వరార్హము పాచనకషాయ</p> <p>ము, శోధనచేయదగనివారు, (స్త్రీ)</p> <p>లు స్త్రీలు ఔషధమును సేవించు</p> <p>టలో గమనింపదగినవిధి, ఔషధ</p> <p>ము జీర్ణించినట్లు తెలిసికొనుగుర్తులు,</p> <p>అట్లే జీర్ణింపనిగుర్తులు, జీర్ణింపక</p> <p>ముందు ఆహారాదులను సేవించిన</p> <p>యెడల వచ్చుప్రమాదములు, (స్త్రీ)</p> <p>బాలవృద్ధులు ఔషధమును సేవించ</p> <p>వలసిన రీతి</p> <p>ఔషధమును సేవించునప్పుడు గమనిం</p> <p>పవలసిన మూత్రపరిణామము, క్వా</p> <p>ధాదిఔషధముల విషయములో</p> <p>గల పరిమాణము, కషాయవిషయ</p> <p>మున వైద్యులపరిభాష</p> <p>పలపరిమాణవిషయమున చరకాదుల</p> <p>మతభేదములు</p> <p>చాతజ్వరమునకు చికిత్సలు, వీల్వాది</p> <p>పంచమాల కషాయము, నేలవే</p> <p>ముకషాయము, రాస్నాదికషాయ</p> <p>ము, సిప్పలాదికషాయములు, ఔ</p> <p>క్షాదికాధ్యయములు</p>	<p>9</p> <p>10</p> <p>12</p> <p>13</p> <p>11</p>

విషయము పుట

సిత్రజ్వరచికిత్సలు, కళింగాదికషాయము, తిక్తాదీమార్గము, గుఱూచీ క్వాథము, పటోలాదిగుడికలు, దూలగొండిస్వరసము, త్రాయమాణాది క్వాథములు, మృద్దీకాదికషాయములు, పర్పటక క్వాథము, శుంఠ్యాదికషాయము, ద్రాక్షాదికషాయము 15

సిత్రజ్వరముగలవానికి శీతక్రియలు, ధాన్యాకశ్రుతము, అభ్యంజనము, శిరోలేపము, ఉద్వర్తనాదులు, కాంజికవస్త్రధారణము, మాతులుంగబంధనము మొ॥ 17

కఫజ్వరచికిత్స, మాతులుంగాదికషాయము కఫజ్వరహరద్రవ్యములు, కటుకాది క్వాథములు, నింబాదికషాయములు, దీపనపాచనయోగములు, త్రిఫలాముస్తాది క్వాథములు 18

చాతుర్భద్రావలేహిక, శ్వాసాదులకుపిప్పలీమార్గము, ద్వంద్వజ్వరచికిత్స 20

సవాంగకషాయము ,,

వాతపిత্তజ్వరాలకు నిద్రిగ్ధికాదికషాయము, పంచభద్రము, మధుకాదిశీతము 21

పిత్రశ్లేష్మములకై పటోలాదిగణము, గుఱూచ్యాదిగణము ,,

కంటకార్యాదివర్గము, వాసాకషాయము, పటోలాదికషాయము 22

అమృతాష్టకము, పంచతిక్తము 23

కఫపిత్రజ్వరములకై కటుకాదియోగములు, ధాన్యకాదియోగము మున్నగువవి ,,

పుట

కఫవాతజ్వరములకై పంచకోలకషాయము, విప్పలీశృతము, ఆరగ్వధాది క్వాథము 24

క్షుద్రాదిగణము 25

కఫాదిజ్వరములకు దశమూలీలసము, ముస్తాదికషాయము జేవదార్యాది క్వాథము, మాతులుంగాదిక గ్లాము ,,

సన్నిపాతజ్వరచికిత్స, త్రిదోషజ్వరచికిత్సారంభకముమున్నగువవి 26

సన్నిపాతమున మధుకాకసారకఫ్యము మైంధనాదీస్వయము, అంజనక్రియ 28

అష్టాంగవలేహనము ,,

పంచమష్టికకషాయము, సప్తమష్టికయూషము 29

సన్నిపాతములకై చాతుర్భద్రకవంచమూలము ,,

దశమూలకషాయము 30

చతుర్దశాంగకషాయము ,,

అష్టాదశాంగకషాయము ,,

సిత్రశ్లేష్మాతిశయమునకై యష్టాదశాంగకషాయము 31

శత్యాదిగణము ,,

బృహత్యాదిగణము 32

భ్రాశ్రిగణము, చతుర్దశాంగము, ఆభిన్యాసజ్వరచికిత్స మున్నగువవి ,,

సన్నిపాతములకు త్రిపుదాదికషాయములు 33

జీర్ణజ్వరచికిత్స, నిద్రిగ్ధికా క్వాథము 35

విషయజ్వరమున ముస్తాదికషాయము, అజాజీకల్పము, రసోనాతైలము మున్నగువవి 36

విషయము	పుట
జ్వరములకు ఆష్టాంగ దశాంగ కషాయము, అపరాజితాధూపము మున్నగునవి	39
ఏకాహిక జ్వరనాశనమంత్రాదులు	40
జ్వరమునందు ఘృతప్రయోగము	41
జ్వరతునకు ఆహారనియమము, సిప్పల్యాద్యఘృతము ఘృతపాకమున వస్తుపరిణామము.	41
క్షీరపట్టలఘృతము	43
దశమాలపట్టలఘృతము, కషాయక్షీరాదుల పరిమితి	43
వాసాదిఘృతము	44
గుడూచ్యాని పంచఘృతములు, ఔషధదానకాలము, క్షీరవిషయమునందు విధినిషేధాదులు	44
పట్కట్యలము	47
అధ్యంగాదుల కంగారకత్తెలము	47
శీతజ్వరములకు లాక్షాదిత్తెలము, యవాదిత్తెలము, సర్జాదిత్తెలము మున్నగునవి	48

౨. జ్వరాతీసారాధికారము.

జ్వరచికిత్సలు	51
ఆతిసారములకు నాగరాదికావ్యధము	51
గుడూచ్యాని కేయము	52
ఉశీరాదికావ్యధము	52
పంచమాలక షాయము, కళింగాదికషాయము, వత్సకాదియోగము, నాగరాదికావ్యధము, ముస్తకాదికావ్యధము	52
కళింగాదిఘృతకలు, ఉత్పలాదియోగమునవి	52

వ్యోషాదిధూరము, దశమాలీకషాయము, విషంగాదికావ్యధము, కిరాతాదికావ్యధము	54
---	----

3. అతిసారాధికారము.

అతిసారమున సామాన్యోపాయములు	56
బృహచ్చలిప్రతిచూర్ణము, అఘుశాలిప్రతిచూర్ణాదులు	57
ధాన్యపంచకము, త్రికటుకాదికావ్యధము, కిప్పల్యాదిచూర్ణాదులు	59
అంకోలపటకము, విషంగాదికావ్యధము	64
వత్సాదియోగములు, దాడిమాచికషాయములు మున్నగునవి	65
కుటజరసాయనము, గుడభ్రంశములకు కషాయము, కుటజప్రటపాకము	66
కుటజలేపము	68
కుటజాప్తకయోగములు	69
షడంగఘృతము	70
క్షీరదుమ్బాదిఘృతము	70

౪. గ్రహాణ్యధికారము.

గ్రహణీప్రకారములు	72
చిత్రకాదిఘృతకలు, శ్రీఫలాదిఘృతకలు, నాగరాదికావ్యధాదులు	73
నాగరాద్యమూర్ణము	74
భూనింబాదిమూర్ణము, అగ్నిదీపకణ్డిమున్నగునవి	75
పాతాదిమూర్ణము	76
కస్థితాప్తకయోగము	77
దాడిమాప్తకయోగము	77
వార్తాకుఘృతకలు	77

విషయము	పుట	విషయము	పుట
అష్టశలఘ్నతాదులు	78	విషయమార్గము	98
కు తీర్పుకము	„	బాహుళాలగుడము	99
చిత్రకఘ్నతము	79	గుండభల్లాతకము	101
బిల్వాదిఘ్నతము	„	భల్లాతకఘ్నతము	102
చాంగేరీఘ్నతము	„	చవ్యాదిఘ్నతము.	„
మరీచాదిఘ్నతము	„	వోషాదిఘ్నతము.	„
మహాపట్టలఘ్నతము	80	ఉదకపట్టలఘ్నతము.	102
లఘుచక్రము	81	సింహాస్యమృతఘ్నతము.	„
బృహచక్రలక్షణము	„	విష్పల్యాద్యస్తైలము	„
తక్రాష్టము	82	కుటజలేహము	104
కల్యాణగుడము	84	కుటజరసక్రీయా	105
కుష్మాండగుడకల్యాణకము	85	కుటజాది ఘ్నతము	106
రసపర్వతిక	86	చాంగేరీఘ్నతము	„
తామ్రయోగము	87	క్షారపాకము	108
		క్షారమాత్రము	109
		ప్రతిసారణీయక్షారప్రయోగవిధి	„
గి. అర్శోర్శోగాధికారము.		ఆగ్నిముఖలేహము	110
మూలర్శోగమునకు చేయదగిన నాలుగు		భల్లాతకలేహము	111
ఉపాయములు	89		
మలబద్ధమూలర్శోగములకు చికిత్స	90		
తిలాదియోగములు	91		
దంత్యారిష్టము	„	ఓ. అగ్నిమాంద్యాధికారము.	
ప్రాణదగుటిక	94	హింఘ్నకమార్గము.	113
కాంకాయనమోదకములు	„	శొఠ్యాదిమార్గము	„
మాణిభద్రమోదకములు	„	తీక్షణాగ్నిచికిత్స	114
లఘుసూరణమోదకములు	95	వారీశక్తియోగము	115
బృహత్సూరణమోదకములు	„	శార్దూలకాంజికము	116
సూరణసిండి	96	అగ్నిముఖమార్గము	„
వోషాద్యమార్గము	„	పానీయభక్తగుటిక	117
సమశర్కరమార్గము	97	బృహదగ్నిముఖమార్గము	118
లవణోత్తమాదిమార్గము	„	భౌస్కరలవణమార్గము	119
నాగాజ్జనయోగము	„	అగ్నిఘ్నతము	120

విషయము	పుట
మున్నపట్టలకీ ఘృతము	121
బృహదగ్నిముఖఘృతము	,,
క్షారగుడము	122
నాసారోగములకు చిత్రకగుడము	123
అజీర్ణమునకు ప్రత్తికియ	124
విషూచికాచికిత్స	125
దస్పికి చికిత్స	126

2. క్రిమిరోగాధికారము.

క్రిమిరోగచికిత్స	128
విడంగఘృతము	129

౩. పాండురోగాధికారము

విరేచనార్థము త్రిఫలత్వైలాదులు	130
అయశ్శూర్ణపటి, మండురము, ననాయశ్శూర్ణము	131
యోగరాజమును రసాయనము	132
విశాలాద్యచూర్ణము	,,
పాండాద్వదులకు లోహక్షీరము	133
కామెరలకు త్రిఫలాద్యోషధములు	,,
విడంగాద్యలోహము	134
తూర్ణ్యవణాదిమండురము	135
పుసర్ననామండురము	136
మండురవజ్రవటుకము	,,
ధాత్ర్యిరిష్టము	137
ద్రాక్షాఘృతము	,,
హరిద్రాఘృతము	,,
మూర్వాద్యఘృతము	138
నోషాద్యఘృతము	,,

౪. రక్తపిత్తాధికారము.

తర్పణాదులు	139
రక్తపిత్తములలో విరేచనయోగాదులు	,,

విషయము	పుట
రక్తపిత్తముశమించు క్షీరాదులు	141
వీలాదిగుటికలు	142
పుష్కీకాప్రయోగములు	143
దూర్వాద్యమునుఘృతము	144
శతావరిఘృతము	,,
కండవదియగు శతావరిఘృతము	145
వాసాఘృతము	,,
కామదేవఘృతము	146
సప్తస్థఘృతము	147
ఖండకూష్మాండకము	148
వాసఖండకకూష్మాండకరసాయనము	149
వాసాఖండకరసాయనము	,,
ఖండకాద్యలోహము	150
ఛాగమాంసాదివధ్యములు	151

౫. రాజయక్షాధికారము.

క్షయరోగములందు శాల్యాదిప్రయోగాములు	153
దశమూలసలలితాదిప్రయోగము	154
సిలోపలాదిలేహ్యము	155
లవంగాద్యచూర్ణము	,,
తాడిశచూర్ణము	156
వింధ్యావాసియోగము	157
రసేంద్రగుటిక	,,
వీలాదిమంథము	158
సర్పిర్లడము	159
చ్యవనప్రాశము	160
జీవంత్యాది ఘృతము	162
పిప్పలీఘృతము	,,
పారాశర ఘృతము	163
ఛాగలాద్య ఘృతము	,,
ఛాగఘృతము	164
అజాపంచక ఘృతము	,,
బలాగర్భ ఘృతము	,,

విషయము	పుట
నాగ బలా ఘృతము	165
నిర్గుణీ ఘృతము	"
బలాద్య ఘృతము	166
చందనాద్యతైలము	"
బలా నాగ బలా ఘృతము	167

౧౧. కాస రోగాధికారము,

కాసరోగమునందు సామాన్యోపాయములు	168
అపరాజితా లేహము	"
శొంఠి లేహము మున్నగునవి	169
పుష్కరమాలాది క్వాథము	170
కట్టలాది క్వాథము	171
వాకుడు మొదలగు కషాయములు	"
మరీచాద్యమార్జము	172
సమశర్కరమార్జము	"
హరీతకీమోదము మున్నగునవి	173
దశమాలఘృతము	174
దశమాలాద్యఘృతము	"
దశమాలపట్టలఘృతము	175
కంటకారీఘృతము	"
బృహత్కంటకారీఘృతము	"
రాస్నాద్యఘృతము	176
అగస్త్యహరీతకీ	177
వ్యాఘ్ర హరీతకీ	"

౧౨. హిక్కాశ్వాసాధికారము.

దశమాలక్వాథము	180
హింస్రాద్యఘృతము	181
తేజోవతీఘృతము	182
భారీ ఘృతము	"
కులుత ఘృతము	183

విషయము	పుట
౧౩. స్వరభేదాధికారము.	
స్వరభేదమునందు కొన్నియూపాయములు	184
చవ్యాదిమార్జము	"
కంటకారీ ఘృతము	185
భృంగరాజ ఘృతము	186

౧౪. అరోచకాధికారము.

అరోచకమునకు సాధారణము లగు నుపాయములు	187
అరోచకమును పోగొట్టు నుపాయములు	"
యమాసీకషాయము	189
కలహంసక ఘృతము	"

౧౫. ఛర్ద్యధికారము.

పిత్తఛర్దికుపాయములు	190
చందన క్కముసు ముద్గాదిషాయములును	191
కఫఛర్దికి కషాయములు	"
త్రివిధఛర్దిలకు ఉపాయములు	192
వీలాది మార్జము	193
కోలాది లేహము	"
పద్మక ఘృతము	194

౧౬. తృష్ణాధికారము.

వాతమువలన నగు తృష్ణలు	195
పిత్తతృష్ణలు	"
ఛర్దితృష్ణలకు చికిత్స	196
తాలుశోషలకు చికిత్స	197
తృష్ణలకు సామాన్యచికిత్స	"

విషయము	పుట
౧౭. మూర్ఖాధికారము.	
మూర్ఖులయందు ఉపాయములు	199
క పాపమును ప్రయోగింపవలసిన తెలుగులు	„
భ్రమలయందు త్రిఫలముల ప్రయోగము	200

౧౮. మదాత్యయాధికారము.	
త్రిదోషమునందు ఖర్జూరాదివంధము	201
వాతమువలనను త్రాగుడువలననుక లిగిన దోషములకు చికిత్సలు	„
దుగ్ధాది ప్రయోగములు	202
పునర్నవాదిఘృతము	„
అస్తాంకలవణము	„
చవ్యాదులకు నుపాయములు	„

౧౯. దాహాధికారము	
దాహశమనోపాయములు	204
కుశాదితైలమును ఘృతమును	„
ఫలివ్యాదిలేపము	205

౨౦. ఉన్మాదాధికారము.	
వాతమువలన నగు పిచ్చికి యుపాయములు	206
సరపతైలాదులు	„
త్వస్త్ర్యవణములవర్తలు	207
అంజనతాడనాదులగు నుపాయములు	208
లేపమును ఘృతపానమును	„
కల్యాణఘృతము, క్షీరకల్యాణఘృతము	209
మహాకల్యాణకఘృతము	210
చైత్రసఘృతము	„
మహాపైశాచికఘృతము	„
హింగాదిఘృతము	211

విషయము	పుట
లకుసాద్యఘృతము	211
వైశాచపుసిచ్చికి మంత్రాదులు	212
—	
౨౧. అపస్తారాధికారము.	
అపస్తారమునందు సామాన్యములగు నుపాయములు	214
అపస్తారమునకంజనాదులు	„
అపస్తారమునకు ధూపనవర్తలు	„
అపస్తారమునకు లేపములు చున్నగునవి	215
స్వల్పపంచగవ్య ఘృతము	216
బృహత్పంచ మూలఘృతము	„
మహాచైత్రసఘృతము	217
కూష్మాండక ఘృతము	218
బ్రాహ్మిఘృతము	„
పలంకపాద్య తైలము	„
తలంటులు	„

౨౨. వాతవ్యాధ్యాధికారము.	
వాతవ్యాధిలో సామాన్యోపాయములు	219
న్నేహవిరేచనములు వస్తి శోధనాదులు	„
విరేచనాదులు	220
కల్యాణక లేహము	221
మాషబలాది ఘృతము	222
అపతంత్రక దశమూలాదికాష్వాధము	„
స్వల్పరసోన పిండము	223
దధ్యమ్లాది ప్రయోగము	224
గృధ్రస్వాదులకు దశమూలాది కాష్వాధములు	„
గృధ్రసియం దితరములగు నుపాయములు	225
గృధ్రసికి దాహాదిక్రియలు	226

విషయము	పుట
కటి శూలలయందు సామాన్యోపాయములు	227
అదిత్యపాకగుగ్గులువటకము	228
త్రయోదశాంగగుగ్గులు	229
వాతహారోపాయములు	230
కోలాదిప్రదేహము	231
సాల్వసన్నేహము	232
అశ్వగంధాఘృతము	233
దశమూలఘృతము	234
ఛాగలాదిఘృతము	235
ఏలాదితైలము	236
బలాశైరీయితైలము	237
బలామహాబలాశైలములు	238
విష్ణుతైలము	239
నారాయణతైలము	240
మహానారాయణతైలము	241
అశ్వగంధాతైలము	242
మూలకాద్యతైలము	243
రసోనతైలము	244
శేతిశీతైలము	245
పైంధవాద్యతైలము	246
స్వల్పమాషతైలము	247
మాషతైలము	248
ఇంకొకవిధమగు మాషతైలము	249
మాడవవిధమగు మాషతైలము	250
బృహస్పాషతైలము	251
మహామాషతైలము	252
రెండవమహామాషతైలము	253
మజ్జన్నేహము	254
చతుశ్చన్నేహము	255
కుబ్జాప్రసారణీతైలము	256
త్రిశతీప్రసారణీతైలము	257
పంచశతీప్రసారణీతైలము	258
ఏకాదశశతీకప్రసారణీతైలము	259

విషయము	పుట
అష్టాదశశతీకప్రసారణీతైలము	249
సఖిశుద్ధి	252
నుకారాజప్రసారణీతైలము	255
మహానుగంధితైలలక్ష్మీవిలాసతైలములు	257

23. వాతరక్తాధికారము

వాతరక్తమునకుసామాన్యోపాయములు	259
గుడూచీస్వరసాదులు	260
నవవార్షికక్యాధము	261
గుడూచీఘృతము	262
శతావరీఘృతము	263
అమృతాద్యఘృతము	264
దశపాకబలాశైలము	265
గుడూచ్యానీతైలము	266
ఖుజాకపద్మకతైలము	267
పెద్దమతువపులగపుతైలము	268
పిండతైలము	269
మహాపిండతైలము	270
కైశోరకగుగ్గులము	271
అమృతాద్యగుగ్గులము	272
అమృతగుగ్గులము	273
యోగసారామృతము	274

24. ఊరుస్తంభాధికారము.

ఊరుస్తంభమునందు సామాన్యోపాయములు	269
అప్టకట్వరతైలము	270

25. ఆమవాతాధికారము.

రాస్నాదశమూలకము	271
రాస్నాపంచకము	272
రాస్నాసప్తకము	273
వైశ్యానరచూరము	274

విషయము	పుట	విషయము	పుట
అఖంబు సామ్రాజ్యము	273	౧౮. పరిణామశూలాలాధికారము.	
హిందూ దిమార్తము	274	పరిణామశూలల కుపాయములు	291
యోగ రాజగుణము	275	నాగరకాదికలగము	292
సింహనాదగుణము	276	లోహ చూర్ణాది ప్రయోగములు	293
అలంబు సాదిమార్తము	277	సామ్రాజ్యమార్తము	294
అజమోదాద్యపటకము	278	సప్తామృత తైలము	295
కుంఠీఘృతము	279	గుడపిప్పలీ ఘృతము	296
గుహాచీఘృతము	280	విప్పలీ ఘృతము	297
కాంజికపట్టలఘృతము	281	కోటిది మండూరము	298
కుంఠీఘృతము	282	భీమపటక మండూరము	299
రసోసపిండము	283	క్షీరమండూరము	300
ప్రసారిణీసంఘానము	284	చవికాది మండూరము	301
రసోససుగ	285	శతావరీమండూరము	302
సిద్ధల	286	తారామండూరము	303
అమవాతమున నపథ్యములు	287	రామమండూరము	304
		రసమండూరము	305
		త్రిఫలాలోహము	306
౧౯. శూలాలాధికారము.		లోహగుటిక	307
శూలాలాధికారమున వచనాద్యపాయములు	288	ధాత్రీ లోహము	308
యామినీసు రామండాద్యపాయములు	289	లోహమృతము	309
సోవర్చలాదిగుటిక	290	ఖండామలక	310
పితృహాలలకు గుడచికిత్స	291	నాగకేశ శుంఠము	311
శతావరీసంస్కృత్యోదకము	292	కలాయచూర్ణాదలు	312
శ్లేష్మాధికృమునకు ఛర్దనాదులు	293		
శూలాలాధికారమున వచనమునకు ముసాదులు	294	౨౦. పరిణామశూలాలాధికారము.	
బృహస్పతిశ్వాదిమార్తము	295	నారాచమార్తము	313
రుచికాదులు	296	మదిరాది ప్రయోగములు	314
హిందూ సామ్రాజ్యము	297	హిందూ దిగుటికలు	315
ద్వితీయహిందూ సామ్రాజ్యము	298	శుష్కమాలాద్యఘృతము	316
వీరండబాద్దాదశకము	299	స్థిగాద్యఘృతము	317
గోమాత్రమండూరము	300		
దాధికీ ఘృతము	301	౨౧. గులాధికారము.	
ధూపాదులు	302	గుల్మరొగుల భోజనపదతి	318
		ఇతరవిధములు	319

విషయము	పుట
వాతగులముల కుపాయములు	308
కఫగులములకు పుత్రాదులు	309
సన్నిపాతగులములకు చికిత్స	310
హిం గ్వాదిమూర్తము	„
హిం గ్వాది ప్రతివాపము	311
కాంకాయనగుటిక	313
హవుసాద్యపుత్రము	314
పంచపలకపుత్రము	„
త్యూప్రివణాదిపుత్రము	„
ధాత్రిపట్వలపుత్రము	316
భార్జిపట్వలకపుత్రము	„
క్షీరపట్వలకపుత్రము	„
భల్లాతకపుత్రము	317
రసోనాదిపుత్రము	„
దంతిహారీతగుడములు	„
వృశ్చీరాద్యరిప్తము	318
రక్తగుల్తాపాయములు	„

30. హృద్రోగాధికారము.

వాతికహృద్రోగోపాయములు	320
ఇతరములగుశీతిప్రదేహోద్యపాయములు	„
పిప్పల్యాదిచూర్ణము	321
నాగబలాదిచూర్ణము	322
మాంసాశనమును వల్లభపుత్రమును	323
శ్వదంష్ట్రాదిపుత్రము	„
బలాపుత్రమును సర్వపుత్రమును	324

31. మూత్రకృచ్ఛాధికారము.

అభ్యంగాద్యుపాయములు	324
శతావర్యాది క్వాభములు	325
భిన్నభిన్న కృచ్ఛములకు భిన్నభిన్నాపాయములు	326
శిలాజీతు లేహ్యము	„

విషయము	పుట
శతావరి ఘృతము	327
త్రికంటకఘృతము	328
సుకుమారఘృతము	328

32. మూత్రాఘాతాధికారము.

మూత్రఘాతోపాయములు	329
త్రికంటకాదివయస్సు	330
చిత్రకాదిపుత్రము	331

33. అశ్మర్యధికారము.

అశ్మర్యోగమునకు సామాన్యోపాయములు	332
పాషాణ భేదాదిపుత్రము	333
ఉపకాదిగణము	„
కుశాది పుత్రము	„
వరుణాది పుత్రము	334
వరుణాది కషాయము	„
వీలాది క్వాభము	335
త్రికంటకాదిచూర్ణము	336
పాషాణభేదచూర్ణము	„
కులుతచూర్ణము	„
శరాదిపంచమూలపుత్రము	337
వరుణాదిపుత్రము	„
వీరతరాదిపుత్రము	„
వరుణాద్యతైలము	338
శల్యోద్ధరణాద్యుపాయములు	„

34. ప్రమేహోధికారము.

ప్రమేహోపాయములు	339
లోధ్రాదికషాయము	340
ఛిన్నాదిక్వాభములు	341
మానిశసపుకషాయము	341
స్యగ్రోధచూర్ణము	342

విషయము	పుట
త్రికంటకతైలము	343
ధాన్వంతరఘృతము	"
త్యూరిపణగుటికలు	344
శిలాజిత్తుయోగము	"
విడంగాదిశోభ్యము	345
మక్షికాద్యసాయములు	"

33. స్థౌల్యాధి కారము.

స్థౌల్యహోపాయములు	346
వోషాదిప్రయోగములు	"
అమృతాదిగుర్గులు	347
నవకగుర్గులు	"
లోహరసాయనము	348
త్రిఫలాద్యతైలము	349
శిరీషాదిప్రలేపము	"

34. ఉదరరోగాధి కారము.

ఉదరరోగమునందు సామాన్యములగు సుపాయములు	350
తక్రయుక్తమద్యాదులు	351
సామద్రాదిచూర్ణములు	352
పిత్తోదరాదులకు విరేచనాదులు	"
పటోలాదిచూర్ణము	354
నారాయణచూర్ణము	"
దంత్యాదికల్కములు	355
దేవదారుకసాయము	356
పునర్నవాష్టకము	"
చిత్రకఘృతము	358
బిందుఘృతము	358
నారాచఘృతము	"

32. స్త్రీహారోగాధి కారము.

స్త్రీహాను సామాన్యోపాయములు	359
ఇతరములగు సుపాయములు	360

విషయము	పుట
మాణాద్యగుటికా	361
గోహితాదిమూర్తము	"
సిప్పలీవగ్రహానములు	362
సిప్పలీచిత్రకఘృతము	"
సిప్పలీఘృతము	"
ద్విటీయచిత్రకఘృతము	"
గోహితకఘృతము	363
మహారోహితకఘృతము	"

35. శోధాధి కారము.

శోధకు సామాన్యోపాయములు	364
పునర్నవాష్టకము	365
శోధయందుగుడయుక్తార్ద్రకరసాదులు	366
పదకల్కాదులు	367
క్షారగుటికా	"
పునర్నవాదిఘృతము	368
శుంతీఘృతము	"
చిత్రకాద్యఘృతము	369
పంచలోద్యాద్యఘృతము	369
చిత్రకఘృతము	"
మాణకఘృతము	"
సలపద్మకఘృతము	370
శైలేయాదిఘృతము	"
శుమ్భమూలాద్యఘృతము	"
పునర్నవాలేహము	"
దశమూలహారీతికె	371
కంసహారీతికె	"
వాపునకు లేపాదులు	372

36. వృద్ధ్యాధి కారము.

వాతవృద్ధికి గుర్గులు తైలాదులు	373
రాస్నాకసాయము	374
గవ్యఘృతాదిప్రయోగములు	375

విషయము	పుట	విషయము	పుట
బిల్వాది క్వాభిమానములు	375	ర3. వ్రాణోధాధికారము.	
బృహత్సేనాధిపత్యము	376	వ్రాణోధ కుసాయములు	390
		వ్రాణోధకు రక్తమోచనాదులు	391
రం. గళగండాధికారము.		తిలాపకము	392
గళగండమున యవముద్గాది ప్రయో		నింబపత్ర లేపాదులు	393
గములు	376	సప్తభద్రదుగ్ధాదులు	"
తుంబీతైలాదులు	377	జీవికాకల్పములు	395
అమృతాద్య ఘృతము	378	కషాయ లేపాదులు	396
కోశాక్షకనస్యము	379	త్రిఫలాగుర్గులము	397
చుచుందరీ శాభోటక బింబ్యాదితై		వటికాగుర్గులము	"
లము	"	అమృతగుర్గులు	398
నిర్దండీతైలము	"	జాతికాద్యఘృతము	"
కారాస్వికాపుఁపాదులు	380	గౌరాద్యఘృతము	"
వ్యోషాద్యతైలము	"	కరంజాద్యఘృతము	399
చందనాద్యతైలము	381	ప్రపాండరీకతైలము	"
గుంజాద్యతైలము	"	తిక్తాదిఘృతము	400
గ్రంథుల. దు శోధనక్రియలు	"	విపరీతమలతైలము	"
వికంకతాదిలేపము	382	అంగారకతైలము	"
గ్రంథిపాచనవిధి	"	రెండవప్రపాండరీకతైలము	"
నిస్సావాచిలేపములు	383	దూర్వాఘృతము	401
		మంజిషాఘృతము	"
రం. శ్లేష్మదాధికారము.		పాటలీతైలము	"
శ్లేష్మదమునకు సామాన్యచికిత్సలు	384	చందనతైలము	"
పుష్కదారకమూలము	385	మనశ్శివాచిలేపములు	402
పిప్పల్యాది మూలము	386		
కృష్ణాద్యమోదకము	387	రర. నాడీవ్రణాధికారము.	
సోలేశ్వరఘృతము	"	నాడీవ్రణమున కుసాయములు	403
విడంగది మూలము	388	కృశాదులగు శిరోవ్యాపోపాయములు	403
		సప్తాంగగుర్గులు	404
రం. విద్రవ్యధికారము.		స్వైకాదితైలము	404
విద్రవ్యధికి సామాన్యోపాయములు	388	కుంభికాదితైలము	"
		భల్లాత్కతైలము	405

విషయము	పుట
నిరుండీతైలము	405
హంసపాదాదితైలము	"
—	
ర౧. భగందరాధికారము.	
భగందరమునకు సామాన్యోపాయములు	405
నవకార్మికగుగ్గులము	406
సప్తవింశతిగుగ్గులు	407
విష్యంతదతైలము	"
కరవీరాద్యతైలము	408
నిశాద్యతైలము	408
—	
ర౨. ఉపదంశాధికారము.	
ఉపదంశమునందు ప్రయోగింపవలసిన తంత్రము	409
ఉపదంశమునందు సామాన్యోపాయములు	"
భూనింబాద్యఘృతము	410
కరంజాదిఘృతము	"
అగారభూమతైలము	411
—	
ర౩. శూకదోషాధికారము.	
శూకదోషములకు సామాన్యోపాయములు	411
—	
ర౪. భగ్నాధికారము.	
భగ్నమునకు సామాన్యోపాయములు	412
లాక్షాగుగ్గులు	413
అంబాగుగ్గులు	414
గంధతైలము	"
—	
ర౫. కుష్మాధికారము.	
కుష్మకు పంచకషాయములు	416
విరేచనాదులు	"

విషయము	పుట
మనశ్శిలాదీతర ప్రదేహములు	417
ధాత్ర్యాది లేపములు	418
ప్రళున్నాదాది ఉద్వర్తనము	419
కషాదిలేపములు	420
వీడగజాది లేపములు	"
గోమూత్రపానాదులు	421
హరిద్రా లేపము	422
నవకషాయము	423
ఛిన్నస్వరసాది నేవనము	"
నయస్యాది లేపములు	424
ధాత్రీ క్వాభములు	425
కుషహార మార్గములు	"
ఏకవింశతి గుగ్గులము	426
తీలవట్టల ఘృతము	427
పంచతిక్తక ఘృతము	428
తిక్తక ఘృతము	"
మహాతిక్తక ఘృతము	"
మహా ఖాదిర ఘృతము	429
పంచతిక్తకగుగ్గులము	430
వజ్రక ఘృతము	"
తేలతైలము	431
తృణకతైలము	"
మహాతృణక తైలము	"
వజ్రకతైలము	432
మరిచాద్యతైలము	"
బృహస్పరీచాద్యతైలము	433
విషతైలము	"
కరవీర తైలము	434
తెల్లగన్నేరు	"
సిందూరాదితైలము	"
మహాసిందూరాదితైలము	"
ఆదిత్యకతైలము	435
దూర్వాద్యతైలము	"
అర్కతైలము	"

విషయము	పుట
గండిరాది తైలము	„
పృథ్వీసార తైలము	„
సోమరాజి తైలము	436
శేచనాది తైలము	„

౫౦. ఉదర్దకోశశీత పిత్తాధికారము.

ఉదర్దకాదులకు అభ్యంగాదులు	436
నింబపత్ర నేవనాదులు	437

౫౧. అమ్లపిత్తాధికారము.

అమ్లపిత్తమునకు సామాన్యోపాయములు	438
వాసాదశాంగము	439
వాసాదిగుగులము	„
పటోలాదిక సాయము	440
పంచనింబాదిపూర్ణము	441
లోహాకిట్టాది ధాతుశోధనములు	„
క్షుధావతీగుటిక	442
జీరకఘృతము	443
పటోలకుంఠిఘృతము	„
సిప్పలిఘృతము	444
ద్రాక్షాద్యఘృతము	„
శతావరీఘృతము	„

౫౨. విసర్పవిస్ఫోటాధికారము.

విసర్పివిస్ఫోటములకు ఉపాయములు	445
వాతమునందు కోష్ఠమున్నగు చికిత్సలు	„
ఖదిర లేపాదులు	446
సవక సాయ గుగులు	447
అమృతాది క్షాధము	„
పటోలాదిక సాయములు	448
వృషాద్యఘృతము	449
పంచతిక్తకఘృతము	„

విషయము	పుట
మహాపద్మకఘృతము	„
స్నాయువులకు వానిలిరసము	450

౫౩. మసూర్యధికారము.

మసూరికకు సామాన్యోపాయములు	450
ఉష్ణిమూలాంబుపానాదులు	451
వాతేజములందు గుఱూచ్యాదులు	452
నింబాదులు	453
పటోలాదిజలము	„
ఖదిరాష్టకము	454
అమృతాదిక్షాధములు	„
ధన్వమాంసరసాదులు	455
హరిద్రాది ప్రలేహములు	456

౫౪. క్షుద్రరోగాధికారము.

శత్రుములు మున్నగువాని ప్రయోగములు	458
ప్రసారణాదులు	459
స్తన్యశోధనాదులు	460
చాంగేరీ ఘృతము	„
మాషికాద్యతైలము	461
పరికర్షిక చికిత్స	„
తారుజ్యోషిడికా రోగచికిత్స	462
ముఖకాంతికై హరి కొన్ని యుపాయములు	463
హరిద్రాద్వయ తైలము	„
కనక తైలము	464
మంజిస్తాది తైలము	„
కుంకుమాది తైలము	„
మరియొక విధమగు కుంకుమాది తైలము	465
వర్షక ఘృతము	466
హరిద్రాద్వయ తైలము	467
త్రిఫలాద్యతైలము	„
భృంగరాజ తైలము	468

విషయము	పుట
మాలత్యాది తైలము	„
స్నహ్యాది తైలము	469
ఆదిత్యపాక గుఢాచీతైలము	470
చందనాది తైలము	„
మధుకాది తైలము.	„
శంఖచూరము మున్నగు లేపనములు	472
మహానీల తైలము	„
భృంగరాజఘృతాదులు	473

౫౫. ముఖరోగాధికారము.

ఓష్ఠరోగమునకు సామాన్యములగు సుపాయములు	474
దంతరోగమునకు సుపాయములు	475
పండ్లుపట్టుకొనిపోవుటకు చికిత్సలు	476
పండ్ల నూడబెఱుకుట	478
దంతపాలికారోగములచికిత్స	479
విదార్యాది తైలము	„
జిహ్వరోగచికిత్సా, నూటిపూతలు	480
కంఠరోగచికిత్సా	482
కాలకచూరము	483
సీతకచూరము	484
క్షారగుటికా	„
ముఖరోగమునకు నితరములగు చికిత్సలు	485
పటోలాదికషాయము	486
మహాసహచర తైలము	487
చండ్ర తైలము	„
లాక్షాది తైలము	488
వకుళాది తైలము	„
సహకారగుటికలు	489
స్వల్పఖిధిరవటిక	„
బృహత్పదిరగుటిక	490

విషయము	పుట
౫౬. కర్ణరోగాధికారము.	
కర్ణరోగమునందు చేయదగు సుపాయములు	491
దీపికాతైలము	492
క్షార తైలము	493
అపామార్దక్షార తైలము	„
సృకాది తైలము	494
దశమూలీ తైలము	„
బిల్వ తైలము	„
జంబ్యేస్తు తైలము	495
నాసికోధన తైలము	„
స్నేహము స్వేదము మున్నగు సుపాయములు	„
కుస్తాది తైలము	497
విద్రధి మున్నగువాని కితరములగు సుపాయములు	„

౫౭. నాసారోగాధికారము.

నాసారోగోపాయములు	498
వ్యోషాదిచూరము	499
పాతాదులగు వివిధ తైలములు	„
వాతికములగు నాసారోగములకు ఘృతపానాదులు	500
గన్నేరు తైలము	502
శిఖరి తైలము	„
చిత్రక తైలము	„
చిత్రక రసాయనము	„

౫౮. నేత్రరోగాధికారము.

నేత్రరోగములకు సామాన్యములగు సుపాయములు	503
నేత్రాభిష్యందనమునకు సేకాదులు	504
నింబపత్రకల్పాదులు	506

విషయము	పుట
వాతాధిక్యమునందు భిన్నోపాయములు	508
బిల్వంజనము	509
షడంగగుగ్గిలము	509
వాసకాద్వైపథము	510
బృహద్యాసాదిక్వాథము	510
సథ్యాదిక్వాథములు	511
సైంధవాదిప్రయోగములు	512
నేత్రవణములకు షడంగగుగ్గిలము	513
నేచినాదులు, దంతవర్తి	514
పటోలాద్యస్తుతము	515
కృష్ణాద్యతైలము శశకాద్యస్తుతము	516
త్రిఫలాదిసేవనము	517
సుఖాతీతవర్తి, చంద్రోదయవర్తి	518
కుమారికావర్తి, త్రిఫలాదివర్తి	519
చంద్రప్రభావర్తి, నాగార్జునీయాంజనము	520
విష్పల్యాద్యంజనము	520
నీలకమలాద్యంజనము	521
కజ్జలాంజనము	522
చించాదిచూర్ణము	523
శృంగిబేరనస్యాదులు	524
దూర్వారసాదులచేతముఖలేపములు	525
వర్త్యంజనము	525
గుటికాంజనము	526
త్రిఫలాఘృతము మహాత్రిఫలాఘృతం	527
రెండవత్రైఫలఘృతము	528
భృంగరాజతైలం నృపవల్లభతైలము	529
అభిజితైలము	530
శుక్తజరోగములకు ఛేదనాదులు	531
సంధిజములకుపనాహములు	532
ప్రతిసారణాదులు	533
చూర్ణాంజనము	534
కుంతకాంజనము	535
రవజములకు ఘృతాదిచోష్టనం	536

విషయము	పుట
గృ. శిరోరోగాధికారము.	
వాతశిరోరోగచికిత్స	534
పైత్తికశిరోరోగచికిత్స	535
కఫశిరోరోగచికిత్స	536
శతాహ్వితైలము	537
జీవకాద్యతైలము	538
బృహజీవకతైలము	539
షడ్బిందుతైలము	540
అపామార్ద్రతైలము	541
దశమాలక్వాథాదులు	542
యష్ట్యాదిఘృతము	543
మయూరఘృతము	544
ప్రపాండరికతైలము	545
బృహస్పయూరతైలము	546

౬౦. అస్పృగ్దరరోగాధికారము.	
అస్పృగ్దరమునకుపాపాయములు	547
స్త్రీప్రదరమునకు దశమూలాదులు	548
పుష్కరగమానము	549
ముద్గాదిఘృతము	550
బృహచ్ఛతావరీఘృతము	551

౬౧. యోనిరోగాధికారము.	
యోనిరోగములకుపాపాయములు	552
గోరోచనాచూర్ణము	553
శతపుష్పతైలాదిచూర్ణములు	554
పంచపల్లవఘృతము	555
గర్భోత్పత్తికుపాపాయములు	556
పుత్రజననోపాయములు	557
ఫలఘృతము	558
రెండవఫలఘృతము	559
సోమఘృతము	560
నీలాత్పలాదిఘృతము	561

విషయము	పుట
బృహచ్చతా వరీఘృతము	552
ఆరగ్యధాదితైలము	553
క్షారతైలము	553

౬౨. స్త్రీరోగాధికారము.

గర్భహితములగు నుపాయములు	554
గర్భము నిలుచుటకు దుగ్గము	555
నాభిలేపములు మున్నగువి	555
నుఖవ్రసవమునకు మంత్రితోదకములు	556
గర్భయంత్రాదులు	556
గర్భిణికి విశల్యకరణమంత్రము	557
మదిరాసేపనాదులు	557
స్త్రీబేరాదికషాయములు	558
వజ్రకాంజికము	558
పంచ జీరకగుడము	559
దుగ్గవర్ధనోపాయములు	559
స్వస్థోధలకు చికిత్స	560
స్త్రీపక్షితైలము	560
కాశీన సిద్ధతైలాదులు	561

౬౩. బాలరోగాధికారము.

బాలురకు దుగ్గాదులు	562
మయూర శిఖాధారణాదులు	562
తైలాభ్యంగాదులు	563
హరిద్రాదులు	564
బాలచతుర్భుద్రిక	564
ధాతుక్వాదులు	564
శృంగార్ధిలేహము	565
బిల్వక్వాధాదులు	565
మోచరసాదియవాగువు	566
ఽప్పలీలేహాదులు	567
పండ్లువచ్చునప్పటిరోగము	567
తృషాకాంత్యుపాయములు	568

విషయము	పుట
ఆశ్వగంధిఘృతము	569
బాలచాంగేరిఘృతము	570
కుమారకల్యాణఘృతము	570
అష్టమంగళఘృతము	571
లాక్షాదితైలము	571
గ్రహపీడారాస్నాదులు	571
బలిమంత్రములుగు విధులును	572
ప్రథమవరమాసదినములలోని గ్రహక్షేదలు	572
ఁండవయేడు	573
మూడవయేడు	574
నాల్గవయేడు	575
అయిదవయేడు	575
ఆరవయేడు	576
ఏడవయేడు	576
ఎనిదివయేడు	577
తొమ్మిదవయేడు	578
పదియవయేడు	578
పదునొకండవయేడు	579
పన్నెండవయేడు	579

౬౪. విషాధికారము.

ఆరిష్టాబంధనమనే మంత్రమును విషహారములగు చికిత్సలును	580
త్రిపుతాది మూలము	581
వృశ్చికాది విషములు	582
సోమవల్కలాది క్వాభములు	583

౬౫. రసాయనకాండము.

రసాయన ప్రకాశము	584
త్రిఫలా రసాయనము	585
మండుకాపగారసాయనము	585
వృద్ధదారక రసాయనము	585
ఉసిరతిప్పరసాయనము	585

విషయము	పుట
బ్రాహ్మిణీ ఘృతము	587
ఉషకిపానము	588
లోహరసాయనపురీతులు	''
లోహశుద్ధికర్మములు	589
కాంతాదిలోహమారణవిధులు	590
స్థాలీపాకవిధి	591
పుటపాకవిధి	592
లోహపాకామృతసారములు	593
చెండవపాకవిధి	594
అభ్రకవిధి	''
అభ్రకపునమంత్రకమగువిధి	595
అభ్రకమును నేవించురీతులు	596
అభ్రకసేవనమునకు పద్ధతిములు	596
అభ్రకసేవనమునందు హ్రాసవృద్ధిరీతులు	597
లోహసేవనమునకు నుపానాదులు	598
తామ్రయోగము	599
తామ్రభస్మపుటపాకనవిధి	600
తామ్రసేవనము	601
శిలాజితకర్మాదులు	''
శిలాజితభస్మము నేవించుటవలని ధ లము	602
శిలాజితాద్భవములగు శిలాగుటికలు	603
శివాగుటికాసేవనవిధి	604
అమృతభల్లాతకీ	605

౬౬. వృష్యాధికారము.	
వాణీకరణోపాయము	607
ఘృతశ్రిష్టమాషాద్యోషధములు	608
నారసింహచూరము	''
గోధూమధ్యమార్ణము	610
శతావరీఘృతము	611
గుండకూష్మాండకము	''
అశ్వగంధాత్మలము	''
ఇతరములగు వాణీకరణోపాయములు	612

విషయము	పుట
౬౭. స్నేహాధికారము.	
స్నేహవిచారము	613
స్నేహపానమునకు యోగ్యకాలములు	614
స్నేహప్రమాణాదులు	615
కోష్ఠభేదమువలన సేవనపరిమాణము	616

౬౮. స్వేదాధికారము.	
స్వేదాధికారులును తదపాయులును	617
అతిస్వేదనమున కుపశమనపురీతులు	618

౬౯. వమనాధికారము.	
వమనవిధులు	619
పంచకషాయములు	620
వాంతిపరీక్ష	621
వమనాదులకు నూనము	''

౭౦. విరేచనాధికారము.	
విరేచన విధులు	622
అభయాది మోదకము	623
విరేచనమైనవని లక్షణము	624
పితృదులకు భిన్నములగు విరేచనములు	625

౭౧. అనువాసనాధికారము.	
అనువాసనార్థములు	626
వస్త్రీయంత్రనిర్మాణపురీతులు	627
వస్త్రీవిధికి	''
అశుద్ధియందు నిరూహములు	629
వస్త్రీదులందరిపరిణామములు	''

౭౨. నిరూహాధికారము.	
నిరూహవిధియును సమయమును	630
నిరూహము చేయురీతులు	631
నిరూహము తేనివారికుపాయములు	''

విషయము	పుట
అర్థమాతృకనిరూపము	632
క్షారపస్తువులు	633
వైతరణపస్త్యుదులు	,,

23. నస్యవిధి కారము.

నస్యవిధి ప్రకారము	634
నస్య ప్రమాణాదులు	635
శిరోవిరేచనములు	,,
నస్యవిధియందు కాలపరిమాణము	636

24. ధూమాధి కారము.

ధూమాదులు, తదుపాయములు	637
----------------------	-----

25. కవలగండాపాధి కారము.

కవలగండాపాధి కారములు	638
---------------------	-----

26. ఆశ్చోతనాంజన

తర్పణపుటపాకాధి కారము.

నేత్రరోగములకు ఆశ్చోతనాదులు	639
నేత్రములమునకు అంజనములు	,,

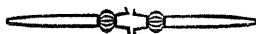
విషయము	పుట
నేత్రములకు తర్పణము	641
నేత్రములకు పుటపాకము	,,

22. సిరావ్యాధ్యధి కారము.

సిరావ్యాధనమునకు అధికారులు	642
రక్తాతిస్రావములకు శమనోపాయములు	643
సిరావేధనస్థానములు	644

27. సుస్థాధి కారము.

దినచారవిధులు	645
అభ్యంగాదులు	646
గమనాద్యుపకరణములు	,,
బుతు డర్శ్య	647
వసంతవిహారాగులు	648
శరత్కాలపదార్థములు	649
గ్రంథకర్తగూర్చిన ప్రశంస	650

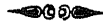

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ గణేశాయ నమః.

చక్రదత్త

ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము.

౧. జ్వరాధికారము.

—౧౧ మంగళాచరణము. ౧—

శ్లో. గుణత్రయవిభేదేన మూర్ఛిత్రయ ముపేయుషే,
త్రయీభువే త్రినేత్రాయ త్రిలోకీపతయే నమః. 1

తాత్పర్యము. సత్యగుణము రజోగుణము తమోగుణ మను మూఁడుభేదములచేత మూఁడుశరీరములను ధరించినవాఁడును, ఋగ్వజుస్సామములను వేదముల కుత్సత్తిస్థానమైనవాఁడును, ముల్లోకములకు నధిపతియై నగునాముక్కుంఁకికి నమస్కారమును చేయుచున్నాను.

—౧౧ గ్రంథసంకలనవిధానము. ౧—

శ్లో. నానాయుర్వేదవిఖ్యాత సద్యోగై శ్చక్రపాణినా,
క్రియతే సంగ్రహేనా గూఢవాక్యబోధకవాక్యవాన్. 2

అనేకములయిన ఆయుర్వేదవైద్య గ్రంథములయందు శ్రీధములైనవియు, ఉత్తమోత్తమములు నగుయోగములతో, చక్రపాణియను పేరుగల నాచేత రహస్య వాక్యములను సులువుగా బోధించుమాటలతో వైద్యసంగ్రహము చేయఁబడుచున్నది.

—౧౧ వైద్యనికృత్యము—జ్వరవర్ణములు. ౧—

శ్లో. రోగ మాణా పరీక్షేత తతోసంతర మాషధమ్,
తతః కర్తు భిషక్ పశ్చాజ్ఞానపూర్వం సమాచరేత్. 3

నవజ్వరే దివాస్వప్న స్నానాభ్యంగాన్నమైఘనమ్,
క్రోధప్రవాతవ్యాయామ కషాయాం శ్చ వివర్జయేత్ . 4

మొట్టమొదలను వైద్యుడగువాఁడు రోగమును చక్కఁగా పరీక్ష చేయవలయును. ఆపిమ్మట నారోగమునకు తగినయాషధము నీయవలయును. క్రొత్తగా జ్వరము వచ్చినవాఁడు వగలునిద్దరపోవుట, స్నానముఁజేయుట, తలనంటికోసుట, భుజించుట, శ్రీసంగమును చేయుట, కోపమునొందుట, వాతము నెక్కువఁజేయుపనులను చేయుట, శరీరపరిశ్రమలను చేయుట, కషాయములనుత్రాగుట మున్నగుపనుల వదలిపెట్టవలయును. ఇచ్చట రోగమును పరీక్ష చేయుట యనుమాటను అర్థ మేమనఁగా—ఏవ్యాధియో ఎట్టులు వచ్చినదో మున్నగునివరములను రోగిని అడిగియును, ఏయేనాడి ఏయే విధముగా నున్నదో స్వర్ణముచేతఁ గనుగొనియును, మలమూత్రాదుల చూచియును, రోగముయొక్క స్వభావమును గుర్తింపవలయు నని యెఱుంగువది.—ఇందుకు ప్రమాణము. 'దర్శనస్వర్ణవ ప్రత్యైః పరీక్షేతాథ రోగిణం' అనుమున్నగు వాక్యములు గలవు.

☞ లంఘనవిధానము—లంఘనావశ్యకత. ☞

శ్లో. జ్వరే లంఘనమేవాదా ఉపదిష్ట మృతే జ్వరాత్, తు
యానిలభయక్రోధ కామశోకశ్రమోద్భవాత్. 5. ఆమాశయస్థో హ
త్వాగ్నిం సామో మార్గాః సిధాపయః, విదధాతి జ్వరం దోషస్త
స్థా ల్లంఘన మాచరేత్. 6. అనవస్థితదోషాగ్నేః లంఘనం దోష
సాచనం, జ్వరఘ్నం దీపనం కాంత్రూరుచిలాఘనకారకం. 7. బలాధిస్తాన
మారోగ్యం యదర్థోయం క్రియాక్రమః.

జ్వరవిషయమునందు మొట్టమొదట లంఘనముచేయుటయే మంచిపని యని చెప్పఁబడినది, కాని క్షయచేత వచ్చెడిజ్వరమునకును, వాతముచేతవచ్చెడి జ్వరము నకును, భయము, కోపము, కామము, దుఃఖము, ఒడలు తెలియక పనిచేయుట మున్నగువాని కారణములవచ్చిన జ్వరములకును లంఘనమును చేయరాదు.

ఆముతుతోకూడినదోషము, ఆమాశయమునందండి జఠరాగ్నిని చల్లార్చి, శరీరమునందలి మార్దముల నన్నిఁటిని అడ్డగించికొని జ్వరమును కలిగించుచున్నది. కావున రోగి లంఘనమును అవశ్యము చేయవలయును.

అనవస్థితదోషుడగువానికిని, జఠరాగ్ని దీపనముగా నున్నవానికిని లంఘనము చేయుచుంటుచేత దోషమును పక్వము చేయును. లంఘనము జఠరాగ్నిని దీపింపఁజే

యును. అన్నమును తినవలయు ననుకోరిక గలిగించును. దుచి కలిగించును. శరీరమునం దలి భారమును తగ్గించి చులకదనమును కలిగించును.

జ్వరముగలవారికి అంఘనము చాలచుంచినది కదా యని యొక్కవగా అంఘనము లను చేయింపరాదు. ప్రాణములకు ముప్పులేని అంఘనమునే రోగికి పెట్టించుచుండవల యును. ఏలయనగా—అంఘనముంచుట, ఆరోగ్యముకొఱకేగదా! ఆయారోగ్యము బలమునుబట్టి యుండును. ఈచికిత్సలన్నియు నెంచుకొఱకొ అట్టి యారోగ్యమునకు భంగమురానీయక రోగిని అంఘనముల జేయింపవలయును.

— ౧౦ అంఘనార్హత, తత్ప్రకావకావ్యలక్షణం; అంఘనాధిక్యముగల్గినవానిలక్షణము. — ౧౧

శ్లో. తత్తు మారుతక్షుత్తస్థా ముఖశోషభ్రమాన్వితే. 8. కార్యం న బలే వృద్ధేవా నగర్భిణ్యాం నదుర్బలే, వాతమూత్రపురీషాణాం విసర్గే గాత్రలాఘవే. 9. హృదయోద్ధారకంఠాస్యశుద్ధా తంద్రాక్లమే గతే, స్వేదే జాతేరుచోచాపి క్షుత్పిపాసాసహౌదయే. 10. కృతం లంఘన మాదేశ్యం నిర్వ్యధే చాంతరాత్తని, పర్వభేదోఽంగమర్దశ్చ కాస శ్శోషో ముఖస్యచ. 11. క్షుత్ప్రాణాశోఽరుచి స్తస్థా దార్బల్యం శ్రోత్ర నేత్రయోః, మనసస్సంభ్రమోఽభీక్ష మూర్ధ్వవాత స్తమోహృది. 12. దేహోగ్నిబలహనిశ్చ లంఘనేఽతికృతే భవేత్.

కొలదిపాటివాతచలనము గలవానికి, ఆకలిగొన్నవానికి, దప్పిగొన్నవానికి, ముఖ శోషగలవానికి, భ్రమగలవానికిని అంఘనము చేయింపరాదు. ఇట్లులే పిల్లలవిషయమునను, ముదుసలివారియెడలను, గర్భిణీస్త్రీలపట్టులను దుర్బలులవిషయములలోను అంఘనమును చేయింపరాదు.

అపానవాయువును, మూత్రమును, పురీషమును, చక్కగా వెడలునంతవఱకు ను, శరీరము లేలికయగునంతవఱకును, హృదయగునందలి పనరువెడలి శుద్ధమగునంతవఱకును గొంతుక, ముఖము పరిశుద్ధములై, ఆలస్యము, గ్లాని లేక, చెమ్మటపట్టి రుచికలు గునంతవఱకును, ఆకలిదప్పులు కలుగునంతవఱకును, అంతరాత్మలో— ఏవిధమైన కష్టము లేకయుండునంతవఱకును అంఘనము చేయుట మంచిది.

అంఘనము శక్తికిమించి చేసినయెడల క్షీణ్యులగుట, (అనగా క్షీణ్యపోటులు మొ.) శరీరము నలిగినట్లుండుట, దగ్గు, ముఖమువాడిస్తావుట, ఆకలితగ్గిపోవుట, అరుచి, దప్పి, చెవులు సరిగా వివేచకయుండుట, కండ్లు మూసికొనిపోవుట, మనస్సు దిమ్మ

తిఱుగుట, ఎగుఱొప్ప కలుగుట, భ్రమము, చీకట్లుకమ్ముట, జఠరాగ్ని నశించుట, బలములేక యుండుట మున్నగు నవగుణములు కలుగును.

వమనమున కర్వతగలవారు; వమనము చేయించునప్పుడు
 గమనింపవలసిన కొన్ని ముఖ్యవిషయములు.

శ్లో. సద్యోభుక్తస్య వా జాతే జ్వరే సుతర్పణోత్థితే. 13 వ
 మనం వమనార్హస్య శస్తమిత్యాహ వాగ్భటః, కఫప్రధానానుష్టి-
 ష్టా దోషానామాశయస్థితాన్. 14. బుద్ధ్వా జ్వరకర్తాకాలే వ
 న్యూనాం వమనైర్వారేత్, అనుపస్థితదోషాణాం వమనం తరుణజ్వరే.
 15. హృద్రోగం శ్వాసమానాహం మోహం చ కరుతే భృశమ్, తృ
 ప్యతే సలిలం చోష్ణం దద్యాద్వాతకఫజ్వరే. 16. ¹సద్యోత్థే ప్రైతి
 కేచాథ శీతలం తిక్తకైశ్చృతిమ్, దీపనం పాచనంచైవ జ్వరఘ్న
 ముభయం చ తత్. 17. స్రోతసాం శోధనం బల్యం రుచిన్వేదప్రదం
 శివమ్.

అప్పుడే భోజము చేసినవానికి, భోజనాధిక్యమువలనను, అతితృప్తివలనను జ్వరమువచ్చినయెడల నట్టివానికిని, వాంతిచేయు నర్హుడైనచో వాంతిచేయించుట నుంచి దని వాగ్భటుండు చెప్పెను. కఫమే ప్రధానముగా చేసికొని వచ్చునవియును, వెఱిగినవియును, ఆహారమునుండున్నవియును జ్వరములను గలుగఁజేయునవియు నగు దోషములను యోగ్యకాలమునందు చక్కగా తెలిసికొని, అవశ్యము వమనము చేయింపఱిగినచో వమనముల చేయించుటచేతనే పోగొట్టవలయును. దోషములకు, లేక దోషములని నిశ్చయించినవానికి, తరుణజ్వరమునందు వమనము చేయించినయెడల, కడుపునొప్పి, శ్వాసము, కడుపుబ్బుట, మోహము మున్నగువానిని కలిగించును. వాతకఫజ్వరము వచ్చినప్పుడును, దస్పి యధికముగా గలుగువానికిని వేఁడినీటిని ఈయవలయును. అప్పుడుపుట్టిన పిత్తజ్వరమునకు, చేదుపదార్థముల చేత కాఁగినవియును, చల్లార్చినవియు నగుకషాయోదకముల నీయవలయును. ఈ రెండువిధములయిన కషాయములు ఆ లిని పుట్టించును. ఆహారమును పక్వముచేయును. బలమును కలిగించును. రుచిని పుట్టించును. చెప్పుటను కలిగించును. మేలు నిచ్చును.

1 'మద్యోత్థే ప్రైతికేవాపి' అని పాశాంతరము గలదు.

[దాహజ్వరములకు షడంగపానీయాదులు, మంగాన్ని గలవానికి పానీయకల్పకములు, యవాగూపానీయము, క్షుధితజ్వరునకు పిప్పల్యాది లాజవేయములు, శిరో రోగికి గోక్షురవేయము, కోషబంధమునకు ద్రాక్షాదిశృతము, పంచ మూలయవాగు, మృదుమధ్యాద్యుసాకముగా యవాగూకల్ప నము, మంథవేయాదికల్పము, యవాగుకల్పము.]

శ్లో. ముస్తాపర్పటకొశీర చందనోదీచ్యనాగరైః. 18. శృతం శీ తం జలం దద్యాత్ పిసాసాజ్వరశాంతయే, ¹ముఖ్యభేషజసంబంధో నిషి ధ్ధస్తరుణే జ్వరే. 19. తోయపేయూదిసంస్కారే నిర్దోషం తేన భేషజం, యదప్పు శృతశీతాసు షడంగాది ప్రయుజ్యతే. 20. కర్షమాత్రం తతో ²దత్వా సాధయే త్ప్రాస్థికేంభసి. అర్థశృతం ప్రయోక్తవ్యం పానే పే యాదిసంవిధా. 21. వమితుం లంఘిణం కాలే యవాగూభిరుపాచరేత్, యథా స్వాషధసిద్ధాభిః మండపూర్వాభిరాదితః. 22. లాజవేయాం సుఖజరాం పిప్పలీనాగరై శ్శృతాం, పిబే జ్వరీ జ్వరహారాక్షుద్వా నల్పాన్ని రాదితః. 23. పేయాం వారక్తశాలీనాం పార్శ్వనస్తిశిరోరుజి, శ్వదుష్ట్రాకంటకారీభ్యాం సిద్ధాం జ్వరహారాం పిబేత్. 24. కోష్ఠే విబ డ్ధే సరుజి పిబే క్షేయాం శృతాం జ్వరీ, మృక్ష్వికాపిప్పలీమూల చవ్య చిత్రకనాగరైః. 25. పంచమూల్యా లఘీయస్యా గుర్వ్యా తాభ్యాం స థాస్యయా, కణయా యూషవేయాది సాధనం స్వా ద్యభాక్రమం. 26. వాతపిత్తే. వాతకఫే త్రిదోషే క్షేప్తపిత్తజే, యవాగూ స్వా త్రిదోషఘ్ని వ్యాఘ్నే చుస్పర్పగోక్షురైః. 27. కర్షార్థం వా కణాశుంఠ్యైః కల్క ద్రవ్యస్య వాపలం, వినీయ సాచయే ద్యుక్త్యా వారిష్ఠ్రనేన చాపరాం. 28. షడంగపరిభాషైవ ప్రాయః పేయాదిసంమతా, యవాగూముచితా ద్భక్తా చ్చతుర్భాగకృతాం వదేత్. 29.

(షడంగపానీయము) తుంగముపైబ, పర్నాటకము, పట్టివేళ్లు, ఎఱ్ఱచందనము, కురువేరు, శొంఠి వీనితోటిక సాయమును చేసి దాహజ్వరము పోవుట కీయవల యును. తరుణజ్వరము వచ్చినయెడల ముఖ్యముగా నౌషధము నీయరాదు. తోయ

1 కణ్ఠోకము తెలుగువ్రాతప్రతులలో కానరాదు. 2 'ద్రవ్యం' అని కొందఱి పాఠము.

పేయాది సంస్కారమును చేసినపిమ్మట నౌషధము నిర్దుష్ట మగును. ఒకప్రస్థమును కాంచినట్లార్వబడిన యుదకమును తీసికొని దానియందు ఒకకన్న మెత్తు షడంగపానీయమును కలిపి, సగముమిగులునట్లుగా గాచి, పేయాదివిధమున సుషయోగింపవలయును. వాంతి చేసికొనినవానికిని, లఘునయు చేసినవానికిని తగినసమయమున గంజి నీయవలయును. మొదలను మండములను తగినయౌషధులచేసిన లాజపేయను అనగా, సక్తుగంజీయును, మండము, సిద్ధమండము, లాజమండము అను మున్నగుభేదములచేత పెక్కువిధములై శ్లేష్మ, శ్లేష్మపిత్తజ్వరములను పోకార్చి రక్తపుద్గినిం గలిగించునని సంప్రదాయజ్ఞులందురు.] సిప్పళ్లు, శొంతి వేసి కాచిన యుదకము నిచ్చిన సుఖమగును. జ్వరము హరించును. జ్వరముగలవాడు అగ్నిమాండ్యముకలవాడై యుండినచో మొదటినుండియును జ్వరహర మగు నీపానీయమును త్రాగవలయును. పార్శ్వపురోస్పి, తలనొప్పి కలవారలు, ఎఱ్ఱిటియ్యమును పేయము చేయించికొని త్రాగవలయును.

పల్లెరు, వాకుడు వీనిచేత సిద్ధము చేయఁబడినపేయను, చక్క-గా కాచినదానిని త్రాగిన జ్వరము హరించును. ద్రాక్ష, పిప్పలిమూలము, చెవ్యము, చిత్రమూలము, శొంతి వీనిచే సిద్ధము చేయఁబడిన పేయను క్షీణపట్టుకొనినప్పుడును, నొప్పికలిగినప్పుడును, ఒర్వితుడు త్రాగుచుండవలయును. లఘుపంచమూలములు, బృహత్సంచమూలములు, ధనియాలు, పిప్పళ్లు, దశమూలములు వీటితో క్రమముగా పేయను యూషమును చేసి ఈయవలయును. వాతపిత్తజ్వరములు, వాతకఫములచేతను, త్రిదోషములచేతను పిత్తముచేతను కలిగినజ్వరములకు వాకుడు తీటక సింద, పల్లెరు వీనితో చేయఁబడిన గంజిని ఇయ్యవలయును. వాతపిత్తము, వాతకఫము, త్రిదోషములు, కఫపిత్తము వీట్లవిషయమునందు, వాకుడు, ఆంతరదామర, పల్లెరు వీట్లతో చేయఁబడిన గంజి నీయవలయును. (దీనినే హిందీలో గుడయాణీ అందురు.) ఇది త్రిదోషములను హరించును. సిప్పళ్లు, శొంతి, ఆర్ధకర్షముగాని, ఒకపలముగాని కల-ద్రవ్యము వీటిని 16 పలములనీళ్లలో యుక్తిగా పక్వముచేసిన నింకొకవిధమగు గంజి సిద్ధము అగును. సాధారణముగా పేయాదులయందు కలిగపరిభాషయే యంగీకరింపఁబడినయది. సామాన్యముగా భుజించదగిన యాహారములో, అనగా ధాన్యమునకు నాల్గింతలు నీరుచేర్చి తీసినగంజిని స్వీకరింపవలయును, దీనినే యవాగు వనియును పేయ మనియును చేప్పెదరు.

—ॐ యవాగువునుచేసెడిరీతియును, దానిని నేవెంపవలసినకాలము. ॐ—

శ్లో. సిక్తకైరహితో మండః పేయా సిక్తసమన్వితా, యవా గూర్బహుసిక్థా స్యా ద్విలేపీ విరళద్రవా. 30. అన్నం పంచగుణే సా ధ్యం విలేపీ తు చతుర్గుణే, మండ శ్చతుర్దశగుణే యవాగూర్బహుణాం

భసి. 31. పాంశుధానే యథావృష్టిః క్షేదయ త్యతికర్తమమ్, తథా క్షేష్ణణి సంస్పృద్ధే యవాగూశ్చేష్టవర్ధినీ. 32. ¹గదాత్యయే మద్యనిత్యే గ్రీష్మే పిత్తకఫాధికే, ఊర్ధ్వగో రక్తపిత్తే చ యవాగూరహితా జ్వరే. 33. తత్ర తర్పణమేవాగ్రే ప్రదేయం లాజసక్తుభిః.

ఇట్లు సిద్ధముచేయఁబడిన యవాగువునందు గల క్షేదములను ఇట్లుపై నిరూపించును. సిక్తములు మిగులనట్టులుకాచిన గంజి మండమును, సిక్తములు గలది పేయ యు నగును. చాల సిక్తములుగలది కాపుడుగంజి. అనఁగా యవాగువు అగును. ఇయ్యది పలచనగానగును. అయిదు రెట్లనీటిలో అనఁగా ఎసరుతోపండిన అన్నమనఁబడును. నాలుగురెట్ల నీటిలో విలేపియగును. పదునాలుగురెట్ల యుదకములో చేసిన మండ మగును. ఆరురెట్లనీటితో యవాగు వగును. దుమ్ముగలచోట వర్షముకురిసిన నెట్లు అంబలి అనగా బుఱద యగునో, ఆట్లులే క్షేష్ణము పెఱిగినచోట యవాగువుపూడ వాడినచో నయ్యది క్షేష్ణమును వృద్ధి నొందించునదే యగును. మదాత్యయరోగమునందను, నిత్యమును మద్యమును త్రాగుటయందును, గ్రీష్మముతువు అనగా క్షేష్ణాషాఘమాసములలోను పిత్త, కఫాధికృతవలన నగుజ్వరములయందును, ఊర్ధ్వగతమగు రక్తపిత్తమునందును, యవాగువు మేలు నీయదు. అనగా అపథ్యకాచి యనిభావము. ఆసమయములలో లాజ పేయచేత దప్పి నాపుట మంచిది.

☞ { పిత్తజ్వరములలోచేయఁదగిన పాచనవిధానము, అభిసూతాదుల } ☞
 యందలి పథ్యవిధానము, ముద్గయూష ఆమలకయూషాదులు.

శ్లో. జ్వరాపహాః ఫలరసైః యుక్తం సమధుశ్శర్కరం. 34. ద్రవేణాలోడితాస్తే స్యుః తర్పణం లాజసక్తవః, శ్రమోపవాసానిలజ్జే హితో నిత్యంరసోదసః. 35. ముద్గయూషోదనశ్చాపి దేయః కఫసముద్భవే, నవన సితయూ యుక్తః శీతపిత్తజ్వరే హితః. 36. రక్తశాల్యాదయ శ్శస్తాః పురాణాష్టష్టికై స్సహ, యువాగోష్ఠిదనలాజాశ్చో జ్వరితానాం జ్వరాపహః. 37. ముద్గామలకయూషస్తు వాతపిత్తాత్మకే హితః, హ్రస్వమూలకయూషస్తు కఫవాతాత్మకే హితః. 38. నింబమూలకయూషస్తు హితః పిత్తకఫాత్మకే, ముద్గా మసూరాం శ్శృణకాణ్ కులుత్థాం శ్చా²ధకానసి. 39. ఆహారకాలే యూషార్థం జ్వరితాయ ప్రదాపయేత్,

1 'మదాత్యయే' అని కొన్ని ప్రతుల పాఠము. 2 'ముకష్ఠకానో' అనికూడ పాఠమున్నది యట. 3 యూషాశ్చే.

పటోపపత్తం వార్తాకం కులకం కార వేల్లకం. 40. కరోటకం పచ్చట
 కం గోజిహ్వం వాలమూలకం, పత్తం గుఱూచ్యా¹ శ్యాకార్థం జ్వరితా
 యప్రదాపయేత్. 41 జ్వరితో హితమశ్చీయా యద్యప్యస్యారుచి ర్భ
 వేత్, అన్నకారేహ్యభంజానః క్షీయతే² మ్రియతే²పిచ. 42.

జ్వరమును హరించు ఫలరసములతో, తేనెను కంఠచక్రరను కలిపినదియు
 ను, ద్రవపదార్థములచేత చక్కగాఁ గలియఁబెట్టఁబడినదియు నగు లాజపత్తువును
 ఈయవలయును. ఇదియే తర్పణమని చెప్పఁబడును. బంగళికను ఉపవాసములు చేయు
 టను వాతప్రకోపమువలనను గలుగుజ్వరములయందు జారరాగ్నియున్నచో మాంస
 రసమునకలిపిన అన్నము హితకరమై యుండును.

కఫజ్వరములలో పెసరకట్టు (అనగా పలచని పెసరపప్పుపైసీరు) గలిపి బియ్య
 మును పులగముగా వండి తినుట చాలమంచిది. చక్రైరతో గలిపినచో నీగంజయే శీత
 పిత్తజ్వరములలో మేలు కలుగఁజేయును. గంజి, అన్నము, కేలాలు మొదలగు వానిని
 చేయుటను, యెఱ్ఱబియ్యము మున్నగునవి ప్రాతవియగు వష్టికధాన్యమును [అనగా నా
 క్షాలకు పండుధాన్యమును] కలిపి యుపయోగించినయెడల మిక్కిలి శ్రేష్ఠము. హింసీలో
 నీ నారు నెలలపండు ధాన్యమును “సాతీచావత్” అని యందురు. ఇవి జ్వరమును హరిం
 చును. పెసరపప్పు, ఉసిరికపొట్టు వీటితో చేయఁబడిన యూషము, అనగా కీటితో
 చేసినకట్టు వాతపిత్తజ్వరములలో మిక్కిలి హితమును గలుగఁజేయును. దీనినే మద్రా
 మలక యూషమనియు నందురు.

లఘుపంచమూలములతో చేసిన యూషము కఫవాతజ్వరములయందు మిక్కిలి
 హితమును గలుగఁజేయును. వేపవేళ్లతో చేసిన యూషము పిత్తజ్వరములలో హితకర
 మగును. జ్వరపడినవానికి, పెసరపప్పు, పిల్లిపెసరపప్పు, పెసరగపప్పు, ఉలవపప్పు, కంపె
 పప్పు మున్నగువానిచేతను యూషమును సిద్ధముచేసి ఆహారమును తీసికొనునమయ
 ముల నిచ్చుచుండవలయును. ఇవి జ్వరమువచ్చినవానికి ముఖ్యముగా ఆహారకాలముల
 లో యూషములకై యుపయోగించుచుండవలయును.

పొట్టఆకులు, కేతవంకాయ, కాకరకాయలు, ఆఁగాకరకాయలు, పొట్టకా
 య పర్వాటకము, ఎద్దునాలుకచెట్టు, చిన్నముల్లంగి, తిప్పతీగెఆకులు మొదలగువానిని
 జ్వరపీడితునకు శాకపదార్థములుగా నుపయోగించవలెను. జ్వరమువచ్చినవానికి ఆహార
 నేవనకాలమందు ఏవస్తువులును హితములుగా నుండవు. అయిష్టమిదిని హితమైనపదా

¹ శ్యాకార్థే. ² మ్రియతేథవా.

ర్థములను హితవు చేసికొని భక్షించుచుండవలయును. జ్వరపీడితుఁడు ఆహారముగా నే వస్తువులను తీసికొనకున్నయెడల క్షీణుండై దుర్బలుఁడగును. ఒక్కొక్కప్పు డిట్టికారణములచేత చచ్చిపోవుటయును కలదు, కావున రోగి హితవైనంతవట్టునకు మెల్లగా భోజనమును చేయుచుండవలయును.

[అన్నము మున్నగువానిని సేవించుటాఁ గో కలుగు నరుచిని పోఁగొట్టు లేహాదులు; జ్వరభేదములు; ఆమజ్వరములందు జౌషధము సేంపగాదచట; పక్వజ్వరలక్షణము.]

శ్లో. అరుచౌ మాతులుంగస్య కేశరం సాజ్యసైంధవమ్, ధాత్రి ద్రాక్షాసితానాం వా కల్మ మాస్యేన ధార్యతామ్. 43. సాతత్యా త్స్వి ద్వభావాద్వా పథ్యం ద్వేష్యత్వ మాగతమ్, కల్పనావిధిభి. సైస్వైః ప్రి యత్వం గమయే త్పునః. 44. జ్వరితం జ్వరముక్తం వా దినాస్తే భాజ యే ల్లఘు, క్షేష్టక్షయే వివృద్ధోష్ణా బలవా ననల స్తదా. 45. గుర్వభి ప్యన్ద్య కాలే చ జ్వరీ నాద్యా త్కథంచ, నహి తస్యా హితం భుక్తి మాయుషే వా సుఖాయ వా. 46. లంఘనం స్వేదనం చాథ యవా గ్వ స్తిక్తకో రసః, పాచనాన్యవిషక్వానాం దోషానాం తరుణే జ్వరే. 47. ఆసప్తరాత్రం తరుణం జ్వర మాహు ర్త్వనీషిణః, మధ్యం ద్వాదశరా త్రం తు పురాణ మత ఉత్తరమ్. 48. పాచనం శమనీయం వా కమాయం పాయయేత్తు తం, జ్వరితం పడహేఽతీ తే లఘున్న ప్రతిభోజితం. 49. స ప్తాహా త్వరతోఽస్తభే సామేస్యాత్పాచనం జ్వరే, నిరామే శమనం స్తభే సామే నౌషధ మాచరేత్. 50. లాలాప్రసేకో హ్యల్లాస హృదయా శుద్ధ్యరోచకాః, తంద్రాలస్యావిపాకస్య వైరన్యం గురుగాత్రతా. 51. క్షున్నాశో బహుమూత్రత్వం స్తబ్ధతా బలవా స్జ్వరః, ఆమజ్వరస్య లిం గాని న దద్యా త్తత్ర భేషజం. 52. భేషజం హ్యమదోషస్య భాయో జ్వలయతి జ్వరమ్, మృదౌ జ్వరే లఘూ దేహే ప్రచలేషు మలేషు చ. 53. పక్వం దోషం విజానీయా జ్వరే దేయం త దౌషధమ్.

రోగికి అన్నమునం దరుచి కలిగినయెడల మాదీఫలపు కింజల్కములును, నేయి, సైంధవలవణము వీనినిగాని; ఉసిరిక, ద్రాక్ష, చక్కెర వీనినిగాని కల్మముచేసి నొటి లో నుంపవలసినది. ఎప్పుడును ఎడతెగక పథ్యముచేయుటవలనగాని, ఆకలి లేకపోవు

టవలన గాని, కలిగిన పథ్యవస్తువులపై నగునరుచిని అనేకవిధములగు ననుపానాదుల చేత పోగొట్టవలయును. జ్వరము వచ్చినవానికిగాని, జ్వరము విడిచిపోయినవానికిగాని సాయంకాలమునందే లఘుభోజనమును పెట్టవలయును. శ్లేష్మము క్షయించుటచేత వేడి యధిక మగును. దానివలన జీతరాగ్ని పెంపొందును. నీయములేకుండ జ్వరితుఁడు గురుపదార్థములను, ప్రవర్తలఁ గలుగఁజేయు పదార్థ లను భుజింపరాదు. అట్టివానిని భుజించుట ఆయుష్యమునకును, నుఖమునకును, మంచికొఱకును కాదు.

లంఘనముచేయుట, అవిరిపట్టుట, గంఠి, చేదగుకషాయములు నివి పక్వము గాని యన్నివిధములగు జ్వరములను పక్వము చేయును. వఱుసగా నేడురాత్రులవఱకు వచ్చెడి జ్వరమును తరుణజ్వరమని వండితులు చెప్పెదరు. ఇట్లే పండ్రెండురాత్రులవఱకు వచ్చెడిదానిని మధ్యమజ్వర మనియెదరు. ఇంతకంటె నధికముగా వచ్చెడిజ్వర మును పురాణజ్వరమునగా చెప్పెదరు.

జ్వరముగలవాఁడు పాచనమును శమనమును చేయు కషాయమును త్రాగవలయును. ఆరురోజులు గడచిపోయిన పిమ్మట లఘువగు నన్నమును భుజింపవలయును. ఏడురోజుల పైన సాధారణములగు నామజ్వరములయందు పాచనముచేయుటయును, ఆమరశోతమగు జ్వరములలో శమనముచేయుటయును, తీక్ష్ణమగు నామజ్వరములలో ఔషధమునే ఈ యకుండుటయు నుత్తమము. యుఖము ఎఱ్ఱబొలుట, ఉమ్మిన కషాయపురంగుగావచ్చుట, హృదయము నిర్మలముగానుండకుండుట, రుచిపుట్టకుండుట, తంద్రాలస్యములు కలుగుట, దోషములు పక్వములు గాకయుండుట, నోటినుండి ఉమ్మి ఎక్కువగా నుండుట, దేహము బరువుగా నుండుట, ఆకలిలేకపోవుట, మాత్ర మెక్కువగా న్రవించుట, జ్వరముగల రోగి బలవంతుఁడుగానుండుట ఇయ్యది ఆమజ్వరలక్షణాలు కావున నిట్టియెడ నౌషధము నీయరాదు. ఆమజ్వరరోగుల కీయఁబడిన యౌషధము వఱకు జ్వరమును ప్రకాశింపఁజేయును. జ్వరము క్లిగకొలఁదిని, దేహము చులకనగుకొలఁదిని, మలము వెడలుకొలఁదిని దోషము పక్వమైనట్టులు తెలిసికొని అప్పుడు ఔషధము నీయవలయును.

[త్రిదోషజ్వరార్థము పాచనకషాయము; శోధనచేయఁదగినవారు; శ్రీలు పిల్లలు ఔషధమును నేవించుటలో గమనింపఁదగినవిధి; ఔషధము

జీర్ణించినట్లు తెలిసికొనుగుర్తులు; అట్లే జీర్ణింపనిగుర్తులు;

జీర్ణింపకముందు ఆహారాదులు నేవించినయెడల వచ్చు

ప్రమాదములు; శ్రీబాలవృద్ధులు ఔషధమును నేవించురీతి.]

శ్లో. నాగరం దేవకాష్ఠం చ ధాన్యాకం బృహతీద్వయమ్, ద ద్యా త్పాచనకం పూర్వం జ్వరితాయ జ్వరాపహమ్. 54. పీతాంబు

ర్లంఘితః ఊణః ¹జీర్ణీ భుక్తః విపాసితః, న విభేదాపధం జంతుః సు
 శోధన మథేతదత్. 55. వీర్యాధికం భవతి భేషజ మన్నహీనం హన్యా
 త్తదామయ మాసంశయ మాశుచైవ, తద్బాలవృద్ధయువతీవృభిశ్చ
 పీతమ్, గ్లానిం పరాం నయతి చాశు బలక్షయం చ. 56. అనులోమోనిల
 సాన్స్వి స్థ్యం క్షుత్ప్రస్థాసుమనస్కతా, లఘుత్వమింది యోద్ధార
 శుద్ధిజ్జర్ణాపధాకృతిః. 57. క్లమో దాహఙ్గసదనం భ్రమో మూర్ఛా
 శిరోరుజ్, అరతి ర్పలఙ్గనిశ్చసావ శేషాపధాకృతిః. 58. ఔషధశేషే భు
 క్తం పీతం చ తథాపధం సశేషేనై, ప్రకరోతి గదోపశమప్రకోప
 య త్యన్యరోగా శ్చ. 59. శీఘ్రం విపాక మఃపయాతి బలం న హిం
 స్యాదన్నావృతం సచ ముహు ర్వదనాన్ని రేశి, ప్రాగ్భుక్తనేవిత మథా
 పధమేతదేవ దద్యాచ్చ వృద్ధ శీశు భీరు వరాంగనాభ్యః. 60.

అన్నివిధములగు జ్వరములకును, శొంఠి, దేవదారు, ధనియములు, పెద్దములక,
 చిన్నములక అనుబృహతిలోఁగల రెండువిధములును తెచ్చి పీనితో కాచిన కషాయ
 మును పాచనమునకై జ్వరితున యివలయును. ఇయ్యది జ్వరమును పోఁగొట్టును. నీటిని
 త్రాగినవాఁడును, లంఘనము చేసినవాఁడును, దప్పిగొని యున్నవాఁడును, కృశించిన
 వాఁడును, అజీర్ణరోగియును, భుజించినవాఁడును, ఔషధమును గాని, ఇతరవిధముగు
 శోధనను గాని నేవింపరాదు.

అన్నములేని యాషధము పరాక్రమవంత మగును. ఇట్టియోషధ ముముసు
 చంపివై యను. సంచేహము వలదు. కావున పిల్లలు, పృద్ధులు, యౌవనవకు లగుస్త్రీలు,
 పృదుశరీరులు మున్నగువా రౌషధమును అన్నములేక నేవించిన బడలిక నొందుదురు.
 శీఘ్రముగా బలమును నశించును. ఈవిషయమున సంచేహము బొత్తుగా వలదు.

అనుకూలముగా వాయువువెడలుట, స్వస్థుండై యుండుట, ఆకలి దప్పిక
 గలిగియుండుట, మనస్సు నిర్మలముగానుండుట, శరీరము తేలికగా నుండుట,
 ఇంది యగులు కలుపితములుగాక ప్రసన్నములై యుండుట, త్రేపులు రాకుండుట
 మున్నగునవి జీర్ణాపధనకు అనగా నౌషధము జీర్ణించినవానికి లక్షణములు. వాడఁబా
 ణుట, ఆయాసమునొండుట, దప్పిగొనియుండుట, కాళ్లుచేతులు మొదలగు నవయములు
 లాగుచుండుట, భ్రమకష్టుట, మూర్ఛిలుట, తలనొప్పి, అసహ్యము, అరుచి మున్నగునవి,
 మనోవ్యాకులము అనునీయవి కలయప్పుడు, ఔషధము జీర్ణముకాక శేషించియున్న
 దని తెలిసికొనవలయును.

1 'జీర్ణో' అనికూడ పాఠమున్నది.

ఔషధము పూర్ణముగా జీర్ణింపకముందు తినినయన్నమును, త్రాగిననీరును, ఆవిధముగానే అన్నము సంపూర్ణముగా జీర్ణింపక ముందు తీసికొనిన యాషధమును, గోగమును శాంతి నొందింపదు. మైగా నిది ఇంకను ఇతరగోగములను పుట్టించును. అన్నాపుత్రమైన యాషధము, అనఁగా అన్నము చక్కగా జీర్ణమైనప్పటి దానితో ఇమిడికఱిందైనదైనచో అట్టిఔషధము త్వరగా ప్వయమై జీర్ణించును. బలమును నశింపనియదు నోటినుండి మాటిమాటికి వెల్లిరాదు. ఈమైని చెప్పియున్న తెఱఁగున యాషధమును సాధారణముగా వైద్యులు మదునలివారికి, పిల్లలకు, భయస్వభావము గలవారికి, సౌందర్యవతు లగు నారీమణులకును ఈయవలయును.

ఔషధమును నేవించునప్పుడు గమనింపవలసిన మాత్రాపఞ్చామము; }
 క్వాథాది ఔషధముల విషయములొగల పరిమాణము, కషాయ }
 విషయమున వైద్యుల పరిభాష.

శ్లో. మాత్రాయా నాస్త్యవస్థానం దోషముగ్ని ర్బలం వయః,
 హ్యాధిం ద్రవ్యం చ కోషం చ వీక్ష్య మాత్రాం ప్రయోజయేత్.
 61. ఉత్తమస్య పలం మాత్రా త్రిభి శ్చాత్మైశ్చ మధ్యమే, జఘనస్య
 పలార్దేన స్నేహక్వాథౌషధేషు చ. 62. కర్షాదాతు పలం యావ ద్ద
 ద్యాతో షోడశికం జలం, తతస్తు కుడపం యావత్ తోయ మప్యగుణం
 పిబేత్. 63. క్వాథ్యద్రవ్యపలే కుర్యాత్ప్రీస్థార్థం వాదశేషితమ్.

రోగులకు ఔషధము నిచ్చునప్పుడు సాధారణముగా మాత్రల నింతితలుగా నిట్లు ఈయవలయు నను సాధారణముగా నియములు లేదు. కాని వైద్యుడగువాఁడు, రోగికిఁగల దోషమును బలమును వయస్సును వ్యాధిని ఔషధమును జతరకోష్ఠమును చక్కఁగా బరీక్షించి తదనుసారముగా ఔషధమాత్రల నుపయోగింపవలయును. తెలము కల్గము మున్నగువాని నుపయోగించునప్పుడు ఉత్తమమగుమాత్ర (అనఁగా జత రాగ్నికలవానికిచ్చేడి మాత్ర) పలప్రమాణముండవలయును. మధ్యమును మూఁడుకర్షముల పరిమాణమున నుండవలయును. అంతకంటె దక్కువ పరిమాణముగల మాత్రయన్నిటికంటె నగమము అనెదరు. స్నేహకషాయములఁ దయారచేయుటో ఒకకర్షము మొదలుకొని పలప్రమాణమువఱకు గలవానికి, పదియాలురెట్లు నీటిని చేర్చవలయును. పలము మొదలుకొని కుడపమువఱకు గలవానికి నెనిమిదిరెట్లు ఉదకమును చేర్చవలయును. కల్గములు మున్నగు ప్రత్యేక క్వాథాదులయందు ఒకపలము యాషధమునకు ప్రసవరిమాణము నీటిలో పక్వముచేసి నాలవభాగము నీరు మిగులునట్లు చేయవలయును. (దీనినే పాదావశేష విధి యని యందురు.)

పలపరిమాణవిషయమున చరకాదుల మతభేదములు.

శ్లో. ద్వాత్రింశన్తాషకైర్తాషశ్చరకస్యతు తైః పలమ్. 64. అష్టచత్వారింశతా స్యా త్సుశ్రుతస్య తు మాషకః, ద్వాదశభిర్ధా న్యమాషై శ్చతుష్షస్యాతు తైః పలమ్. 65. ఏతచ్ఛ్రుతులితం పంచరక్తి మాషాత్పకం పలమ్, చరకార్థపలోన్యాసం చరకే దశరక్తికైః. 66. మా షైః పలు చతుష్షస్యా యద్భవేత్త త్తథేలితం, తస్మా త్పలం చతుష్ష స్యా మాషకై ర్దశరక్తికైః. 67. చరకానుమతం వైద్యై శ్చికిత్సా నూపయుజ్యతే.

చరకమహాముని మతానుసారము గా ముప్పుదిరెండు మాషములు [మినపగింజల] యొత్తు ఒక మాషమగును. 48 మాషములయొత్తు పల మగును. ఇతనిమతమున నొకపల మునకు పది రత్తికలనియందురు. సుశ్రుతునిమతానుసారము 12 మాషములయొత్తు మాష మును 64 మాషములయొత్తు పలమగును. ఈమతమున పలమనఁగా (అనగా 5 రతుల [రత్తికలు]యొత్తు గలది) పలమగును. ఇయ్యది అనఁగా సుశ్రుతునియొక రత్తికలు, చరక ముని యొక పలమునకు సమానము. పదిరతులు మాషమని యందురు. 64 మాషములచేత నగుపలమే ఇచ్చట గ్రహింపఁబడును. వైద్యులు చరకుని మతానుసారముగానే చికిత్సల యందు. పలాదిపరిమాణములను ఉపయోగించుచున్నారు.

వాతజ్వరమునకు చికిత్సలు; బిల్వాదిపంచమూలకషాయము; నేల
 { వేసుకషాయము; రాస్నాదికషాయము; పిప్పలాదికషాయములు; }
 ద్రాక్షాదిక్వాధము.

శ్లో. బిల్వాదిపంచమూలస్య క్వాధస్స్యాద్వాతికే జ్వరే. 68. పాచనం పిప్పలీమూలం గుడూచీ విశ్వజోధనా, కిరాతాబ్దామృతోదీచ్య బృహతీద్వయ గోక్షురైః. 69. సస్థిరాకలశీవిశ్వైః క్వాధో వాతజ్వరాప హాః, రాస్నా వృక్షాదనీ దారు సరళం శైలవాలుకమ్. 70. కషాయశ్చ ర్కరాక్షాద్రయక్తో వాతజ్వరాపహాః, ప్రక్షేపః పాదికః క్వాథాత్ స్నేహే కల్కసమో మతః. 71. పరిభాషామిమామన్యే ప్రక్షేపోఽ ప్యూచిరే యథా, కర్ణచూర్ణస్య కల్కస్యగుటికానాంచ సర్వశః. 72. ద్రవ్యశుక్త్యా సలేఢవ్యః పాతవ్యశ్చచతుర్ద్రీవః, మాత్రాక్షాద్రఘృతా దీనాం స్నేహే క్వాధేషు చూర్ణవత్. 73. బిల్వాదిపంచమూలీచ గు డూచ్యామలకే తథా, కుస్తుంబురుసమో హ్యేష కషాయో వాతికే జ్వ

శ్రీ. 74. విష్ణులీ శారీవా ద్రాక్షా శతపుష్పా హారేణుభిః, కృతః కషాయ స్సగుడో హన్యాత్పవనజం జ్వరమ్. 75. గుడూచీ శారీవా ద్రాక్షా శతపుష్పా పునర్నవా, సగుడోఽయం కషాయ స్స్యాత్ వాతజ్వరవినా శసః. 76. ద్రాక్షా గుడూచీ కాశ్శర్కర్య త్రాయమాణా స్సశారిణాః, ని స్కాన్వభ్య సగుడం క్యాథం పిబే ద్వాతజ్వరాపహమ్. 77. శతాసరీ గు డూచీభ్యాం సర్వసో యం త్రపీడితః, గుడప్రగాఢ శ్శమయేత్ సద్యోఽనిలకృతం జ్వరమ్. 78.

బిల్వారి పంచమాలములు వీటికషాయమును గాని, వాతజ్వరముల కీయవలయును. తేనిచో విష్ణులీమాలము, తిప్పతీగె శొంఠితో చేసిన కషాయమునైన నిచ్చినచో వాతజ్వరములు పక్ష్యము లగును. నేలపేను, తుంగము స్తలు, తిప్పతీగె, కుటువేరు, పెద్దములక, చిన్నములక, నినుగుపల్లెను, నుయ్యాకుపాన్న, కోలపొన్న, శొంఠి కీటికషాయము (అఁగా వీటిని సమభాగములుగ వేసి చేసికషాయము) వాతజ్వరములను నాశనము చేయును.

సన్నరాష్ట్రము, బదనిక, సరళ దేవదారు, ఏలకులు, కూతురుబుడమ వీనిని సమభాగములుగా వేసి కషాయముగా గాచి తేనెతోను, చక్కెరతోను కలిపి పుష్పకొనిన వాతజ్వరములు నిర్మూలములగును. కల్కమైనయెడల నివి (అఁగా శర్కర, తేనెమొదలగునవి) నాల్గవభాగమును కలుపవలయును. తైలమునందు సమానభాగమును వేయవలయును. ఈత్రైకమును చేయుటయందు చెప్పినట్లు క్రింద చూపించుచున్నాము. చూర్ణము, కల్కము, మాత్రలు, గుటికలు చేయునప్పుడు పలస్తమాణము మాత్రమే శర్కర, తేనె సమముగా చేర్చవలెను. ఇట్లేపాకకాథిలో చిక్కగా చేయునెడల ద్రవమునకు రెట్టింపుగను, ఇంకను ద్రవరూపముగ జేయునెడల నాల్గరెట్లును నీటిని చేర్చవలయును.

తేనె, నేయి మొదలగునానివిషయములో మాత్రాప్రమాణ మెట్లఁగా: చగురులో చూర్ణమువలె సమముగా చేర్చుటయు తమము. బిల్వము మొదలుగాగల పంచమాలములు వీనికే గురుపంచమాలములనివేరు. తిప్పతీగె, ఉసిరిక, కొత్తిమరలు వీనిని అన్నిటిని సమానభాగములుగా వైచి కాశీనకషాయము వాతజ్వరమును పోఁగొట్టఁగలదు. పిప్పళ్లు, సుగంధపాల, ద్రాక్ష, సదాప, కేణుకయను గంధిద్రవ్యము, సోపు కీట్లతోటికాచఁబడిన కషాయమునందు బెల్లముగలిపి త్రాగినయెడల వాతజ్వరములు నశించిపోవును.

ద్రాక్ష, తిప్పతీగె, సుగంధిపాల, నదాప, తెల్లగజ్జెరు వీటితో సమభాగముగ కాచినకషాయమునందు బెల్లమునుకలిపి నేవించిన నది వాతజ్వరములను మొదలంటునట్లు అణచివేయును. ద్రాక్ష, తిప్పతీగె, వట్టివేళ్లు, కలుక్రాసుగ వీటినివేసి కాచినకషాయములో మంచిబెల్లమును గలిపి త్రాగిన వాతజ్వరము నశించిపోవును. తిప్పతీగె వీటిని యంత్రములోనుంచి మర్దించి, వీటినుండితీయఁబడిన రసమునందు బెల్లమును కలిపి త్రాగినయెడల తేల్ క్షణమే వాత ప్రకోపమువలనఁ బుట్టిన జ్వరమును నశింపఁజేయును.

[పిత్తజ్వరచికిత్సలు; కళిం గాదికషాయము; తిక్తాదిచూర్ణము; గూడుచీ క్వాధము; పటోలాదిగుటికలు; దూలగొండిస్వరసము; త్రాయ మాణాదిక్వాధములు, మృద్వీకాదికషాయములు, బస్ఫటకక్వాధము; శుంఠ్యాదికషాయము; ద్రాక్షాదికషాయము.]

శ్లో. కలింగం కట్ఫలం ముస్తం పాఠాం తిక్తకరోహిణీమ్, పక్వం సశర్కరం వీతం పాచనం వైత్తికే జ్వరే. 80. సక్షేంద్రం పాచనం వైత్తే తిక్తాబ్దే న్ద్రయవైః కృతమ్, లోఢ్రోత్పలామృతా పద్మశారివాణాం సశర్కరః. 81. క్వాధః పిత్తజ్వరం హన్యాదధవా పర్వటోద్భవః,* పటోలీంద్రయవక్వాధో మధునా మధురీకృతః. 82. తీవ్రపిత్తజ్వరా మద్దీ పానా త్తృప్తదాహనాశనః, దురాకభా పర్పటక ప్రియంగు భూనింబవాసా కటురోహిణీనామ్, జలం పిబే చ్చర్కరయావగాఢం, తృష్ణాసపిత్తజ్వరదాహాయుక్తః. 83. త్రాయమాణాచ మధుకం పిష్ప లీమూల మేవచ, కిరాతతిక్తకం ముస్తం మధుకం సవిభీతకమ్. 84. సశర్కరం వీతమేతత్పిత్తజ్వర²నిబర్హణం, మృద్వీకా మధుకం నింబం కటుకా రోహిణీసమా. 85. అవశ్యాయస్థితం వాక్యమేతత్పిత్తజ్వరా పహమ్, ఏకః పర్పటకశ్చేష్ఠిష్ఠపిత్తజ్వర వినాశనః. 86. కింపున ర్యది యుజ్యేత చందనోదీచ్యునాగరైః, విశ్వాంబుపర్పటోశీరఘనచందనసా

* [గుహూచీపద్మ లోఢ్రాణాం శారిబోత్పలయోస్తథా, శర్కరామధురః క్వాధః శీతః పిత్తజ్వరాపహః.] ఈశ్లోకము కొన్ని ప్రతులలో నున్నది. తిప్పతీగెకమలములు, లాక్షుగచెక్క వీనితో గాని, సుగంధిపాలకలువలు వీనితో గాని సమభాగముగ కషాయముగాది చెక్కరవైచిచల్లాచ్చి త్రాగిన పిత్తజ్వరములు హరించునని దీనిభావము. ఇది సుశ్రుతములో నున్నది.

1 'పటోల యవనిష్కాధ'. 2 'వినాశకమ్' అని పాఠాంతరములు.

ధితం. 87. దద్యాత్సుశీతలం వారి తృప్తీఛర్దిజ్వరదాహనుత్, పర్వటా
 మృతధాత్రీణాం క్వాభః పిత్తజ్వరాఃహః. 88. ద్రాక్షారగ్వధయోశ్చాసి
 కాశ్చర్యా శ్చాధవాపునః. 89. ద్రాక్షాభయా పర్వటకాబ్ధతిక్తా క్వాభం
 ససమ్పాకఫలం విదధ్యాత్, ప్రలాపమూర్ఛా భ్రమదాహ శోష
 తృష్ణాన్వితే పిత్తభవే జ్వరే తు. 90.

పిత్తజ్వరమును చేయవలసిన చికిత్స. —కొడిసెనిత్తనాలు, నేలగుప్పుడు, తుంగ
 ముస్త, చేదుపొత్ల, అగరుశొంఠి, కటుకరోహిణి వీటిని సమముగా నీటిలో వైచి
 చక్కగాకాచి శర్కరనువైచి పిత్తజ్వరముగలవారి కీయవలయును. ఇది పిత్తజ్వరము
 నకు చేయదగిన పాచనము. చేదుపొత్ల, తుంగగడ్డలు, కొడిసెపాలవీర్లులు వీని
 చేత చేయఁబడిన పాచనమునందు తేనెకలిపి వాడవలయును. లొద్దుగు, నల్లకలువ,
 తిప్పతీగ, కమలములు, సుగంధిపాల వీట్ల సమభాగములతో జేయఁబడిన కషాయము
 నందు చక్కరనుకలిపి త్రాగిన పిత్తజ్వరమును నశింపఁజేయును. పర్పాటకముతో చేయఁ
 బడిన కషాయమైనను పిత్తజ్వరములను పోఁగొట్టగలుగును. చేతిపొత్ల, యవలు వీటితో
 కాచఁబడినకషాయమునందు తేనెను కలిపి తీసిగలిగించి త్రాగినయెడల ఆతిత్తిప్రముగా
 వచ్చిన పిత్తజ్వరములైనను నశించిపోవును. ఈకషాయము త్రాగినంతనే అఱిగాహము
 మున్నగు నవగుణములును నశించిపోవును.

మాలగొండి, పర్పాటకము, ప్రేకణపుచెక్క, నేలవేమ, అడ్డనరసు, కటుకరో
 హిణి వీటితో సిద్ధముచేసిన స్వరసమునందు శర్కరను మిశ్రమముచేసి త్రాగి యెడల
 విదాహము, చెమట, పిత్తజ్వరమును నశించిపోఁగలవు. కలుక్రాసుగ, వధుకసు, మోడి,
 వాయువిడఁగసు, చేదుపొత్ల, ముస్త, తుంగముస్తలు, విప్పపువ్వు, తాడికాయ వీనితో
 సమభాగముగ పక్వముచేయఁబడిన కషాయమునందు చక్కరను కలిపి త్రాగిన పిత్త
 జ్వరములు నశించి పోఁగలుగును.

ద్రాక్ష, యష్టివధుకము, వేపవేళ్లు, లేక వేపచెక్క, కణుకరోహిణి వీనినిసమానభా
 గములను తీసికొని మంచునీటిచే పాకమునుచేసి త్రాగించిన పిత్తజ్వరము లణగిపోవును.
 ఇదియే పిత్తజ్వరములకు పాచనము లేనిచో కేవల మొక్కపర్పాటకమే పిత్తజ్వరముల
 నణంచుటగా నుత్తమముగాఁ బనిచేయఁగలదు. ఇది ఎఱ్ఱగఁదపుపొడి, కురువేరు, శొంఠి
 మున్నగువారితో గూడినచో నీక దాని ప్రభావము చెప్పటకు నలవియుగునా? అనఁ
 గా నత్యంత ముత్తమ మనట.

శొంఠి, కురువేరు, పర్పాటకము, కట్టివేరు, తుంగగడ్డలు, ఎఱ్ఱగఁదపుపొడి వీని
 చేత సమభాగముగా సిద్ధముచేయఁబడిన చల్లనియందకము దప్పి, ఛర్ది విదాహముగల

పిత్తజ్వరమును పోగొట్టును. పర్వాటకము, ఉసిరిక వీటితో చేయబడిన క్వాథము నుగాని; ద్రాక్ష, తిప్పతీగె, రేలచెక్క వీటితో చేయబడిన కషాయముగాని పిత్తజ్వరమునా పూర్ణముగా నశింపజేయును. ద్రాక్ష, కరక్కాయ, పర్వాటకము, తుంగముస్తలు, కటుకరోహిణి, రేలచెక్క వీటితో సమభాగముగ సిద్ధముచేయబడిన క్వాథమును, ప్రలాపను, మూర్ఛపోవుట, భ్రాంతికమ్ముట, అతిదాహము, సోమ్యసిల్లుట, దప్పి, ఆరకయుండుట ఈమొదలగు గుణములుండెడి, పిత్తజ్వరమైన జ్వరము వచ్చినరోగికి యిచ్చినయెడల నెమ్మది కలుగును.

[పిత్తజ్వరము గలవానికి శీతక్రియలు; ధాన్యాకస్మతము; అభ్యంజనము; శిరోలేపనము; ఉద్వర్తనాదులు; కాంజికవస్త్రధారణము; మాతులుంగబంధనము.]

శ్లో. వ్యుషితం ధాన్యకజలం ప్రాతః పీతం సశర్కరం పుంసామ్, అస్తర్దాహం శమయత్యచిరాద్దురప్రరూఢమపి. 91. పిత్తజ్వరేణ తప్తస్య క్రియాం శీతాం సమాచరేత్, విదారీదాడిమం లోద్రం² దధితం బీజపూరకమ్. 92. ఏభిః ప్రదిహ్ని న్నూర్ధానం తృణ్దాహోర్తస్య దేహినః, ఘృతభృష్టాష్టాష్టాచ ధాతీ³లేపాచ్చ దాహనుత్. 93. అమ్లపిష్టై స్సుశీతైర్వా పలాశతరుజై³ ర్ద్దిహేత్, బదరీపల్లవో⁴త్థేన ఘనేనారీప్తకస్య⁴ చ. 94. కాలేయ చందనానంతా యష్టిబదర కాంజికైః, సఘృతై స్స్వీ చ్చిరోలేప స్తృష్ణాదాహో⁵ర్తశాంతయే. 95. ఉత్తానసుప్తస్య గభీరతామ్ర కాంస్యాదిపాత్రం ప్రణిధాయ నాభా, తత్రాంబుధారా బహుళా పతంతీ నిహంతి దాహం త్వరితం సుశీతా. 96. శీతకాంజిక వస్త్రావగుంతనం దాహనాశనమ్, జిహ్వాతాలుగళక్లోమ శోషే మూర్ఛ్నితు దాపయేత్. 97. కేసరం మాతులుంగస్య మఘనైంధవసంయుతమ్.

పిత్తజ్వరమునకు చేయవలసిన కైత్యోపచారములను చెప్పుచున్నాడు—ధనియాలును నీటిలో రాత్రియంతయును నానవైచి, ఆనీటిని చక్కెర గలిపికొని త్రాగినయెడల గోగులకు కలిగిన భయంకరమగు సంతర్దాహము ముదిరినదైనను శీఘ్రముగా నశిం

1 ధాన్యకజలం. 2 కపితం. 3 ర్ద్దిహేత్. 4 వా.

చిపోగలదు. పితృజ్వరముచే సంతాపము కలిగినవనుష్యునికి శీతలోపచారము అవశ్యముగా జేయవలయును.

నేలగుమ్మడు, దానిమ్మపండు, లొద్దుగ, వెలగ, మాదీఫలము వీటిని అనఁగా కేసరములను నీటితో మెత్తగానూరి, దాహము ఎక్కువగా గలిగిన రోగియొక్క మాడునకు పట్టు వేయవలయును. నేతిలోగాని, నిమ్మపండ్లరసములోగాని, ఉసిరిగపొట్టును అష్టకాంజికముతో నూరి పట్టువేసినయెడల దాహ మణగిపోవును. మొదలగుచిగుళ్లను గాని, పూవులనుగాని ఉసిరిగపొట్టునుగాని అష్టకాంజికముతో నూరి పూసినను దాహము శాంతి నొందగలదు. రేగుఅకులను పిండగా వచ్చినరసముతో కుంకుడుకాయల నురుగునుచేసి పూసినను తగ్గిపోవును. హరిచందనము, నల్లగుండ్రపాల, యష్టిమధుకము, రేగుపండ్లు వీనిని గంజితోనూరి దానిలో నేతిని కలిపి తలను పట్టువేసినయెడల, తృప్తి, దాహము కలిగిన జ్వరములనైనను నశింపజేయును.

మనుష్యుని (అనగా రోగిని) వెల్లకీలఁ బరుంకఁ బెట్టి, అమనుష్యునిబొడ్డుపైన లోతైనరాయిపాత్రనుగాని కంచుపల్లెగమునుగాని పెట్టి, అపాత్రయందు సన్నగా చాల ఎత్తునుండి నీటిని ధారకట్టవట్టు పోసినయెడల అతిదాహమును త్వరగా తగ్గించివైచును. చల్లనినీటిలోనుగాని, గంజిలోగాని గుడ్డను మంచి శరీరముపై నుంచినయెడల దాహ ముపశమించిపోవును. నాలుక, దవడలు, గొంతుక, దాహస్థానము ఇవి వైత్యజ్యోతిషముచేత ఎండిపోయిన యప్పుడు తలపైని మాదీఫలమును, తేనె, సైంధవలవణము వీనినినూరి లేచనము చేయవలయును.

[కఫజ్వరఁకిత్య:— మాతులుంగాదిచూర్ణము; కఫహార ద్రవ్యములు; కటుకాదికాష్వాధములు; నింబాదికషాయములు; దీపనపాచన యోగములు, త్రిఫలముస్తాదికాష్వాధములు.]

మాతులుంగా శిఫా విశ్వ బ్రాహ్మీ గ్రంథికసంభవమ్. 98. కఫజ్వరేంబునక్షారం పాచనంవా కణాదికం, సిప్పలీ సిప్పలీమూలం చవ్యచిత్రకనాగరమ్. 99. మరీచైలాజమోదేంద్ర పాతారేణుకజీరకం, భార్యోమహానింబఫలం హింగురోహిణీసరపం. 100. విడంగాతివిషే మూర్వ్యా చేత్యయం కీర్తిలోగణః, సిప్పల్యాదిః కఫహరః ప్రతిశ్యారోచకానిలాన్. 101. నిహన్యా ద్వీపనో గుల్మశూలఘ్న స్త్వామపాచనః, కటుకం చిత్రకం నింబం హరిద్రాతివిషే వచాం. 102. కుష్ఠ మింద్ర

యవం మూర్ఖాం పటోలం చాపి సాధితం, విభే స్తరిచనంయుక్తం స
 క్షాద్రం శ్లెష్టికే జ్వరే. 103. నింబవిశ్వామృతా దారు శలీభూనింబ
 పొష్కరం, సిప్పల్యా బృహతీచేతిక్వాథో హంతి కఫజ్వరం. 104. సింధు
 వారదల¹క్వాథం శోషణం కఫజే జ్వరే, జంఘయోశ్చ బలే ఊణే కణ్ణే
 వా విహితేపి బేత్. 105. అమలక్యభయా కృష్ణా చిత్ర క శ్చేత్యయం
 గణః, సర్వజ్వరకఘాతంక భేదీ దీపనపాచనః. 106. త్రిఫలాపటోలవాసా
 చ్చిన్నరుహా తిక్తరోహణీ వడ్డ్యింధాః, మధునా శ్లేష్మనముత్తే దశ
 మూలీవాసకస్య వా క్వాథః. 107. ముస్తం వాత్సుకబీజాని త్రిఫలా
 కటురోహిణీ, పరూషకాణి చ క్వాథః కఫజ్వరవినాశనః. 108.

కఫజ్వరచికిత్సా:—మాదీఫలము, శొంఠి, సురస్వతిఅకు, మోడి, వట్టివేరు వీటితో
 చేసిన క్వాథమునందు యవక్షారమును కలిపి త్రాగినయెడల కఫజ్వరములు నశించును.
 కణాదిక్వాథముచేతఁగూడ నీకఫజ్వరములు టోఁగవు. కణాదిక్వాథ మనఁగా సిప్పల్యా
 దికమును వేసి కాచిన కషాయము. సిప్పళ్లు, మోడి, చవ్యము, చిత్రమూలము, శొంఠి,
 మిరియములు, ఏలకులు, ఓమము, దాల్చినపట్ట, అగరుశొంఠి, రేణుకలు, జీలకఱ్ఱ, గంఠు
 భారంగి, గజనిమ్మపండు, ఇంగువ, కటుకరోహిణి, ఆవాలు, వాయువిశంకములు, అతి
 నస, చాగవేళ్లు వీటిని కఫహరమగు కణాదిగణముని చెప్పెదరు. అనఁగా సిప్పల్యాది
 గణపతితము లగు శబ్దము లని యర్థము.

ఈసిప్పల్యాదిగణము కఫమును పోగొట్టును. మఱియును, వీనస లేక పడిసెము,
 ఆగోచకము, వాతరోగము అనువానిని నశింపజేయును. జరరాగ్నిని దీసింపజేయును,
 గుల్మము, శూలరోగము వీటిని మొదలలఱు నశింపజేయును. ఆమమును పక్వముజేయు
 ను. కటుకరోహిణి, చిత్రమూలము, వేఁపచెక్క, మ్రానిపసపు, అతివస, వస, చెంగ
 ల్యకోష్ఠ, కొడిసెపాలవిత్తులు, చాగవేళ్లు, చేదుపొళ్లు, (పొట్లఅనులని కొందఱు) వీని
 తో కషాయమును ననుభాగముగచేసి మిరియములచూర్ణమును తేనెను కలిపి త్రాగిన కఫ
 జ్వరములు నశించును.

వేపచెక్క, శొంఠి, తిప్పతీగ, దేవిదారుచెక్క, కచ్చూరము, నేలవేము,
 పుష్కరమూలము రెండువిధములగు సిప్పళ్లు, అనఁగా సిప్పళ్లు, గజసిప్పళ్లు, పెద్దములక
 వీటిని కషాయమునందు వైచి కాచి కఫజ్వరములు గలవారిచేత్ర త్రాగించుచుండవల
 యును. తెల్లవావిలిఅకుతోచేసిన క్వాథము కఫజ్వరమును ఎండింపజేయును. మఱి

యును, పిక్కలయందు బలములేనియప్పుడును, చెవులు మూసికొని పోయినప్పుడును. ఈకషాయమును నేవించినయెడల హితము కలుగును. ఉసిరిక, కరక్కాయ, పిప్పళ్లు, చిత్రమాలము, ఈగణము అన్నివిధములైన కఫజ్వరములను పోగొట్టును.

అడ్డనరము, తుంగముస్తలు, కొడిశేపాలవిత్రనములు, త్రిఫలములు, కటుకరోహిణి, చిట్టితకాయలు వీటితోటి చేయబడిన క్షాధము కఫజ్వరమును పోగొట్టును.

☞ చాతుర్భద్రావలేహిక; శ్వాసాదులకు సిప్పలీచూర్ణము; ద్వంద్వజ్వరచికిత్స. ౧౦—
శ్లో. కట్ఫలం పాష్కరం శృంగీకృష్ణాచ మధునాసహ, కాస
శ్వాసజ్వరహరః శ్రేష్ఠో లేహః కఫాంతకృత్. 110. కర్షశూచ
ర్ణస్య కల్కస్య గుటికానాం చ సర్వశః ద్రవశుక్త్యా స లే
ఢవ్యః వాతవ్యశ్చ చతుర్దినః. 111. ఊర్ధ్వజత్రుగ రోగఘ్నీ నే
యం స్యా దవలేహికా, అధోరోగహరీయా తు సా పూర్వం
భోజనాన్తతా. 112. ఊద్రోపకుల్యాసంయోగః కాసశ్వాసజ్వరాప
హః, స్లీహానం హంతి హిక్మాంచ బాలానాం చ ప్రశస్యతే. 113.
సంస్కృప్తదోషేషు హితం సంస్కృప్త మథ వాచనం.

ఇప్పుడు చాతుర్భద్రావలేహికను చెప్పుచున్నాడు—నేలగుమ్మడు, పుష్కరమాలము, కర్కాటకశృంగి, పిప్పళ్లు వీటిని సమభాగముగ చూర్ణమును చేసి తేనెలొకలిపి తినినట్టులయినచో దగ్గు, శ్వాసము, జ్వరము, కఫము వీటిని పోగొట్టును. ఇట్లు సిద్ధము చేసిన యవలేహికను సాయంకాలమునందు గ్రహించినయెడల జత్రువునందలి రోగము అనఁగా గొంతుకకు క్రిందిభాగమునఁ బుట్టెడివ్యాధులను కూడ పోగొట్టును. ఈఅవలేహికను భోజనముచేయుటకు ముందుగానే బుచ్చుకొనవలయును. పిప్పళ్లును, తేనెను కలిపినయెడల, దగ్గును, శ్వాసమును, జ్వరమును పోగొట్టగలుగును. మఱియును స్లీహాను పోగొట్టును. వెక్కిళ్ల నణించును. ఇది బాలురను మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనదియును కూడ నై యున్నయది. గుంపుగా నొకచోటచేరిన దోషములయందు అనఁగా ననేక రోగములు ఒక్కటిగా సంస్కృప్తములైయున్న విషయములలో మిక్కిలి హితకారి యగును. పాచనమును అనఁగా జీర్ణమునుగూడ చేయుచుండును.

☞ నవాంగకషాయము. ౧౧—

శ్లో. విశ్వామృతాబ్దభూనింబైః పంచమూలీసమన్వితైః. 114కృతః
కషాయో హంత్యాశు వాతపిత్తోద్భవం జ్వరం, త్రిఫలా శాల్యలీ
రాన్నా రాజవృక్షాటరూషకైః. 115. శృత ముబు హరేత్పూర్ణం వాతపిత్తో

ద్భవం జ్వరం, కిరాతతిక్తమమృతాం ద్రాక్షా నూమలకీం శతీం. 116. నిష్కాధ్య పిత్తానిలజే క్వాథం తం సగుడం పిబేత్.

శొంఠి, తిప్పతీగ, తుంగము స్తలు, నేలవేసు, లఘుపంచమూలములు వీటితో చేసిన క్వాథము వాతపిత్తములవలనఁ బుట్టిన జ్వరమును పోగొట్టును. త్రిఫలములు, బూరుగువేరు, సన్నరాస్త, కేలగుజ్జ, అడ్డసరము వీటితోఁ జేయఁబడిన క్వాథము వాతపిత్త జ్వరములను హరించును. తిప్పతీగ, ద్రాక్ష, ఉసిరిక, కచ్చూరము వీటి సమభాగకషాయములో బెల్లమునుగలిపి నేవించిన వాతపిత్తజ్వరములు నశించును.

❖ వాతపిత్తజ్వరాలకు నిద్దికాదికషాయము; పంచభద్రము; మధుకాదికీతము. ❖

శ్లో. నిద్దికా బలా రాన్నా త్రాయమాణామృతాయుతైః. 117. మసూరవిదళైః క్వాథో వాతపిత్తజ్వరం జయేత్, గుడూచీ పర్పటం ముస్తం కిరాతం విశ్వభేషజం. 118. వాతపిత్తజ్వరే దేయం పంచభద్రమిమం శుభం, మధుకంశారిబాద్రాక్షే మధుకం చందనోత్పలం. 119. కాశ్శరీపద్మకం లోధ్రం త్రిఫలాం పద్మకేసరం, పరూషకం మృణాళం చ స్యనే దుత్తమవారిణి. 120. మధులాజసితాయుక్తం తత్ప్రీత ముపితం నిశి, వాతపిత్తజ్వరం దాహతృష్ణానూర్భావమిభ్రమాన్. 121. శమయే ద్రక్తపిత్తం చ జీమాతాసివ మారుతః.

వాకుండు, ముత్తుపపులగము, సన్నరాస్త, కలుక్రానుగ, తిప్పతీగ, పిల్లిపెసర, నల్లతెగడి వీటికషాయము వాతపిత్తజ్వరముల నణించును. తిప్పతీగ, పర్పటకము, తుంగముస్తలు, విడంగాలు, శొంఠి వీటితోఁజేయఁబడిన కషాయమునకు పంచభద్ర మని పేరు. ఇది వాతపిత్తజ్వరములకు శ్రేష్ఠము. యష్టిమధుకము, తిప్పతీగ, సుగంధపాలవేళ్లు; (నల్లవి, తెల్లవి) ద్రాక్ష, విప్పపూవు, ఎఱ్ఱచండనము, నలుకలువ, గుమ్మడు, పద్మకములు, లాద్దగ, త్రిఫలములు, కమలముల కింజల్కములు, చిట్టితపండ్లు, తామరతూడు వీటిని నిర్మలమైన నీటిలో వైచి రాత్రి యంతయును నానవైచి దానిలో పర్పటకము, పేలపిండి, చక్కెర కలిపి త్రాగవలయును. ఇది వాతపిత్తజ్వరమును, విదాహము, మూర్ఛ, పడిపోవుట మొదలగు రోగములను, గాలి మేఘములనువలె రక్తపిత్తజ్వరములను గూడ నశింపజేయును.

❖ పిత్తశేష్ఠములకై పటోలాదిగణము; గుడూచ్యాదిగణము. ❖

శ్లో. పటోలం చందనం మూర్వా తిక్తా పాథా మృతా గణః. 122. పిత్తశేష్ఠారుచిచ్ఛర్ది జ్వరకంఠూవిషాపహాః, గుడూచీ

19757

నింబధాన్యాకం పద్మకం చందనాని చ. 123. ఏష సర్వజ్వరాః హంతి గుడూచ్ఛ్యాద్విస్తు దీపనః, హృల్లాసారోచకచ్ఛర్ది పిపాసాదా హనాశనః. 124.

చేదుపొళ్ల, ఎఱ్ఱగంధము, చాగ, కటుకరోహిణి, విషబొడ్డి, తిప్పతీగె, ఈవస్తువులు పటోలాది గణ మనఁబడును. ఇయ్యది పీత్తము, కఫము, ఆరుచి, ఛర్ది, జ్వరము, దుఱద, విషము మొదలగువానిని పోఁగొట్టును. తిప్పతీగె. నిమ్మకాయ, ధనియాలు, పద్మకములు, రక్తచందనము అను వీటిని గుడూచ్ఛ్యాది గణమచి యనియెదరు. ఇని అన్నివిధములగు జ్వరములను పోఁగొట్టును. ఆకలిని పుట్టించును. ఎప్పుడును అతిగా ఉమ్మివేయుట, పదార్థములపైని యసహ్యత, ఛర్ది, నీటియం దిచ్చు, విదాహము వీటిని పోఁగొట్టును.

శ్లో. కీరాతం నాగరం ముస్తం గుడూచీంచ కఫాధికే, పాఠోదీచ్ఛ్యమృశాలైస్తు సహ పిత్తాధికే పిబేత్. 125

నేలవేము, శొంఠి, తుంగముస్తలు, తిప్పతీగె, వీటిని కఫ మెఱ్ఱవగా నుండిన జ్వరమునం దుపయోగింపవలయును. విషబొడ్డి, కరువేరు, తామర అను వానిని పిత్తాధిక్యమువలన సంభవించెడు జ్వరములయం దుపయోగింపవలయును.

కంటకార్యాదివర్గము; వాసాకషాయము; పటోలాదికషాయము.

శ్లో. కంటకార్యమృతా భ్రాజ్జీ నాగరేంద్రయవాసకం, భూనింబం చందనం ముస్తం పటోలం కటురోహిణి. 126. కషాయం పాయయే దేత త్పిత్తశ్లేష్మజ్వరాపహం, దాహతృష్ణా రుచిచ్ఛర్ది కాసప్రాత్పర్వశూల సుత్. 127. సపత్రపుష్పవాసాయాం రసః క్షౌద్రోసితాయుతః, కఫపిత్తజ్వరం హంతి సాస్త్రపిత్తం సకామలం. 128. పటోలం పిచుమరశ్శ్చ త్రిఫలా మధుకం బలా, సాధితోఽయం కషాయ స్సాస్త్రి త్పిత్తశ్లేష్మోద్భవే జ్వరే. 129.

వామడు, తిప్పతీగె, గంటుభారంగి, శొంఠి, కొడిసెపాఁవిత్తులు, దూలగొండి, నేలవేము, రక్తచందనము, తుంగముస్తలు, చేదుపొళ్ల, కటుకరోహిణి వీనిని సమభాగముగా కషాయముగా గాచి త్రాగించినయెడల వైత్యాధిక్యమువలనగాని, శ్లేష్మమువలనగాని వచ్చిన జ్వరములను వెంటనే యణఁచివేయును. దాహము, నీటినిత్రాగుచిచ్చు, దప్పి, ఆరుచి, వాంతి, కాసము, రొమ్మునొప్పి, పార్శ్వపునొప్పి ఈ మొదలగువానినిగూడ నశింపఁజేయఁగలదు. ఇదియే కంటకార్యాది వర్గము అనఁబడు.

ఆకులు, పూవులుతో యడ్డసరపు తీగతెచ్చి దంచి దానిరసమునందు తేనెను శర్కరను కలిపికొని త్రాగినయెడల కఫపిత్తజ్వరములను, రక్తపిత్తమును, కామెరలను నశింపజేయును. చేదపొళ్ల, వేపవేళ్లు, త్రిఫలములు, యష్టిమధుకము, ముత్తవపులగము వీనితో జేయఁబడిన కషాయమును నేవించినయెడల పిత్తమువలనను, శ్లేష్మమువలనను ఉద్భవించిన జ్వరము లణఁగిపోవును.

◀ ఆమృతాష్టకము; పంచతిక్తము. ౧ ▶

శ్లో. గుడూచీద్రయవారిష్ట పటోలం కటుకోహిణీ, నాగరం చందనం ముస్తా పిప్పలీచూర్ణ సంయుతం. 130. అమృతాష్టక ఇత్యేష పిత్తశ్లేష్మ జ్వరాపహాః, హృల్లాసారోచక చ్చర్ది తృష్ణాదాహనివారణః. 131. పటోలయవధాన్యాకం ముద్గామలకచందనం, పైత్తికే శ్లేష్మపిత్తోత్థే జ్వరే తృట్ఛర్దిదాహనుత్. 132. క్షుద్రామృతాభ్యాం సహ నాగరేణ సపౌష్కరం చైవ కిరాతతిక్తం, పిబే త్కషాయం త్వీహ పంచతిక్తం జ్వరం నిహం త్యష్టవిధం సమగ్రమ్. 133.

ఆమృతాష్టకమును జెప్పచున్నాడు—తిప్పతీగ, కొడిసెపాలవిత్తులు, వేప, చేదు పొళ్ల, కటుకగోహిణి, శొంఠి, గక్తచందనము, తుంగముల్లలు, పిప్పళ్లు వీనిని కషాయముగా గాఁచి త్రాగవలయును. దీనినే అమృతాష్టక మని యందురు. ఈఅమృతాష్టకము, పిత్తజ్వరములను పోగొట్టును. మఱియును నోటివెంట నుమ్మిఱుకుచుఁడుట, అరోచకము, ఛర్ది, దాహము, దప్పి మొదలగువానిని దూరముగాఁ బాఱదోలును.

చేదపొళ్ల, యవలు, కొత్తిమెర, పెసలు, ఉసిరిక, రక్తచందనము వీటితో సమభాగముగ కషాయమును వెట్టి పుచ్చుకొనిక పిత్తజ్వరకఫజ్వరములయం దుండెడి దప్పి, ఛర్ది, గొంఠెండిపోవుట అనునివి మొదలంట నణఁగిపోవును. వాకుడు, తిప్పతీగ, శొంఠి, పుష్కరమూలము, నేలవేసు ఈఅయిదును పంచతిక్తము లనఁబడుచు. ఈపంచతిక్తములతో చేసిన కషాయమును నేవించినయెడల, ఎనిమిదివిధములయిన జ్వరము లును సంపూర్ణముగా నశించిపోగలవు.

[కఫపిత్తజ్వరములకై కటుకాదియోగములు; ధాన్యకాదియోగములు;

వాతశ్లేష్మజ్వరచికిత్స; వాలుకాన్సేదనము; ముస్తాదిక్వాథము.]

సశర్కరా మక్షమాత్రాం కటుకా ముష్ణవారిణా, వీత్వా జ్వరే జయే జ్జంతుః కఫపిత్తసముద్భవం. 134. దీపనం కఫవిచ్ఛేది వాతపిత్తానులోమనం, జ్వరఘ్నం పాచనం భేది శృతం ధాన్యపటోలయోః. 135.

కఫవాతజ్వరే స్వేదాన్ కారయే ద్రూక్షునిర్నితాన్, ప్రాతసాం మార్దవం
 కృత్వా నీత్వా పావకమాశయం. 136. హత్వా వాతకఫస్తంభం స్వే
 దో జ్వర మపోహతి. ఖర్పరభృష్ట పటస్థిత కాంజికసిక్తో హి వాలుకా
 స్వేదః, శమయతి వాతకఫామయ మస్తకశూలాంగభంగాదీన్. 137.
 ముస్తానాగర భూనింబం త్రయ మేత్తికార్షికం, కఫవాతాఽఽమ
 శమనం పాచనం జ్వరనాశనమ్. 138.

చక్కెరతో కలిసిన కటుకరోహిణిని ఒక్కొక్క అర్ధకర్ణముగా చేకొని జేడినీళ్ల
 తో కూడ త్రాగినయెడల కఫజ్వరములును, పిత్తజ్వరములును, వాతసిత్తజ్వరములును నశించి
 పోవును.

ధనియములు, చేదుపొళ్ల వీటికషాయము జఠరాగ్నిని దీపింపజేయును. కఫము
 ను బోగొట్టును. వాతపిత్తములకు సమానత్వమును కలుగచేయును. జ్వరమును పోగొ
 ట్టును. ఆహారాదులను పక్వముచేయును. భేదిని కలిగించును.

కఫము వాతము మన్నగువానిచే వచ్చిన జ్వరములయందు రూక్షపదార్థములవలన
 చెమ్మట కలుగునట్లు రక్తనాదులను శుభ్రపఱచి, న్నూదువుగా చేసి జీర్ణకోశమునందలి
 యగ్నిని వృద్ధిపొందించునట్లు చేయవలయును. వాతము కఫము అను వీటి యవరోధము
 లను గూలద్రోసి జ్వరమును పోగొట్టగలదు. పెనముపైనఁగాని మూఁకుడులోగాని ఇను
 కను వేయించి కాంచి తఱువాత దానిని ఒక గుడ్డయందు కట్టి గంజిలో ముంచి దానిచేత
 యొడలిని తడవవలయును. దీనిపేరే వాలుకాస్వేదము. ఈవాలుకాస్వేదము వాతరో
 గములను, కఫరోగములను, తలనొప్పిని, కాళ్లుచేతులు లాగుటను ఈమొదలగు బాధ
 లను అణచివేసి సౌఖ్యము నీయఁగలదు.

తుంగముత్తలు, శొంఠి, కేలజేము ఈమూఁడువస్తువులను పలముచొప్పున తీసి
 కొని కాచి ఆకషాయము నిచ్చినచో కఫమును, వాతమును, ఆమమును తగ్గించివైచును.
 పాచనముగూడ నగును. జ్వరము నణచివేయును.

కఫవాతజ్వరములకై పంచకోలకషాయము; పిప్పలీశృతము; ఆరగ్యధాదికావ్యధము.

శ్లో. పిప్పలీ పిప్పలీమూల చవ్యచిత్రకనాగరం, దీపనీయః
 స్మృతో వర్గః కఫానిలగదాపహః. 139. పిప్పలీభి శ్శృతం త్రో
 యం అనభిష్యంది దీపనం, వాతశ్లేష్మవికారఘ్నం స్త్రీహజ్వర వినా
 శనం. 140. ఆరగ్యధగ్నింధికము స్తతిక్తా హారీతకీభిః కర్షితఃకషాయః,

యః, సామే సశూలే కఫవాతయుక్తే జ్వరే హితో దీపనపాచనశ్చ . 141.

పిప్పళ్లు, పిప్పలీమూలము, (పిప్పలి, మోడి,) చవ్యము, చిత్రమూలము, శొంఠి ఇవి పంచమూల మని చెప్పబడును. ఈపంచమూలముల కషాయము జఠరాగ్నిని వృద్ధిని బొందించును. కఫసంబంధములయిన వాతసంబంధములయిన రోగములను నిశ్శేషముగా బోగొట్టును. పిప్పళ్లక షాయము కఫమును బుట్టింపదు. జఠరాగ్నిని వృద్ధి నొందించును. వాతకఫమువలనను శ్లేష్మవికారమువలనను కలిగి రోగములను నశింపజేయును. చేలచెక్క, పిప్పలిదుంప, మోడి, తుంగముస్తలు, కటుకరోహిణి, కరక్కాయలు పీటితో సమభాగములుగా చేయబడిన కషాయము, ఆమశూలముచేతను కఫవాతములతోను కూడిన జ్వరములను పోగొట్టుటయందు శ్రేష్ఠమైనది.

శ్లో ద్రాదిగణః . ౧౬

శ్లో. తుద్రామృతా నాగరపుష్కరాహ్వయైః
కృతః కషాయః కఫమూరుతోద్భవే,
సశ్వాస కాసారుచి పార్శ్వరుక్మరే
జ్వరే త్రిదోషప్రభవే చ శస్యతే.

142

తా. మలక, తిప్పతీగ, శొంఠి, పుష్కరమూలము వీనిని కషాయముగా గాచి పుచ్చుకొనినయెడల కఫవాతములవలన బుట్టిన జ్వరములును, శ్వాస, దగ్గు, అరుచి, పార్శ్వపునోస్థి మొదలగు లక్షణములు గల త్రిదోషములవలన బుట్టిన జ్వరమును నశించిపోవును.

శ్లో { కఫాదిజ్వరములకు దశమూలీరసము; ముసాదికషాయము; }
{ దేవగారవాదికావధము; మాతులుంగాదికల్కము. }

శ్లో. దశమూలీరసః పేయః కణాయుక్తః కఫానిశే, అవిపాకేతినిద్రాయాం పార్శ్వరుక్మాశ్వాసకాసకే. 143. ముస్తం పర్పటక శ్శుంఠీ గుడూచీ సుదురాలభా, కఫవాతారుచి చ్చర్ది దాహా శోష జ్వరాపహః. 144. దారుపర్పటఖార్జ్వలిబ్ద వచాధాన్యాకకట్ఫలైః, సాభయా విశ్వభూతిక్తైః క్వాథోహిం గుమధూత్కటః. 145. కఫవాతజ్వరే పీతో హిక్కాశ్వాసగళగ్రహణ, కాసశోషప్రసేకాంశ్చ హన్యాత్తరు మివాశనిః. 146. మాత్రాక్షాద్రస్పృతాదీనాం స్నేహే క్వాథేషు చూర్ణ

వత్, మాషికం హింగుసింధూత్థం జరణాద్యాస్తు శాణికాః. 147. మాతులంగఫలకేసరో ధృతః సింధుజస్తమరిచాన్వితోముఖే, హంతివాతకఫరోగ మాస్యగం శోష మాశు జడతా మరోచకం. 148.

కఫవాతజ్వరము, అజీర్ణము, అతినిద్ర, పార్శ్వపుతలనొప్పి, అధికముగా శ్వాసమువెడలుట, దగ్గు నీనియందు అనగా నివి సంభవించినయపుడు దశమాలమును కషాయముపెట్టి ఆ కషాయమునందు పిప్పళ్లను పొడిచేసి వైచి త్రాగింపవలయును. తుంగముస్తలు, పర్వాటకము, శొంఠి, తిప్పశీగ, చిన్నదూలగొండి వీనినికషాయము చేసి ఇచ్చినయెడల కఫమును, వాతమును, అరుచిని, చర్దని, దాహమును, గొంతు ఎండిపోవుటను, ఇట్టి గుణములుగల జ్వరమును అణచివైచును. దేవదారువు, పర్వాటకము, గంటుభారంగి, తుంగముస్తలు, వస, ధనియములు, గుమ్మడు, కరక్కాయలు, శొంఠి, నేలవేము వీటితోఁ జేయఁబడిన కషాయములొక దే నెను ఇంగువను కలిపి త్రాగిన కఫవాతజ్వరములు నశించును.

ఈకషాయము వెక్కిళ్ళును, శ్వాస మెక్కువగా వెడలుట, గొంతుక పట్టుకొనుట, దగ్గు, గొంఠెండిపోవుట, ప్రనేకము అనునీదోషములను పోఁగొట్టును. పిడుగు వృక్షములను కూల్చునట్లు పైలోగముల నీకషాయము మొదలగుట నశింపజేయును. తేనె, నెయ్యి మొదలగువాని మాత్రాప్రమాణములను తైలమునందు కషాయమునందు చూర్ణములలాగుననే ఎఱుంగవలయును. మఱియును ఇంగువ, సైంధవలవణమును, ఒక్కొక్కమాప్రమాణమును, జీలకఱ్ఱ పిప్పళ్లు మొదలయినవి నాలుగుమాపముల ఎత్తును కలపవలయును. మాదీఫలము, కింజల్కములు, సైంధవలవణము, మిరియములు వీటినికలిపి నోటను ధరించుకొనినయెడల వాతకఫమువలన బుట్టుచుండెడి గొంతుకయెండిపోవుట, మొద్దుపాటుట, అసహ్యము మున్నగునవి అతిశీఘ్రముగా నశించిపోఁగలవు. ఇచ్చట కలిపిన దోషములవలన కలుగుచుండెడి జ్వరమునకు చేయఁదగిన చికిత్స ముగిసినది.

[సన్నిపాతజ్వరచికిత్స; త్రిదోషజ్వరచికిత్సారంభ క్రమము;
సన్నిపాతమునందు లంఘనరీతి; సన్నిపాతమునందు నిష్ఠివనము;
సన్నిపాతమున నస్యవిధి.]

శ్లో. లంఘనం వాలుకాన్వేదో నస్యం నిష్ఠివనం తథా, అవలే హోంజనంచైవ ప్రాకప్రియోజ్యం త్రిదోషజే. 149. సన్నిపాతజ్వరే పూర్వం కుర్యా దామకఫాపహం, పశ్చాచ్ఛ్చేష్ఠణి సంక్షీణే శమయే

త్విత్రమారుతౌ. 150. త్రిరాత్రం పంచరాత్రం వా దశరాత్ర మథా
 పివా, లంఘనం సన్నిపాతేషు కుర్యా దారోగ్యదర్శనాత్. 151.
 దోషాణామేవ సా శక్తి ర్లంఘనే యా సహిష్ణుతా, నహి దోషక్షయే
 కశ్చి త్సహ తే లంఘనాచికం. 152. ఆర్ద్రకస్వరసోపేతం సైంధవం సక
 టుత్రికం, ఆకంతం ధారయే దాస్యే నిష్ఠీ వేచ్ఛ పునఃపునః. 153. తేనా
 స్య హృదయా శ్లేష్మా మన్యా పార్శ్వశిరోగలాన్, లీనోప్యాక్రమ్యతే
 శుష్కో లాఘవం చాస్య జాయతే. 154 పర్వభేదోఽంగమర్దశ్చ
 మూర్ఛాకానగలామయాః, ముఖాక్షి గౌరవంజాడ్య ముల్లేశ శోచ్ఛప
 శామ్యతి. 155. సకృ ద్ద్వి త్రి చతుః కుర్యా ద్ద్రష్టా దోషబలాబ
 లం, ఏతద్ధి పరమం ప్రాహు డ్భేషజం సన్నిపాతినాం. 156. మాతులుం
 గార్ద్రకరసం కోష్ణం త్రిలవణాన్వితం, అన్య ద్వా సిద్ధివిహితం తీక్ష్ణం
 నస్యం ప్రయోజయేత్. 157. తేన ప్రభిద్యతే శ్లేష్మా ప్రభిన్నశ్చ ప్రసి
 చ్యతే, శిరోహృదయకంఠాస్యపార్శ్వపు కోష్ఠపశామ్యతి. 158.

లంఘనము, వాలుకాస్వేదము, నస్యము, ఉమ్మివేయుట, అవలేహము, అంజనము
 ఇవి యన్నియును త్రి దోషముల వలనపుట్టిన జ్వరములవిషయములో మొదట నుపయో
 గింపవలసినది. సన్నిపాతజ్వరమున వైద్యుఁడు మొదట ఆమము, కఫము హరించునట్టి
 చికిత్సను ఆరంభింపవలయును. అటుతరువాత కఫము తగ్గిపోయినయెడల పిత్తమునకును
 వాతమునకు చికిత్స చేయవలయును. సన్నిపాతజ్వరములలో, ఆయాజ్వరమురీతుల నను
 సరించి మూఁడురాత్రులు, లేక అయిదురాత్రులు, లేక పదిరాత్రులు ఇతయే? ఆరో
 గ్యము అగువఱకును లంఘనములను చేయింపవలయును.

ఇన్ని లంఘనములను రోగి సహించఁగలుగునా? యని సంఘము వలదు.
 లంఘనములను సహించుట, దోషముల శక్తివలననే గలుగుచున్నది. కాని దోషములు
 నశించినవిష్ణుట ఎంత పుష్టి గలవాఁడైనను లంఘనాదులను సహించఁజాలక యుండును.

అల్లపురసములో సైంధవలవణము, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీటినికలిపి
 నూరి కంఠమున ధారణచేసి మాటిమాటికి ఉమ్మివేయుచుండువలయును. ఇట్లు చేసిన
 యెడల సన్నిపాతరోగికి హృదయము మెడ ప్రక్కభాగము, తల, గొంతు వీటిలో

నున్న కఫము ఎండిపోయినను సంపూర్ణముగా లాగివేయఁబడును. శరీరముకూడ చులుకవగును. మఱియును క్షీర్ణపోటు, కాళ్లులాగుట, మూర్ఛ, దగ్గు, గొంతుక పట్టుకొని పోవుట, ముఖమును కండ్లును బరువెక్కుట, మొద్దుబారుట, వాడిపోవుట మొదలగు నవగుణములను నాశనము నొందించును. ఈచికిత్సను వైద్యుఁడు దోషమునందలి బలాబలములను చక్కఁగాఁ బరికించి నిర్ణయించికొని తగినయిట్లులు ఒకలేప రెండుమాటులు నాలుగుమాటులు/సూడ చేయవలయును. ఇట్లుచేయుట రోగులగువారికి పరమాషధ మని తెలియవలయును. మాదీఫలరసమును అల్లపు రసముతో కొంచెము వెచ్చఁగా గాచి యందు లవణత్రయము వేసి వెచ్చఁజేసి యిచ్చినను, సిద్ధపురుషులు విధించినసస్యము నిచ్చినను చాలును. ఈసస్యమువలన కఫము తగ్గును. శిరస్సు కఠము హృదయము ముఖము వీనియందువుట్టెను బాధలు నుపశమించును.

సన్ని పాతమున మధూకసారసస్యము; సైంధవాదినసస్యము; అంజనక్రియం.

శ్లో. మధూకసార సింధూత్థ వచోషణ కణా సుమాః, శ్లక్ష్యం ప్టిష్ఠాంభసా నస్యం కుర్యా త్సంజ్ఞాప్రబోధనం. 159. సైంధవం శ్వేత మరిచం సర్వ పం కుప్తమేవచ, బస్తయూత్రేణ ప్టిష్ఠాని నస్యం తంద్రీనివారణం. 160. శిరీషబీజగోమూత్ర కృష్ణామరిచసైంధవైః, అంజనం న్యాత్ప్రీబోధాయ సరసాశిలీవాచైః. 161.

ఇప్పుపండురసమునందు సైంధవలవణము, వస, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీనినిసమానభాగములను తీసికొని వీటితోనూరి ఆరసమును నస్యవిధిని చేయించినచో స్మృతి కలిగించును. సైంధవలవణము, తెల్లఆవాలు, మునగవిత్తులు, చెంగల్వకోష్ఠ వీనిని మేక యుచ్చితోనూరి నస్యముచేయించిన సన్ని పాతమునందలి మ్రాగన్నుపోఁగొట్టును. ఇచ్చట కొన్ని ప్రతులలో వత్సయూత్రేణ అనిపాతము నంగీకరించి, గోవత్సయూత్రముతోనూరి నస్యము చేయఁదగుననిరి. దిరిసెనగింజలు, పిప్పళ్లు, మిరియములు, సైంధవలవణము వీనిని గోమూత్రముతోనూరిగాని, లేక ఉల్లిగడ్డ, మణిశిల, వస వీటితోనీధ్యముఁజేయఁబడిన యంజనమునుగాని ప్రయోగించిన సన్ని పాతరోగికి చేతనము కలుగును.

అష్టాంగావలేహనము.

శ్లో. కట్ఫలం పౌష్కరం శ్మోగీ వ్యోషం యాన శ్చ కారవీ. శ్లక్ష్యచూర్ణీకృతం చైత న్నధునాసహ లేహయేత్. 162. ఏమావలే హికా హంతి సన్ని పాతం సుదారుణం, హిక్మాం శ్వాసం చ కాసం చ

కంతరోగం నిఱుచ్చతి. 163. ఊర్ధ్వగ శ్లేష్మహరణే ఉష్ణస్వేదాదికర్తణి,
విరోధ్యుష్ణే మధు త్యక్త్వా కార్యేసార్ద్ర)కజై రసైః 164.

గుఱ్ఱుడు, క రాఱ్ఱటక శృంగి, పుష్కరమూలము, శొంఠి, దాల్చినచెక్క, నల్ల జీల కఱ్ఱ వీటిని మెత్తగా పొడిచేసి తేనెలో కలిపి సేవింపవలయును. ఈయవలేహిక దారుణము లగు సన్నిపాతములను పోఁగొట్టును. మఱియును వెక్కిళ్లు, దగ్గు, గొంతుక పట్టికొనిపోవుట మొదలగువానిని నశింపఁజేయును. శరీరపు వైభాగములయందుండెడి కఫమును పోఁగొట్టుటయందును వెచ్చగా చెనుటను పుట్టించుటమొదలగు కార్యములందును, సరిపడనియంతవేడిమియందును ఈయవలేహికను తేనెనువదలివైచి అల్లపురసముతో సేవింపవలయును.

● పంచముష్టికకాయము; సప్తముష్టికయూషము. ●

శ్లో. యవకోలఱుభుత్థానాం ముద్గమూలకఖండయోః, ఏకైకముష్టి మాన్యూత్య పచే దప్తగుణే జలే. 165. పంచముష్టిక ఇత్యేష వాఱ్ఱపిత్తకఘాపహః, శస్యతే గుల్కశూలే చ శ్వాసే కాసే క్షయే జ్వరే. 166.

యవము, సిప్పళ్లు, ఊలవఱు, పెసఱు, ముల్లంగిదుంపలు వీనిని ఒక్కొక్కదాని నొక్కొక్కసిడికిలిని తీసికొని మెత్తమునకు ఎనిమిదిరెట్ల నీటిలోపోసి పక్వమును చేయవలయును. దీనిపేరు పంచముష్టికము. అచుయూషము అనఁబడును. ఈపంచముష్టికము వాతము, పిత్తము, కఫమును నశింపఁజేయును. మఱియును గుల్కములను, శూలబాధలను, శ్వాసమును, దగ్గును, క్షయను, జ్వరమునుకూడ మొదలఁచు నశింపఁజేయును. ఈ రెండవదానికి సప్తముష్టికయూష మని పేరు.

● సన్నిపాతములకై చాతుర్భద్రక పంచమూలము. ●

శ్లో. పంచమూలీ కిఱాతాది ర్గణో యోజ్య త్త్రిదోషజే,
పిత్తోత్కఱే చ మధునా కణయాచ కఘోత్కఱే. 167

ఇప్పుడుచాతుర్భద్రకపంచమూలమును చెప్పఱున్నాఁడు. — గురుపంచమూలములు, వాయువిడంగములు, శొంఠి, తుంగముస్తలు, తిప్పతీగె వీనికే మాయమును పిత్తాధిక్యతను గలిగించుదానియందును త్రిదోషములవలన నుత్పత్తియయ్యెడిదానియందును తేనెతోటియును కఫమును పెంచుత్రిదోషమునంఁదుఱు సిప్పళ్లచూర్ణముతోను కమాయమును గాఱి ఈయవలయును.

❀ దశమూలక సాయము. ❀

శ్లో. బిల్వసౌనాక గాంభారీ పాటలూ గణకారికాః, దీపనం
కపవతఘ్నం పంచమూల మిదం మహత్. 168. శాలపర్ణీ పృష్ఠిపర్ణీ
బృహతీద్వయ గోక్షరం, వాతపిత్తహరం వృష్యం కసీయః పంచమూ
లకం. 169. ఉభయం దశమూలం తు సన్నిపాతజ్వరాపహం, కానే
శ్వానే చ తంద్రాయాం పార్శ్వశూలే చ శస్యతే. 170. పిష్పలీచూర్ణ
సంయుక్తం కంఠహృద్గ్రహనాశనం.

బిల్వము(అనఁగా మారేడు) (దుండిగము గంభారి) అనఁగా గుమ్మడు, కలిగొట్టు,
తక్కిడ ఈవర్గమును బృహత్పంచమూల ము దురు. ఇయ్యది జతరాగ్నిని వృద్ధిసొందిం
చును. కఫమును వాతమును అణచివేయును. ముయాక్రమపాన్ని కోలహాన్ని వాకుండు పెద్ద
ములక పల్లెరు ఇది లఘుపంచమూలము. ఇయ్యది వాతపిత్తములను హరించును. వీర్యవృద్ధిని
కలుగఁజేయును.

పైరెండునుకలిసిన దశమూలము లగును. ఈదశమూలము సన్నిపాతజ్వరములను
పోగొట్టును. దగ్గు అలత అలస్యము పార్శ్వపునొప్పి వీనినిపోగొట్టుట కిదియుత్తమమై
నది. పిష్పళ్ల చూర్ణముతో కలిపి దశమూలక సాయమును నేవించినయెడల గొంతుకనుగుం
డెలను పట్టుకొనెడి కఫములను (అనఁగా గళగ్రహములను హృద్గ్రహములను)
పోగొట్టును.

❀ చతుర్దశాంగక సాయము. ❀

శ్లో. చిరజ్వరే వాతగభౌల్బణే వా త్రిదోషజేవా దశమూలమిశ్రః,
కిరాతతిక్తాదిగణః ప్రయోజ్యః శుద్ధ్యర్థినే వా త్రివృతా విమిశ్రః.
పురాణజ్వరములయందు గాని, వాతకఫము లధికముగాగల జీర్ణ జ్వరమునందు
గాని, త్రిదోషములుబుట్టెడి జ్వరములందుగాని దశమూలముతో కిరాతతిక్తాదిగణమును
ప్రయోగింపవలయును. మఱియును గుణాగుణములను శోధించుటకు తెల్లతెగడ నందు
చేర్పవలయును. కిరాతతిక్తాదిగణమునఁగా, వాయువిడంగములు, శొంఠిముస్తలు, తిప్ప
తీగె అనునవి యని తెలియవలయును.

❀ అష్టాదశాంగక సాయము. ❀

శ్లో. దశమూలీ శతీ శృంగీ పౌష్కరం సదురాలభం, భారీ కుట
జబీజం చ పటోలం కటురోహణీ. 172. అష్టాదశాంగ ఇత్యేష సృష్టి
పాతజ్వరాపహః, కాసహృద్గ్రహ పార్శ్వాద్ధి శ్వాసహిక్కావహి

హరః. 173. భూనింబ దారు దశమూల మహళాషణ్ణా త్రిక్షేంద్ర బీజ ధనికేభ కణాకసాయః, తంద్రీ ప్రలాప కసనారుచి దాహ మోహ శ్వా సాదియుక్త మఖిలం జ్వర మాశు హంతి. 174.

దశమూలమును, కచూరమును, కర్కాటకశృంగి, పుష్కరమూలము, సన్నదూల గొండి, గంటుభారంగి, కొడిసెపాలవిత్తులు చేదు గొట్ట, కటుకరోహిణి అనునివి కలిసి అష్టాదశాంగము లనబడును. వీటి సమభాగకషాయము సన్నిపాతజ్వరమును దగ్గును గుండ్రపట్టుటను పార్శ్వపునోస్థులును శ్వాసములను ఎక్కిళ్లును వమనమును వీనిని నశింపఁ జేయును. నేలవేసు, దేవదారు, దశమూలములు, శొంఠి, తుంగముస్తలు, చాగనారమట్టలు, కొడిసెపాలవిత్తులు, కొతిమెరలు, ఏనుగుపిప్పళ్లు. వీటితో సమభాగముగాచేయఁ బడిన కషాయము, అతినిద్రను, ప్రేలాపనను, దగ్గు, అరుచి, దాహము, మోహము. శ్వాసము, ఇట్టి వికారములతోగూడిన వివిధములగు జ్వరములను శీఘ్రముగా పోఁ గొట్టును.

❁ పితృశేషాతిశయమునకై యష్టాదశాంగము. ❁

శ్లో. ముస్తాపర్పటకోశీర దేవదారు మహళాషణ్ణం, త్రిఫలా ధన్వయాన శ్చ నీలీ కంపిల్లకం త్రివృత్. 175. కిరాతతిక్తకం పాతా బలా కటుకరోహిణీ, మధుకం పిప్పలీమూలం ముస్తాద్యో గణ ఉచ్యతే. 176. అష్టాదశాంగ ముదిత మేద్యా సన్నిపాశనుత్, పితృత్తరే సన్నిపాతే హితం చోక్తం మనీషిభిః. 177. మన్యాస్తంభే హ్యురోమాతే ఉరహిర్ష్య శిరోగ్రహే.

తుంగముస్తలు, పర్పాటకము, వట్టివేళ్లు, దేవదారు, శొంఠి, త్రిఫలములు, చిన్నదూలగొండి, నీలి, కంపిల్లకము, తెల్లతెగడ, నేలవేసు, విషబొద్ది, యుత్తువపుల గము, కటుకరోహిణి, తిప్పతీగ, పిప్పలీమూలము, యష్టిమధుకము ఇది ముస్తాదిగణము. అనబడును. పైనఁబెప్పఁబడినట్టి అష్టాదశాంగముగాని, ముస్తాదిగణముగాని సన్నిపాతములను పోఁగొట్టును. పితృధిక్యతఁగల సన్నిపాతమునందును, మన్యాస్తంభమునందును, ఉరోమాతము, ఉరోగ్రహము, పార్శ్వగ్రహము, శిరోగ్రహము అను వీనియందును, హితమని పండితులు నెప్పిరి.

❁ శత్యాదిగణము. ❁

శ్లో. శతీ పుష్కరమూలం చ వ్యాఘ్నే శృంగీ దురాలభా. గుఱూచీ నాగరం పాతా కిరాతం కటురోహిణీ, 178. ఏష శత్యాదికోవర్ణః.

సన్నిపాతజ్వరాపహః. 179. కాస హృద్గ్రహ పార్శ్వార్ధి శ్వాసే తిం ద్ర్యంచ శస్యతే.

కచోరములు, పుష్కరమూలము, వాకుడు, కర్కాటకశృంగి, దూలగొండి, తిప్పతీగ, శొంతి, వాయువిదంగము నేలవేము, కటుకరోహిణి, ఇది శత్యాదిగణ మ నఁబడును. ఈశత్యాదిగణము సన్నిపాతజ్వరములను పోగొట్టును. మఱియు నతిగా ను పద్రవమును గలిగించెడి దగ్గుమొదలగు వానియందుగూడ దీనిని వాడుట యుత్తమము.

బృహత్యాదిగణము.

శ్లో. బృహత్యై పుష్కరం భార్గీ శతీ శృంగీ దురాలభా. 180

వత్సకస్య చ బీజాని పటోలం కటురోహిణీ,
బృహత్యాది గణః ప్రోక్తః సన్నిపాతజ్వరాపహః. 181
కాసాదిషుచ సర్వేషు దేయ స్సోపద్రవేషు చ,

చిన్నములక, పెద్దములక, పుష్కరమూలము, గంటుభారంగి, కమ్మరము, కర్కాటకశృంగి, దూలగొండి, కొడిసెపాలవిత్తులు, చేదుబొళ్ల, కటుకరోహిణి, ఇవి బృహత్యాదివర్గ మనఁబడును. ఇయ్యది కాస ప్రకుశితము లగు సన్నిపాతజ్వరములను హరించును. ఉపద్రవకరము లగు సన్నివిధములయిన కాసరోగములను అణచును.

భార్గీగణము; చతుర్దశాంగము; అభిన్యాసజ్వరచికిత్స; తల్లక్షణము; }
దానియందు కారవ్యాధిరసము; శూలచికిత్స; మాతులుంగరసాయన }
ము; త్రికటుకాది క్షాధములు.

శ్లో. భార్గీ పుష్కరమూలం చ రాస్నాం బిల్వం యవాని కాం.182. నాగరం దశమూలం చ పిప్పలీం చాఘ్న సాధయేత్, సన్ని పాతజ్వరే దేయం హృత్పా ర్శ్వనాహ శూలినాం. 183. కాస శ్వా సాగ్నిమందత్వం తంద్రీం చ వినివర్తయేత్, ద్విపంచమూలీ వడ్డ్యంధా విశ్వగృధ్రనఖిద్వయాత్. 184. కఫవాతహరః క్షాధః సన్నిపాతహరః పరః. కారవీవుష్కరై రండ త్రాయంతీ నాగగృహృతాః.185. దశమూలీ శతీ శృంగీయాసభార్గీ పుసర్షవాః, తుల్యా మూత్రేణ సిక్ష్వాధ్య పీ తాః స్తోతోవిశోధనాః.186. అభిన్యాసజ్వరం ఘోర మాశు హంతి

సముద్ధతమ్, మాతులుంగాశ్వభిద్భిల్వవ్యాఘ్ని పాతోరుబూకజః. 187. క్వాఢోలవజమాత్రాఢ్యోభిన్యాసానాహశూలనుత్, నిద్రోపేతమభిన్యా సం ఊంవిద్యా ధ్యతేజసమ్. 188. కంఠరోధ కఫశ్వాస హీక్మాసన్యాసవీడితః, మాతులుంగార్ద్రకరసం దశమూలాంభసా పి బేత్. 189. వ్యోసాబ్ద త్రిఫలాతి క్తపటోలాదిష్టవాసకైః, సభూనింబమ్మతాయా సై. త్రిదోషజ్వరను జ్వలం. 190.

గంటుభారంగి, పుష్కరమాలము, సన్నరాస్తు, మారేగుపేరు, ఓమము, శొంఠి, దశమాలములు, పిప్పళ్లు వీనిననుభాగక షాయము నేవింపవలయును. దీనిని తొమ్ము, ప్రక్కలు, పిక్కలు మొదలగుచోట్ల నోప్పిగలిగిన రోగులకు సన్నిపాతజ్వరములందు ఇయ్యవలయును. మఱియును దగ్గు, శ్వాసము, మందాగ్ని, ఆసల్యము వీటిని నశింప చేయును.

దశమాలములు, వస, నల్లఉప్పి, తెల్లఉప్పి వీటిసమభాగ కషాయము, కఫవాతములను, సన్నిపాతములను పోగొట్టును. నల్లజీలకఱ్ఱ, పుష్కరమాలము, కలుక్రానుగ, అముదపువేళ్లు, శొంఠి, తిప్పతీగె, దశమాలము, కచ్చూరము, వృషభకమనుగంధద్రవ్యము, దూలగొండి, గంటుభారంగి, గల్జేరు వీటిని సమానభాగములను తీసికొని ఆవుపంచితసులూనూర కషాయమును గాచిత్రాగినయెడల రక్తపుకాలువలను పరిశుద్ధము చేయును. మాదిఫలము పాషాణభేద మారేడు ములక అగరుశొంఠి కేసుపండు వీటిని కషాయముచేసి సైంధవలవణమును గోమూత్రమును కలిపి ఇచ్చినయెడల, అభిన్యాసజ్వరము ఆనాహము శూల వీటిని పోగొట్టును. నిద్రతుండగు సభిన్యాసజ్వరము గల రోగిని హతౌజునిగాను క్షీణించినవానిగాను తెలియవలయును. కంఠము ఎండుట, కఫము శ్వాసము వెక్కిళ్లు వీనిచే వీడింపబడుట, ఈబాధలగుల మనుష్యుండు మాదిఫలము ఆల్లపురసమును కలిపికొని దశమాలకషాయమును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు కటుకరోహిణి చేదుసూళ్ల వేపచెక్క అడ్డపరము నేలవేము తిప్పతీగె దూలగొండి వీటికషాయమును నేవించిన త్రిదోషప్రకోపజనితములగు జ్వరములను పోగొట్టును.

❦ సన్నిపాతములకు త్రివృదాదులగు కషాయములు. ❦

శ్లో. త్రివృద్విశాలా త్రిఫలా కటుకారగ్వధైః కృతః, సత్రూరో భేదనః క్వాఢః పేయః సర్వజ్వరాపహః. 191. స్వేదోద్గమే జ్వరే దేయ శ్చుర్ణో భృష్టకలుప్థజః, ఘ్రేజ్జిహ్వం జడం సింధుత్ప్ర్యాషణై స్యాన్లువేతసైః. 192. ఉచ్చుమ్కాం స్ఫుటితాం జిహ్వం ద్రక్షయా

మధుపిష్టయా, లేవయే తృస్సుతం చాస్యం సన్నిపాతాత్తి కే జ్వరే. 193. కాకజంఘా జటా నిద్రాం జనయే చ్చింసి స్థితా, సన్నిపాతే ప్రకంపంతు ప్రలపంతం న బృంహయేత్. 194. తృష్ణాదాహాభిభూతేఽపి న దద్యా చ్చీతలంజలమ్, సన్నిపాతజ్వరస్యాతే కర్ణమూలే సుదారుణః. 195. శోధ స్సంజాయతే తేన కశ్చిదేవ ప్రముచ్యతే, రక్తావసే చనైః పూర్వం సద్విః పానైశ్చ తం జయేత్. 196. ప్రదేహైః కఫ పిత్తశ్లేష్మైః వమనైః కబళగ్రహైః, గైరికం పాంశుజం శుంఠీ వచా కటుక కాంజకైః. 197. కర్ణశోధహారో లేప సన్నిపాతజ్వరే భృశమ్, కులుత్ కట్ఫలే శుంఠీ కారవీ చ సమాంశకైః. 198. సుఖోష్ణై ర్లేపనం కార్యం కర్ణమూలే ముహుర్ముహుః.

సన్నిపాతమునం దుపయోగింపఁదగిన త్రికృపాదిః సాయములు:—తెల్లతెగడ పాపరబుడను త్రిఫలములు కిటుక రోహిణి రేలచెక్క వీరతో సిద్ధముఁజేయఁబడిన కషాయమునందు యవక్షారమును కలిపి త్రాగినయెడల సన్నివిధము లగు జ్వరములు నశించును. తలనొప్పి తగిపోవును. త్రిదోషముల ప్రకోపముచేతఁ బుట్టిన జ్వరమునందు మిగుల చెమట పుట్టించునట్లును వేయించిన ఉలవలను చూర్ణముచేసి రుద్దవలయును. నాలుక మొద్దవలె ముద్దగట్టుకొనిపోయినట్లుయిన సైంధవలవణము శొంఠి మిరియములు పుల్లప్రబ్బలి వీటింపనుచే లేపనము చేయవలయును. మిక్కిలి ఎండిపోయినను అతిగా పగిలియున్నను అట్టిగాలుకకు తేనెలో ద్రాక్షనునూరి నేతిలోఁగఱిపి సన్నిపాతజ్వరమున్నప్పుడు లేపనము చేయవలయును. కాకజంఘవేరు దంచి దానిని తలపైని వేసి కట్టినయెడల నిద్రను పుట్టించును. సన్నిపాతజ్వరముచేత వడకుచున్నవానిని నూటికివచ్చుచున్నట్టులు ప్రేలువానిని పలుకరింపగూడదు. ఆతిదాహము, పానేచ్ఛ వీటితోఁ దపించుచున్నప్పుటికి నిట్టిగొగికి చల్లని నీటి నీయరాదు. సన్నిపాతజ్వరము వచ్చి చివఱదశలోనున్నప్పుడు చెవిదగ్గఱ నొకవిధముగు శోధ పుట్టును. అట్టిశోధ పుట్టినవారిలో నెక్కడనో యొక్కడే నూటికి శోటికి బ్రదుకను.

రక్తమును వెడలించుటచేతను, పిప్పల్యాదిఘృతము పుచ్చుకొనుటచేతనుగాని కఫ పిత్తముల నణచివేయఁగల ప్రలేపనలచేతను, వాంతులచేతను, అట్టివదారములను భుజించుటచేతను అట్టిశోధను జయింపవలయును. కావిరాయి, శొంఠి, అన్నభేది, వస, కటుకరోహిణి వీటిని కఠినీళ్లతో నూరి లేపనచేసినయెడల సన్నిపాతజ్వరములలో వచ్చు కర్ణశోధన మతిత్వరగా పోగొట్టును. ఉలవలం, నేలగుమ్మడు, నల్లజీలకఱ్ఱ వీటిని

సమానభాగములను తీసికొని నీటితో నూరి కొద్దిగా వెచ్చజేసి చెవిగూబదగ్గఱ మాటి మాటికి పట్టువేయుచుండవలయును. ఇంతటితో నన్ని పాతజ్వరములకు చేయవలసిన చికిత్సలు ముగిసినవి.

❖ జీర్ణజ్వరచికిత్స; నిద్ధి కా క్వాభము. ❖

శ్లో. నిద్ధి కా నాగరకామృతానాం క్వాభం పిబే నిశ్చితపిష్ప
 లీకమ్, జీర్ణజ్వరా రోచక కాసశూల శ్వాసాగ్నిమాంద్యార్దిత సీనసేషు.
 199. హస్త్యూర్ధ్వగామయం ప్రాయః సాయం తేనోపయుజ్యతే, పిష్పలీ
 చూర్ణసంయుక్తో క్వాభ శ్చిన్నరుహేనాద్భవః. 200. జీర్ణజ్వరకఫధ్వంసీ
 పంచమూలీకృతోఽధవా, కాసాజీర్ణారుచిశ్వాస హృత్స్పాడుక్రిమి రో
 గనుత్. 201. జీర్ణజ్వరేఽగ్నిసాదేచ శస్యతే గుడపిప్పలీ, కళింగకాః
 పటోలస్య పత్రం కటుకరోహణీ. 202. పటోలం శారివా ముస్తం పాతా
 కటుకరోహణీ, నింబ పటోలం త్రఫలా మృద్వికా ముస్తవత్సకా.
 203. కిరాతతిక్త మమృతా చందనం పిశ్వభేషజమ్, గుహూచ్యామలకం
 ముస్త మర్ధశ్లోక సమాపనాః. 204. కషాయా శ్శమయంత్యాళు పంచ
 పంచవిధాక జ్వరాన్, సుతితం సతతాన్యేద్యుస్తప్రతీయక చతుర్థకా.
 205. గుడప్రగాధాం త్రిఫలాం పిబేద్వా విషమూర్దితః, దీర్ఘవత్తక
 కర్ణాఖ్యం నేత్రం ఖదిరసంయుతమ్. 206. తాంబూలై స్తద్దినే భుక్తం
 ప్రాత ర్విషవినాశనమ్, గుడూచీ ముస్త ధాత్రీణాం కషాయం వా
 సమాక్షికం. 207.

వాకుడువేళ్ళు, శొంఠి, తిప్పతీగ వీనినికషాయములో పిప్పళ్లనుచూర్ణముకలిపి
 త్రాగిన పురాణజ్వరము, అగోచకము, దగ్గు, శూల, శ్వాసము, అగ్నిమాంద్యము, పీడ, సీన
 సరోగము మొదలగునవి నశించిపోవును. మఱియును తఱచుగా నీకషాయము ఊర్ధ్వా
 వయములపై వ్యాపించినగోగమును పోగొట్టును. కావున దీనిని సాయంకాలమునందు
 పుచ్చుకొనుచుండవలయును.

తిప్పతీగకషాయమునందు పిప్పళ్లసాడిని కలిపిగాని, తేక పంచమూలములతో చే
 నినకషాయమున పిప్పళ్లచూర్ణమును కలిపిగాని సేవించినయెడల జీర్ణజ్వరములను, కఫము
 ను మొదలంట నశింపజేయఁగలదు. మఱియును దగ్గు, అజీర్ణము, ఆన్నమునం దరుచి,
 శ్వాసము, క్షేల్లబారుట (పాండురోగము), కృమిరోగము (అనఁగా నులిపురుగులు) ఈ
 మొదలగువానిని గూడను తప్పక నశింపఁ జేయఁగలుగును. జీర్ణజ్వరము అనఁగా పురాణ

జ్వరములయందును, అగ్నిమాంస్యమునందును బెల్లముతోఁ గలిపినపిప్పలిచూర్ణమును నే వించుట చాల యుత్తమును.

(1) కొడిసేపాలవత్తులు చేదుపొట్లఅకు వీనిని గాని, నుంగుంధపాల కటుకరోహిణి. (2) చేదుపొట్ల, శారివ, తుంగముస్తలు, విషబొద్ది, కటుకరోహిణి వీనినిగాని. (3) వేప, చేదుసొళ్ల, త్రిఫలములు, ద్రాక్ష, తుంగముస్తలు, చెంగల్యకోష్ఠు వీనినిగాని, (4) నేలవేము, తిప్పతీగె, రక్తచందనము, శొంఠి. (5) తిప్పతీగె, ఉసిరిక, తుంగగడ్డలు ఇట్లు సగముసగము శ్లోకములలో చెప్పబడిన అయిదురకముల వస్తువులను కషాయము పెట్టి నేవించిన అయిదువిధములగు జ్వరములను అతిశీఘ్రముగా శాంతింపజేయఁగలవు.

(1) ప్రతిదినము వచ్చెడిజ్వరము (దీనినే అహ్నిక మనియెదురు.) (2) విడువక నచ్చుచుండెడి జ్వరము. (3) దినముమార్చి దినమువచ్చుచుండెడి జ్వరము. (4) మూడు రోజులకొకసారి నచ్చుచుండెడి జ్వరము, చాతుర్థికజ్వరము, (5) అయిదేసి రోజులకొక మారు వచ్చుచుండెడి జ్వరము అని విషమజ్వరము లయిదువిధములుగా నున్నవి. ఇట్టి విషమజ్వరములచే వీడింపబడుచున్న మనుష్యుఁడు బెల్లముఁగలిపిన త్రిఫలముల కషాయమును త్రాగవలయును.

ముల్లంగి, లవంగపుపట్ట, కాచు వీనిని తాంబూలములో మాటుపెట్టికొని ప్రాతః కాలములయందు భక్షించుచున్న యెడల ఇయ్యది విషమజ్వరములను పోఁగొట్టును. లేకపోయినచో తిప్పతీగె, తుంగముస్త, ఉసిరికపప్ప వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయములో దేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల విషమజ్వరము తోలగిపోవును.

[విషమజ్వరమున ముస్తాదికషాయము, అజాజీకల్పము, రసోనాత్మలము, ఘృత పాకములు, పేయములు, విషమజ్వరారంభచికిత్స, నీల్యాదికషాయము, మాంసాద్యాహారములు, చాతుర్థికుల కాష్ఠాటజము, అంజన క్రియలు, ధూపము, సస్యములు మున్నగునవి.]

శ్లో. ముస్తామలక గూడూచీ విశ్వోషధ కంటు కారికాకావ్యధః, వీత స్సకణాచూర్ణః సమధు ర్విషమజ్వరం హంతి. 208. మహాకాషధా మృతాముస్త చందనోశీరధాస్యకైః, క్వాథ స్తృతీయకం హంతి శర్కరామధుయోజితః. 209. వాసాధా త్రీస్థిరాదారుపథ్యానాగరసాధితః, సితామధుయుతః క్వాథః చాతుర్థికినివారణః. 210. మధునా సర్వజ్వరనుత్తేఘావీదలజోరసః, అజాజీగుడసంయుక్తా విషమజ్వరనాశినీ. 211. అగ్నిసాదం జయే త్సమ్యక్ వాతరోగాంశ్చ నాశయేత్. రసోనకల్మం తిల

తైలమిశ్రం యోఽశ్నాతి నిత్యంవిషమజ్వరార్తః. 212. విముచ్యతేనోఽ
 ప్యచిరా జ్వరేణ వాతామయై శ్చాపి సుఘోరరూపైః, ప్రాతఃప్రాత
 స్ససర్పిర్వారసోనమువయోజయేత్. 213. పిప్పలీంవర్ణమానాంవాపి బేత్
 క్షీరరసాశ్శః, మట్పలం వా పి బేత్పిఙ్గిః పథ్యాం వా మధునా పి బేత్.
 214. పయస్తైలం ఘృతంచైవ విదారీక్షురసం మధు, సంచూర్ణ్య పా
 యయే దేత ద్విషమజ్వరనాశనమ్. 215. పయసా నృపదంశస్య శకృ
 ద్వేగాగమే పి బేత్, [పిప్పలీశర్కరాక్షౌద్రం ఘృతంక్షీగం యథాబలం,
 ఖాజేన మధితం పేయం విషమజ్వర నాశనం.] పృషస్య దధిమండేన
 సురయావా నస్తైంధవం. 216. నీలినీ మజగంధాంచ త్రివృతాం
 కటురోహిణీం, పి బే జ్వరస్యాగమనే న్నేహస్వేదోపవాదితః. 217.
 సురాం సమండాం పానాథే భక్త్యూథే చరణాయుధాన్, తిత్తిరీంశ్చ
 మయూరాం శ్చ ప్రయుంజ్యా ద్విషమజ్వరే. 218. అమ్లౌటజ
 సహస్రేణ ద్రవేణ సుకృతం పి బేత్, పేయాం ఘృతప్లుతాం జంతుః
 చాతుర్థికహరాం త్ర్యహం. 219. సైంధవం పిప్పలీనాంచ తండులాస్స
 మనశ్శిలాః, నేత్రాంజనం తైలపిష్టం విషమజ్వరనాశనం. 220. వ్యాఘ్రీ
 రసా హింగుసమా నస్యం తద్వత్సైంధవా, కృష్ణాంబరదృఢా బద్ధం
 గుగ్గులూలూకపుచ్చజః. 221. ధూపశ్చాతుర్థికం హస్తీతమస్సూర్యఞ్చో
 దితః, శిరీషపుష్పస్వరసో రజనీద్వయసంయుతః. 222. నస్యం సర్పి స్స
 మాయోగా చ్చాతుర్థికజ్వరం జయేత్, నస్యం చాతుర్థికం హంతి రసో
 వాగస్త్యపత్రజః. 223.

ముస్తకాదిగణమును చెప్పచున్నాడు, —తుంగముస్తలు, ఉశిరికపాట్లు, తిప్పతీ
 గ, శొంఠి, వాఙుడు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయమును, పిప్పళ్ల దూర్ణమును,
 తేనెను కలిపి పుచ్చుకొనినయెడల విషమజ్వరము నశించిపోఁగలదు.

శొంఠి, తిప్పతీగ, తుంగముస్తలు, రక్తచందనము, వట్టివేళ్లు, ధనియములు వీటి
 తో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయమునందు చక్కెరను, తేనెను కలిపి త్రాగినయెడల
 మూఁడురోజుల కొకతూరి వచ్చు విషమజ్వరము నశించిపోవును. అడ్డసరము, ఉశిరిక
 పాట్లు, వట్టివేళ్లు, దేవవారుచక్క, కరకకాయలు, శొంఠి, వీటితోటి సిద్ధముచేయఁ

[] ఈ మండలిక రణములోని శ్లోకము నొత్తరాహులప్రతిలో గానరాదు.

బడిన కషాయముతో కలకండ, తేనెను కలిపి పుచ్చుకొనిన చాతుర్థకజ్వరములు మొదలంట నశించిపోవును.

నల్లవావిలియాకు రసమును తీసి దానిలో తేనెను కలిపి త్రాగినను కాని, లేక బెల్లను నందు జీలకఱ్ఱను పొడిగా నూరి కలిపి తినినగాని విషమజ్వరము నశించి పోగలదు. ఇయ్యది అగ్నిమాంద్యమును మొదలంట నశింపజేయును. మఱియును వాతరోగములను కూడ శీఘ్రముగానే పోగొట్టగలుగును.

విషమజ్వరముచేత బాధపడుచుండెడివాడు తెల్లల్లకల్కము, నూనెనుకలిపి ప్రతి దినమును తినుచున్నయెడల విషమజ్వరములును, అతిభయంకరములను వాతరోగములును తొలగి దూరముగా పోవును. ఉదయమునందు ప్రతిదినము తెల్లల్లకల్కమును నేతితో అద్దకొని తినుచుండినయెడల కాని, పాలుత్రాగెడి యభ్యాసముగల, లేక, మాంసమును భుజించు నలవాటుగలిగిన విషమజ్వరరోగి పెద్దపిప్పళ్లకషాయమునుగాని, ఆముదమును గాని, నారుపలములనేతనిత్రాగించగాని, అదియును లేకయున్నచో కరక్కాయలను లేనెతోకూడా నూరిగాని, పాలు, నూనె, నెయ్యి, నేలగుమ్మడిరసము, చెఱుకురసము, తేనె, వీటిని నూరికొనిగాని త్రాగినయెడల విషమజ్వరములు నశించును.

సిప్పళ్లుచూఱుము, కలకండ, తేనె, నేయి, పాలు వీటిని మంటిపాత్రలో పోసి బలముకోలఁది చిల్లికి త్రాగినయెడల విషమజ్వరములను పోగొట్టును. విషమజ్వర మతితీవ్రముగా వచ్చుచున్నయెడల ఎద్దుపేడ పాలలో కలిపికొని త్రాగవలయును. లేకపోయినయెడల ఎద్దుపేడను సైంధవలవణముతో కలిపి పెరుగుసీటితోఁగాని, కల్లుతోగాని కలిపి త్రాగవలయును. నీలివేళ్లు, వాయింటలకు, తెల్లతెగడ, కటుకరోహిణి వీటితోచేయఁబడిన కషాయమును, చెమ్మటగలవానికి జ్వరమువచ్చినయెడల నీయవలయును.

త్రాగుటకు మజ్జికలిపిన కల్లును, తినుటకు కోడిమాంసమును ఇయ్యవలయును. తిత్తిరిపక్షి, నెమలి పీట్లయొక్క మాంసమును విషమజ్వరములలో నుపయోగించవలయును. వేముచింతాకులరసముతో పానకమును సిద్ధముచేసి నేతని కలిపి మూఁడురోజులు పుచ్చుకొనినయెడల చాతుర్థకజ్వరములు నశించిపోవును.

సైంధవలవణము, విప్పలిగింజలు, మణిశిల వీటిని నూనెతో నూరి కన్నులకు కాటుకగా నుపయోగించిన విషమజ్వరములు మొదలంట నశించును. వాఁకుడు, వస, ఇంగవ, సైంధవలవణము వీటిని తైలములో నూరి నస్యమునుగా నుపయోగించినయెడల విషమజ్వరములు హరించిపోవును.

నల్లనిగుడ్డలో గుగ్గిలమును గుడ్లగుబయొక్కతోక ఈకలను కట్టి కాల్చి వేయఁ బడినధూపము నూర్చుఁడు చీకటిని పాఱదోలినట్టు చాతుర్థకజ్వరమును పోఁగొట్టును. దిరిసిన పూవులయొక్క రసమునందు పసుపును, మ్రాసుపసుపును కలిపి నేతితో చేర్చి నస్యమునుగా నుపయోగించినయెడల చాతుర్థకజ్వరముల నణఁచివేయఁగలదు. లేకపోయినయెడల, అపి నెఱకులను రసమును పిండి నస్యమునుగా నుపయోగించినను చాతుర్థక జ్వరములను నశింపఁజేయును.

[జ్వరములకు అష్టాదశాంగధూపము; అపరాజితాధూపము తృతీయజ్వర ఏకాహిక సర్వజ్వరములకు చిటుకాలు; ఆగంతుజ్వరమునకు తింత్రము మొదలగునవి.]

పలంకపా నింబవత్తం వచా కుష్ఠం హారితకీ, సర్వపా స్సయవా స్పృష్టిగ్ధూపనా జ్వరనాశనమ్. 224. పురధ్యామవచా (?) సర్జనింబార్ణా గురుదారుభిః, సర్వజ్వరహారో ధూషఃకార్యోఽయమపరాజితః. 225. బై డాలంవా శశ్వద్యోజ్వం వేషమానస్య ధూపనే, అపామూర్ణజటాకట్యం లోహితైస్సప్తతం తుభిః. 226. బద్ధావా రేరవే స్తూర్ణం జ్వరం హంతి తృతీయకమ్, కాకజంఘా బలా శ్యామా బ్రహ్మాదండీ కృతాంజలిః. 227. పుష్పిపర్ణీ త్వపామూర్ణః తథా భృంగరజోష్ఠమః, ఏషా మన్యతమం మూలం పుష్పేణోద్ధృత్య యత్నతః. 228. రక్తసూత్రేణ సంవేష్ట్య బద్ధ మైకాహికం జయేత్, మూలం జయంత్యా శ్శిరసా ధృతు సర్వజ్వరా పహమ్. 229. కర్కసాధారణం జహ్యత్ తృతీయః చతుర్థకౌ, ఆగంతు రనుబంధీ హి ప్రాయశో విషమే జ్వరే. 230.

గుగ్గిలము, వేపఆకులు, వన, చెంగల్వొకోష్ఠు, కరక్కాయ బెరడు, ఆవాలు, కొడి నెపాలవిత్తులు, నేయి వీటితో వేయఁబడిన ధూపము జ్వరమును నశింపఁజేయును. దీనినే అష్టాంగధూప మని చెప్పెదరు. గుగ్గిలము, కామంచిగడ్డి, (లేక, దవనము) వన, సజ్జకంకెలు, వేపఆకు, జిల్లేడుఆకులు, అగురు, దేవదారుచెక్క వీటితో వేయఁబడిన ధూపము, అన్నివిధములగు జ్వరములను నశింపఁజేయును. దీనిని అపరాజితాధూప మని యనెదరు.

జ్వరముచే వాకుచున్న మనుష్యునికి పిల్లిపెంటికలను తెచ్చి ధూపమునుగా వేయవలయును. ఉత్తరేణువేరును ఎఱ్ఱనినూలుపోగులతో గట్టి ఆదివారమునాఁడు తాయె తులాగున మొలలో గట్టినయెడల మూడుమాఁడు గోజులకు వచ్చు జ్వరములు శీఘ్రము

గా నశించిపోవును. కాకిదొండ, ముత్తవపులగము, నీలి, బ్రహ్మాండీ కోలపొన్న, ఉత్తరేణు, గుంటగలరాను వీటిని పైరీతిగా నే వీనిలో నేదైన నొకవేరును పువ్యనక్షత్రమున నూడబెరికి ఎఱ్ఱనిదారముతో చుట్టి కట్టికొనినయొకల ఒక్కొక్కరోజున వచ్చేడి జ్వరములను అనఁగా నై కాహికజ్వరములను ఆణఁచివేయును.

తక్కిలియొక్కవేరును తలమీఁద ధరించినయెడల నన్నివిధము లగు జ్వరములను పోఁగొట్టును. తృతీయకజ్వరములయందును, చాతుర్థక జ్వరముల యందును సాధారణము గా పనిచేయుటను వదలిపెట్టవలయును. విశేషముగా హఠాత్తుగా వచ్చినజ్వరము గూడను విషమజ్వరములలోనే చేరికయగు నని లెక్కపెట్టఁబడును.

❁ ఏకాహికజ్వరనాశనమంత్రాదులు. ❁

శ్లో. గంగాయా ఉత్తరే కూలే అపుత్ర స్తాపసో మృతః, తస్మై తిలోదకం దద్యాన్మచ్య త్యేకాహికో జ్వరః. 231. ఏతన్తంత్రేణ చా శ్వత్థ పత్రహస్తః ప్రతర్పయేత్, సోమం సానుచరం దేవం సమాతృగణ మిశ్వరం. 232. పూజయన్ ప్రయత శ్శీఘ్రం ముచ్యతే విషమజ్వరాత్, విష్ణుం సహస్రమూర్ధానం చరాచరపతిం విభుం. 233. స్తువ న్నామస హస్రేణ జ్వరా న్సర్వాన్స్వప్రోహతి, [కృతాసురాసురైఃపూర్వంధన్వం తరిసమర్చనా. 234. కల్పోక్తే విధానేన సావిధేయాసభక్తికం, సర్వ జ్వర విముక్త్యర్థం సదారోగ్యాభికాంక్షిభిః. 235.]

ఏకాహికాదిజ్వరములు నశించిపోవుటకు మంత్రాదులను చెప్పచున్నాఁడు — గంగానదియొక్క యుత్తరపుగట్టిన నొకమహర్షి పుత్రులులేక చిరకాలము తపస్సును చేసి చనిపోయి యుండెను. ఆముషికి తిలోదకముల నిచ్చినయెడలను ఏకాహికజ్వర మునుండి మనుజుఁడు విడుదలయగును.

ఇది మంత్రము:—ఈమంత్రముచేత రాగిఆకులను చేతిలో నుంచుకొని తర్పణము చేయవలయును. పార్వతీసహితుఁడగు, అనఁచ: సహితుఁడును, మాతృగణవిరాజితుఁడు నగు ఈశ్వరుని ప్రాతఃకాలమున పూజించిన యెడల విషమజ్వరము లన్నియు నశించి పోఁగలవు. వేయితలుగలవాఁడును, చరాచరముల కధిపతియు నగు సమర్థుఁడైన విష్ణు దేవుని సహస్రనామములచే గీర్తించితిమేని అన్నివిధము లగు జ్వరములును శాంతి నొందును. ఇందులో కుండలీకరణములోనిశ్లోకము ప్రక్షిప్తము. గనుక టీక వ్రాయఁ బడలేదు.

జ్వరమునందు ఘృతప్రయోగము.

శ్లో. జ్వరాః కషాయై ర్వమనై ర్లంఘనై ర్లఘుభోజనైః,
 రూక్షస్య యేన శామ్యంతి సర్పి స్తేషాం భిషజ్జితమ్. 236
 నిర్దశాహమపి జ్ఞాత్వా కఘో త్తర మలంఘితమ్,
 సనద్భిః పాయయే త్పౌజ్ఞః శమనై స్త ముపాచరేత్. 237

రూక్షగల మనుష్యునికి జ్వరమువచ్చిన కషాయములచేతను, వమనోపధములచేతను, లంఘనములచేతను, లఘుభోజనములచేతను ఉపశాంతిని పొందనియెడల నేతని త్రాగింపవలయును. కఘ మెక్కువగా గలవారికిని, లఘునములేని జ్వరకీడితులకును పదిదినములు గడచినతరువాత చక్కెఱగా బరికించి వైద్యుఁడగువాఁడు నేతని త్రాగింపఁగూడదు. మఱియు అప్పుడు చేయవలసినది శమనములచేతను, ఔషధములచేతను, నాజ్వరములను ఉపశాంతిఁ బొందించుటయే యై యున్నది.

జ్వరితునకు ఆహారనియమము; పిప్పలాద్యఘృతము; ఘృతపాకమున వస్తుపరిమాణము.

శ్లో. యావల్లఘుత్వాదశనం దద్యా న్మాంసరసేన తు, మాంసార్థ మేణలావాదీ న్యుక్త్యా దద్యా ద్విచక్షణః. 238. కుక్కుటాంశ్చ మయా రాంశ్చ తిత్తిరిం క్రాంచమేవ చ, గురూష్ణత్వా న్న శంసంతి జ్వరే కేచి చ్చికిత్సకాః. 239. లంఘనే నానిలబలం జ్వరే యద్యధికం భవేత్, భిషజ్ఞాత్రా విక్ష్పజ్ఞో దద్యా త్తా నపి కాలవిత్. 240. పిప్పల్య శ్చందనం ముస్త ముశీరం కటురోహిణీ, కలింగకాస్తామలకీ శారివాతివిషే స్థిరా. 241. ద్రాక్షామలకబిల్వాని త్రాయమాణా నిదిగ్ధికా, సిద్ధ మేతై ర్ఘృతం సద్యో జ్వరం జీర్ణ మపోహతి. 242. క్షయం కాసం శిరశ్శూలం పార్శ్వశూలం హలీమకమ్, అంగాభితాషమగ్నిం చ విషమం సన్నియచ్ఛతి. 243. పిప్పల్యాదమిదం క్వాపి తస్తే క్షీరేణ పచ్యతే, యత్రాధికరణే నోక్తి ర్గణేశ్యా త్సేహసంవిధౌ. 244. తత్రైవ కల్క నిర్యాసో విష్యేతే స్నేహవేదినా, ఏతద్వాక్యబలేనైవ కల్పసాధ్యం పరం ఘృతమ్. 245.

ఎంత లఘువుగానున్న ఆహారమైనను మాంసరసముతోటి గూడ కలిపి ఈయవలయును. లేదీ, లావుకపిట్ట మొదలగు జంతువుల మాంసములను మాంసముతనుటకు శోధ

కపడినయెడల యుక్తిగానీయవలయును. కోడి, నెమలి, తీతువ, క్రౌంచపిట్ట వీటిమాంసము చాల గురుపదార్థము. కావున గొందరువైద్యులు వీనిమాంసమునిచ్చుటకు సమ్మతించరు.

లంఘనము చేయుటచేత జ్వరమునందు వాయువునకు అధికబలము కలిగినయెడల మాత్రల వికల్పభావములను సరిగా నెఱిగినవాఁడును, సమయాసమయముల నెఱిగినవాఁడునై వైద్యుఁడు కోడి మొదలగువానియొక్క గురువగు మాంసమును గూడ నీయవచ్చును. పిప్పళ్లు, రక్తచందనము, తుంగము స్థల, చట్టివేళ్లు, కటుకగోహిణి, కోడి సెపాల విత్తులు, నేలఉసిరిక, సుగంధపాల, అతివస, కోలసొన్న, ద్రాక్ష, ఉసిరిక, ప్రబ్బలి, మారేడు, కబుక్రాసుగ, వాకుఁడు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి జీర్ణజ్వరములను శీఘ్రముగా నణఁచును. మఱియును క్షయ, దగ్ధ, తలనొప్పి, పార్శ్వపునొప్పి, హాలీగుకము, అవయవములమంటలు, విషమాగ్ని ఈరోగములను పోఁగొట్టును.

ఇయ్యది పిప్పల్యాదిగణము. — ఈపిప్పల్యాదిగణము కొన్ని గ్రంథములలో కొందఱిచేత పాలలో పక్వముఁ జేయఁబడు నని చెప్పఁబడియున్నది. దానినే పిప్పల్యాదిక్షీరమందురు. తైలాదులను చెప్పనపుడు గణవిషయము అధికరణములో చెప్పఁబడకపోయినయెడల నచ్చుట స్నేహాదివిధుల నెఱిగినవైద్యుఁడు కల్కమును, నిర్యూహమును తీసికొనవలయును. ఈవాక్యబలముచేతనే కల్కసాధ్యము ఘృత మగుచున్నది.

శ్లో. జలస్నేహకాషధానాంతు ప్రమాణం యత్ర నేరితమ్, తత్రస్యా నౌషధా త్స్నేహాః స్నేహాత్తోయం చతుర్గుణమ్. 246. అనుక్తే ద్రవకార్యే తు సర్వత సలిలం మతమ్, ఘృతతైలగుడాదీం శ్చనైకాహ దవతారయేత్ 247. వ్యుషితాస్తు ప్రకుర్వంతి విశేషేణ గుణాన్యతః, స్నేహకల్కో యదాంగుల్యా వర్తితో వర్తివ ద్భవేత్. 248. వహ్నా ఊష్టే చ నో శబ్దః తదా సిద్ధిం వినిర్దిశేత్, శబ్దే వ్యుపరమం పాష్టే ఫేనస్యోపరమే తథా. 249. గంధవర్ణరసాదీనాం సంపత్తౌ సిద్ధిమాదిశేత్.

నీరుమున్నగువానికి కొల్లలు చెప్పనప్పుడు చేయవలసినపనులఁ జెప్పుదున్నాఁడు. — నీళ్లకు, చమురునకు, బోషణమునకు ప్రమాణములను చెప్పనిస్థలములయందు బోషణమునకంటె చమురు నాలుగురెట్లధికముగాను, చమురుకంటె నీటినినాలుగురెట్లు అధికముగాను తీసికొనవలయును. ద్రవపదార్థములను చెప్పక యుండినచోటుల నన్నిస్థలములలోను నీటినే తీసికొనవలయును. నెయ్యి, నూనె, బెల్లము మొదలగువాని నొకేదినములో సిద్ధము చేయఁగూడదు.

విలయనఁ గా—నడుమ నొకదిన మవకాశ ముంచి చేసినయెడల నెక్కడు ఫల మును గుణము నిచ్చుచుండును. స్నేహకల్పము అనఁగా చురుతో చేసెడి కల్పమును శ్రేణితో త్రిప్పినప్పుడు వత్తివలె అయిపోయినయెడలను, నిప్పులో వేసినయెడల చప్పడుగాక యుండినను సిద్ధి యయ్యె నని చెప్పవలయును. చప్పు దణఁగిపోయి, భగ్గుమనుట తగ్గిపోయి, వాసన, కాంతి, రుచి ఈ మొదలగునవి పుట్టినట్లయిన సిద్ధి అయిన దని చెప్పవలయును.

❀ ఊరపట్టల ఘృతము. ❀

శ్లో. పంచకోలై స్ససింధూత్తైః పలికైః పయనా సమమ్. 250

సర్పిఃప్రస్థం శృతం స్తీహా విషమజ్వరగుల్మనుత్,
అత్ర ద్రవాంతరానుక్తేః ఊరమేవ చతుర్గుణమ్. 251
ద్రవాంతరేణ యోగేహి ఊరం స్నేహసమం భవేత్.

శొంఠి, పిప్పలీ, పిప్పలీమూలము, చెవ్యము, చిత్రమూలము ఈయొదిటిని పంచకోలము లని యనియెదరు. ఈపంచకోలములను, సైంధవలవణమును ప్రత్యేకముగా నొక్కొక్కపలమును గ్రహించి ఒక ప్రస్థము నేతిని పాలనొక ప్రస్థమును పోసి పృథమును చేసి నేవించవలయును. ఇయ్యది తిల్లిరోగమును అనగా నర్పిని, విషమజ్వరమును, గుల్మములను పోఁగొట్టును. ఇచ్చట మఱి ఇతరమైన ద్రవపదార్థ మేదియును చెప్పక పోయినయెడల పాలనే నాలుగుకట్లధికముగా తీసికొనవలయును. ద్రవపదార్థము నితరమును దేనినైనను చెప్పినయెడల చురుతో సమానముగానే పాలను గ్రహించవలయును.

❀ దశమూలపట్టఁ ఘృతము; కషాయక్షీరాదుల పరిమితి. ❀

శ్లో. దశమూలీరసే సర్పిః సక్షీరే పంచకోలకైః. 252. సత్కారైర్వంతితత్సర్వం జ్వరకాసాగ్నిమాందతాః, వాతపిత్తకఫవ్యాధీన్ స్తీహానంచాపి పాండుతాం. 253. క్వాధ్యా చ్చతుర్గుణం వారి పాదస్థం స్యా చతుర్గుణం, స్నేహా త్స్నేహసమం ఊరం కల్కస్తు స్నేహపాదికః. 254. చతుర్గుణం త్వష్టగుణం ద్రవద్వైగుణ్యతా భవేత్, పంచప్రభృతి యత్ర స్యుర్ద్రివాణి స్నేహసంవిధౌ, తత్ర స్నేహసమా న్యాహు ర్వా క్చ స్యా చ్చతుర్గుణం. 255.

దశమూలముయొక్కరసము, పాలు, పిప్పళ్లు, మోడి, చెవ్యము, చిత్రమూలము, శొంఠి, యవక్షారము వీటియందు సిద్ధము చేయఁబడిన నేయి జ్వరమును, దగ్గును, అగ్నిమాంద్యమును, వాతపిత్తకఫరోగములను, స్తీహానాహము

లను పాండురోగమును నశింపజేయును. ఇయ్యది దశమాలపట్టులక ఘృత మనఁ బడును. కషాయమునకుఁ దగినట్టులు నాలుగురెట్లు నీటిని తెచ్చి చమురు, పాలు వీటిని సమానముగా తీసికొనవలయును. మఱియును చమురుతో కూడ నాలవభాగము కల్కమును తీసికొనవలయును. ద్రవపదార్థముయొక్క రెండవభాగములో నెనిమిదిరెట్లు గ్రహింపవలయును. ద్రవమును విధించుటయందు అయిదుమొదలుకొని అయినపుడు చమురుతో సమానముగానే యని చెప్పియున్నారు. ముందుమాత్రము నాలుగురెట్లు మాత్రమే.

❁ వాసాదిఘృతము. ❁

శ్లో. వాసాః గుడూచీం త్రిఫలాం త్రాయమాణాం య వాసకమ్,
 పక్త్వా తేన కషాయేణ పయసా ద్విగుణేన చ. 256
 పిష్పల్యమలమృద్వీకా చందనోత్పలనాగరైః,
 కల్కీ.కృతైశ్చ విపచే ద్భృతం జీర్ణజ్వరాపహమ్. 257

అడ్డసరము, తిప్పతీగ, త్రిఫలములు, కలుక్రాసుగవేరు, తీటకసింద వీటితో కషాయముగాచి ఆకషాయమునకు రెండురెట్లను పాలను చేర్పవలయును. పిష్పళ్లు, ఉసిరిక, ద్రాక్ష, రక్తచందనము, కలువగడ్డ, శొంఠి వీటిని కల్కముచేసి నేతెయిండు షక్వముచేయవలయును. ఈఘృతమునే వాసాద్యఘృతమని యనియెదరు. ఇయ్యది పురాణజ్వరముల నన్నిటిని బోఁగొట్టును.

[గుడూచ్యాదిపంచఘృతములు; ఔషధదానకాలము; క్షీరవిషయమునందు విధినిషేధములు; పంచమూలీక్షీరము; పాకవిధి; మలబద్ధమునకై త్రికటుకాదిక్షీరము; పుసర్పవాదిక్షీరము; క్షీరవీర్యభేదము; శోధనక్రియ; మదనాదియోగములు; విరేచనోషధులు; శిరోవిరోచనము; అభ్యంగనాదివిధులు.]

శ్లో. గుడూచ్యాః క్వాథకల్కాభ్యాం త్రిఫలాయా వృషస్య చ, మృద్వీకాయా బలాయా శ్చ సిద్ధా స్నేహజ్జ్వరచ్ఛిదః. 258. జ్వరే పేయాః కషాయాశ్చ సర్పిః క్షీరం విరేచనమ్, షడహే షడహే దేయం కాలం వీక్ష్యామయస్య చ. 259. జీర్ణే జ్వరే కఫే క్షీణే క్షీరంస్యాదమృతోపమమ్, తదేవ తరుణే వీతం విషవద్ధంతి మానవమ్. 260. కాసాచ్ఛ్వాసాచ్ఛిరశ్శూలాత్ పార్శ్వశూలాత్సవీనసాత్, ముచ్య

తే జ్వరితః పీత్వా పంచమూలీశృతం పయః. 261. ద్రవ్యా దష్టగుణం క్షీ
 రం క్షీరా త్రోయం చతుర్గుణం, క్షీరావశేషః కర్తవ్యః క్షీరపాకే త్వ
 యం విధిః. 262. త్రికంటకబలా బిల్వ గుడనాగరసాధితం, వర్షోమూత్ర
 విబంధఘ్నం శోధజ్వరహరం పయః. 263. వృశ్చీర విశ్వవర్షాభూ పయ
 శ్చోదకమేవచ, పచేత్ క్షీరావశిష్టం తు తద్ధి సర్వజ్వరాపహం. 264.
 శీతం కోష్ణం జ్వరే క్షీరం యథాస్వైరాషధై ర్యతం, ఏరండమూల
 సిద్ధం వా జ్వరే సపరికర్తితే. 265. జ్వరిభ్యో బహుదోషేభ్యః ఊర్ధ్వం
 చాధశ్చ బుద్ధిమాన్, దద్యా త్సంశోధనం కాలే కల్పే య దుపదేక్ష్య
 తే. 266. మదనం పిప్పలీభి ర్వా కలింకై ర్మధుకేన వా,
 యుక్తముష్ణాంబునా పీతం వమనం జ్వరశాంతయే. 267. ఆర
 గ్వధంవా పయసా మృద్వీకానాం రసేన వా, త్రివృతాం త్రాయమా
 ణాంవా పయసా జ్వరితః పిబేత్. 268. జ్వరక్షీణస్య న హితం వమనం న
 విరేచనం, కామంతు పయసా తస్య నిరూహై ర్వా హరేస్తలాన్. 269.
 ప్రయోజయే జ్వరహారా నిరూహో న్నానువాసనాన్, పక్వాశ
 యగతేదోషే వక్ష్యంతే యేచ సిద్ధిః. 270. గారవే శిరసః శూలీ విబ
 ధేష్వింద్రియేషు చ, జీర్ణజ్వరే రుచికరం దద్యా చ్చీరవిరేచనం.
 271. అభ్యంగం శ్చ ప్రదేహం శ్చ సస్తేహాన్ సానువాసనాన్,
 విభజ్య శీతోష్ణకృతాన్ దద్యాజీర్ణజ్వరే భిషక్. 272. తై రాశు ప్రశ
 మం యాతి బహిర్దారగతో జ్వరః, లభంతే సుఖ మంగాని బలం
 వరశ్చ వరతే. 273.

గుఢాచ్యాదిఘృతమును చెప్పవచ్చును. — తిప్పతిగయొక్క గాని, త్రిఫలముల
 యొక్క గాని, ద్రాక్షకషాయముయొక్క కల్కముగాని, మత్తువపులగముయొక్క
 గాని, కషాయముతోనేనియు, కల్కముతోనేనియు సిద్ధముచేయఁబడినతైలము జ్వరము
 లను మొదలంట హరింపఁజేయును. దీనిని గుఢాచ్యాదిఘృత మని యనెదరు.

జ్వరమువచ్చినప్పుడు రోగమును, కాలమును చక్కఁగా పరికించి పానకముల
 నుగాని, కషాయములనుగాని, తైలములను, పాలను, విరేచనోపధములను వీటిని ఆరా
 రుదినముల కొక్కొక్కతేప నీయవలయును. జీర్ణజ్వరము అనఁగా పురాణజ్వరము
 వచ్చినప్పుడు కఫముబొత్తిగా క్షీణించిపోయినమొదట పాలనిచ్చినయెడల అమృతము
 తో సమాన మగును. కాని తరుణజ్వరమునందు పాలను త్రాగించినయెడల మనుష్యుని
 విషముచంపిన రీతిగా అది చంపినేయును.

పంచమూలములయందు పక్వము చేయఁబడిన పాలను జ్వరితుఁడు త్రాగినయెడల దగ్గు, శ్వాసము, శిరోవేదన, పార్శ్వపునొప్పి, పీనస ఈ గోగములనుండి విడుదల చేయఁబడును. ఇచ్చట మూలికకంటె (ద్రవ్యముకంటె) ఎనిమిదిరెట్లు పాలును, పాలకంటె నాలుగురెట్లు నీరును కలిపి పాలుమాత్రము మిగిలియుండునట్లుడుకఁబెట్టి దింపి నేవంపవలయును. పాలలో పాకముచేయవలసినప్పుడు చేయదగినరీతి యిది.

త్రికటుకములు, చుత్తువపులగము, సురంగ, బెల్లము, శొంఠి వీనిచే సిద్ధము చేయఁబడినకషాయము మలమాత్రములు బాధించిపోవుటను పోఁగొట్టును. శోభకలిగిన జ్వరములను గూడ నశింపఁజేయును. తెల్లగలిజేరు, మాఁడెడువేరు, ఎఱ్ఱగలిజేరువేరు, పాలు, నీరు వీటినిన్నింటిని కలిపి వండి పాలుమాత్రము మిగిలియుండు సమయమున దించి తీసికొనవలయును. ఇయ్యది అన్నివిధములగు జ్వరములను పోఁగొట్టును. తగ్గుమాత్రముగా ఔషధముఁ గలిపిఁబియ్యును కొంచెము వేడిగా నున్న పాలు జ్వరము వచ్చిన సమయములలో మిక్కిలి హితకరము లగును. లేకపోయిన యెడలను పరికర్తకతోకలిపివచ్చినజ్వరములకు అనఁగాజ్వరమునందుఁ గుదస్థానముక త్తిరించినట్లుండువానిలో ఆమదపు వ్రేళ్లతో కాచి సిద్ధముఁ జేయఁబడిన ఘృతము హితకరము అగును. అనేకవిధములగు దోషములతో కలిసికొనివచ్చిన జ్వరములవారలకు బుద్ధిగుంఠఁడగు వైద్యుఁడు సమయమునుగుఱించి కల్పములో చేప్పఁబడిన ప్రకారము వమనములకు గాని, విరేచనములకు గాని యాషధమును ఇప్పించవలయును. మంగళాయరసమును పిష్పిళ్లకషాయముతో గాని, కొడిసెపాలను యష్టిమధుకములతోటిగాని, కాఁచబడిన వేడి నీటితోగాని తీసికొనినయెడల వాంతులును, జ్వరమును ఉపశమించి పోవును.

లేకున్నచో — లేలచెక్కను పాలతోగాని, ద్రాక్షారసముతోగాని, తెల్లతేగడ రసముతోగాని, కలుకానుగలచెక్కతోగాని చేర్చి కాచి జ్వరముగలవాఁడు త్రాగవలయును. జ్వరముచేతకొలిపిన మనుష్యునికివమనములు గాని, విరేచనములు గాని హితములు కావు. ఎవరికైనను విరేచనములకు తీసికొనవలయు నని తోరక [అనగా నిర్బంధము] ఉండినయెడల ఆరోగికి పాలనిచ్చిగాని, నిరూహములచేతఁ గాని మలమును పోఁగొట్టవలయును. మఱియును జ్వరమునుపోఁగొట్టనట్టివియు అనువాసనలతోగూడినవియు నగు నిరూహములను ప్రయోగింపవలయును. వీనిని మలదోషము జీర్ణకోశమునందున్నప్పుడే యుపయోగింపవలయును. ఇట్టినిరూహముల నన్నింటిని మున్నందు చేప్పఁగలము.

శరీరము బరువెక్కుట, తలయందు కూలనొప్పి గలుగుట, ఇంద్రియములన్నియును విశేషముగా మూసికొనిపోవుట, ఇట్టి లక్షణములుగల జీర్ణజ్వరము వచ్చినవానికి రుచినికలిగించు శిరోవిరేచనమును ఈయవలయును. పురాణజ్వరములయందు వైద్యుఁడు

తైలసహితములును, అనువాసనాసహితములును నగు అభ్యంగనములను అనఁగా తలంట్లను, లేపనములను వేగువేరుగా విభాగించి చల్లగాను వేడిగాను చేసి ఇచ్చుచుండవలయును. ఈయంపచారములవలన చెన్నడుపట్టినట్టి జ్వరములుకూడ యణగిపోవును. అంగములయందు నుఖము కలుగును. బలము, కాంతియును హేచ్చును.

❁ పట్క-ట్యర తైలము. ❁

శ్లో. సువర్చికానాగరకుష్ఠమూర్వాలాక్షాని శాలోహితయష్టికాభిః
తైలంజ్వరేషడ్గుణతక్ర సిద్ధమభ్యంజనాత్ శీతవిదాహనుత్స్వాత్.
దద్ధః ససారకస్యాత్ర తక్రం కట్వర మిష్యతే,
ఘృతవ తైలపాకేఽపి తైలే ఘోధికః పరః. 274

సజ్జక్షరము, శొంఠి, కోష్ఠు, చాగమట్ట, లక్క, పసపు, మంజిష్ఠము, యష్టిమధుకము వీటికల్పమునుగాని, కషాయమునుగాని ఆరుచెట్లు మజ్జితో కాచి తైలమును రుద్దినయెడల జ్వరమునందలి శైత్యము, దాహమును హరించిపోవును. నేయి కలిసిన పెగుగు మజ్జిగఱు కట్వరమని ఈతాస్త్రాల్లాలసః పాషణలదు. తైలమునందువలెనే నేయి యందుకూడ పక్వముచేయవచ్చును. తైలము అనఁగా నూనెలో పక్వముచేసిన ఎక్కువ యుద్దీపకమును, నేతిలో పక్వముచేసిన ఆయుద్దీపకము శాంతమును బొందును.

❁ అభ్యంగాదుల కంగారక తైలము. ❁

శ్లో. మూర్వా లాక్షా హరిద్రే ద్వే మంజిష్ఠా సంద్రవారుణీ,
బృహతీ సైంధవం కుష్ఠం రాన్నా మాంసీ శతావరీ. 275
ఆరనాలాఢకేనైవ తైలప్రస్థం విపాచయేత్,
తైలమంగారకం నామ సర్వజ్వరవిమోక్షణమ్. 276

అంగారకతైలమును చెప్పుచున్నాఁడు. — చాగమట్ట, లక్క, పసపు, మూనిపసపు, మంజిష్ఠ, పాపర, వాసుడు, సైంధవము, చెంగల్వకోష్ఠు, సన్నరాస్త, పిల్లిపీచర వీటియొక్కకల్పమునందును ఒక ఆఢకముగంజియందు ప్రస్థప్రమాణము నూనెను బోసి వండి నేవిఃపవలయును. దీనినే అంగారకతైల మని చెప్పెదరు. ఈతైలము అన్ని విధములగు జ్వరములను షోఁగొట్టి మనుష్యునికి మేలుచేయును.

శీతజ్వరములకు లాక్షాదితైలము; యనాదితైలము; సరాదితైలము; చందనాదితైలము; ఆగంతుజ్వరచికిత్స; అభిచారజ్వరచికిత్స; కామా దిజనితజ్వరచికిత్స; భూతజ్వరచికిత్స; జ్వరమోక్షణ లక్షణములు.

శ్లో. లాక్షాహరిద్రా మంజిష్ఠా కల్కై స్తైలం విపాచయేత్, షడ్గుణే నారనాళేన దాహశీతజ్వరాపహం. 277. యవచూర్ణార్థకుడపం మంజిష్ఠార్థపలేన తు, తైలస్త్రింశం శతగుణే కాంజికే సాధితంజయేత్. 278. జ్వరందాహం మహావేగ మంగానాం చ ప్రహర్షనుత్, సర్జకాం జికసంసిద్ధం తైలం శీతాంబునుద్దితమ్. 279. జ్వరదాహాపహం లేపాత్స ద్యోవాతాస్తదాహనుత్, చందనాద్య మగుర్వాద్యం తైలం చరకకీర్తి తం. 280. తథా నారాయణం తైలం జీర్ణజ్వరహరం పరం, అభిఘాతో జ్వరో నస్యా త్పనాభ్యంగేన సర్పిషః. 281. క్షుతానాం వ్రణితానాం చ క్షుతవ్రణచికిత్సయా, జౌషధీగంధవిషజౌ విషపీతప్రబాధనైః. 282. జయే త్కషాయై ర్మఘోమాన్ సర్వగంధకృతై స్తథా, అభిచారాభిశా షోత్థ జ్వరౌ హోమాదినా జయేత్. 283. దానస్వస్త్వయనాతిశ్చై వ్య రుత్పాతగ్రహపీడజౌ, క్రోధజే పిత్తజాత్కామ్యా అర్థా స్సద్వాక్యమేవ చ. 284. ఆశ్వాసే నేష్టలాభేన వాయోః ప్రళమనేన చ, హరణైశ్చ శమం యాతి కామక్రోధభయజ్వరాః. 285. కామా త్క్రోధజ్వరో నాశం క్రోధా త్కామసముద్భవః, యాతితాభ్యా ముభాభ్యాంచ భయ శోక సముద్భవః. 286. భూతవిద్యాసముద్దిష్టై ర్బంధావేశనతాడనైః, జయేద్భూతాభిషంగోత్థం మనస్సాంత్రైశ్చ మానసం. 287. వ్యాయా మం చ వ్యవాయం చ స్నానం చంక్రమణాని చ, జ్వరయుక్తో న సేవే త యావన్నో బలవాన్ భవేత్. 288. దేహాలఘుర్వ్యవగతక్రమ మోహతాపః పాకోముఖే కిరణసౌష్ఠవ మవ్యధత్వం, స్వేదః క్షవః ప్ర కృతిగామిమనోన్నలిప్నా కంఠాశ్చ మూర్ఘ్నివిగతజ్వరలక్షణాని. 289.

లక్క, పసపు, మంజిష్ఠ పీటితో చేయబడిన కల్కములతో తైలమును కాచవలయును. చక్కఁగా కాఁగుచున్న సమయమునందు ఆరురెట్లు గంజిని

అందులో, చేర్పవలయును. ఈతైలము దాహమును, చలిజ్వరమును పోగొట్టును. ఇయ్యదియే లాక్షాదితైలము. యవలచూర్ణము అర్ధకుడపమును, మంజిష్ఠ అరపలమును నూనె ఒక ప్రస్థమును, గంజి నూరురెట్లును చేర్చి ఈరీతిగా సిద్ధము చేయబడిన, తైలము అత్యంతము వేగము కలిగిన జ్వరమును, విగాహమును అణచి వైచును. అవయవము లదరుటనుకూడ మాన్యును. సరరసమునందును, గంజియందును కలుపబడి సిద్ధముచేయబడిన తైలమును చల్లనినీటితో చేర్చి చిలికి పూతపూసినట్లయిన జ్వరము, విదాహము, వాతరక్తప్రకోపమువలన గలిగిన దాహము వీనిని పోగొట్టును.

చందనాదితైలమును, ఆగుర్వాదితైలమును చరకుండు చెప్పినరీతిగా— నారాయణతైలమును, ఈ మూండుతైలములును పురాణజ్వరములను హరించును. నేతినీ పీఱుటచేతను, త్రాగుటవలనను, రుద్దికొనుటవలనను, అభిఘాతజ్వరము దూరముగా తొలగిపోవును. గాయము తగిలినవారలకుగాని, వ్రణములు కలుగుటవలనగాని, జ్వరమువచ్చినయెడల గాయములకును వ్రణమునకును చికిత్సచేయుటచేత జ్వరము తొలగిపోవకలదు.

ఔషధుల వాసనవలనకగాని విషమువలన గాని కలిగిన జ్వరములను విషభక్షణము నశించుట కిచ్చెడు కషాయముచేతగాని మఱియే నన్నివిధములగు గంధములతోకలిగిన కషాయములచేతకగాని వైద్యుడగువాండు తొలగనుట్లు చేయవలయును. అభిచారము, అనకగాచిల్లంగి (దీనిని ప్రయోగ మని చాతపాడి యని వాడుచుందురు.) శాపమిచ్చుటవలనక బుట్టెడు జ్వరములను హోమము మున్నగు వానివలనక జయింపకదగును.

ఉత్పాతములచేతను గ్రహక్షీడలచేతను పుట్టినజ్వరములను, దానము, పుణ్యాహవాచనము, అతిథిపూజ, బ్రాహ్మణసంతర్పణము మొదలగువానివలన పోగొట్టుకొనవచ్చును. కోపాధిక్యమువలనక బుట్టుచుండెడి జ్వరములకు పితృజ్వరములను పోగొట్టుక్రియలనే చేయవలయును.

కామ్యములు, వాంఛితలాభము, ప్రయోజనసిద్ధి, ఊరడింపుమాటలు, వాయువునుతగ్గించుట, సంతోషము, దీనిచేత కామక్రోధభయజనితములగు జ్వరములు నశించును. కామమువలన పుట్టెడిజ్వరమును, క్రోధమువలన కలిగెడి జ్వరములు ఈ రెండువిధములుగాక భయదుఃఖాదులవలన పుట్టిన జ్వరములు హర్షణక్రియలచేత శాంతినొందగలుగును.

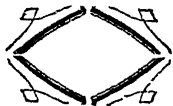
మంత్రశాస్త్రము (అనకగా భూతవైద్యము)లోక జెప్పబడియున్న, గ్రహబంధములు, ఉచ్చాటనలు, ఆవేశనములు, తాడనములు, మారణములు మున్నగునీచికి

తృలను చేసినయెడల భూతభయమువలన వచ్చిన జ్వరములు నశించిపోయెను. ఇట్లే మనస్సును సమాధానము చేసికొని మానసజ్వరములను పోగొట్టుకొనవలయును.

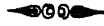
దండెములను తీయుట, కసరత్తుచేయుట, ఇంకను శరీరమున కలతనిచ్చు వ్యాయామము నేదానినైనను చేయుట, శ్రీసాంగత్యము, స్నానముచేయుట, దివ్యతిరుగుట ఈమొదలగువానిని జ్వరపడిలేచినవాఁడు మఱల తనకు యథాప్రకారముగా బలము వచ్చునంతవఱకును విధిగా మానవలయును.

శరీరము చులకనగానుండుట, “ఘాని(అనఁగా వాడిపోవుట) మోహము ఒడలు వెచ్చఁబడుట” అనునివిలేకయుండుట, ముఖమున రోగచిహ్నములు లేక వక్రముగా నుండుట, ఇంద్రియములు స్వాధీనములై యుండుట, బాధలేక యుండుట, చెమటయూరుచుండుట, తుమ్ములు వచ్చుచుండుట, పూర్వపురీతిగా మనస్సుండుట, అన్నముతిసుటకు కోర్కె గలిగియుండుట, తలపైని దురద యెత్తుట ఈమొదలగునవి యన్నియును జ్వరము బొత్తిగా నశించిపోయినవాని కుండెడి లక్షణములుగా నెఱుంగవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తసంహితయందు జ్వరాధికారము ముగిసినది.

౨. జ్వరాతీసారాధికారము.

శ్లో. జ్వరాతీసారే పేయాదిక్రమ స్నాన్య లంఘితే హితః,
జ్వరాతీసారీ పేయాం వా పి బే త్సామ్లా శృతాం నరః. 1
పుష్పిష్ణిష్ణ బలాబిల్వసాగరోత్పలధాన్యకైః,
పాలేంద్రయవభూనింబముస్తపర్పటకామృతాః, 2
జయంత్యామమతీసారం సజ్వరం సమహౌషధాః,

జ్వరాతీసారమునందు లంఘనము చేసియున్న రోగులకు పానకము మున్న గునవి క్రమముగా హితకరము లగుచున్నవి. జ్వరాతీసారము గల మనుష్యుడు దానిమ్మపండ్లరసముతీసి మిశ్రితముచేసి కోలపొన్న, ముత్తువపులగము, మారేడువేలు, శొంఠి, నల్లకలువ, ధనియములు కీటితో పక్వముచేయఁబడిన పానకమును త్రాగవలయును. ఆగరుశొంఠి, కొడిసెపాలవిత్తులు, నేలవేము, తుంగముస్తలు, పర్పాటకము, తిప్పతీగె, శొంఠి వీనిని కషాయముగా గాచి పుచ్చుకొనినయెడల జ్వరసహితములగు ఆమాతీసారములను పోగొట్టును.

అతీసారములకు నాగరాదికాష్ఠము. ౩

శ్లో. నాగరాతివిషా ముస్త భూనింబామృత వత్సకైః. 3
సర్వజ్వరహరః క్వాధః సర్వాతీసారనాశనః,
స్త్రీబేరాతివిషా మస్తా బిల్వధాన్యకనాగరైః. 4
పిబే త్పిచ్చావిబంధఘ్నం శూలదోషామపాచనమ్,
సరక్తం హస్త్యతీసారం సజ్వరం వాథ విజ్వరమ్. 5

శొంఠి, అతివస, తుంగముస్తలు, నేలవేము, తిప్పతీగె, కొడిసెపాలవిత్తులు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము అన్నివిధములగు జ్వరములను, అతీసారములను పోగొట్టును. కరువేరు అతివస తుంగముస్తలు మారేడువేరు ధనియములు శొంఠి కీనిని కషాయముచేసి పుచ్చుకొనినయెడల పిచ్చబంధములను (మదకానొకరీతికూలను) ఆజించి వేయును. మతీయును శూలదోషమును ఆమమును పోగొట్టోకష్టము చేయును. ఇయ్యది రక్తాతీసారమును, జ్వరాతీసారమును, అతీసారమునుకూడ నాశనము నొందింపఁగలదు.

ద్వాప ప్యేతో సిద్ధియోగా శ్లోకార్థేనాభిభాషితౌ, జ్వరాతీసారశమనౌ విశేషాద్దాహ శాతనా. 14. నాగ రామృత భూనింబ బిల్వవాలక వత్సకైః, సముస్తాతివిషోశ్శీతైః జ్వరాతీసారహృజ్జలం. 15. ముస్తకబిల్వాతివిషా పా తాభూనింబవత్సకైః క్వాభః, మకరందగర్భయుక్తో జ్వరాతిసారౌ జ యేద్ధోరా. 16. ఘనజల పాతాతివిషా పథ్యోత్పలధాన్యరోహిణీ విశైవ్విః, సేంద్రయవైః కృత మంభః సాతీసారం జ్వరౌ జయతి. 17.

పంచమూల్యాదిక సాయమును చెప్పచున్నాఁడు. — పంచమూలములు ముత్తువపు లగము మా రేడుచెక్క తిప్పతీగ శొంఠి విషబొద్ది నేలవేము కురువేరు కొడి సెవట్టు కొడి సెపాలవిత్తులు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన క సాయము అన్నివిధము లగు జ్వరదోషము లను పోఁగొట్టును. మఱియును చెలిది కూల ఉపద్రవసహిత మగుశ్వాసము భయంకర మగు దగ్గు మొదలగువానినిగూడ నాశము నొందించఁగలదు.

కొడిసెపాలవిత్తులు అతివస శొంఠి వాయువిడంగములు వట్టివేళ్లు దూలగొండి వీటిని క సాయముగా చేసి ఇచ్చినట్టలయిన జ్వరాతిసారములను మొదలంట నశింపజే యును. కొడిసెపండు నేవదారుచెక్క కటుకరోహిణి విసుగుపిప్పళ్లు పెద్దపల్లెరు ధని యములు మా రేడువేరు విషబొద్ది ఓమము ఇట్లని నగమునగము స్తోకములో చెప్పఁబ డిన ఈ రెండుసిద్ధయోగములు [1 కొడిసెపండు మొదలుకొని విసుగుపిప్పలివఱకును. 2 పె ద్దపల్లెరు మొదలగు ఓమమువఱకును] జ్వరాతిసారములను నాశనము చేయును. ఎక్కువ గా నగుచున్న దాహమును కూడ ముఖ్యముగా నశింపజేయును.

శొంఠి తిప్పతీగ నేలవేము ముల్లంగి కొడిసెపాలు తుంగము స్తలు అతివస వట్టివే ళ్లు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన క సాయము జ్వరాతిసారములను పోఁగొట్టును. తుంగము స్తలు మా రేడువేలు అతివస విషబొద్ది నేలవేము కొడిసెపాలవిత్తులు వీటితో సిద్ధముచేయఁ బడిన క సాయము అతిసారముల నణచును. తుంగము స్తలు వట్టివేళ్లు విషబొద్ది అతివస క రక కాయలు నల్లకలువ ధనియములు కటుకరోహిణి శొంఠి కొడిసెపాలవిత్తనములు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన క సాయమును ఇచ్చినచో జ్వరాతిసారములను జయించును.

◀ ౧౦ కళింగాదిఘటికలు; ఉత్పలాదియోగము. ౧౧ ▶

శ్లో. కళింగబిల్వ జంబ్వాష్లు కపిత్థం సరసాంజనం, లాక్షాహర్షిద్రే స్త్రీ బేరం కట్ఫలం శుకనాసికాం. 18. లోధ్రం మోచరసు శంఖం ధాత కేవటశంగకం, పిష్ట్యా తగడులతోయేన వటకానక్షసమ్మితాన్. 19.

ఛాయాశుష్కాః పిబే చ్చీఘ్రం జ్వరాతీసారశాంతయే, రక్తప్రసాదనా
శ్చైతే శూలాతీసారనాశనాః. 20. ఉత్పలం దాడిమత్వకృపద్ధకేశర
మేవ చ, పిబే త్తండులతోయేన జ్వరాతీసారనాశనం. 21.

కొడిసెపాలవిత్తులు మారేడువేలు నేరేడుపలుకులు మమిడిపలుకులు వెలగపం
డు ఇంగిలీకము లక్క పసపు పూనిపసపు కురువేరు నేలగుమ్మడు దుండిగచెక్క లొద్దుగ
ద్రాక్షరసము పాలు ఆరెపువ్వులు మఱ్ఱివేళ్లు వీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి ఒక్కఅ
క్షమం తేసి ప్రమాణము గల మాత్రలనుచేసి నీడయిదు యెండించి జ్వరాతీసారతో
గుల కిచ్చిన యెడల నెమ్మది కలుగును.

ఈమాత్రలు రక్తము శుభ్రము చేయును. నొప్పిగల అతీసారములను కూడ పోఁ
గొట్టును. కమలములు దానిమ్మ బెరడు కమల కింబలములు వీటిని బియ్యపుకడు
గుతో కూడ కలిపి నూరి కలిపిత్రాగవలయును. ఇయ్యది జ్వరాతీసారములను మొదలం
ట నశింపఁజేయఁ గలుగును.

❁ { వ్యోషాదిమార్గము; దశమూలీకమాయసు; విడంగాదికావ్యధము; } ❁
కిరాతాదికావ్యధము. .

శ్లో. వ్యోమం వత్సకి బీజం చ నింబభూనింబ మార్కనం, చిత్ర
కం రోహిణీం వాతాం దార్వీ మతివిషాం సమాం. 22. శ్లక్షణ్ణచూర్ణీకృ
తాన్ సర్వాన్ తత్తుల్యాం వత్సకత్వచం, సర్వ మేకత్ర సంయుజ్య
ప్రపిబే త్తండులాంబునా. 23. సక్షైద్రం సా వహే దేతత్ పాచనం
గ్రాహి భేషజం, తృష్ణారుచిప్రశమనం జ్వరాతీసారనాశనం. 24. కా
మలాన్ గ్రహణీదోషాన్ గుల్మం స్థీహీన మేవ చ, ప్రమేహం పాండు
రోగం చ శ్వయంధుం చ వినాశయేత్. 25. దశమూలీకమాయేన విశ్వ
మక్షసమం పిబేత్, జ్వరేతివాఽతీసారే చ సశోధే గ్రహణీ గదే. 26.
విడంగాతివిషాముస్తం దారుపాతాకలింగకం, మఠిచేన సమాయుక్తంశో
భాతీసారనాశనం. 27. కిరతాబ్దామృతావిశ్వ చంగనోదీచ్యవత్సకైః,
శోభాతిసారశమనం విశేషాజ్జ్వరనాశనం. 28. కిరాతాబ్దా మృతోదీచ్య
ముస్తచందనధాన్యకైః, శోభాతిసారత్పద్దామా శమనో జ్వరనాశనం. 29.

వ్యోషాదిమార్గమును చెప్పుచున్నాఁడు.—శొంతి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, వేప
చెక్క, కొడిసెపాలవిత్తులు, నేలవేము, జిల్లేడువేణు, చిత్రమూలము, కటుకరోహిణి,

అగరుశొంఠి, దేవదారు, అతివస వీనినన్నిటిని సమానభాగములుగా తీసికొనవలయును. పిదప వీనిని బాగా చూర్ణముచేసి కొడిసెపట్టయొక్క చూర్ణమును గూడ నిండుగలిపి కలికడుగునీళ్లలో వేసికొని త్రాగినయెడల గాని తేనెలోకలిపికొని నాకినయెడల గాని, తలనొప్పులనుపోగొట్టును. అన్నమును పచనముజేయుచు, దప్పిని అరుచిని పోగొట్టును. జ్వరాతిసారములను గూడ నశింపజేయును.

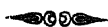
దశమూలముల కషాయముతో కలిసి ఒకపలమెత్తు శొంఠిరసమును త్రాగవలయును. ఇట్లుచేసిన జ్వరమువచ్చినప్పుడును, అతిసారము గలిగినప్పుడును, శోభయందును, గ్రహణివోషములయందును బాధను పోగొట్టి గుఖమును ఈయంగలదు. వాయువిడంగము, అతివస, తుంగముస్త్రలు, దేవదారు, అగరుశొంఠి, కొడిసెపాలిత్తులు వీటితో చేసిన కషాయమున ద్రాగిన అతిసారములుగూడ నశించిపోవును.

నేలవేము, తుంగముస్త్రలు, తిప్పతీగె, శొంఠి, రక్తచందనము, కురువేరు, కొడిసెవిత్తులు, చందనము వీటికషాయము శోభలుగల అతిసారములగూడ నణించును. మఱియును ముఖ్యముగా జ్వరములను పోగొట్టును. వాయువిడంగములు, తుంగముస్త్రలు, తిప్పతీగె, కురువేరు, భద్రముస్త్రలు, రక్తచందనము, ధనియములు వీటితో జేయఁబడిన కషాయము శోభలతోగూడిన అతిసారములను, దప్పి, గొంతెండిపోవుట, జ్వరము మున్నగువానినిగూడ పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తసంహితయందు జ్వరాతిసారప్రకరణము ముగిసెను.

3. అతిసారాధికారము.

శ్లో. ఆమపక్వక్రమం హిత్యానాతిసారే క్రియాయతః, అతస్స
 ర్వాతిసారేషు జ్ఞేయం పక్వామలక్షణం. 1. మజ్జత్యామాగురుత్వాన్విట్
 పక్వాతూత్లవతే జ్వరే, వినాతిద్రవనంఘాత శైత్యశ్లేష్మ ప్రదూషనా
 త్. 2. శకృద్దుర్గంధినాటోప విప్లంభార్తీప్రసేకినః, విపరీతం నిరామంతు కఘా
 త్వక్వంచ మజ్జతి. 3. ఆమే విలంఘనం శస్తమాదా పాచన మేవ చ, కార్యం
 చానశనస్యాంతే ప్రద్రవం లఘుభోజనం. 4. లంఘనమేకం ముక్త్వా
 నచాన్య దస్తీహా భేషజం బలినః, సముదీర్ణం దోషచయం శమయతి
 తత్పాచయ త్యపిచ. 5. స్త్రీ బేరశ్మంగ బేరాఖ్యం ముస్తపర్పట కేన వా, ము
 స్తాదీచ్యశృతం తోయం దేయం వాపి పిపాసవే. 6. భుక్తేన్నకాలేక్షుత్తా
 మం లఘూన్యన్నాని భోజయేత్. బౌషధసిద్ధా పేయా లాజానాం సక్త
 వోతిసారహితాః, వస్త్రప్రస్తుతమండః శేయ శ్చ మసూరయాపశ్చ. 7.
 గుర్వీ పిండి ఖరాత్యర్థం లఘ్విస్సైవ విపర్యయాత్, సక్తానా మాశు
 జీర్ణేత మృదుత్వా దవలేహికా. 8.

పక్వములగు నామరోగములకు లక్షణములను చెప్పుచున్నాడు. — అతిసారరో
 గము కలిగినప్పుడు, ఆమమును పక్వముచేయవలసినరీతిని తెలిసికొనక యే వైద్యుఁడును
 చికిత్సను చేయకూడదు. కావున సమస్తములగు అతిసారముల విషయములలోను ఆమ
 మును పక్వముచేయు లక్షణమును తెలిసికొనవలయును. గురుత్వ విషయములో పక్వ
 ముగాని మలము నీటిలో సునిగిపోవును. పక్వమైనమలము నీటిపైని తేలు నని తెలిసి
 కొనవలయును.

మిగుల పలచనగా లేకుండుట, శైత్యముచే దూషింపఁబడుట, కడుపులో గుడ
 గుడమని ధ్వని పుట్టుట, ఐటిలక్షణములు గల మలము చాల దుర్గంధముగా నుండును.
 దీనికంటె భిన్నమైనది ఆమరహిత మనఁబడును. కఘాతిరేకముచేత వెడలు మలము
 నీటిలో మునుగును. ఆమముచే వచ్చిన అతిసారములయందు మొదట లంఘనము
 చేయవలయును. అటుతరువాత పాచనము చేయించవలయును. అటుతరువాత లంఘన
 ము చేసినవారలకు లఘువగు ఆహారము నిచ్చుచుండవలయును.

బలముగల యతిసారరోగికి లంఘన మొక్కటిదక్క యితర మాషధమే లేదు. ఆలంఘనము, వెటింగినదోషముల గుంపును నశింపజేయఁగలదు. ఆహారమును పక్వము గూడ చేయఁగలదు. కురుచేరు, శొంఠి వీటిరసము, తుంగముస్తలు, పర్వాటకము వీటి కషాయముగాని లేకున్న తుంగముస్తలు, కురుచేరు వీటితో కాచిననీటిని గాని యిచ్చిన యెడల దాహము తగ్గిపోవును.

భోజనమయములయందు ఆకలిగొన్నవారికి లఘువగు ఆహారమును ఇవ్వవలయును. ఔషధులచేత సిద్ధముచేయఁబడిన పానకమును గాని, ధనియములు కేలపిండిని గాని ఇచ్చినయెడల అతిసారవ్యాధి నిమ్మలించి హిత మగును.

వడయగట్టిన మజ్జిగగాని, పానకముగాని, మనూరధాన్యములఁగంజీగాని, హిత కరము అగును. భారముగాను, తీక్ష్ణముగాను ఉండవలె గట్టిగాను ఉండునట్లు చేయఁ బడిన లాజనత్తులేహ్యము అను పదార్థము శీఘ్రముగా జీర్ణింపజేయును.

- [బృహచ్ఛాలిపర్ణి చూర్ణము; లఘుశాలిపర్ణి క్షాధము; అతిసారాపక్వములు;
- ధాన్యపంచకము; పంచమూల్యాదిక్షాధములు; ధాన్యకాదియోగములు;
- చికిత్సానర్హతలు; స్తంభనాద్యోషధనిషేధములు; పాచనోషధ నిషేధములు; సుఖవిరేచన క్రియ మొదలగునవి.]

శ్లో. శాలిపర్ణి పృశ్నిపర్ణి బృహతీ కంటకాగికా.9. బలాశ్వదంష్ట్రా బిల్వాని పాథానాగరధాన్యకం, ఏత దాహారసంయోగే హితం సర్వా తిసారిణాం. 10. శాలిపర్ణి బలాబిల్వైః పృశ్నిపర్ణ్యా చ సాధితా, దాడి మాక్లూహితాః పేయాః పితృశ్లేష్టాతిసారిణాం. 11. వాతపిత్తే పంచమూ ల్యా కఫే నా పంచకోలకైః, యవాగూ ముపభుంజానో నను వ్యంజన మాచరేత్. 12. శాకమాంసఫలై ర్యుక్తా యవాగోష్ఠిష్టాశ్చదుష్టరాః, ధాన్యపంచకసందిగ్ధో ధానవిశ్వకృతోఽథవా. 13. ఆహారో భిషజో యోజ్యోవాతశ్లేష్టాతిసారిణాం, వాతపిత్తే పంచమూల్యా కఫే వా పంచకోలకైః. 14. ధాన్యోదీచ్యశృతం తోయం తృప్తాదాహతిసారను త్, ఆభ్యామేవ సపాతాభ్యాం సిద్ధం మాహార మాచరేత్. 15. దోషా స్సన్నిచితాం యస్య విదగ్ధాహారమూర్ఛితాః, అతిసారాయ కల్పంతే భూయస్తాక సంప్రవర్తయేత్. 16. న తు సంగ్రహణం దద్యా త్పూర్వ మామాతిసారిణే, దోషా హ్యేదా వధ్యమానా జనయం త్యామయా న్బహూన్. 17. శోధపాండ్యమయస్లేహ కుష్టగుల్మోదరజ్వ

రాన్, దండకాలనకాధానాక్ గ్రహణ్యర్థోగదాంస్తథా. 18. క్షీణ
 ధాతు బలార్తస్య బహుదోషోఽతినిస్సృతః, ఆమోపి స్తంభనీయ
 స్సాస్యోత్ పాచనా న్నగణం భవేత్. 19. స్తోకం స్తోకం విబంధంవా సశూ
 లం యోఽతిసార్యతే, అభయాపిష్పలీకత్కైః సుఖోష్ణే స్తం విరే
 చయేత్. 20.

మయ్యాకుపాన్న, శోలపాన్న, పెద్దములక, చిన్నములక, ముత్తవపులగము, ఏనుగ
 పల్లెరు, మారేడుపిండెలు, అగరుశొంఠి, శొంఠి, ధనియములు వీటిని భోజనముచేయునప్పుడు
 కూడాకలిపి తినినయెడల నతిసారరోగముకలవారికి గుణమిచ్చును. దీనినే బృహచ్చాలి
 ష్ట్యాదిచూర్ణ మని వైద్యులు చెప్పచుందురు. మయ్యాకుపాన్న, ముత్తవపులగము,
 మారేడుపిండెలు, శోలపాన్న వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన దానిమ్మ పండ్లయొక్కయును
 రసముతో కలిపినపానకము పిత్తకఫములవలన గలిగిన అతిసారరోగములను పోగొట్టి
 సుఖమును గలిగించును. ఇదియును శాలిష్ట్యాదియే యగును. కొందఱు దీనిని లఘు
 శాలిషర్ణిక్వాథ మందురు.

గంజిని త్రాగుచుండెడివాఁడు వ్యంజనము మొదలగువానిని తినగూడదు, ఎందు
 వలన ననఁగా కూరలుగాని మాంసముగాని పండ్లు మొదలగునవిగాని కూడా భక్షిం
 చుచు తీసికొనినఁగఁజి జీర్ణము కాజాలదు. వాతకఫములచే నతిసారరోగము కలమానికి
 ధాన్యసంచకమును కలిపి సిద్ధము చేయఁబడిన యన్నమునుగాని, లేక శొంఠిపోడికలి
 పిన యన్నమును గాని పథ్యముగా నొసఁగవలయును.

వాతిపిత్తములచేతఁ గలిగిన నతిసారరోగములను లఘుసంచమాలములతో సిద్ధము
 చేయఁబడిన కషాయముగాని, కఫముచేతఁగలిగిన నతిసారరోగమునందు పంచకోలము
 లతో చేయఁబడిన కషాయముగాని, లేకపోయినయెడల ధనియములు ఉదీచ్యనాగర
 ములతో కాచఁబడినకషాయముగాని ఇచ్చినచో దప్పి, గొంతుకంపడిపోవుట, అతిసా
 రము మున్నగువానిని మొదలంట నశింపజేసి సౌఖ్యము నిచ్చును.

ధనియములు, కురువేరు, అగరుశొంఠి వీనిచూర్ణముచేత మిశ్రముచేసిన యన్న
 మును పెట్టుచుండవలయును. దీనినిఅసహ్యత, ఆహారమునందిచ్చలేకుండుట, మూర్ఛిల్లుట
 మొదలగుదోషములుగలవానికిని, దోషములు వృద్ధి నొందినవానికిని ఈయవలయును.
 ఆమము చేతికలిగిన నతిసారముగల రోగులకు మొదట, పల్లుపట్టునట్టినియును, వంచివే
 యునట్టియును యగు ఔషధములను [అనఁగా సంగ్రహ ఔషధములను] ఈయ
 రాదు. ప్రారంభములో అజ్ఞానముచేత పెంచినచో పిదప ననేకరోగములు పుట్టును.

శోభ పాండురోగము బిళ్లలుబిళ్లగావచ్చు తిల్లియను రోగము (దీనినే క్షీణ మందురు). కుష్టు, గుల్మరోగము, ఉదరరోగము, జ్వరము మొదలగువానిని కొయ్యలా గున నీలిగొనిపోవుట, నడువలేకపోవుట, వణకట, రక్తగ్రహణి, అగ్నిరోగము లను కూడ నాచోషము పుట్టించును. ధాతుక్షీణము గలవానికిని బలముచేత క్షీణింపబడిన వానికిని, మిక్కిలిగా రక్తస్రావము గలవానికిని, మిగుల చోషము లుండినయెడల ఆను మునుగూడ స్తంభనము చేయవలయును. మఱియును పాచనముచేత నొక్కొక్కయ ప్పడు చనిపోవుటకూడ సాధారణముగా సంభవించుచుండును.

మిగుల కొద్దికొద్దిగాను, లేక బద్ధకముగానూ, కడుపునొప్పి, తీపు గలుగునట్లు గాను స్రవించుచున్నయెడల నిట్టి యతిసారరోగమునకు కఠక కాయలు, సిప్పళ్లు, గోరువెన్నుగా కల్మముగాఁజేసి విరోచన మగునట్టులు ఔషధము నీయవలయును.

[ధాన్యపంచకము; త్రికటుకాదిచూర్ణము; సిప్పల్యాదిచూర్ణము; హుద్రాదియో గములు; ఖండయూషాదులు; నాగరాదిక్యాధములు; పాఠాదిచూర్ణము; మస్తాదిక్షీరము; పంచమూల్యాదిచూర్ణము.]

శ్లో. ధాన్యకం నాగరం ముస్తం వాలకం బిల్వ మేవ చ, ఆమృశూ లవిబంధఘ్నం పాచనం వహ్నిదీపనం. 21. ఇదం ధాన్యచతుష్కం స్యాత్ పితే శుఠీం వినా పునః, విప్పలీం నాగరం ధాన్యం భూతికం చాభయాం వచాం. 22. స్త్రీబేరభద్రముస్తాని బిల్వం నాగరధాన్యకం, పృశ్నిపర్ణ్యశ్వదంస్త్రాచ సముగా కంటకారికా. 23. తిస్రః ప్రమ ధ్యా విహితాః శ్లోకారై రతిసారిణాం, కఫపితే చ వాతే చ క్ర మాదేతాః ప్రకీర్తితాః. 24. సంజ్ఞా ప్రమథ్యా జ్ఞాతవ్యా యోగే పాచన దీపనే, త్యూషణాతివిషా హింగుబలా సౌవర్చ లాభయాః. 25. పీతోష్ణే నాంభసా హన్యాత్ ఆమాతీసార ముద్ధతం, అభవా సిప్పలీ మూల సిప్పలీ ద్వయచిత్రకాన్. 26. సౌవర్చ లవచా వ్యో ష హింగు ప్రతివిషాభయాః, పిబే శ్చేష్టాతిసారార్త శ్చూర్ణితా శ్చోష్ణవారిణా. 27. హరిద్రాదిం వచాదిం వా పిబే దామేషు బుద్ధి మాన్, ఖండయూష యవాగూషు సిప్ప ల్యాదిం ప్రయోజయేత్. 28. తక్రే కపిత్ర చాంగేరీ మరీచా జాజిచిత్రకైః, సుపక్వః ఖండయూ షోయ మయం కాంబారికో పరః. 29. దధ్యమ్నో లవణస్నేహ తిల

మాంససమన్వితః, నాగరాతివిషాముస్తైః అథవా ధాన్యనాగరైః. 30. తృష్ణాతీసారశూలఘ్నమ్ పాచనం దీపనం లఘు, పాతావత్సకబీజాని హరీతకోశ్య మహశాషధం. 31. ఏత దామసముత్థాన మతీసారం సవేదనం. కఫాత్తకం సపిత్తుచ వర్షోబధ్నాతి చ ద్రువం. 32. పయస్య త్కృష్ణ్య ముస్తాం వా విశతి భద్రకాహ్వయాః, క్షీరావశిష్టం తప్తి తు హన్యా దామం సవేదనం. 33. పకోశ్చైసకృతతీసారో గ్రహణీ మార్ద్రీవా ద్యదా, ప్రసర్తతే తదా కార్యః క్షీప్రం సాంగ్రహీకో విధిః. 34. పంచమూలీబలావిశ్వధాన్యకోత్పలబిల్వజాః, వాతాతిసారిణే దేయాః తక్రేణాన్యతమేన వా. 35.

ధనియములు, శొంఠి, తుంగముస్తలు, కురువేరు, మారేడుపిండెలు వీటితో చేయఁ బడిన పాచనము ఆమమును, నొప్పిని, మలబద్ధకమును పోగొట్టును. జఠరాగ్నిని దీపింపఁ జేయును. పిత్తమువలన వచ్చిన అతిసారములకు శొంఠిని వదలి ధాన్యచతుష్కమును పయయోగింపవలయునుని చెప్పెదరు. సిప్పళ్లు, శొంఠి, ధనియములు, కాసుగుచేక్క, కరక కాయలు, వస, కురువేరు, తుంగముస్తలు, మారేడుపిండెలు, శొంఠి, ధనియములు, కోల పొన్న, పల్లెరు, ముత్తవపులగము, నేలములకపేరుఆని సగముసగము స్లోకములలో మూఁడువిధములు గుప్రమధ్యలు చెప్పబడినవి. ఇయ్యది కఫపిత్తవాతముల విషయములలో చెప్పబడినయవి. పాచనమునకును, జఠరాగ్నిని ఉద్దీపింపచేయుట కిచ్చెడు నౌషధమునకు గుప్రమధ్య యని గుర్తు పెట్టఁబడినది.

శొంఠి, మిరియములు, సిప్పళ్లు, అతివస, ఇంగువ, ముత్తవపులగము, సౌవర్చలవణము, కరక్కాయ వీటిని మార్తముచేసి వేడివీటియందు ఆహ్లామును వైచికిని త్రాగిన యెడల కఫాతిసారముచేత పీడింపబడు శోగికి నుఖము కలుగును. బుద్ధిమంతుఁడగువాఁడు హరిద్రాదిగణములో చెప్పఁబడినవానినిగాని వచాదిగణపతితములగు మూలికలనుగాని కషాయముచేసికొని త్రాగవలయును.

ఖండయూషమలయందుగాని గంజియందుగాని పిప్పల్యాదిగణములో చెప్పఁబడిన మూలికలహ్లామును కలిపికొని పుచ్చుకొనవలయును. ఆవుముజ్జిగ, వెలగపండులోని గుజ్జు, చాంకేరి, మిరియములు, జీలకఱ్ఱ, చిత్రమూలము, అనువీటిని గూడఁజేర్చికొని కాచవలయును. ఇయ్యదియే ఖండయూషమసఁబడును. మతీయును వీటినే కొందఱు కాంబలికములని జెప్పెదరు. కాని పెరుగు, నిమ్మపండ్లరసము, ఉప్పు, తైలము, నువ్వులు, మాంసము వీటితో కూడినయెడలనే కాంబలిక మగును.

శొంఠి, అతిసన, తుంగము స్త్రులు లేక ధనియులు, శొంఠి వీటితో సిద్ధము చేయబడిన క్యాథము, సాచనము, దాహము, అతిసారము, పోటు మొదలగువానిని పోగొట్టును. మఱియును జఠరాగ్నిని దీపింపజేయును. దేహమును గూడ తేలిక చేయును.

అగరుశొంఠి, కొడిసెపాలవిత్తులు, కరక కాములు, శొంఠి, వీటితోటి సిద్ధము చేయబడిన సాచనము ఆమునుచేత పుట్టినట్టియు బాధాకరము లగుట్టియు నతిసారములను, కఫాతిసారములను, పిత్తాతిసారసంబంధము లగు మలములను (నిశ్చయముగా) బంధించివైచును అనుటకు సందియము లేదు.

తుంగముస్త్రులను ఇరువదియొక్కలనుగాని లేక భద్రముస్త్రుల నిరువదింటినిగాని పాలలో వైచి కాచి త్రాగవలయును. పాబుమాత్రము మిగిలియుండినప్పుడు త్రాగిన యెడల ఆమాతిసారములను నశింపజేయును. పక్షిమైన అతిసారము గ్రహణిమార్గమున మాటిమాటికి వచ్చుచున్నయెడల శీఘ్రముగా సాంగ్రహికుమును అనగా మలమును బంధించు సుపాయమును చేయవలయును. పంచమూలములు, ముత్తవపులగము, శొంఠి, ధనియులు, కలువ, మారేసుపిండలు వీటిలో నేదియైన నొకదానితో చేర్చి మజ్జిగతో నేవించినయెడల వాతమువలన బుట్టుచుండెడి యతిసారముగల రోగులకు సౌఖ్యము కలుగును.

శ్లో. కంచటజంబూదాడిమశృంగాటక పత్ర బిల్వస్త్రీ బేరం, జల ధర నాగరసహితం గంగా మపి వేగినీం రుద్ధ్యాత్. 36. కృత్వాలవాలం సుస్పృఢం పిష్టై రామలక్ష్మై ఛిషక్, ఆర్ద్రకస్వరసే నాశు పూరయే న్నా భిమండలం. 37. నదీవేగోపమం ఘోరం అతిసారం నిరోధయేత్, కరా తతిక్తకం ముస్తం వత్సకం సరసాంజనం. 38. పిబే త్పిత్తాతిసారఘ్నం సక్షాద్రం వేదనాపహం, పలం వత్సక బీజస్య శ్రపయిత్వా జలం పి బేత్. 39. యో రసాశీ జయే చ్ఛీఘ్రం స పైత్తం జఠరామయం, మధూకం కట్ఫలం లోద్రం దాడిమస్య పలత్వచం. 40. పిత్తాతిసారే మధ్యక్తం పాయయే త్తండులాంబునా, కుటజాతివిషాముస్తం హరిద్రా వర్ణినీద్వయం. 41. సక్షాద్రశర్కరం శస్తం పిత్తశ్లేష్మాతిసారిణాం, కుట జత్వకఫలా ముస్తం క్యాథయిత్వా జలం పిబేత్. 42. అతిసారం జయ త్యాశు శర్కరామధుయోజితం, బిల్వచూతాస్థినిర్యూహః పీత స్ప క్షాద్రశర్కరః 43. నిహన్యా చ్ఛర్ద్యతీసారం వైశ్వానర ఇవాహుతిం,

పటోలయవధాన్యాక క్వాథః పేయః సుశీతలః. 44. శర్కరామధు సం
 యుక్తః ఛర్ద్యతీసారనాశనః, ప్రియంగ్వంజనముస్తాఖ్యం పాయయేత్తు య
 థాబలమ్. 45. పటోలయవధాన్యాక క్వాథః పేయః సుశీలః, తృష్ణాతిసార
 చ్చర్దిష్ణుంసక్షౌద్రం తండులాంబునా. 46. కలింగకవచాముస్తం దారు
 సాతివిషంసమమ్, కల్కం తండులతోయేన పిబే త్పితృనిలామయీ. 47.
 కుటజం దాడినుం ముస్తం ధాతకీబిల్వవాలకం, లోధ్రచందనపాతా శ్చ
 కషాయం మధునా పిబేత్. 48. సామే సశూ లే ర క్షేపి పిచ్ఛాసావేషు
 శస్యతే, కుటజాది రితి ఖ్యాతః సర్వాతీసార నాశనః. 49. సమంగాతివిషా
 ముస్తం విశ్వం ప్రీ బేరధాతకీ, కుటజత్వక్ఫలం బిల్వ క్వాథ స్సర్వాతి
 సారనుత్. 50. దలోత్థః స్వరసః పేయః హిజ్జలస్య సమాక్షికః, జయ
 త్యామ మతీసారం క్వాథో వా కుటజశ్శయః. 51. వటారోహం తు
 సంపిష్య శ్లఙ్ఘం తండులవారిణా, తం పిబే త్తక్రసంయుక్త మతీసారం
 జాపహం. 52. తండులజలపిష్టాం కోశమూలకర్షారపాన మపహరతి,
 సర్వాతిసారగ్రహణీ గోగసమూహం మహాఘోరం. 53. కల్కః కోమ
 లబబ్బాలదలా త్పీతోతిసారశః, కుటజత్వక్ఫలతః క్వాథో ఘనీభూత
 సుశీతలః. 54. లోహితోఽతివిషాయుక్తః సర్వాతీసారను ద్భవేత్,
 వదంత్యత్రాప్తమాంశేన క్వాథా సతివిసారిజః. 55. ప్రక్షిప్యత్వా
 త్పాదికం తు లేహం దితి చ నో మతిః.

కొడిసిపాలపట్ట, నేరేడు, దానిమ్మ, పల్లెరు, మారేడుపిండెలు, గరువేరు, తుంగ
 ముస్తెలు, శొంఠి కీటిని చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణమును క్వాథముచేసి నేవించినయెడల గం
 గా ప్రవాహపు వేగమునైనను ఆపగలుగును అనిన అతిసారము విషయములో నందుర్పం
 గల దని వేఱుగా చెప్పవలయునా? లేకపోయిన ఉసిరికపప్పు పిండిగా నూరి దానిని
 చిక్కిని అంబలిగా గాచి తరువాత అల్లపురచమును చేర్చి బొడ్డునకు పట్టించినయెడల
 నదివేగమువలె భయంకరమగు సతిసారమైనను ఆగిపోవును.

వాయువిడంగములు, నేలవేము, కొడిసెవిత్తులు, సరసాంజనము వీటిని చూర్ణము
 చేసి దీనియందు లేనెను గలిపికోని పుచ్చుకొనినయెడల సిత్తమువలనల బుట్టిన సతిసార
 గోగము తక్షణమే యుపశమనము నొందును. ఒకపల ప్రమాణముగల కొడిసెపాలవి
 త్తులను కషాయమునందు కాచి త్రాగినను మాంసరసమును భుజించినను గాని సిత్తమువలనల

బుట్టెడి అతిసారగోగము దూరముగా తొలగిపోవును. ఇప్పుడు పువ్వు, కాయఫలపుచెక్క, లొద్దుగ చెక్క, దానిమ్మపండుపై బెరడు, దానిమ్మపలము వీటిని ఎంక బెట్టి చూర్ణము చేసి ఆచూర్ణములతో తేనెను వైచికోని బియ్యపుకడుగు అనుపానముతో చేర్చి పిత్తసంబంధములగు సతిసారవిషయములలో త్రాగవలయును.

కొడిసెవిత్తులు, అతివస, తుంగముస్తైలు, మానివసపు, పచ్చిపసపు, కోలపొన్న, ముయ్యికుపొన్న వీటిని చూర్ణమును చేసి కషాయముగాచి యందు తేనెను కలిపికోని నాకి నయెడల పిత్తసంబంధములై నవియును, కఫసంబంధములు నైనవియు నగు అతిసారముల పోగొట్టుటయందు దిట్ట యగును. కొడిసెపట్ట, కొడిసెపండు, తుంగముస్తైలు వీనిని కషాయమునుగా గాచి ఈకషాయములతో కండచక్కెరను తేనెను వేసి త్రాగినయెడల సతిసారగోగము లతిశీఘ్రముగా నశించిపోవును.

మారేడుగింజలు, మామిడిపలుకులు వీటిని నిర్ఘోషము చేసి తేనెను కండచక్కెరను కలిపి త్రాగినయెడల దుగదకల యతిసారములు కూడను అగ్ని దేవునిముందట ఆహుతులవలె రూపదంగిపోవును. చేడపొళ్ల, యవలు, ధనియములు వీటితో చేయఁబడిన కషాయమును చల్లగా చల్లార్చి దానిలో కలకండను తేనెను చేర్చికోని త్రాగినయెడల ఛర్దిగల యతిసారములు గూడను నశించి పోగలవు. కొడిసెవిత్తులు, వస, తుంగముస్తైలు వీటిని కషాయమును చేసి తాను ఓపగురునంతమట్టునకు తీసికోని తేనెను అందులో కలిపి బియ్యపుసిళ్లతో కలిపి నేవించినయెడల దాహము, అతిసారము, ఛర్ది మొదలగునవి నశించి పోగలవు.

కొడిసెపాలవిత్తులు, దానిమ్మ బెరడు, తుంగముస్తైలు వీటిని అన్నిటిని సమానములుగా తీసికోని కల్పముఁజేసి బియ్యపుకడుగుతో కూడా వాతపిత్తములవలనఁ బుట్టిన యతిసారము గల రోగి పుచ్చుకొనవలయును. కొడిసెపాలవిత్తులు, దాడిమ బెరడు, తుంగముస్తైలు, ఉసిరికెపప్పు, మారేడుపిండెలు, కురువేరు, లొద్దుగ, రక్తచండనము, అగరు శొంఠి వీటిని కషాయముపెట్టి తేనెను ఆకషాయములతో వైచికోని త్రాగవలయును. ఈయాషధము ఆమముచేత వచ్చిన యతిసారములకును, పోటుకలిగిన యతిసారము నకును, రక్తాతిసారమునకును, పిచ్చాస్రావమునకును మిగుల శ్రేష్ఠమైనది. ఇయ్యది కుట జాదికషాయ మనఁబడును. ఈకషాయ మన్నివిధములగు సతిసారములను పోగొట్టును.

ముత్తనపులగము, అతివస, తుంగముస్తైలు, శొంఠి, కురువేరు, ఆరెపువ్వు, కొడిసెచెక్క, కొడిసెపండు, మారేడుపిండెలు వీటియొక్కకషాయము అన్నివిధములగు సతిసారములను నశింపఁ జేయును. నీరు ప్రబృలి ఆకులరసములతో తేనెను కలిపికోని త్రాగ

నను కొడిసెపట్టణో చేసిన కషాయమునందు తేనెను కలిపికొని త్రాగినను ఆమాతి సారములు నశించి పోగలవు. మఱ్ఱిచిగుళ్ళను బియ్యపుకడుగుతోఁ గూడ చేర్చి నూరికొని త్రాగినయెడల నతిసారముల పీడ లేకుండ తొలగిపోవును.

ఊడుగ వేళ్ళను బియ్యపుకడుగుతో నూర్చుకల్కముచేసి అర్ధకర్ష ప్రమాణము నేవించినయెడల అన్నివిధములగు నతిసారములును, గ్రహణులును, భయంకరము లగు నితర రోగములును నశించిపోగలవు. బబ్బూలపుచెట్టుయొక్క లేతచిగుళ్ళను (అనఁగా వెలి కుమ్మచిగుళ్లు) కల్కముచేసికొని త్రాగినయెడల గాని కొడిసెపట్టణుగట్టిగా కషాయమును గా గాచికొని చక్కగా చల్లార్చికొని అతివసనచూర్ణమును గా చేసికొని పుచ్చుకొనినయెడల గాని అన్నివిధము లగు నతిసారములును నశించిపోగలవు. కొండఱు కషాయమునందు ఎనిమిదవపాలు అతివసనచూర్ణమును వేయవలయు నని చెప్పెదరు. మఱియును లే హముకంటె అతివసనచూర్ణము నాల్గవపాలు వేయవలయు నని నేను యభిప్రాయము నొందుచున్నాను.

అంకోలవటకము: విడంగాదికావ్యము.

శ్లో. సదా ర్వ్యం కోట పాతానాం మూలం త్వక్కుటజస్య చ.
 56. శాల్మలీశాలనిర్యాస ధాతకీలోద్ధదాడిమం, పిష్టాక్ష సమ్మితాన్ కృత్వా వటకాం స్తండులాంబునా. 57. తేనైవ మధుసంయుక్తా నే కైకాక్షా ప్రాత రుత్థిభిః, విబే దత్యయ నూపనో విడ్విస్థగ్గేణ మా నవః. 58. అంకోటవటకో నామ్నా సర్వాతీసారనాశనః, పయ స్యర్థోన కే భాగే ప్రీ బేరోత్పలనాగరైః. 59. పేయా రక్తాతిసారఘ్ని పృశ్నేప ర్ణ్యా చ సాధితా, రసాంజన సాతివిషం కుటజస్య ఫలం త్వచం. 60. ధాతకీ శృంగ బేరం చ ప్రపిబే త్తండులాంబునా, షోద్రేణ యుక్తం నుద తీ రక్తాతీసార ముబ్బణం. 61. మాందం దీపయతే చాగ్నిం శూలం చా పి నివర్తయేత్, విండంగాతివిషాముస్తం దారుపాతాకలింగకం. 62. మరిచేన సమాయుక్తం శోధాతీసారనాశనం.

మానిషసపు, అంకోలపుకెట్ల (ఊడుగు) వేళ్లు, అగరుకొంఠి, కొడిసె చెక్క, బూరుగుబంక, మణ్డిబంక, ఆరెచెక్క, లొద్దుగచెక్క, దానిమ్మజెగుడు, వీటిని అన్నింటిని సమానముగా ఒక్కొక్కఅక్షమచొప్పన తీసికొని కడుగునీళ్లతో నూరి కల్కమును చేసికొని తేనెను వేసికొని మాత్రకట్టి యుండవలయును. మఱల ప్రాతకాలముననే లేచి అతిసారరోగులుగల రోగి దానిని పుచ్చుకొనవలయును. ఇయ్య

దియే అంకోటవటక మనఃబడును. ఈ అంకోటవటకము అన్నిపదము లగు ఆతిసార ములను నశింపఁజేయును.

సగపాలు నీరుకలిసిన మేకపాలలో కుగువేరు, నల్లకలువ, తుంగము స్తలు, కో లపాన్న వీటిని కలిపి సిద్ధముచేయఁబడిన పానకము రక్తాతిసారములను పోఁగొట్టును. రసాంజనము, అతివస, కొడిసెచెక్క, కొడిసెపండు, ఆరెచెక్క, అల్లము వీటిని బియ్య పుకడుగుతో నూరి చేర్చి కొని త్రాగవలయును. లేనెలో కలపినయెడల నియ్యది అత్యంతము భయంకరములయిన ఆతిసారములను కూడ నశింపఁజేయును. అగ్నిమాంద్యమును కూడ పోఁగొట్టి ఆకలిని దీపింపఁజేయును. శూలగమును పాఠుడ్రోలును వాయువి డంగములు, అతివస, తుంగము స్తలు, దేవదారుచెక్క, అగరుశొంఠి, కొడిసెపాల, మిరి యములను కషాయముగా గాచి నేవించినయెడల శోధులుగల యతిసారములుగూడ నడుగంటి పోవును.

[వత్సాదియోగములు; దాడిమాదికషాయములు; బిల్వవటి; బిల్వాదిరసము; శాల్త ల్యాదిరసము; జంబ్వాదిరసము, బిల్వాదిరసము మొదలగునవి.]

శ్లో. సవత్సక స్సాతివిష సృబిల్వః సోదీచ్యముస్తై శ్చ కృతః క షాయః, సామే సశూలే సహశోణితే చ చిరప్రవృత్తే పి హితేఽతిసా రే. 63. కషాయో మధునా వీత స్త్వచో దాడిమవత్సకాత్, సద్యో జయే దతీసారం సరక్తం దుర్నివారకం. 64. గుడేన ఖాదయే ద్బిల్వం రక్తాతీసారనాశనం, ఆమశూలవిబంధఘ్నం కుక్షిరోగవినాశనం. 65. బిల్వాబ్జధాతకీపాతా శుంఠీమోచరసా స్సమాః, వీతా రుంధం త్యతీసారం గుడతకేణదుర్జయం. 66. శాల్తలీ బదరీజంబూ ప్రియాలామ్రార్జునత్వచః, వీతాఃక్షీరేణ మధ్వాఢ్యాః పృథక్ శోణితనాశనాః. 67. జంబ్వామ్రామ లకీనాం తు పల్లవా నథ కుట్టయేత్, సంగృహ్య స్వరసం తేషా మజాక్షీ రేణ యోజయేత్. 68. తం పి బే న్నధునా యుక్తం రక్తాతీసారనాశ నమ్, బిల్వం ఛాగపయస్సిద్ధం సితామోచరసాన్విత్. 69. కలింగచూ ర్ణసంయుక్తం రక్తాతీసారనాశనమ్, జ్యేష్ఠాంబునా తండులీయం వీతం చ ససితా మధు. 70. వీత్వా శతావరీకలక్రం పయసా క్షీరభు గ్జయేత్, రక్తాతిసారి వీత్వా చ తయా సిద్ధం ఘృతం నరః. 71.

కొడిసెపట్ట, అతివస, మారేడువేలు, కురువేరు, తుంగముస్తలు వీటితోటి చేయఁబడిన కషాయము ఆమాతిసారములను, నొప్పిగలిగిన యతిసారరోగములను, రక్తాతిసారములను, మఱీయును, చాలరోజులనుండి పుట్టిన యతిసారరోగములను నాశనము చేసి హితమును కలుగఁజేయును.

శేతదానిమ్మ బెరడు, కొడిసెపట్ట వీనితో పెట్టినకషాయములో తేనెను కలిపికొని త్రాగియెడల రక్తాతిసారములు దూరముగా తొలఁగిపోవును. బెల్లముతో కలిపి మారేడుపండ్లను తినినట్టులయిన రక్తాతిసారములు నశించిపోవును. మఱీయును ఆమశూలము మలబద్ధకము మొదలగునవియుఁగూడ దూరముగా తొలఁగిపోవును. కడుపునొప్పి మొదలగునట్టి రోగములుకూడను మొదలంట నశించి పోఁగలవు.

మారేడుపిండెలు, తుంగముస్తలు, ఆరెచెక్క, అగరుశొంఠి, శొంఠి, బూరుగ వేరు వీటి నన్నింటినీ సమానములైన భాగములనుగా తీసికొని బెల్లముతో కలిపి మజ్జిగతో త్రాగినట్టులయిన నత్యంతము భయంకరము లగు నతిసారములును దూరము లగును. బూరుగువేరు, శేగువేరు, మొరటవేరు, మామిడివేరు, మద్దివేరు వీటిని వేరువేరుగా తీసికొని మేకపాలును తేనెను చేర్చికొని త్రాగియెడల రక్తాతిసారమును పోగొట్టును.

వేరేడు, ఉసిరిక, మామిడి వీటిచిగుళ్లఁ గలయును మేకపాలలో కలిపి తేనె చేర్చి త్రాగినయెడల రక్తాతిసారములు నశించిపోవును. మేకపాలలో మారేడుపిండెలు సిద్ధముచేసి (అనఁగా న నవైచి) చక్కెర మిఁదయపుపొడిని కలిపి ఆపివేట నందు కొడికె పాలబిత్తుల మార్చును వేసికొని త్రాగినయెడల రక్తాతిసారము లఁగిపోవును.

అతివసధురమును నూరి చక్కెర తేనెల నందులో కలిపి బియ్యపుకడుగుతో చేర్చి కొని త్రాగినట్టులయిన గాని శతావరి [అనఁగా పెద్దపిల్ల వీచర] యొక్క కల్మమును పాలతో చేర్చి త్రాగియెడల గాని మనుష్యుఁడు రక్తాతిసారమును జయింపగలుగును. లేకపోయిన శతావరిని కల్మముగాచేసి సిద్ధముచేయఁబడిన నేతిని రక్తాతిసారరోగముగల రోగి త్రాగినయెడల సుఖము కలుగును.

—● కుటజరసాయనము; గుడ భ్రంశములకు కషాయము; కుటజపుటపాకము. —●

శ్లో. కుటజస్య పలం గ్రాహ్య మష్టభాగజలే శృతమ్, తక్షణ వివచే ద్భూయో దాడిమోదకసంయుతమ్. 72. యావచ్చైవ లసీకాభం శృతం త ముపకల్పయేత్, త స్వార్థకర్షం తక్రేణ విభే ద్రక్తాతిసార వాన్. 73. అవశ్యమగణీయోపి మృత్యోః శ్వాతి న గోచరమ్, క్వాథ తుల్యం దాడిమాంబు భాగానుక్తౌ సమంతతః. 74. కల్క స్తిలానాం

కృష్ణానాం శర్కరాభాగసంయుతః, ఆజ్యేన ఫయసా పీతః సద్యో
 రక్తం నియచ్ఛతి. 75. గుదదాహే ప్రపాకే వా షటోలమధుకాంబు
 నా, సేకాదికం ప్రశంసంతి ఛాగేన పయసాపి వా. 76. గుదభ్రంశే
 ప్రకర్తవ్యా చికిత్సా తత్ప్రీక్షీర్తితా, అవేదనం సుసంపక్వం దీప్తాగ్నే
 స్సుచిరోత్థితమ్. 77. నానావర్ణమతీసారం పుటపాకైరుపాచరేత్.
 స్నిగ్ధం ఘనం కుటజవల్క మజంతు జగ్ధమాదాయ తత్క్షణ మతీవచ పో
 థయిత్వా, జంబూపలాశపుట తండులతోయసిక్తం బద్ధం కుశేన చ
 బహిర్భువసంకలిప్తమ్. 78. సుస్విన్న మేత దవషీడ్య రసం గృహీత్వా
 ఊడ్రేణయక్త మతిసారవతే ప్రదద్యాత్, కృష్ణాత్రిపుత్రమతపూజిత
 ఏష యోగః సర్వాతిసారహరణే స్వయమేవ రాజా. 79. స్వరసస్య
 గురుత్వేన పుటపాకపలం పిబేత్, పుటపాకస్య పాకోఽయం బహి రా
 రక్తవర్ణతా. 80.

ఒక పలము కొడిసెపట్టను తీసికొని ఎనిమిదిరెట్లధికముగా నున్న నీటిలోవైచి
 పాకము చేయవలయును. మఱల నదే ప్రకారము దానిమ్మపండ్లరసమును కలిపి ఉడు
 కఁబెట్టవలయును. బాగుగా నుడికి తీగెమోస్త్రుగుగా నుండినయప్పుడు దింపి జాగ్రత్త
 చేసికొని అర్ధకర్షప్రమాణముగా మజ్జితో కలిపి త్రాగుచుండినయెడల రక్తాతిసార
 ములు నశించిపోవును. దీని సామర్థ్యమువలన చావునకు సిద్ధమైన మనుష్యుఁడుకూడను
 బ్రదుక గలఁడు. కషాయముతో సమానముగా దానిమ్మరసమును తీసికొనవలయును.

నల్లనూవులను కల్కముచేసి దానికి సమభాగముగ కలకండను కలిపి మేకపా
 లతో కలిపి త్రాగినయెడల రక్తాతిసారము లన్నియు నతిశీఘ్రముగా నశించి పోఁగ
 లవు. ముడ్డి ఎండిపోవునప్పుడుగాని, తీపు ఎత్తుచున్నప్పుడుగాని చేదుపొళ్ల యస్థిమధు
 కము మొదలగువానితో చేయఁబడిన కషాయముతో తడుపుచు డుట చాల శ్రేయ
 మును కలిగించును. లేకపోయినచో మేకపాలతో తడుపుటయైనచు ఉత్తమమే యగును.
 గూడ దిగినప్పు డీచికిత్సను చేయవలయును.

అగ్నిదీప్తిగలవానికిని, కష్టములు లేనివానికిని పనిపక్వమై చాలకాలముక్రింద
 టనే పుట్టి నానావిధములుగా నుండు ఆతిసారములకు పుటపాకముచేత చికిత్సను
 చేయవలయును. దట్టముగాను పురుగులు మున్నగువానిచే కొఱకబడకయు యుండినది
 యును, తగలఁబడనిదియు నగు కొడిసెపట్టను తీసికొనివచ్చి నూరి నేరేడుఆకులలో

చుట్టి బియ్యపుకడుగుతో తడిపి తోకగాగట్టి పైకి పూతను పూసి ఆముద్దను నిప్పులో పెట్టి యుడికించి తలువార రసమును పిండి దానియందు తేనెను కలిపి అతిసార రోగము కలవాని కౌషధముగా నీయవలయును. ఈయోగము కృష్ణాత్రిముహూముని కొమరునిమతముచేత పూజితమై యున్నది. అన్నితెఱుంగులగు నతిసారములను నశింపచేయుటలో నిదియే యుత్తమమై కూడ నున్నది. స్వరసమును మఱిగించి పుటపాకముచేసిన రసమును పలమంత తీసికొనవలయును. వైని అన్నిప్రక్కలను ఎఱ్ఱ బారినయప్పుడు పుటపాకము పక్కమైనది యని తెలిసికొనవలయును.

❦ కుటజలేహము. ❦

శ్లో. త్వక్ష్విండుం దీర్ఘవృతస్య శాశ్వరీవత్ర వేష్టితమ్, మృదావ
లిప్తం సుకృత మంగాఠే ష్యవలేహయేత్. 81. స్విన్న ముద్ధృత్య నిష్పి
డ్య రస మాదాయ యత్పతః, శీతీకృతం మధుయుతం పాయయే దుద
రామయే. 82. శతం కుటజమూలస్య ఝణ్ణం తోయార్తణే పచేత్,
క్వాథే పాదావశేషేఽస్త్విన్ లేహం పూతే పునః పచేత్. 83. సౌవర్ష
లయవక్షారవిడసైంధవసిప్పలీ, ధాతకీంద్రయవా జాజీ చూర్ణం దత్వా
పలద్వయమ్. 84. లిహ్యో ద్భదరమాత్రం తచ్చృతం క్షౌద్రేణ సంయు
తం, పక్వాపక్వ మతీసారం నానావర్ణం సవేదనం. 85. దుర్వారం
గ్రహణీరోగం జయేచ్చైవ ప్రవాహికాం.

దుండిగపుచెక్క నునూరి ముద్దగాచేసి గుమ్మడిఆకుతో చుట్టి పెట్టి పైనమట్టిని పొదివి నిప్పులో (కుమ్ములో) నుడుక బెట్టవలయును. చక్కగా మృగ్గిన తరువాత బయలునకు తీసి రసమునుతీసి చక్కగా చల్లారినతరువాత దానిలో తేనెను వైచి కొని అతిసారరోగ ము కలిగినప్పుడు సేవింపవలయును. కొడిసెపట్టు నూరుపలములు తెచ్చి నూరి ఒకద్రోణ పరిమాణముగల నీటిలో నుంచి పక్వము చేయవలయును. మొదలపోసిన నీటిలో నా ల్లవపాలు మిగిలియున్నప్పుడు వడియకట్టి మరల పండవలయును.

తరువాత యశ్శారము, బిడాలవణము, సైంధవలవణము, పిప్పళ్లు, ఆరెచెక్క, కొడిసెపాలవెట్టులు, తెల్లజీలకఱ్ఱ వీటిని చూర్ణముచేసి రెండుపలములంతకలిసి చక్కగా చల్లారినతరువాత తేనెనుకలిపి రేగుపండంతమాత్రము చేసికొని తినవలయును. ఇయ్యని యే కుటజాదిలేహ మనఁబడును. ఈకుటజాదిలేహము పక్వములగు నతిసారములను, చ క్కగాఁ బక్వముకానివానిని, అనేకములగు రంగులతో గూడినవానిని, కూలరోగముగలిగిన

వియు నగువానిని భయంకరము లగునని యగు అతిసారములను ప్రవాహిక గ్రహణి రోగము మున్నగువానిని పోగొట్టును.

❖ కుటజాష్టక మోగములు. ❖

శ్లో. తులామాధార్ద్రాం గిరిమల్లికాయాః సంక్షుద్య పక్వా రస మాదదీత, తస్మిన్ సుపూతే ఫలసమ్మితాని శ్లఙ్ఘాని పిష్ట్యా సహ శాల్త లేస. 86. పాతాం సమంగాతివిషాం సమస్తాం బిల్వం చ పుష్పాణి చ ధాతకీనాం, ప్రక్షిప్య భూయో విపచేత్తు తావ ద్దర్శ్య ప్రలేప స్వర సస్తు యావత్. 87. పీత స్త్వసా కాలవిదా జవేన మండేన వాఽజాప యసాఽథవాపి, నిహన్తి సర్వం త్వతిసార ముగ్రం కృష్ణం సితం లో హితపీతకం వా. 88. దోషం గ్రహణ్యా వివిధం చ రక్తం శూలం తథార్థాని సశోణితాని, అస్పగ్ధరం చైవ మసాధ్యరూపనిహస్త్య వశ్యం కుటజాష్టకోయః. 89.

పచ్చికొడిసెపట్టు తులాప్రమాణము తెచ్చి ద్రోణమునీళ్లవైచినాన్ని చక్కగా నూరి వండి రసమును తీయవలయును. ఆపిమ్మట వడయఁబోసి బూరుగచక్కను నూరి పల పఁమాణముగల అగరుశొంఠి, మత్తపపులగము, అతివస, తుంగముస్తెలు, మారేడు వేణు, ఆకెళువులును వీనినన్నిటిని చూర్ణమును చేసి పైనిచెప్పిన రసములూ వేసి వండ వలయును. గరిటెను అంటుకొని తీగవారుచు స్వరస మెప్పుడగునో అప్పుడు పక్వమై దిగా తెలిసికొనవలయును. అంతట దించి పీసికొనవలయును.

పిమ్మట కాలమును గుఱతెఱింగినవాడై మంచినీళ్లు త్రాగునప్పుడుగాని, మజ్జిగను త్రాగునప్పుడు గాని, లేక మేకపాలలో జేర్చిగాని త్రాగవలయును. ఇయ్యది భయంకర ములగు నతిసారములను, లేక నలుపు, తెలుపు, ఎఱుపు, పసపు మొదలగు రంగులుగల అతిసారములను, గ్రహణులను, మఱియును అనేకవిధములగు రక్తదోషములను, పోటు గల యర్శోరోగములను సాధ్యముకానివని వదలిపెట్టిన ప్రదర్శములను ఈకుటజాష్టకము సమూలముగా నశింపఁజేసివైచును.

❖ వడంగఘృతము. ❖

శ్లో. తులాద్రవ్యే జలద్రోణో ద్రోణే ద్రవ్యతులా మతా, వత్సకస్య చ బీజాని దార్ద్రాశ్చ త్వచ ఉత్తమాః. 90. పిప్పలీశృంగ

బేరం చ లాక్షాకటుకరోహిణీ, షడ్వి రేభి ర్ఘృతం సిద్ధం పేయం మండావచారితమ్. 91. అతీనారం జయే చ్చీఘ్రం త్రిదోష మపి దారుణమ్.

తా. తులాపరిమాణము గల ఔషధులయందు ద్రోణపరిమాణము నీటిని చేర్చవలయును. ద్రోణపరిమాణముగల నీటియందు ఒకతులామాత్రముఔషధులను చేర్చవలయును.

కొడిసెపాల, దేవదారుపట్ట, మౌనిపసపుచెక్క. సిప్పర్లు, శొంఠి, లక్క, కటుకరోహిణి ఈఔషధులచేతను సిద్ధముచేయఁబడిన నేతిని మజ్జగతోమాతా త్రాగవలయును. ఇయ్యది త్రిదోషములవలన సుత్పత్తియై క్షయింపఁబడునపుడు కరములయినట్టి అతినారములగుఁడ శీఘ్రము గా నశింపఁజేయును. దీనినే పడంఘృత మని చెప్పెదరు.

శ్రీరద్రుమాదిఘృతము. ౧౦

శ్లో. శ్రీరద్రుమాభీరురనే విపక్వం తజ్జైశ్చ కల్కైః పయసా చ సర్పిః, సితోషలాగ్ధం మధుపాదయుక్తం రక్తాతినారం శమయ త్యుదీర్ఘమ్. 92. జీర్ణేమృతోపమం శ్రీర మతీనారే విశేషతః, ఛాగం తు భేషజై స్సిద్ధం దేయం వా వారినాధితమ్. 93. బాలం బిల్వం గుడం తైలం పిప్పలీవిశ్వభేషజమ్, లిహ్య ద్వాతే ప్రతిహతే సశూలే సప్రవాహికే. 94. పయసా పిప్పలీకల్కః వీతోవా మరచోద్భవః, త్ర్యహా త్ప్రవాహికాం హంతి చిరకాలానుబంధినీమ్. 95. కల్క స్నాస్య ద్బాల బిల్వానాం తిలకల్కశ్చ తత్సమః, దద్న స్నారామ్ల సేన్నహాఢ్యః ఖండో హన్యాత్ప్రవాహికామ్. 96. బిల్వోషణం గుడం లోద్రం తైలం లిహ్య త్ప్రవాహికే. దధ్నా ససారేణ సహక్షి కేణ భుంజిత నిశ్చారకవీడి తస్తు, సుతప్తకుస్వక్వధితేనవాపి శ్రీరేణ శీతేన మధుప్లుతేన. 97. దీప్తా గ్ని ర్నిష్పురీషో యః సార్యతే ఛేనిలం శక్వత్. 98. స సిబే త్పాణితం శుఙ్ఠీ దధీతైలపయోఘృతమ్, శోధం శూలం జ్వరం తృష్ణాం శ్వాసం కాస మరోచకమ్. 99. ఛర్దిం మూర్ఛాం చ హిక్మాం చ దృష్ట్యాత్తీనారణం త్యజేత్, బహుమేహీ సరో యస్తు భిన్నవిహ్లో న జీవతి. 100. స్నానాభ్యంగావగాహం శ్చ గురుస్నిగ్ధాతిభోజనమ్, వ్యాయామ మగ్ని సంతాప మతినారవివర్జయేత్. 101.

క్షీరద్రుమావ్యభృతమును చెప్పుచున్నాడు:—మట్టి, మేడి, జ్వాల మొదలగు క్షీరవృక్షములతో సంభవమైనవాని క్వాథమున సిల్లిస్తీచరసమును నేతికిరెండు రెట్లుగా కలిపి కల్కమును చేయవలయును. పిమ్మట చక్కెరను సగపాలును, తేనెను నాలవపాలును కలిపి త్రాగినయెడల నతిభయంకము లగు రక్తాతిసారమును గూడ తొలగిపోవును. జీర్ణజ్వరవిషయములో పాలు అమృతసుల్యములును, అతిసారమునందు విశేషించి యమృతముతో సమానములును అగును. ఓషధులచేత తయారుచేయఁబడినట్టి మేకపాలను గాని నీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన మేకపాలను కాని యిచ్చుట మంచిది. మారేడుపిండెలు, బెల్లము, తైలము, పిప్పళ్లు, శొంఠి వీనిని పోటుప్రవాహికలు గల వాతమునకు ప్రతిక్రియచేయుటయందు వినియోగింపవలయును.

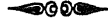
నాలుగు మాషములపిప్పలిచూర్ణమును గాని, మిరియములచూర్ణమును గాని పలప్రమాణముగల మేకపాలలో కలిపికొని త్రాగినచో మూడురోజులలో నెంతటిపురాణమైన ప్రవాహికలుగూడ నశించిపోవును. మారేడుపిండెలతో చేసిన కల్కమునందు తిలకల్కమును సమానముగా కలిపి గట్టిపెరుగును తైలము కలిపి పుచ్చుకొనవలయును. ఇది చిన్న ప్రవాహికలను రూపుమాపును. మారేడుపిండెలు, మిరియములు, బెల్లము, చమురు వీటితో చేయఁబడినపచ్చడిని (ఆవలేహము) గట్టిపెరుగునందు తేనెను కలిపికొని భక్షింపవలయును. వేడిపాత్రలో కాచియున్న పాలను చల్లార్చి తేనెను కలిపికొని త్రాగవలయును.

అన్నిదీప్తికలవాడును, మలములేనివాడును, నురుగులు (ఆసగా బుడగలు) గట్టిమలము వెడలువాడును శొంఠి, పెరుగు, నూనె, పాలు, నేయి వీటిని కలిపి పుచ్చుకొనవలయును. శోధ, పోటు, జ్వరము, దప్పి, శ్వాసము, దగ్గు, ఆరుచి, శర్ది, మూర్ఛ, వెక్కిళ్లు వీటితో కూడిన అతిసారరోగిని కనుగొని (కార్యము లేదని) వదలివేయవలయును. అనేకపర్యాయములుగా మూత్రము వెడలుచుండుట వేరువేరు రీతులగా మలము వెడలుట కలగొగిబ్రదుకడు. అతిసారరోగి స్నానము, తలంటు, నీళ్లమునుండుట, భారకరములగు భోజనపదార్థములను తినుట, మృష్టాన్నము ఎక్కవతినుట, కసరత్తుచేయుట, నిష్వమిద కాచికొనుట మున్నగువానిని వదలవలయును.

ఇట్లు చక్రద్రుతసంహితయందు అతిసారచికిత్స ప్రకరణము ముగిసెను.

౪. గ్రహణ్యుధికారము.

శ్లో. గ్రహణీ మాశ్రితం దోష మజ్జీర్ణవ దుపాచరేత్, అతీసా రోక్తివిధినా తస్యామం చ విపాచయేత్. 1. శరీరానుగతే సామే రసే లంఘనపాచనం, విశుద్ధామాశయా యాస్యై పంచకోలాదిభి ర్యుతం. 2. దద్యా త్ప్రేయాది లఘ్వన్నం పున ర్యోగాంశ్చ దీపకాన్, కపిత్థబిల్వ చాంగేరి తక్రదాడిమసాధితా. 3. పాచనీ గ్రహణీ పేయా సవాతే పంచమూలికీ, గ్రహణీదోషిణాం తక్రం దీపనం గ్రాహి లాఘవాత్. 4. పథ్యం మధురపాకిత్వా న్న చ పిత్తప్రకోపనం, కషాయోష్ణవికాసిత్వా ద్రాక్ష్యా చ్చైవ కఫే హితం. 5. వాతే స్వాద్వమ్లసాంద్రత్వా త్సద్య స్క మవిదాహితం. శుంఠీం సముస్తాతివిహం గుఢూచీం పిబే జ్జలేన క్వధితాం సమాంశం, మందానలత్ప్రే సతతామతాయా మామానుబం ధే గ్రహణీగదే చ. 6. ధాన్యకాతివిషోదీచ్య యవానీముస్తనాగ రం, బలా ద్విపర్ణీబిల్వం చ దద్యా ద్దీపనపాచనం. 7.

గ్రహణీ ప్రకారమును చెప్పచున్నాడు:— గ్రహణిలో కలిగెడు దోషములకు అజ్జీర్ణ మునకువలెనే చికిత్సలను చేయవలయును. అతిసారమునకు చెప్పఁబడినరీతిగానే ప్ర త్రిక్రియలను చేసి అమమును పక్వము నొందింపవలయును. శరీరతత్త్వముల ననుసరించి నదియును ఆమము వెడలనదియు నగు రసమునందు (అనఁగా గ్రహణీయందు) లంఘన ము చేయుటకాని పాచనముచేయుటకాని చాల యుత్తమమగు కార్యము.

విశేషముగా పరిశుద్ధమును ఆమాశయము గలరోగికి పంచకోలములచేత సిద్ధము చేయఁబడిన పానకము మొదలయినవియును, చులక నగు నానారమును ఇచ్చుచు జల రాగ్నిని దీసింపఁజేయు ఔషధయోగములను కూడ నిచ్చుచు నుండవలయును.

వెలఁగపండు, మారేడుపండు, పులిచింత, మజ్జిగ, దానిమ్మపండ్లు వీటితోటి సిద్ధ ముచేయఁబడిన పానకము ఆహారమును పక్వముచేయును. చులకనును మిక్కిలిగా వెడ లకుండునట్లు బంధించును. మఱియును వాతముతో కూడినదోషములు గలిగినప్పుడు పంచమూలములతో సిద్ధముచేయఁబడిన పానకమును ఈయవలయును.

గ్రహణీవోగముగలవారలకు మజ్జిగ దీపక మగును. మలమును బంధించును. ఒడలిని తేలిక చేయును. మిక్కిలి హితమును కలుగ చేయును. మధురపాకముగలదగుట చేతపిత్తమును పెఱుగ నీయును. కషాయము వేడిగాను వికాసముగలదిగా నుండుటవలన రూక్షముగాను నుండుటవలన కఫమునకు హితకారి యగును. రుచిగాను అష్టమైక్కువగాను నుండుటవలన అపేటికపుడు సిద్ధముచేసిన తక్రము వాతమునంపు హితకర మగును. శొంఠి, తుంగముస్తలు, అతివన, తిప్పతీగ ఇని యన్నియును సమానభాగములుగా తీసికొని నూరి నీటితోకూడా త్రాగవలయును. ఇయ్యది అగ్నిమాంద్యము, ఆమవోషము, ఆమముగల గ్రహణీవోషము వీటిని పోగొట్టును. ధనియములు, అతివన, కురువేరు, వాయుము, తుంగముస్తలు, శొంఠి, ముత్తవపులగము, ముయ్యాకుపోన్న, శోలపొన్న, మా రేడుపండు ఇయ్యవి (అనగా నీటితో చేయబడిన పానకములు) అగ్నిదీపనమును పాచనమును పుట్టించును.

❖ చిత్తకాదిఘటికలు; శ్రీఫలాదిఘటికలు; నాగరక్వాథాదులు. ❖

శ్లో. చిత్తకం పిప్పలీమూలం ద్వా త్కారాలవణాని చ, వ్యోష హింగ్వజమోదాం చ చవ్యం చైకత్ర చూర్ణయేత్. 8. గుటికా మా తులుంగస్య దాడిమామ్లర నేన వా, కృతా విపాచయ త్యామం దీపయ త్యాశుచానలమ్. 9. సోవర్చలం సైంధవం చ బిడ మాద్భిద మేవచ, సాముద్రేణ సమం పంచ లవణా న్యత్ర యోజయేత్. 10. శ్రీఫలశలా టుకల్కో నాగరచూర్ణేన మిశ్రిత స్సగుడః, గ్రహణీగద మత్యుగ్రం తక్రభుజా శీలితో జయతి. 11. జంబూదాడిమశృంగాట పాథా కంచ టపల్లవైః, పక్వం యర్యపితం బాలబిల్వం సగుడనాగరమ్. 12. హంతి సర్వా సతీసారాన్ గ్రహణీ మతిదుస్తరామ్, నాగరాతివిషాముస్త క్వాథ స్నాన్య దామపాచనః. 13. చూర్ణం హింగ్వప్తకం వాతగ్రహణ్యాం తు ఘృతాని చ.

చిత్తమూలము, మోడి, యవక్షారము, సర్జక్షారము, పంచలవణములు, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, ఇంగువ, అజామోదము, చవ్యము సమభాగముగా వీటిని కలిపి చూర్ణము చేసి మాచిపత్రి ఫసరుతోగాని, దాని మ్మవండ్లరసముతోగాని సిద్ధము చేయఁ బడిన గుటికలు ఆమమును వక్రము చేయును. జఠరాగ్నిని ప్రకాశింప చేయును.

మారేడుపిండెలతో చేయబడిన కల్కమునందు బెల్లమును శొంఠి చూర్ణమును కలిపి మజ్జిగను పోసికొను నలవాటుకలిగినవాఁడు భక్షించినయెడల మిగుల భయంకరములైనట్టి గ్రహణిరోగములు అయినను దూరముగా పరుగులెత్తి పోవును.

నేరేడు, దానిమ్మ, విషబొడ్డి, కంచటము అను నీయోషధుల ఆకులతోటి కాచబడినకషాయమును; మారేడుపిండె, బెల్లము, శొంఠి వీటితో చేర్చిపుచ్చుకొనినయెడల నన్నిరకములయతిసారములను భయంకరములగు గ్రహణిరోగములనుపోగొట్టును. శొంఠి, అతివన, తుంగముస్తలు వీటితో చేయబడిన కషాయము ఆమయును పక్వముచేయును. వాతమువలన కలిగిన గ్రహణులయందు హింఘ్నకచూర్ణమును, నేయియును మిగుల హితకరము లగును.

◀ నాగరాద్యచూర్ణము. ౧ ▶

శ్లో. నాగరాతివిషా ముస్తం ధాతకీం సరసాంజనమ్. 14. వత్స కత్వక్ఫలం బిల్వం పాఠాం కటుకరోహిణీం, పిబే త్సమాంశం తచ్చూర్ణం సక్షాద్రం తఁడులాంబునా. 15. పైత్తికే గ్రహణీదోషే రక్తం య చ్చోపవేశ్యతే, అర్ఘాం స్యథ గుదే శూలం జయే చ్చైవ స్రవాహి కాం. 16. నాగరాద్య మిదం చూర్ణం కృష్ణాత్రేయేణ పూజితం, శీతం కషాయమానేన తండులోదకకల్పనా. 17. కే ప్యప్టగుణతోయేన ప్రాహు స్తుడులభావనాం.

నాగరాద్యచూర్ణమును చెప్పుచున్నాఁడు:—శొంఠి, అతివన, తుంగముస్తలు, ఆరెపువ్వులు, సరసాంజనము, కొడిసెపట్ట, కొడిసెపండు, మారేడుపిండెలు, అగరుశొంఠి, కటుకరోహిణి ఇవి యన్నియును సమానభాగములుగా గ్రహించి చూర్ణముచేసి తేనెను కలిపి బియ్యపుకడుగుతో చేర్చి త్రాగవలయును. పిత్తసంబంధమైన గ్రహణీరోషమునందు గల రక్తపుపోటులను, అతిమాత్రమును గుదస్థానములో పోటుగలుగుట మొదలగువాని నణచివేయును. దీనినే నాగరాద్యచూర్ణ మని చెప్పెదరు. ఇయ్యది కృష్ణాత్రేయమునిచే నంగీకరింపఁబడెను. శీతకషాయపు ప్రమాణముతో సమముగా కడుగును కల్పింపవలయును. పలువురు విజ్ఞులగు వైద్యులు ఎనిమిదిరెట్ల నీటియందు బియ్యమును భావనచేయవలయు నని చెప్పెదరు. భావన యనగా ఏవైనరసములలో నోషధులఁ బక్వముచేయుట.

◀ { భూనింబాదిచూర్ణము; అగ్నిదీపనవిధి; పిప్పలీమాలాది; భల్లతక షారము, మరీచ్యాదిచూర్ణము మొదలగునవి. } ▶

శ్లో. భూనింబ కటుకావ్యోష ముస్త కేంద్రయవాన్ సమాఁ. 18.

ద్వా చిత్రకా ద్వత్సక త్వగ్భాగాన్ షోడశ చూర్ణయేత్, గుడశీతాం
 బునా పీతం గ్రహణీదోషగుల్మనుత్. 19. కామలాజ్వరపాండుత్వమే
 హారుచ్యతినారనుత్, గుడయోగా ధ్లుడాంబు స్యా ధ్లుడవర్ణరసాన్వి
 తం. 20. గ్రహణ్యాం శ్లేష్మదుష్టాయాం మమితస్య యథావిధి, కట్వమ్ల
 లవణక్షారైః తీక్ష్ణశ్చాగ్నిం వివర్ణయేత్. 21. సమూలాం పిప్పలీం ఊ
 రౌ ద్వౌ పంచలవణాని చ, మాతులుంగాభయా గాన్నాశతీమరిచనా
 గరం. 22. కృత్వాసమాంశం తచ్ఛూర్ణం పిబే త్ప్రీత స్సుఖాంబునా,
 శ్లేష్మికే గ్రహణీదోషే బలవర్ణాగ్నివర్ధనమ్. 23. పతై రే వాషణై
 స్సిద్ధం సర్పిః పేయం సమారుతే, భల్లాతకం త్రికటుకం త్రిఫలాలవణ
 త్రయమ్. 24. అంతఃకూమం ద్విఫలికం గోపురీషాగ్నినా దహేత్,
 సక్షార స్సర్పిషా పేయో భోజ్యే నా ప్యవచారితః. 25. హృత్వాంశు
 గ్రహణీదోష గుల్మోదావర్తశూలనుత్, సర్వజాయాం గ్రహణ్యాం తు
 సామాసోఽవిధి రిష్యతే. 26. చూర్ణం మరిచమహాషధ కుటజత్వ
 క్సంభవం క్రమా ద్ద్విగుణమ్, గుడమిశ్రమధితపీతం గ్రహణీదోషా
 పహం ఖ్యాతమ్. 27.

నేలవేము, కటుక రోహిణి, శోఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, తంగము ధ్వజం, కొడిసె
 పాలవెత్తులు వీని నన్నింటిని సమానభాగములను; చిత్రమాలమును రెండుభాగములను;
 కొడిసెపట్ట వదియారుభాగములను కలిపి చూర్ణము చేసి బెల్లమును చేచ్చి చల్లనినీటితో
 కూడా త్రాగవలయును. ఇయ్యది గ్రహణీదోషములను, గుల్మములను, కామలను,
 జ్వరములను, పాండురోగములను, మేహములను, అరుచిని, అతిసారమును మొదలంట
 నశింపజేయును. బెల్లమునుకలుపుటవలన బెల్లపురంగులిగిన బెల్లపునీళ్లు (బెల్లపుషర్బత్)
 అగును. మఱియును కఫాధిక్యముచే దుష్టుగు గ్రహణీయందు వాంతులు చేయింపబ
 డిన రోగికి తగునట్లుగా కటువు (చేదు) పులుపు, ఉప్పు, క్షారము (కారము) తీక్షణము
 గల పదార్థములచేత జర రాగ్నిని వృద్ధి పొందింపవలయును.

మోడి, పిప్పళ్లు, సర్జక్షారయవక్షారములు, పంచలవణములు, మాదీపలము, కరక
 కాయలు, సన్నరాస్త, కమ్మూరము, మిరియములు, శోఠి వీనినన్నింటిని సమానభాగ
 ములనుగా తీసికొని చూర్ణమును చేసి ప్రాతఃకాలమునందు నులివెచ్చని నీటితో కలిపి
 త్రాగవలయును. కఫసంబంధములయిన గ్రహణీదోషములయం దియ్యది బలమును కాంతి
 ని జర రాగ్నిని వృద్ధిపొందించును. ఈవిషయములనువేసి కాచి సిద్ధము చేయఁబడిన నేలని

వాతసంబంధములగు గ్రహణులయందు పుచ్చుకొనవలెను. నల్లజీడివిత్రనములు, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, కరకకాయలు, తాడికాయలు, ఉశికికకాయలు, సావర్కలవణము, బిడాలవణము, సైంధవలవణములను నీయెనిమిదింటికి రెండుపలముల ప్రమాణములుగా తీసికొని ఛాదీతిగా ఎండిన ఆవుపేడ ముద్దలను కాల్చువలయును. తరువాత యవక్షారము నిందులో కలిపికొని నేతితో రంగరించి పుచ్చుకొనవలయును. లేకపోయిన ఆహారముతో కూడతినవలయును. ఇయ్యది హృదయగోగము (గుండెబునొప్పి) పొందువు (తెల్లబాసోవుట) గ్రహణీదోషము, గుల్మము, ఉదావర్తము, శూలము మున్నగువాని పోఁగొట్టగలదు.

ఇట్లు అన్నివిధములగు దోషములవలనఁ బుట్టెడి గ్రహణీదోషములకును సామాన్యవిధి చెప్పఁబడినది. మిరియములు ౧ కర్షముచొ॥ శొంఠి ౨ కర్షములుచొ॥ కొడిసెపట్టర కర్షములుచొ॥ వీటికి తీసికొని చూర్ణమును చేయువలయును. ఆచూర్ణమునందు బెల్లమును కలిపి మధిత్రము (చిలికినమజ్జిగ) తో చేర్చి త్రాగినయెడల నన్నివిధములగు గ్రహణీదోషములును మొదలంట నాశనమును పొందఁగలవు.

—౨౨ పాఠాదిచూర్ణము. ౨౨—

శ్లో. పాఠాబిల్వాలవోవ్యవజంబూదాడిమధాతకీ, కటుకాతివిషాముస్తదార్వీభూనింబవత్సకైః. 28. సర్వై రేతై స్సమం చూర్ణం కౌటజం తండులాంబునా, సక్షాద్రం చ పిబే చ్చర్దిజ్వరాతీసారశూలవాన్. 29. తృప్తాహ గ్రహణీదోషాఽ రోచకానలసాదజిత,

అగరుశొంఠి, మారేడువేణు, చిత్రమూలము, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, నేరేడుపలుకులు, దాడిమవిత్తులు, ఆకెళ్ళావులు, కటుకగోహిణి, అతివసతుంగముస్తలు, మ్రానిపసపు, నేలవేము, కొడిసెపత్తులు వీటినిన్నింటిని సమానభాగములను తీసికొని వీటి అన్నిటితో సమానముగా కొడిసెపట్టుతీసికొని చూర్ణమునుచేసి తేనెను కలిపి బియ్యపు కడుగుతో కూడఁ ద్రాగవలయును. ఇయ్యది ఛర్ది, జ్వరము, అతిసారము, పోటు, దస్పి, గొంతెండిపోవుట, గ్రహణీదోషము, అసహ్యము (అనఁగా నరోచకము) అన్నిమాంద్యము వీనిని జయింపఁగలదు.

—౨౩ కపిత్థాప్తకచూర్ణము. ౨౩—

శ్లో. యవానీ పిప్పలీమూల చతుర్దాతక నాగరైః. 30. మరిచాగ్నీ జలా జాజీ ధాన్యసౌవర్చలై స్సమైః, వృక్షామ్లధాతకీ కృష్ణాబిల్వ దాడిమ తిందుకైః. 31. త్రిగుణై ష్షడుణసిత్తైః కపిత్థాప్తగుణైః

కృతః, చూర్ణోఽతిసార గ్రహణీక్షయగుల్మగళామయాన్. 32. కాసం
శ్వాసారుచిః హిక్మాం కపిత్థాప్త మిదం జయేత్.

కపిత్థాప్తక చూర్ణ మును చెప్పచున్నాడు:—ఓమము, మోడి, చతుర్దాతకములు
(అనఁగా దాల్చినపట్ట), యాలకులు, జాపత్రి, నాగకేసరములు, శొంఠి, మిరియములు,
చిత్రమాలము, కురువేరు, జీలకఱ్ఱ, ధనియములు, సౌవర్చలవణము వీనిని అన్నిటిని
సమానభాగములను గా తీసికొనవలయును. చింతపండు, ఆరపువ్వు, పిప్పళ్లు, చూరేడువే
రు, దానిమ్మచిత్తులు, తుమికిచెక్క వీటిని మూడురెట్లెక్కువగా తీసికొనవలయును. చ
క్కెర ఆరురెట్లు వెలగ ఎనిమిదిరెట్లుగా తీసికొనవలయును. ఈరీతిగా తీసికొని వీని
నన్నిటిని చూర్ణముచేసి పుచ్చునీనయెడల నతిసారము, గ్రహణిరోగము, క్షయ, గుల్మ
వ్యాధి, గళరోగము, దగ్గు, శ్వాసము, సొరుఅసహ్యముగానుండుట, వెక్కిళ్లు ఈమొద
గులవానిని నశింపజేయును. ఇదియే కపిత్థాప్తకచూర్ణము.

❁ దాడిమాప్తక చూర్ణము. ❁

శ్లో. కర్షోస్తితా తు గోక్షీరీ చాతుర్జాతం ద్విక్వార్షికమ్. 33

యవాసీధాన్యకాజాజీ గ్రంధివ్యోషం పలాంశుకమ్,
పలాని దాడిమాదప్తా సితాయా శ్చైకతః కృతః. 34

గుణైః కపిత్థాప్తకవ చూర్ణోయం దాడిమాప్తకః.

తవాక్షీరి ఒకకర్షము, దాల్చినపట్ట, జాపత్రి, ఏలకులు, నాగకేసరములు మొద
లగునవి అన్నియును రెండురెండు కర్షములు, ఓమము, ధనియములు, జీలకఱ్ఱ, మోడి,
శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు ఇవియన్నియును ఒక్కొక్కవలములును, దానిమ్మచిత్తులు,
చక్కెర ఇరువదిఎనిమిదివలములును కలిపి చూర్ణమును చేయవలయును. దీనిని దాడి
మాప్తక మని చెప్పెదరు. ఇయ్యదియును కపిత్థాప్తకచూర్ణమువలెనే గుణముల నిచ్చును,

❁ వార్తాకుఘటికలు. ❁

శ్లో. చతుఃపలం సుధాకాండా త్రిపలం లవణత్రయం. 35.
వార్తాకుకుడవశ్చార్కా దప్టో ద్వే చిత్రకా త్పతే, దగ్ధ్వా వార్తాకురసే
గుడికా భోజనోత్తరాః. 36. భుక్తం భుక్తం పచం త్యాశు కాపశ్వాసా
ర్శసాం హితాః, విషూచికా ప్రతిశ్యాయ హృద్రోగఘ్నా శ్చ తా
హితాః. 37.

ములుదంతి నాలుగుపలములు, సైంధవలవణము, సౌవర్చలవణము, బిడాలవణము అనులవణత్రయము వీటిని ఒక్కొక్కపలములును, తెల్లములక నాలుగుపలములు, జీల్లేడు వెణు మొనిమిదిపలములు, చిత్రమూలము రెండుపలములును తెచ్చి వీటినికాల్చి వార్తాక్షరమునందు కలిపి మాత్రలను చేయవలయును. ఈమాత్రలను భోజనమైన తరువాత తినుచున్నయెడల శీఘ్రముగా నాహారమును జీర్ణింపచేయును. దగ్గు, శ్యాస, ఆరోగ్యోగము మున్నగు రోగములను పోఁగొట్టి హితము కలుగచేయును. విషూచిక, పీనస, గుండెల టుపోలనుగూడపోఁగొట్టును.

అష్టపలఘృతాదులు. ౧౭

శ్లో. త్ర్యూషణ త్రిఫలాకల్కే బిల్వమాత్రే గుడా త్పలే, సర్పి షోష్టపలం వక్త్రా మాత్రాం మందానలః పిపేత్. ౩8. మసూరస్య కషాయేణ బిల్వగర్భం పచేద్ధృతం, హంతి కుక్ష్యామయాన్ సర్వాన్ గ్రహణీపాండుకామలాః. ౩9. కేవలం వ్రీహిప్రాణ్యంగక్వాఘో వ్యుష్టస్తు దోషలః.

అష్టపలఘృతమున జెప్పచున్నాఁడు:—శొంఠి, మిరియములు, పిచ్చళ్లు, కరక్క కాయలు, తాడి, ఉసిరిక వీటిని ఒక్కపలముచేర్చి కల్కముచేసి దానియందుఒకపలము మారేడుపిండెలు ఎనిమిదిపలముల నేతిలో పచనముచేసి తగుమైసరీతిలో మాత్రలనుకట్టి పుచ్చుకొనిన అగ్నిహంద్యము నశించును. ఇయ్యది అష్టపలఘృతమనఁబడును. ఇదిఅన్ని విధములగు కుక్షిరోగములను, గ్రహణులను, పాఁడురోగములను, కామెరలను నశింపఁ జేయును.

శుంఠీఘృతము. ౧౮

శ్లో. విశ్వోషధస్య గర్భేణ దశమూలజలే శృతం. 40

ఘృతం నిహన్యా చ్ఛ్వవఘుం గ్రహణీసామతామయం,

ఘృతం నాగరకల్కేన సిద్ధం వాతానులోమనం. 41

గ్రహణీపాండురోగఘ్నం ప్లేహకాసజ్వరాపహం.

శుంఠీఘృతమును చెప్పచున్నాఁడు:—శొంఠి, కల్కము, దశమూలములక షాయమున పక్వముచేసి త్రాగినయెడల శోఘ, గ్రహణి, ఆమదోషము మొదలగువానిని శీఘ్రముగా పోఁగొట్టును. శొంఠికల్కమును స్థిద్ధముచేయఁబడిన నేయి వాతమును వించుటయందు ఆనుకూలమును చేయును. మఱియును గ్రహణిని పాండురోగమును పోఁగొట్టును. ఉబ్బసము, దగ్గు, జ్వరము మున్నగువానినిగూడ పోఁగొట్టును.

◀◀ చిత్రకఘృతము. ౧౧ ▶▶

శ్లో. చిత్రకక్వాథకల్కాభ్యాం గ్రహణీష్ణుం శృతం హవిః,
గుల్మశోథోదరస్తీహ శూలాఝోష్ణుం ప్రదీపనం. 42

చిత్రమూలకషాయము, కల్కము వీటితో చేయఁబడిన నేయి గ్రహణిని పోఁ గొట్టును. మఱియును గుల్మమును, ఉదరఝోగమును, స్టీహము, శూలను, అతిసారమును పోఁగొట్టును.

◀◀ బిల్వాదిఘృతము. ౧౨ ▶▶

శ్లో. బిల్వాగ్నిచవ్యార్ద్రకశృంగబేర క్వాథేన కల్కేన చ సిద్ధ
మాజ్యం, సచ్ఛాగదుగ్ధే గ్రహణీగదోత్థే శోథాగ్నిమాంద్యారుచిను
ద్వరిషం. 43.

మారేడుపిండెలు, చిత్రమూలము, చవ్యము, శొంఠి వీటిని కషాయము గాగాని కల్కముగాగాని చేసి మేకపాలతో సిద్ధముచేయఁబడిన నేతిలో చేర్చి పుచ్చుకొనిన యొకల గ్రహణివలనఁ బుట్టిఁజోఁఫ, మందాగ్ని, అరుచి మున్నగువానిని పోఁగొట్టును.

◀◀ చాంగేరీఘృతము. ౧౩ ▶▶

శ్లో. నాగరం పిప్పలీమూలం చిత్రకో హస్తిపిప్పలీ, శ్వదంష్ట్రా
పిప్పలీ ధాన్యం బిల్వం పాతా యనానికా. 44. చాంగేరీ స్వరసే సర్విః
కల్కై రేణై ర్విపాచితం, చతుర్ధణే చ దధ్నా చ తద్భులతం కఫవాత
నుత్. 45. అర్ఘ్యాంసి గ్రహణీదోషం మూత్రకృచ్ఛ్చిం ప్రవాహికాం,
గుదభృంశార్తిమానాహం ఘృత మేత ద్వ్యపోహతి. 46.

చాంగేరీఘృతమును చెప్పచున్నాఁడు:—శొంఠి, మోడి, చిత్రమూలము, చెవ్యము, పల్లెరు, పిప్పళ్లు, ధనియలు, మారేడుపిండెలు, అగరుశొంఠి, ఓమును వీటియొక్క కల్కమును నాగకేసరముల స్వగసమున నాలుగురెట్ల పెరుగుతో కలిపి నేతిని వండవలయును. ఇట్లు సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి కఫమును వాతమును పోఁగొట్టును. మఱియును అతిసారము, గ్రహణి, మూత్రకృచ్ఛ్చిము, ప్రవాహిక, గూదదిగుట, ఆనాహము మున్నగువానినిగూడ దూరముగాఁ బోఁగొట్టును.

◀◀ మరీచాదిఘృతము. ౧౪ ▶▶

శ్లో. మరీచం పిప్పలీమూలం నాగరం పిప్పలీం తథా, భల్లా
తకం యవానీ చ విడంగం హస్తిపిప్పలీ. 47. హింగుసౌవర్చలం చైవ
విడసైంధవదార్వ్యథ, సాముద్్రం సయవక్షారం చిత్రకో వచయా

సహ. 48. ఏతై రర్థపల్లై రాభ్యై ర్ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, దశమూ
 లీరనే సిద్ధం పయసా ద్విగుణేన చ. 49. మందాగ్నినాం హీతం సిద్ధం
 గ్రహణీదోషనాశనమ్, విష్టంభ మామం ధౌర్బల్యం స్త్రీహన మపక
 ర్షతి. 50. కాసం శ్వాసం క్షయం చైవ దుర్మామసభగందరం, కఫ
 జాన్ హంతి రోగాం శ్చ వాతజాన్ క్రిమిసంభవాన్. 51. తాన్
 సర్వా న్నాశయ త్యాశు శుష్కం దా ర్వానలో యథా.

మరీచాబ్యఘృతమును చెప్పవచ్చునాడు:—మిరియములు, మోడి, శొంఠి, పిప్పళ్లు,
 నల్లజీడిబిత్తనములు, ఓమము, వాయువిడంగములు, ఏనుగుపిప్పళ్లు, ఇంగువ, సౌవర్చలవణము,
 బిడాలవణము, సైంధవలవణము, యవక్షారము, సాముద్రలవణము, చిత్రమూలము, వస
 వీటినిన్నిటిని అర్థపలము లంతంత తీసికొని ప్రస్థమాత్రము నేతిలోపండవలయును. తరు
 వాతదశమూలములరసమునందును, రెండు రెట్ల మేక పాలలోను సిద్ధమును చేయవలయును.

శరీరిగా సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి అగ్నిమాంద్యము గలవారికి హితమును కలి
 గించును. అన్నివిధము లగు గ్రహణీదోషములను పోఁగొట్టును. విష్టంభరోగము, ఆమ
 దోషము, స్త్రీహనున్నగువానిని దూరముగా తోలఁగించును. దగ్గు, శ్వాసము, క్షయరోగ
 ము, అతిసారము, భగందరరోగమును, కఫరోగములను, వాతరోగములను, కృమిరోగ
 మును మున్నగు వీని నన్నిటిని శీఘ్రముగా ఎండుకట్టెలను అన్ని రూపుమాపునట్లు శశిం
 పఁ జేయును.

—● మహాపట్టలఘృతము. ●—

శ్లో. సౌవర్చలం పంచకోలం సైంధవం మాపుషాం వచామ్. 52.
 అజమోదాం యవక్షారం హింగుజీరక మాద్భిదమ్, కృష్ణాజాజీసభూ
 తీకం కల్కీకృత్యపలార్ధకం. 53. ఆర్ద్రకస్య రసం చుక్రం ఊరం మ
 స్త్యమ్లకాంజికం, దశమూలక సాయేణ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 54.
 భక్తేన సహ దాతవ్యం నిర్భక్తం వా విచక్షణైః, క్రిమిస్త్రీహూదరా
 జీర్ణజ్వరకుష్ఠ ప్రవాహికామ్ 55. వాతరోగాన్ కఫవ్యాధీన్ హన్యా
 చ్చూల మరోచకం, పాండురోగం క్షయం కాసం ధౌర్బల్య గ్రహణీ
 గదం. 56. మహాపట్టలకం నామ వృక్ష మింద్రాశని ర్యథా.

మహాపట్టలకఘృతమును చెప్పవచ్చునాడు:—సౌవర్చలవణము, పంచకోలములు,
 సైంధవలవణము, బోడతరము, బిడాలవణము, ఓమము, యవక్షారము, ఇంగువ, జీలకఱ్ఱ,
 ధౌర్బలవణము, నల్లజీలకఱ్ఱ, వాము వీటి నన్నిటిని ఒక్కొక్క అర్థపలమును తీసికొని

కల్పమును చేసి ఆల్లపురసము, చుక్రము మేకపాలు పెరుగుపై తేలివనీళ్లు, స్రుతికడుగు దశమాలములక హయము ఈ అన్నింటిలోను ప్రత్యేకముగ ప్రస్థము నేయిని పక్వము చేయవలయును.

తరువాత ఈ ఘృతమును అన్నముతో కలిపి గాని, లేక ఉత్తదిగాని రోగికి ఈయ వలయును. కృమిరోగములను, వీనసలను, ఉదరరోగములను, అజీర్ణమును, జ్వరమును, కుష్ఠము ప్రవాహికను వాతరోగమును కఫరోగమును శూలను అగోచకములను పాండురోగములను, క్షయ, దగ్ధ, దౌర్బల్యము, గ్రహణి మున్నగువానిని ఈ మహాపట్టులక ఘృతము దేవేంద్రనివజ్రిము వృక్షములఁ బడఁగూల్చునట్లు గూల్చివేయును.

◀◀ లఘుచుక్రము. ◀◀

శ్లో. యస్తస్మాది శుచౌ భాంతే సగుడక్షౌద్ర కాంజికాం. 57

ధాన్యరాశౌ త్రిరాత్రస్థం శుక్తం చుక్రం త మచ్యతే,
లవణం గుడ మధ్వారనాలమస్తు క్రమా దిహా. 58

పరిశుద్ధమైన కుండలో బెల్లము, దానికి రెట్టింపు తేనె, దానికి రెట్టింపు కాంజికము, దానికి రెట్టింపు పెరుగుపై తేట చేర్చి మూడు రోజులు ధాన్యరాశియం దుంచిన యెడల నది (ఆనఁగా చుక్రము) శుక్తమని చెప్పఁబడును. కొందరు చుక్రమని గూడ నందురు. బెల్లము, తేనె, గంజి పెరుగుపైని తేట వీటిని క్రమముగా కండురెట్ల చొప్పున నిండు తీసికొనవలయును.

◀◀ బృహచ్చుక్ర లక్షణము. ◀◀

శ్లో. ప్రస్థం తండులతో యతః తుషజలా త్ప్రస్థత్రయం చాష్టతః, ప్రసార్థం దధితో ఒమ్లమూలకపలా న్యష్టౌ గుడా న్నానికే. 59
మాన్యో శోధితశృంగ బేరసకలా ద్వే సింధ్వజాజ్యోః పలే, ద్వే కృష్ణోషణయో ర్ని శాపలయుగం నిక్షిప్య భాండే దృఢే. 60. స్నిగ్ధే ధాన్యయవాదిరాశినిహితం త్రీ న్వాసరా న్నాపయేత్, గ్రీష్మే తోయధరా త్యయే చ చతురో వర్షాసు పుష్పాగమే. 61. పట్ శీతేష్టదినా న్యతః పర మిదం విస్రావ్య సంఘోర్ణయేత్, చాతుర్జాతపలేన సంహిత మిదం శుక్తం చ చుక్రం చ తత్. 62. హన్యా ద్వాతకఘామదోషజనితా న్నానావిధా నామయాన్, దుర్నామానిలగుల్త శూలజతరా వ్స్తత్వానలం దీపయేత్. 63.

బృహచ్చక్రసంఘాఃమును చెప్పవచ్చును:—బియ్యపుకడుగు ఒకప్రస్థము, పొట్టుగల యవలనీరు మూడుప్రస్థములు, పెరుగుఅర్ధప్రస్థము, కాంజీకములోనూరిన కుగు వేరుముక్కలు యెనిమిది పలములు, శుద్ధిచేసిన (శొంఠి) అల్లము 2 ప్రస్థములు, సైంధవలవణము జీలకఱ్ఱ, రెండేసిపలములు, సింపులు మిరియములు రెండేసిపలములు, పసుపు 2 పలములు వీటిని గట్టి కుండలో వేయవలయును.

పాత్రము స్నిగ్ధముగా నున్నయెడల ధాన్యము, యవలు మున్నగువాని రాశియందు మూడుదినములుంచవలయును. దీనిని జ్యేష్ఠము ఆషాఢము, ఆశ్వయుజము, కార్తీకము ఈమాసములలో పెట్టవలయును. శ్రావణభాద్రపదములలో నాలుగురోజులును, చైత్రవైశాఖమాసములలో నారుదినములపర్యంతమును, మార్గశిర పౌషమాఘషాల్లణమాసములలో నెనిమిదిదినములవఱకును పెట్టవలయును.

తరువాత బయటకు తీసి చూర్ణముచేసి, దాలచినచెక్క బాపత్రి, ఏలకులు, నాగకేసరములు వీటిచూర్ణమును అందులో కలపవలయును. ఇది శుక్తమని గాని, చుక్కమనిగాని యనఁబడును. ఇయ్యది వాతరోగము, కఫరోగము ఆమదోషము వీటివలన పుట్టిన అనేకవిధములగు రోగములను, అతిసారమును, గుల్మమును, శూలమును, ఉదరరోగమును పోఁగొట్టును. మఱియును జఠరాగ్నిని ఉద్దీపింపఁజేయును.

తక్రారిష్టము, ౭౭

శ్లో. యవాన్యామలకం పథ్యా మరిచం త్రివలాంశికమ్,
 లవణాని పలాశాని పంచ చైకత్ర చూర్ణయేత్. 64
 తత్ర కంసాయతం జాతం తక్రారిష్టం విబేష్యరః,
 దీపనం శోధగుల్కార్యః క్రిమిమేహౌదరాపహమ్. 65

తక్రారిష్టము:—ఓమము, ఉసిరిక, కరికాయ, మిరియములు, వీని నన్నిటిని మూడేసిపలములును; పంచలవణములు ఒక్కొక్కపలమును తీసికొని అన్నిటిని చేర్చి చూర్ణమును చేయవలయును. ఈచూర్ణమును, మజ్జిగలో కలిపి త్రాగవలయును. ఇయ్యది దీపనమును కలిగించును. శోఫ, గుల్మరోగము, అతిసారము, కృమిదోషము, మేహము ఉదరరోగము మున్నగువానిని నశింపఁజేయును. దీనికే తక్రారిష్టమని పేరు.

శ్లో. వాట్యస్య దద్యా దవశుక్తకానాం పృథక్పృథక్త్వాఢకసంఘితం చ, మధ్యప్రమాణాని చ మూలకాని దద్యా చ్చతుష్ఠి సుకల్పితాని 66. ద్రోణేంభనః ప్లావ్యఘటే సుధాతే దద్యా దిదం భేషజజాతయుక్తమ్, ఊరద్యయం తుంబురుబస్తగంధాధానీయకం స్యా ద్విడసై

ధవం చ. 67. సౌవర్చలం హింగుసిరాటికాం చ చవ్యం చదద్యా ద్ద్వి
 పలప్రమాణమ్, ఇమాని చాన్యాని పలోన్తి తాని విజర్జరీగృత్య ఘటే
 క్షీపే చ్చ. 68. కృష్ణా మజాజీ ముపకుంచికాం చ తథాసురీం కారవిచి
 త్రికం చ, పక్షస్థితోఽయం బలవర్ణదేహవయస్కరోఽశీవ బలప్ర
 దంచ. 69. కాం జీవయా మీతి యతః ప్రస్తుత స్త త్కాంజకేతి ప్ర
 వదంతి సంతః, ఆయామకాలా జ్వరయే చ్చ భక్త మాయామకేతి ప్ర
 వదంతి చై నం. 70. దకోదరం గుల్త మఫష్టిహానం హృద్రోగ మానాహ
 మరోచకం చ, మందాగ్నినా క్రోష్టగతం చ శూల మరోశ్చికారా న్నభ
 గందరాం శ్చ. 71. వాతామయా నాశు నిహంతి సర్వాన్ సుసేవ్యమా
 నం వివిధం నరాణాం.

ఆయామకాంజకము:— పట్టుచెరిగిదంచుచేసిన యవలసత్తును వేరువేరుగా నొక
 యాధకమును తీసికొనవలయును. మఱియును మధ్యప్రమాణముగల కురువేరుముక్కలు
 64ను ఒకద్రోణమాత్రము నీటితో చక్కగా కడిగి కుండలో పెసి పిష్టుట యవక్షార
 ము, సర్జ్జారము, తుంబురులు, వస్త్రగ్రాధ ధనియములు, బిడాలలవణము, సైంధవలవణము
 సౌవర్చలవణము, ఇంగువ, ఇంగువపత్రి చవ్యము వీనిని రెండేసిపలములుగా తీసికొనవ
 లయును. మఱియును చెప్పబోవు నితరాషధులను ఒక్కొక్కపలమును తీసికొనవల
 యును. తరువాత నన్నింటిని నూరి కుండలో వడియకట్టవలయును.

తరువాత పిప్పళ్లు, జీలకఱ్ఱ, పెద్దజీలకఱ్ఱ, చిన్నజీలకఱ్ఱలు, రెండు రకములగు
 ఆవాలు, ఓమము, చిత్రమూలము వీనినన్నింటిని వైచి కుండకు వాసెనగట్టి పదియేనుదిన
 ములవఱకు నుండనియవలయును. ఇయ్యది బలమును, కాంతిని, వయస్సును వృద్ధి
 పొందించును. ఈయాషధము “తాను ఎవ్వరిని జీవింపజేయుదును” అని [కాం=దేనిని,
 లేక ఎనరిని, జీవయామి=బ్రతికింపవలెను అని] ప్రవర్తించును. గనుక దీనిని కాంజక
 పెద్దలు చెప్పెదరు.

ఇయ్యది ఒకజాములోపల అనగా యామములోపల భోజనమును జీర్ణింపజేయు
 ను. ఈకారణమువలననే దీనిని ఆయామక మని చెప్పెదరు. జలోదరము, కడుపులోని
 బల్ల, స్టీహారోగము, హృదయరోగము, అనాహము, అరోచకము, అగ్నిమాంద్యము,
 శూలము, అతిసారము, భగందరము మొదలగు నన్నివిధములగు వాతరోగములును ఈ
 యామకాంజకమును నేవించినయెడల శీఘ్రముగా నశించిపోవును.

◀◀ కల్యాణగుడము. ౭౭ ▶▶

శ్లో. ప్రసత్రయేణామలకీరసస్య శుద్ధస్య దత్వార్థతులాం గుడ
 స్య. 72. చూర్ణీకృతై ర్గ్రంథికజీరచవ్య వ్యోషేభకృష్ణాహపుషాజ
 మోదైః, విడుగసింధు త్రిఫలాయమాసీ పాతాగ్నిధాన్వై శ్చ పలప్ర
 మాణైః. 73. దత్వా త్రివృచ్చూర్ణపలాని చాష్టా వష్టౌ చ తైలస్య
 పచే ద్యథావత్, తం భక్షయే దక్షపల ప్రమాణం యథేష్టచేష్టం త్రిసు
 గంధియుక్తం. 74. అనేన సర్వే గ్రహణీవికారాః సశ్వాసకాసస్వరభే
 దశోధాః, శామ్యంతి చాయం చిరమంధరా గ్నే ర్హతస్య పుంస్త్యస్య
 చ వృద్ధిహేతుః. 75. స్త్రీణాం చ వంభ్యామయనాశనోఽయం కల్యా
 ణకో నామ గుడః ప్రదిప్తిః, తైలే మనా గ్భర్జయంతి త్రివృ దత్త చికి
 త్సకాః. 76. అత్రోక్తమానసాధర్మాత్ త్రిసుగంధం పలం పృథక్,

కల్యాణగుడమును చెప్పచున్నాడు:—ఏబదిపలముల మంచితెల్లమును, ఉసిరికా
 యలరసము ప్రశముతో శుద్ధిచేసి ముద్దచేసి రి పలముల తెల్లతెగడ చూర్ణముతైలములో
 కాచి దానియం దాముద్దను పక్కముచేయుచు, జీలకఱ్ఱమోడి, శొంఠి, మిరియములు పిప్పళ్లు
 చవ్యము వీనుగుసిప్పళ్లు, ఓమము, వాయువిడంగములు, సైంధవలవణము, కరకకాయ,
 తాడి, ఉసిరిక, అగరుశొంఠి, చిత్రమాలము, ధనియములు, ఇవియన్నియును ఒక్కొక్క
 క్కపలము చొప్పున తీసికొనవలయును. మఱియును వీటిని అన్నిటిని చూర్ణముచేసి
 పైపాకములో కలిపి యథావిధిగా వండవలయును.

తరువాత దించి దాల్చినపట్ట, ఏలకులు, జాపత్రి, వీటిని చూర్ణముచేసి కలిసి
 బలానుసారముగా నీయాపదమును తినవలయును. దీనివలన గన్నివిధములగు గ్రహణి
 వికారములును, శ్వాసము, కాసము, స్వరభేదము శోభము అనునవి నశించిపోవును.
 మఱియును చాలకాలమునుండి యుండెడి అగ్నిమాంద్యము వలన నవ్వుమైపోయిన పుంస్త్య
 ముగలవాని పుంస్త్యమును వృద్ధిపొందించుటకు కారణముకూడ నగుచున్నది. స్త్రీలకు
 గూడను గొడ్డుపోతుతన మనురోగమును పోగొట్టగలుగును. ఇట్టిని కల్యాణకమను గుడ
 ము చెప్పబడినది.

తైలమునందు తెల్లతెగడచూర్ణమును వైద్యులు పలుమారు పక్కముచేయుచు
 న్నారు. మఱియును దీనిలో పూర్ణము, అనగా పైచెప్పబడినట్లు-బలానుసారముగా
 దాల్చినపట్ట, ఏలకులు, జాపత్రి అను నీమూడిటిని ఒక్కొక్కపలము చొప్పున
 తీసికొనవలయును.

— ౭౭ — కూష్మాండగుడ కల్యాణకము. —

జ్ఞో. కూష్మాండకానాం గూఢానాం సుస్విన్నం నిమ్కులత్వచామ్. 77 సద్విః ప్రథే పలశతమ్ తామ్రభాండే శనైః పచేత్, పిప్పలీ పిప్పలీ మూలం చిత్రకో హస్తిపిప్పలీ, 78 ధాన్యకాని విడంగాని యవానీ మ రిచాని చ, త్రిఫలా చాజమోదాచ కలింగాజ్జుసైంధవమ్. 79. ఏకైక స్య పలం చైవ త్రివృ దప్తపలం భవేత్, తైలస్య చ పలా న్యష్టై గు డః పంచాశదేవ తు. 80. ప్రస్థై (స్త్రీభి) సమేతం తు రసేనామలకస్య తు, యదా దర్శిప్ర లేపస్తు త చైవ మవతారయేత్. 81. యథాశక్తి గుడాన్ కుర్యా త్కర్షకర్షార్థమానకాన్, అనేన విధి నా చైవ ప్రయు క్తస్తు జయే దిమాన్. 82. ప్రసహ్య గ్రహణీరోగాన్ కుష్టా న్యర్యోభగండరాన్, జ్వర మానాహ హృద్రోగ గుల్మోదరవిషూచికాః, 83 కామలాపాండు రోగాం శ్చ ప్రమేహం చైచ వంశతిం, వాతశోణితవీసర్పాన్ దద్రుచ ర్మహలీమకాన్. 84. కఫపిత్తానిలాన్ సర్పాన్ ప్రగూఢాం శ్చ వ్యపో హతి, వ్యాధిక్షీణా నయఃక్షీణాః స్త్రీషు క్షీణా శ్చ యే నరాః. 85. తేసాం శృష్యం చ బల్యం చ వయఃస్థాన మేషాం కుడకల్యాణకం నామ వాఢ్యానాం గర్భదం పరం. 86. యాన్లుషి క్షే విధాన్వ్యా గుడికా చ క్షుధావతీ,

మంచిపక్షమయిన గుడ్డుడికాయలను నున్న గా చెక్కుతీసి నూరుపలముల ము క్కులను చేసి నేతిలో పదనూరుపలములలో రాగిపాత్రలో మెల్లగా పచనము చేయ వలయును. పిప్పళ్లు, మోడి, చిత్రమూలము, వీనుగుపిప్పళ్లు, ధనియములు, వాయువిడంగ ములు ఓమము, మిరియములు, కరకకాయ, తాడి, ఉసిరిక, కొడిసెపాలవిత్తులు, జీల కఱ్ఱ, సైంధవలవణము వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్కచలము చొ॥ తెల్ల తెగడ ఎనిమిదిపల ములు తైలము 8 పలములు, బెల్లము 50 పలములు, ఉసిరిక రసముమాడు ప్రస్థములుతో కలిపి వండవలయును. గరిటెను చుట్టుకొనునట్లు పాకము రాగానే క్రిందికి దింపవల యును. తరువాత తమతమ శక్తి ననుసరించి అర్ధకర్ష మంతంతగా మాత్రలను చేయవ లయును. ఈరీతిగా నుపయోగించిన యెవల సేవిధములైన రోగముల నన్నిటిని పోఁ గొట్టును.

మఱియును గ్రహణిరోగము, కష్టము, అతిసారము, భగంధరము, జ్వరము, హృద్రోగము, గుల్మము, ఉదరరోగము, మఘాచికము, కామెరలు, పాండురోగములు, శిశుత్రివిధములగు ప్రమేహములును, వాతరోగము, చలిదివ్యాధి, దద్రు చర్మరోగము, హలీమకము, కఫము, పిత్తము, వాతము మున్నగు హనివలనఁ గలిగెడిరోగములును దీనివలన నశించిపోవును.

రోగముచేత చిక్కిపోయినవారుగాని, వయస్సువలనకృశించినవారుగాని, స్త్రీవిషయాదులవలన ఎండిపోవువారు గాని, ఈగుడమును నేవింపవలయును. అట్టివారి కియ్యది వీర్యమును వృద్ధిని పొందించును. బలము నిచ్చును. పూర్వపు వయోవృద్ధులకు కూడ మఱి లనిచ్చును. గొడ్డ్రాండు నేపించినయెడల గర్భము నిల్చును. ఆప్లవిత్రాధికారములో చెప్పబడిన క్షుధావతీమాత్రలనుకూడ నిందులో ఉపయోగింపవలయును.

—●● రసపర్పటిక. ●●—

శ్లో. తత్ర ప్రోక్తవిధా శుద్ధా సమానా రసగంధకా. 87. సమ్యక్ కజ్జలాభంతు కుర్యాత్సత్తే దృఢాశ్రయే, తతో బాదరవస్మిన్ సలోహపాత్రే ద్రవీకృత్. 88. గోమయోపరి విన్యస్తకదలీపత్రపాతనాత్, కుర్యాత్పర్పటికాకార మస్య రక్షిద్వయం క్రమాత్. 89. ద్వాదశరక్తికాయావ త్ప్రయోగః ప్రహారాధతః, తదూర్ధ్వం బహు పూగస్య భక్షణం దివనే పుణిః. 90. తృతీయవ మాంసాజ్యదుగ్ధాన్యత్ర విధీయతే, పర్పటికావిదోహీస్త్రీంభామూలం తైలం చ సార్వపమ్. 91. క్షుద్రమత్స్వాస్యంబుజఘాన్ త్యక్తోన్విద్రః పయః పిబేత్, గ్రహణీక్షయకుష్ఠార్క శ్శోషాజీర్ణవినాశినీ. 92. రసపర్పటికా ఖ్యాతా నిబద్ధా చక్రపాణినా,

పైనిచెప్పబడినరీతిగా శాస్త్రప్రకారము శుద్ధిచేయఁబడిన పాదరసము, గంధకమును సమానముగా తీసికొని గట్టికుండలో వైచికాటుకవలె మెత్తగా నూరవలయును. అటుతరువాత రేగుకొయ్య నిప్పులయందు లోహమయమగుపాత్రములో ద్రవపూపముగా చేసినతరువాత పేడపైని పెట్టి యుంచిన యరఁటియాకులో పడవేయవలయును. ఇట్లుచేసి దీనిని పర్పటికాకారముగా చేయవలయును. దీనిని రెండురెండు రతు లంతగా మాత్రము చేయవలయును. పండ్రెండురతులవఱకు సగముసగము ప్రహారమునకు అనగా బామునకు రెండుపర్పాయములు చొప్పున నీయవలయును.

ఇది యైన తఱువాత రెండవదినము చాల పోకచెక్కలరసముతో దీనిని తీసవలయును. మూడవరోజుమాంసము, నేయి, పెరుగు మొదలగువానితో పెట్టవలయును. విచా

హనును పుట్టించువస్తువులు అరటిపండ్లు, లేకదుంపలు, ఆవనూనె, చిరిచేపలు, జలము లోపుట్టుచుండుపీతలు, కమలములు, పక్షులు మొదలగువానిని భక్షింపరాదు. నిదురపోవ రాదు. పాలనుమాత్ర మే త్రాగి నుండవలయును. ఇది రసపర్వటక మని చెప్పఁబడినది.

ఇయ్యది గృహణి, క్షయరోగము, కుష్ఠము, అతిసారము, శోషము, అజీర్ణము వీని నన్నిటిని పోగొట్టు నని చక్రపాణివైద్యుడు స్వాసుభవ ప్రక్రియఁగా చెప్పుచు న్నాడు.

— ౧౦ తామ్రయోగము. ౧౧ —

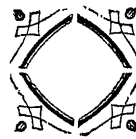
శ్లో. స్థాల్యాం సమర్థ్య దాతవ్యో మాషికౌ రసగంధకౌ. 92. నఖక్షుణ్ణం తదుపరి తండులీయం ద్విమాషికం, తతో నైపాలతామ్రాది పిథాయ సుకరాలితం. 93. పాంశునా పూరయే దూర్ధ్వం సర్వాం స్థాలీం తతోఽనలః, స్థాల్యాథో నాలికాం యావద్దేయ స్తేన మృతస్య చ. 94. తామ్రా తామ్రస్య రక్త్యేకా త్రిఫలా చూర్ణరక్తికా, త్రూప్య ణస్యచ రక్త్యేకా విడంగస్య చ తన్నధు. 95. ఘృతే నాలోఽద్య లేఢవ్యం ప్రథమే దివసే తతః, రక్తివృద్ధిః ప్రతిదినం కార్యా తామ్రాదిషు త్రిషు, 96. స్థిరావిడంగరక్తిస్తు యదా భేదో వివక్షితః. తదా విడంగం త్వధి కం దద్యా ద్దక్షిణ్యయం పునః. 97. ద్వాదశాహం యోగవృద్ధి స్తతో హాసక్రమోఽప్యయం, గ్రహణీ మాప్లుపిత్తం చ క్షయం శూలం చ సర్వదా. 98. తామ్రయోగో జయత్యేష బలవణ్ణాగ్నివర్ధనః.

తామ్రయోగమును చెప్పుచున్నాడు:—స్థాలీయందు (అనఁగా కల్పమునందు శుద్ధిచేయఁబడిన) మర్దనచేయఁబడిన యొక్కొక్కమాషముపాదరసము గంధకమును వేసి, గోళ్లతో పొట్టు గిల్లివేయఁబడిన బియ్యపుగింజలు నెండుమాషములును, పిమ్మట నేపాళపు తామ్రము మొదలగువానిని చేర్చి మాత్రలను చేసి పాత్రలోపైచి ఇసుకతో నిండించి వేయవలయును. తరువాత ప్రాయమీద నెక్కించి నిప్పునంటించి మంటబెట్టుచుండ వలయును.

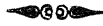
తరువాత నౌషధి యొకరక్తికయును, త్రిఫలములచూర్ణ మొకరక్తికయును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు నొకరతియును, వాయువిడంగము లొకరతియును, తేనె యొకరతియును వీని నన్నిటిని కలిపి నేతితో ఆలోడనమును చేసి మొదటిరోజున నేవింపవలయును. చచ్చిళ్లు త్రాగవలయును. తరువాత ప్రతియొక్కొక్కరోజునను తామ్ర రూఘములగు నౌషధులు మున్నగువానిలో నొక్కొక్కరతిచొప్పున హెచ్చించు

చుండవలయును. వాయువిడంగములుమాత్రము ఒక్కరతినిమాత్రమే యుంచవలయును. విరేచనబంధాదులవలన ఎప్పుడైనను మార్పవలయు నని కోరిక గలిగినయెడల వాయువిడంగము నెక్కవగా చేర్పవలయును. అనగా రెండురతుల నీయవలయును. పండ్లైండుదినములవఱకు నీయోగమును వృద్ధిచేయవలయును. అనగా నౌషధమును హెచ్చు చేయవలయు ననుట. ఈతామ్రయోగము గ్రహణి, ఆస్తుషితము, క్షయ, శూలము వీటిని అన్ని వేళలలోను జయించును. మఱియును బలము వర్ణము జఠరాగ్ని వీటిని వృద్ధిని పొందించును.

ఇట్లని చక్రదత్తయందు. గ్రహణీచికిత్సాధికారము సంపూర్ణము.

౫. అర్చోరోగాధికారము.

— ౧౦ మూలరోగమునకు చేయదగిన నాల్గుపాయములు. —

శ్లో. దుర్నామ్నాం సాధనోపాయ శ్చతుర్థా పరికీర్తితః, భేషజక్షారశస్త్రాగ్నిసాధ్యత్వాదాద్యఉచ్యతే. 1. యద్వాయో రాసులో మ్యాయ యదగ్నిబలవృద్ధయే, అనుపానోషధద్రవ్యం తత్యేవ్యం నిత్యమర్చసాం. 2. శుష్కార్చ సాం ప్రలేపాదిక్రియా తీక్ష్ణా విధీయతే, స్రావిణాం రక్త మాలోక్య క్రియా కార్యా ప్రపైత్తికీ. 3. సుక్ష్మీరం రజనీయుక్తం లేపా ద్దుర్నామనాశనం, కోశాతకిరజోఘ్నాత్ నివతంతి గుదోద్భవాః. 4. అర్కక్షీరం సుధాక్షీరం తిక్తతుంభ్యాశ్చ పల్లవాః, కరంజో బస్తమూత్రేణ లేపనం శ్రేష్ఠ మర్చసాం. 5. అర్చోష్ణీ గుదగావర్తి ద్గుడఘోషా ఫలోద్భవా, జ్యోత్స్నికా మూలకలేకన లేపో రక్తార్చసాం హితః. 6. తుంబీబీజం సౌద్భిదం తు కాంజీపిప్ఠం గుటీత్రయం, అర్చోహరం గుదస్థం స్యా ద్దధి మాహిష మశ్శుతః. 7. అపామార్గాంఘ్రిజః క్షారః హరితాలేన సంయుతః, లేపనం లింగసంభూతమర్చోనాశయతి ధ్రువం. 8. మహారోధిప్ర దేశస్య పథ్యాకోశాతకిరజః, కఫేన లేపతో హంతి లింగవర్తి మసంశయం. 9. వాతాతీసారవద్భిన్నవర్షాంస్యర్ష్యాం స్యుపాచరేత్, ఉదావర్తవిధానేన గాఢవిట్కూని చాసకృత్.

మూలరోగములను సాధించుటకు నాల్గు పాయములు. — ఔషధము లని, క్షారము లని, శస్త్రుక్రియ లని, అగ్నిక్రియ లని చెప్పబడినవి. వీనిలో సాధ్యమైనది కావున మొదటిదగు సౌష్ధచికిత్సను చెప్పెదను. వాయువు ననులోమమును గా చేయునదియును, జతరాగ్నిని పెంచునదియు నగు సౌష్ధము ననుపానముతో చేర్చి మూలరోగులు నిత్యమును నేపింపవలయును. ఎండినమూలరోగములపైనే తీక్ష్ణములగు చికిత్సలను చేయవలయును. రక్తము ప్రవించు మూలరోగములయందు రక్తమును పరిక్షించి రక్తపిత్తములను తగ్గించు చికిత్సను చేయవలయును. జెముడుపాలలో పసపును కలిపి లేపము చేసినచో మూలరోగము తొలగి చనును. చేదుబీర సమూలము గా నెండించి చూర్ణించి రాచిన మూలరోగములు నశించును. జిల్లేడుపాలు, జెముడుపాలు, చేదుపొళ్ల, సారలకు

లును, కరంజము అనగా నెమలియడ్లుచెట్టు, మేకయుచ్చు వీటిని కలిపి లేపముచేసిన మూలరోగములకు శ్రేష్ఠము. కండ, కొడిసెపాలవిత్తనములు పొడిచేసి వత్తిచేసి గుడస్థానమున నుంచినను, చేదపొళ్ల, ముల్లంగి కల్కముచేసి లేపముచేసినను రక్తపుటగోర్లో గములకు హితకరము. చేదపొరవిత్తులు రేహమనునుప్పును వేసి గంజితోమాత్రలను చేసి మూడుమాత్రలను చేసి గుడస్థానముల నుంచినచో మూలరోగములు దూరమగును. గోదెపెరుగును త్రాగినను మంచిదియే. ఉత్తరేశిచూర్ణములో హరదశమును కలిపి లేపనముచేసిన లింగమునందుఁ బుట్టిన మూలరోగములఁ బోగొట్టును. కొండకరక్కాయ, నేలగుచ్చుడు వీటి చూర్ణమును లేపముచేసిన లింగస్థానమూలరోగములఁ బోగొట్టును; వాతపుటతిసారరోగములవలెనే వివిధములగు మూలరోగములను గూడ నుపచరింపవలయును. ఉదావర్తపురీతిచొప్పుననే మాటిమాటికి చికిత్సచేయవలయును.

☞ మలబద్ధపు మూలరోగములకు చికిత్స. ☞

శ్లో. విడ్విబద్ధే హితం తక్రం యమానీఖజనంయుతం, వాతశ్లేష్టాశ్శాం తద్రుత్పరం నాస్తీహా భేషజం. 11. శిత్ప్రయోజ్యం యథా దోషం సన్నేహం రూక్షమేవవా, నవిరోహంతి గుదజాః పునస్తక్రనమాహితాః. 12. త్వచం చిత్రకమూలస్య పిష్ట్యా కుంభం ప్రలేపయేత్, తక్రం వా దధి వా తత్ర జాత మర్మోహరం పిబేత్. 13. పిత్తశ్లేష్ట ప్రశమనీ కచూర్ణకంఠూరుజాపహా, గుదజా న్నాశయ త్యాశు యోజితా సగుడాభయా. 14. సగుడాం పిప్పలీయుక్తాం అభయాం ఘృతభరితాం, త్రివృద్ధంతీయుతాం వాపి భక్షయే దానులోమికిం. 15. తిలారుష్కరసంయోగం భక్షయే దగ్నివర్ధనం, కుష్ఠరోగహరం శ్రేష్ఠ మర్షసాం నాశనం పరం. 16.

మలబద్ధకము కలిగిన మూలరోగములయందు వాయును వేటువ్వతో చేర్చిన మజ్జిగను భక్షింపవలెను. వాతకఫమువలన మూలరోగము గలవారలకు ఇంతకంటెను మంచియొషధ మింకనొక్కటియు లేదు. కాబట్టి దోషము ననుసరించి తెల్లయుతముగా గాని, రూక్షముగా గాని తక్రము నుపయోగింపవలయును ఈతక్రముచేత నశించినమూలరోగము మఱల కనుకట్టదు. చిత్రమూలపు బెరడును నూఁడుకుండలోపలను రాచి దానియందు మజ్జిగను పోసి త్రాగుచున్న మూలరోగములు హరించును. బెల్లముతో చేర్చి కరక్కాయను భక్షించిన పిత్తశ్లేష్టములను పోగొట్టును. తీలలను, దురదల నడంచును. గుదరోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును. పిప్పళ్లు, బెల్లమును నేతితో చేయించిన కరక్కాయలో చేర్చికొని భక్షించినను, కరకకాయలో తెల్లతెగడ దంతిచెట్టు బెరడులో బెల్ల

మును కలుపుకొని తినినయెడల గుదసానపు వాయువు ననులోమమునుగా చేయును. నల్లనూవులు, నల్లజీడివిత్తులుకలిపి తినినయెడల జఠరాగ్ని వృద్ధినొందును. కుషరోగము, మూలరోగమును నాశనము నొందును.

◀ తిలాదియోగములు. ▶

శ్లో. తిలభల్లాతకం పథ్యా గుడ శ్చేతి సమాంశికం, దుర్నామ కాసశ్వాసఘ్నం స్త్రీహాపాండుజ్వరాపహం. 17. గోమూత్రవృషితౌ దద్యా త్సగుడాం వా హారీతకీం, పంచకోలకయుక్తం వా తక్ర మస్తై ప్రదాపయేత్. 18. మృల్లిప్తం సూరణం కందం పక్త్వా౭గ్నా ఫుటపాక వత్, అద్యా త్సతైలలవణం దుర్నామవినివృత్తయే. 19. స్విన్నం వార్తాకుఫలం ఘోషాయాః క్షారజేన సలిలేన, తద్ధతభృష్టం యుక్తం గుడేనాత్మప్తితో యో౭త్తి. 20. పిబతీ చ తక్రం నూనం తస్యాశ్వే వాతినృద్ధగుదజాని, యాతి వినాశం పుంసాం సహజా న్యపి సప్తరా త్రేణ. 21. అసితానాం తిలానాం ప్రాక్ ప్రకుంచం శీతవార్యను, ఖాదతో ౭ర్పాసి నశ్యంతి ద్విజదార్థ్యాంగపుష్టిదం. 22.

(నల్లనూవులు, నల్లజీడివిత్తులు, కరకకాయ, బెల్లము వీనిని సమానభాగములను గ్రహించి భక్షించినయెడల మూలరోగము, దగ్గు, శ్వాసము, స్త్రీహా, పాండు జ్వరము మన్నగునవి నశించును.) గోమూత్రములో రాత్రియంతయును నానవైచి యుంచబడిన కరకకాయను బెల్లముతో చేర్చి భక్షించినయెడలగాని, లేక చవ్యము చిత్రమూలము శొంతి పిప్పళ్లు మోడి పంచకోలచూర్ణము వీటితోఁజేర్చిన మజ్జిగ గాని మూలరోగము గలవారి కియ్యవలయును. అడవికందను మట్టితో పూసి ఫుటపాకము బెట్టునట్లు ఫుటమువేసి తైలమును లవణమును కలిపికొని తినినయెడలను మూలరోగము నష్టమగును. చేదుబీరక్షాగములో నీళ్లుపోసి విసికి మంచముదుక బట్టితో బాగుగా వడిముకట్టి దానిలో ములకపండు నుడుకపెట్టిగాని, వండిగాని నేతితో వేయించికొని బెల్లముతో కలుపుకొని నేవించినయెడల మూలరోగములు దూరము లగును. ఆవుమజ్జి గను త్రాగినయెడల మిక్కిలి వృద్ధిబొందిన గుదలును, శరీరముతో పుట్టిపెట్టిన మలలును ఏడురోజులలో నశించును. ఒకపలము నల్లనువ్వులను మొదట తిని వెంటనే చల్లని నీరు త్రాగినయెడల మూలరోగములు అన్నినిధము లైనవియును నశించును. పండ్లు గట్టిపడును. ఆవయవములకు మంచి బలము వచ్చును.

◀▶ దంత్యారిష్టము. ౧౯▶

శ్లో. దంతీచిత్రకమూలాలానాం ఉభయోః పంచమూలయోః,
 భాగా న్వలాంశా నాపోభ్య జలద్రోణే విపాచయేత్. 23. త్రిఫలం త్రిఫ
 లాయా శ్చ దలానాం తత్ర దాఃయేత్, రసే చతుర్థశేషే తు పూతశీ
 తే ప్రదాపయేత్. 24. తులాం గుడస్య తత్త్రిషే న్నాసార్థం ఘృతభోజ
 నే, తన్నాత్రయా పిబే న్నిత్య మర్చోభ్యోవిప్రముచ్యతే. 25. గ్రహణీపాం
 డురోగఘ్నం వాతవర్షోమలోమనమ్, దీపనం చాఽరుచిఘ్నం చ దం
 త్యారిష్ట మిదం విదుః. పాత్రేఽరిష్టాదిసంధానం ధాతకీలోధ్రతేపితే. 26.

తెల్లదింపెన నల్లదింపెన చిత్రమాలము దశమూలములు త్రిఫలములు వీటి నొ
 కొక్కపలము చొప్పున తీసికొని నలియగొట్టి ద్రోణపునీటిలో పకవముచేయవలయును.
 అందు త్రిఫలముల బెరడును కి పలములును జాపత్రి కి పలములు బెల్లము తులాప్రమాణ
 మును ఆరెపువ్వులు వీటినిన్నిటి నందుచేర్చి కలిపి నేతిసంకడలోవైచి పడునైదురోజు లుం
 చవలయును. తరువాత మాత్రల ననుసరించి వ్రతదినమును నేవించుచున్నచో మూల
 రోగములు గ్రహణీరోగములు పాండురోగములు వీటిని నశింపఁ జేయును. గుడసాన
 మునందలి వాయువును మలమును అనుకూలముగా వెడలించుచుండును. ఇద్దానివలన జత
 రాగ్ని దీపించును. అరుచి నశించును. పీనిని దంత్యారిష్ట మని యందురు.

◀▶ ప్రాణదగుటిక. ౨౦▶

శ్లో. సనాగరారుష్కరవృద్ధదారుకం, గుడేన యో మోదక
 మత్యుదారకం. అశేషదుర్నామకరోగదారకం, శరోతి వృద్ధం సహ
 సైవ దారకం. 27. చూర్ణే చూర్ణసమో జ్ఞేయః మోదకే ద్విగుణో
 గుడః, త్రిఫలం శృంగబేరస్య చతుర్థం మరిచస్య చ. 28. పిప్ప
 ల్యాః కుడపార్థం చ చన్ద్రాయాః పల మేవ చ. 29. తాలీసప
 త్రస్య ఫలం పలార్థం కేసరస్య చ, ద్వేపలే పిప్పలీమూలా దర్ధకర్షం
 చ పత్రకాత్. 30. నూత్నైలాకర్ష మేకం తు కర్షం చ త్వజ్జ్యణాశ
 యోః, గుడా త్వలాని తు త్రింశ చూర్ణ మేకత్ర కారయేత్. 31.
 అక్షప్రమాణా గుటికా ప్రాణదేతి చ సా స్తృతా, పూర్వం భక్ష్యా
 తు పశ్చాత్తు భోజనస్య యథాబలం. 32. మద్యం మాంసరసం యూ
 షం క్షీరం తోయం పిబే త్తథా, హన్యా దర్పాణి సర్వాణి సహజా

న్యస్తజాని చ. 34. వాతపిత్తకఘోతాని సన్నిపాతోద్భవాని చ, పానా త్యయే మూత్రకృచ్ఛ్యే వాతరోగగళగ్రహే. 35. విషమజ్వరే చ మం దేఁగ్నా పాండురోగే తథైవ చ, క్రిమివృద్ధిగిణాం చైవ గుల్మశూలా ర్తినాం తథా. 36. శ్వాసకాసపరీతానా మేషా స్యా దమృతోపమా, శుంఠ్యా స్థానేఽ భయా దేయా విడ్ధిహే పిత్తవాయుజే. 37. ప్రాణ దేయం సీతాం దత్వా చూర్ణమానా చ్చతుర్గుణామ్, ఆమ్లపిత్తాన్ని మాంద్యాదౌ ప్రయోజ్య గుదజాతురే. 38. అనుపానం ప్రయో క్తవ్యం వ్యాధౌ శ్లేష్మభవే పలమ్, పలద్వయం త్వనిలజే పిత్తజే తు పలతయం. 39.

శొంఠి, నల్లజీడివీళ్లు, పెద్దమానుచెక్క, బెల్లము వీటిని మోదకములను చేసి తిని నచో నన్నివిధములగు మూలరోగములును, మలలును నశించును. చూర్ణముతో సమాన ముగా బెల్లమును వాడవలయును. అల్లము 1 పలములు, మిరియములు ఒకపలము, సిప్పళ్లు 2 పలములు, చవ్వము 1 పలము, తాడిశపత్రి ఒకపలము, నాగకేసరములు అరపలము, మోడి 2 పలములు, జాజీపత్రి 6 మాషములు, చిన్నయేలకులు షావుపలము, లవంగపుపట్ల శుట్టివేళ్లు ఒక్కొక్కొక్క అర్థకర్షమును బెల్లము 30 పలములు వీటి నన్నిటిని చూర్ణముచేసి కలిపి ఒ క్కొక్కతులమంత మాత్రలను కట్టవలయును. ఇయ్యది ప్రాణదగుటిక యనఁబడును. భుజించుటకు ముందుగా ఈమాత్రను నేవించి భోజనానంతరమున బలానుసారముగా మద్యము మాంసరసమును యూషమును పాలు నీరు వీనిని త్రాగవలయును. ఇదియన్ని తెగలగు మూలరోగములను శరీరముతో కూడఁ బుట్టిన మూలరోగమును, వాతపిత్తకఘ ముల నగు మూలరోగములను నశింపఁజేయును.

అతిపానము మూత్రకృచ్ఛ్యేను వాతరోగము గళగ్రహము, విషమజ్వరము అన్ని మాంద్యము పాండురోగము వీటిలో నిది హితకరము. జంతువాతము హృద్రోగము గుల్మ రోగము శూలరోగము శ్వాసరోగము దగ్గు వీటితోకూడిన రోగికి ఈమాత్రలు అమృత తుల్యములు. పిత్తమువలన మూలరోగముకలిగెనేని శొంఠి అల్లము వీటికి బదులు గాకర క్కాయను వేయవలయును, చూర్ణముకంటె నాలుగురెట్లు చక్కెరను కలిపి దీనిని తయారు చేయవలయును. ఆమ్లపిత్తము మందాన్ని మున్నగువానియందును, గుదరోగములయందు శీమాత్రలను పయోగింపవలయును. కఘరోగమునం దొకపలము అనుపానమును చేర్చ వలయును. వాతరోగమునందు 2 పలముల అనుపానమును పిత్తరోగమునందు 1 పలముల అనుపానమును ఈయవలయును.

కాంకాయనమోదకములు. ౧౭

శ్లో. పథ్యాపంచపలా న్యేక మజాజ్య మచిచస్య చ, పిప్పలీ
 పిప్పలీమూల చవ్య చిత్రక నాగరాః. 40. పలాభివృద్ధాః క్రమశః
 యవక్షారం పలద్వయమ్, భల్లతకపలా న్యస్తౌ కండస్తు ద్విగుణో
 మతః. 41. ద్విగుణేన గుడేనైషాం వటకా నక్షసమ్మితాన్, కృత్వైవినం
 భక్షయే త్ప్రీతిః తక్రమంభోను వా సిబేత్. 42. సుందాగ్నిం దీపయ
 త్యేష గ్రహణీషాండురోగవిత్, కాంకాయనేన శిష్యేభ్యః శత్రుక్షౌరా
 గ్నిభి ర్వివా. 43. భిషగ్జిత మితి ప్రోక్తం శ్రేష్ఠ మర్చోవికాచిణామ్,

కరక్కాయలు విదుపలములు, జీలకఱ్ఱమిరియములు ఒకపలము, పిప్పళ్లు ఒకపల
 ము, మోడి మూడుపలములు, చవ్యను నాలుగుపలములు, చిత్ర మూలముఅయిదుపలములు
 శొంఠి ఆరుపలములు, యవక్షారము రెండుపలులు, నల్లజీడివిత్తులు ఎనిమిదిపలులు,
 కండదంప పదహారుపలములు వీటి యన్నింటికి రెండురెట్లు బెల్లము కలిపి పావుపావుప
 లము చొప్పన మాత్రలను కట్టవలయును. ప్రాతఃకాలమున ఒకమాత్రను తిని పైన మ
 జ్జిగను కాని నీళ్లనుకాని త్రాగవలయును. ఇది అగ్నిమాంద్యమును పోగొట్టును. గ్రహ
 ణులను, పాండురోగమును నశింపచేయును. ఇది శత్రుములు, క్షారపదార్థములు అగ్ని
 తాపనములు పెండలగునవి లేకయే జయించు నని కాంకాయనమునిచేత శిష్యులకు చెప్ప
 బడినది. మూలరోగముల కన్నిటికిని శ్రేష్ఠమైన ఔషధము.

మాణిభద్రమోదకము. ౧౮

శ్లో. విడంగసారామలకాభయానాం పలంపలం స్వాత్మివృత
 త్రయంచ. 44. గుడస్య వట్ ద్వాదశభాగయుక్తా మాసేన త్రింశ
 ద్దుటికా విధేయాః. నివారణే యక్షువరేణ సృష్టిః, స మాణిభద్రః కిల
 శాక్యభిక్షువే. 45. అయం హి కాసక్షయ కుష్ఠనాశనం భగండరక్షీహ
 జలోదార్యసామ్, యథేష్టచేష్టాన్నవిహారనేవీ అనేన వృద్ధ స్తరు
 ణో భవే చ్చ. 46.

వాయువిడంగములు, దానిమ్మబెరడు, ఉసిరికకాయలు, కరక్కాయలు వీటి
 నొక్కొక్కపలమును, తెల్లతెగడ మూడుపలములు, బెల్లము ఆరుపలములు చొ
 పన్నెండుభాగములను తీసుకొని ముప్పదియొండలను కట్టవలయును. ఈయొండలను మాణి
 భద్రుడను యక్షుడు సృజించెను. వీనివలన దగ్గులు, తుయరోగములు, కుష్ఠులు భగం

దరములు, పొడలెరోగములు, జలోదరములు, మూలరోగములునశించును. యభేష్టముగా తిరుగుట, భుజించుట పనిచేయుట కలవాడు వీనిని నేవించుటచేత ముసలివాఁడైనను వయసువాఁడగును.

◀ ౭౭ లఘునూరణమోదకములు. ౭౭ ▶

శ్లో. సురిచమహశాషధచిత్రక సూరణభాగా యథోత్తరం ద్వి
గుణాః, సర్వసమో గుడభాగః సేవ్యోఽయం మోదకః ప్రసిద్ధఫలః.
47. జ్వలనంజ్వలయతి జాతరమున్నులయతి శూలగుల్మగదాన్, నిశోష్ణ
షయతి శ్లేపద మర్కాం స్యపి నాశయత్యాశు. 48.

మిరియము ఒకభాగము శొంఠి రెండుభాగములు, చిత్రమూలము నాలుగుభాగములు, అడవికంద యెనిమిదిభాగములు, వీటిని అన్నిటితో సమానముగా బెల్లము చేర్చి లడ్డులు చేసి నేవించవలయును. ఇది ప్రసిద్ధమగు ఫలము లిచ్చును. జతరాగ్నిని వృద్ధి పొందించును. కడుపునొప్పి, బల్లలు మొదలగువానిని పారదోలును. శ్లేపదమును మూలరోగమును నశింపచేయును.

◀ ౭౮ బృహత్సూరణమోదకములు. ౭౮ ▶

శ్లో. సూరణషోడశభాగా వహ్నే రలం మహశాషధస్యాతః,
అర్ధేన భాగయుక్తి ర్చరిచస్య తతోఽపి చా ధ్ధేన. 49. త్రిఫలాకణాస
మూలాతాలీశారుష్కరక్రిమిఘ్నానామ్, భాగా మహశాషధసమా
దహనాంశా తాలమూలీ చ. 50. భాగః సూరణతుల్యో దాతవ్యో
వృద్ధదారుకస్యాసి, భృంగై లే మరిచాంశే సర్వాణ్యేకత్ర సంఘాత్య.
51. ద్విగుణేన గుడేన యతః సేవ్యోఽయం మోదకః ప్రకామధనైః,
గురువృష్యభోజ్యరహితే మ్పితరేషూపద్రవం కుర్యాత్. 52. భస్తక
మనేన జనితం పూర్వ మగస్తస్య యోగరాజేన, భీమస్య మారుతే
రపి యేన తౌ మహాశనౌ జాతౌ. 53. అగ్నిబల బుద్ధిహేతు
ర్న కేవలం సూరణో మహావీర్యః, ప్రభవతి శత్రుతూరాగ్నిభిర్వి
నాప్యర్కసా మేషః. 54. శ్వయంభుశ్లేపదజిద్ధ్రహణీమపి కఫవాతసంభూ
తామ్, నాశయతి బలీ పలితం మేధాం కరుతే వృషత్వం చ. 55. హిక్మాం
శ్వాసం కాసం సరాజయత్క్రమేహంశ్చ, స్తీహానాం చాథోగ్రం
హన్తి సదైతద్రసాయనం ఫుంసాం. 56.

అడవికంద 16 భాగములు, చిత్రమూలము 8 భాగములు, శొంఠి, నాల్గుభాగములు మిరియములు 2 భాగములు, కరక్కాయలు ఉసిరిక తాడి పిప్పళ్లు మోడి తాడిశపత్రి నల్లజీడివిత్రనములు వాయువిడంగములు వీనినన్నిటిని నాల్గునాల్గుభాగములును నేలతాడి 8 భాగములును పెద్దమాను 16 భాగములును, విలకులు దాల్చినపట్టు చెండుచెండు భాగములు వీటి నన్నిటిని ఒక్కచోట నొక్కమాటుగా చూర్ణము చెండుచెట్లు బెల్లము కలిపి నేవింపవలయును. ఇయ్యదికామదేవుని వృద్ధి నొందించును. ఈయోగరాజమును నేవించినందువలన నే యగస్త్యునికి మొదట భస్మగునట్లు జీర్ణశక్తి గలిగినది. ఆతరువాత భీమనేనునకు గలిగినది అగ్నిబలము వృద్ధియే ఇట్లగుటకు కారణము. ఇయ్యదికేవలము వీర్యమును వృద్ధి నొందించునది మాత్రమే కాదు. అగ్నికీని బలమునకును బుద్ధికిని కారణముగూడ నై యున్నది. శస్త్రములు ఊరచిత్సలు అక్కఱలేకయే లరోములను పోగొట్టును. శోష శ్లీపదము కఫము వాతము వీటివలన పుట్టిన గ్రహణిని పోగొట్టును. శరీరము ముడుతలుపడుట వెంట్రుకలు తెల్లపడుట నశించును. బుద్ధిని పుంస్త్యమును పుట్టించును. వెక్కిళ్లు శ్వాస దగ్ధ రాజయత్నము ప్రమేహము పొందలతోగము వీటిని పోగొట్టును. ఇయ్యది పురుషులకు రసాయనముతో తుల్యమైనది.

◀ సూరణపిండి. ▶

శ్లో. చూర్ణీకృతా షోడశ సూరణస్య
 భాగాస్తతోఽర్థేన చ చిత్రకస్య,
 మహశాషధార్థో మరిచస్య చైకో
 గుడేన దుర్నామజయాయ పిండి.

57

పిండిచేసినఅడవికంద 16 భాగములును, చిత్రమూలము 8 భాగములును, శొంఠి, మిరియములు వీటి నొక్కభాగమును చెట్టింపు బెల్లములో కలిపి ముద్దచేసి నేవించి, మూలరోగములు నశించును. దీనిని పిండిగా చేయవలయును. అనినందున అడ్డువలెగాని కుడుముల వలె గాని చేయవలయును. నని తెలియవలయును.

◀ వ్యోషాద్యచూర్ణము. ▶

శ్లో. వ్యోషాగ్న్యరుష్కరవిడంగతిలాభ యానాం
 చూర్ణం గుడేన సహితం తు సదోపయోజ్యం,
 దుర్నామకుష్ఠగరశోధశకృద్విబంధా న
 గ్నే ర్జయ త్యబలతాం క్రిమిపాండుతాం చ.

58

తా. శొంతి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, చిత్రమూలము, నల్లజీడివిత్తనములు, వాయు విడంగములు, నల్లనువ్వులు, కరక్కాయలు వీటిని చూర్ణముచేసి బెల్లములో కలిపి యెల్లపుడు నేవింపవలయును. ఇయ్యది మూలరోగము, కుష్ఠము, విషము, వాపు, మలబద్ధకము, అగ్నిమాంద్యము, పాండురోగము, జంతువాతము వీటిని హరించును.

◀ 99 సమశర్కరచూర్ణము. 99 ▶

శ్లో. శుంఠికణామరిచ నాగదలత్వగేలం
చూర్ణీకృతం క్రమవివర్ధిత మూర్ధ్వ మంత్యాత్ ,
ఖాదే దిదం సమసితం గుదజాగ్నిమాంద్య
కాసారుచిశ్వసన కంఠ హృదామయేషు.

59

శొంతి, పిప్పళ్లు, మిరియములు, తమలపాకులు, అవంగపుపట్ట, ఏలకులు వీటిని చూర్ణముచేసి యూచూర్ణముతో సమానముగా చక్కెరనందు కలుపుకొని తినిన యెడల మూలరోగము, అగ్నిమాంద్యము, శ్వాస, కంఠరోగము, హృద్రోగము వీటియందు హితమును కలిగించును.

◀ 100 లవణోత్తమాదిచూర్ణము. 100 ▶

శ్లో. లవణోత్తమ వహ్నికలింగయవాన్
చిరబిల్వమహాపిచు మర్దయుతాన్,
పిబ సప్తదినగ మధితాలులితాన్
యది మర్దితు మిచ్ఛసి పాయురుహాన్.

60

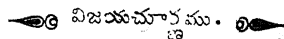
సైంధవలవణము చిత్రమూలము కొడిశపాలవిత్తనములు క్రానుగువేణు పెద్దవేము వీనినమభాగకల్కము మజ్జిగలో నానవేసుకొని యేడుదినములు నేవించిన మూలరోగములు తొలగిపోవును.

◀ 101 నాగార్జునయోగము. 101 ▶

శ్లో. త్రిఫలా పంచలవణం కుష్ఠం కటుకరోహిణీ, దేవదారు విడంగాని పిచుమర్దఫలాని చ. 61. బలా చాతిబలాచైవ హరిద్రే ద్వే నువర్చలా, ఏత త్సంభృత్య సంభారం కరంజత్వగ్రనేన చ. 62. పిష్ట్యా చ గుటికాం కృత్వా బదరాస్థినమాం బుధః, ఏకైకాం తాం సముద్భృత్య రోశే రోశే పృథక్ పృథక్. 63. ఉష్ణేన వారిణా వీతా శాస్త మగ్నిం ప్రదీపయేత్, అర్ఘాంసి హన్తి తక్రేణ గుల్మ మష్టేన నిర్హారేత్. 64.

జంతుదష్టంతు తోయేన త్వగ్దోషం ఖదిరాంబునా, మూత్రకృచ్ఛ్చింతు తోయేన హృద్రోగం తైలసంయుతా. 65. ఇంద్రస్వరససంయుక్తా సర్వజ్వరవినాశినీ, మాతులుంగరసేనాథ సద్యశ్శూలహరీస్తృతా. 66. కపిత్థతిందుకానాం తు రసేన సహమిశ్రితా, విషాణి హస్తీ సర్వాణి పానాశనప్రయోగతః. 67. గోశకృద్రససంయుక్తా హన్యా త్కుష్మాని సర్వశః, శ్యామాకషాయసహితా జలోదరవినాశినీ. 68. భక్తచ్ఛం దం జనయతి భుక్తస్యోపరి భక్షితా, అక్షిరోగేషు సర్వేషు మధునా ఘృవ్యతాం జయేత్. 69. లేహమాత్రేణ నారీణాం సద్యః ప్రదరనా శినీ, వ్యవహారే తథా ద్యూతే సంగ్రామే మృగయాదిషు. 70. సమా లభ్య నరో హ్యేనాం క్షిప్రం విజయ మాప్నుయాత్.

కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక పంచలవణములు చంగల్వకోష్ఠు కటుకరోహిణి దేవదారు వాయువిడంగము వేముచండ్లు ముత్తువపులగము తెల్లముత్తువపులగము వసుపు మానివసుపు ఆదిత్యభక్తి ప్రాద్దుతిరుగుడు వీటినిన్నిటిని క్రామగురసముతోటి నూరి రేగు గింజలంత మాత్రలు చేసి ఒక్కొక్కమాత్రను ప్రతిరోగమునందు వేరువేరుగా వేడి నీళ్ల అనుపానముతో నేవించిన యెడల జఠరాగ్నిని దీసింపజేయును. మూలరోగము లను పోగొట్టును. గంజితో పుచ్చుకొనిన గుల్మరోగములను పోగొట్టును. చన్నీళ్ళతోనైన జంతువాయువును పోగొట్టును. కాచునీళ్లతోటి బుచ్చుకొనిన చర్మదోషములను పోగొట్టును. మంచినీళ్ళతో పుచ్చుకొనినయెడల మూత్రకృచ్ఛ్చియులను పోగొట్టును. తిలతైల ముతో బుచ్చుకొనిన హృద్రోగములను పోగొట్టును. కొడిసెపాలరసముతో బుచ్చుకొనిన అన్నివిధములయిన జ్వరమును పోగొట్టును. మాధీపలరసము బుచ్చుకొనిన తాత్కాలిక శూలములను పోగొట్టును. కాచు తుమికరసములలో చేర్చి బుచ్చుకొనిన అన్నివిధము లైన విషములు దిగిపోవును. అవువేడరసముతో బుచ్చుకొనిన అన్ని కుష్ఠులును, తెల్లతెగ డకషాయముతో బుచ్చుకొనిన జలోదరములు నశించును. భోజనమైన తరువాత బుచ్చు కొనిన భోజనమందు రుచి కలిగించును. నేత్రీరోగము లన్నిటికిని తేనెతో చాది కలి కము వేయవలయును. స్త్రీలకు దీనిని నేవించినమాత్రమున ప్రదరరోగములు నశించు ను. వ్యవహారము జూదము యుద్ధము వేట మొదలైనవానియందు మరుజూడు దీనినినేవించిన త్వరగా విజయము నొందును.

చవ్యతిక్తాకలింగాగ్ని శతాహ్వలవణాని చ, గ్రంథిబిల్వాజమోదాచ గణోష్టావింశతి ర్తతః. 72. ఏతాని సమభాగాని శ్లక్ష్యచూర్ణాని కారయేత్, తతో బిడాలపదకం పిబే దుష్ణేన హరిణా. 73. ఏరండతైల యుక్తం తు సదా లిహ్య త్తతో నరః, కాసం హన్యాత్తదా శోధం అర్ఘాసి చ భగందరం. 74. హృచ్చులం పార్శ్వశూలం చ వాతగుల్మం తథోదరం, హీక్కాశ్వాసప్రమేహం శ్చ కామలాన్ పాండురోగతాం. 75. ఆమాన్వయ ముదావర్త మంత్రవృద్ధిం గుదక్రిమిన్, అన్యే చ గ్రహణీరోహః యే మయా పఃకీర్తితాః 76. మహాజ్వరో పస్పష్టానాం భూతోపహతచేసాం, అప్రశానాంతు నారీణాం ప్రజావర్ధన మేవ చ. 77. విజయో నామ చూర్ణోఽయం కృష్ణాత్రేయేణ పూజితః.

కరక్కాయలు, తాడి, ఉసిక, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్ళు, అపంగపట్ట, ఏలకులు, జాజిపత్రి, వస, ఇంగువ, వివబొడ్డి, యవజ్జారిము, పసుపు, ప్రాసుపసుపు, దవ్యము, కటుకరోహిణి, కొడిశపాలవిత్తనములు, నల్లజీడిగింజలు, సదాప, పంచలవణములు, మోడి, మారేడువేలు, వాము ఇవి ఆష్టావింశతిగణ మనఁబడును. వీనిని సమానభాగములుగా తీసికొని మెత్తగా చూర్ణము చేయవలయును. తరువాత ఆముదములో కలుపుకొని తులమంతము వేడినీళ్ల తోకూడా త్రాగవలయును. దగ్గు, వాపు, మూలరోగము, భగందరము, కడుపునొప్పి, పార్శ్వశూల, వాతగుల్మము, ఉదరరోగము, వెక్కిళ్ళు, శ్వాస, ప్రమేహము, కామెరలు, పాండురోగము, ఆమవికారము, ఉదావర్తము, అంత్రవృద్ధి, ముడినొప్పి అనువీటిని పోకొట్టును. ఇఱకు నాచేత చెప్పఁబడిన యితర గ్రహణీరోగములను నివర్తించును. పెద్దపెద్ద జ్వరములతో పీడింపఁబడినవాఁకిని దయ్యములవల్ల మతిపోయినవారికిని ఇది సుఖము నిచ్చును. బిడ్డలు లేని స్త్రీలకు బిడ్డలను పుట్టించును. ఇవి విజయచూర్ణము. కృష్ణాత్రేయులవారిచేత పూజింపఁబడినది.

— ౭౭ బాహుశాలగుడము. —

శ్లో. త్రివృత్తేజోవతీ దన్తి శ్వదంస్త్రిచిత్రకం శతీ. 78. గదాక్షి ముస్త విశ్వాహ్వ విడంగాని హారీతకీ, పలోన్తి తాని చైతాని పలాన్యస్తా వరుష్కరాన్. 79. ష్పటలం వృద్ధదారస్య సూరణస్య తు షోడశ, జలద్రోణద్వయే క్వాభ్యం చతుర్భాగావశేషితం. 80. పూతం తు తం రసం భూయః క్వాభ్యేభ్య స్త్రిగుణో గుడః, లేహం పచేత్తుతం తావత్ యావ ద్ద్వీప్రలేపనం. 81. అవతార్య తతఃపశ్చాచ్ఛాచ్ఛా

ద్వా సీమాని దాపయేత్, త్రివృత్తేజోవతీ కంద చిత్రకాన్ ద్విపలాంశి కాన్. 82. ఏలాత్వజ్ఞ రిచం చాపి గజాహ్వం చాపి షట్పలాం, ద్వా త్రింశతం పలా స్వేవం చూర్ణం దత్వా నిధాపయేత్. 83. తతో మా త్రాం ప్రయుంజీత జీర్ణే క్షీరరసాశనః, పంచగుల్తా న్ప్రమేహంశ్చ పాం డురోగం హలీమకమ్. 84. జయే దర్పాంసి సర్వాణి తథా సర్వోద రాణిచ, దీపయే ద్ద్రోహణీం మందాం యత్క్షాణం చాపకర్షతి. 85. వీన సే చ ప్రతిశ్చాయే ఆభ్యవాలే తథైవ చ, అయం సర్వగదే ష్వేవ కల్యాణో లేహ ఉత్తమః. 86. దుర్నామారి రయం చాశు దృష్టో వార సహస్రశః, భవం త్యేనం ప్రయుంజానాః శతవర్షం నిరామయాః. 87. ఆయుషో దైర్ఘ్యజననో పలీపలితనాశనః, రసాయనవర శ్చైష మేధా జననఉత్తమః. 88. గుడ శ్శ్రీభాహుశాలోయం దుర్నామాగిప్రకీర్తితః.

తెల్లతెగడ చవ్యము తెల్లదింటెన వినుగుపల్లెరు చిత్రమాలము కచ్చారము పాపరబుడమ తుంగముస్తలు శొంఠి వాయువిడంగములు కరక్కాయలు వీటిసన్నిటిని ఒక్కొక్కపలమును, జీడివిత్తులు రి పలములు, వెద్దమ్మాని చెక్కరి పలములు, అడవి కంద 16 పలములు వీటిని రెండుద్రోణముల నీటిలో వేసి కషాయము చేయవలయును. నాలుగవపాలు నీరు మిగిలియుండగా దింపి వాసెన కట్టి మరల పాయ్యమీఁద పెట్టి మూడింతలు బెల్లము వేసి పక్వముచేయవలయును. (తీగెపాకమురాగానే) గరిటకు అం టుకొని లేచునపుడు దింపి లూక్రింద చెప్పబోవు ఔషధముల మార్ణములను కలపవ లయును. తెల్లతెగడ జ్యోతిష్వతి అడవికంద చిత్రమాలము ఇవి రెండురెండు పల ములును, ఏలకులు లవంగపుపట్ట వినుగుసిప్పళ్లు ఇవి ఆరుఆరుపలములు చొ॥ 32 పల ములు తీసికొని మార్ణముచేసి కలపవలయును. తరువాత మాత్రలను కట్టి తగునట్లుగా తినవలయును. ఔషధముజీర మైసతరువాత పాలనుత్రాగవలయును. ఇదిఅయిదువిధములగు గుల్మరోగములను ప్రమేహమును పాండురోగమును హలీమకమును అన్నివిధములైన మూలరోగములను ఉదరరోగములను పోగొట్టును. మందగ్రహణిని క్షయరోగమును పోగొట్టును. వీనసయందును ప్రతిశ్చాయమందును వాతరక్తమందును హితకరము. అన్ని విధములగు రోగములయందు లూలేహము ఉత్తమము హితకరము నగును. మూలరోగ ములను త్వరగా పోగొట్టును. ఇట్లు అనేక పర్యాయములు ఇది నిదర్శనము చూడబడ్డది. దీనిని నేవించినవారు నూరువర్షములు నీరోగులై జీవిం చెదరు. ఇది ఆయుష్యునిను వృద్ధి పొందించునదియును, తల నెరియటను పోగొట్టునదియును, తెలివిని పుట్టించునదియు

నగు ఉత్తమమైన రసాయనము. ఇది బాహుకాల మను పేరుగల గుడము, మూలగోగములను పోఁగొట్టు నని కొనియాడఁబడినది.

◉ గుడభల్లాతకము. ◉

శ్లో. తోయపూర్ణే యదా పాత్రే ష్టిప్తో న ప్లవతే గుడః. 89.
 ష్టిప్త శ్చ నిశ్చల స్తిష్ఠేత్ పతితస్తు న శీర్యతే, యదా దర్శ్య ప్రలేప
 స్యాత్ యావద్వా తంతులీభవేత్. 90. ఏష పాకో గుడాదీనాం సర్వే
 సాం పరికీర్తితః, సుఖనర్ద స్సుఖస్సర్వో గుడః పాక ముపాగతః. 91.
 వీడితో భజతే ముద్రాం గంధవర్ణరసాన్వితః, భల్లాతకసహస్రే ద్వే జ
 లద్రోణే విపాచయేత్. 92. పాదశేషే రసే తస్మి న్నచే ద్గుడత్వలాం
 భిషక్, భల్లాతకసహస్రార్థం ఛిత్వా తత్రైవ దాపయేత్. 93. సిద్ధే
 స్త్రిం త్రిఫలాప్యోషయమానీము స్తసైంధవమ్, కర్ణాం శసమ్మితం దద్యా
 త్వగేలాపత్ర కేసరం. 94. ఖదే దగ్నిబలాపేక్షీ ప్రాత రుత్థాయ మా
 నవః, కుమార్యః కామలామేహ గ్రహణీగుల్మపాండుతాః. 95. హన్యా
 త్స్విహూదరం కాసక్రిమిరోగభగంధరాణ్, గుడభల్లాతకో హ్యేష
 శ్రేష్ఠ శ్చాచ్ఛోవికారిణాం. 96.

నీళ్ళతోనిండిన పాత్ర లో వేసిన తేలక యుండినను, కదలక యుండినను, నీటిలో యున్నను, కరగకుండినను, పాకసమయమున గరిటకు చుట్టుకొని తీగెలుపారినను, గుడాదులకు పాకము కలిగినదని తెలుసుకొనవలయును. చక్కగా పక్వమైనగుడము చూచుటకు స్వచ్ఛముగాను వాసన రంగు రుచి కలదిగను యుండును. రెండువేలనల్ల జీడివిత్తులను ముక్కలు చేసి నీళ్ల లో పోసి వండి, ద్రోణపరిమాణపునీటిలో, నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియున్నప్పడు నూరుపలముల బెల్లమునుకలిపి షక్వము చేయవలయును. 500 నల్లజీడి విత్తులను ముక్కలను చేసి ఆపాకమునందు కలపవలయును. త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు వామము తుంగముస్తలు సైంధవలవణము లవంగపుపట్ట విలకులు జాపత్రి నాగకేసరములు వీటిని ఒక్కొక్కపలము నొప్పవన కలపవలయును. ఇట్లు సిద్ధముచేసిన యీలేహమును మనుజుఁడు ప్రాతఃకాలమున లేచి జర రాగ్ని సనుసరించి భక్షింపవలయును. ఇయ్యది కుఘ్టలను మూలగోగములను కామెళ్లను మేహములను గ్రహణులను గుల్మగోగములను పాండుగోగములను స్త్రీహారోగములను దగ్గును జంతువాయువులను భగంధరములను పోఁగొట్టును. గుడభల్లాతకము అను పేరుగల యీలేహము అన్నివిధము లగు మూలగోగములందును శ్రేష్ఠము అయిన దందురు.

◀◀ భల్లాతకగుడము. ౧◀◀

శ్లో. దశమూల్యమృతా భాగ్నీ శ్వదంష్ట్రా చిత్తకం శరీ, భల్లాత
క సహస్రం చ పలాం శం క్వాథయే ద్భూధః. 97. సాదశేషే. జల
ప్రోణే రనేతస్తి నివిపాచయేత్, దత్వా గుడతులా మేకాం లేహీ
భూతం సముద్ధరేత్. 98. మాక్షికం పిష్పలీతైలం ఔరుబూకం చ
దాపయేత్, కుడపం కుడపం చాత్ర త్వగేలామరిచం తథా. 99.
అర్భుః కాస ముదావర్తం పాండుత్వం శోధ మేవ చ, నాశయే ద్వహ్ని
సాదం చ గుడభల్లాతక స్మృతః. 100.

* దశమూలములు తిప్పతీగ గంటుభారంగి విసుగుపల్లెరు చిత్తమూలము కచ్చు
రము వేయిసల్లజీడివిత్రసములు వీటిని కషాయము పెట్టవలసినది. నాల్గవపాలు మిగిలి
యుండఁగా ఒక్క ద్రోణమాత్రపురసములో నూరుపలముల బెల్లమును వేసి చక్కగా
పక్వమును జేసి లేహముగా అయిన తరువాత దించవలయును. తేనె పిప్పళ్లు ఆముదము
వీనిని నాలుగునాలుగు పలములను, వీలకులు లవంగా పువట్టమిరియములను నాలుగు నాలు
గు పలములను అందు కలిపి పాకముచేసి భక్షించినయెడల మూలరొగము దగ్గు ఉదా
వర్తము పాండురొగము వాపు వీటిని పోగొట్టును. ఇది భల్లాతకగుడమని చెప్పఁబడును.

◀◀ చవ్యాదిఘృతము. ౧◀◀

శ్లో. చవ్యం త్రికటుకం పాతాం ఊరం కుస్తుంబురూణిచ, య
మానీ పిష్పలీమూల ముభే చ బిడసైంధవే. 101. చిత్తకం బిల్వ మభ
యాం పిష్టా సర్పి ద్విపాచయేత్, శక్య ద్వాతానులోమ్యార్థం జాతే
దధ్ని చతుర్థణే. 102. ప్రవాహికాం గుదభ్రంశం మూత్రకృచ్ఛ్రిం పరి
స్రవమ్, గుదవంక్షణశూలం చ ఘృత మేత ద్వ్యపోహతి. 103.

చవ్యము, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, ఆగరుశొంఠి, యవక్షారము, ధనియము
లు, ఓమము, దశమూలములు, బిడాలలవణము, సైంధవలవణము, మారేడువేలు, కరక్కా
యలు వీటిని నూరి నేతిలో పక్వము చేయవలయును. మలవాతముల యూనులోన్య
మునకై పెరుగుకలిపి పక్వమును చేయవలయును. ప్రవాహిక గుదభ్రంశము మూత్రకృ
చ్ఛ్రిము పరిస్రవము గుదశూలము అంక్షణశూలము వీటిని క్షుత్తైలము పోగొట్టును.

◀◀ వ్యోషగర్భం పలాశస్య త్రిగుణే భస్మవారిణి, ౧◀◀

శ్లో. వ్యోషగర్భం పలాశస్య త్రిగుణే భస్మవారిణి,
సాధితం షిబతః సర్విః పతం త్యర్థాం స్వసంశయమ్. 104

మోడుగకట్టలను భస్మముచేసి మూడు కెట్టునీటిలో శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటికల్మమువేసి దానియందు సిద్ధము చేయఁబడిన ఘృతమును త్రాగిన గురవరోగములు నశించును. సం నేహము లేదు.

◀◀ ఉదకపట్టులఘృతము. ౧౯ ▶▶

శ్లో. సత్కారైః పంచకోలై స్తు పలికై స్త్రిగుణోదకే.
సమక్షీరం ఘృత ప్రస్థం జ్వరార్యః స్లీహాకాసనుత్. 105

యవక్షారము పంచకోలములు ఒక్కొక్కపలము తీసికొని మూడురెట్లు నీటిలో సమానముగా పాలను తీసికొని 16 చదవారుపలముల నేయిని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది జ్వరమును మూలరోగమును స్లీహారోగమును దగ్ధము పోఁగొట్టును.

◀◀ సింహ్యమృతఘృతము. ౨౦ ▶▶

శ్లో. పచే ద్వారి చతుర్దోశే కంటకార్యమృతా శతమ్,
తత్రాస్తి త్రిఫలావ్యోషపూతి కత్వక్కులింగకైః. 106
సకాశ్శర్వవిడంగై స్తు సిద్ధం దుర్నామమేహనుత్,
ఘృతం సింహ్యమృతం నామ బోధిసత్వేన భాషితమ్. 107

నాలుగుద్రోణములనీటిలో వాకుడును తిప్పతీగె కరక్కాయలను ఏబడేసిపలము చొప్పున వేసి పక్వముచేసి అందు చిత్రమాలము త్రిఫలము త్రికటుకములు క్రానుగచెక్క లవంగపుపట్ట కొడిసెపాలవిత్రసములు గుమ్ముడు వాయువిడంగములు వీటిని కలిపి అందు సిద్ధముచేసిననేతిని నేవించిన ప్రమేహములు నశించును. ఇయ్యది బోధిసత్వుండను ఋషిచేతఁ జెప్పఁబడిన ఘృతము.

◀◀ సిప్పల్యాద్యతైలము. ౨౧ ▶▶

శ్లో. పిప్పలీం మధుకం బిల్వం శతాహ్వం మదనం వచామ్, కుషం శతీ పుష్కరాఖ్యం చిత్రకం దేవదారు చ. 108. పిష్ట్యా తైలం విసక్తవ్యం ద్విగుణక్షీరసంయుతం, అర్చసాం మూఢవాతానాం తచ్ఛ్రేష్ఠమనువాసనం. 109. గుదనిస్సరణం శూలం మూత్రకృచ్ఛ్చం ప్రవాహికాం, కట్యూరుప్పృషదార్బల్య మానాహం వంక్షణాశ్రయం. 110. పిచ్ఛాస్రావం గుదే శోధం వాతసరోచ్చివినిగ్రహం, ఉత్థానం బహుదోషంచ జయే చ్ఛైవానువాసనాత్. 111. రక్తార్చసా ముపేక్షేత రక్తమాదా స్రవే ద్భిషక్, దుష్టాస్తే నిగ్రహితే తు శూలానాహి వస్థు

గ్గదాః. 112. లాజైః పేయా వీతా చుక్రికదల కేసరోత్పలై స్సిద్ధా,
 హస్త్యస్త్రావంసా తథా బలా పృశ్నివర్ణీభ్యామ్. 113. శక్రక్వాభ
 న్నవిశోవోవా కింవా బిల్వశలాటవః, యోజ్యారక్తార్కసాం తద్వజ్జ్యో
 త్స్నికామూలలేపనం. 114. నవనీత తిలాభ్యాసాత్ కేసరనవనీతశర్క
 రాభ్యాసాత్, దధిసరమధితాభ్యాసాత్ గుదజా శ్వామ్యంతి రక్తవహః.
 115. సమంగోత్పలమోచాహ్వాతిరీటతిలచందనైః, ఛాగక్షీరంప్రయో
 క్తవ్యం గుదజే శోణతాపహమ్. 116.

పిప్పళ్లు యస్టిమధకము మా రేడుపిండెలు సదాపమంగకాయ వస చెంగల్యకోఘ్ను
 కచూరము పుష్కరమూలము చిత్రమూలము దేవదాసు వీటినినూరి రెండురెట్లుపాలను
 కలిపితైలమునుపక్వముచేసి అనువాసనచేసినచో మూలరోగములకు శ్రేష్ఠము. గూదబియ్య
 వెడలుట కూలమాత్రకృచ్ఛ్రము ప్రవాహికమున్న గువాట్లయందును, పిచ్చాస్రాపముమున్న
 గువాట్లయందు దీని నుపయోగింపవలయును. ఇయ్యది పిప్పలాద్యతైలము, రక్తగ్రహణి
 గలరోగులు దీనిని మొదల రక్తమును వెడలించినేవించిన హితకరము. లాజలతోపేయను
 చేసికొనిగాని, పులిచింతాకు నాగకేసరములు నల్లకలువ వీటితో లాజపేయనును చేసికొని
 దానినిత్రాగినచోగాని, కోలపాన్నము త్రవపులగమువీటితోసిద్ధముచేయబడిన లాజపేయ
 ముగానిఅస్త్రాపము నశింపజేయును. కొడిశపట్టక షాయమందు కొంచెముశొంఠిచూర్ణము
 చేర్చిగాని, మా రేడుపిండెల రసమందు శొంఠిచూర్ణమునుచేర్చిగాని రక్తాశ్మస్ఫులందు
 నిస్సంశయముగ వాడవచ్చును. చేదుబీరవేరు అరగదీసి మొలలకు లేపనము చేసినను మే
 లగును. 1 నల్లనువ్వులు వెన్న; 2 తామరపూవులాని కేసరములు చక్కెర నవనీత
 ము; 3 మిగడ పెరుగు తరిచినవెంటనే వేడిగనుండు మజ్జిగ వీనిలో దేనినైనను ఆభ్యా
 సమును జేయుచు వచ్చినచో, రక్తము స్త్రవించు మూలవ్యాధులు హరించును. ముత్త
 వపులగ నల్లకలువ బూరుగు లాడ్డుగు నల్లనువ్వులు రక్తచందనము వీనిని చక్కగా నూరి
 మేకపాలలోకలిపి పిసికి వడియగట్టి లోపలి కిచ్చినయెడల రక్తాశ్మస్ఫులు హరించును.

❖ కుటజశామము. ❖

శ్లో. కుటజత్వక్వలశతం జలద్రోణే విపాచయేత్, అష్టభాగావ
 శిష్టం తు కషాయ మవతారయేత్. 117. వస్త్రపూతం పునః క్వాభం
 పచే ల్లేహత్వ నూగతం, భల్లాతకం షిడగాని త్రికటుత్రిఫలా తథా.
 118 రసాంజనం చిత్రకంచ కుటజస్య ఫలాని చ, వచా మతివిషాం
 బిల్వం ప్రత్యేకం చ సలం పలం. 119. త్రింశత్పలాని గుడస్య చూర్ణీ

కృత్య నిధావయేత్, మధునః కుడపం దద్యా ద్భృత్య కుడపం తథా.
 120. ఏవ లేహ శ్శమ యతి చాఽర్శోరక్తసముద్భవం, వాతికం
 డైత్తికం చైవ శ్లైష్టికం సాన్ని సాతికం. 121. యే చ దుర్నామజా రోగా
 స్తా స్సర్వా న్నాశయ త్యపి, అప్లుపిత్త మతీసారం ఘండురోగమరోచ
 కమ్. 122. గ్రహణీమూర్ధవం కాన్యం శ్వయంధుం కామలా మపి,
 అనుపానం ఘృతం దద్యా న్నధుతక్రం జలం పయః. 123. రోగానీక
 వినాశాయ కౌటజో లేహ ఉచ్యతే.

కొడిసెపట్టు 100పలములు తీసికొని ఒకద్రోణపు నీటిలో పక్వముచేసి ఎనిమిద
 వపాలు మిగిలినప్పుడు ఆకషాయమును దింపవలయును. తరువాత దానిని వడియకట్టి
 మఱల ప్రాయ్యమీదఁ బెట్టి 30 పలములు బెల్లము వైచి లేహమువలె నుడికించి ముద్దకట్ట
 గనే నల్లజీడివిత్రనములు వాయువిడఁగములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కరక్కాయ
 లు తాడియసిరికలు రసాంజనము చిత్రమూలము కొడిసెపాలపండ్లు వస ఆతివస మా
 రేడుపిండెలు వీటిని ఒక్కొక్కపలమును చూర్ణించి 4 పలములచొ॥ నెయ్యిని తేనెను
 కలిపి నేవింపవలయును. ఇయ్యది మూలరోగములు పైత్యరోగములు మున్నగువానిని పోఁ
 గొట్టును. ఇయ్యది కుటజలేహుఁ డీనికి నెయ్యి తేనె మజ్జిగ నీళ్లు పాలు అనుపానము
 లు. రోగముల నన్నిటి నిది పోగొట్టును. ఇది అప్లుపిత్తము అతిసారము ఘండురోగము
 అనోచకమును పోగొట్టును.

◀◀ కుటజరసక్రియా. ౧౧ ▶▶

శ్లో. కుటజత్వవో విపాచ్యం శతపలమార్ద్రం మహేంద్రసలిలేన,
 యావ త్స్యా దరసం తద్ద్రవ్యం స్వరస స్తతో గ్రాహ్యః. 124. మో
 చారసః సమంగా ఫలినీ చ పలాంశిభి స్త్రిభి స్తై శ్చ, వత్సకబీజం
 తుల్యం చూర్ణీకృత మత్ర దాతవ్యమ్. 125. పూతోత్కృధిత స్సాన్ద్రః
 సరసో దర్షప్రలేపనో గ్రాహ్యః, మాత్రాకాలోఽహితా రసక్రియైషా
 జయ త్యస్సక్సాప్యమ్ 126. ఛాగలీవయసా యుక్తా పేయా మండేన
 వా యథాగ్నిబలమ్, జీర్ణాషధ శ్చ శాలీ స్వయసా ఛాగేన భుంజీత. 127.
 రక్తగుదజాతిసారం శూలం సాస్పృశ్యజో నిహన్త్యాశు, బలవచ్చు రక్త
 పిత్తం రసక్రియైషా హ్యుభయభాగమ్. 128.

పచ్చికొడిసెచెక్కను నూరుపాములు తెచ్చి ఆకాశము నుండిపడిన నీళ్లతో ప
 క్వముచేసి నీరులేకుండా పోయినప్పుడు అప్పుడు స్వరసమును తీసికొనవలయును. బూరు
 గువేరురసము ముత్రవపులగరసము ప్రేంఖణరసము వీటి నొక్కొక్కపలమును కొడిసెపా
 లవిత్తనములను ఒకపలమును చూర్ణముచేసి వైదానిలో కలపవలయును. వస్త్రముతో
 వడియంగట్టి గట్టిపడిన పిమ్మట దానిని మాత్రము కాలమును అనుసరించి నేవింపవలయు
 ను. ఈరసక్రియ మూలరోగములను పోగొట్టును. మేకపాలలో చేర్చినదిగాని మంక
 నుతో చేర్చినదిగాని అయిచో వేయను బలానుసారముగా నిందు త్రాగుట మంచిది.
 ఔషధము జీర్ణమైనపిమ్మట వరియన్నమును మేకపాలతోఁ దినవలయును. రక్తాతిసార
 ములు, అతిసారములు మున్నగున వన్నియును దీన నశించును.

◀ ౯ కుటజాదిఘృతము. ౯ ▶

శ్లో. కుటజఫలవల్కులకేసర నీలోత్పలలోధ్రధాతకీకల్కైః, సిద్ధం
 ఘృతం విధేయం శూలే రక్తార్షణాం భీషజా. 129.

కొడిసెపాలపండుపట్ట నాగకేసరములు నల్లకల్వలు లొద్దుగ ఆశువు పీటితో
 చేసిన కల్కముతో సిద్ధముచేసిన నేతిని రక్తార్కోరోగపు శూలలయందు వైద్యుఁడు
 ఉపయోగపెట్టవలయును.

◀ ౧౦ చాంగేరిఘృతము. ౧౦ ▶

శ్లో. అవాక్షుష్పీ బలాదార్వీ పుశ్నిపణ్ణీ! త్రికంటకమ్, న్య
 గ్రోధోదుంబరాశ్వత్థ శృంగా శ్చ ద్విపలోన్మితాః. 130. కషాయ
 వష పేష్యస్తు జీవస్తీ కటురోహణీ, విష్పలీ పిష్పలీమూలం మరి
 చం దేవదారు చ. 131. కలింగం శాలలీపుష్పం వీరా చందన
 మంజనం, కట్ఫలం చిత్రకం ముస్తం ప్రియం గ్వతివిషే స్థిరా. 132.
 పద్మోత్పలానాం కింజల్కో సమంగా సనిద్ధిగా, బిల్వం మోచరసం
 పాతా భాగా స్సుస్యః కార్షికాః పృథక్. 133. చతుఃపస్రసృతం
 ప్రస్థం కషాయ మవతారయేత్, త్రింశత్పలాని తు ప్రస్థో విజ్ఞయో
 ద్విపలాధికః. 134. సునిషణ్ణకచాంగేర్యోః ప్రస్థాద్వా స్వరసస్య చ,
 సర్వై రేతై ర్యథోద్దిష్టైః ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 135. ఏత దర్శ
 స్వతీసారే త్రిదోషే రుధిరస్రతో, ప్రవాహణే గుదభ్రంశే పిచ్ఛాసు
 వివిధాసు చ. 136. ఉతానే చాపి బహుశః శోధశూలగుదామయే,

అంత్రగ్రహే మూఢవాతే మందాగ్నా వరుచా వపి. 137. ప్రయోజ్యం విధివ త్సర్పిః బలవర్ణాగ్నివర్ధనం, వివిధే వ్యన్నపానేషు కేవలం వా నిర త్యయం. 138.

బ్రహ్మాండం ముత్తపపులగము ప్రానిపనుపు కోలపాన్న త్రిటుకములు మట్టివేళ్లు మేడివేరు రావివేరు వీటిని రెండురెండు పలముల వొక్కసాయమును చేయవలయును. పిమ్మట తిప్పతీగ కటుకరోహిణి పిప్పలి మోడి మిరియములు దేవదారువు కొడి సెపాఃవిత్తులు బూరుగుపువ్వు క్షీరకాకోలి రక్తచందనము రసాంజనము నేలగుమ్మడి చిత్రమూలము తుంగము ప్లబు ప్రేఖణము అతివస కర క్కాయ తామరకింజల్కములు నల్లకలువకింజల్కములు మంజిష్ఠము వాకుడువేళ్లు మారేడుపిండెలు బూరుగురసము అగరుశొంఠి ఒక్కొక్కరన్నము చొప్పన గ్రహించి నాలుగు ప్రస్థముల కసాటమును ఒక ప్రస్థమునుగా దిగగాచి దించి పులిచెంచలము పులిచింతెలకుయొక్కరసమును రెండు ప్రస్థములను కలిపి ఒక ప్రస్థము నేతని పక్వము చేయవలయును. ఈఘృతము మూలరోగములను త్రివిధములగు రుద్ధిగస్తావములను గుండభ్రంశము పిచ్చు, మున్నగువానిని పోగొట్టి అగ్ని నుద్దీపింప జేయును. అనేక విధములగు అన్నపానములయందు ఇయ్యది యొక్కటియే హితకర మగును.

❖ ❖ ❖ ఖార పాకము ❖ ❖ ❖

శ్లో. ప్రశస్తేహని నక్షత్రే కృతమంగలపూర్వకమ్, కాలముష్ణక మాహృత్య దగ్ధ్యా భస్మ సమాహారేత్. 139. ఆఢకం త్వేక మాదాయ జలద్రోణే పచే ద్విషక్, చతుర్భాగావశిష్టేన వస్త్రపూతేన వారిణా. 140. శంఖచూర్ణస్య కుడపం ప్రక్షిప్య విపచే త్పునః, శనైశ్శనైస్తు మృద్వగ్నా యావ త్సాంద్రతను ర్భవేత్. 141. సర్జికాయవశూకాభ్యాం శుంఠీమరిచపిప్పలీ, వచాచాతివిషా చైవ హింగుచిత్రకయోస్తథా. 142. ఏషాం చూర్ణాని నిక్షిప్య పృథక్త్వేనాప్యమాషకమ్. దర్వాస్య సంఘట్టితం చాపి స్థాపయే దాయసే ఘటే. 143. ఏష వహ్నిసమః ఖారః కీర్తితః కాశ్యపాదిభిః. తోయే కాలకముష్కకస్య విపచే ద్భస్మాఢకం షడ్గుణే, పాత్రే లోహమయే దృఢే విపులధీర్దర్వాస్య శనై ర్ఘట్టనమ్. 144. దగ్ధ్యాగ్నా బహుశంఖనాభిశకలాన్ పూతావశేషే క్షిపేత్, యద్యేరండజ నాల మేష వహతి ఖారో

వరో వాక్చతాత్. 145. ప్రాయ స్త్రీభాగ శిష్టే స్తి న్నచ్చవైచ్చి
 ల్యరక్తతా, సంజాయతే తదా స్రావ్యం ఊరాంభో గ్రాహ్య మి
 వ్యతే. 146. తుర్యేణాప్తమ కేన షోడశ భవే నాంచేన సంప్ర్యా
 హితో, మధ్యశ్చేష్టిత క్రమేణ విహితః ఊరోదకా చ్చుఖ
 కః. 147. నాతిసాంద్రో నాతితనుః ఊరపాక ఉదాహృతః, దుర్నామ
 కాదా నిర్దిష్టః ఊరోయం ప్రతిసారణః. 148. వానీయో య స్తు గుల్త
 దా తం వారా నేకవింశతిం, స్రావయేత్ పద్మణే తోయే కేచి దాహు
 శ్చతుర్గుణే. 149.

శుభవాసరమునందు నల్లపువ్వుల మొక్కచెట్లు సమూలము గా నెండించి నువ్వు
 కంపతో తగులఁబెట్టి ఆభస్మమును తీసి యుంచుకొనవలయును. ఒక అధకమును ద్రవ్య
 మును ద్రోణపునీటిలో ప్వముచేసి నాలుగవపాలు మిగిలి యుండునప్పుడు వడియకట్టి
 ఒక ప్రస్థము శంఖచూర్ణమునందుపోసి చక్క గా నుడక బెట్టి నన్ననిసెగను గట్టిపడునం
 తవఱకు నుంచి సజ్జక్షారములను శొంఠిమిరియములు పిప్పళ్లు వన అతివన ఇంగువ చి
 త్రమూలము పీటిని చూర్ణములను ప్రత్యేకముగా నెన్నిదియొన్ని మాచములచొప్పన
 వేసి కలియఁబెట్టి ఒక కుండలో నుంచి నేవింపవలయును. ఇయ్యది వహ్నిసమ
 మగు ఊరము. కాశ్యపుఁడు మన్నగువారిచేత నిదికొనియాడఁబడినది.

పైని చెప్పఁబడిన మొక్కపుసమూలక్షారము ఒక అధక ప్రమాణము ఆరుఅధక
 ముల నీళ్లలోకలిపిభృడమయిన లోహసాత్రయందుకాచుచు తెడ్డుతోకలియపెట్టుచుం
 డవలెను. ఆగ్ధాగము ఇగిరిన సిమ్మట వడియగట్టి అందు శంఖనాభులభస్మము చేర్చి దా
 నిని కొంచెము ఆముదములో కలిపి మొలలకు లేపనము చేసినయెడల యూడి వడిపో
 వును. దీనిని రెండునిమిషముల కాలముకన్న ఎక్కువ నుంచరాదు. సామాన్యముగ మూ
 డవవంతు జలము మిగులునట్లు కాచిన ఊరోదకము గ్రహించతగినది. ఈఊరోదకము
 నందు మూడవవంతు శంఖనాభుల చూర్ణము కలిపిన సంప్ర్యాహ మనియు, ఎనిమిదవ
 వంతు కలిపిన మధ్యమ మనియు, పదహారవవంతు కలిపిన శ్రేష్ఠమనియు శంఖఊ
 రోదకమునకు పేరు. ఊరపాకము మిక్కిలి చిక్కగను మిక్కిలి పలుచగను నుండరా
 దు. దీనినిమూలరోగముఃయందు ప్రతిసారణక్షారముగ వాడవగును. గుల్తాదులందు ఊరో
 దకము వాడునెడల శంఖనాభుల చూర్ణము కలుపకుండ ఆరురెట్ల ఉదకము చేర్చి ఇరు
 వదియొక్కమారులు వడపోసి ఇవ్వవలెను. కొందరు నాల్గురెట్లు నీళ్లు చేర్చవలె నని
 చెప్పుచున్నారు.

❖ ఊరనూత్రము. ❖

శ్లో. భావితం రజనీచూర్ణైః స్నుహీచూర్ణం పునఃపునః, బంధనా
త్సుధృఢం సూత్రం చిన త్యర్శోభగందరం. 150. ప్రాగ్దక్షిణం తతో
వామం పృష్ఠజం చాగ్రజం క్రమాత్, పంచతిక్రేన సున్నేవ్యా దహే
త్ ఊరేణ వహ్నినా. 151. వాతజం శ్లేష్మజం చార్యః ఊరేణాస్త్ర
జపిత్రజే, మహాంతి తనుమూలాని చిత్రైవ బలిన్ దహేత్. 152.
చర్మకీలం తథా చిత్యా దహే దశ్వతరేణవా, పక్వజంబూపమో వర్ణః
ఊరదగ్ధః ప్రశస్యతే. 153.

దారము నొకదానిని గాజుపాత్ర లో నుంచి దానిపైని కొద్దిగా పసుపుచూర్ణము ను వేసి కొండజెముకుపాలను దారము మునుగునట్లుగా పోయుచు విడుదినములు భావనచేయవలెను. ఇట్లు భావనచేయబడిన దారముతో మొలలను కట్టి బిగించవలెను. దీనివలన మొలలు తెగి పడిపోవును. ఇట్లు చేయునప్పుడు ముందుగా తూర్పువైపుననున్న మొలకును చివరను అండకోశమునకు ముందునుండు మొలకును దారిము బిగించవలెను. ఒకటి తెగిపడి పిదప రెండవదానికి కట్టవలె గాని అన్ని మొలలకు ఒకేపద్ధత్యము కట్టకూడదని వృద్ధవైద్యమతము. వాతార్కస్సుకు శ్లేష్మార్కస్సుకు నీకీత్య జేయునపుడు పంచతిక్రమృతము ముందుగా కొన్నిదినములు నేవించజేసి పిదపఊరము, అగ్ని అనువానిచే చికిత్స జేయవలెను. రక్తార్కస్సునకు పిత్తార్కస్సునకు ఊరకర్మయ్యుక్తము. అగ్నికర్మ చేయరాదు. రోగి బలమం దున్నయెడల మొలలను శస్త్రముచే ఛేదించి అగ్నికర్మను గాని ఊరకర్మను గాని ప్రయోగించనగును. ఊరముచే కాల్యబడిన మొలలు ఊడిపడిన తర్వాత పండిన నేరేడుపండుచాయ గలిగియున్నయెడల చక్కగా రోగము నివర్తయైనట్లు గ్రహించవలెను. లేనిచో మరల కొన్నిదినములవరకు ఊరలేపనముచేయుచుండవలెను. అండకోశమునకు ముందునుండు మొలలకు అగ్నికర్మచేసినయెడల పండశ్యము తటస్థించును. గనుక దానికి ఊరాదికర్మలే యుక్తములు.

❖ ప్రతిసారణీయఊరప్రయోగవిధి. ❖

శ్లో. గోజీ శేఫాలికాపత్త్రై రర్చ స్సంలిప్య లేపయేత్, ఊరేణ
వాక్యతం తిషేత్ యంత్రద్వారం విధాయ చ. 154. తచ్చాపనీయ
వీక్షేత పక్వజంబూఫలోపమం, యది చ స్వాత్తతో భద్రం నోచే
న్లింపే త్తథా పునః. 155. తత్తుషాంబు ప్లుతం సాజ్యం యష్టికల్పేన

లేపయేత్, న నిమ్నం తాళవర్ణాభం వహ్నిదగ్ధం స్థితాస్మజం. 156
 సిర్వాప్య మధుసర్పిభ్యాం వహ్నిసంజాత వేదనాం, సమృద్ధగ్ధేషు గోక్షీ
 రీప్లక్షచందనగైరికైః. 157. సామృతై స్పర్పిషా యుక్తై రాలేపం కార
 యే ద్ధిషక్, ముహూర్త ముపవేశ్యా సా తోయపూర్ణైకభాజనే. 158.
 ఊర ముష్ణాం బునా పాయ్యం విబంధే సూత్రవర్పసాః, దాహే వస్వా
 దిజే లేపః శతధౌతేన స్పర్పిషా. 159. నవాన్నం మాషతక్రాది సేవ్యం
 పాకాయ జానతా, విబే ద్రవణవిశుద్ధ్యర్థం వరాక్వాథం సగుగ్గులుం.
 160. జీర్ణశాల్యన్న ముద్గాతివశ్యం తిక్తాజ్యసైంధవం, రూఢసర్వవ్రణం
 వైద్యః ఊరం దత్వా చ వాసయేత్. 161. సిప్పల్యాద్యేన తైలేన
 సేవే ద్దీపనపాచనం,

బ్రౌంక వావిలి ఆకులయొక్క రసముచేత మొలలను బాగుగా రుద్ది పైన
 ఊరమును లేపనము చేసి ఉన్నివస్త్రముచేత గుదసానము కప్పి రెండునిమిషములకాల
 ముంచి తీసి వేయవలెను. అప్పుడామొలలు పండిన నేరేడుపండుచాయ గలిగి యుండును.
 అట్లుండకభిన్నవర్ణముగా నున్నయెడల తిరిగి పైజెప్పినరీతిని ఊరప్రయోగము చేయవలెను.
 ఇట్లుచేయుటచేత మొలలు నల్లబడును. తరువాత మొలలందు మంట తగ్గుటకై యష్టి
 మధుకపు కల్కములో ఘృత కాంజీకములు కలిపి పూయవలెను. దోషవివర్తియైన మొలలు
 నల్లనై యుండును. వానికి లేన నెయ్యి పూసిన హరించును. లేక తవక్షీరి జావ్విపట్ట
 గైరిక రక్తచందనం తిప్పతీగ దీనికల్కమును నేతితో పూయవలెను. నేడిఅన్నమును మి
 నుములు మజ్జిగ యివి ఇందు పథ్యములు. రోగము పూర్తిగ కుదిరినను మరీకొంతకాలము
 సిప్పల్యాదితైలముతో అనువాసనప స్తి నిచ్చుచు దీపనపాచనాదులను నేవించుట యొక్క
 మని యందురు.

—ॐ అగ్నిముఖలోహము. —

శ్లో. త్రివృ చ్చిత్రక నిర్గుండీ గ్నుహీ ముండతికా జ్జటాః, ప్రత్యే
 కశోష్టపలికాం జలద్రోణీ విపాచయేత్. 162. పలత్రయం విడంగస్య
 వ్యోషా త్కర్షత్రయం పృథక్, త్రిఫలాయాః పంచపలం శిలాజతుపలం
 స్యనేత్. 163. దివ్యోషధిహతస్యాపి వైకంకతహతస్య వా, పలద్వాద
 శకం దేయ రుక్మం లౌహస్య చూర్ణితమ్. 164. పల్లె శ్చతుర్వింశతిభిః
 మధుశర్కరయో ర్యుతం, ఘనీభూతే సుశీతే చ దాపయే దవతారితే.

165. ఏత దగ్నిముఖం నామ దుర్నామాంతకరం పరం, సమమగ్నిం కరో త్యాశు కాలాగ్నిసమతేజసం. 166. పర్వతా అపి జీర్ణంతి ప్రాశనా దస్య దేహినః, గురువృష్యాన్నపానాని పయోమాంసరసో హితః. 167. దుర్నామపాండుశ్వయఘ కృష్ణస్త్రీహేలా దరాఃపహం, అకాలఃపితం చైత దామవాత గుదామయం. 168. న స రోగో స్తియం చాపి న నిహన్యా దిదం క్షణాత్, కరీరకాంజికాదీని కకారాదీని వర్జయేత్. 169. సవ త్యతో న్యథాలాహం దేహా త్కీర్ణం చ దుర్జరం.

తెల్లతెగడ చిత్రమూలము వావిలి జెముడు జటామాంసి ఎన్నిదెన్నిదిపలములుచో॥
 ఒకద్రోణము నీటిలో షకము చేయవలయును.

వాయువిడంగములు నీ పలములు శొంఠి మూడుకర్పములు నల్ల మిరియములు సిప్పళ్ళు త్రిఫలములు అరపలము శిలాజిత్తు ౧ పలము వీటినికలిపి దివ్యోపధులచేత హ తముచేసిన రుక్మలోహచూర్ణమును 16 పలములును పైసీటిలోకలపవలయును. గట్టిప డిన పిమ్మట దింపి చల్లార్చి 24 పలముల తేనెను చక్కెరను కలిపి నేవింపవలయును.

ఇయ్యది అగ్నిముఖమును చూర్ణము. ఇది మూలరోగములనుపోగొట్టును. అగ్నినుద్ది సింపచేయును. ఈచూర్ణమును నేవించినవారు రాశ్యను భుజించినను జీర్ణముకాగల శక్తి నొందెదరు. బలకరములైన వృష్యములును అన్న పానములును పాలుమాంసము మున్నగునవి ఇందుహితములు. ఇయ్యది మూలరోగము పాండురోగము స్త్రీహ కుష్ఠు అర్భు ఉదరరోగ ములు అసమయములలో తలనెఱియుట, ఆమవాతము గుదామయము మున్నగు వానిని కూడ పోగొట్టును.

ఇంతయేల? దీనగుదుఅని రోగ మేలేదు. ఈయాపధమును నేవించుకాలమునందు శరీరము కాంజికము మున్నగు కకారము మొదలుగల పదార్థములను త్యజింపవలయును. అట్లు త్యజింపనిచో దేహమునుండి లోహముయొక్క మైల స్రవింప నారంభించును. ఇయ్యది అత్యంతము దుర్భరమైంది.

☞ భల్లతకలేహము. ☞

శ్లో. చిత్రకం త్రిఫలా ముస్తం గ్రంధికం చవికా మృతా, హ స్తిపిప్పల్యపామార్గ నండోత్పలకుతేరకాః. 170. ఏతాన్ చతుష్పలాన్ భాగాన్ జలదోషణే విశాచయేత్, భల్లతకసహస్రే ద్వే చిత్వా తత్రైవ దాపయేత్. 171. తేన పాదావశేషేణ లోహపాత్రే పచే ద్భిషక్, తులార్థం తీక్ష్ణలోహస్య ఘృతస్య కుడపద్వయం. 172. త్యూషణం

త్రిఫలా వష్ణి సైంధవం బిడమూద్భిదం, సౌవగ్గులవిడం గాని పలికాం
 శాని కల్పయేత్ . 173. కుడపం వృద్ధదారస్య తాలమూల్యా స్తశ్చై
 వచ, సూరణస్య పలా న్యుష్టౌ చూర్ణం కృత్వా వినిక్షిపేత్ . 174. సిద్ధే
 శీతే ప్రదాతవ్యం మధునః కుడపద్వయః, ప్రాలిరోభీజనకాలే చ తతః
 ఖాదే ద్యధాబలం. 175. అశ్శాంసి గ్రహణీదోషం పాండురోగ మరో
 చకం, క్రిమిగుల్మశ్చ రీమేహాశ్శూలం చాశు వ్యపోహతి. 176. కరోతి
 శుక్రోపచయం వలీపలితనాశనం, రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం సర్వరోగహ
 రం పరం, రసస్తు పాదిక స్తుల్యా విడంగ మరిచాభ్రీకాః. 177. గంగాపా
 లంకజరసే ఖల్వయిత్వా వునఃపునః, రక్తిమాత్రా గుదారోభీష్ణీ వష్ణే
 రత్స్యర్థదీపనీ. 178. వేగావరోధ శ్రీ పృష్ఠయోనముత్కటకాసనం, యథా
 స్వం దోషలం చాన్న మర్శనః పరిపర్జయేత్ . 179.

చిత్రమూలము త్రిఫలము తుంగము స్థలు చవ్యము తిప్పతీగె వినుగుపిప్పళ్లు ఉ
 త్తరేణుము త్తవపులగము కమలములు తుమికి వీటిని నాలునాలు పలముల నొక్కద్రోణ
 ము నీటిలోపక్వము చేసి రెండువేల నల్లజీడివి త్తనములను ముక్కలు చేసి అందుపోసి నా
 ల్లవపాబు మిగులునట్లుగా లోహపాత్రలో పక్వము చేయవలయును. అందు ఆకృతలా
 ప్రమాణము లోహాస్థము రెండుకుడపసులు ఆవునెయ్యి త్రికటుకములు చిత్రమా
 లము సైంధవల విణబిడాలలవణములు ఉద్భిదలవణము సోపర్పలవణము వాయవిడంగములు
 ఇవి ఒక్కొక్కపలము పెద్దమానుచెక్క నెలతాడి వీనిచూర్ణము ఒక్కొక్క కుడపము అడ
 వికందచూర్ణము రి పలములు తేనె చేర్చి నేవించినచో సమ స్తమూలరోగములు గ్రహ
 ణి పాండు ఆరోచకము క్రిమిగుల్మశ్చ రీమేహరోగములును హరించును. ఇది యు త్తమర
 సాయనము. శుద్ధియైన రసము 2 మాషములు వాయవిడంగములు మిరియాలు సిందూరము
 ఇవి ఆరేసిపలములు గంగారావియాకుల పసులలో నూరి నేడుదినములు గుంజా ప్రమాణ
 ము నేవించినచో అగ్ని దీపనము గల్గి మూవ్యాధి హరించును. మలమూత్రాదుల వేగము
 నిరోధించుట, శ్రీ సంభోగము, స్వారిచేయుట, కఠినాసనములఁ గూర్చుండుట, విరుద్ధా
 హరనేవనము, ఇయ్యవిమూలవ్యాధిగలరోగికి పనికిరావని తెలియునది.

ఇది చక్రదత్తయందు ఆరోగ్యోగాధికార ప్రకరణము మ గినినది.

౩. అగ్నిమాంద్యాధికారము.

శ్లో. సమస్య రక్షణం కార్యం విషమే వాతనిగ్రహః,
తీక్షణే పిత్తసత్తీకారో మందే శ్లేష్మవిశోధనమ్. 1

అవ. అగ్నిమాంద్యము నీచ్రకరణమునఁ జెప్పుచున్నాఁడు. —

జఠరాగ్ని సమయముగా నున్నయెడల తగ్గిపోకుండునట్లు రక్షణ చేయవలయును. హెచ్చుతక్కువలుగా నున్నయెడల వాతమును పోఁగొట్టవలయును. మిక్కిలి యధికముగా నున్నయెడల పిత్తమును పోఁగొట్టెడి చికిత్సలను చేయవలయును. మందముగా నున్నయెడల కఘమును పోఁగొట్టుటకు యత్నింపవలయును.

◀ హింగ్వష్టకచూర్ణము. ౨ ▶

శ్లో. త్రికటుక మజమోదా సైంధవం జీరకే ద్వే,
సమధరణధృతానా మష్టమో హింగుభాగః. 2

ప్రథమక బలభుక్తం సర్పిషా చూర్ణ మేతత్,

జనయతి జఠరాగ్నిం వాతరోగాం శ్చ హన్యాత్. 3

అవ. హింగ్వష్టకమును చెప్పుచున్నాఁడు. —

శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, వామము, సైంధవలవణము, నల్లజీలకఱ్ఱ, తెల్లజీలకఱ్ఱలను సమానభాగములుగా తీసికొని ఎనిమిదవపాలు పొంగించిన ఇంగువను చేర్చికొని చూర్ణము చేయవలయును. ఈచూర్ణమును భోజనకాలమునందు మొదటిముద్దలో చేర్చికొని నేతితోఁగూడ భక్షించవలయును. ఇయ్యది జఠరాగ్నిని పుట్టించును. వాతరోగములను కూడ నశింపజేయును.

◀ శొంత్యాదిచూర్ణము. ౪ ▶

శ్లో. సమయవశుకా మహశాషధచూర్ణం లీఢం ఘృతేన గోస
న్దే, కరుతే త్సుధాం సుఖోదకవీతం సద్యో మహశాషధం వైకమ్. 4.
అన్నమండం పిబే దుష్ణం హింగుసౌవర్చలాన్వితమ్, విషమోఽపి సమ
స్తేన మందో దీప్యేత పావకః. 5. త్సుద్భోధనో వస్తివిశోధన శ్చ ప్రా

ణప్రద శ్లోణితవర్ధన శ్చ, జ్వరాపహారీ కఫపిత్తహంతా వాయుం జయే దప్టగుణో హి మండః. 6.

యవక్షాగము, శొంఠి సమానభాగములు తీసికొని చూర్ణముచేసి ఆవునేతితో కలిపికొని ప్రాతఃకాలమునందు నేవించినయెడల గాని, కేవలము శొంఠిచూర్ణమును మాత్రమే తిని మంచితీర్థమును త్రాగినను గాని ఆకలి పుట్టును. పొంగించిన ఇంగున, సౌవర్చలవణములను చేర్చిన అన్నపుగంజిని వేడివేడిగా త్రాగినయెడల హేచ్చుతగ్గులు గాను సమానముగాను మందముగాను నున్న జఠరాగ్ని నుద్దీపించును. (అనఁగా వృద్ధిపొందించు ననుట) ఈగంజికి ఈక్రింది ఎనిమిదిగుణములు కలవు. 1 ఆకలినిపుట్టించును, 2 వస్తులను నిర్మలము చేయును, 3 ప్రాణముల నిచ్చును, 4 రక్తమును వృద్ధిపొందించును, 5 జ్వరమును పోఁగొట్టును, 6 కఫమును పోఁగొట్టును. 7 పిత్తమును నశింపచేయును, 8 వాతమును జయించును.

❁ తీక్షణాగ్ని దీకీర్తన. ❁

శ్లో. నారీక్షీరేణ సుయుక్తాం పిబే దాదుంబరీం త్వచమ్, ఆభ్యాం వా పాయసం సిద్ధం పిబే దత్కగ్ని శాంతయే. 7. యత్కించి ధ్గురు మే ధ్యం చ శ్లేష్మకారి చ భేషజమ్, సర్వం త దత్యగ్నిహితం భుక్త్వా ప్రస్వ పనం దివా. 8. ముహూర్తు హు రజ్జేర్దేఽపి భోజ్య మస్యోపకల్పయేత్. నిఠింధనోంతరం లభ్యాయథై నం న నిపాతయేత్. 9. విశ్వాభయాగుడూ చీనాం కషాయేణ షడూషణమ్, పిబే చ్చేష్ట్యణి మందేగ్నై త్వక్వత్ర సురభీకృతమ్. 10. పంచకోలం సమరిచం షడూషణ ముదాహృతమ్.

మేడిచెక్కను కర్ణప్రమాణముగ కల్కముచేసి చనుబాలతో కలిపి త్రాగవలయును. లేక మేడిచెక్కను చనుబాలు వీటితో తయారుచేయబడిన పాయసము నైనను త్రాగినయెడల ఆధికమగు జఠరాగ్ని తగ్గి నోవును. గురుత్వమును కల్పించునదియును, మేధ్యమును కఫమును కలిగించునదియు నగు నౌషధములు అన్నియును అత్యధికమగు జఠరాగ్నికి హితకరము లగును. ఇట్టులే భుజించి నిద్దురపోవుటయును హితకర మగును. జీర్ణము కాకయున్న ప్పటికిని ఈరోగము గలవానికి మాటిమాటికి భోజనము పెట్టుచుండవలయును. ఇట్టిరోగులకు భోజనము నీయకున్నయెడల జఠరాగ్నికి తగినయాహుతిలేక, ప్రాణములనే హరింపఁజూచును. శొంఠి, కరకకాయ, తిప్పతీగ వీటిని కషాయము బెట్టి నాలవవంతు షడూషణ చూర్ణమువైచి త్రాగినయెడల శ్లేష్మము హరించి ఆకలిక బుట్టించును. దీనిని అవంగపుపట్ట, దాల్చినచెక్కవేసి పరిమళింపఁజేసి తీసికొనవచ్చును.

ఇట్లైన కథముచే మందమైన అగ్ని దీపించును. పిప్పళ్లు, మోడి, చవ్వమను ద్రవ్యము, చిత్రమాలము, శొంఠి, మిరియములు ఇయ్యవి షడూషణము లని చెప్పఁబడును.

హరితకీయోగము.

శ్లో. హరితకీ భక్ష్యమాణా నాగరేణ గుడేన వా, సైంధవోప హితా వాపి సాతత్యేనాగ్నిదీపనీ. 12. సింధూత్థవధ్య మగధోద్భవ వహ్నిచూర్ణ ముస్థాంబునా పిబతి యః బలునప్తవహ్నిః, తస్యామిషేణ సస్ఫుతేన వరిం నవాన్నం భస్తిభవ త్యశనమాత్ర మిహ క్షణేన. 13. సింధూత్థ సింగుత్రిఫలాయమానీ వ్యోమై ర్గుడాంశై ర్గుడకా స్ప్రికు ర్వాత్, తై ర్భక్షితై స్త వ్రష్టి మివాపుషవన్నా భుంజిత మందాగ్ని రపి ప్రభూతమ్. 14. విడంగభల్లాతకచిత్రకామృడాః సనాగరా స్తుల్య గుడేన సర్పిషా, నిహంతి యే మందహుతాశనా నరాః భవంతి తే బాడబతుల్యవహ్నయః. 15. గుడేన శుంఠీ మధవోపకుల్యాం పథ్యాం తృతీయా మథ దాడిమం వా, ఆమే వ్యజ్జీర్ణేషు గుదామయేషు వర్షో విబంధేషు చ నిత్య మద్యాత్. 16. భోజనాగ్రే హితం హృద్యం దీప నం లవణార్ద్ర కం, అగ్నిసందీపనం హృద్యం జిహ్వకంఠవిశోధనమ్. 17.

అవ. అగ్నిదీపకములగు నౌషధములఁ జెప్పుచున్నాఁడు:— శొంఠితోగాని బెల్లముతోగాని సైంధవలవణముతోగాని కలిపిభక్షింపఁబడిన కరకకాయ ఎల్లప్పుడును జల రాగ్నిని దీపింపఁజేయును. సైంధవలవణము కరకకాయ పిప్పళ్లు చిత్రమాలము వీటిని చూర్ణముచేసి దానిని వేడినీళ్లతో కూడ కలిపి అగ్నిమాండ్యము కలవాఁడు త్రాగినయెడల, నేయి మాంసములు చేర్చిన క్రొత్తయన్న మైనప్పటికిని ఒక్కతఱులులో భస్మమై పోవును. సైంధవలవణము, పొంగించిన ఇంగువ, కరకకాయ, తాడి, ఉసిరిక, ఓమము, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీని నన్నిటిని సమానభాగములను తీసికొని వీనియన్నిఁటితో సమానమగునట్లు బెల్లమును చేర్చి మాత్రలను చేయవలయును. ఈమాత్రల నగ్నిమాండ్యముగలరొగి భక్షించినయెడల మిక్కిలి ఆకలికలిగి భుజింపగలఁడు. వాయూ విడంగములు నల్లజీడిచిత్తనములు చిత్రమాలము తిప్పతీగ శొంఠియును పలమపలము తీసికొని వీనియన్నిఁటితో సమముగా బెల్లమును, నేతిలోకలిపి మాత్రలనుచేసి భక్షించినయెడల అగ్నిమాండ్యము గ రొగి బడబాగ్నితో సమమగు జలరాగ్ని కలవాఁడగును. బెల్లముతోకూడ కలిపిన శొంఠినిగాని, లేక పిప్పళ్లనుగాని, కరకకాయచూర్ణమును గాని, దాడిమఫలమునుగాని, ఆమరోగములయందును, అజీర్ణ రొగములయందును,

గుదస్థానపురోగములు కలిగినప్పుడును ప్రతినిత్యమును భక్షణనేయుచుండవలయును. భోజనమునకు ముందుగా వీనిని భుజింపవలయును. ఉప్పును, అల్లపుముక్కలను భోజనమునకు ముందుగాభక్షించిన జిహ్వకంఠవిశోధనమును చేయును.

శార్దూలకాంజికము.

శ్లో. కపిత్థబిల్వచాంగేరీ మరిచాజాజిత్రకైః, కఫవాతహారో గ్రాహీ ఖండో దీపనపాచనః. 18. పిప్పలీం శృంగబేరం చ దేవదారు సచిత్రకమ్, చవికాం బిల్వపేళీం చ అజమోదాం హారితకీమ్. 19. మహాపథం యమానీం చ ధాన్యకం మరిచం తథా, జీరకంచాపి హింగుం చ కాంజికం సాధయే ద్భిషక్. 20. ఏష శార్దూలకో నామ కాంజికోఽగ్నిబలప్రదః, సిద్ధార్థతైలసంభృష్టో దశరోగాన్ వ్యపోహతి. 21. కాసం శ్వాసమతీసారం పాండురోగం సకామలమ్, ఆమం చ గుల్మశూలం చ వాతగుల్లం సవేదనమ్. 22. అర్చాంసి శ్వవధుం చైవ భుక్తే పీతే చ సాత్త్వత్రైః, క్షీరపాకవిధానేన కాంజికస్యాపి సాధనమ్. 23.

వెలగపండు, బిల్వము, మజ్జిగ పులిచింత, మిరియములు, తెల్లజీలకఱ్ఱ, చిత్రమూలము వీటిని చూర్ణముగాచేసి నేవించిన జత రాగ్ని నుద్దీపింపఁజేయును. అతిగా మలము వెడలుచున్నయెడల బంధించును. అన్నము నరిగించును. కఫమును వాతమును గూడ పోగొట్టును. పిప్పళ్లు, అల్లము, దేవదారు, చిత్రమూలము, చెవ్యము, మారేదపిండెలు, వాము, కరక కాయలు, శొంఠి, అజామోదము, ధనియములు, మిరియములు, జీలకఱ్ఱ, ఇంగువ వీటితో గఁజిని కాచవలయును. ఇయ్యది శార్దూలక కాంజికమని పిలవఁబడెడి గఁజి. ఇది జత రాగ్నిని వృద్ధిపొందించును. బలము నిచ్చును. తెల్లఆపనూసెలో కలిసినయెడల నీగఁజి ఈ క్రిందివదిరోగములను పాఠనోలును. దగ్గు, ఉబ్బసము, అతిసారము, పాండురోగము, కామెరలు, ఆమము, గుల్మరోగము, శూల, వాతగుల్మము, మూలరోగము, శోఫ వీటిని దూరముగా పాఠనోలును, కాని రోగులు తమతమ శరీర ప్రకృతుల ననుసరించి అన్నపానాదులను తీసికొనవలయును. పాలను పాకముచేయురీతితోనే గఁజిని కూడ చేసికొనవలయును.

అగ్నిముఖచూర్ణము.

శ్లో. హింగుభాగో భవే దేకో వచా చ ద్విగుణా భవేత్, పిప్పలీ త్రిగుణా చైవ శృంగబేరం చతుర్గుణమ్. 24. యమానికా పం

చగుణా షడ్గుణా చ హారీతకీ, చిత్రకం సప్తగుణితం కుపం చాప్తగుణం
 భవేత్. 25. ఏత ద్వాతహారం చూర్ణం పీతమాత్రం ప్రసన్నయా, పిబే
 ద్దధ్నా మస్తునా వా సురయా కోష్ణవారిణా. 26. సోదావర్త
 మజ్జీర్ణం చ స్టీహాన ముదరం తథా, అంగాని యస్య శీర్ష్యంతే విషం
 వా యేన భక్షితమ్. 27. అర్షోహారం దీపనం చ శ్లేష్మస్నుం గుల్మనాశ
 నమ్, కాసం శ్వాసం నిహం త్యాశు తథైవ యక్ష్మనాశనమ్. 28. చూర్ణ
 మగ్నిముఖం నామ న క్వచి త్ప్రతిహన్యతే.

పాంగించిన ఇంగువ ఒకభాగము, వస రంఘభాగములు, పిప్పళ్లు 2 భాగములు,
 అల్లము నాల్గుభాగములు, వామసు అయిదుభాగములు, కరక కాయ ఆరుభాగములు,
 చిత్రమూలము ఏడుభాగములు, చెంగల్వకోష్ఠం ఎనిదిభాగములు తెచ్చి చూర్ణముచేసి
 దీనిని మద్యములో కలిపి త్రాగనయెడల వాతరోగములు హరించును. లేకపోయినచో
 పెరుగు మిఁగడ పైగలసీళ్లు, మద్యము, వేడిసీళ్లు వీటిలో ఏదైన నొకదానితో చేర్చి
 త్రాగవలయును. ఉదావర్తమును, అజీర్ణము, పొడలరోగము, ఉదరరోగమును, కాళ్లు
 చేతులను ఎగలాగురోగమును, విషభక్షణమువలన వచ్చినరోగములను, మూలరోగమును
 నశి-పఠజేయును. జఠరాగ్నిని పెం పొందించును. కఫమును వాతమును గుల్మములను
 పోగొట్టును. ఇయ్యది ఆగ్నిముఖమును పేరుగల చూర్ణము. ఎట్టి విషమ మగు స్థలమున
 నైనను దీనికి ఎదురు లేదు.

☞ పానీయ భక్త ఘోషిక. ☞

రసోఽర్ధభాగిక స్తుల్యా ద్విడంగమఠిచాభ్రీకాః. 29

భక్తోదకేన సంమర్ద్య కుగ్యా ధ్మంజాసమాం గుటీమ్,

భక్తోదకానుపానై కా సేవ్యా వహ్ని ప్రదీపనీ. 30

వార్యన్నభోజనం చాత్ర ప్రయోగే సాత్త్వ్య మిష్యతే.

పాదరసము సగభాగము, వాయువిడంగములు, మిరియములు, కృష్ణాభ్ర కసింఘా
 రము ఇవి సమానభాగములును తెచ్చి అన్నింటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి గురిగించి లం
 తంతగామాత్రను కట్టవలయును. బియ్యపుకడుగు అనుపానముతో వీనిని సేవించిన జఠ
 రాగ్నిని వృద్ధిపొందించును వీటిలోనుంచిన యన్నము తయోషధము సేవించుకాలమున
 అత్యుత్తమ మని వైద్యు లందఱి యభిప్రాయము.

—బృహదగ్నిముఖచూర్ణము. ౧—

ద్వాక్షారా చిత్రకం పాతా కరంజలవణాని చ. 31. సూక్ష్మే
 లాపత్రకం భారీక్తి మిష్నుం హింసుపౌష్కరం, శతీ దార్వీ త్రిస్త
 స్తుప్తం వచా సేంద్రయవా తథా. 32. ధాత్రీ జీరకవృక్షామ్లం శ్రేయ
 సీ చోపకుంచికా, ఆమ్లవేతస మమ్లికా యమాసీ సురదారు చ. 33.
 అభయాతివిషా శ్యామా హవుషాంగ్వధం సమం, తిలపుష్కరశిగ్రూ
 ణాం కోకిలాక్షపలాశయోః. 34. క్షారాణి లోహాకిట్టం చ త్తప్తం గో
 మూత్రనేచితం, సమభాగాని సర్వాణి సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్.
 35. మాతులుంగ రసేనైవ భావయే చ్చ దినత్రయం, దినత్రయం
 చ శుక్తేన చార్ద్రకస్వరసేన చ 36. అత్యగ్నికారకం చూర్ణం ప్రదీప్తాగ్నిస
 వప్రభం, ఉపయుక్తవిధానేన నాశయ త్యచిరా ద్గదాన్. 37. అజీ
 ర్ణక మథో గులాన్ ప్లిహానం గుదజాని చ, ఉదరాణ్యంత్రస్పృద్ధిం చ
 అష్ట్రీలాం వా తశోణితం. 38. ప్రణుద త్యుల్బణాన రోగాన్ నప్తం వహ్నిం
 చ దీపయేత్, సమస్తవ్యంజనోపేతం భక్తం దత్వా సుభాజనే. 39.
 దాపయే దస్య చూర్ణస్య బిడాలపదమాత్రకం, గోదోహా మాత్రా
 త్త త్వర్వం ద్రవీభవతి సోష్కం. 40.

యవక్షారము సజ్జక్షారము చిత్రమాలము అగరుశొంఠి కానుగ పంచలవణ
 ములు చిన్నపిలకులు బావత్రి గంటుభారంగి వావంటి ఇంగువ పుష్కరమాలము క
 చూర్ణము ప్రాసినపపు తెల్లతెగడ తుంగము స్తలు వస కొడిశపాలవిత్తులు ఉసిరిక
 జీలకఱు చింతపండు ఏనుగపిప్పళ్లు కరక కాయ వెద్దజీలకఱు పుల్లబ్రబ్బలి ఇలివింగ
 ఓమము దేవదారు కరక ఆతివస నల్లతెగడ ప్రబ్బి రేలచెక్క వీటిని సమానభాగము
 లనుగా తీసికొని నువ్వులు మొక్కపుచెక్క మునగచెక్క నీటిగొబ్బివిత్తులు మోదుగు
 వీటియొక్క క్షారమును చేర్చి వెచ్చపెట్టి ఆవుపంచితముతో శుద్ధిచేసిన సిద్ధమండురము
 వీటిని సమానభాగములనుగా చేసికొని చూర్ణము చేసి, మాదిఫలపురసముతో మూడు
 రోజులు భాసన కట్టవలయును. మూడురోజులు ముక్తనంజ కమను గంజితోను అల్లపు
 రసముతోను మఱి మూడు రోజులును భావన చేయవలయును. ఇయ్యది అత్య
 గ్నికారకచూర్ణ మనంబడు. భగభగమని మండెడి యగ్నితో సమాన మైనది. క్రమ
 ముగా పక్వముచేసినచో రోగముల నతిశీఘ్రముగా పోగొట్టగలదు. అజీర్ణము, గుల్మ

వ్యాధి, పాడలరోగము, పీనస, మూలరోగము మున్నగు గుప్తసాసజనితము లగురోగములను, ఉదరరోగము, అంత్రవృద్ధి, అష్టిల వాతరక్తము మున్నగు హెచ్చినరోగములను నశింపజేయును. జఠరాగ్నిని కూడ వృద్ధి నొందించును. అన్ని వ్యంజకములతోటి మంచిపాత్ర లో నన్నము పెట్టి ఈమూర్ణము నొక్కతులము ప్రమాణము వేయవలయును. దీనిచేత ఆవును పాపితికుసుంతనేపుబో వెచ్చగా ద్రవముగా తిన్నయాహారమంతయును జీర్ణమగుచున్నది.

☉ భాస్కరలవణచూర్ణము. ☉

శ్లో. పిప్పలీ పిప్పలీమూలా ధాన్యకం కృష్ణజీరకం, సైంధవం చ బిడం చైవ పత్రం తాలిసకేసరం. 41. ఏషాం ద్విపలికాన్ భాగా౯ పంచ సౌవర్చలస్య చ, మరిచాజాజిశుంఠీనా మేకైకస్య పలం పలం. 42. త్వగేలే చార్థభాగే చ సాముద్రా త్కుడపద్వయం, దాడిమా త్కుడపం చైవ ద్వే పలే చాల్లవేతసాత్. 43. ఏత చ్చూర్ణీకృతం శ్లక్షణం గుఢాఢ్య మమృతోపమం, లవణం భాస్కరం నామ భాస్కరేణ వినిర్మితం. 44. జగతస్తు హితాగ్రాయ వాతశ్లేష్మామయాపహం, వాతగుల్మం నిహస్త్యేత ద్వాతశూలాలాని యాని చ. 45. తక్రమస్తుసురాసీ ఘశుక్తకాంజికయోజితం, జాంగలానాం తు మాంసేన రసేషు వివిధేషు చ. 46. మందాగ్నే రశ్మిత శ్శక్తో భవే దాశ్లేవ పావకః, అర్ఘాంసి గ్రహణీ దోష కృతామయ భగంధరాన్. 47. హృద్రోగ మామదోషాం శ్చ వివిధా నుదరస్థితాన్, స్టీహాన మశ్శరీం చైవ శ్వాస కాసోదరక్రిమీన్. 48. విశేషత శ్శర్కరావీన్ రోగా న్నానావిధాంస్తథా, పాంశురోగాం శ్చ వివిధా న్నాశయ త్యశని ర్భృథా. 99.

భాస్కరలవణమును చెప్పచున్నాడు:—పిప్పళ్లు, ధనియములు, నల్లజీలకఱ్ఱ, సైంధవలవణము, బిడాలలవణము, ఆకుపత్రి, తాడిపపత్రి, నాగకేసరములు ఇవియన్నియును రెండురెండు పలములును, సౌవర్చలవణము అయిదుపలములును మిరియములు జీలకఱ్ఱ శొంఠి ఇవి ఒక్కొక్కపలములును, అవంగపుపట్ట విలకులు అర్ధపలముచొ|| సముద్రలవణము ౨ కుడపములును, దానిమైబెరడు ఒకకుడవము, పులిప్రబ్బలి రెండుపలములును వీటిని కలిపి చూర్ణముచేసి పరిమళవంతముగా చేసిన యెడల అమృతముతో సమానమగుచున్నది. ఇహ్యది భాస్కరలవణము. భాస్కరుఁడు దీనిని నిర్మించెను. సమస్త లోకములకు శుభము లొదవుటకు వాతశ్లేష్మరోగముల హరించు దీనిని సృజించెను.

ఇయ్యది వాతముచేత నగు గుల్మరోగమును వాతశూలములను పోంగొట్టును. ఆవుపాలు పెరుగుపై తేరినటీటే మద్యము శుక్తము గంజి వీటిలో నేదైన నొకదాని నిండు చేర్చి కొనవలయును. అడవిజంతువులమాంసముతోటి నానావిధము లగు రసములయందు కలిపి భుజించినయెడలను అగ్నిమాంద్యముగల రోగికి బడబొగ్గివలె జఠరాగ్ని వృద్ధి పొందును. మూలరోగములు, గ్రహణులు, కుష్ఠు, భగందర వ్రణములు, కడుపునొప్పి, ఆమదోషము, పొడలరోగము, ఉదరరోగములును, స్టీహా, దగ్గు, నులివురుగులు పడుట మొదలగువానిని విశేషించి శర్కరమున్నగు ననేకవిధములగు రోగములను పిడుగువలె నశింపజేయును.

◀ ౧౦ అగ్నిఘృతము. ౧౦ ▶

శ్లో. పిప్పలీ పిప్పలీమూలం చిక్రకో హస్తిపిప్పలీ, హింగు చ వ్యాజమోదా చ పంచైవ లవణాని చ. 50. ద్వాయతారా హపుషా చైవ దద్యా దర్ధవలొన్చితాన్, దధికాంజికశుక్తాని స్నేహమాత్రసమాని చ. 51. ఆర్ద్రకస్వరసప్రస్థం ఘృతప్రస్థం విచాచయేత్, ఏత దగ్నిఘృతం నామ మందాగ్నీనాం ప్రశస్యతే. 62. అర్చసం నాశనం శ్రేష్ఠం తథా గుల్మోదరాపహం, గ్రంధ్యర్బుదా పచీకాసకఫమేదోఽనిలానపి. 53. నాశయే ద్ద్రహణీదోషం శ్వయంధుం సభగంధరం, యే చ వస్తిగతారోగా యే చ కుక్షీసమాశ్రితాః. 54. సర్వాస్తా న్నాశయ త్యాశు సూర్యస్తమ ఇ వోదితః.

పిప్పళ్లు, మోడి, చిత్రమూలము, ఏనుగు పిప్పళ్లు, ఇంగువ, ఓమము, చవ్యము, అజామోదపువ్వు తనములు, పంచలవణములు, యవక్షారము, సజ్జక్షారము, ప్రబ్బి ఇవియన్నియు ఆర్ధపలము చొప్పునను, పెరుగు గంజి శుక్లము కాంజికముఇవి నేతితో సమభాగములు గాను చేర్చవలయును. తరువాత అల్లపురసము 16 పలములు నెయ్యి ప్రస్థమునుకలిపి వండవలయును. ఇయ్యది అగ్నిఘృత మనఁబడను. అగ్నిమాంద్యపు రోగుల కుత్తము మగు మందు. మూలరోగములను పోంగొట్టును. ఇయ్యది గుల్మములను, ఉదరరోగములను, గ్రంధులు, అర్బుదము, అజీర్ణము, దగ్గు, కఫము, వాతము, గ్రహణి, వాపు, భగదరము, వస్తిరోగమును, ఉదరరోగము మొదలగు నన్నింటిని సూర్యుఁడు చీకటులఁ బోలె నాశనమును చేయును.

ముస్తవట్టలకఘృతము. ౧

శ్లో. పల్లికైః పంచకోలైస్తు ఘృతం ముస్త చతుర్గుణం. 55

సక్షురై స్సిద్ధ మల్పాగ్నిం కఫగుల్మం వినాశయేత్.

పిప్పళ్లు, మోడి, చెవ్యము, చిత్రమూలము, శొంఠి, యవక్షారము ఒక్కొక్కపల ముచొ|| ఇవితీసికొని నెయ్యి, పెరుగుపైతేట 16 పలములు చొ|| చేర్చి నేతని వండి సిద్ధముచేయవలసివచ్చినది. ఈఘృతము అగ్నిమాంద్యమును కఫమును గుల్మగోగములను నాశనము చేయును.

బృహదగ్నిముఖఘృతము. ౨

శ్లో. భల్లాతకసహస్రార్థం జలద్రోణే విపాచయేత్. 56. అష్టభాగావశేషం చ కషాయ మవతారయేత్, ఘృతప్రస్థం సమాదాయ కల్కానీ మాని దాపయేత్. 57. త్ర్యాసణం పిప్పలీమూలం చిత్రకోహస్తిపిప్పలీ, హింగుచవ్యా జమోదా చ పంచైవ లవణాని చ. 58. ద్వాయక్షారౌ హపుషా చైవ దద్యా దర్థపలోన్మితా, దధికాంజికశుక్తాని స్నేహమాత్ర సమాని చ. 59. ఆర్ద్రకస్వరసం చైవ శోభాంజన రసం తథా, తత్సర్వ మేకతః కృత్వా శనై ర్మృద్వగ్నినా పచేత్. 60. ఏతదగ్నిఘృతం నామ మందాగ్నినాం ప్రశస్యతే, అర్కసాం నాశనం శ్రేష్ఠం మూఢవాతానులోమనం, 61. కఫవాతోద్భవే గుల్మే శ్లేష్మదేచ దకోదరే, శోధం సాండ్వామయం కాసం గ్రహణీం శ్వాస మేవ చ. 62. ఏతా నివినాశయ త్యాశు సూర్యస్తమ ఇవోదితః.

నల్లజీడివిత్రనములను శుద్ధిచేసి వానిని నైదుపందలను తెచ్చి ఒకద్రోణపరిమిత మగు నీటిలో వైచి వండవలయును. ఎనిమిదవపాటు నీరు మిగిలియుండఁగాఁ జూచి కషాయమును దిపవలయును. తరువాత ఒక ప్రస్థమునేయిని తెచ్చి ఈక్రింద చెప్పఁబోవు నౌషధములతో కలిపివండవలయును. శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, మోడి, చిత్రమూలము, ఏనుగుపిప్పళ్లు, ఇంగువ, చెవ్యము, అజామోదవిత్రనములు, పంచలవణములు, నజ్జక్షారము, యవక్షారము ప్రబ్ధి వీటి నన్నింటిని అర్థపలము చొ|| చేర్చవలయును. పెరుగు గంజి, కాంజికము శుక్తము, ఆల్లపుస్వరసము తెలముతో సమానమాత్రములనుగా చేర్చవలయును. ఆల్లపురసము, మనగ చెక్కరసమును తీసి అందు కలపవలయును. వీటిని నన్నింటిని చేర్చి మెల్లగా నన్ననిపెగను వండవలయును. ఇది బృహదగ్నిముఖఘృతము.

అగ్నిమాంద్యమున కుత్తచూషధము. మూలరోగములకు నాశకారి. మూఢవాతములలో ననుకూలమును గల్గించును. కఫనాశములవలనఁ బుట్టిన గుల్మములను శ్లేష్మదయులను దఱోద రములను వాపును పాండురోగమును దగ్గును గ్రహణిరోగములను క్వాసమును ఇయ్యగి మిగుల శీఘ్రముగా నుదయించిననూర్మ్యుఁడు చీకట్లుల నశింపఁజేయునట్లు నశింపఁ జేయును.

—ॐ ఊరగుడము. ౧౦—

శ్లో. ద్వే పంచమూళే త్రిఫలా మర్కమూలం శతావరీం. 63. దంతీం చిత్రక మాస్ఫీతాం రాన్నాం పాతాం సుధాం శతీం, పృథ గ్దశ పలా న్భాగా ద్ధ్యౌభస్త సమావపేత్. 64. త్రిస్సప్తకృత్వ స్తద్భస్త జలద్రోణేన గాలయేత్, తద్రసం సాధయే దగ్నా చతుర్భాగావశేషితం. 65. తతో గుడతులాం దత్వా సాధయే స్త్వదునాగ్నినా, సిద్ధం గుడం తు విజ్ఞాయ చూర్ణా నీమాని దాపయేత్. 66. వృశ్చికాలీ ద్వికాకో ల్యా యనక్షారం సమావపేత్, ఏతే పంచకలా భాగాః పృథ క్పంచ పలాని చ. 67. హరీతకీం త్రికటుకం సర్జికాం చిత్రకం వచాం, హింగ్వమ్మవేతసాఖ్యాం చ ద్వే పలే తత్ర దాపయేత్. 68. అక్షప్ర మాణాం గుటికాం కృత్వా ఖాధే ద్యభాబలం, అజీర్ణం జరయత్యేష జీర్ణే సందీపయ త్యపి. 69. భుక్తం భుక్తం చ జీర్యేత పాండుత్వమ సకర్షతి, స్లిహార్యశ్వ యధుం చైవ శ్లేష్మకాస మరోచకం. 70. మందా గ్నివిషమాగ్నినాం కఫే కంఠోరసి స్థితే, కుష్మాని చ ప్రమేహం శ్చ గుల్మం చాశు నియచ్ఛతి. 71. ఖ్యాతః ఊరగుడో హ్యేష రోగయుక్తే ప్ర యోజయేత్.

దశమూలములు, త్రిఫలములు, జిల్లేడువేణు, పెద్దపిల్లిపీచర, తెల్లదింఠెన, చిత్ర మూలము, అనంతమూలము, సన్నరాస్త, అగరుశొఠి, కాకజెముఁడు, కచూరములు వీటిని అన్నిటిని పదేసిపలములు తీసికొని కాల్చి బూడిదచేసి ఇరవదియొక్కమారు ఒకద్రోణము నీటిలోకలిపి వస్త్రకాళితము పట్టవలయును. ఆరసమును పొయిపై బెట్టి కాచి నాల్గవభాగము నీరు మిగిలియుండఁగా ఒకద్రోణపు బెల్లము నందుచేర్చి సన్నని సెగను వండవలయును, చక్కఁగా పక్వమైనపిమ్మట వైచారణము నిందులో కలపవల

యును. తేలువాడిచెట్టు కాణోలి క్షీరకాణోలి యవక్షారము వీటినిగూడ చేర్చి అన్నింటిని ఐదైదుపలములను తీసికొనవలయును. కరక్కాయ శొంఠి మిరియుములు పిప్పళ్లు సజ్జక్షారము చిత్రమూలము వన వీనిని అన్నింటిని 5 పలములు చొ॥ ఇంగువ పుల్లప్రబ్బలి 2 పలములు తీసి కలపవలయును. ఇయ్యది ఆజీర్ణమును పోషింపబడును. జీర్ణమగుచున్న యొడల నగ్నిని పెంపొందించును. తినినమీఁదట నెన్నిమార్లు పదార్థముల భక్షించుచుండినను జీర్ణంపఁ జేయును. పాండురోగములను పాఱిద్రోలును. చూడలు వాపు దగ్గు అరోచకము అగ్నిమాంద్యము విషమాగ్ని గొఱుకలోని కఫము, కండలలోని కఫమును అన్నివిధములైన కృష్ణరోగములును, అన్నితెగల మేహములును, కడుపులోని బల్లలును, దీనివలన నశించిపోవును. ఇయ్యది క్షారగుణ మని చెప్పఁబడును. దీనిని వైజిప్రవృత్తిరోగికి మాత్రమే ఇయ్యవలయును.

నాసారోగములకు చిత్రకగుడము.

శ్లో. నాసారోగే విధాతవ్యా యా చిత్రకహరీతకీ. 72. వినా ధాత్రీరసం సోఽస్తిన్ ప్రోక్త శ్చిత్రగుడోఽస్మిదః, వచా లవణతోయేన వాంతి రామే ప్రశస్యతే. 73. అన్నం విదగ్ధం హి నుస్య శీఘ్రం శీతాంబునా వై పరిపాక మేతి, తద్ధ్యస్య వైత్యేన నిహంతి పిత్తమాక్లేదిభావాచ్చ నయ త్యథస్తాత్. 74. విగహ్యతే యస్య తు భుక్తమాత్రం దహ్యేత హృతోఽష్టగలం చ యస్య, ద్రాక్షాసితామాక్షికసంప్రయుక్తా లీఘ్వా భయం వై స సుఖం లభేత్. 75. హరీతకీధాన్యతుపోద సిద్ధాం నపిప్పలీసైంధవహంగుయుక్తా, సాంగారధూపం భృశమవ్యజీర్ణం విజిత్య సద్యో జనయేత్ క్షుధాం చ. 76. విష్టభే స్వేదనం పథ్యం పేయం చ లవణోదకం, రసశేషే దివాస్వస్నీలంఘనం వాతవర్జనం. 77. వ్యాయామప్రమదాధ్వవాహనరత క్లాంతానటీసారిణః, శూలశ్వాసవత స్త్రపాపరిగతాన్ హిక్కామరుత్పీడితాన్. 78. క్షీణాన్ క్షీణకఫాన్ శిశూన్నదహతా స్వప్రథా న్రసాజీర్ణినో, రాత్రౌ జాగరితాం స్తథా నిరశనా న్కామం దివా స్వాపయేత్. 79.

నాసారోగములకు చెప్పునప్పుడు చిత్రకహరీతకి యని చెప్పఁబడినదానినే ఉసిరికరసములేకుండ సిద్ధముచేసినచో చిత్రకగుడ మనఁబడును. ఇయ్యది జఠరాగ్నిని దీపిం

పజేయును. వస కలిసిన ఉప్పునీటితో ఆమునునందు వాంతి చేయించుట శ్రేయము. మనుజునికి భక్షించిన అన్నము అరుగకపోయినచో చల్లని నీటిని త్రాగవలయును. ఇయ్యది శీఘ్రముగా జీర్ణింపజేయును. ఇయ్యది చల్లదనముచేత ఇట్టిరోగియొక్కపై త్యము నణించును. శ్రమను కష్టములేక తగ్గించును.

అన్నము తినగానే అధికముగా దాహము గలిగెడివానికిని, గుండెలు కోష్ఠము గొంతు మండికొని పోవుచున్నట్లున్నవానికిని, ద్రాక్ష చక్కెర తేనె కరకకాయలను చేర్చి నూరికొని నాకినయెడల నుఖము కలుగును. ధనియములు యవలు వీటిగంజితో నుడక పెట్టబడిన కరక్కాయలో పిప్పళ్లు సైంధవలవణమును కలిపి భక్షించినయెడల వెక్కిళ్లు పొగవెడలినట్లుండెడి యజీర్ణమును నశించి, శీఘ్రముగా నాకలి యగును. అజీర్ణము సిరముగా నిలిచియున్నచో చెయ్యటపట్టునట్లు చేయుట మంచిది. ఉప్పుకలిపికొని నీటిని త్రాగవలయును. రసశేష మగు నజీర్ణములకు పగలుపరుండుట, లంఘనముచేయుట, వాతమును విడిచిపెట్టుట యనునివి పథ్యములు. ఈయాషధమును నేవించునపుడు కుస్తీచేయుట, శ్రీలపాండు, దారినడచుట, సవారి చేయుట అనువీటివలన బడలిన ఆతిసారరోగులను కూలము, శ్వాస, దస్పిక, వెక్కిళ్లు, వాతము వీటివలన బాధపడువారలను, చిక్కిపోయినవారలను, కఫము క్షీణించినవారలను, పిల్లలను, మదముచేత గృభించిన వారలను, ముదుసలులను, రసావశేషముగల అజీర్ణరోగులను రాత్రులు మేలుకొనువారలను, ఉపవాసమున్నవారలను వారి ఇష్టమువచ్చినంతసేపు పగలు నిద్రపోసీయవలయును.

◀ ౭ అజీర్ణమునకు ప్రతిక్రియ. ▶

శ్లో. ఆలిప్య జతరం ప్రాజ్ఞో హింగుత్ర్యూషణసైంధవైః, దివా స్వప్నం ప్రకుర్వీత సర్వాజీర్ణప్రణాశనమ్. 80. ధాన్య నాగరసిద్ధగ తు తోయం దద్యా ద్విచక్షణః, ఆమాజీర్ణప్రశమనం దీపనం వస్త్రీ శోధనం. 81. పథ్యాపిప్పలిసంయుక్తం చూర్ణం సౌవర్పలం పిబేత్, మస్తు నోష్ఠోదకేనాథ బుద్ధ్వా తోషగతిం భిషక్. 82. చతుర్విధ మజీర్ణం చ మందానిల మధా రుచిం, ఆధ్వానం వాతగుల్మం చ శూలం చాశు నియచ్ఛతి. 83. భవే దజీర్ణం ప్రతి యస్య శంకాస్నిగ్ధస్య జంతో ర్బలిసోఽన్నకాలే, పూర్వం సశుం తీ మభయా మశంకః సంప్రాశ్య భుంజీత హితం హితాశీ. 84. కించి దామేన మందాన్ని రభ

యాగుడనాగరం, జగ్ధ్వా తక్రేణ భంజిత యుక్తేనాన్నం షడూ
షణ్ణైః. 84.

ఇంగువ, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, సైంధవలవణము వీటితో కడుపుపైని పట్టువేసికొని పగటివేళ పరుండినయెడల నన్ని తెఱఁగులగు నజీర్ణములును నశించును. ధనియములు శొంఠి వీటితో పక్వముచేయఁబడిన కషాయమును వైద్యుఁ డొసఁగినయెడల ఆమఃసంబంధము లగు నజీర్ణములు హరించును. అగ్ని ఉద్దిపించును. వస్త్రాని అనగా పొత్తికడుపును చక్కగా శోధించును. కరక కాయ పిప్పళ్లు సౌవర్చలవణము వీటిని సమభాగములుగా చూర్ణముచేసి పెరుగుపై తేటతోటి గాని, లేక వేడినీళ్లతోగాని దోషనుసారముగా పుచ్చుకొనవలయును. ఇవి అగ్నిమాంద్యము ఆరుచి గుడగుడమని ధ్వనిపుట్టట వాతగుల్మములు అనువానిని నాలుగువిధములగు నజీర్ణములను కడుపునొప్పిని తొలగించును. బలిసియున్నవానికి బలవంతునికి భోజనము చేయునప్పుడు అజీర్ణము చేయుచున్న దని సందేహము కలిగినయెడల నాతఁడు శొంఠి కరక కాయలను తిని తనయిచ్చవచ్చిన పదార్థములను తినవచ్చును. కొంచెము ఆముకు కలిగి అగ్నిమాంద్యము తటస్థించినయెడల కరక కాయ బెల్లము శొంఠి వీటిని తిని పిప్పళ్లు మోడి చవ్వము చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు వీటితో మిశ్రితముగు మజ్జిగును వేసికొని అన్నమును భక్షింపవలయును.

◀ విషూచికాచికిత్స. ౧ ▶

శ్లో. విషూచికాయాం వమితం విరిక్తం సులంఘితం వా మనుజం
విదిత్వా, పేయాదిభి ర్దీ సనపాచనై శ్చ సమ్యక్కుఢార్తం సముపక్ర మేత. 86.
కుష్ఠసైంధవయోః కల్కం చుక్రతైల సమన్వితం, విషూచ్యాం మర్దనం
కోష్ఠం ఖల్లీ శూలనివారణం. 87. కరంజనింబశిఖరీగుడూచ్యర్జక వత్సకైః,
వీతః కషాయో వసనా ధ్లోరాం హంతి విషూచికాం. 88. వ్యోక్షం
కరంజస్య పలం హరిద్రాం మూలం సమావాప్య చ మాతులుంగాయః,
ఛాయావిశుష్కా గుడికాః కృతా స్తా హన్యూ ర్విషూచీం నయనాం
జనేన. 89. గుడపుష్పసారశిఖరీ తండులగిరికర్ణికాహరిద్రాభిః, అంజనగు
టికా విలయతి విషూచికాం త్రికటుసనాథా. 90. త్వక్వత్సరాన్నాగు
రుశిగుక్మస్తై ర్మేన పిష్టై స్సవచాశతాహ్వైః, ఉద్వర్తనం యద్ధి విషూ
చికాఘ్నం తైలం విపక్వం చ తదర్థకారీ. 91.

విషూచికవిషయములలో వాంతి చేయఁబడినవానిని నొప్పిగలవానిని లంఘనముఁ బెట్టినవానిని చక్కగా పరికించి పానకములు మున్నగువానిచేతఁ గాని దీపనములు

పాచనములగు క్రియలచేతగాని చక్కగా నాకలికలుగునట్టుల చేయవలయును. చెంగ
 ల్గుకోష్ఠంబు వైంఛవలవణముల కల్గునులలో నువ్వుల తైలమును చుక్కనును కలిపి కొంచె
 ము వెచ్చచేసి రుద్దినయెడల ఖబ్బీకాము నివర్తించును. కానుగకాయ, నూదిరినవేప, ఉ
 త్తరేణునిత్తులు, తిప్పతీగ, తెల్లగగ్గర, కొడిసెనిత్తులు వీటితో కషాయముఁ బెట్టిత్రాగవల
 యును. ఇయ్యది వసునము చేయించుటచేత భయంకరిము లగు విషూచికలను పోఁగొట్టు
 ను శొంతి,మిరియుములు, పిప్పళ్లు, కానుగగింజలు, కనపు, మాదీఫలపువేళ్లు వీటిని మెత్త
 గానూరి మాత్రలనుకట్టి నీడలో నెంజించిపెట్టుకొని తరువాతచాదకాటుఁ వేసినయెడల
 విషూచికలునశించును. ఇప్పరసము ఉత్తరణి కెల్లదింబైన పసుపు త్రికటుకములు వీటిని
 సమానభాగములుగ నూరి అంజనము వేసినచో విషూచి నివర్తించును. దాల్చె చక్క
 జోతప్పతి పెద్దములక వస పిల్లపీచర వీటిని నిమ్మపులుసుతోటి నూరి కలియి త్రిప్పి
 నలుగుపెట్టుకొనిన విషూచికలను నశింపఁజేయును. లేపన్న వైవాసితో నూనెనుకాచి
 రుద్దినయెడల కూడను విషూచికలు నశింపచేయును.

❁ దప్పికి చికిత్స. ❁

శ్లో. పిపాసాయా మనుత్లేశే లవంగ స్వాంబు శస్యతే, జాతీఫ
 లస్య వా శీతం శ్రుతం భద్రఘనస్య వా. 92. విషూచ్యా మతివృద్ధా
 యాం పార్శ్వోద్దాహః ప్రశస్యతే, వసునం త్వలనే పూర్వం లవణే
 నోష్ణవారిణా. 93. స్వేదో వర్తిర్లంఘనం చక్ర మశ్చాత్తోన్నీవర్ధనః,
 సరుక్ చానద్ధ ముదర ముప్లుపిష్టేః ప్రలేపయేత్. 94. దారుహైమవతీ
 కుప్త శతాహ్వ హింగుసంధవైః తక్రేణ చూర్ణం ముష్ణం సడౌ
 రమార్తిం జతరే నిహన్యాత్, స్వేదోఘృతై ర్వా బహుబాష్పపూ
 ర్ణై రుష్టైస్తథా నైవ రపి పాణితాపైః. 95. తీవ్రార్తి రపి నాజీర్ణీ
 పిబే చ్చూలఘ్న మాషధమ్, దోచ్చన్నో ౭నలో నాలం పక్తం
 దోషోఘనాశనమ్. 96.

చాల దప్పిగలిగి బాధలేకున్నయెడల లవంగపుకషాయముగాని లేక జాజికాయ
 కషాయముగాని లేక కుంకుమస్తలతో సిద్ధముచేయఁబడి చక్కగానూరిన కషాయము
 గాని త్రాగుట శ్రేష్ఠము. మిక్కిలి పెరిగిన మశూచికములకు ప్రక్కలు వెచ్చచేయుట
 మంచిది. మాంద్యగోగములలో మొదట నుప్పుచేర్చిన వేడినీళ్లతో వాంతి కలిగించుట,

చెమ్మటం బుట్టించుట, గుడసామున గుడ్డల నుంచుట, లంఘనము చేయించుట, ననునివి క్రమముగా జత రాగ్నిని వర్ణల జేయును. నొప్పి కలిగియుండినచో షాట్టకు దేవదారు చెక్క పన చెంగల్యతోష్ఠ సదాప ఇంగువ సైంధవలవణము వీటిని కాంజికముతో నూరి పట్టు వేయవలయును. యవలను పొడిచేసి ఆచూర్ణమును వెచ్చజేసి దానిలో యవక్షారము మజ్జిగ కలిపి త్రాగినయెడల కడుపులోని శూల తొలగి చస్తును. అజీర్ణ రోగి ఎక్కువకడుపునొప్పిచేత బాధపడుచున్నను శూల నణగించు నౌషధములను త్రాగకూడదు. ఏలయనగా దోషములచేత గప్పివేయఁబడిన జత రాగ్ని దోషములరాశిని పచనముచేయుటకు గాని నశింపజేయుటకు గాని సమర్థము కాదు.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు అగ్నిమాంద్యాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

2. క్రిమిరోగాధికారము.

◀ క్రిమిరోగచికిత్స. ▶

శ్లో. పారసీయ యమానికా పీతా పర్యుషితవారిణా స్త్రాతః, గుడపూర్వా క్రిమిజాతం కోష్ఠగతం పాతయ త్యాశు. 1. పారిభద్రా ర్క-పత్రోత్థం రసం ఔద్రయుతం పిబేత్, కేబుకస్య రసం వాపి ధత్తూ ర స్యాథవా రసమ్. 2. లిహ్యత్ ఔద్రేణ వైడంగం చూర్ణం క్రిమివి నాశనం, మస్తాఖుపర్ణీ ఫలదారు శిగు క్వాథః సకృష్టా క్రిమి శత్రుక ల్పః. 3. మార్గద్వయేనాపి చిరప్రవృత్తాన్ క్రిమీన్నిహంతి క్రిమిజాం శ్చ రోగాన్, ఆఖుపర్ణీదలైః పిష్టైః పిష్టకేన చ పూషికాం. 4. జగ్ధ్వా సౌవీరకం చాను పిబే త్క్రిమిహరం పరం, పలాశబీజస్వరసం పిబే ద్వా ఔద్రసంయుతం. 5. పిబే త్తద్బీజకల్పం వా తక్రేణ క్రిమినాశనం, సు రసాదిగణం వాపి సర్వభ్రావోపయోజయేత్. 6. విడంగసైంధవక్షార కాంపిల్లకహారీతకీః, పిబే త్తక్రేణ సంపిష్టాః సర్వక్రిమినివృత్తయే. 7.

ఖురాసాని వాము వాము వీనిని కషాయముగాచి మలునాడు వడయకట్టియుంచి బెల్లముదిని స్త్రాతఃకాలమునందు త్రాగినయెడల కోష్ఠములోనున్న పురుగులు కూడ నతిశీఘ్రముగా పడి నశించినోవును. పారిజాతపుత్రకు జల్లేడుఆకురసముతీసి అందు తేనెను కలిపి కొని త్రాగినను వక్కలరసమును త్రాగినను గాని ధత్తూరరసమును త్రాగినను గాని వాయు విడంగములచూర్ణమును తేనెలో కలిపికొని నేవించినను గాని పురుగులు నశించును. తుంగముస్తలు ఎలుకచెవిఆకు త్రిఫలములు దేవదారువు పెద్దములకవేరు పీటితో కషాయముఁ జేసి అందు పిష్టస్థు వాయువిడంగములతోచేసిన కల్కమును కలిపి త్రాగినయె డల రెఁడువిధములగు నవియు చిరకాలమునుండి యున్నవియు నగు క్రిమిరోగములను హరింపఁజేయును. ఎలుకచెవికూర ఆకులను నూర సిండిలో కలిపి రొట్టెగా చేసికొని తినవలయును. తరువాత గంజిని త్రాగవలయును. ఇయ్యది క్రిములను హరించును. మోదు గఆకులను నూరికొని తేనెతో కలిపి నేవింపవలయును. లేకున్న వానిగింజలతో చేసిన కల్కమును మజ్జిగతో చేర్చికొని త్రాగినను జంతువులు నశించును. లేకపోయిన సురసా దిగణములో చెప్పఁబడిన యౌషధములను అయినను అన్నివిధముల నుపయోగింపవలయు ను, వాయువిడంగములు సైంధవలవణము యవక్షారము కాంపిల్లక మనుద్రవ్యము కరక

కాయ వీటినిసమభాగముగా మజ్జితో నూరి త్రాగినను అన్నివిధములగు జంతువులును (అనగా నులిపురుగులు మున్నగునవి) నశించిపోవును.

❁ విడంగఘృతము. ❁

శ్లో. విడంగపిప్పలీమూల శిగుభి ర్త్వరిచేన వా. 7. తక్రసిద్ధా
యవాగూ స్యాస్య త్క్రిమిఘ్ను స్సనువచ్చికా, వీతం బింబీఘృతం హంతి
పక్వ మాశయగా నిక్కిమిన్. 8. త్రిఫలా త్రివృతా దంతీ వచా కాం
పిల్లకం తథా, సిద్ధ మేభి ర్గవాం మూత్రే సర్విః క్రిమివినాశనమ్. 9.
త్రిఫలాయా త్రయః ప్రసా విడంగప్రస వవ చ, ద్విఫలం దశమూలస్య
చ లాభత స్సముపానయేత్. 10. పాదశేషే జలద్రోణే శృతే సర్పి
ర్విపాచయేత్, ప్రస్థోన్వితం సింధుయుతం తత్ఫలం క్రిమినాశనమ్. 11.
విడంగఘృత మేత చ్చ లేహ్యం శర్కరయా సహ, సర్వా నిక్రిమీ
న్ప్రణుదతి వజ్రం ముక్త మివాసురాన్. 12. రసేంద్రేణ సమాయుక్తో
రసో ధత్తురపత్రజః, తాంబూలపత్రజో వాపి లేపో యూకవినాశ
నః. 13. సవిడంగగంధకశిలాసిద్ధం సురిభీజలేన కటుత్తెలమ్, ఆజస్త
నయతి నాశం లిక్షాసహితా స్తు యూకా శ్చ. 14.

వాయువిడంగములు మోడి పెద్దములకవిత్తులు మిరియములు సజ్జక్షారము వీటి
తోటిగాని మజ్జితోగాని సిద్ధముచేయఁబడిన గంజి, జంతువాతమును దూరముగా పా
రద్రోలును. త్రిఫలములు తెల్లతెగడ దింపెన వస కాంపిల్లక మను ద్రవ్యము వీటి
తోను గోమూత్ర మతోను సిద్ధముజేయఁబడిన నేయి జంతువాతమును హరించును. మూ
డు ప్రస్థములు త్రిఫలములు, వాయువిశంగము లొక ప్రస్థము. [ప్రస్థమనగా 21 పలములు]
కెండుపలములు దశమూలములు తీసికొని పక్వము చేయవలయును. ద్రోణపరిమాణము జల
ములో పక్వముచేసి నాలుగవపాలు నీరు మిగిలియుండఁగా పదియారుపలముల నేతని
చేర్చి కాచవలయును. తరువాత నందు సైంధవలవణమును చేర్చి నాలుగుతులములుత్రాగి
నయెడల జంతువులు హరించిపోవును. ఇయ్యది వాయువిడంగఘృత మనంబడును. దీనిని
చక్కరతో నేవింపవలయును. అన్నివిధము లగు కృముల నిది పోగొట్టును. ఇంద్రునివ
జ్రము అనురుల జంపినట్లు కృముల నశింప చేయును. నల్లఉమ్మెత్త ఆపల రసములో పా
దరసమును కలిపికొని, తాంబూలపత్రముల రసములో పాదరసమును కలిపిగాని పూసి
నయెడలను (కృములు) జంతువులు నశించి పోవును. వాయువిడంగములు, గంధకము,
మణిశిల, గోమూత్రము వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన ఆవనూనెను రుద్ది నయెడల బ్రదికి
యన్నంతపఱను కృములు మఱి పుట్టక యుండునట్లు చేయును.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు క్రిమిరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౮. పాండురోగాధికారము.

[విశేషసాధ్యము త్రిఫలాలైలాదులు; వాతశ్లేష్మాది చికిత్స; త్రిఫలాకాన్యాధములు.]

శ్లో. సాధ్యంతు పాండ్వామయినం సమీక్ష్య స్నిగ్ధం ఘృతేనోర్ధ్వ మధశ్చ శుద్ధం, సంపాదయేత్ ఔద్రఘృతప్రగాఢైర్వ రీతకీచూర్ణమయ ప్రయోగైః. 1. విబేద్ధుత్తం వా రజనీవిపకవం సత్త్రైఫలం తైలక మే వ చాపి, విరేచనద్రవ్యకృతాన్ పిబే ద్వా యోగాం శ్చ వైరేచనికా నో ఘృతేన. 2. విధి స్నిగ్ధోఽథ వాతో తే త్రి క్షశీతస్తు వైత్తికే, శ్లెష్మి కే కటురూక్షోష్ణః కారోఽపి మిశ్ర స్తు మిశ్ర.కే. 3. ద్విశర్కరం త్రివృ చ్చూర్ణం పల్కార్థం వైత్తికే పిబేత్, కఫపాండు స్తు గోమూత్రయక్తాం క్లిన్నాం హారీతకీమ్. 4. నాగరం లోహః చూర్ణం వా కృష్ణాం పథ్యా మ థాశ్శజమ్, గుగ్గులుం వాఽథ మూత్రేణ కఫపాండ్వామయీ పిబేత్. 5. సప్తగాత్రం గవాం మూత్రేణ భావితం వా ప్యయోరజః, పాండురోగ ప్రశాంత్యర్థం వయసా ప్రపిబేన్నః. 6. ఫలత్రికామృతావాసా తిక్తా భూనిం నింబజః, క్వాథః ఔద్రయుతో హన్యా త్పాండురోగం స కామలమ్. 7.

పాండురోగము గలవానిని చక్కగా పరీక్షణింపి సాధ్యముగా నుండినచో నేతితో వైసను క్రిందను శుద్ధము చేసి తరువాత తేనె నెయ్యి కలిపి పట్టించిన కరక కాయల చూర్ణము నుపయోగింపవలెను. లేకపోయిన పసపుతోవండిన నేతిని త్రాగవలయును. త్రిఫలములు లాఘ్రకములతో చేసిన నేతివైసను త్రాగవలయును. లేక విరేచనకరములగు నోషధులచే సిద్ధముచేయఁబడిన విరేచనయోగ సంబంధ మగు నేతివైసను పుచ్చుకొనవలయును. వాతమువలన నగుపాండురోగములయందు తైలవిధులను చేయవలయును. పిత్తపాండురోగములయందు చేదును శీతలము నగు చికిత్సఁ జేయవలయును. కఫముచే నగు పాండురోగములయందు చేదును కారమును గలిగి వెచ్చనిదియు

నగుచికిత్స జేయవలయును. ఒకదానితో నొకటి మిశ్రమములైన దోషములు గలపాండురోగములకు మిశ్రములగు చికిత్సల నొనర్పవలయును. పలముచక్కెర తెల్లతెగడ యొక్క చూర్ణముపలము కీటిని పీత్రపాండురోగములలో పుచ్చుకొనవలయును. కఫముననుగోమాత్రముతో కలిపిన కరకాయను నేవింపవలయును. శొంఠి, లోహచూర్ణమును, పాండురోగమునందును లేక పిప్పళ్లు కరక్కాయలను గాని శిలాజిత్తు గుగ్గిలము గోమాత్రముతో గూడ గాని కఫపాండురోగము గలవాఁడు త్రాగవలయును. త్రిఫలములు తిప్పతీగె అడ్డసరము కటుకరోహిణి నేలవేము వేపచెక్క వీటిని కషాయముగా గాచి త్రాగినయెడల పాండురోగమును కామెరలును నశించిపోవును.

● ఆయశ్చార్ణవటి; మండూరము; నవాయశ్చార్ణము. ●

శ్లో. అయస్తిల త్యూషణ కోలభాగై స్సర్వై స్సమం మాక్షీ కథాతుచూర్ణమ్, తైర్తోదకః క్షౌద్రముతో నుతక్రః పాండ్వామయే దూరగ తేఽపి శస్తః. 8. అయోమలం తు సంతస్తం భూయో గోమూత్రశోధితమ్, మధుసర్పిర్యుతం చూర్ణం సహ భక్తేన యోజయేత్. 9. దీపనం చాగ్నిజననం శోధపాండ్వామయాపహం, త్యూషణ త్రిఫలా ముస్త విడంగాచిత్రకా స్సమాః. 10. నవాయోరజసో భాగా స్తచూర్ణం మధుసర్పిషా, భక్షయే త్వాండుహృద్రోగకుష్టార్భఃకామలాపహమ్. 11. నవాయస మిదం చూర్ణం కృష్ణా త్రేయేణ భాషితమ్.

లోహభస్మము నల్లనూపులు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లువఁడిన తేగుచెక్క వీని నన్నిటిని ఎన్ని దెన్నిదిమాషములును వీటియన్నిటియంత హేమాక్షికథాతువులచూర్ణము వీటితో తేనెను కలిపి లడ్డుండలుగా చేసి తినవలయును. తరువాత మజ్జిగను త్రాగవలయును. ఇయ్యది పాండురోగములను పారద్రోలుటయందత్యంతమ మైనది. ఇనుప చిట్టెమును నిప్పులో వైచి కాల్చి మాటిమాటికి ఆవుపంచితములో తడిపి శుద్ధిచేసి చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణమునందు తేనెను నేతిని కలిపికొని యుపయోగించుకొనవలయును. ఇయ్యది దీపనము జత రాగ్నిని పెంపొందించును. వాపు పాండురోగములను తొలగించును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కరకాయ ఉసిరిక తాడి తుంగముస్తలు వాయువిడంగములు చిత్రమాలము వీనిని సమానముగా తీసికొని నవీనలోహభస్మ మన్నిటియంత తీసికొని అన్నింటిని తేనెలోను నేతిలోను కలిపి కొని భక్షింపవలయును. ఇయ్యది పాండురోగములను హృద్రోగములను కుష్ఠ మూలరోగము కామెల వీటిని నశింపజేయును.

యోగరాజమును రసాయనము. ౧౦

శ్లో. త్రిఫలాయా త్రయో భాగా త్రయ స్త్రికటుకస్యచ. 12. భాగ శ్చైత్రకమూలస్య విడంగానాం తథైవ చ, పంచాశ్శజతునో భాగా స్తథా చూప్యమలస్య చ. 13. మాక్షికస్య విశుద్ధస్య తాహస్య రజస స్తథా, అష్టో భాగా స్సితాయా శ్చ త త్సర్వం శ్లక్ష్యచూర్ణితం. 14. మాక్షికేణాప్లుతం స్థాప్యమాయనే భాజనే శుభే, ఉదుంబ రసమాం మాత్రాం తతః ఖాదే ద్యథాగ్నినా. 15. దినేదినే ప్రయుంజీత జీరే భోజ్యం యథేస్థితం, వర్జయిత్వా కులుత్థాం శ్చ కాకమాచీకఘోతకాః. 16. యోగరాజ ఇతిఖ్యాతో యోగోఽయ మమృతో పమః, రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం సర్వరోగహరం శుభమ్. 17. పాండురోగం విషం కాసం యక్ష్యణం విషమజ్వరమ్, కుష్ఠా న్యజరకం మేహమ్ శ్వాసం హిక్మా మరోచకం. 18. విశేషా ద్ధన్యపస్కారం కామలాం గుదజాని చ.

త్రిఫలములు 1 భాగములు మిరియములు పిప్పళ్లు 1 భాగములు చిత్రమూలము 1 భాగము వాయువిడంగములు 1 భాగము శిలాజిత్తు 5 భాగములు వెండిచిట్టెము మేమ మాక్షికము లోహభస్మము అయిదు అయిదుభాగములును చక్కెర 8 భాగములును వీటి నన్నింటిని కలిపి చూర్ణముచేసి తేనెలోకలిపి లోహాపుషాత్రలో పెట్టవలయును. తరువాత తమతమ జర రాగ్న ననుసరించి మేడివండంత మాత్రలనుగా చేసికొని ప్రతిదినమును నేవించుచుండవలయును. తినినది జీర్ణమగుచున్నచో ఇచ్చకు వచ్చినట్లు పదార్థములను భుజింపవచ్చును కాని ఉలవలును కపోతమాంసము కామంచి వీటిని పదలిపెట్టవలయును. యోగరాజ మని క్షేపకబడు నీయోగ మమృతముతో తుల్యమైనది. ఇయ్యది ఉత్తమ మగు రసాయనము. సర్వరోగములను హరించును. పాండురోగమును విషమును దగ్గును క్షయరోగమును విషజ్వరమును కుష్ఠ అజీర్ణకము మేహము శ్వాసము మున్నగువానిని ఆరోచకమును ఎక్కుగా నపస్కారములను కుష్ఠును గుదరోగములను నశింపజేయును.

విశాలాద్యచూర్ణము. ౧౧

శ్లో. విశాలా కుటజా ముస్తకుషు దారు కలింగకాః. 19. కర్ణాం శౌద్ధిపిచు ర్ధూర్వా కర్షారా చ ఘనప్రియా, వీత్వా తచూర్ణ మం

భోభి స్సుభై ర్లిహ్య త్తతో మధు. 20. పాండురోగం జ్వరం దాహం కాసం శ్వాస మరోచకమ్, గుల్తానాహామవాతాం శ్చ రక్తపిత్తం చ త జ్జయేత్. 21.

చేమపుచ్చ లేక తెల్లదింటైన కటుకరోహిణి తుంగముస్తలు చెంగల్వకోష్ఠు దేవ దారు కొడిసెవిత్తులు వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కర్నమును, నేలవేసు వేపచెక్క చాగమట్టు ఇవి ఒక్కొక్కర్నమును, తెల్లదింటైన అర్ధకర్నము వీటిని చూర్ణముచేసి నీళ్లలో కలిపి కొని త్రాగవలయును. ఆవిమ్మట తేనెను నాకవలయును. ఇయ్యది పాండురోగమును జ్వరమును దగ్గును శ్వాసమును ఆరోచకము కడుపులోని బల్లలను ఆనాహములను ఆమవాతములను రక్తపిత్తములను జయింపగలదు.

◉ పాండ్వాదులకు లోహక్షీరము. ◉

శ్లో. లోహపాత్రే శృతం క్షీరం సప్తాహం పథ్యభోజనమ్. 22. పిబే త్పాండ్వామయీ శోషీ గ్రహణీదోషవీడితః, కల్యాణకం పంచ గవ్యం మహాతిక్త మథాపి వా. 23. స్నేహనార్థం ఘృతం దద్యాత్కామలాపాండురోగినే, రేచనం కామలార్తస్య స్నిగ్ధ స్యాదాప్రయోజయేత్. 24. తతః ప్రశమనీ కార్యా క్రియా వైద్యేన జానతా.

లోహపుపాత్రలో కాచినపాలను త్రాగవలయును. ఈరీతిగా నేడురోజులు పథ్యమును పాండురోగియును వాపుగలవాండును అతిసారరోగియును చేయవలయును. కామెరలు పాండురోగము గలవానికి కల్యాణఘృతమును గాని, వంచగవ్యఘృతమును గాని, మహాతిక్తఘృతమును గాని, స్నేహన మగుట కొఱ క్రియవలయును. కామెరలు గలరోగికి మొదట స్నేహనమును చేసి తరువాత రేచనము నుపయోగించవలయును. అటుతలు వాత చక్కగా తెలిసికొని వైద్యుండగువాండు నేర్పుతో ప్రశమనోపాధులను నొసంగవలయును.

◉ కామెరలకు త్రిఫలద్యౌషధములు. ◉

శ్లో. త్రిఫలాయా గుడూచ్యావా దార్వా న్నింబస్య వారసః. 25. పాత ర్నాక్షీక సంయుక్తః శీలితః కామలాపహాః, అంజనం కామలార్తస్య ద్రోణపుష్పిరసస్త్పృతః. 26. నిశాగైరికథాత్రీణాం చూర్ణం వా సంప్రకల్పయేత్, నస్యం కర్కోటమూలం వా ఘ్నేయం వా జాలినీఫలమ్. 27. సశర్కరాకామలినాం త్రిఫంఢీ హితాగవాక్షీసగుడాచ శుంఠీ, దార్వీన త్రిఫలావ్యోష విడంగా న్యయసో రజః. 28. మధుసర్పి ర్యు

తం లిహ్యత్కామలాపాండురోగవాన్. 29. తుల్యా అయోరజః పథ్యా హరిద్రాః క్షౌద్రసస్పిషా, చూర్ణితాః కామలీ లిహ్య ద్దుడక్షాద్రేణ వాఽ భయాం. 30. ధాత్రీతాహరణోవ్యష్ నిశాక్షాద్రాజ్యశర్కరాః, లీఘా నివారయత్యాళు కామలా ముద్ధతా మపి. 31. దగ్ధాక్షకాష్ఠైర్మల మాయసం తు గోమూత్రనిర్వాపిత మప్టవారాన్, విచూర్ణ్య లీఢం మధునా చిరేణ కుంభాహ్వయం పాండుగదం నిహంతి. 32. పాండురో గక్రియాం సర్వాం యోజయే శ్చ హలీమకే, కామలాయాం చ యా ద్యష్టా సాపి కార్యా భిషగ్వరైః. 33.

త్రిఫలముల రసముగాని తిప్పతీగెరసముగాని వేపచెక్కగాని తెచ్చి దాని యందు తేనెను కలిపికొని ప్రాతః కాలమున త్రాగినచో కామెరలు నశించును. కామెరలు గలవారికి తుమ్మిరసము నంజనముచేసి గాని, పసపు గైరికము ఉసిరిక వీటిని చూర్ణముచేసి గాని ఇయ్యవలయును. ఆ గాకరచెట్టుపై బెరడును నస్యము చేసి యుపయోగింపవలయును. తేక ఆవలకులను వాసననైనను చూడవలయును. చక్కెరతో కలిపిన తెల్లతెగడయైనను కొడిసెపాలవిత్తులు బెల్లము చేర్చిన శొంఠియైనను హిత మొనర్చును. మ్రానిపసపు త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు లోహపు భస్మము వీటిని నూరి తేనెనేతులలో చేర్చికొని కామెరలు పాండురోగము గల రోగిత్రాగవలయును. లోహభస్మము కరక కాయ మ్రానిపసపు వీనిని సమానభాగములను తేనెనేతులలో కలిపి గాని, కరక కాయను బెల్లము తేనెతో కలిపి గాని, కామెరలు గలవాఁడు భక్షింపవలయును. ఉసిరిక ఇనుపచిట్టము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పసపు తేనె నెయ్యి చక్కెర వీటిని కలిపికొని తినినయెడల నతిభయంకరము లగు కామెరలు కూడను తొలగిపోవును. పాతఇనుపచిట్టెమును తాండ్రనిష్పలతో తగులఁబెట్టి గోమూత్రములో నెన్ని దిమారులు ముంచి పిమ్మట చూర్ణముఁ జేసి తేనెలో కలిపి కొని తినిన క్షైంస కుంభ కామెరలు పాండు రోగములును నశించును. పాండురోగములో చెప్పఁబడిన చికిత్సలను హలీమకరోగవిషయమునఁగూడ నొనర్పవలయును. కామెరలకు చెప్పిన చికిత్సనే వైద్యుఁడు హలీమకమందు గూడ నుపయోగింపవలయును.

❁ విడంగ ద్యుల హను. ❁

శ్లో. విడంగ ముస్త త్రిఫలా దేవదారు షడూషణైః, తుల్య మాత్ర మయశ్చూర్ణం గోమూత్రేఽప్టగుణే చచేత్. 34. తై రక్షమా

త్రాం గుడికాం కృత్వా ఖాదే ద్దినేదినే, కామలాపాండురోగార్తః సుఖ
మాపద్యతే ౭చిరాత్. ౩5.

వాయువిడంగములు తుంగముస్తలు త్రిఫలములు దేవదారు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము
చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు వీరి నన్నిటితో సమాముగా లాహభస్మము
ను చేర్చి ఇంతకు ఎనిమిదిరెట్లు ఆవుసంచితగా నుడకరెట్టువలయును. తఱువాత
ఆక్షుప్తమాణ్యము చొప్పున మాతృలను కట్టి ప్రతిదినమును తినుచుండినయెడల కామె
రలు పాండురోగము వీటితో బీడింపఁబడుచున్న రోగి సుఖమును శీఘ్రకాలములోనే
బొందఁగలఁడు.

త్యూక్తిపఠాదిమండూరము. ౩౬

శ్లో. త్యూక్తిపఠా త్రిఫలా ముస్తా విడంగం చవ్యచిత్రకా,
దాన్వీ త్వజ్జాక్షీకో ధాతు ర్గ్రంధికం దేవదారు చ. ౩6. ఏపాం ద్విప
లికా న్భాగాన్ చూర్ణం కృత్వా పృథక్పృథక్, మంహారం ద్విగుణం
చూర్ణా చ్చుద్ధ మంజనసన్నిభం. ౩7. మూత్రే చాప్తగుణే పక్త్వా త
స్తింస్తు ప్రక్షిపే త్తతః, ఉమృబరసమాన్ కుర్యా ద్వటకాం స్తాన్య
థాగ్నితః. ౩8. ఉపయుంజీత తక్రేణ సాత్త్వ్యం జీర్ణే చ భోజనం, మం
డూరపటకా హ్యేతే ప్రాణదాః పాండురోగిణాం. ౩9. కుస్తూ న్యజరకం
శోధ మూరుస్తంభకఘామయాన్, అర్భాసి కామలామేహాన్ శ్రీహా
నం శమయన్తి చ. 40. నిర్వాప్య బహుశో మూత్రే మంహారం గ్రా
హ్య మిష్యతే, గ్రాహయం త్యప్తగుణితం మూత్రం మంహారచూర్ణతః.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తుంగముస్తలు వాయువిడంగములు
చవ్యము చిత్రమూలము మూనిపసపు హేమమాక్షికము గ్రంధికగరము దేవదారు
ఇది యన్నియు నెడేసితులములచొప్పున చూర్ణము చేయవలయును. చూర్ణముకన్న
బదిరెట్లెక్కువగా శుద్ధిచేసిన మండూరమును చేర్చవలయును. ఎన్నిదిరెట్లుధికమగు నావు
పంచితమును కాచి పైచూర్ణమునందు చేయవలయును. తరువాత మేడిపం దంతంత గా
వడలను చేసి తమతమ జత రాగ్ని ననుసరించి వలయునంతవఱకు భుజింపవలయును. ఇది
చక్కగా జీర్ణమైనప్పుడు మజ్జిగతో తమతమ శరీరప్రకృతులను తగిన ఆహారములను
భక్షింపవలయు. ఇయ్యవి మండూరపటకములు. పాండు రోగులకు ప్రాణము నిచ్చునట్టివి.
కుష్ఠు అజరకము నావు వాతాదులవలననైన ఊరస్తంభవాతము కఫరోగము అన్నితె
గల ఘూలరోగములు, కామరలు మేహము లగుపడలు వీటిని ఖోగ్నాట్టును. గోమూత్ర

ములో చాల పర్యాయములు శుద్ధిచేయఁబడిన మండూరముమాత్రమే ఇందు పుచ్చుకొనతగినది. మండూరచూర్ణముతో కూడ నెన్నిదికెట్లు ఎక్కువగా ఆవుపంచితమును పుచ్చుకొనవలయును.

☞ పునర్నవామండూరము. ౧ ☞

శ్లో. పునర్నవా త్రివృ చుచ్ఛంతీ సిప్పలీ మరిచానిచ, విడంగం దేవకాఢం చ చిత్రకం పుష్కరాహ్వాయం. 42. త్రిఫలం ద్వే హరిద్రే చ దంతీం చ చపికం తథా. కుటజస్య ఫలం తిక్తాం సిప్పలీమూలముస్తకమ్. 43. ఏతాని సమభాగాని మండూరం ద్విగుణం తతః, గో మూత్రే) ౭ష్టగుణే పక్త్వా స్థాపయే త్సిద్ధిగ్ధభాజనే. 44. పాండుశోఘోదరానాహ శూలార్యః క్రిమిగుల్మనుత్.

శ్లోః తెగడ తెల్లగజ్జేరు సిప్పళ్లు మిరియములు వాయువిడంగములు దేవదారు మోడి చిత్రమూలము పుష్కరమూలము త్రిఫలములు పసపు ప్రానివసపు దింపెన చవ్యము కొడిసెపాలపండు కటుకరోహిణి తిప్పతీగెతుంగము స్తలు వీటిని సమభాగములను చేసి అంతకంటె రెండురెట్లెక్కువ మండూరమును చేర్చి ఎనిమిది రెట్లెక్కువయగు నావుపంచితములో చక్కగా వండి నేతితోమాగినపాత్రములో నుంచవలయును. ఇయ్యది పాండురోగము వాపు కడుపునొప్పులు మున్నగువానిని, ఆనాహము శూల మూలరోగము జంతువాతము గుల్మము వీనిని పోగొట్టును.

☞ మండూరవజ్రపటకము. ౧ ☞

శ్లో. పంచకోలం సమరిచం దేవదారుపలత్రికం. 45. విడంగముస్తయుక్తా శ్చ భాగా స్త్రీపలనంమితాః, యావం త్యేతాని చూర్ణాని మండూరం ద్విగుణం తతః. 46. పక్త్వా చాష్టగుణే మూత్రే ఘనీభూతేత దుద్ధరేత్, తతో క్షమాత్రాన్లడకాన్ పిబే త్తక్రేణ తక్రభుక్. 47. పాండురోగం జయజ్యేష మందాగ్నిత్వ మరోచకమ్, అర్కాంసి గ్రహణీ దోష మూరుస్తంభ మథాపివా. 48. క్రిమిష్టిహాన ముదరం గరరోగంచ నాశయేత్, మండూరవజ్రినామాయం రోగానేకవిनाశనః. 49.

సిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శ్లోః మిరియములు దేవదారు త్రిఫలములు వాయువిడంగములు తుంగము స్తలు వీని నన్నింటిని మూడుభాగములు చొప్పునను వీటి చూర్ణముకంటె రెండురెట్లెక్కువమండూరమును చేర్చి ఎన్నిదికెట్లు గోమూత్రములో వండవలయును. వండయైనప్పుడు మద్దగట్టగానే దింపి ఒక్కొక్క అక్షము ప్రమాణముగా మాత్రము కట్టి మజ్జితో పుచ్చుకొనుచుండవలయును. మజ్జిగనుకూడను

త్రాగవలయును. ఇయ్యది పాండురోగములను జయించును. అగ్నిమాండ్యమును అరోచకమును మూలరోగములను గ్రహణులను ఊరు స్తంభములను జంతువాతములను పొడలను ఉదరరోగములను విషభక్షణజనితములగు రోగములను నశింపజేయును. ఇయ్యదియే మంధూరవజ్రవటక మనబడును. ఇయ్యది పెక్కలగు రోగములను నశింపజేయును.

◀ ౧౧ ధాత్ర్యోష్ఠము. ౧౧ ▶

శ్లో. ధాత్రీ ఫలసహస్రే ద్వే పీడయిత్వా రసం భీషక్, డ్రాప్త ద్రాప్త భాగం పిష్పల్యై శ్శూన్యార్థక్షుడ పాన్వితమ్. 50. శర్కరార్థతు లోన్మిశ్రం పక్వం స్నిగ్ధము పే స్థితమ్, ప్రపిబే త్పాండురోగా ద్రీజ్జీర్ణే హిత మితాశనః. 51. కామలాపాండు హృద్రోగవాతాస్సృగ్విషమజ్వరాన్, కాసహిక్కారుచిశ్వాసా నేషోర్విష్టః ప్రణాశయేత్. 52.

రెండువేల యుసిరికపండ్లను తెచ్చి తోక్కి రసముతీని అం దెనిమిదవపాలు తే నెను పిష్పళ్లపొడి రెండుపలములును చక్కెర 50 పలములును వీని నన్నిటిని కలిపి వండ వలయును. పిష్టట (నేయిబోసి యంచిన) చమరు పాత్రలో పెట్టికొని పాండురోగి త్రాగుచుండవలయును. ఔషధము చక్కగా జీర్ణమైనపిష్టట తగినట్లువలయునట్లు భోజనములు చేయవలయును. ఇయ్యది ధాత్ర్యోష్ఠ మనబడును. ఇయ్యది కామెరలను పాండురోగములను హృద్రోగములను వాతరక్తమును విషమజ్వరములను దగ్గును వెక్కిళ్లను ఆరుచిని శ్వాసమును నశింపజేయును.

◀ ౧౨ ద్రాక్షాఘృతము. ౧౨ ▶

శ్లో. పురాణసర్పిషః ప్రస్థా ద్రాక్షార్థ ప్రస్థ సాధితః, కామలాగు ల్పాండ్యర్తి జ్వర మేహాలాద గ్రాపహః. 52.

8 పలముల ద్రాక్షకల్కములో 16 పలముల ప్రాతనేతిని వండవలయును. ఇయ్యది ద్రాక్షాఘృతము. ఇది, కామెరలను గుల్మరోగములను పాండురోగములను జ్వరములను మేహరోగములను ఉదరరోగములను నశింపజేయును.

◀ ౧౩ హరిద్రాఘృతము. ౧౩ ▶

శ్లో. హరిద్రాత్రి ఫలాలానింబ బలామధుక సాధితమ్, సక్షీరంమా హిషం సర్పిః కామలాహర ముత్తమమ్. 54.

పసపు త్రిఫలములు వేపచెక్క ముత్తువపులగము గేదపాలు వీటితో తయారు చేయబడిన గేదనేయి కామెరలను పోంగొట్టుట కుత్తమాషధము.

●● మూర్వాద్యఘృతము. ●●

శ్లో. మూర్వాతిక్తానిశాయాసకృష్ణాచందనపర్వతైః, త్రాయంతీ
వత్సభూనింబ పటోలాంబువదారుభిః. 55. అక్షమాత్రైర్ఘృతప్రస్థంసిద్ధం
క్షీరం చతుర్గుణమ్, పాండుతా జ్వరవిస్ఫోట శోధారోగ్గోరక్తపిత్తమత్. 56.

చాగమట్ట కటుకరోహిణి పసపు దూలగొండి పిప్పళ్లు చందనము పర్వాటకము
కలుక్రాసుగు కొడిసెపండు నేలవేను చేదుపొళ్ల తుంగముస్తలు దేవదారు వీనినన్నిఁ
టిని అక్షమాణము చొప్పున తెచ్చి నెయ్యి పదియారుపలములు పాలు నాలు ప్రస్థము
లు పైవనితో కలిపి, వండి నేటిని సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది మూర్వాద్య
ఘృతము. ఇది, పాండురోగములను జ్వరములను స్ఫోటకములను వాపులను మూలరోగ
మును రక్తపిత్తమును హరించును.

●● వ్యోషాద్యఘృతము. ●●

శ్లో. వ్యోషం బిల్వం ద్వీరజనీ త్రిఫలాద్వి పునర్నవా, ముస్తాన్య
యోరజః పాతా విడంగం దేవాదారు చ. 57. వృశ్చికారీచ భార్జ్జీచసక్షీ
రై సై ర్ఘృతం శృతమ్, సర్వాస్పృశమయత్యేత ద్వికారా స్త్రుతి
కాకృతాత్. 58.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు బిల్వఫలము పసపు మూనిపసపు త్రిఫలములు
తెల్లగజ్జెరు నల్లగజ్జెరు తుంగముస్తలు లోహభస్మము అగరుశొంఠి వాయువిడంగములు
గంటుభారంగి వీటిని జేర్చి వీటియందు నేటిని పక్వము చేయవలయును. ఇది వ్యోషాద్య
ఘృత మనఁబడును. ఇయ్యది మన్నుతినుట వలన గలిగెడి యన్ని తెఱఁగులగు రోగము
లను హరించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు పాండురోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౯. రక్తపిత౯ధికారము.

— ౧౦ తర్పణాది. ౧౦ —

శ్లో. నోద్రిక్త మూనా సంగ్రహ్యం బలినోఽప్యశ్చ తి శ్చయత్,
 హృత్పాండుగ్రహణీదోష స్తీహగుల్ల జ్వరాదిశ్చ త్. 1. ఊర్ధ్వం ప్రవృ
 త్తదోషస్య పూర్వం లోహిత పిత్తినః, అక్షీణబలమాంసాగ్నేః కర్త
 వ్య మపతర్పణమ్. 2. ఊర్ధ్వగే తర్పణం పూర్వం కర్తవ్యం చ విరేచ
 నమ్, ప్రాగధోగమనే పేయా పమనం చ యథాబలమ్. 3. తర్పణం సఘృ
 తక్షాద్రలాజచూర్ణైః ప్రదాపయేత్, ఊర్ధ్వగం రక్తపిత౯ తం త త్పీతంకా
 లే వ్యపోహతి. 4. బలం ఖిష్టాగమృద్వీకా మధుకైస్సపరూషకైః,
 శృతశీతం ప్రయోక్తవ్యం తర్పణార్థం సశర్కరం. 5.

బలముగలరోగికిని పుష్టిగా భుజించుచున్న వానికిని ప్ర విహించుచున్న రక్తమును
 మొదల కట్టివేయకూడదు. అట్లు రక్తమును బంధించినయెడల, హృద్రోగము పాండురో
 గము, గ్రహణి, పొడలరోగము, గుల్మము, జ్వరము మున్నగువానిని పుట్టించును. పైభా
 గమున పుట్టిన దోషము గల రోగికిని నశింపకయుండుబలము మాంసము జఠరాన్ని కల
 వానికిని రక్తపిత్తము గలవానికిని మొదట లంఘనము చేయింపవలయును. పైభాగమున
 ప్రసరించిన రక్తపిత్తమునందు మొదట తర్పణమును విరేచనమును చేయింపవలయును.
 క్రిందిభాగమున ప్రసరించు రక్తపిత్తమునందు మొదట బానుసారముగా వాంతిని చే
 యింపవలయును. నెయ్యి, తేనె, పేలపిండి వీటితోటి తర్పణము చేయవలయును. ఇది
 పైభాగపు రక్తపిత్తములను తగినసమయములో నేవించినయెడల పారద్రోలును. ఖిష్టారపు
 పండ్లు, ద్రాక్ష, యష్టిమధుకము, చిట్టితకాయలు వీనిని కషాయము పెట్టుకొని చక్కెర
 ను కలిపికొని తర్పణముకొఱుట ఉపయోగింపవలయును.

[రక్తపిత్తములలో విరేచనయోగము; వమనకల్పము; పథ్యములు; పానీయములు;
 విరేచనాదులకర్షణలు; వాశాకషాయము; వాశాస్వరసము; వాశాది
 క్వాథము, వాశామహిమము; బ్రహ్మమేడిరసము మొదలగునవి.]

శ్లో. త్రివృతా త్రిఫలా శ్యామా సిప్పలీ శర్కరా మధు, మో
 దకః సన్నిపాతోర్ధ్వం రక్తపిత్తజ్వరాపహః. 6. శాలిపర్ణ్యాదినా సిద్ధా పే

యా పూర్వ మధోగమే, వమనం మదనోన్తిశ్రో మన్త సుక్షాద్రశర్కరః. 7. శాలిషష్ఠికనీవారకోరదూషప్ర శాతికాః, శ్యామాకా శ్చప్రియంగు శ్చ భోజనం రక్తపిత్తినామ్. 8. మసూరముద్గచణకాః నముద్గా శ్చాఢకీఫలాః, ప్రశస్తా స్సూషయూషార్థం కల్పితా రక్తపిత్తినామ్. 9. శాకం పటోలవేత్త్రాగ్రతండులీయాదికం హితమ్, మాంసం లావకపోతాడిశశైణహరిణాదిజమ్. 10. నివా శుంఠీం వడంకేనసిద్ధం తోయం చ దాపయేత్, క్షీణమాంసబలం బాలంవృద్ధం శోషానుబంధినమ్. 11. అవమ్య మవిరేచ్యం చ స్తంభనైస్సముపాచయేత్, వృషపత్రాణి నిష్పీడ్య రసం సమధుశర్కరం. 12. పిబేత్తేనశమయాతి రక్తపిత్తంసుదారుణం, అలరూషకనిర్యూషే ప్రియంగూమృత్తికాంజనే. 13. వినీయ లోద్రం సక్షాద్రం రక్తపిత్తహరంపిబేత్. వాసాకషాయోత్పలమృత్ప్రియంగురోధ్రాక్షానాంభోరు హకేనగాణి, వీత్వా సితా క్షాద్రయుతాని హన్యఃపిత్తాస్పృతోవేగ ముదీర్ణమాశు. 14. తాలీనచూర్ణయ క్తః పేయః క్షౌద్రేణ వాసకస్వరసః, కఫవాతపిత్తతమక శ్వాస స్వరభేద రక్తపిత్తహరః. 15. ఆటరూషక మృద్వీకాపథ్యాక్వాథ సుశర్కరః, క్షౌద్రాఢ్యః కససశ్వాసర రక్తపిత్తనిబర్హణః. 16. తాసాయా విద్యమానాయా మాశాయాం జీవితస్య చ, రక్తపిత్తీ క్షయీ కాసీ కిమర్థ మదసీదతి. 17. సమాక్షీకః ఫల్లు ఫలోద్భవా వా పీతో రస శ్శోణిత మాశు హంతి, మదయ త్యంఘ్రిజః క్వాథ స్తద్వ త్సమధుశర్కరః. 18. అతసీకుసుమసుసంగా వాతారోహత్యగంభసా పితా, ప్రశమయతి రక్తపిత్తం యది భుజ్జ్యేముద్గయాపేణ. 19.

తెల్ల తెగడ త్రిఫలములు నల్ల తెగడ పిప్పళ్లు చక్కెర తేనె వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన కుడుములు లేక మోడుకములు నన్ని పాతములను పైకెకఁబ్రాకెడి రక్తపిత్తములను జ్వరములను నశింపఁజేయును. ఆఢోగతమగు రక్తపిత్తము విషయమున మొట్టమొదట శాలిపర్ణ్యాదులచేతి సిద్ధము చేయఁబడిన పేయసుగాని మంగకాయచూర్ణము తేనె కండచక్కెర పీటియొక్క మంథమును గాని త్రాగించి వమనము చేయింపవలయును. శాలిధాన్యము షష్టకధాన్యము అనగా అరువదిరోజులకు పండు ధాన్యము నీవారధాన్యము ఆళ్లు ప్రశాతికమనుధాన్యము చేమలు, కొఱ్ఱలు మొదలగు ధాన్య

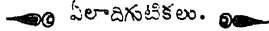
మొలయొక్క భోజనము, రక్తపిత్తరోగులకు హితకర మగును. రక్తపిత్తరోగము గలవారలకు చిరుసెనగలు పెసలు సెనగలు కందులు అడవిపెసలు మొదలగునవి పప్పుకొఱనును గంజికిని శ్రేష్ఠము లని చెప్పబడినవి. పొట్లకాయ ప్రేంఖణము చిట్టి కూర మొదలగుకూరలు హితకరములు. లావపిట్టలు పావురములు మున్నగువాటి యొక్కయును కుండేలు జింక లేడి మున్నగువానియొక్కయును మాంసము హితకరము. శొంఠిలేకుండునట్లు పడంగక పాయమును బెట్టి దీనిని మాంసముక్షీణించినవానికిని బలము గల పిల్లవానికిని వృద్ధులకును శోషిల్లువారికి (రోగులకు) ఇయ్యవలయును. వాంతి చేయింపఁ దగనివానిని విరేచనముల క్రియకూడనివానిని స్తంభనములచేత చికిత్స చేయవలయును. ఋషభక మను గింధ్ర ద్రవ్యముయొక్క ఆకులను పిండి తేనెను చక్కెరను ఆరసములో గలిపి త్రాగినయెడల నతిభయంకరమైన రక్తపిత్తము కూడ శాంతించును. అడ్డసరపుక పాయమునందు కొఱ్ఱధాన్యములోని మట్టిని త్రైలమును గాని, లొద్దుగరసము నందు తేనెను కలిపికొనిగాని త్రాగినచో రక్తపిత్తములు హరించును. అడ్డసరపుక పాయమునందు తాళినపత్రిచూర్ణమును కలిపి త్రాగినయెడల కఘః పిత్తములు స్వరభేదము రక్తపిత్తము హరించును. అడ్డసరపాకు, ద్రాక్ష, కరక్కాయల కపాయములో కండచక్కెరను తేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల దగ్గు శ్వాస రక్తపిత్తము తొలఁగి చును. అడ్డసరపుటాకుండగా జీవించిన కుని ప్రాణములపై నాశయుండఁగా రక్తపిత్తరోగియును కాసరోగియును ఎందుకొఱకు దుఃఖితుండై యుండవలయును. బ్రహ్మమేడియాకుల రసమునందు తేనెను కలిపి త్రాగిన రక్తపిత్తములు నశించును. మల్లవేరుతో చేసిన కపాయమునఁ దేనెను కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగినచో రక్తపిత్తరోగియు కాసరోగియు క్షయరోగియును సుఖము నొందును. అవిసెపువలయు ముత్తవపుఁగము మట్టి యూడల బెరడు వీటిని సమభాగములుగా నూరి త్రాగి పెసరగంజిని పుచ్చుకొనెనేని రక్తపిత్తము శమించిపోవును.

◀ ౧ రక్తపిత్తములు శమించు క్షీరాదులు. ౧ ▶

శ్లో. కపాయయోగైర్వివిధైః దీప్తాగ్నా నిర్జితే కఫే, రక్తపిత్తనచే
 చ్ఛామ్యేత్ తత్ర వాతోల్బణే పయః. 20. ఛాగం పయోధవా గవ్యం
 శృతిం పంచగుణే జలే, అభ్యసే త్సనితాక్షాద్రం పంచమూ లీశృతంప
 యః. 21. ద్రాక్షయా పర్ణినీభిర్వా కలయా మధుకేన వా, శ్వదంప్రియాశ
 తావర్యా రక్తజి త్సాగ్నితం పయః. 22. పకోద్దుంబరకాశ్చ ర్మ్యపధ్యాఖ
 రూరగోస్తనాః, మధునా ఘ్నంతి సంలీధా రక్తపిత్తం పృథథక్ పృక్. 23.

ముస్తా శాఖోట త్వగ్రస బిందుద్వితయయు ద్విగుణితాజ్యః, భూనింబ కల్మషార్థ్యగపితృస్త్వాస్త్వాస్కాస హానికరః. 24. ఖదిరస్య ప్రియంగానాం కోవిదారస్య శాల్మలే, పుష్పచూర్ణంతు మధునా లీడ్వా చారోగ్య మశ్ను జే. 25. అభయో మధుసంయుక్తా పాచనీ దీపనీ మతా, శ్లేష్మాణం రక్తపిత్తం చ హంతి శూలాలాతిసారనత్. 26. వాసకస్వరనే పభ్యావస్తథా పరిభావితా, కృష్ణా వా మధునా లీడ్వారక్తపిత్తం ద్రుతం జయేత్. 27. భావనాయాఽ ద్రవో దేయః సమ్యగార్చిత్యకారకః.

నానావిధములైన కషాయములచేతను యోగములచేతను అగ్ని దీపనవిషయములలో కఫముకట్టి ఒకవేళ రక్తపిత్తము శాంతినొందకయుండెనేని అస్పృశుడును నాత మధికముగానుండు రక్తపిత్తమునకును పాలను త్రాగింపవలయును. మేకపాలుగాని అవుపాలుగాని తెచ్చి అందైదురెట్లు నీరుకలిపి కాగఁబెట్టి దించి కండచక్కెఱ తేనెనుకలిపి అభ్యాసము చేసికొని త్రాగవలయును. లేకపోయిన పంచమాలములతో పక్వము చేయఁబడిన పాలనైనను త్రాగవలయును. ద్రాక్షచేతఁగాని కోలపొన్న ముయ్యకుపొన్న కారు మినుము కారుపెసలు మున్నగువానిచేతగాని యష్టిమధుకములచేతఁగాని ఏనుగుపల్లెరు పిల్లిపీచర వీటితోగాని పక్వముచేయఁబడిన పాలు రక్తపిత్తమును హరించును. చక్కగా పండిన మేడిపండు గుమ్ముడు కరకకాయ ఖర్జూరపుపండు ద్రాక్ష వీటిని వేరువేరుగా తేనెలో కలిపికొని భక్షించినయెడల రక్తపిత్తము నశిచును. తుంగముస్తలు లేతబఱ్ఱెంకరసము రెండురెండు బిందువులను చేర్చికొని రెండింతలు నేతని నేలవేము కల్మమును కలిపి తినినయెడల ఊర్ధ్వము ప్రసరించు రక్తపిత్తములు దగ్గు శ్వాస ఇయ్యవి నాశనము నొందును. చండ్రపూవులు ప్రేంఖణపుపూవులు కాంచనపుపూవులు బూరుగపూవులు పొడిచేసి దీనిని తేనెతో కలిపి భక్షించినయెడల నారోగ్యమును పొందగలఁడు. తేనెతో కలిపిన కరకకాయ పాచనమును దీపనమును కలిగించునట్టి కఫము రక్తపిత్తము శూల అతిసారము వీనిని పోఁగొట్టును. ఆడ్డసరపు రసమునందు ఏడుమార్లు భావనకట్టఁబడిన కరకకాయగాని తేనెతో కలిపిన పిప్పళ్లుగాని రక్తపిత్తము నతిశీఘ్రిముగా నశింపఁజేయును. భావన చేయునప్పుడు చక్కగా తడుపగలిగినట్టి రసమును వేయవలయును.

శ్లో. ఏలాపత్రత్వచోర్ధాక్షా పిష్పల్యర్థపలంతథా. 28. సితామధుక ఖరూర మృద్వికా శ్చపలోన్మితా, సంచూర్ణ్య మధునా యుక్తా గుటికాః కారయే ద్భిషక్. 29. అక్షమా త్రాంతత శ్చైకాం భక్షయే చ్చ టినేదినే,

కాసం శ్వాసం జ్వరం హిక్మాం చర్దిం మూర్ఛాం మదం భ్రమం. 30.
 రక్తనిష్ఠీవనం తృష్ణాం పార్శ్వశూల మనోచకం, శోధస్థీ హాఘ్యవాతాంశ్చ
 స్వరభేదం క్షతక్షయం. 31. గుటికా తర్పణీ వృష్యా రక్తపిత్తం చ నాశ
 యేత్.

ఏలగులు జాపత్రి లవంగపట్ట వీనిని అర్ధకర్ణమున్న పిప్పళ్లు అరపలము, కలకండ
 యష్టిమధుకము ఖజూరము ద్రాక్ష ఇవి ఒక్కొక్కపలము తెచ్చి అన్నింటిని కలిపి చూ
 గ్లము చేసి తేనెను కలిపి వైద్యుండు మాత్రులను కట్టవలయును. కర్ణమంతేసి ప్రమాణ
 ముగల ఆమాత్రలను ప్రతిదినమును భక్షింపవలయును. ఇయ్యది దగ్ధ శ్వాసము జ్వర
 ము వెక్కిళ్లు దురద మూర్ఛ మత్తు భ్రమ నెత్తురునుట్లు దప్పి పార్శ్వపునాస్పి ఆరో
 చకము వాపు పొడలరోగము వాతరక్తము స్వగి భేదము క్షయ రక్తపిత్తము మున్నగువాని
 ని నశింపచేయును. తృప్తి నొందించును. వీర్యమును వృద్ధి నొందించును.

❁ పృథ్వీకాప్రయోగములు. ❁

శ్లో. లోహగంధిని నిశ్వాసే ఉద్ధారే రక్తగంధిని. 32. పృథ్వీకాం
 శాణమాత్రాం తు ఖాదే ద్ద్విగుణశర్కరాం, నాసాస్తవృత్తరుధిరంఘృ
 తభృష్టం శ్లక్ష్యపిష్టమామలకమ్, సేతుడివ తోయవేగం రుణద్ధి మూర్ఛి
 ప్రలేపేన. 33. సూణప్రవృత్తే జలమేవ దేయం సశర్కరం నాసిక
 యా పయోవా, ద్రాక్షారసం క్షీరఘృతం పిబేద్వా సశర్కరం చేక్షు
 రసం హితంవా. 35. నస్యం దాడిమపుష్పోత్థోరసో దూర్వాభవో ధవా,
 ఆమ్లాస్థిజః పలాం డోర్వా నాసికాస్తుతరక్తజిత్. 35. మేఢ్రగేతి
 ప్రవృత్తే తు వస్తి రుత్తర సంజ్ఞితః, శృతం క్షీరంపిబే ద్వాపి పంచ
 మూల్యా తృణాహ్వయా. 36.

ఇనుమువంటి వాసనగల నిట్టూర్పు గలిగినప్పుడును, నెత్తురువాసనవంటి వాసనగ
 ల త్రేపులు వచ్చినప్పుడును, నాలుమాషముల నల్ల జీలకఱ్ఱచూర్ణమును చెండుకెట్లు శర్కర
 తో చేర్చికొని తినవలయును. ఉసిరిక కాయలను నూరి నేతిలో వేయించి తలపైన పట్టు
 వేయించినయెడల ముక్కున నెత్తురు గారుటను నీటిప్రవాహమును ఆనకట్టవలె నిల్పివే
 యును. ముక్కునుండి రక్తము కాయమండినప్పుడు కండచక్కెర గలిపిన నీటినిగాని పాల
 నుగాని ద్రాక్షరసముగాని పాలతోచేసిన నేతినిగాని ముక్కుగుండా పీల్చవలయును.
 లేకపోయినచో చక్కెర గలిపిన చెఱురసముగాని హితకర మగును. దానిమ్మపూవులరస

మును గాని గరికిరసమును గాని ఉసిరికకాయల రసమును గాని ఉల్లిగడ్డలరసమును గాని నస్యమునుగా చేసినయెడల ముక్కునుండి రక్తము కారుట నాపివేయును. శిశ్నముద్వారా ఎక్కువగా రక్తము ప్రవిచుచున్నయెడల ఉత్తరవస్తిని చేయవలయును. పంచమూలములు వట్టివేళ్లు వేసి కాచినపాలనైనను త్రాగవలయును.

❀ దూర్వాద్యమను ఘృతము. ❀

శ్లో. దూర్వాసోత్పలకింజల్కా మంజిష్ఠా నైలవాలూకా, సితాశీ తముశీరం చ ముస్తం చందనపద్మకా. 37. విపచే త్కూర్షికై రేతైః సర్పిరాజం సుఖాగ్నినా, తండులాంబు త్వజాక్షీరం దత్వా చైవ చతుర్గుణమ్. 38. తత్పానం వమతో రక్తం నావనం నాసికాగతే, కర్ణాభ్యాం యస్య గచ్ఛేత్తు తస్య కర్ణౌ ప్రపూరయేత్. 39. చక్షుస్సాస్త్రివిణి రక్తే తు పూరయే త్తేన చక్షుషోః, మేధాపాయుప్రవృత్తే తు తదభ్యంజగే ప్రయోజయేత్. 40. రోమకూపప్రజృత్తే తు వస్తికర్షను యోవయేత్.

గరిక వేళ్లు నల్లకమలములలోని కింజల్కములు మఱియు కుతురుబడుమ విటిగి చెక్క. వట్టివేళ్లు తుంగమస్తలు మంచిగంధపుపాడి కవలములు వీని నన్నింటిని ఒక్కొక్కక్కర్నము చొ॥ తీసికొని వచ్చి నేతిలో వైచిపాయిపైనిబెట్టి సన్నని మంటవేసి వండవలయును. బియ్యపుకడుగు మేక పాలును నాలుగురె లైక్కువగా చేర్చి వండవలయును. ఇట్లునిద్రముచేసిన నేతిని నోటినుండి నెత్తురుపడుచున్నయెడల త్రాగవలయును. ముక్కునుండి పడుచుండినయెడల పీల్చవలయును. చెవులలోనుండి నెత్తురు పడువారికి చెవులలో పోయవలయును. కండ్లనుండి పడుచుండినచో గన్నులలో వేయవలయును. లింగమునుండి గాని గుదస్నానమునుండి గాని రక్తము పడుచుండిన నీనేతిని వస్తికర్షణలలోప్రయోగింపవలయును. రోమకూపములనుండి కారుచున్నచో నీనేతితో రుద్దకొనవలయును.

❀ శతావరి ఘృతము. ❀

శ్లో. శతావరీ దాడిమ తింతిదీకిం కాకోలిమేదే మనుకం విదారీం, పిష్టా చ మూలం ఫలపూరకస్య ఘృతం పచేత్ షీరచతుర్గుణం జ్ఞః. 41. కానబ్యరానాహవిబంధనూలం తద్రక్తపిత్తంచ ఘృతం నిహన్యాత్.

పిల్లిపీచర దానిమ్మ చింతకాయ కారుగొలిమి మేధమహామేధ యష్టిమధుకము నేలగుమ్మడి వీటిని తెచ్చి నూరి మాదీఫలమువేళ్లు నిందులో కలిపి ఇంతకు నాలుగురెట్లు

పాలు పోసి నేతిని వండవలయును. ఇయ్యది శతావరీఘ్నత మనఁబడును. ఇది దగ్గును జ్వరమును మలబంధమును శూలలను రక్తపిత్తరోగములను నశంపఁజేయును.

◀◀ రెండవవియగు శతావరీఘ్నతము. ▶▶

శ్లో. శతావర్యాస్తు మూలనాం రసప్రస్థద్వయం మతమ్, తత్సమం చ భవేత్తీరం ఘృతప్రసే విపాచయేత్. 42. జీవకర్షభకా మేదా మహామేదా తఙ్ఘైవ చ, కాకోలీ క్షీరకాకోలీ మృద్వీకా మధుకం తథా. 43. ముద్గపల్లీ మాషపల్లీ విదారీ రక్తచందనమ్, శర్కరా మధు సంయుక్తం సిద్ధం విస్త్రావయే ద్భిషక్. 44. రక్తపిత్తవికారేషు వాతరక్త గదేషు చ, క్షీణశుక్రేషు దాతవ్యం వాజీకరణ ముత్తమమ్. 45. అస దాహం శిరోదాహం జ్వరం పిత్తసముద్భవం, యోనిశూలం చ దాహంచ మూత్రకృచ్ఛించ పైత్తికమ్. 46. ఏతా న్లోగా న్నిహంత్యాశు చిన్నా భ్రాణీష మారుతః, శతావరీసర్పి రిదం బలవర్ణాగ్నివర్ధనమ్. 47. స్నేహ పాద స్మృతః కల్కః కల్కవ న్నధుశర్కరే, ఇతివాక్యబలా త్నేహే ప్రక్షిప్యం పాదికం భవేత్. 48.

సిల్లిపీచరసము రెండు ప్రస్థములును రెండు ప్రస్థముల పాలబోకలిపి ఒక ప్రస్థము నేతిని వండవలయును. జీవకము ఋషభకమును గంధ ద్రవ్యమును మేద మహామేదలను చేర్చి కాకోలీ క్షీరకాకోలీ ద్రాక్ష యష్టిమధుకము పిల్లిపెసగ కారుమినుము నేలగుమ్మడి రక్తచందనముకండచక్కెర తేనెవీటినికూడ పైదానియందుకలిపి నేతినిపక్వముచేసి దింప వలయును. రక్తపిత్తవికారములయందును వాతరక్తరోగములయందును క్షీణించిన వీర్యము గలవారిపట్లను ఈ నేతిని ఇచ్చినయెడల నత్యుత్తమ మగు వాజీకరణ మగును. భుజముల మంట తలమంట జ్వరము పిత్తజ్వరము యోనిశూల దప్పి మాత్రము కృచ్ఛము నను నీరోగముల నియ్యది గాలి మేఘములఁ బాఱింపొలిసరితీ బాఱిత్రోలును. ఇయ్యది శతావరీఘ్నతము. బలమును కాంతిని ఆకలిని పెంపొందించును. నేతిలో నాలవభాగము కల్కముతో సరిగా తేనెను చక్కెరను చేర్చవలయునను వాక్యముఁబట్టి నేతిలో నాలు గవభాగము కలుపుట మిగుల మంచిది.

◀◀ వాసాఘ్నతము. ▶▶

శ్లో. వాసాం సశాఖాం సపలాశమూలాం కృత్వా కమాయం కుసుమాని చాస్యాః, ప్రదాయ కల్కం విపచే ధ్వుతం తత్సక్షాద్ర మాశ్లేవ నిహంతి రక్తమ్. 49.

కొమ్మలు బెరడుతోగూడిన అడ్డసరమును కషాయమును కాచి యందులో అడ్డ సరపుపూవుల కల్కమును కలిపి అంతట నేతిని పక్వముచేసి దానిలో తేనెను కలిపి తీసినయెడల రక్తపిత్తముల నతిత్వరితముగా పోగొట్టును.

❀ కామదేవఘృతము. ❀

శ్లో. శణస్యకోవిదారస్య వృషస్య కకుభస్య చ, కల్కాఘృత్వా త్పుష్పకల్కం ప్రస్తే పలచతుష్టయం. 50. అశ్వగంధాపలశతం తదర్థం గోక్షురస్య చ, శతావరీ విదారీ చ శాలిపర్ణీ బలా తథా. 51. అశ్వత్థస్య చ శుంగాని పద్దబీజం పునర్నవా, కాశ్మరీపల మేత త్తు మాషబీజం తథైవ చ. 52. పృథ గ్దశపలా న్యాగాన్ చతుర్ద్విణ్ణేంభసః పచేత్, చతుర్భాగావశేషే తు కషాయ మవతారయేత్. 53. మృద్వీ కా పద్దకం కుష్ఠం పిప్పలీ రక్తచందనం, బాలకం నాగపుష్పం చ ఆత్మ గుప్తాపలం తథా. 54. నీలోత్పలం శారివే ద్వే జీవనీయం విశేషతః, పృథక్కర్షణమం చైవ శర్కరాయాః పలద్వయమ్. 55. రసస్య పౌండ్రకేక్షూణా మాఢకం తత్ర దాపయేత్, చతుర్లుణేన పయసా ఘృత ప్రస్థం విపాచయేత్. 56. రక్తపిత్తిం క్షుణ్ణీణం కామలాం వాతశోణీ తమ్, హాలీమకం తథా శోధం వర్ణభేదం స్వరక్షయమ్. 57. అరోచకం మూత్రకృచ్ఛ్చం పార్శ్వశూలం చ నాశయేత్, ఏత ద్రాజ్ఞాం ప్రయో క్తవ్యం బహ్వస్తాపురచారిణామ్. 58. స్త్రీణాం చైవానపత్యానాం దుర్బలానాం చ దేహీనాం, క్షీణానా మల్పశుక్రాణాం జీర్ణానా మల్ప రేతసామ్. 59. శ్రేష్ఠం బలకరం హృద్యం వృష్యం పేయం రసాయనం, ఓజస్తేజఃకరం చైవ ఆయుఃప్రాణవివర్ధనమ్. 60. సంవర్ధయతి శుక్రం చ పురుషం దుర్బలేంద్రియం, సర్వరోగవినిర్ముక్త స్తాయసిక్తి యథా ద్రుమః. 61. కామదేవ ఇతి ఖ్యాత స్సర్వరోగేషు శస్యతే,

మద్దిపూవులు క్రాంచనపుపూవులు జనుపపూవులు అడ్డసరముపూవులు వీటితోచేసిన కల్కమును నాలుగుపలములు తీసికొని పదహారు పలముల కషాయములో కలపవలయును. పెన్నేరుగడ్డ 100 పలములు పెద్దపల్లెరు 50 పలములు పిల్లసీచర నేలగుమ్మడు కొలపొన్న

ముత్తువపులగము రావిచిగుళ్లు పద్మ వీజములు తెల్ల గజ్జెరు గుమ్ముడు తేగు మినుములు ఇవి యన్నియును పదేసిపలముల చొప్పున తీసికొని నాలుగుద్రోణముల నీటియందు పక్వము చేసి నాలుగవపాలు నీరు బాక్షీయుండునప్పుడు ఆకషాయమును దించి ద్రాక్ష పద్మాక్షులు చెంగల్వకోష్ఠ పిప్పళ్లు రక్తచందనము కురువేరు నాగకేసరములు దూలగొండివిత్తులు నల్లకల్వలు పాలసుగంధి నల్లసుగంధి గరిక జీవకము ఋషభకము ఋద్ధి కాకోలి క్షీరకాకోలి మేద మహామేద కారుమినుము కారుపెసర వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్క కర్షణమును కండ చక్కెర చెండుపలములును చెరకురసము ఆఢకమును తీసికొనవలయును. మఱియు నిందు నాలుగు చెట్లు పాబుబోసి పదియారుపలముల నేతీని బోసి వండవలయును. ఇయ్యది కామదేవఘృతము. రక్తపిత్తమును ఊశక్తీణము కామెర వాతరక్తము హాలీమకము వాపు రంగుమారుట మాటపడిపోవుట ఆరోచకము మాత్రకృచ్ఛ్రము పాస్వపుశూల వీటి నన్నింటిని నాశనముచేయును. ఈనేతీని గాజులకును ధనికులకును ఎక్కువగా నంతఃపురముల సంచరించు వృపులకును బిడ్డలు లేని స్త్రీలకును దుర్బలులగు నరులకును నపుంసకులకును కొద్ది పాటి వీర్యము గలవారికిని ముదుసలివారికిని దీని నీయవలయును. ఇయ్యది శ్రేష్ఠమైనది. బలమును గలిగించును. మనోహరముగా నుండును. వీర్యము గలిగించును. రసాయనము. త్రాగతగినది. బలమును కాంతిని పెంచుచుండును. ఆయుష్యమును ప్రాణమును వీర్యమును ఇచ్చును. దుర్బలవీర్యముగల పురుషుని వృద్ధి నొందించును. దీనిని నేవించినయెడల నీళ్లుపోసి పెంచిన వృక్షమువలె అన్నిరోగములచేత వదలిపెట్టఁబడి వెఱుగును. ఈకామదేవఘృత మన్నిరోగములను పోఁగొట్టుటయందు సమర్థమైనది.

●● సప్తప్రస్థము. ●●

శ్లో. శతావరీ వయో ద్రాక్షా విదాఠీ క్షౌమలై రశైః. 62.
 సర్పిషాసహ సంయుక్తై స్సప్తప్రస్థం విపాచయేత్, శర్కరాపాదసం
 యుక్తం రక్తపిత్తహారం పిబేత్. 63. ఉరఃక్షతే పిత్తశూలే యోనివాతే
 వ్యస్థగ్రే, బల్య మూర్జాస్కరం వృష్యం క్షుధాహృద్రోగనాశనమ్. 64.

పిల్లి పీచరసము పాలు ద్రాక్షరసము నేలగుమ్మడిరసము చెఱకురసము ఉసిరికకాయలరసము వీటితోకూడ ఒక ప్రస్థము నేతీనిపక్వము చేయవలయును. తఱువాత నాలవ పాలు కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగవలయును. ఇయ్యది రక్తపిత్తముల హరించును. యొమ్మరొప్పి పిత్తశూలము యోనివాతము ప్రదరరోగము వీటిని పోఁగొట్టును. బలము గలిగించును. పరాక్రమము నిచ్చును. వీర్యముఁ గలిగించును. ఆకలి కడుపునొప్పి మున్నగు వానిని హరించును.

—౧౧ ఖండకూష్మాండకము. ౧౧—

శ్లో. కూష్మాండకా త్పలశతం సుస్విన్నం నిమ్మలీకృతమ్, పచే
 త్తప్తే ఘృతప్రసే శనై స్తామ్రమయే దృఢే. 65. యదా మధునిభః పాక
 స్తదా ఖండశతం స్యనేత్, సిప్పలీశృంగబేరాభ్యాం ద్వే పలే జీరకస్య
 చ. 66. త్వగేలాపత్రమరిచధాన్యకానాం పలాఢకమ్, స్యనేచూచ్ఛి
 కృతం తత్ర దర్వాన్య సంఘట్టయే న్దుహః. 67. తత్పక్వం స్థాపయే ద్భాం
 డే దత్వా ఊద్రం ఘృతార్థకమ్, శద్యథాగ్నిబలం ఖాదే ద్రక్తపిత్తి
 క్షతక్షయీ. 68. కాశశ్వాసతమ చ్ఛిద్రీ తృష్ణాజ్వరనివీడితః, వృష్యం
 పుసర్నవకరం బలవర్ణప్రసాధనమ్. 69. ఉరస్సంధానకరణం బృంహణం
 స్వరబోధనమ్, అశ్విభ్యాం నిర్మితం సిద్ధం కూష్మాండకరసాయనం. 70.
 ఖండామలకమానాసుసారా త్కూష్మాండకద్రవాత్, పాత్రం పాకాయ
 దాతవ్యం యవా న్వా తద్రసో భవేత్. 71. అత్రాపి ముద్రయా
 పాకో నిస్త్యచం నిమ్మలీకృతమ్.

బూడిదగుమ్మడికాయను నూరుపలములు మెత్తగా చెక్కుతీసి ఒకకుంచము నె
 య్యి బోసి అందు వానిని పోసి గట్టి రాగిపాత్రలో మెల్లగా పక్వము చేయవలయును.
 తేనెలాగున పాకము కట్టినప్పుడు నూరుపలముల కండచక్కెర నందు వేయవలయును.
 సిప్పళ్లు శొంఠి జీలకఱ్ఱ రెండురెండుపలములును దాల్చినపట్ట వీలకలు జాపత్రి మిరియ
 ములు ధనియములు ఇవి అన్నియును అర్థపలము చొప్పునను చేర్చి చూర్ణముచేసి పైదాని
 లో పడవేసి గరిఠ తైలోమాటిమాటికి కలియబెట్టవలయును. చక్కెరగా పక్వమైన పిప్పట
 దానిని నేతిలో సగ భాగము తేనెను పోసి కుండలో నుంచికొని రక్తపిత్తరోగము గల
 వాఁడు తనయాకలి ననుసరించి తినవలయును. దగ్గుశ్వాసము చీకట్లుగ్రమ్మట ఛర్మ దప్పి
 జ్వరము వీటిచేత పీడింబడవడినవాఁడు గూడ నేనింపవలయును. ఇయ్యది వీర్యమును వృద్ధి
 నొందించును. శరీరమును క్రొత్తదానినిగా చేయును. బలముకాంతిని చేపూర్చును. వక్షస్థల
 మును పెరిగించును. ధాతుపుష్టి నిచ్చును. స్వరమును పెంపొందించును. ఈకూష్మాండకరసా
 యనమశ్విసీచేవతలచే సృజింపబడినది. ఇయ్యది సిద్ధాపదము. కండచక్కెర ఉసిరిక
 మున్నగువానిని ఫలాదిమానములనుసరించి వండుటకొఱుక ఇయ్యవలయును. దీనిని కూడ
 ను వండునప్పుడు మూసియే వండవలయును. గుమ్మడినితోఱిగి చెక్కులేకుండ ముక్క
 లుగా చేసి కలపవలయును.

విశేషాంశములు:— ఒక ప్రతిలో ఈ యోగమును వివరించునప్పుడు “యదామధునిభః” అన్నదానితర్వాత ఈ క్రిందిశ్లోకము అధికముగా గలదు. శ్లో. కూష్మాండ పీడనాత్తోయే నాథకేన పునః పచేత్, యుక్తస్సృజి యదాపశ్యే త్తదానిదేత నిక్షిపేత్.

◀ వాసఖండకూష్మాండక రసాయనము. ▶

శ్లో. పంచాశచ్చ పలం స్విన్నం కూష్మాండా త్ప్రస్థ మాజ్యతః.

72. గ్రాహ్యం పలశతం ఖండం వాసా త్కాథాథ కే పచేత్, ముస్తా థాత్రీ శుభా భార్జీ త్రిసుగంధై శ్చ కార్షికైః. 73. ఏలేయ విశ్వ థా న్యాక మరిచై శ్చ పలాంశికైః, విప్పలీకుడంప చైవ మధుమానీం ప్ర దాపయేత్. 74. కాసం శ్వాసం క్షయం హిక్మాం రక్తపిత్తం హలీమ కమ్, హృద్రోగ మప్లుపిత్తం చ పీనసం చ వ్యపోహతి. 75.

బూడిదే గుమ్మడికాయను చెక్కుతీసి ముక్కలు గాచేసి 50 పలములును, నేయి 16 పలములును, కండచక్కెర 100 పలములును తెచ్చి వీటిని 64 పలముల అడ్డసరపు కషాయములో పక్వము చేయరలయును. తుంగు సుస్తలు, ఉసిరికపప్పు, తవక్షీరి, గంటు భారంగి, జాజికాయ, లవంగములు, ఏలకులు, జాపత్రి ఇవి అన్నియు నొక్కొక్క పలమును, కూతురుబుడమ శొంతి ధనియములు మిరియములు ఇవి ఒక్కొక్కపలమును, సిప్పళ్లు నాలుపలములు యష్టిమధుకమును అందులో చేర్చవలయును. ఇయ్యది వాసఖండక కూష్మాండ మనఁబడును. దగ్ధ శ్వాసము క్షయ వెక్కిళ్లు రక్తపిత్తము హలీమకము హృద్రోగమును అప్లుపిత్తమును పీనస మున్నగువాని నన్నిటిని పోఁగొట్టును.

విశేషాంశములు:— ఈ యోగములో గూడ “విప్పలీ కుడపమ్” అన్న శ్లోకము తర్వాత నీ క్రింది గ్రంథభాగ మధికముగా గలదు. శ్లో. ఏతచ్ఛుద్ధీకృతం తత్ర దా ర్వాస్యసంఘట్టయేత్పునః, తద్యథాగ్నిబలంఖాదే ద్రక్తపిత్తక్షతక్షయీ, వృష్యం పున ర్నవ కరం బలవర్ణకరంచ తేత్.

◀ వాసాఖండరసాయనము. ▶

తులూ మాదాయ వాసాయాః పచే దష్టగుణే జలే, తేన పాదా వశేషేణ పాచయే దాథకం భిషక్. 76. చూర్ణానా మభయానాం చ ఖండా చ్ఛుద్ధం తథా శతమ్, ద్వే పలే విప్పలీచూర్ణా త్సిద్ధశీతే చ మా

క్షీకాత్. 77. కుడపం పలమాత్రం తు చాతుర్జాతం సుచూర్ణితమ్, క్షీ
ప్త్యా విలోడితం ఖాదే ద్రక్తపిత్తీ క్షతక్షయీ. 78. కానశ్వాసపరిత
శ్చ యక్షణా చ ప్రవీడితః,

నూరుపలముల అడ్డసరరసమును తెచ్చి ఎనిమిదిరెట్ల నీళ్లుపోసి వండి నాల్గవభాగ
ము మిగులుండగా కరకకాయ 64 పలములు కలకంఠ 100 పలములు సిప్పళ్లు రెండు
పలములు వీటిని కలిపి చూర్ణముచేసి వైదానియందు కలిపి పక్వమైన సిప్ఫుట చల్లార్చి
తేనె 8 పలములు దాల్చినపట్ల నిలకులు జాపత్రి నాగకేసరములు వీటిమార్లము
ఒకపలమును వేసి కలిపి రక్తపిత్తరోగులును క్షతక్షయమును భక్షింపవలయును. దగ్గు
శ్వాసలచేత బాధపడువాఁడును క్షయరోగియును కూడ భక్షింపవలయును.

☞ ఖండకాద్యలోహము. ☞

శ్లో. శతా పరి చ్చిన్నరుహో వృషముండతికా బలాః. 79. తాల
మూలీ చ గాయత్రీ త్రిఫలాయా వచ స్తథా, భార్గీ పుష్కరమూలం
చ పృథ క్షంచపలాని చ. 80. జలద్రోణే విషక్తవ్యం అష్టమాంశావశే
షితిమ్, దివ్యోషధహాతస్యాపి మాక్షి కేణ హాతస్య వా. 81. పలద్వా
దశకం దేయం రుక్తతాహస్య చూర్ణితమ్, ఖండతుల్యం ఘృతం
దేయం చలపోషశికం బుధైః. 82. పచే త్తామ్రమయే పాత్రే గుడపా
కో యథామతమ్, ప్రస్థార్థం మధునో దేయం శుభాశ్శజతుకం త్వ
చం. 83. శృంగీ విడంగం కృష్ణా చ శుంఠ్యజాజీ పలంపలం, త్రిఫలా
థాన్యకం పత్రం ద్వ్యక్షం మరిచకేశరమ్. 84. చూర్ణం దత్వా సుమ
ధితం స్నిగ్ధే భాండే నిధాపయేత్, యథాకాలం ప్రయుంజీత బిడాలప
దకం తతః. 85. గవ్యక్షీరానుపానం చ నేవ్యం మాంసరసం పయః,
గురువృష్యానుపానాని స్నిగ్ధం మాంసాదిబృంహణం. 86. రక్తపిత్తం
క్షయం కాసం పక్తిశూలం విశేషతః, వాతరక్తం ప్రమేహం చ శీత
పిత్తం వమిం క్షమం. 87. శ్వయంధుం పాండురోగం చ కుష్మం స్తీహౌ
దరం తథా, ఆనాహం రక్తసంస్థావం చామిపిత్తం నిహంతి చ. 88.

చాక్షుషం బృహహణం వృష్యం మాంగల్యం ప్రీతివర్ధనం, ఆరోగ్యం పుత్రదం శ్రేష్ఠం కామాగ్నిబలవర్ధనం. 89. శ్రీకరం లాఘవకరం ఖండ కాద్యం ప్రకీర్తితమ్.

పెద్దపిల్లవీచర, తిప్పతిగ, అడ్డసరము, ఋషభమును గంధద్రవ్యము, తెల్లబోడ తరము, ముత్తువపులగము, నేలతాడి, త్రిఫలములు, గంటుభారంగి, పుష్కరమాలము వీనిని 5 పలముల చొ॥ తెచ్చి ఒకద్రోణము నీటిలో నుంచి వండవలయును. ఆనీటిలో నెన్నిదవభాగము మిగిలియుండగా దివ్యోపధములచే శుద్ధిచేసినది గాని మాక్షికముతో శుద్ధిచేయఁబడినది గాని యగు దుక్తలోహచూర్ణమును [అనగా నయస్కాంతమును, లేక ఉక్కుభస్మమును] 12 పలములును, కండచక్కెరతో సమానముగా 4 పలములు నేతని పోయవలయును. ఆపిమ్మట రాగిపాత్రములో బెల్లమును పా.ము పట్టురీతిగా పక్వము చేయవలయును. తేనె 8 పలములును తవక్షీరి, శిలాజిత్తు, లవంగపుపట్టు, వృషభమును గంధద్రవ్యము, వాయువిదంగములు, సిప్పళ్లు, శొంఠి, జీలకఱ్ఱ వీటిని ఒక్కొక్కపలమును, త్రిఫలములు, ధనియములు, తాడిశపత్రి, మిరియములు, నాగకేసరము వీని నర్రంధ్రఫలమును తెచ్చి కలిపి చూర్ణముచేసి చక్కగా వస్త్రకాలితమును పట్టి, నున్ననికుండలో పెట్టి నుంచవలయును. పిదప కాలానుసారముగా తులమంత నుపయోగింపవలయును. దీనిపైని ఆవుపాలతోటి అనుపానమును మాంసరసము పాలు నేనింపవలయును. గొప్ప వియను బలకరము లగు ననుపానముల నీయవలయును. చమరుకల మాంసాదిపదార్థముల బెట్టవలయును. ఇయ్యది గక్తపిత్తమును క్షయను దగ్గును విశేషముగా పార్శ్వపునొప్పిని మేహమును శీతపిత్తమును జీలపోటు ఆప్లపిత్తమును వీనిని నశింపఁజేయును. కన్నులకు హితకరము. ధాతువును వృద్ధి పొందించును. వీర్యమును కలుగఁజేయును. సౌందర్యము నిచ్చును. సంతోషమును పెంచును. ఈఖండఖాద్యము ఆరోగ్యకరము. పుత్రులఁ గల్గించును. శ్రేష్ఠము. కామమును బలమును పెంపొందించును. శోభనిచ్చును. చులకదనము నిచ్చును అని కొనియాడఁబడినది.

☞ ఛాగమాంసాదిపద్యములు. ☞

శ్లో. ఛాగం పారావతం మాంసం తిత్తిరిః కృకరా శ్వశాః. 90. కురంగాః కృష్ణసారా శ్వ తేషాం మాంసాని యోజయేత్, నారికేళపయఃపానం సునిషణ్ణకవాస్తుకం. 91. శుష్కమూలకజీరాఖ్యంపటాలం బృహతీఫలం, ఫలం వార్తాకుపక్వాప్రం ఖర్జురం స్వాదు దాడిమం, 92. క కారపూర్ణకం యచ్చ మాంసం చానూపసంభవం, వర్జ

నీయం విశేషేణ ఖండఖాద్యం ప్రకుర్వతా. 93. లోహాంతరవ దత్తా
 పి పుటనాదిక్రియేవ్యతే, య చ్చ పితృజ్వరే ప్రోక్తం బహి రన్తశ్చ
 భేషజం. 94. రక్తపితృ హితం తచ్చ క్షీణక్షతహితం చ యత్.

మేకమాంసము, పావురపుమాంసము, తి త్తిరిపిట్టమాంసము, గోరువంక, కుండేలు,
 లేళ్లు వీనియొక్క మాంసములును ఈయవచ్చును. కొబ్బరినీళ్లు, చెంచలికూర, చక్ర
 వర్తికూర, ముల్లంగి, జీలకఱ్ఱ, పొళ్లకాయ, పెద్దగుమ్మడి, వంకాయ, మామిడికాయ,
 ఖర్జూరము, తియ్యదానిమ్మపండ్లు, కఠిరపూర్వకముగు నన్ని పదార్థములు, మెట్టప్రదేశ
 ములలోని జంతువుల మాంసము వీనిని ఖండకాద్యమును భక్షించువారలు ప్రయత్నపూ
 ర్వకముగా వదలిపెట్టవలయును. ఇది రలోహములకువలెనే ఇచ్చటకూడ పుటపాకము
 మున్నగువాని జేయుట చాల మంచి. పితృజ్వరముల కొఱకు పైకిని లోపలికిని చెప్పిన
 యాషధములనే రక్తపితృజ్వరములచే బాధపడువారికి గూడ చేయవలయును. ఇట్లులే
 క్షీణక్షతరోగులకు గూడ నీయవలయును. ఇయ్యది హితము అగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు రక్తపితృధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౦. రాజయక్షాధికారము.

క్షయరోగములందు శాల్యాది ప్రయోగములు.

శ్లో. శాలిష్ఠి క గోధూమ యవముద్గాదయ శ్శుభాః, మద్వా
ని జాంగలాః పక్షిమృగా శ్శస్తా విశువ్యతాం. 1. శువ్యతాం క్షీణ
మాంసానాం కల్పితాని విధానవిత్, దద్వా త్క్రవ్యాదమాంసాని బృం
హణాని విశేషతః. 2. దోషాధికానాం వమనం శస్యతే సవిరేచనం,
స్నేహస్వేదోపపన్నానాం స్నేహనం య న్న కర్ణణమ్. 3. శుద్ధకోష్ఠస్య
యుంజీత విధిం బృంహణదీపనమ్, శుక్రాయ త్తం బలం పుంసాం మలా
య త్తం హి జీవితమ్. 4. తస్మా ద్యత్నేన సగర్జ్యే ద్యక్ష్యేణో మలరే
తసీ, నపిప్పలీకం నయవం సకులుత్థం సనాగరం. 5. దాడిమామలకో
పేతం సిద్ధ మాజరసం పిబేత్, తేన ష డ్వినివర్తంతే వికారాః పీనసా
దయః. 6 రసే ద్రవ్యాంబుపేయావ త్సూపశాస్త్రవశా దిహ, పలాని
ద్వాదశ ప్రస్థే ఘనేథ తనుకే తు షట్. 7. మాంసస్య వటకం కుర్యా
త్పల మచ్ఛతరే రసే, ధన్యాక పిప్పలీ షిశ్వదశమూలీజలం పిబేత్. 8.
పార్శ్వశూల జ్వరశ్వాస పీనసా దినివృత్తయే, అశ్వగంధామృతాభీరు
దశమూలీ బలావృషాః. 9. పుష్కరాతివిషే ఘ్నంతి క్షయం క్షీరసా
శినః.

పరిబిద్యము, ఆరుమాసములకు పం దెడిధాన్యము గోధూమలు యవలు పెసలు ము
న్నగు ధాన్యములును మద్యములు అడవిజాతులగు పక్షులు మృగములు మున్నగువాని మాం
సములును విశేషముగా క్షయరోగికి ఉత్తమములగు పద్యములు. క్షీణించుచున్నవారలకు
ఎండిన మాంసము గలవారలు అగు క్షయరోగులకు మాంసము తినెడి జాతిలో చేరిన
మృగముల మాంసమును వైద్యుఁడు ఇప్పించుచుండవలయును. విశేషముగా వీర్యకార
కము లగు పదార్థముల నియ్యవలయును. దోషాధిక్యము గలవారలకు వాలతు లగుటకు
విరేచనములకు మందు నీయవలయును. చమరు, చెఱుట వీటిచేత కలిగిన రోగులకు స్నే
హనము చేయింపవలయును. కాని వటిపిడి కలుగునట్లు చేయింపరాదు. కోష్ఠములు బిగిం

చినవారికి బృహహణిపనములను గలిగించు క్రియలను చేయవలయును. వీలయినగా పురుషులకు బలము వీర్యము ననుసరించి యుండును. జీవితము మలము ననుసరించి యుండును. ఈకారణమువలన క్షయరోగులకు ప్రయత్నపూర్వకముగా మలమును వీర్యమును కాపాడుచుండవలయును. సింహస్థుల కొడిసెపాలయవలు ఉలవలు శొంఠి దానిమ్మరసము ఉసిరిక వీటితోటి పక్వము చేయఁబడిన మేకమాంసపుంజమును త్రాగింపవలయును. ఇద్దానిచేత పీనస మొదలగు నారుచి కారములు నశించును. రసమునందు ద్రవ్యములను నీటిని పానకములలోవలెనే నూపశాస్త్రము ననుసరించి ప్రసవరిమాణజలమునకు ౧౨ పలములు చేర్చవలయును. గట్టిగా చేయవలసియున్న నిట్లు చేయవలయును. పల్పనగా చేయవలసినచో నారుపలములను మాత్రమే చేర్చవలయును. పరిశుద్ధము చేసిన రసములో ఒక పలమంత గా మాంసమును నూరి కలిపి వేయవలయును. ధనియములు, సింహస్థులు, శొంఠి, దశమాలములు వీటియొక్క కషాయమును త్రాగవలయును. అశ్వగంధ (పెన్నేరు) తిప్ప తీగ పిల్లవీచర దశమాలము ముత్తువపులగము వృషభక మనుగంధ ద్రవ్యము అడ్డసరము పుష్కరమాలము ఆతివస వీటియొక్క చూగ్లమును పాలను మాంసపుంజమును నేవించినయెడల క్షయరోగములు నశించి పోవును.

—● దశమాల సలితాదిప్రయోగము. ●—

శ్లో. దశమాల బలా రాస్నా పుష్కరసురదారు నాగరైః
 క్వధితమ్, పేయం పార్వాంసశిరోరుక్ క్షయకాసాదిశాంతయే స
 లిలమ్. 10. కకుభత్వజ్ఞాగబలా వానరబీజాని చూర్ణితం పయసి, పక్వం
 ఘృతమధుయుక్తం ససితం యత్కాదికాసహారమ్. 11. పారాపతే కపి
 చ్చాగ కురంగాణాం పృథక్పృథక్, మాంసచూర్ణ మజాక్షీరం వీతం
 యత్ప్రహారం పరం. 12. ఘృతకుసుమసారలీడం క్షయం క్షయం నయ
 తి గజబలామూలం, దుగ్ధేన కేవలేన తు వాయుసంఘాని వీత్తైర్విప. 13.
 కృష్ణాద్రాక్షాసితాలేహః క్షయహః క్షౌద్రతైలవాన్, మధుసంపిర్మ్యతో
 వాశ్వగంధా కృష్ణాసితోద్భవః. 14. శర్కరా మధుసంయుక్తం సవసీతం
 లిహన్ క్షయీ, క్షీరాశీ లభతే పుష్టి మశ్నుతే చాబ్యచూక్షికే. 15.

దశమాలములు ముత్తువపులగము సన్నరాస్త పుష్కరమాలము జేవదారు శొంఠి వీటిని నన్నింటిని కషాయమును కాచి త్రాగవలయును. ఇయ్యది పార్శ్వపునొప్పి తలనొప్పి క్షయ దగ్గు మొదలగువానిని శాంతి పొందించును. మద్దిపట్ట ఖీర నాగబల దూలగొండివీర్లులు వీటిని చూర్ణము చేసి పాలలో చక్కగా కాచి, నెయ్యి తేనె

వీనితో కలిపి కండచక్కెర కలిపి భక్షించినయెడల త్షయరోగము మున్నగు రోగములను దగ్ధము నశింపచేయును. పావురము తోతి మేక లేడి వీటిమాంసమును వేరువేరుగా చూర్ణము చేసి మేకపాలతో కలిపి పుచ్చుకొనవలయును. ఇందువలన త్షయరోగము నశించును. నేయి జాజికాయ నాగకేసరములు నాగబల చూర్ణించి వీటిని న్నిడిని కలిపి నూరవలయును. లేకున్న నేరుగా కలిపి త్రాగినయెడల కాకజంఘ (క్షయరోగము) నశింపచేయును.

పిప్పళ్లు ద్రాక్ష కలకండ తేనె వీటితో చేసిన లేహము క్షయరోగములను నశింపచేయును. లేకపోయినచో అశ్వగంధ పిప్పళ్లు కలకండ నేయి వీటితో చేసిన లేహమైనను క్షయరోగములను నశింపజేయును. కండచక్కెరలోను తేనెలోను నవనీతమును కలిపికొని నేవనచేయుచు పాలతోటి యన్నమును తినుచు రగు క్షయరోగులు బలము నొందగలరు. ఇయ్యోషధమునందు (అనగా దీనిని నేవించుకాలమునందు) నేతిని తేనెను ఎక్కువగా భక్షింపరాదు.

❖ నితోపలాదిలేహ్యము. ౧౭ ❖

శ్లో. నితోపలా తు గోక్షీరీ పిప్పలీ బహులా త్వచః, అన్త్యా దూర్ధ్వం ద్విగుణితం లేహయేత్ క్షౌద్రసర్పిషా. 16. చూర్ణితం పాశయే దేత చ్ఛ్వాసకాసక్షయాపహమ్, సుప్తజిహ్వ రోచకిన మల్పాగ్నిం పార్వశూలినమ్. 17. మాస్తపాదాంసదా హేషు జ్వరే రక్తే తథోర్ధ్వగే.

కండచక్కెర 16 భాగములు, తవక్షీరి 8 భాగములు, పిప్పళ్లు 4 భాగములు, ఏలకులు 2 భాగములు, అవంగపుపట్ట ఒకభాగము వీని నన్నిటిని కలిపి చక్కగా నూరి తేనెలోను కలిపి నేవింపవలయును. ఇయ్యది శ్వాసము, దగ్ధ, క్షయరోగము నశింపజేయును. మఱియును నాలుక మొద్దుబారియుండుట, ఆగ్చకము, అగ్నిమాంద్యము, పార్శ్వపునొప్పి, క్షయరోగములను పోగొట్టి చేతులు, కాళ్లు, భుజములు మున్నగువి మండు నప్పుడును జ్వరమునందును ఊర్ధ్వగత మగు రక్తపిత్తమునందును హితమును కలిగించును. ఇయ్యది నితోపలాదిలేహ మనబడును.

❖ అవంగాద్యచూర్ణము. ౧౮ ❖

శ్లో. అవంగ తక్కోల ముఖీర చందనం నతం సనీలోత్పలజీరకం సమమ్, తృటి సృక్తప్ల్యాగురుభ్యంగకేసరం కణాసవిశ్వానలదం సహాంబుదమ్. 18. అహీంద్రజాతీఫలవంశలోచనా సితాష్టభాగం సమసూక్ష్మచూర్ణితమ్, సురోచనా తర్పణ మగ్నిదీపనం బలప్రదం వృష్యతమం

త్రిదోషసత్, 19. ఉగోవిబంధం తమకం గళగ్రహం సకాసహిక్కారుచియక్షుపీగసమ్, గ్రహణ్యతీసార భగందరార్బుదం ప్రమేహగుల్తాం శ్చ నిహంతి సజ్వరాన్. 20.

లవంగములు, తక్కులములు, వట్టివేళ్లు, రక్తచందనము, నల్లగల్వలు, జీలకఱ్ఱ, ఏలకులు, నల్లజీలకఱ్ఱ, అగరు, దాల్చినపట్ట, నాగకేసరములు, జటామాంసి, పిప్పళ్లు, శొంఠి, కుంగుముస్తలు, నాగకేసరములు, జాజికాయ, కంకుమపువ్వు, తపక్షిరి వీని నన్నిటిని సమానభాగములుగా తీసికొనవలయును. ఇందులో కలకండను ఎనిమిదిభాగములు చేర్చి అన్నిటిని మార్లము చేయవలయును. ఈ మార్లము రుచిని పుట్టించును. తృప్తిని గలిగించును. ఆకలిని పుట్టించును. బలము నిచ్చును. శీఘ్రమును వృద్ధి నొందించును. మఱియును త్రిదోషములను నశింపజేయును. త్రిష్టునోప్పి తమకము క్వాసము గళగ్రహము దగ్గు వెక్కిళ్లు అరుచి క్షయరోగము పీనస గ్రహణి ఆతిసారము భగంధరంగోగము అర్బుదరోగము మేహరోగము గుల్మవ్యాధులు జ్వరము మున్నగువానిని నశింపజేయును. ఇయ్యదియే లవంగాద్యమార్ల మని చెప్పబడును.

—౨౨ తాడిశమార్లము. ౨౨—

శ్లో. తాళీసపత్రం మరిచం నాగరం పిప్పలీ శుభా, యథోత్తరం భాగవృద్ధ్యా త్వగేలే చార్ధభాగికే. 21. పిప్పల్వృష్టగుణా చాత్ర ప్రదేయా సితశర్కరా, శ్వాసకాసారుచిహరం తచ్ఛూర్ణం దీపనం పరం. 22. హృత్పాండుగ్రహణీరోగ ప్లిహశోపజ్వరాపహం, ఛర్ద్యతీసారశూలఘ్నం మూఢవాతానులోమనం. 23. కల్పయే ద్ధుటికాం చైతచ్ఛూర్ణం పక్త్వా సితోపలం, గుటికాహ్యగ్ని సంయోగా చ్శూర్ణాల్లఘ్నతరాస్తనలతాః. 24. పైత్తికే గ్రాహయం త్యేకే శుభయా వంశలోచనామ్.

తాడిశపత్రి ఒక భాగము, మిరియములు 2 భాగములు, శొంఠి 3 భాగములు, పిప్పళ్లు నాల్గుభాగములు, తపక్షిరి 5 భాగములు, ఏలకులు దాల్చినపట్ట అర్థ అర్థ భాగము, పిప్పళ్లు 8 భాగములు మఱియు నిందులో తగినట్లు తెల్లచక్కెర కలిపి మార్లమును చేయవలయును. ఈ మార్లము క్వాసము దగ్గు అరుచి వీటిని హరించును. చక్కగా జఠరాగ్నిని దీపింపజేయును. హృదోగము పాండురోగము గ్రహణి పీనసరోగము శోపజ్వరములను పోగొట్టును. మఱియును ఛర్ది ఆతిసారము శూల వీనిని గూడ హరించును. మూఢవాతము సనుకూలముగా త్రిప్పును. కలకండను పాకముచేసి దానిలో నీ మార్లమును కలిపి మాత్రలను కట్టవలయును. ఈ మాత్రలు నిష్పలైగ చూపినందువలన

చూర్ణముకంటెను తేలికవి యగుచున్నవి. అనేకులు వైద్యులు పితృమువలనఁ బుట్టిన క్షయరోగములలో నీచూర్ణమును వాడియున్నారు. మూలమునందు శుభయా అని చెప్పినందున వంశలోచన అని అర్థము చేసికొనవలయును. ఇయ్యదియే తాడిశచూర్ణ మనఁబడును.

❀ వింధ్యవాసియోగము. ❀

శ్లో. శృంగార్జునాశ్వగంధా నాగబలా పుష్కరాభయా చ్చిన్న
 రుహాః, తాలీసాదిసమేతాః లేహ్యో మధుసర్పిభ్యాం యక్షుహారాః. 25.
 మధుతాప్య విడంగాశ్చ జతులోహా ఘృతాభయాః, ఘ్నంతి యక్ష్యాణా
 మత్యుగ్రం సేవ్యమానా హితాశినా. 26. వ్యోషం శతావరీ త్రేణి
 ఫలాని ద్వే బలే తథా, సర్వామయహరో యోగః సాయం లోహగ
 జోన్వితః. 27. ఏష వక్షఃక్షతం హంతి కంఠజాం శ్వ గదాం స్తథా,
 రాజయక్ష్యాణ మత్యుగ్రం బాహుస్తంభ మథార్ధితం, 28.

కర్మాటకశృంగి, మద్దిపట్ట, పెన్నేరుగడ్డ, నాగబల, పుష్కరమూలము, కరక
 కాయ, తిప్పతీగె, తాడిశపత్రి, మిరియాలు, శొంఠి, పిప్పళ్లు, తపక్షిరి, చాల్పెనచెక్క
 విలకులు వీనినిచేర్చి మ్హించి కలిపి క్షయశాపఘనలయందు ముందు చెప్పిన తాడిశపత్రి
 చూర్ణముతోచేసిన ఔషధినికలిపి తేనె, నేయినికూడ నందు చేర్చి భక్షించినచో క్ష
 యరోగములు నశించి పోగలవు. తేనె, వాయువిడంగములు, శిలాజిత్తు, లోహభ
 స్తము, నేయి, కరకకాయ వీటిని లేహముచేసి భక్షించుచు హితకరముగా భోజనమును
 చేయవలయును. ఇట్లు చేసినయెడల అతిభయంకరము లైన క్షయరోగములను కూడ
 నశింపఁజేయును. శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, పిల్లిపీచర [దీనినే కొందఱు చల్లగడ్డ
 యందురు.] త్రిఫలములు నాగబల ముత్తవపులగము లోహభస్మము వీటిలో చేయఁ
 బడు యోగము అన్నివిధములైన రోగములను హరింపఁజేయును. ఇయ్యది జ్యోష్ఠునొప్పి
 గొంతుసంబంధము లగు నన్ని రోగములను పోగొట్టును. మఱియును మిక్కిలి భయంక
 రము లగు క్షయరోగములను చచ్చుటను ఆర్ధిత మను రోగమును హరించును. ఇయ్యది
 వింధ్యవాసియోగ మనఁబడును. దీనినే కొందఱు శ్వ గ్యర్జునాది యోగ మందురుట.

❀ రసేంద్రగుటిక. ❀

శ్లో. కర్షః శుద్ధరసేంద్రస్య స్వరసేవ జయార్ద్రయోః, శిలా
 యాం ఖల్వయే త్తావ ద్యావ త్ప్రిండం ఘనం తతః. 29. జలకర్ణా కాక
 మాచీ రసాభ్యాం భావయే త్పునః, సాగంధికఫలం భృంగస్వరసేవ

విభావితం. 30. చూర్ణితం రససంయుక్త మజాక్షీర పలద్వయే, ఖల్వితం
 ఘనపిండం తు గుటీం స్విన్నకలాయవత్. 31. కృత్వానా శివ మభ్య
 ర్ష్య ద్విజాతీ స్వఠోవ్య చ, జీర్ణాన్నో భక్షయే దేకాంక్షీరమాంసర
 సాశనః. 32. స్వరూపం క్షయం కాసం రక్తపిత్త మరోచకం, అపి
 వైద్యశతై స్త్యై మమ్లపిత్తం నియచ్ఛతి. 33.

యథావిధిగా శుష్ణచేసిన పాదరసము ఒకకర్ణము తెచ్చి ఖల్వములో వేసి తక్కి-
 లిరసము అల్లపురసముల నందుచేర్చి చక్కగా నూరవలయును. బాగుగా ముద్దగట్టు
 వట కిట్లు నుర్దంపవలెను. చాగమట్టరసమునందు మఱల దానిని భావనచేయవలయును.
 తఱువాత విలకులు లవంగపట్ట జాపత్రి నాగ కేసరములు వీటిని చూర్ణమును ఒకపల
 మునందు కలిపి గుంటకల రాసు సమునందు భావన కట్టవలయును. ఆసిమ్మట చూర్ణము
 ను చేసి మేక పాలు రెండుపలముల తెచ్చి వానితో చక్కగా మర్దంపవలయును. గట్టి
 గానై ఉండకట్టునంతః కిట్లు మర్దించి సెనగగింజ లంతం త మాత్రలను చేసికొని మొ
 దట నీళ్లరుని పూజించి, బ్రాహ్మణుల సంతోషపెట్టి ఆన్నము జీర్ణమైన పిమ్మట ఒకమా
 త్రను తినవలయును. పాలు మాంసపురసమును భుజింపవలయును. ఈమాత్రలు అన్ని
 విధము లగు క్షయ దగ్గు రక్తపిత్తము ఆరోచకము మున్నగువానిని వందలతఱబడి
 వైద్యులు చికిత్స చేసి సాధింపనేరక నడలివైచిన ఆమ్లపిత్తములను తొలగించును.
 ఇయ్యది రసేంద్రగుటిక యనబడును.

❁ ఏలాదిమంథము. ❁

శ్లో. ఏలాజమోదామలకాభయాక్ష గాయత్రినిం బాశనశాలసా
 రాన్, విడంగభల్లతకచిత్రకాం శ్చ కిటుత్రికాంభోదసురాష్ట్రీకా
 శ్చ. 34. పక్వా జలే తేన పచేత్తు సచ్చి స్తస్తి న్సుసిద్ధే త్వవతారితే
 చ, త్రిశత్పలా న్యత్ర సితోపలాయా దద్యాత్తు గోక్షీరపలాని ష
 ట్పు. 35. ప్రస్థే ఘృతస్య ద్విగుణం చ దద్యాత్ ఙ్క్షాద్రం తతో మంథ
 హతం నిదభ్యాత్, పలంపలిం స్రాత రతో లిహే చ్చ పశ్చాత్పి బేత్క్షీర
 మతంద్రిత శ్చ. 36. ఏత ద్ధి మేధ్యం వరమం పవిత్రం చక్షువ్య మా
 యువ్య తమం తథైవ, యత్క్యేణ మాశు వ్యవహంతి శూలం పాండ్వా
 మయం చాపి భగందరం చ. 37. న చాత్ర కించి త్పరివర్జనీయం రసా
 యనం చైత దుపాస్యమానం.

వీలవలయు, వామము, ఉసిరిక, కరక, తాడి, చండ్రచెక్క, వేపచేప, వేగిస చేప, మద్దిచేప వీటియొక్క రసమున్ను, వాయువిడంగములు, జీడివితనములు, చిత్రమాలము, శొంఠి, మిరియములు. శిప్పళ్లు, తుంగము పులు, తొవరిమున్ను వీనినిన్నింటి కషాయము చేసి ఆకషాయమునందు నేతని పోసి సక్వముచేసి నేయి పరిశుద్ధముగా సిద్ధమైనప్పుడు పొయినండి దింపి 30 పలముల కలకండనందులో చేర్చిరి పలముల తవక్షీరిని హూడనందు నేయవలయును. 16 పలముల ప్రమాణములో రాడుకట్లు తేనెను కలిపి పిష్టు కవ్వముతో చిరుకవలయును. ఇట్లు సిద్ధముచేసిన ఈ యోషధమును ప్రాతఃకాలములలో లేచి పలము చొప్పున నేవింపవలయును. తఱువత మెల్లగా పాలనుకూడ త్రాగుచుండవలయును. ఈమంధము పరిశుద్ధమైనదియును మిగుల పవిత్రమైనదియు నై యున్నది. ఇది నేత్రములకు దివ్యాన్వృతము. ఆయుష్యమును పెంపొందించును. క్షయరోగమును శూలరోగమును పాండురోగమును తత్తణుమే నశింపజేయును. భగందరరోగములఁ గూడ నపహరించును. ఈమంధములో పరిహరింపదగిన (అనగా పాణవేయదగు) పదార్థమేదియును లేదు. ఈరసాయనము నేవింప తగినది. ఇయ్యది ఏలాదిమంధమును రసాయన మనఁబడును.

●● సర్పిర్లుడము. ౧౬●

శ్లో. బలా విదారీ హ్రస్వా చ పంచమూలీ పునర్నవా, పంచానాం క్షీరవృక్షాణాం శుంగా ముష్ణ్యంతిశికాః పృథక్. 38. ఏషాం కషాయే ద్విక్షీ రేవిదార్యా జరసాంశికే, జీవసీయైః పచే త్కలైక్క రక్షమాత్రైః ఘృతాథకం. 39. సితాపలాని పూతే చ శీతేద్వాత్రింశ దావపేత్, గోధూమసిప్పలీవాంశీ చూర్ణం శృంగాటకస్య చ. 40. సమాక్షికం కాడవికం తత్సర్వం ఖజనూర్ఛితం, స్త్రావనం సర్పిర్లుడా స్కృత్వా భూర్జవత్రేణ వేష్టయేత్. 41. తా న్నగ్నా వలికాన్ క్షీరం మద్యంచాను విబే త్కఫే, శోషే కాసే క్షతక్షీణే శ్రమస్త్రీభారకర్మితే. 42. రక్త నిష్ఠీవనే తాపే వీనసే చోరసి స్థితే, శస్తాః పార్శ్వశిరశ్శూలే భేదే చ స్వరవర్ణయోః. 43. క్వాఢ్యే త్రయోదశపలే ద్రవ్యాబ్జత్వభయా జ్జలం, అష్టగుణం క్వాఢసమో విదార్యాజరసా పృథక్. 44. కేచి ద్యధో క్తక్వాఢ్యే తు క్వాఢం ఘృతసమం జగుః.

ముత్తవపులగము నేలగుముడు అఘుపంచమూలములు శొంఠి గజ్జేరక్షీరవృక్షపంచకము, అనగా జువ్వి మఱిరావి మేడిదిరిసెలు వీటిచిగుటాములు మొగ్గులు వీటిని ఒక్కొక్క

టియునొక్కొక్క పిడికెడు చొప్పున వేలువేలుగా తీసికొనవలయును. పిమ్మట వీనిని క
 సాయముపెట్టి ఆకసాయమునందు రెండురెట్ల పాలుకలిపి నేలగుమ్ముడుయొక్కయును మే
 కమాంసముయొక్కయు రసమును కలిపి దానియందు మేద మహామేద కాకోలి మొద
 లగువానిని ఒక్కొక్కరన్న ముచొ|| తీసికొని కల్కముచేసి కలిపి 64 పలముల నేతిని అం
 దుపక్వము చేయవలయును. చక్కగా పక్వమైనపిమ్మట ద సీ చల్లార్చి వడియకట్టి
 అందులో 32 పలగుల కలకండను కలిపి తఱువాత గోధుమలు పిప్పళ్లు తవక్షీరి పీ
 టిని చూర్ణమును చేసి ఆచూర్ణమును తేనెను 14 పలములచొప్పున కలవవలయును.
 తఱువాత వీని నన్నింటిని చక్కగా చిలికి ఒక్కొక్కపల మంత కుడుములను చేసి
 భుజపత్రపుటాకులో చుట్టి పెట్టవలయును. ఇట్టి కుడుములలో నొక్కొక్కటి చొ
 ప్పున ప్రతిదినమును తిని ఆమీదట పాలను గాని మద్యమును గాని త్రాగుచుండవ
 లయును. కఫరోగమునందును శోషము అనగా క్షయయందును క్షతక్షీణములయందు
 ను పరిశ్రమలు బరువుమోయట శ్రీసంగమము ఇట్టివానిచేత నాకర్షింపఁబడిన వాని
 యందును రక్తచ్ఛర్మలలోను జ్వరమునందును పీనసయందును ఎదురుబొమ్ములోని శూ
 లలయందును పార్శ్వపునొప్పులవిషయమునను తలనొప్పియందును స్వరభేదము మాటల
 మార్పు మున్నగువానియందును ఈకుడుము లత్యుత్తమముగా గుణము నిచ్చునని చెప్పఁ
 బడినవి. పదమూఁడుపలముల కషా సుపు వస్తువులు స్వల్పముగునేపెని? యనుశంక యున్న
 చో వీటి నెని దిరెట్లుగా గ్రహింపవలయును. కషాయముతో సమముగా నేలగుమ్ముడు రస
 మును మేకమాంసపు రసమును వేరు వేరుగా తీసికొనవలయును. కొండలు వైద్యులు పై
 చెప్పిన కషాయవస్తువులలో నేటితో సమముగా కషాయముగూడ నుండవలయు నని
 చెప్పిరి.

❖ చ్యవనప్రాశము. ❖

శ్లో. బిల్వాగ్నిమంభస్యోనాక కాశ్శర్మః పాటలీ. బలా. 45.
 పర్ణ్య శ్చతస్రః పిప్పల్యః శ్వదంష్ట్రా బృహతీద్వయం, శృంగీతామ
 లకీద్రాక్షా జీవంతీ పుష్కరాగురు. 46. అభయా సామృతా ఋద్ధి
 ర్జీవకర్షభకా శతీ, ముస్తం పునర్నవా మేదా నూత్నే లోత్పలచందనే.
 47. విదారీ వృషములాలాని కాకోలీ కాకనాసికా, ఏషాం పలోన్మితా
 న్భాగాన్ శతాన్యామలకస్య చ. 48. పంచ దద్యా త్త దైకభ్యం
 జలద్రోణే విపాచయేత్, జ్ఞాత్వా గతరసా న్యేతా న్యోషభా న్యభ
 తం రసం. 49. త చ్చామలక మృద్ధృత్య నిష్కూలం తైలసర్పిషాః.

పలద్వాదశకే భృష్ట్యా దత్వా చార్థతులాం భిషక్. 50. మత్స్యండి
 కాయాః పూతాయాః లేహవ త్సాధు సాధయేత్, పట్టలం మధున
 శ్చాత్ర సిద్ధశీతే ప్రదాపయేత్. 51. చతుష్పలం తు గోక్షీర్యాః పిప్ప
 ల్యా ద్విపలే తథా, పల మేకం నిదధ్యా చ్చ త్వగేలాపత్ర కేసరాత్.
 52. ఇ త్యయం చ్యవనస్రాశః పర ముక్తో రసాయనః, కాసశ్వాసహర
 శ్చైవ విశేషేణోపదిశ్యతే. 53. క్షీణక్షతానాం వృద్ధానాం బాలా
 నాం చాంగవర్ధనమ్, స్వరక్షయ మురోరోగం హృద్రోగం వాతశోణి
 తమ్. 54. పిపాసాం నూత్ర శుక్రస్థాకా దోషాం శ్చైవ వాపకర్షతి, అస్య
 మాత్రాం ప్రయుంజీత యో పరుంధ్యా న్నభోజనం. 55. అస్య ప్రయో
 గా చ్యవనః సువృద్ధో భూ త్పున ర్యువా, మేధాం స్త్పతిం కాంతి
 మనామయత్వం వపుఃప్రకర్షం బల మింద్రియాణాం, స్త్రీషు ప్రహర్షం
 పర మగ్నివృద్ధిం వర్ణప్రసాదం పవనానులోమ్యం. 56. రసాయన స్యాస్య
 నరః ప్రయోగా. ల్లభేత జీర్ణోఽపి కుటీప్రవేశాత్, జరాకృతం పూర్వ
 మపాస్య రూపం బిభర్తి రూపం నవయావనానాం. 57. సితామత్స్యండి
 కాలాభే ధాత్ర్యా శ్చ మృదుభర్జనం, చతుర్భాగజలే ప్రాయః ద్రవ్యం
 గతరసం పిబేత్. 58.

బిల్వము కూరనెల్లి పాదిరివేళ్లు నేలగుమ్ముడు చిట్టాముట్టి కారుమినుము కా
 రుపెసర కోలపొన్న ముయ్యాకుపొన్న పిప్పళ్లు పల్లెరు వాకుడు పెద్దములక
 కర్కాటకశృంగి నేలయుసిరిక ద్రాక్ష మనుబాల పుష్కరమూలము అగరు కరకకాయ
 తిప్పతీగె ఋద్ధి జీవక మను ద్రవ్యము ఋషభక మను గంధద్రవ్యము కచ్చారము
 తుంగముపైలు శొంఠి మేద చిన్నవిలకులు గలిజేరు నల్లకలావ చందనము నేలగుమ్ముడు
 అతివస కాళోలి కాకిదొండ వీనినన్నింటిని ఒక్కొక్కపలముగా తీసికొనివచ్చి ఉసిరిక
 100 పలములును తీసికొనవలయును. అన్నింటిని కలిపి ద్రోణపునీరుబోసి చక్కగా వండ
 వలయును. అందలి రస మంతయు నౌషధములకు నిశ్శేషము గా పట్టిన తరువాత ఆరస
 మును ఉసిరిక కాయలను తీసి పొట్టుతీసి తైలము నెయ్యి 12 పలములు తెచ్చి దానిలో
 వేసి వేయించి ఆపిమ్మట చక్కగా నన్నింటిని కలియఁబెట్టి లేహమువలె సిద్ధము చేయ
 వలయును. ఇట్లుచేసిన దీనిలో 6 పలముల లే నెను చల్లఱినసిమ్మట వేసి తవక్షీరిని నాలు
 గుపలములు, పిప్పళ్లు 2 పలములు లవంగపుపట్ట విలకులు బాపత్రి నాగకేసరములు ఇవి
 అన్నియును ఒక్కొక్కపలము చొప్పునను వేయవలయును. ఇట్లు చేయఁబడినరసాయ

నమును చ్యవనప్రాశమని యందురు. ఇయ్యది విశేషముగా దగ్గలను శ్వాసరోగములను ఘోగొట్టును. బలముడిగినవారలు, ముడుసళ్ళు, పసిపిల్లలు వీరికి అవయవములకు బలము నిచ్చును. స్వరక్షయము తోమునొప్పి కడుపునొప్పి వాతరక్తము దాహము మాత్ర దోషము సీర్యదోషము వీనినిఘోగొట్టును. ఈయోషధమును నేవించునప్పుడు అన్నమునునిల్పి దల చేయరాదు. దీనిని నేవించుటచేత ముడుసలియైన చ్యవనమహిముని ప్రాయపువాఁడయ్యెను. ఇయ్యది బుద్ధిని, జ్ఞాపకశక్తిని, కాంతిని, ఆరోగ్యమును, దేహమునకు లాఘవమును, ఇంద్రియములకు బలమును, సంతోషమును, అగ్నివృద్ధిని, చక్కని కాంతినిచ్చి వాయువుయొక్క క్రిందుమీదులను ఘోగొట్టి వృద్ధిపొందించును. ఈరసాయనమును నేవించుటచేత ముసలివాడును యౌవనమునొందును. కాని కుటీప్రవేశము మాత్రమవ శ్యకార్యము. మఱియును ముసలితనము గల తనపూర్వపురూపును తోలగించుకొని క్రొత్తదియగు యౌవనరూపమును ధరింపఁగలుగును. ఈరసాయములోనికి అనుపానము అగు చెఱుకుపాకు దొరకనియెడల చక్కెరను వేసికొనవలయును. మఱియును శేతయుసిరికలను వేయించి వేయవలయును. మఱియును సామాన్యముగా నాలవభాగము నీటిలో వస్తువులరసము చేరుచున్నది. ఇయ్యదియే చ్యవనప్రాశ మనఁబడును.

❖ జీవంత్యాదిఘృతము. ❖

శ్లో. జీవంతీం మధుకం ద్రాక్షాం పలాని కుటజస్య చ, శఠీ పుష్కరమూలం చ వ్యాఘ్రీం గోక్షురకం బలాం. 59. నీలోత్పలం త్వామలకీం త్రాయమాణాం దురాలభాం, పిప్పలీం చ సమం పిష్ట్యాఘృతం వైదోఽవిపాచయేత్. 60. ఏత ద్వాద్విధిసమూహస్య రోగేశస్య సముత్థితం, రూప మేకాదశవిధం సర్పిరగ్ర్యం వ్యపోహతి. 61.

పాలకుర యష్టిమధుకము ద్రాక్ష కొడిసెపండ్లు కచ్చూరము పుష్కరమూలము నేలములక పల్లెరు చిట్టాముట్టి నల్లకల్వలు నేలయుసిరిక అగరుళొంతి దులదగొండి లేక తీటకసింద పిప్పళ్ళు ఇవి యన్నియు సమానభాగములుగా తెచ్చి వానియందు నేయిపోసి పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది శ్రేష్ఠమైన ఘృతము. రోగముల గుంపుల నన్నిటిని నశింపఁజేయును. పడునొకండు తెఱఁగులగు క్షయరోగములను కూడ నీజీవంత్యాదిఘృతము నాశనము నొందించును. ఇయ్యది జీవంత్యాదిఘృత మనఁబడును.

❖ పిప్పలీఘృతము. ❖

శ్లో. పిప్పలీగుడసంసిద్ధం ఛాగక్షీరయుతం ఘృతం, ఏత దగ్నివివృద్ధ్యరం సర్పి శ్చ క్షయకాసినాం. 62.

పిప్పళ్ళు బెల్లము మేకపాలు వీటితో పక్వము చేయఁబడిన నేయి క్షయ దగ్గు కలవారలను జఠ రాగ్ని నుద్దీపింపఁజేయును. ఇయ్యది పిప్పలీఘృతము.

☞ పారాశరఘృతము. ☞

శ్లో. యష్టి బలా గుడూ చ్యల్పపంచమూలీ తులాం పచేత్, శూర్పే ౭పా మప్తభాగస్థే తత్ర పాత్రం పచేద్బ్రుతం. 63. ధాత్రీవి దారీస్వరనే త్రిపాత్రే పయసోర్మణే, సుసిష్టైర్జ్జీవనీయైశ్చ పారాశర మిదం ఘృతం. 64. ససైస్యం రాజయత్క్షాణా మున్స్తూలయతి శీలితం,

యష్టిమధుకము ముత్తవపులగను తిప్పతీగె లఘుపంచమూలములు వీటినిఅన్నిటిని కలిపి తులాప్రమాణము తెచ్చి రెండుద్రోణముల నీటిలో వేసి పక్వము చేయుచు నెని మిదవ పాలు నీరు మిగులుండగా 64 పలముల నేతి నందులో బోసి పక్వము చేయవలయును. ఈఘృతము నేనలతో కూడి దండెత్తివచ్చిన రాజయక్షుల నైనను (ఆనఁగా పరివారవ్యాధులలోఁగూడిన క్షయము నైనను) మొదలంటునట్లు సంపజేయును. ఇయ్యది పారాశరఘృత మనఁబడును.

☞ ఛాగలాద్యఘృతము. ☞

శ్లో. ఛాగమాంసతులాం గృహ్య సాధయే ల్లవణేభుని. 65. పా దశేషేణ తేనైవ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, ఋద్ధివృద్ధి చ మేదే ద్వే జీవకర్షభకా తథా. 66. కాకోలి క్షీరకాకోలి కల్కైః పృథ క్పలోన్వితైః, సమ్యక్సిద్ధే త్వవతార్య శీతే తస్మి స్ప్రివాపయేత్. 67. శర్కరాయాః పలా న్యష్టౌ మధునః కుడపం క్షిపేత్, పలం పలం పిబే త్ప్రీతిః యత్క్షాణా హంతి దుర్జయం. 68. క్షతక్షయం చ కాసం చ పార్శ్వశూల మరోచకం, స్వరక్షయ మురోరోగం శ్వాసం హన్యాత్సుదారుణం. 69.

మేకమాంసము తులాప్రమాణమును తెచ్చి ద్రోణపు నీటిలో వైచి పక్వము చేయవలయును. నాల్గవభాగము నీరు బాకీయండగా 16 పలముల నేతిని గూడ చేర్చి వండవలయును. కాని పక్వము అగునమయమునందు ఋద్ధి వృద్ధి మేద మహామేదము తిప్పతీగ ఋషభమును గంధ ద్రవ్యము కాకోలి క్షీరకాకోలి వీటినిన్నిటినివేరువేరుగా కలకము చేసి ఒక్కొక్కపలము చొప్పున తీసికొనవలయును. ఇయ్యది దుర్జయ మగు రాజయక్షుల పోగొట్టును. క్షతక్షయము కాసము పార్శ్వశూలము అరోచకము స్వరక్షయము ఉదరరోగము శ్వాసము వీనిని పోగొట్టగల్గును.

మును సిద్ధము చేయవలసినది. ఈఘృతము అన్నివిధము లగు అభిఘాతములవలనఁ బుట్టిన క్షయరోగములు శూల క్షతక్షయము మఱియును భయంకర మగు దగ్గు వీటిని నశింపఁ జేయును.

❁ నాగబలాఘృతము. ❁

శ్లో. పాదశేషే జలద్రోణే పచేన్నాగబలా తులామ్, తేన క్వాఢేన తుల్యాంశం ఘృతం క్షీరం చ సాధయేత్. 75. పలార్థికై శ్చాతిబలా బలాయష్టిపునర్నవా, ప్రపాండరీః కాశ్శర్మస్త్రియాల కపి కచ్చుభిః. 76. అశ్వగంధాసితాభీరు మేదాయుగ్ధ త్రికంటకైః, మృణాలవిషశాలాకశ్శంగాటక కశేరుకైః. 77. ఏతన్నాగబలా సర్పీ రక్తపిత్తక్షతక్షయం, హంతి దాహం భ్రమం తృష్ణాం బలపుష్టికరం పరం. 78. బల్య మాజస్య మాయుష్యం వలీపలితనాశనం, ఉపయుంజీత పక్షానా స్వప్నోఽపి తరుణాయతే. 79.

ద్రోణపరిమాణములవీటిని వ్రాయిమీదఁ బెట్టి 64 పలములుగా దిగగాచి నూరు పలముల జిబిలికను పక్వము చేయవలయును. ఈః షాయ మన్ని పాళ్లున్న దానితో సమానముగా కలిపి అంతే నేతిని కూడను కలిపి సక్వము చేయవలయును. తఱువాత అతిబలము త్రవవులగు: యష్టినధుకము గజ్జేరు కమలము నేలగుచ్చుడు పాలచెట్టు దురద గొండి పల్లెరు వంశలోచనము పిల్లపిచ్చర లేక చల్లగడ్డ రెండు తెఱగులగు మేదలు పల్లెరు పట్టివేళ్ళు మృణాలము కమలపుగడ్డ గొట్టిపువ్వు తుంగముస్తలు అను వీటి నన్నిటిని అర్ధపలము చొప్పున వేసి పక్వము చేయవలయును. ఇది నాగబలాఘృత మనంబడును. ఇయ్యది రక్తపిత్తములను క్షతక్షయము గములను పోగొట్టును. దాహము భ్రమ దస్పలను కూడ నశింపఁజేయును. బలము నిచ్చును. తేజస్సు నిచ్చును. ఆయుష్యమును పెంచును. ముడుతలు నెఱియుట వీటిని పోగొట్టును. ఇద్దానిని ఆరుమాసములు నేఁపవలయును. ఈయాపధనేవవలన ముదుసలికూడ ప్రాయపువాఁడు అగును.

❁ నిర్గుండిఘృతము. ❁

శ్లో. సమూలఫలసత్రాయా నిర్గుండ్యా స్వ్వరైః ఘృతం, సిద్ధంపీత్వా క్షయక్షీణిః నిర్వాధి రాభితి దేవవత్. 80. వేళ్ళు ఆకులు కాయలతో కూడకల వావిలిరసముతో నేతినివండి పుచ్చుకొనిన యెడల క్షయరోగముచేత కృశించినమనుజుఁడు దేవునివలెరోగములేనివాడుగా ప్రకాశింప గలుగుచున్నాడు.

❀ బలాద్యస్తుతము. ❀

శ్లో. బలాశ్వుదంష్ట్రా బృహతీ కలశీ ధావనీ స్థిరాం, నింబం పర్వ
టకం ముస్తం త్రాయమాణాం దురాలభాం. 81. కృత్వా కషాయం
పేష్యార్థం దద్యాత్త్వములకీం శఠీం, ద్రాక్షాం పుష్కరమూలం చ
మేదా మామలకాని చ. 82. ఘృతం పయశ్చ తత్స్నిద్ధం సర్పి ర్జ్వరహ
రం పరం, క్షయకాసప్ర శమనం శిరఃపార్శ్వరుజాపహం. 83. చరకోదిత
వాసాద్యస్తుతానంతర ముక్తితః, వదంతీ హ ఘృతా త్కావ్యథం పయ
శ్చ ద్విగుణం పృథక్. 84.

ముత్తువపులగము, పల్లెరు, పెద్దములక, కోలపొన్న, నక్కతోకపొన్న, ముయ్య
కుపొన్న, వాకుడు, రేలచెక్క, పర్వాటకము, తుంగముత్తెలు, కలుగ్రాసుగ, చిన్నదూల
గొండి వీటిని కషాయమును బెట్టికొని ఉసిరిక, కచోరము, ద్రాక్ష, పుష్కరమూలము,
మేద, ఉసిరికకాయలు, నేయి, పాలు చేర్చి పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు సిద్ధము
చేసిన ఘృతము జ్వరములను పోగొట్టును. క్షయ దగ్ధలను తగ్గించును. తలనొప్పి పా
ర్శ్వపునొప్పి వీని నపహరించును. ఇయ్యది చరికబుషిచే చేప్పబడిన వాసాద్యస్తు
తము తఱువత నెప్పటచేత కొందఱు నేతికంటెను కషాయమును పాలును రెండురె
ట్లుగా తీసికొనవలయు నని చెప్పెదరు.

❀ చందనాద్యతైలము. ❀

శ్లో. చందనాంబునఖం వాప్యం యష్టిశైలేయపద్దకం, మంజిషా
సరలం దారు శశ్యేలాపూతికేసరం. 85. పత్రం తైలం ముగామాంసీ
తక్కోలం వనితాంబుదం, హరిద్రే శారివే తిక్తా లవంగాగురుకుం
కుమం. 86. త్వగ్రేణులలికా చైభిస్తైలం మస్తు చతుర్దణం, లాక్షార
ససమం సిద్ధం గ్రహస్థుం బలవర్ణకృతే. 87. అపస్తారజ్వరోన్మాద కృ
త్వాలక్ష్యవినాశనం, ఆయుఃపుష్టికరం చైవ వశీకరణ ముత్తమం. 88.

మంచిగంధము కురు వేరు శఖిమను గంధద్రవ్యము శోఘ యష్టిమధకము ఆడవినదా
ప నెమలి ఆడుగుచెట్టు కమలముమంజిష్ఠము సరశచేవదారురసము దేవదారురసము కచ్చు
రము ఏలవలు జవ్వాజి కస్తూరి నాగ కేసరములు శిలాజిత్తు జాప త్రిమురయనుగంధద్ర
వ్యము జటా మాంసితక్కోలపుచెట్టుపసపు మ్రానిపసపు నుగంధిసాలవేళ్ళక టుక రోహిణి
లవంగాములు అగురు వంకుమపూవు లవంగాపుపట్ట రేణుక గింజలు నలిక వీటితోటి జీఱంబడి
నకషాయములో తైలముకంటె నాల్గురె ట్లధికముగా పెరుగుపెసేరు ఇంతే ప్రమాణముగా

లాక్షారసము వీటిని అన్నింటిని కలిపి తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఈ తైలము గ్రహ దోషములను పోగొట్టును. బలమును కాంతిని పెరిగించును. అపస్మారము జ్వరముపిచ్చి కృత్య అలక్ష్మి మున్నగువానిని నశింపజేయును. ఆయుష్యమును బలమును ఇచ్చును. మఱియు నిది యుత్తమ మగు పశీకరణము కూడనై యున్నయని.

❀ బలానాగబలాద్యఖృతము. ❀

శ్లో. ఛాగం మాంసం పయశ్చాగం ఛాగం సర్పిస్సశర్కరం,
 ఛాగోపసేవాశయనం ఛాగమధ్యే తు యక్షుచుత్. 89. ఉరో మత్వా
 క్షతం లాక్షాం పయసా మధుసంయుతాం, సవ్యవీవ పిబే జ్జీర్ణే పయ
 సాద్యా త్వశర్కరం. 90. ఇక్షావలికా బిసగ్రంధి పద్మ కేసర చందనైః,
 శ్రుతం సయోమధుయుతం సంధానార్థం పిబే త్క్షతీ. 91. బలాశ్వగంధా
 శ్రీపర్ణి బహుపుత్రీ పునగ్నవాః, పయసా నిత్య మభ్యస్తాః క్షపయంతి
 క్షతక్షయం. 92. ఘృతం బలా నాగబలార్జునాంబు సిద్ధం సయస్త్రీమధు
 కల్పపాదిం, హృద్రోగ శూల క్షతర క్తపిత్త కాసానిలాస్పక్ శమయ
 త్యుదీర్ణం. 93.

మేకమాంసము చక్కెరవేసిన మేకపాలు మేక నేయి మేకలను కాయుట మేక
 లనడుమును పరుండుట ఇవి యన్నియును క్షయరోగములను పోగొట్టును. ఉరఃక్షతరోగి
 వెంటనే లక్క కషాయమును తేనెతో కలిపి పాలతో త్రాగవలయును. జీర్ణ
 మైనవెనుక పాలతో చక్కెరను కలిపికొని తినవలయును. చెఱుముక్క తామరతూ
 డు పద్మములలోనికింజల్కము మంచిగంధము వీటితో పాలను కాచి వాటియందు
 తేనెను వేసికొని ఉరఃక్షతముకై త్రాగవలయును. ముత్తుపపులగము, అశ్వగంధ, కోల
 పొన్న, తేగు, పిల్లిపీచర, తెల్లగలిజేరు వీటితో చేసిన కషాయమునందు యుష్ణి
 మధుకముల కల్పము నాల్గవభాగమునుకలిపి నేతని పక్వము చేయవలయును. ఈఘృ
 తము హృద్రోగమును, శూలను, క్షయరోగములను, రక్తపిత్తములను వాతములను వాత
 రక్తములను వీటిచేత పెంపొందిన ఇతరరోగములను నశింపజేయును.

ఇది చక్రదత్తయందు క్షయరోగాధికారప్రకరణము ముగిసినది.

౧౧. కానరోగాధికారము.

◀ ౧౧ కానరోగమునందు సామాన్యోపాయములు. ౧ ▶

శ్లో. వాస్తూకో వాయసీశాకం మూలకం సునిషణ్ణకం, స్నేహ
 స్తైలాదయో భత్యైః క్షీరేక్షురసగౌడికాః. 1. దధ్యారనాలామ్లఫలం
 ప్రసన్నాపాన మేవ చ, శస్యతే వాతకాసేషు స్వాద్వమ్లవణాని చ.
 2. గ్రామ్యానూపోద్దక్షై శ్యాలియవగోధూమ పష్టికాన్, రస్నై ర్వాషా
 త్త్వగుప్తానాం యూషై ర్వా భోజయే ద్ధితాన్. 3. పంచమూలీకృతః
 క్వాథః విప్పలీచూర్ణ సంయుతః, రసాన్న మశ్నతా సిత్యం వాతకాసము
 దస్యతి. 4.

చక్రపర్తికూర కామంచీకూర ముల్లంగి చెంచలకూర నూనె మొదలగు తైలప
 దార్థములును, పాలు చెఱకురసము బెల్లపువస్తువులును తీనందగిన పథ్యపదార్థములు
 వాతమువలనక గలుగు దగ్గుల విషయమై పెరుగు గంజి పులిబచ్చలి మద్యపానము
 పుల్లనిపదార్థములు మధురపదార్థము ఉప్పువస్తువులు ఉత్తమములగు పథ్యములని చెప్పఁ
 బడినవి గ్రామములయందలి సీళ్లుతరగని చెరువులుమున్నగు ప్రదేశములలోని యుదక
 ములచేత పరిబియ్యమును యవలను గోధుమలను పష్టిధాన్యములను వండికొని గాని
 మినుములు దురదగొండి వీనియూషములు గాని పక్వముచేసి భుజింపవలయును.
 పంచమూలపు కషాయములో పిప్పలి చూర్ణమును జేసికొని త్రాగవలయును. మాంస
 రసముతో గూడ నన్నమును తినవలయును. ఇట్లు చేసినయెడల వాతమువలన గలిగిన
 దగ్గు నశించిపోవును.

◀ ౧౨ అపరాజితాలేహము. ౨ ▶

శ్లో. శృంగీశతీకణాభాణ్ణీ గుడవాదద యాసక్తైః, సత్తై లై ర్వా
 తకాసఘ్నైః లేహాయ మపరాజితః. 5.

అతివస గంటుక చోరము పిప్పళ్ళు గంటుభారంగి బెల్లము తుంగముస్త్రెలు తీటక
 సిందతైలము వీటితో లేహమును చేసి నేవించిన వాతరోగులను దగ్గులను పోగొట్టును.
 ఇయ్యది అపరాజిత మను లేహము.

శ్లో०; లేహము మున్నగునవి.

శ్లో. చూర్ణితా విశ్వదుస్పర్శ శృంగీ ద్రాక్షా శతాసితాః, లీఢ్యా
 తైలేన వాతోత్థం కానం జయతి దారుణమ్. 6. భార్గీ ద్రాక్షా శతీ శృ
 ఙ్గీ పిప్పలీవిశ్వభేషజైః, గుడతైలయతో లేహః ప్రితో మారుతకాసి
 నాం. 7. పిత్తకాసే తనుకఫే త్రివృతాం మధురైర్యతాం, దద్వాద్ధనక
 ఫే తిక్తైః విరేకార్థం యతాం భిషక్. 8. మధురై జ్జాంగలరసైః శ్వా
 మాకాయవకోద్రవాః, ముద్గాదియాషై శ్వాకై శ్చ తిక్తకై ర్శాత్రయా
 హితాః. 9. బలా ద్విబృహతీ వాసా ద్రాక్షాభిః క్వశితం జలం, పిత్తకా
 సాపహం పేయం శర్కరామధుయోజితం. 10. శరాదివంచమూలస్య
 పిప్పలీద్రాక్షయోస్తథా, కషాయేణ శృతం క్షీరం పిబే తృమధుశర్కరం.
 కాణోలీ బృహతీ మేదా యుగ్తై స్సవృషనాగరైః, పిత్తకాసే రసక్షీర
 యూషాం శ్చ పృషకల్పయేత్. 12. ద్రాక్షామలకఖర్జూరం పిప్పలీ
 మరిచాన్వితమ్, పిత్తకాసాపహం హ్యేత ల్లిహ్య న్నాక్షీకసద్విషా. 13.
 ఖర్జూర పిప్పలీ ద్రాక్షా సితాలాజా స్సమాంశికాః, మధుసస్పిర్యతో లే
 హః పిత్తకాసహరః పరః. 14. శతీ ప్రీ బేరబృహతీ శర్కరావిశ్వభేష
 జమ్, పిష్ట్యా రసం పిబే త్కృతం సఫృతం పిత్తకాసనత్. 15. మధు
 నా పద్మబీజానాం చూర్ణం పైత్తికకాసనత్, బలినం వమనేనాదా
 శీలితం కఫకాసినమ్. 16. యవాన్నైః కటురూక్షోష్ణైః కఫఘ్నై శ్చ
 పృషాచరేత్, పిప్పలీ ఘృతకై ర్యుషైః కాలతై ర్ములకస్య చ. 17.

లఘూ న్యన్నాని భుంజీత రసై ర్వా కటుకాన్వితైః.

శ్లో०, యవక్షారము, అతివస, ద్రాక్ష, కచ్చూరము, కలకండ వీటను తైల
 ముతో లేహమునుగా చేసి భక్షించిన మిగుల భయంకర మైనదైనను వాతముచే
 బులైడు దగు నశించును. గంటుభారంగి ద్రాక్ష కచ్చూరము కర్కాటకశృంగి పిప్పళ్లు
 శ్లో०తి బెల్లము తైలము వీటిని లేహమును చేసికొని భక్షించిన దగులవారికి హిత
 కర మగును. పైత్యసంబంధము లగు దగుల విషయమునను కొద్దిగా కల్లె పడువనియం
 దును తీపిపదార్థములతో కలిపి తైలతెగడ నీయవలయును. కల్లె జాస్తిగా వచ్చుచున్న
 యెడల కటుపదార్థములతో కలిపి తైలతెగడను విరేచనము లగుటకొఱకు ఇయ్యవలయు
 ను. మధురము లగు పదార్థములు అడవిజుతువుల మాంసరసము వీటితో కూడను,
 చామలు యవలు కొఱులు మొదలగువాని నాహారముగా నేర్పఱుపవలెను. మఱియును

సెనర (గంజి) కట్టును చేదుమూలమును హితకరము లగును. ముత్తువపులగము, చిన్నము లక, పెద్దములక, ద్రాక్ష, వీటితో కషాయము పెట్టిన నీరు ప్రైత్యరోగములను దగ్గులను పోగొట్టును. ఇందు తేనె కలకండయును చేర్చుకొనవలయును. కాకివెదురు మొదలగు పంచమూలములయొక్కయు ద్రాక్షయొక్కయు కషాయముచేత కాచినపాలు తేనెచక్కెర ను కలిపికొని త్రాగవలయును. కాకోలి చిన్నములక మేద మహామేద అడ్డపరము శొంఠి ద్రాక్ష వీటితో కాచిన కషాయోదకములో చక్కెర తేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల పిత్తసంబంధము లగు దగ్గులు నశించును. ద్రాక్ష ఉసిరిక ఖర్జూరఫలము పిప్పళ్లు మిరి యములు వీటిని చూర్ణమును చేసి అందు తేనెను నేతని కలిపికొని నేవించిన ప్రైత్యపుద గ్గులతగ్గు. ఖర్జూరము, దేకపిప్పళ్ళు, ద్రాక్ష, కలకండ, కేలాలు వీటినిసమానభాగము లనుచేర్చి తేనెలోను నేతెలోనుకలిపికొని నేవించినయెడల పిత్తసంబంధములగు దగ్గులను తగ్గించును. కచ్చూరము మరువేరు నేలములక కలకండ శొంఠి వీటిరసమును తీసి వడి యకట్టి దానిలో నేతెని కలిపికొని త్రాగిన పిత్తకాసములు తొలగించును. తామరగింజల చూర్ణములో తేనెను కలిపి నేవించిన పిత్తసంబంధములగు దగ్గులను పాఠకద్రోలును. కఫ సంబంధ మగు దగ్గుల రోగి బలముగలవాడై యుండినయెడల మొదల నశనికి వమన మును చేయించవలయును. కొంచెము చేదుగాను వెచ్చగాను నున్నట్టి అన్నమును కఫ నాశకములగు వన్నపులను భుజింప నీయవలయును. పిప్పళ్లు, ఊరపదార్థములు, ఉలవ లు, దుంపలు వీనితో చేయబడిన గంజితోఁగాని, కటువుగల రసములతోఁగాని తే లియగు నన్నములను భుజింపవలయును.

ప్రైత్యోకములతర్వాత కొన్నిటిలో నీక్రిందిప్రైత్యోకము గలదు. శ్లో. పంచకోలైశ్చృ తంక్షీరం కఫఘ్నులఘుశస్యతే, శ్వాసకాగజ్వరహరం బలవర్ణాగ్ని వర్ధనమ్.

❁ పుష్కరమూలాదికౌఠ్యము. ❁

శ్లో. పాష్కరం కట్ఫలం భార్గీ విశ్వవిప్లసాధితమ్. 18 పి బే త్కౌఠ్యథం కఫోద్రేకే కాసే శ్వాసే చ హృద్గ్రీహే, స్వరసం శృంగ బేరస్య మాక్షి కేణ సమన్వితమ్ 19. పాయయేచ్ఛ్వాసకాసఘ్నం ప్రతిశ్వాయక ఫాపహమ్, ముద్గామలాభ్యాం యవదాడిమాభ్యాం కర్కంధునా మూలక శుంఠకే న. 20. శరీకణాభ్యాం చ కులుత్థకేన యూషో నవాంగః కఫరోగహంతా, పార్శ్వశూలే జ్వరే శ్వాసే కాసే శ్లేష్మసముద్భవే. 21. పిప్పలీచూర్ణ సంయుక్తం దశమూలీజలం పి బేత్,

పుష్కరమూలము, నేలగుమ్మడు, గంటుభారంగి, శొంతి, పిప్పళ్లు వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయమును, కిఫ మెక్కడుగా గలిగిన కాస(దస్త్ర)లోగమునందును, శ్వాసమునందును, హృదయలోగమునందును త్రాగవలయును. అల్లపురసములో తేనెను వేసికొని త్రాగవలయును. శ్వాసకాసముల నిది యణఁచును. పీచనదస్త్రలను సోఁగొట్టును. పెసలు, ఉసిరిక, యవ, దానిమ్మపిండెలు, రేగు, కురువేగు, శొంతి, కచ్చూరము, పిప్పళ్లు, మఱియును ఉలవలు వీటితోడ గవాంగయూషమును గంజి సిద్ధము చేయఁబడును. ఇయ్యది కఫలోగముల నణఁచి వైచును. పాప్యోల్రశూలల విషయములోను, జ్వరము శ్వాసము కాసము శ్లేష్మమువలన గలగుదస్త్రలు వీటివిషయంబలలో, పిప్పళ్లు చూరమును కలిపికొని దశమూలముల కషాయమును త్రాగవలయును.

❖ కట్వలాదికాంధము. ❖

శ్లో. కట్ఫలం కత్త్రణం భార్యే ముస్తం ధాన్యం వచా భయా.

22. శృంగీ పార్వటకం శుంతీ సురాహ్వ చ జలే శృతమ్, మధుహిం గుయుతం పేయం కానే వాత కఫాత్త కే. 23. కంఠరోగే క్షయేశులే శ్వాసహింకాజ్వరేషు చ.

నేలగుమ్మడు, కామంచి, గంటుభారంగి, తుంగమస్తలు, ధనియములు, వస, కరకకాయలు, కర్కాటక శృంగి, పర్వాటకము, శొంతి, దేవదారు వీటిని కషాయము పెట్టి అందు తేనెయును, ఇంగువయును చేర్చి త్రాగవలయును. ఇయ్యది వాతమువలన, కిఫమువలన గలిగెడి దస్త్రలయందును, కంఠలోగములయందును, క్షయయందును, శూలలయందును, శ్వాసము, వెక్కిళ్లు, జ్వరము వీనియందును హితకరము అగుచున్నది.

❖ వాకుడు మొదలగు కషాయములు. ❖

శ్లో. కంటకారీకృతః కాంధః సకృష్ట స్వర్వకాసహః. 24. విభీతకం ఘృతాభ్యక్తం గోశకృత్ప్రవిష్టేత్తమ్, స్విన్న మగ్న హారే త్కాసం ధ్రువ మాస్యవిధారితమ్. 25. వాసక స్వరసః పేయోమధుయుక్తో హితాశినా, పితృశ్లేష్మకృతే కానే రక్తపితృ విశేషతః. 26. విప్పలి మధుకం ద్రాక్షా లాక్షా శృంగీ శతావరీ, ద్విగుణా చ తుగాక్షీరీ సితా సర్వై శ్చతుర్దశా. 27. తం లిహ్య స్తధుసర్పిర్భ్యాం క్షతకాసనివృత్తయే, విప్పలి పద్మకం లాక్షా సంపక్వం బృహతీఫలమ్. 28. ఘృతక్షాద్రయుతో లేహః కాసశ్వాసనిబర్హణః, హారీతకీనాగరముస్తచూర్ణం గుడేన

తుల్యం గుటికా విధేయా. 29. నివారయ త్యాస్యవిధారి తేయం శ్వాసంప్రపృథ్నం ప్రబలం చ కాసమ్.

నేలములక కషాయములో పిష్పళ్లను చేర్చి కొని త్రాగిన నన్నివిధము లగు దగ్గులు తగ్గిపోవును, తాడికాయలను నేతిలో నూరవైచి, ఆవుపేడలో పొదివి కుమ్ములో నుడుకఁ బెట్టి పుక్కిట నుంచికొనుచుండినయెడల దగ్గును హరింపఁజేయును. అడ్డసర పుటాకురసములో తేనెను కలిపికొని పిత్తశ్లేష్మములచేత నగు దగ్గులు కలిగినపుడు త్రాగవలయును. విశేషముగా నిద్దానిని రక్తపిత్తములచేత బుట్టెడి దగ్గులయందు నేవింపవలయును. పిష్పళ్లు, యష్టిమధుకము గ్రాక్ష లక్కపుడకలు కర్కాటకశృంగి పిల్లిపిచ్చరవీనిని సమానభాగములుగాను, తవక్షీరి నన్నిఁటికంటె ద్విగుణముగాను, చక్కెర నన్నిఁటికంటె చతుర్దణముగాను తీసికొని వీని నన్నిఁటిని నేతిలోను తేనెలోను కలిపి భక్షించినయెడల క్షయసంబంధము లగు దగ్గులు నివర్తించును. కరకకాయలు, శొంఠి, తుంగముస్తలు వీటిచూర్ణములో సమానముగా బెల్లమును కలిపి మాత్రలను కట్టి నేవింపవలయును. ఈమాత్రలు పుక్కిటిలో నుంచికొనినయెడల ప్రబలిన శ్వాసమును దగ్గులును పోఁగొట్టును.

☞ మరీచాద్యమూర్ణము. ౨౯ ☞

శ్లో. కర్షక కర్షార మ్మఘో పలం పలద్వయ మధార్థకర్ష శ్చ, మరిచస్య పిష్పలీనాం దాడిమగుడయావశూకానాం. 30. సర్వౌషధై రసాధ్యాయే కాసా స్పర్షవైద్యవివర్జితాః, అపి పూయం ఛర్దయతాం తేషా మిద మూషధం పథ్యమ్. 31.

మిరియములు ఒకకర్షము, పిష్పళ్లు అర్థకర్షము, దానిమ్మగింజలు 1 పలము, బెల్లము చెండుపలములు, యవక్షారము అర్థకర్షము వీటి నన్నిఁటిని చేర్చి మూర్ణమును చేయవలయును. అన్నిఁటిని లగు మందులచేతను కుదురనివియును వైద్యులెల్లరును కుదుర్చుజాలక నిరూఢ చేసికొని వదిలిపెట్టఁబడినవియును, దుర్లంభము వచ్చునట్టివియు నగు దగ్గుల కియ్యది అమూల్యమును పథ్యము నగు నౌషధము.

☞ సమశర్కర మూర్ణము. ౩౦ ☞

శ్లో. లవంగజాతీఫలపిష్పలీనాం భాగా న్స్యకల్పావ్యక్ష. యుతా నమీషాం, పలార్థ మేకం మగిచస్య దద్యా త్వలాని చత్వాఽఽ మహాషధస్య. 32. సితాసమం చూర్ణ మిదం ప్రసహ్య రోగా నిమా నాశు

బలాన్ని హన్యాత్. కాసజ్వరారోచక మేహగుల్ల శ్వాసాగ్నిమాంద్య గ్రహణీప్రదోమాన్. 33.

లవంగములు జాజికాయ పిప్పళ్లు ఇవి యన్నియును అక్షప్రమాణమును మిరియములు అరపలమును, శొంఠి నాలుగుపలములను చేర్చి వీటిని చూర్ణమును చేయవలసి నది. ఆచూర్ణముతో సమానముగా చక్కెరను చేర్చవలయును. ఇయ్యది మిగుల బలవంతము లగు దగ్గులను ద్వారమును ఆరోచకములను మేహమును గుల్మరోగములను శ్వాసములను అగ్నిమాంద్యమును గృహణులను నశింపజేయును.

☞ హరితకీమోదకము మన్మథునవి. ౩౪ ☞

శ్లో. హరితకీ కణా శుంఠీ మరిచం గుడసంయుతమ్, కాసఘ్నో మోదకః ప్రోక్తః తృష్ణారోచక నాశనః. 34. తాలీసవహ్నిదీప్యక చవికా శుంఠ్యమ్లవేతన వ్యోమైః, తుల్యైః త్రిసుగంధియుతై ర్గుడేన గుటికా ప్రకర్తవ్యా. 35. కాసశ్వాసారోచక కీసనహృత్కంఠవాజ్ఞిరోధేషు, గ్రహణీగువోద్భవేషు గుటికా న్యోసాంతికా నామ. 36. మనశ్శిలాల మధుక మాంసీము స్తేగుడైః పిబేత్, ధూమం త్ర్యహం చ తస్యాను సగుడం చ పయః పిబేత్. 37. ఏష కాసా స్పృశగ్ద్వంద్య సర్వదోష సముద్భవాన్, శితై రపి ప్రయోగాణాం సాధయే దప్రసాధితాన్. 38. మనశ్శిలాలిప్తదలం బదర్యా ఘర్తశోషితమ్, సక్షీరం ధూమపానా త్తు మహాకాసనిబర్హణమ్. 39. అర్కచ్ఛల్లశేలే తుల్యే తతోర్ధేన కటుత్రి కమ్, చూర్ణితం వహ్నినిక్షిప్తం పిబే ధూమం తు యోగవిత్. 40. భక్షయే దథ తాంబూలం పిబే ద్దుగ్ధ మ్భూబు వా, కాసాః పంచవిధా యాంతి శాంతి మాశు న సుశయః. 41.

కరక కాయలు పిప్పళ్లు శొంఠి మిరియములు బెల్లము వీనిని చూర్ణము చేసి, కుడుములుగా జేసి భక్షించినయెడల దష్టిక, ఆరోచకములను నశింపజేయును. తాడిశపత్రి చిత్రమూలము ఓమము చెవ్వము శొంఠి ఆళ్లువేతనము మిరియములు పిప్పళ్లు లవంగపుపట్ట వలకులు జాపత్రి వీని నన్నిటిని సమానముగా చేర్చి బెల్లముతో మాత్రలు కట్టి నేవించవలయును. ఈమాత్రలను వ్యోషాంతికము లని యందురు. ఈమాత్రలు దగ్గు శ్వాసను ఆరోచకము కీసన హృత్కంఠ మాటపడిపోవుట గ్రహణి ఈరోగముల యందు మిక్కిలి హితమును చేయును. ఈమాత్రలలో లవంగపుపట్ట వలకులు జాపత్రి వీని నన్నిటిని నాలుగమాషములయెత్తు కలవలయును. మణిశిల హరిదళము య

ప్రీతుడుకము జటామాంసి, తుంగము స్తబు గారకాయలు వీనిని మార్గము చేసి, చుట్టగా కాల్చి, ఈచోగను మూడుగునములు త్రాగుచు ఆపైని పాలను త్రాగుచుండినయెడల మిక్కిలి భయంకరము లగు దగ్గులుకూడను దూరముగా తొలగిపోవును. జిల్లేడుఆకులు మణిశిల సమాభాగములుగా చేర్చికొని, శొఠి మిరియులు పిప్పళ్లు సగభాగమును చేర్చి మార్గముచేసి చుట్టచుట్టి కాల్చి చోగను యోగవేత్త యగువాడు త్రాగవలయును. తఱువాత తాంబూలమును వేసికొనవలయును. లేకున్న పాలను గాని నీళ్లనైనను గాని త్రాగవలయును. ఇందుచేత ఆయిదుతెఱగులగు దగ్గులును నిస్సంశయముగా తొలగిపోవును.

❁ దశమాలఘృతము, ౪౨ ❁

శ్లో. మరిచశిలార్కక్షీరై ర్వార్తాకీం త్వచ మాశు భావితౌ
 శుష్కామ్, కృత్వా విధినా ధూమం పిబతః కాసా శ్శమం యాంతి.
 42. దశమూలీకమాయేన భారీకల్కం పచే ద్ఘృతమ్, దక్షతి త్తిరిని
 ర్యూహే తత్పరం వాతకాసనుత్. 43.

మిరియులు మణిశిల జిల్లేడుపాలు పీటిలోడ ములకచెట్టులోక్కను నానవైచి తరువాత దానిని ఎండించి యథావిధిగా పొగను త్రాగెడివాని కిచ్చిన దగ్గులన్నియును తగ్గిపోవును. దశమూలముల కషాయముతో గంటుభారంగి కల్కమును కలిపి దానియందు నేతని చేర్చి కండకలయును, లేక కోడి తిత్తిరిపక్షుల నిర్యూహమునందు ఘృతమును గాని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది నేపించినచో విశేషముగా వాతసంబంధము లగు దగ్గులను పాఠద్రోలును.

❁ దశమూలాద్యఘృతము, ౪౩ ❁

శ్లో. దశమూలాథకే ప్రస్థం ఘృతస్యాక్షునమ్మైః పచేత్,
 స్కురాహ్వ శతీ బిల్వ సురా సవ్యోష హింగుభిః. 44. వేయానుపానం
 తద్దేయం కాసే వాతక ఫాధికే, శ్వాసరోగేషు సర్వేషు కఫవతాత్తకే
 షు చ. 45.

అరువది నాలుకముల దశమూలపు కషాయమునందు పుష్కరమూలము కమ్మారములు బిల్వపువేరు నల్లతెగడ శొఠి మిరియులు ఇంగువ వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కొక్కటియు చొప్పనను తీసికొని వానియందు షడియారుపలముల నేతని పోసి పక్వము చేయవలయును. దీనిని వేయానుపానముగా వాతము కఫము మొదలగువానివలనఁ బుట్టిన

దగ్గులయందును శ్వాసరోగములయందును కఫమువాతము వీనివలన కలిగినవాటియందును ఈయవలయును.

❀ దశమూలీచతుఃస్థము. ❀

శ్లో. దశమూలీచతుఃస్థస్థే రశే ప్రస్థాస్థితం హావిః, సత్కారైః పంచకోలైస్తు కల్మితం సాధు సాధివమ్. 46. కాసహృత్పాగ్నాగ్నశూలఘ్నం హింకాశ్వాసనిబర్హణమ్, కల్మం షట్పల మేవాత్ర గ్రాహయంతి భిషగ్వరాః. 47.

నాలుగు ప్రస్థముల దశమూలీచతుఃస్థములలో పదియారు పలముల నేతని యవక్షారము పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్తమూలము శొంఠి వీటియొక్క కల్మమును కలిపి నేతిగి సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది దగ్గు హృదయశూలము పార్శ్వపునొప్పి వెక్కిళ్లు శ్వాసము వీటిని నశింపజేయును. ఇచ్చట నుత్తమవైద్యులు 6 పలముల కల్మమునే గ్రహింపవలయు నందురు.

❀ కంటకారీఘ్నము. ❀

శ్లో. కంటకారీగుడూచీభ్యాం పృథక్ క్రింశ త్వలా ద్రసే, ప్రస్థస్సిద్ధో ఘృతా ద్వాశకాసను ద్వహ్నిదీపనః, 49 ఘృతం రాన్నాబలావ్యోష శ్వదంప్రాకిల్కపాచితమ్, కంటకారీరసే సచ్చిః పంచకాసనిషూదనం. 49.

వాకుడు తిప్పతీగ వీటితో చేసిన ముప్పదిపలముల కషాయముతో నేతిని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతసంబంధము లగు దగ్గులను పోగొట్టును. ఆగ్ని నుద్దిపింపజేయును. సన్నరాస్త ముత్తవపులగము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పల్లెరు వీటికల్మములను వాకుడురసములను పక్వముచేయఁబడిన ఘృతము అయిదు తెఱఁగలగు దగ్గులను నశింపజేయును.

❀ బృహత్కంటకారీ ఘ్నము. ❀

శ్లో. సపత్రమూలశాఖాయాః కంటకార్యా రసాథకే, ఘృతప్రస్థం బలావ్యోష విడంగశతిచిత్రకైః. 50. సోవర్చల యవక్షార బిల్వామలక పుష్కలైః, వృశ్చీర బృహతీ పథ్యా యచూనీదాడిమర్ధిభిః. 51. ద్రాక్షా పునర్నవా చవ్య ధన్వయాసామ్లవేతసైః, శృంగీతామలకీ భార్గీరాన్నా గోక్షురకైః పచేత్. 52. కల్కైస్తు సర్వకా

నేషు హిక్వాశ్వాసే చ శస్మతే, కంటకారీఘృతం సిద్ధం కఫవ్యాధివి
నాశనమ్. 53.

ఆకులు వేళ్లు కొమ్ములతో గూడిన నేలములక రసమును ఆఢక ప్రమాణము సిద్ధము
చేసి దానియందు పదియారుపలముల నేలినీతీసికొని, ముత్తువపులగు శొంఠి మిరియములు
పిప్పళ్లు వాయవిడంగములు కచ్చూరము చిత్రమూలము సోపర్చలవణము యవత్కారము
బిల్వపువేణు ఉసిరిక పుష్కరమూలము పృశ్చీమము ములక కరకకాయ ఓమము దాని
మ్మ ఋద్ధి ద్రాక్ష శొంఠి చెవ్యము యవాసము గజ్జేరు వ్యాఘ్రనఖమను ద్రవ్యము నేల
తాడి గంటుభారంగి సన్నరాస్త్ర పల్లెరు వీటితో కల్పమునుచేసి ఆకల్పముతో నేలిన
చక్కెరము చేయవలయును. ఇయ్యది కంటకారీఘృతము. ఇది అన్నివిధము లగు దగ్గులను
వెక్కిళ్లను శ్వాసమును పోఁగొట్టుటయందు దత్యుత్తమము. మఱియును కఫసోగములను
సశింపజేయును. ఇయ్యదియే బృహత్కంటకారీఘృతమనియు ననబడును.

❀ రాస్నాద్యఘృతము. ❀

శ్లో. ద్రోణే2పాం సాధయే ద్రాస్నాం దశమూలీం శతావరీమ్,
ఫలికాం మానికాంశాం శ్రీన్ కులుతాన్ బదరాన్ యవాన్.
54. తులారం చాజమాంసస్య తదశేషేణ తేన చ, ఘృతాఢకం సమ
క్షీరం జీవనీయైః పలోన్నితైః. 55. సిద్ధం తద్దశభిః కల్కైః నస్యపానా
నువాసనైః, సమీక్ష్య వాతరోగేషు యథావస్థం ప్రయోజయేత్. 56.
పంచకాసాన్ క్షయం శ్వాసం పార్శ్వశూల మరోచకమ్, సర్వాం
గైకాంగరోగాం శ్చ సప్తీ హోర్ధ్వానిలం జయేత్. 57. జీవక స్స భకా
మేదే కాకోత్యా శూర్పసర్పికే, జీవతీ మధుక శ్చైచ్చ దశకో జీవకో
గణః. 58.

ద్రోణపరిమితమగు నుదకములో సన్నరాస్త్రను దశమూలమును పిల్లిశిన్నరను
ఒక్కొక్కపలము చొప్పనను, ఉలవలు తేగుపండ్లు యవలును మూడు మూడు మాని
కలు చొప్పననున్ను, మేకమాంసము 50 పలములు, జీవనీయగణములో చెప్పిన యా
షధములు ఒక్కొక్కపలమును, నేయి 64 పలములును వీని నన్నిటిని చేర్చి నేలిన
పక్వముచేయవలయును, దీనితో వాతసోగముల విషయము లో నస్యము పానము అనువా
సనలను తగుమాత్రముగా ప్రయోగింపవలయును. ఇయ్యది అందు మఱిఁగలగు దగ్గుల
ను క్షయ శ్వాసము పార్శ్వశూల ఆరోచకము సర్వాంగరోగము ఏకాంగరోగము
స్థిహ ఊర్ధ్వ వాతము వీటిని బయంచును. జీవకము ఋషభకము మేద మహామేద

కాకో లిక్ష్మీర కాకోలి ఋద్ధి వృద్ధి జ్యోవంతి జ్యేష్ఠమధుకము ఇవి పదియాపధులుజీను వం తీగణ మని చెప్పబడును.

◀◀ అగస్త్యహారీతకీ. ▶▶

శ్లో. దశమూలీంస్వయం గుప్తాంశంఖపుష్పీంశరీంబలామ్. హస్తపిప్పల్య పామార్ద పిప్పలీమూల చిత్రకాన్. 59. భార్గీ పుష్కరమూలం చ ద్విపలాంశం యవాథకమ్, హారీతకీశతం చైకం జలే పంచాథకే పచేత్ 60. యవై స్విన్నైః కషాయం తం పూతం త చ్చాభయాశతమ్, పచే ద్దుడతులాం దత్వా కుడపం చ పృథగ్గుత్తాత్. 61. తైలా త్పిప్పలీ చూర్ణాత్ సిద్ధశీతే చ మక్షికాత్, లిహ్యద్వేచాభయే నిత్యమతః ఖాదే ద్రసాయనమ్. 62. త ద్వలీపలితంహన్యా ద్బలాయుర్లవర్ధనమ్, పుచకాసాన్ క్షయం శ్వాసం హిక్మా స్సవిషమజ్వరాన్. 63. హన్యా త్తథా గ్రహణ్యరోహృద్రోగారుచిషీనసాన్, అగస్త్యవిహితం ధన్య మిదం శ్రేష్ఠం రసాయనమ్. 64.

దశమూలములు పెద్దదూలగొండి శంఖపుష్పి కచ్చారము ముత్తవపులగము ఏనుగుపిప్పళ్లు ఉత్తరేణి మోడి చిత్రమూలము గంటుభారంగి పుష్కరమూలము వీని నన్నింటిని రెండురెండు పలములును, యవలు 64 పలములును, 100 పలముల కరకకాయలు వీటి నన్నింటిని ఆయిదు ఆధకముల ప్రమాణపు సీటిలో పక్యము చేయవలయును. యవలు మెత్తబడగానే ఆకషాయమును వడియగడ్డి 25 పలముల కరక్కాయలయందు 100 పలముల బెల్లము 4 పలముల నేయిని కలిపి వండవలయును, తైలమును పిప్పలీచూర్ణమును నాలుగునాలుగు పలములచొప్పున చేర్పవలయును. పక్వమైపిప్పట చల్లారిన తఱువాత 4 పలముల తేనెను కలిపి మఱల ప్రతినిత్యమును రెండు రెండు కరక్కాయల చొప్పున రసాయనములను భక్షించువీరిని భక్షింపవలయును. ఇయ్యది డుతలుపడుట తలనెఱియుటలను పోగొట్టును. బలమును ఆయుష్యమును మలమును వృద్ధి నొందించును. అయిదు తెఱగులగు దగ్గులను క్షయరోగములను శ్వాసరోగమును వెళ్ళిళ్లును విషమజ్వరములను గ్రహణులను మూలరోగములను హృదయ రోగములను ఆరుచిషీనసను పోగొట్టును. ఇయ్యది అగస్త్యహామనిచేత నిర్దింపబడి యెను. ధన్యమును శ్రేష్ఠము నగు రసాయనము కావున దీనిని అగస్త్యహారీతకీ యందురు.

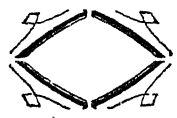
◀◀ వ్యాఘ్రహారీతకీ. ▶▶

శ్లో. సమూలపుష్పచ్ఛద కంటకార్యా, స్తులాం జలద్రోణపరిష్ఠృతాం చ, హారీతకీనాం చ శతం నిదధ్యా దథాత్ర పక్వాచరణావశే

షష్ఠ. 65. గుడస్య దత్త్వా శతమేత దిగ్నే విపక్వ ముత్తీర్య తత స్సు
 శీతే, కటుత్రికం చ ద్విపల ప్రమాణం పలాని షట్ పుష్పరసస్య తత్ర
 66. క్షిపే చ్చతుర్జాతపలం యథాగ్ని ప్రయుజ్యమానో విధినాఽవతే
 హః, వాతాత్తక్రం పిత్తకఫోద్భవం చ ద్విదోషకాసా నపి యాం స్త్రీ
 దోషాన్. 67. క్షయోద్భవం చ క్షతజం చ హన్యాత్ సవీనసశ్వాస
 మురకిక్షతం చ, యక్షాణ మేకాదశరూప ముగ్రం భృగూపదిప్తం హి
 రసాయనం స్యాత్. 68.

వేళ్ళు, పూవులు ఆకులు వీటితో కూడిన వాకుడుచెట్టును 100 పలముల కెచ్చి 231
 పలములనీటితో చేర్చవలయును. మఱియునుకరక కాయలు ఒక వందయునుకలిపి పక్వము
 చేయవలయును. నీరు నాలవభాగము మిగులు గలుగునప్పడు 100 పలముల బెల్లమునందు
 చేర్చి వండవలయును. ఆపిమ్మట దించి చక్కగా చల్లారినపిమ్మట శొంఠి, మిరియములు
 సిప్పళ్ళు కెండుపలములు పూజేనె రిపలములును లవంగపుచెక్క ఏలకులు జాపత్రి
 నాగకేసరములు వీటిచూర్ణము నొకపలమును చేర్చి కలియ బెట్టి లేహమునుగా చేసికొని
 జఠరాగ్ని ననుసరించి నేపించు చుండవలయును. ఇయ్యది వాతపు దగ్గులను వైత్యపు ద
 గ్గులను ద్విదోషముచేత నగు దగ్గులను త్రిదోషములవలన నగు దగ్గులను క్షయదగ్గులను
 వీనసశ్వాసములను తొమ్ము బ్రద్దలగుచుండుటను పదునొకండు తెఱంగులగు క్షయరోగ
 ముఃను నశిపచేయును. దీనిని భృగుమహర్షి చెప్పెను. ఇయ్యదియే వ్యాఘ్రహారీతకీ య
 నంబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కాసరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౨. హిక్కాశ్వాసాధికారము.

శ్లో. హిక్కాశ్వాసాతురే పూర్వం తైలా క్తే స్వేద ఇప్యతే,
 స్నిగ్ధై ర్లవణయోగై శ్చ మృదు ర్వాతానులోమనమ్. 1. ఉద్ధావధ
 శ్లోధనం శక్తే దుర్బలే శమనం మతమ్, కోలమజ్జాంజనం లాజాతిక్తా
 కాంజనగై రికమ్. 2. కృష్ణాధాత్రీ సితా శుంఠీ కాసీసం దధినామ చ,
 పాటల్యా స్పఫలం పుష్పం కృష్ణాఖర్జుర ముత్తకమ్. 3. ష డేతే పా
 దికా లేహః హిక్కానాం మధుసంయుతాః, మధుకం మధుసంయుక్తం
 విప్రలీశర్కరాన్వితా. 4. నాగరం గుడసంయుక్తం హిక్కాఘ్నం నా
 వనత్రయం, స్తనేన మఱి కావిషా నస్యం వా లక్తకాంబునా. 5.
 యోజ్యం హిక్కాభిభూతాయ స్తస్యం వా చందనాన్వితమ్, మధుసౌ
 వర్చలోపేతం మాతులుంగరసం విబేత్. 6. హిక్కార్తస్య పయ
 శ్చాగం హితం నాగరసాధితమ్, కృష్ణామలకశుంఠీనాం చూర్ణం మధు
 సితాయుతమ్. 7. ముహు ర్దుహుః ప్రయోక్తవ్యం హిక్కాశ్వాసనివా
 రణమ్, హిక్కాశ్వాసీ విబే ద్భార్జీ సవిశ్వా ముష్ణ వారిణా. 8. నాగ
 రం వా సితా భార్జీ సౌవర్చలసమన్వితమ్. శృంగీ కటుత్రిక ఫలాత్ర
 యకంటకారీ భార్జీ నపుష్కరజటాలవణాని పంచ, చూర్ణం విబే దశిశి
 రేణ జలేన హిక్కా శ్వాసార్ధవౌవౌవౌవౌవౌవౌవౌవౌవౌవౌవౌవౌవౌవౌవౌవౌవౌ
 నాగరకల్కం పౌష్కరయవశూకమగిచకల్కం వా, తోయే నోష్ణేన
 విబేత్ శ్వాసీ హిక్మీ చ తచ్చాన్వై. 10. అమృతానాగరభార్జీ వ్యా
 ఘ్నీవర్ణాశసాధితః క్వాధః, వీత స్పకణాచూర్ణః కాసశ్వాసౌ జయ
 త్వాశు. 11.

వెక్కిళ్ళు క్వాస గలిగి బాధపడెను రోగినివయమున ముందుగా నూనెను చ
 రిమిన పదార్థములచేత గాని, మృదువు లగు లవణయోగములచేత గాని చెమటను పు
 టించుట యుత్తమము, వాతమును అనుకూలముగా వర్తింపజేయుటయును మంచిదే

యగును. రోగి బలముగలవాడై యున్నయెడల, పమనమునకును జూలాబునకు అనఁగా ప్రవర్తలకు నిచ్చుచుండవలయును. దుర్బలుఁడైనయెడల శమనమగు నట్టులు శాంతి నొందించు నౌషధముల నుపయోగింపవలయును. రేగుచెక్క, సోపీ రాంజనము, పేలాలు, కటుకరోహిణి, ఉమ్మెత్త, పిప్పళ్ళు, ఉసిరికపప్పు, కలకండ, శొంఠి, అన్నభేది, వెలగకాయ, కలిగొట్టుచెట్టు, పువ్వులు, ఫలములు, పిప్పళ్ళు, ఖర్జూర గు తుంగముల్లు ఈయాఱు అవలేపాములను తేనెతో కలిపి నేవించిన వెక్కిళ్లను పోఁగొట్టును. తేనెతోకలిపిన యష్టిమధుకము కలకండతోచేర్చినపిప్పళ్ళు, బెల్లముతో కలిపిన శొంఠి, ఈమూఁడు నాసికావిధులును వెక్కిళ్లను పోఁగొట్టును. చనుబాలలో ఈగవిష్టను (అనఁగా మైనమును) కలిపి యుపయోగించిన నస్యముగాని చనుబాలలో చందనముకలియుపయోగించిన నస్యముగాని వెక్కిళ్లనుపోఁగొట్టును. తేనె సౌవర్చలవణము వీటితో కూడిన మాదిఫలరసముగాని, శొంఠిచూడికలిపిన మేకపాలుగాని వెక్కిళ్ళు రోగముగలవారికి హితమునుగలిగించును. పిప్పళ్ళు ఉసిరిక శొంఠి వీటిచూర్ణమును తేనె తోను కలకండతోను కలిపి మాటిమాటికి ఇచ్చుచున్నయెడల వెక్కిళ్ళు శ్వాసయము తొలగి చనును. గంటుభారంగి శొంఠినిగాని, శొంఠి గంటుభారంగి సౌవర్చలవణము వీట్లను గాని వేడినీటితో కూడా నేవించినయెడల వెక్కిళ్ళు శ్వాసయము తగ్గును. శృంగి శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు కరక్కాయ తాడికాయ ఉసిరికపప్పు వాకుడు గంటు భారంగి పుష్కరమూలము యవలు శూకధాన్యము పంచలవణములు వీటిని చూర్ణము చేసి వేడినీళ్లతో గూడ చేర్చికొని వెక్కిళ్ళు శ్వాస ఎగటొప్పు దగ్గు అరుచి పీనన ఈరోగములు కలిగినప్పుడు త్రాగవలయును. కరక్కాయలను శొంఠిని కల్కముచేసి గాని పుష్కరమూలము యవణారము మిరియములు వీనికల్కముగాని వేడినీళ్లతో గూడను శాంతికలుగుకొఱకు శ్వాసము వెక్కిళ్ళు కలవారు త్రాగవలయును. తిప్పతీగ శొంఠి బ్రహ్మాదండి నేలములక నల్లగగ్గర వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయములో పిప్పళ్ల చూర్ణమును వేసికొని త్రాగినయెడల కాసశ్వాసములను జయింపఁగలడు.

—● దశమాల క్షాధము. ●—

శ్లో. దశమూలీకషాయ స్తు పుష్కరేణ విచూర్ణితః, శ్వాస కాసప్రళమనః పార్శ్వహృచ్చూలనాశనః. 12. కులుతనాగరవ్యాఘ్రి వాసాభిః శ్వాధితం జలమ్, వీతం పుష్కరసంయుక్తం హిక్కా శ్వాసని బర్హణమ్. 13. గుండం కటుకత్తే లేన మిశ్రయిత్వా సమం లిహేత్, త్రిసప్తాహప్రయోగేణ శ్వాసం నిర్మూలతో జయేత్. 14. శృంగీమ హశాషధకణాఘన పుష్కరాణాం, చూర్ణం శతీమరిచశర్కరయా సమే

తమ్, క్వాధేన పీత మమృతావృషపంచమూల్యాః, శ్వాసం త్ర్య హేణ
 శమయే దతిదోష ముగ్రమ్. 15. హృద్రా మరిచం ద్రాక్షాం గుడం
 రాన్నాం కణాం శతీమ్, జహ్య త్తై లేన విలిహాన్ శ్వాసా న్ప్రీణహరా
 నపి. 16. హిక్కాం హరతి ప్రబలాం ప్రబలంశ్వాసం చ నాశయ త్వా
 శు, శిఖిపుచ్చభూతిషిప్పలి చూర్ణం మధుమిశ్రితం లీఢమ్. 17. కర్షం క
 లిఫలచూర్ణం, లీఢం చాత్యంతమిశ్రితం మధునా, అచిరాద్ధరతి శ్వాసం
 ప్రబలా ముద్ధంసికాం చైవ. 18.

దశమాలముల కషాయములో పుష్కరమూలముల చూర్ణమును కేసికొని
 త్రాగినయెడల శ్వాసము దగ్గు పార్శ్వపునోప్పి హృదయశూలము వీటిని నశిం
 పఁజేయును. ఉలవలు శొంఠి నేలములక అడ్డనగము వీటితోటి సిద్ధముచేయఁ
 బడిన కషాయోదకమును, పుష్కరమూలమును చేర్చికొని త్రాగినయెడల వెక్కి
 శ్శును శ్వాసమును నశించును. బెల్లమును కటుకతైలముతో సమానభాగమును
 గా గ్రహించి రెండింటిని కలిపి నేవింపుచుండవలయును. ఇద్దాని నిరువదియొక్క
 రోజు నేవించినయెడల శ్వాసము నిర్మూలముగా నశించును.

తిప్పతీగె, అడ్డనరము, సిప్పళ్లు, తుంగము స్తలు, పుష్కరమూలము, కచ్చురము,
 మిరియములు వీటిని చూర్ణముచేసి కండచక్కెర నుడువఁ గలిపి, తిప్పతీగె అడ్డనరము
 లతో వెట్టిన కషాయమును చేర్చి మూడురోజులు త్రాగినయెడల మిక్కిలి భయంకరము
 లగు శ్వాసములు కూడ నష్టములు కాఁగలవు. పసపు, మిరియములు, ద్రాక్ష, బెల్లము,
 సన్నరాస్త, సిప్పళ్లు, కచ్చురము వీటిని నూనెలో కలిపి నేవించిన ప్రాణముల నపహరిం
 చునంతవియైన వగు శ్వాసములు నాశనమునొందును. నెమలి వెన్నులు గాల్చి చేసిన బూ
 డిదను సిప్పళ్ల చూర్ణములోకలిపి అందు తేనెను చేర్చి భక్షించినయెడల వెక్కిళ్లు భయంక
 రములగు శ్వాసములు నష్టము లగును. పదిమాషములయెత్తు తాడిచూర్ణమును చేసి స్వచ్ఛ
 మగు తేనెలో చేర్చి నేవించిన భయంకరము లైన వెక్కిళ్లెను శీఘ్రముగా నశించును.

— హింస్రాద్యమృతము. —

శ్లో. హింస్రా విడంగ పూతీక త్రిఫలా వ్యోష చిత్రకైః, ద్విక్షీ
 రం సర్పిషః ప్రస్థం చతుర్ధణజలాన్వితం. 19. కోలమాత్తైః పచే త్తద్ధి
 కాసశ్వాసం వ్యభోహతి, అర్బాం స్యరోచకం గుల్కం శకృద్భేదం
 క్షయం తథా. 20.

హింస్రయను ద్రవ్యము [అనఁగా నల్లఉప్పియఁట] వాయువిడంగములు, కాసు
 గునెక్క, కరకాములు, శొంఠి, తాడి, ఉసిక, మిరియములు, సిప్పళ్లు, చిత్రమూ

లము వీని నన్నిటిని ఎన్నిదిఎన్నిదిమాపముల చొప్పునను, పాలు 32 పలములు, నేయి 16 పలములు, నీరు 64 పలములు వీని నన్నిటినికలిపి నేతిని కాంచవలయును. ఈనేయి దగ్గులను శ్వాసములను మూలరోగములను ఆరోచకములను గుల్మవ్యాధులను విచ్ఛేదమును క్షయను నశింపజేయును. ఇయ్యది హింస్రాద్యస్తుత మనబడును.

◀▶ తేజోవతీస్తుతము. ◀▶

శ్లో. తేజోవత్యభయా కుష్ఠం సిప్పలీ కటురోహిణీ, భూతికం పౌష్కరం మూలం పలాంశం చిత్రకం శతి. 21. సౌవర్చలం త్వామలకీ సైంధవం బిల్వపేషికా, తాలీనపత్రం జీవంతీ వచా తై రక్షసం సంమితైః. 22. హింగుచాదై ర్మృతం ప్రస్తు పచే త్తోయచతుర్దణే, ఏత ద్యథాబలం వీత్వా హిక్కాశ్వాసా జయే న్నరః. 23. శోధాని లోర్మోగ్రహణీ హృత్పార్శ్వరుజ ఏవ చ.

చవ్యము, కరకకాయలు, చెంగల్యకోష్ఠు, పిప్పళ్ళు, కటుకరోహిణి, కామంచి, పుష్కరములను, మోదఃగమాడ, చిత్రములను, కచ్చుగము, సౌవర్చలవణము, నేల తాడి, సైంధవలవణము, మారేడుచెక్క, తాడిశపత్రి, జీవంతియను ద్రవ్యము, వస వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కకగ్రము చొప్పున తీసికొని మూడు మాపములయెత్తు ఇంగువను కలిపి నాలుగు నెట్లనీళ్లలో 16 పలముల నేతిని వండవలయును. ఈనేతిని బలానుసారముగా త్రాగిన మనుష్యుడు వెక్కిళ్లను, శ్వాసమును, శోషను, మూలరోగములను, గ్రహణులను, బొమ్మనొప్పి, పార్శ్వపునొప్పలను జయించును.

◀▶ భార్గీగుడము. ▶▶

శ్లో. శతం సంగృహ్య భార్జ్యస్తు దశమూల్యాస్తథా పరం. 24. శతం ఘోతకీనాం చ పచే త్తోయచతుర్దణే, పాదావశేషే తస్మిన్ స్తు రసే వస్తుపరిస్రుతే. 25. ఆలోడ్య చ తులూ పూతాం గుడస్య త్య భయాం తతః, పునః పచేత్తు మృద్వగ్నా యావ ల్లేహత్వ మాగతం. 26. శీతేషు మధున శ్చాత్ర పట్పలాని ప్రదాపయేత్, త్రికటు త్రిసు గంధం చ పలికాని పృథక్పృథక్. 27. కర్షద్వయం యవత్కారం సం చూర్ణ్య ప్రక్షిపే త్తతః, భక్షయే దభయా మేకాం లేహ స్వార్థపలం లిహేత్. 28. శ్వాసం సుదారుణం హంతి కాసం పంచవిధంతథా, స్వ గవర్ణప్రదో హ్యేషు జరరాగ్నే శ్చ దీపనః. 29. పలోల్లేభాగతే మానే న ద్వైగుణ్య మిహేష్యతే, సారీచకీశతస్యాత్ర ప్రస్థత్వాదాధకంజలమ్.

గంటుభారంగి నూరుపలములును, దశమూలములు 100పలములును, కరకకాయలు నూరు నీటినినాలుగు రెట్టధికముగా నీటిలో వండి చక్కగా నుడికిన తలువత నాల్గవభాగము నీరు మిగిలియుండగా దించి ఆనమును వడియకట్టి, అందులో 100పలముల బెల్లమును కలిపి, మఱియును చక్కగా కలియునట్లు కలియఁజెట్టి కరకకాయల చూర్ణము నందు వైచి నన్నని మంటపైవడకఁజెట్టి లేహపు పాకమునకు వచ్చునంతవఱకు నుంచి పిమ్మట చల్లార్చి రిపలముల తేనె నందు కలుపవలయును. శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్ళు, లవంగపుపట్ట, ఏలకులు, జాప త్రివీణిని వేఁజ్చేరుగా పలముచొఁతెచ్చి యవక్షారమును 20మాషముల యొత్తు తెచ్చి చూర్ణముచేసి కలుపవలయును. పిమ్మట నొక్కొక్క కరకకాయను తినుచు ఒకపలమును లేహమును నేనుచు వచ్చినయెడల భయంకర మగు శ్వాసము పంచవిధము లగు దగ్గులును నశించును. ఇయ్యది స్వరమును, కాంతి నిచ్చును. జఠరాగ్నిని కూడ దీపింపఁజేయును. పలముని వ్రాయుటచేత కొలతలో రెట్టింపు అవసరము లేదు. నూరుకరకకాయ లొక ప్రస్థము అగుచున్నవి. కావున నాధకము అనగా 64పలముల ప్రమాణమునే నీటిని గ్రహింపవలయును. ఇయ్యదియే భాగీగుడ మనఁబడును.

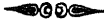
◀◀ కులుతగడము. ౧ ▶▶

శ్లో. కులుతం దశమూలం చ తథైవ ద్విజయష్టికా, శతం శతం చ సఃగృహ్య జలద్రోణే విపాచయేత్. ౩1. పాదావశేషే తస్మింస్తు గుడస్యారతులాంక్షిపేత్, శీతీభూతేచ చక్కేచ మధునోఽష్టౌ పలానిచ. ౩2. పట్ఫలాని తుగాక్షీర్యాః పిప్పల్యా చ ఫలద్వయం, త్రిసుగంధికయుక్తం తత్రాదే దగ్నిబలం ప్రతి. ౩3. శ్వాసం కాసం జ్వరం హిక్కాం నాశయే త్తమకం తథా, ప్రతిశశంద్రోణనియమాత్ జ్ఞేయం ద్రోణత్రయంత్యిహ. ౩4.

ఉలపలు దశమూలములు బ్రహ్మదొండి నీటినిచ్చి 100పలముల చొప్పున తెచ్చి ద్రోణపనిమిత మగు నీటిలో వండి కాలుభాగము నీళ్ళుండగా 50పలముల బెల్లమును వేయవలయును. చక్కగా పాకమై చల్లారిన పిమ్మట తవక్షీరి రిపలములు పిప్పళ్ళు రిపలములు, లవంగపుపట్ట, ఏలకులు, జాప త్రియునుకలిపి జఠరాగ్ని ననునంచి భక్షింపవలయును. ఇయ్యది శ్వాసమును దగ్గును జ్వరమును వెక్కిళ్లను తమకమును నశింపఁజేయును. నూరుపలములు ద్రోణ మను నియమముతో నీపాకమునందు మూడుద్రోణముల నీటిని గ్రహింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు హిక్కాశ్వాసాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౩. స్వరభేదాధికారము.

◀ స్వరభేదమునందు కొన్నియుపాయములు. ▶

శ్లో. వాతే సలవణం తైలం పిత్రే సర్విస్సమాక్షికమ్, కఫే
 సత్కారకటుకం క్షౌద్రం కుడవ ఇష్యతే 1. గలే తాలుని జిహ్వాయాం
 దంతచూలేషు చా శ్రితః, తేన నిష్క్రమ్యతే క్షేప్తా స్వర శ్చాస్య
 ప్రసీదతి. 2. ఆద్యే కోష్ఠం జలం పేయం దగ్ధ్యా ఘృతగుఢాదనమ్,
 క్షీరాన్నపానం పిత్రోత్థే పిబే త్సర్పి రతందితః. 3. పిప్పలీ పిప్పలీమూ
 లం మరిచం విశ్వభేషజమ్, పిబే స్తూత్రేణ మతిమా న్కఫజే స్వరసం
 త్తయే. 4. స్వరోపఘాతే వేదోజే కఫవ ద్విధి రిష్యతే, త్తయజే స్వ
 రజే చాపి ప్రత్యాఖ్యాయ పచూచరేత్. 5.

వాతమువలన నగు స్వరభేదమునందు యవక్షారమును తైలముతోను పిత్రస్వరభేద
 మునందు తేనెకలిసిన నేతినీ, కఫస్వరభేదమునందు ఉప్పు కాఠములేనెగల కబలును
 యుపయోగించుట యుత్తము. గొంతుక దవడలు నాలుక దంతమాలములు వీటిని ఆశ్ర
 యించికొనిన కఫము, ఈ ప్రయోగమువలన బయలుపడును. ఇట్టిరోగముగలవానిస్వరము
 చక్కగాకూడనగును. వాతస్వరభేదమునందు బెల్లమును చేర్చిననేతినీ బియ్యమును భక్షిం
 చి కొంచెము వేడినీరును త్రాగుట మంచిది. పిత్రస్వరభేదమునందు నెయ్యి పాలతోటి
 యన్నమును తినిపిమ్మట సావకాశముగా నేతినీ త్రాగవలయును. పిప్పళ్లు, మోడి,
 మిరియములు, శొంఠ వీనిని చూట్లముచేసి ఆవుపంచితముతో త్రాగుట, కఫస్వరభేద
 మునకు మంచిది. మేదస్సుఅతిశయించుటచేత బుట్టిన స్వరభేదమునందు కఫస్వరభేద
 మునందు వలెనే చికిత్స చేయవలయును. త్తయవలన గాని సన్నిపాతమువలన గాని
 పుట్టిన స్వరభేదమునందు సాధ్యము కాదను సప్తకముతోనే చికిత్స చేయవలయును.

◀ చవ్యాదిచూర్ణము. ▶

శ్లో. చవ్యామ్లవేతన కటుత్రికతిండిక తాలీసజీరకతుగాదహ
 నై స్సమాంతైః, చూర్ణం గుడప్రముదితం త్రిసుగంధియుక్తం వైస్వ
 ర్యపీనసకఫారుచిషు ప్రశస్తమ్. 6. తైలాక్తం స్వరభేదే వా ఖదిరం
 ధారయే స్తథే, పథ్యాం పిప్పలియుక్తాం వా సంయుక్తాం నాగరేణ

వా. 7. అజమోదాం నిశాం ధాత్రీం క్షారం వహ్నిం విచూర్ణ్య చ, మధుసర్పిర్యుతం లీడ్వా స్వరభేదం వ్యపోహతి. 8. కలితరుఫలసింధు కణా చూర్ణం తక్రేణ లీఢ మపహరతి, స్వరభేదం గోపయసా పీతం వా 2మలకచూర్ణం చ. 9. బదరీపత్రకల్పం వా ఘృతభృష్టం స సైంధవం, స్వరోపఘాతే కాసే చ లేహ మేనం ప్రయోజయేత్. 10. శర్కరామధుమిశ్రాణి శృతాని మధురై స్సహా, పిబే త్వయాంసి యస్యోచ్చై ర్వదతో 2భిహత స్స్వరః. 11.

చవ్యసు, ఆప్లువేతససు, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, ఉసిరిక, తాడికపత్రి, జీలకఱ్ఱ, వంశలాచనము, చిత్రమూలమువీటిని సమానభాగములను తెచ్చి చూర్ణముచేసి, బెల్లమునందు కలిపి, పిమ్మట లవంగపుపట్ట, వీలనులు, జాపత్రి వీటిని చూర్ణముచేసి పై దానిలోనఁ జేర్చి భక్షించినయెడల స్వరభేదమునందును, పీనస, కఫము అరుచి మున్నగువానియందును శ్రేష్ఠము. లేనిచో స్వరభేదము కలిగినప్పుడు మానెలో నానవైచిన కాచును బుగ్గయం దుంచుకొనవలయును. ఇదియును కానిచో శొంఠితో కరకకాయను పుక్కిటిలో నుంచుకొనవలయును. వామము, పసపు, ఉసిరిక, యవక్షారము, చిత్రమూలము వీటిని చూర్ణము చేసి తేనెను నేతిని యందు చేర్చుకొని భక్షించినయెడల స్వరభేదములు నశించును. తాడికాయ, సైంధవలవణము, పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును మజ్జిగలో కలిపి నేవించినను కాని, ఆవుపాలతో ఉసిరికచూర్ణమును నేవించినను కాని స్వరభేదములు నశించును. లేకున్న తేగు ఆకు కషాయమును నేతితో చేర్చి సైంధవలవణమునందు కలిపి స్వరభేదమునందును, దగ్గులయందును ప్రయోగింపవలయును. పెద్దగా నఱచి మాటలాడుటచేత నెవ్వనికి స్వరము పడిపోవునో వాడు చక్కెర, తేనెను కలిపిన కషాయములను మధురపదార్థములతోటి త్రాగవలయును.

◀ కంటకారీఘృతము. ▶

శ్లో. వ్యాఘ్రీస్వరస విపక్వం రాన్నావాట్యాలగోక్షుర వ్యోమైః, సర్పి స్వరోపఘాతం హన్యా త్కాసం చ పంచవిధం. 12. శుష్కద్రవ్యముపాదాయ స్వరసానా మసంభవే, వారిణ్యప్రగుణే సాధ్యం గౌహ్యం పాదావశేషితం. 13.

వాకుడురసములో సన్నరాస్త్ర, ముత్తవపులగము, పల్లెరు, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీటిని కల్పముచేసి దానిలో నేతిని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది స్వర

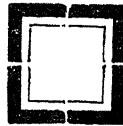
భేదములను, అయిదువిధము లగు దగ్గులను నశింపఁ జేయును. స్వరసము తేనిచో ఎండి నదానినైసను గ్రహింపవచ్చును. అప్పుడు ఎనిమిది చెట్ల నీటిలో వండవలయును. నాలు గవభాగము నీరు మిగిలియుండినప్పుడు దించి నేవింపవలయును. ఇయ్యది కంటకారీ ఘృత మన బడును.

◀ భృంగరాజఘృతము. ▶

శ్లో. భృంగరాజామృతావల్లీ వాసకదశమూలకాసమర్దరసైః
సచ్చిస్తపిష్ఠలీకం సిద్ధం స్వరభేదకాసజి న్న ధునా. 14.

గుంటకలగరాకు, తిప్పతీగ, అడ్డసరము, దశమూలములు, కసిగండవేరు వీటిర సమును తెచ్చి యందులో నేతిని పోసి వండవలయును. పక్వమైన పిష్టట నందులోన పిష్టశ్ల చూర్ణమును కలిపి, తేనెతో నేవించినయెడల స్వరభేదమును దగ్గులను నశించి పోవును. ఇయ్యది భృంగరాజఘృత మనబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్వరభేదాధికార ప్రకరణము యుగిసెను

౧౪. ఆరోచకాధికారము.

● ఆరోచకమునకు సాధారణములగు నుపాయములు. ●

శ్లో. వాంతిం సమీరణే పిత్తే విరేకం వమనం కఫే, కుర్యాద్ధృ
 ద్యానుకూలాని హర్షణం చ మనోఘ్నజే. 1. వాంతో వచాద్భి రనిలే
 నిధివత్పిబేత్తు స్నేహాష్టాత్తోయ మదిరాస్యతమేన చూర్ణం, కృష్ణావి
 డంగ యవభస్మక రేణుభాణ్ణీ రాస్నైలహింగులవణోత్తమనాగరా
 ణాం. 2. పైత్తే గుడాంబుమధురై ర్వమను ప్రశస్తం లేహ స్ససైంధవ
 సితామధుసర్పిరిష్టం, నింబాంబుచర్దితవతః కఫజే తు పాసం రాజద్రు
 మాంబు మధునా సహ దీప్యకాఢ్యం. 3. చూర్ణం యదుక్త మధవా
 నిుజే తదేవ, సర్వై శ్చ సర్వకృత మేవ ముపక్రమేచ్చ.

వాతముచేతనగు నరోచకమున వాంతి తీసికొనవలయును. పిత্তారోచకమునందు
 ప్రవర్తి తీసికొనవలయును. కఫారోచకమునందు వాంతి తీసికొనవలయును. మనో
 వ్యాకులతచేతనగు నరోచకములకు మనస్సుంతుష్టి కలిగించి కొనవలయును. వాతారోచక
 మునందు వసను కషాయముగా గాచియును, వమనములైన రోగి చమురుపదార్థములు,
 వేడినీరు, కల్లు పీటిలో దేనినైన నొకదానిని చేసికొని గాని పిప్పళ్లు, వాయువిడంగ
 ములు, యవలక్షారములు, రేణుకలు, గంటుభారంగి, సన్నరాస్త, ఏలకులు, ఇంగువ,
 సైంధవలవణము, కొంతి పీటిచూర్ణమున కలిపికొని త్రాగవలయును. పిత্তారోచకము
 నందు బెల్లపుపానకమును, మధురపదార్థములను పుచ్చికొని వాంతిచేసికొనుట యుత్త
 మము. సైంధవలవణము, చక్కెర, తేనెయును సుత్తమములే. నిమ్మపండ్లరసముతో
 వాంతికి తీసికొనువారలకును, కఫారోచకమునందును రేలచెక్కక షాయములో తేనెబో
 డసరపుచూర్ణమును కలిపి త్రాగినను, వాతారోచకమునందువియేచూర్ణములు వెనుక చెప్పఁ
 బడెనో, వానినిసేవించినగానిహితకరమగును. సన్నిపాతరోచకమునందు అన్నియావధ
 ములచేతను చికిత్స చేయవలయును.

● ఆరోచకమును సోగొట్టు నుపాయములు. ●

శ్లో. కుష్ట సౌవర్చలా జాజీ శర్కరా మరిచం బిడమ్, ధాత్ర్యే
 లాపద్మకోశీర విప్పలీచందనోత్పలమ్. 4. లోధ్రం తేజోవతీ పథ్యా
 త్యూషణం సయవగ్రజం, ఆర్ద్రదాడిమనిర్యాస శ్యాజాజీశర్కరా
 యతః. 5. నల్లెలమాక్షికా శ్చైతే చత్వారః కుడవగ్రహః, చతురో

రోచకా స్తన్యు ర్వాతాద్యైకజసర్వజాన్. 6. త్వజ్జుస్త మేలాధా
 న్యాని ముస్త మామలకానిచ, త్వక్ష్ణ దార్వీయవాన్యా శ్చ పిష్పల్య
 స్తేజవ త్వపి. 7. యమాసీ తింతిడీకం చ పంచైతే ముఖశోధనాః, ఆమ్లి
 కాగుడతోయం చ త్వగేలామరిచాన్వితం. 8. శ్లోకపాదై రభిహితాః
 సర్వారోచక నాశనాః, ఆమ్లికా గుడతోయం చ త్వగేలామరిచాన్వి
 తం. 9. అభక్తశ్చందరోగేషు శస్తం కబలధారణం, కారవ్యజాజీమ
 రిచం ద్రాక్షా వృక్షామ్లుడాడిమం. 10. సౌవర్చలం గుడం ష్టాద్రం సర్వా
 రోచకనాశనం. త్రియాషణాని త్రిఫలా రజనీద్వయంచ చూర్ణీకృ
 తాని యవశూకవిమిశ్రితాని, ష్టాద్రాన్వితాని వితరే స్తుఖధారణార్థ
 మన్యాని త్రిక్తకటుకాని చ భేషజాని. 11. విటూర్ణ మధుసంయుక్తో
 రసో దాడిమసంధవః, అసాధ్యా మపి సంహన్యా దరుచిం వక్రధారితః.

1 కొఱ్ఱు, సౌవర్చలవణము, జీలకఱ్ఱ, కలకండ, మిరియములు, వాయువిడంగము
 లు; 2 ఉసిరిక, ఏలకులు, పద్మాక్షి, వట్టివేళ్లు, సిప్పళ్లు, చందనము, కమలములు; 3 లీలాద్దుగ,
 లేజోవతి, కరకకాయలు, శొంఠి, మిరియములు; 4 యవక్షారము, అల్లము, దానిమ్మ
 కాయలజిగురు, జీలకఱ్ఱ, కండచక్కెర, తైలము, తేనె. ఇట్లు నాలుగుభాగములుగా
 చెప్పబడిన నాలుగుయోగములను కబలగ్రహములు, వాతములు మున్నగు అనేక
 దోషజములు ద్విదోషజములు త్రిదోషజములు నగు ఆరోచకములను పోగొ
 ట్టును. 1 లవంగపుపట్ట, తుంగముస్తలు, ఏలకులు, ధనియములును; 2 ఉసిరిక,
 లవంగపుపట్ట, మ్రానిపసపు, తుంగముస్తలును; 3 మ్రానిపసపు, యమానియును. 4
 సిప్పళ్లు, లేజోవతియును; 5 ఓమము, బచ్చలి ఈయైదువర్ణములును ముఖమును చ
 క్కగా శుద్ధముగా చేయును. ఆరోచకమును పోగొట్టును. ఉసిరిక బెల్లము వీనితో
 చేసిన పానకములో లవంగపుపట్ట, ఏలకులు, మిరియములు కలపి యుండగా చేసి
 కొని ముఖమునం దుంచుకొనవలయును. ఇయ్యది వీడతీసి చికిత్సచేయ నలవిగాని గోగ
 ములయందు హితమును చేయును. నల్లజీలకఱ్ఱ తెల్లజీలకఱ్ఱ ద్రాక్ష ంతపండు దానిమ్మ
 గింజలు సౌవర్చలవణము బెల్లము తేనె వీటినినూరి మద్దచేసి పుక్కిటనంచుకొనిన నన్ని
 విధములగు సరోచకములును నశించును. శొంఠిమిరియములు సిప్పళ్లు కరకకాయలు తాడి
 కాయలు ఉసిరిక పసపు మ్రానిపసపు యవక్షారము వీటిని చూర్ణముచేసి తేనెలోకలిపి
 నాకినయెడలను, చేదు కారముగల ఇతరవస్తువులనుగాని నెూటిలోనుండుకొనుట కుప
 యోగించుకొనినను ఆరోచకములు నశించును. బిఠాళలవణమును తేనెలో కలిపి దానిమ్మ
 రసముచేర్చి నోటియందుంచుకొనిన మిక్కిలి నసాధ్యము లగు సరోచకములు నశించును.

యమానీషాడబము. ౧౨

శ్లో. యవానీ తింతిడీకం చ నాగరం చామ్లవేతసం, దాడిమం బ
దరం చామ్లం క్షార్వికా ణ్యుపకల్పయేత్. 13. ధాన్యసౌవర్చలాజాజీ వ
రాంగం చార్ధక్షార్వికం, పిప్పలీనాం శతం చైకం ద్వై శతే మురిచస్య చ.
14. శర్కరాయా శ్చ చత్వారి పలా న్యేకత్ర చూర్ణయేత్, జహ్వవి
శోధనం హృద్యం తచ్చూర్ణం భక్తరోచనం. 15. హృత్ప్రీడాపార్శ్వశూ
లఘ్నం విబంధానాహనాశనం, కాసశ్వాసహరం గ్రాహీ గ్రహణ్యరో
వికారనుత్, 16.

వామము చింతపండు శొంఠి ఆమ్లవేతసము దానిమ్మ రేగు ఉసిరిక వీటి నన్నిటిని
ఓక్కొక్కక్షయము చొప్పున తీసికొనవలయును. ధనియములు సౌవర్చలవణము జీలకఱ్ఱ
త్రిఫలములు వీటిని కర్షముచొప్పునను, పిప్పళ్ళు 100 పలములు, 200 పలములు మిరి
యములు, చక్కెర నాలుగుపలములు నొకటిగా చేర్చి చూర్ణముచేయవలయును. ఈ
చూర్ణము నాలుకను శుద్ధముగా చేయును. సుందరముగా నుంచును. ఆరోచకము
హృదయవీడ పార్శ్వశూన్యోప్పి విబంధము ఆనాహము దగ్గ గ్రహణి సంగ్రహణి
మూలరోగము మున్నగువానిక బోగొట్టును. మలమును గట్టిపఱచును. ఇయ్యది యమా
నిషాడబ మనఃబడును.

కలహాసక లేహము. ౧౩

శ్లో. అష్టాదశ శిగురాలా స్యక దశమరిచాని వింశతిశ్చ పిప్ప
ల్యః, ఆర్ద్రకపలం గుడపలం ప్రథత్రయ మారనాశవృక్షస్య. 17. ఏత
ద్విడలవణయుతం ఖజాహతం సురభిగంధాఢ్యం, వ్యంజనసహస్రఘాతి
జ్ఞేయం కలహాసకం నామ. 18.

మనగవిత్తులు 18 పలములు, మిరియములు 10 పలములు, పిప్పళ్ళు 20 పలములు
అల్లము 1 పలము, బెల్లము పలము, గంజి మూడుమానికలు వీటితో బిడాలలవణముచే
ర్చి తెడ్డుతో చక్కగా హంచువాసన వచ్చు వరకు కలియఁ బెట్టి వండుచులవంగవుపట్ట
వలకులు జాపత్రి వీటిచూర్ణమును వేసి నేవించిన యెడలను వేలకొలది వ్యంజనము
లనుగూడ నశింపఁజేయును. ఇయ్యది కలహాసక మనులేహము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆరోచకాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౫. ఛర్మధికారము.

శ్లో. ఆమాశయోక్తేశ్శభవా హి సర్వా శ్చర్మ్యో మతా లం
 ఘన పేవ తస్మాత్, ప్రా క్కారయే న్నారుతజాం విముచ్య సంశోధనం
 వా కఫపిత్తహారి. 1. హన్యా త్తీరోదకం వీతే ఛర్మిం వమనసంభవాం,
 న్నసైంధవం పిబే త్సప్టిః వాతచ్ఛర్మినివారణం. 2. మద్ద్రామలకయూషం
 వా సస్పిష్మం ససైంధవం, యవాగూం మఘమిశ్రాం వా పంచమూ
 లీకృతాం పిబేత్. 3.

సమస్తము లగు ఛర్మిగోగములును ఆమాశయములో కేదన కలుగుటవలననే పు
 ట్టచున్నవి. కావున, ఒక్క వాతమువలన నగు ఛర్మిని వదలిపెట్టి తక్కిన యన్నింటికిని
 లంఘనమును గాని, కఫమును పిత్తమును అణచెడి శోధనను గాని చేయవలయును.
 పాలను నీటిలో కలిపి కొని త్రాగినయెడల వమనఛర్మలు నివారించును. సైంధవలవణ
 మును చేర్చికొని నేయిని త్రాగినయెడల వాతముచేత నగు ఛర్మలు నివారించును. పెసర
 ఉసిక పీటితో గంజిని కాచికొని సైంధవలవణమును చేర్చికొని త్రాగినను, తేనెను
 చేర్చికొని గంజిని త్రాగినను, పంచమూలకషాయమును త్రాగినను ఛర్మలు నశించును.

❁ సీతఛర్మికి ఉపాయములు. ❁

శ్లో. పిత్రాత్పిత్రకాయాం త్వనులోమనార్థం ద్రాక్షావిదాన్కషురసై
 (శ్రీవృ) త్స్యాత్, కఫాశయస్థం ద్వితీమాత్రవృద్ధం పిత్రం జయే త్స్వా
 దుభి రూర్ధ్వమేవ. 4. శుద్ధస్య కాలే మఘశర్కరాభ్యాం లాజై శ్చ
 మంథం యది వా పి పేయాం, ప్రదాపయే న్నుద్ధరనేన వాపి శాల్యా
 దనం జాంగలజై ర్నసై వ్యా. 5. చందనే నాక్షమాత్రేణ సంయోజ్యా
 మలకీరసం, పిబే న్నాక్షికసంయుక్తం ఛర్మి స్తేన నివర్తతే. 6.

పిత్తఛర్మలలో అనులోమనము కొఱవ ద్రాక్ష నేలగుమ్మడి చెఱకు పీటి రసములో
 తెల్లతెగడను వైచిని త్రాగినయెడల కఫాశయములో నన్ననియును, మిక్కిలి పెరిగినది
 యును నగు నూర్ధ్వపిత్తమును జయించును. కాని దీనిని స్వాదుపదార్థములతో చేర్చి
 నేవింపవలయును. మనఃస్పృండు నిర్మలుండగా నుండిన వానికి తేనె కలకండ పేలలు

వీటితో మంధమును పేయమ చేసి ఈయవలయును. లేకున్న పెసరకట్టుతో గాని అడవి ప్రదేశములలోని జంతువుల మాంసరసముతో గాని మరబియ్యపుటమును పెట్టింపవలయును. ఒక అక్షమెత్తు మంచి గంధమును ఒకపలము ఉసిరికరసములో కలిపి తేనెను అందు చేర్చుకొని త్రాగినచో ఛర్ది నివర్తించును.

— చందనకల్కమును ముద్గాదిక సాయమును. —

శ్లో. చందనం చ మృణాళం చ బాలకం నాగరం వృషం,
సతండులోదకక్షౌద్రం వీతః కల్కోక్తి పమిం జయేత్. 7. కసాయో
భృష్టముద్గస్య సలాజమధుశర్కరః, ఛర్ద్యతీసారత్పద్దాహ జ్వరఘ్న స్సం
ప్రకాశితః. 8. హరీతకీనాం చూర్ణం తు లిహ్యన్త్యాక్షికసంయుతం,
అథోభాగీకృతే దోషే ఛర్దిః క్షిప్రం నివర్తతే. 9. గుడూచీత్రిఫలారి
ష్టపటోలైః క్వధితం పిబేత్, క్షౌద్రయుక్తం నిహంత్యాశు ఛర్దిం పితౌ
మసంభవాం. 10. క్వాథః పర్పటజః వీతః సక్షౌద్ర శ్చర్దినాశనః.

చందనము, పట్టివేళ్లు, కురువేరు, శొంఠి, అడ్డసరము వీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి కల్కమును చేసి తేనె నందు చేర్చుకొని త్రాగినయెడల ఛర్ది నశించిపోవును. వేయించిన పెసల క సాయములో పేలాలు చక్కెర చేర్చుకొని త్రాగినయెడల ఛర్ది అతి సారము, దప్పి, గొంతెండుట, జ్వరము మొదలగునవి నశించును. కరక కాయల పొడిలో తేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల దోషము క్రిందికిని అవగాతగ్గి ఛర్ది శీఘ్రముగా తొలగిపోవును. తిప్పతీగె, త్రిఫలములు, చేదుపొళ్ల వీటితో క సాయమును కాచి తేనెనందు వైచికిని త్రాగినయెడల పితౌమ్లజనిత మగు ఛర్ది నశించిపోవును.

— కఫఛర్దికి క సాయములు. —

శ్లో. కఫాత్త్రికాయాం వమనం తు శస్తం సపిష్పలీసర్షపనింబ
తోద్ధైః, పిండితకై సై న్నంధవసంప్రయుక్తైః ఛర్ద్యైః కఫామాశయశోధ
నార్థం. 11. విడంగత్రిఫలావిశ్వ చూర్ణం మధుయుతం పిబేత్, విడంగ
ప్లవశంఠీనా మధవా శ్లేష్మజాం వమిం. 12. సజాంబవం వా బదరస్య
చూర్ణం ముస్తాముతాం కర్కటకస్య శృంగీం, దురాలభాం వా మధు
సంప్రయుక్తాం లిహ్యన్త్యుత్కఛ్చర్దివినిగ్రహార్థం. 13.

కఫఛర్దియందు పిప్పళ్లు, ఆవాలు, వేపచెక్క, మంగచూర్ణము వీటిక సాయములతో వాంతి చేయించుట యుత్తమము. మరువము సైంధవలవణమువేసిన క సాయములతో నామాశయమును శోధించు నిమిత్తమై వాయువిడంగములు, త్రిఫలములు, శొంఠి వీ

టిచూర్ణమును కలిపి త్రాగిన ఛర్మిని జయించును. వాయువిడంగములు తుంగము స్థలు శొంతి వీటిచూర్ణములూ తేనెను కలిపికొని నేవించిన కఫఛర్మి నాశన మగును. లేకున్న నేరేండుచూర్ణము రేగుచూర్ణము వీటిలో తుంగము స్థల కర్కాటకశృంగి చూర్ణములు గాని, సమూలముగా చేసిన దూలగిండి చూర్ణము గాని, తేనెను వైచికొని నేవించిన యెడల కఫసంబంధము లగు ఛర్మలు నశించును.

◀◀ త్రివిధ ఛర్మలకు ఉపాయములు. ▶▶

శ్లో. తర్జణం వా మధుయుతం తిస్సణా మపి భేషజమ్, కృతం గుహూచ్యో విధిన త్కషాయం హిమసంజ్ఞతం. 14. తిస్సప్యపి భవే త్పథ్యం మాక్షి కేణ సమాయుతం, ద్రవ్యా దాబోత్థితా త్తోయే ప్రతప్తే నిశి సంస్థితాత్. 15. కషాయో యో భినిర్యాతి సశీత స్సముదాహృతః, వడ్డిభిః పలై శ్చతుర్భి ర్వా సలిలా చ్చీతఘంటయోః. 16. ఆప్లుతం భేషజపలం రసాఖ్యాయాం సలద్వయం, శ్రీఫలస్య గుడోచ్యో వా కషాయో మధుసంయుతః. 17. పేయ శ్చర్మిత్రయే శీతో మూర్ష్యా వా తండులాంబునా. జంబ్వేమ్రపల్లవగవేధుకథాన్యనేవ్య స్త్రీభేరవారిమధునా పిబతో ల్లముల్పం, ఛర్మిః ప్రయాతి శమనం త్రిసుగంధిముక్తా లీథా నిహంతి మధునా ల్ల దురాలభావా. 18. జాతీరసః కపిత్థస్య పిప్పలీమరిచాన్వితః, క్షౌద్రేణ యుక్త శ్చమయే ల్లేహూ యం చర్మిముల్బణం. 19. పిష్ట్యా ధాత్రీఫలం ద్రాక్షాం శర్కరాం చ షలోన్మితామ్, దత్వా మధుపలం చాత్ర కుడవం సలిలస్య చ. 20. వాసనా గాలితం పీతం హంతి చర్మిం త్రిదోషజాం.

తిప్పతీగెను హిమసంజ్ఞక కషాయునును చేసి తేనెకలిపి త్రాగిన ఛర్మలు నశించును. వేడినీటిలో యాషధులను రాత్రిపూట నానవైచిన ప్రాతఃకాలమున చల్లబడినది హిమసంజ్ఞక మనఃబడును.

హిమసంజ్ఞక, ఘంటసంజ్ఞక కషాయులలో ఆరుపలములు, లేక 4 పలముల నీటిని పోసి యాషధులను నానవేయవలయును. రసములోకూడ 2 పలములను నీరు చేర్చుకొనవలయును. మారేండుచెక్క తిప్పతీగెల కషాయులూ తేనెను చేర్చికొని త్రాగినయెడల కాని చాగపండ్లును బియ్యపుకడుగుతో గాని త్రాగినయెడల ముత్తెఱుగు లగు ఛర్మలు నశించును. నేరేండు మామిడిగుళ్ళు ఆడవిగోధుమలును, ధనియములు సిప్పళ్ళు వట్టివేరు వీటిని రసముతీసి నీళ్లలో కలిపి తేనె సందులో వేసికొని కొంచెము

కొంచెముగా త్రాగుచున్నయెడల ఛర్దలు శాంతించును. అవంగపుపట్ట, ఏలకులు, జాపత్రి వీటితో చేర్చిన జాజికాయల రసమునందు తేనెను కలిపికొని నేవించినయెడల భయంకరము లగు ఛర్దలు కూడను నాశనము లగును. ఉసిరిక ద్రాక్ష నూరి దాని యందు ఒకపలము కండచక్కెరను తేనెను కొంచెమును నీళ్లను నాలుపలములును కలిపి వడియకట్టి త్రాగినయెడల త్రిదోషజము లగు ఛర్దలును నశించును.

◀◀ ఏలాదిచూర్ణము. ౧ ▶▶

శ్లో. ఏలాలవంగ గజకేసర కోలమజ్జ లాజా ప్రియంగు ఘన చందన పిప్పలీనాం, చూర్ణాని మాక్షికసితాసహితాని లీడ్వా ఛర్దిం నిహంతి కఫమారుతపిత్తజాం చ. 21.

ఏలకులు అవంగములు నాగకేసరములు తేగుగుజ్జ వేలాలు కొఱ్ఱలు తుంగముస్తలు చందనము పిప్పళ్ళు వీటిచూర్ణములలో తేనెను చక్కెరను కలిపికొని నాకినయెడల త్రిదోషములవలన నగు ఛర్దలును నశించును. ఇయ్యది ఏలాదిచూర్ణ మనఁబడును.

◀◀ కోలాది లేహము. ౨ ▶▶

శ్లో. కోలామలకమజ్జాని మక్షికవిట్ సితామధు, సకృష్ణాతండులోలేహ శ్చర్దిమాశు నియచ్ఛతి. 22. అశ్వత్థవల్కలఁ శుష్కం దద్ధా నిర్వాపితం జలే, తజ్జలం పానమాత్రేణ ఛర్దిం జయతి దుస్తరామ్. 23 యష్ట్యాహ్వాం చందనోపేతం సమ్యక్క్షీర ప్రపేషితం, తేనై వాఙోఽద్య పాతవ్యం రుధిః చ్చర్ది నాశనం. 24. లాజాకపిత్థమధుమాగధికోషణానాం క్షౌద్రాభయాత్రికటుధాన్యక జీరకాణాం, పథ్యామృతామరిచ పిప్పలమాక్షికానాం లేహః స్త్రయ స్సకలవమ్యరుచిప్రశాంత్యై. 25.

తేగుపండు ఉసిరికపండు తేనె మైనము చక్కెర తేనె పిప్పళ్ళు బియ్యము వీటి తోటి చేసిన లేహము చర్దిని శీఘ్రముగా హరించును. రావిచెక్కను తెచ్చి తగుల బెట్టి నీటితో చల్లార్చి ఆయుదకమును త్రాగిన పోఁకొట్ట నలవికాని ఛర్దలనుకూడ నశింపఁజేయును. యష్టిమధుకమును చందనమును పాలతో నూరి పాలతోనే కలిపి త్రాగినయెడల రక్తసంబంధములగు ఛర్దలు నశించిపోఁగలవు. వేలాలు కపిత్థము అనగా వెలగపండు తేనె పిప్పళ్ళు మిరియములును, తేనె కరక కాయలు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు

ధనియుములు జీలకఱ్ఱయును కరక్కాయలు తిప్పతీగె మిరియములు లేనె పిప్పళ్లును ఈ మూటితో చేయఁబడిన లేహ మన్ని ధము లగు ఛర్మలను ఆరోచకములను శాంతి నొందించును.

◀ పద్మకఘృతము. ▶

శ్లో. పద్మకామృతనింబానాం ధాన్యచందనయోః పచేత్, కల్కే
క్వాఢే చ హవిషః ప్రస్థం ఛర్మినివారణమ్, తృష్ణారుచిప్రశమనం దాహ
జ్వరహరం వరమ్, 26.

కమలములు తిప్పతీగె వేప ధనియుములు చందనము వీటితో చేయఁబడిన కషాయములూను కల్కములూను 16 పలముల నేతని పోసి వంజి సిద్ధముచేసి త్రాగినయెడల ఛర్మలు నశించును. మఱియును దప్పి అరుచి దాహము జ్వరము వీనిని ఎక్కువగా పోక గొట్టును. ఇయ్యని పద్మకఘృత మనఁబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఛర్మ్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౬. తృష్ణాధికారము.

—ॐ వాతమువలన నగుతృష్ణలు. ౧—

శ్లో. తృష్ణాయాం పవనోత్థాయాం సగుడం దధి శస్యతే, రసా శ్చ బృహణా శ్చీతా గుడూచ్యా రిసవవ చ. 1. పంచాంగకాః పంచ గణాయ ఉక్తాః తే వ్యంబుసిద్ధం ప్రథమే గణేవా, పిబే త్సుఖోష్ణం మ నుజోఽల్పమాత్రం తృష్ణోపరోధం న కదాపి కుర్యాత్. 2. పిత్తోత్థితం పిత్త హరై ర్ద్వివక్వం నిహంతి తోయం పయవప చాపి. కాశ్శర్మ శర్కరా యుక్తం చందనోశీరపద్మకమ్, ద్రాక్షామధుకసంయు క్తం పిత్తతర్షణే జలం పిబేత్. 3.

వాతమువలన నగు తృష్ణారోగమునందు బెల్లముకలిపిన పెరుగు మిక్కిలి మంచిది. వీర్యమునువృద్ధి పొందించు చల్లనికషాయములును తిప్పతీగకషాయములు నుత్తములు. శేణ్య పండ్లు పూవులు చెక్క ఆకులు అను పంచాంగములును గల చిన్నవాకుండు కోల పొన్న పల్లెరు మొదలగు పంచగణములును, ఏవి చెప్పబడినవో వానిని కషాయమును గా గాచి నులివెచ్చుగా త్రాగినయెడల మఱల నెప్పటికిని తృష్ణ కలుగదు. పిత్తహరము లగు నౌషధులచే కాంచబడిన కషాయము గాని పాలు గాని పిత్తతృష్ణలను హరించు ను. నేలగుమ్మడు చందనము వట్టివేళ్ళు పద్మాక్షము ద్రాక్ష ముల్లంగి వీటితో కషాయ మును చేసి కండచక్కరను చేర్చి త్రాగినయెడల పిత్తతృష్ణలు నశించిపోవును.

—ॐ పిత్తతృష్ణలు. ౨—

శ్లో. పిత్తజారయాం తు తృష్ణాయాం పకోష్విమంబరజో రసః, తత్క్వా ధో వా హిమ స్తద్వత్ చ్చారివాంబుగణాది వా. 4. స్యా జ్జీవనీయ సిద్ధం ఊరఘృతం వాతపిత్తజే త్షరే, తద్వ ద్రాక్షాచందన ఖర్జూరోశీర మధుయుతం తోయం. 5. సశారివాణా తృణపంచమూలే తథోత్ప లాణా మధురే గణే వా, కుర్యా త్కషాయాం స్తు తథైవ యుక్తా మధూకపుష్పాదిషు చాపరేషు. 6. బిల్వాటకీఘాతకపంచకోల దర్భేషు సిద్ధం కఫజాం నిహంతి, హితం భవే చ్చర్దన మేవ చాత్ర తప్తేన నింబ

ప్రసవోఽదకేన. 8. సజీరకాణ్యాద్ధృక శృంగజేర సౌవర్చలా న్యర్థజ
 లాఘతాని, మద్యాని హృద్యాని చ గంధవంతి పీతాని సద్య శ్శమ
 యంతి తృష్ణామ్. 9. క్షయోత్థితాం రుగ్వినివారణేన జయే ద్రసానా
 మస్యజ శ్శ పానైః, క్షయోత్థితాం క్షీరజలం నిహన్యాత్ మాంసో
 దకం వాఘ మధూదకం వా. 10. గుర్వన్నజా ముల్లిఖనై ర్జయేత్తు క్ష
 ణాదృతే సర్వకృతాం చ తృష్ణామ్, లాజోదకం మధుయుతం శీతం
 గుడవిమర్చితమ్, కాశ్చర్యశర్కరాయుక్తం పిబే తృష్ణార్దితో సరః. 11.

పిత్తజనిత మగు తృష్ణయందు పండిన మేడిపండురసము గాని దాని కషాయ
 ముగాని శారివాదిగణపతితము లగు నౌషధములతో జేయఁబడిన కషాయముగాని హిత
 కర మగును. వాతపిత్తజ మగు తృష్ణయందు జీవనీయగణోక్తము లగు నౌషధులచే
 కాచఁబడిన పాలతో సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి యు త్తమును. అట్లే ద్రాక్ష చందనము
 ఖర్జూరము వట్టివేళ్ళు వీటికషాయమున తేనెను జేర్చి నేవించిన హితమగును. శారివాది
 గణము, తృకాదిపంచమూలములు ఉత్పలాదిగణము లేక మధురగణము మధూకీపు
 స్సాదిగణము నను వీటిచేత సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము హితముఁ గల్గించును.
 మారేడుచెక్క అడ్డనరము ఆరెపువ్వు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము
 శొంఠి దర్భ వీటికషాయముగాని, వేపచిగుళ్ల కషాయముతో వాంతిచేసికొనుట
 గాని హితకర మగును. జీలకఱ్ఱ పిప్పళ్లు అల్లము శొంఠి సౌవర్చలవణము వీటిని కొలఁ
 దినీటిలో వైచి కషాయముఁజేసి త్రాగినను, నుగంధములును మనోహరములగు మద్యముల
 నుపయోగించినను తృష్ణను పోఁగొట్టును. క్షయజనిత మగు దప్పిని రోగినివారణచేసి
 మాంసరసము రక్తమును పెంచి జయించును. పాలుగలిసిన నీరుగాని మాంసరసముగా
 ని లేక తేనెపై తేటగాని క్షయ తృష్ణలను హరించును. బెల్లపుపాకమును నేలగు
 ముడిరసములూ చక్కెరకలిపి కొని తృప్తితుఁడు త్రాగవలెను.

❖ ఛర్దితృష్ణలకు చికిత్స. ❖

శ్లో. అతిరూక్షదుర్బలానాం తర్షం శమయేన్నుణా మిహాశు
 పయః, ఛాగో వాఘృతభృష్టకః శీతో మధురో రసో హృద్యః. 12.
 ఆమ్రజంబూకషాయం వా పిబే న్నాక్షీకసంయుతమ్, ఛర్దిం సర్వాం
 ప్రణుదతి తృష్ణాం చై వాచకర్షతి. 13. వటశృంగసితాలోధ్రదాడిమం
 మధుకం మధు, పిబే త్తండులతోయేన ఛర్దితృష్ణానివారణమ్. 14. గో

స్తనేక్షురనక్షీరయష్టిమధుమధూత్పలైః, నియతం నస్యతః పానైః తృష్ణా
శామ్యతి దారుణా. 15.

మిక్కిలి పరుసముగాను దుర్బలుడుగానునున్న మనుజునకు గలిగిన తృష్ణను పాలు
మిక్కిలిత్వరగాహరించును. లేక మేకమాంసరసమును నేతితో చేయుచి చల్లాల్పి త్రాగ
వలయును. అదియును గానిచో మామిడి నేలేడు కషాయములో లేనెను చేర్చిత్రాగిన
యెడల అన్నివిధములగు ఘర్దలును తృష్ణలును తొలగిపోవును. మట్టియగుళ్ళు చక్కెర
లాడ్డుగ దాడిమ యష్టిమధుకము లేనె వీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి త్రాగినయెడల
ఘర్దలును తృష్ణలును నశించును. ద్రాక్షచెఱుకరసము పాలుయష్టిమధుకము కవలములు
జేసి చేసిన నస్యమువలనగాని కషాయమును త్రాగుటవలననుగాని అతిభయంకరమైన
తృష్ణరోగములును శమించును.

❖ తాలుశోషలకు చికిత్స. ❖

శ్లో. క్షీరేక్షురసమాధ్వీకైః క్షౌద్రశీఘ్రగుడోదకైః, వృక్షా
మ్లామైశ్చ గంధూష స్తాలుశోష నివారణః. 16. తాలుశోషే. పి బే

త్సర్పి ఘృతమండ మధాపి వా, మూర్ఖాఛర్దితృసాదాహా స్త్రీషుద్యభృ
శకర్షితాః. 17. పి బేయు శీతలం తోయం రక్తపితే మదాత్యయే, ధా
న్యామ్లమాస్యవైరస్యమలశార్గంధ్యనాశనమ్. 18. తదేవావణం పీతం
ముఖిశోషహరం పరమ్, వైశద్యం జనయ త్యాస్యే సందధాతి ముఖే
వణాన్. 19. దాహాత్పష్టాప్ర శమనం మధుగంధూషధారణం.

పాలు చెఱుకరసము ఇప్పపూవులు లేనె మద్యము బెల్లముపాకము చింతపండు
రసము వీటిరసములను నేవించిన దవడ లెండికొనిపోవుట నశించును. తాలుశోషమునందు
నేతిని త్రాగవలయును. లేనిచో నేతితో చేసిన మండమునైనను త్రాగవలయును.
మూర్ఖులు చర్ది తృష్ణ దప్పి స్త్రీలు మద్యము మున్నగు కారణములచేత శుష్కించిన
వాడు చల్లనినీటిని త్రాగవలయును. రక్తపితమునందును, మదాత్యయమునందునుగంజిని
త్రాగవలయును. ముఖమువాడుట మలము దుర్గంధముగావెడలుట మున్నగునవి ఇద్దాన
నశించును. ఉప్పులేనిగంజిని త్రాగినయెడల ముఖిశోషలను హరించును. సౌందర్యము
నిచ్చును. వ్రణములను మాన్పును. దాహమును దప్పిని పోగొట్టును.

❖ తృష్ణలకు సామాన్యచికిత్స. ❖

శ్లో. కోలదాడిమ మృత్యుమ్లు చుక్రీకా చుక్రకారసః. 20. పం
చామ్లకో ముఖాలేప స్సద్య స్తృష్ణాం నియచ్ఛతి, వారిశీతం మధుయుత

మాకంఠా ద్వా పిపాసితమ్. 21. పాయయే ద్వామయే చ్చాపి తేన తృష్ణా ప్రశామ్యతి, వలశ్యగామయక్షాద్ర లాజనీలోత్పలైర్ద్వయా. 22. గుటికా వదనన్యస్తా క్షీప్రం తృష్ణాం నియచ్ఛతి, ఓదనం రక్తశాలీనాం శీతం మాక్షికసంయుతం. 23. భోజయే త్తేన శామ్యే త్తు ఛర్ది స్తృష్ణా చిరోత్థితా, పూర్వామయాతుర స్సన్ దీన స్తృష్ణార్దితో జలం యాచన్. 24. న లభేత చే దాశ్వేవ మరణ మాప్నోతి దీర్ఘరోగం వా, తృషితో మోహ మాయాతి మోహా త్ప్రాణా నివముంచతి. 25. తస్మా త్స్వర్వా స్వవస్థాసు న క్వచి ద్వారి వార్యతే.

రేగుపండ్లు దానిమ్మపండ్లు చింతపండు పులిచెంచలి వీచీరసమును ముఖమున పట్టు గావేసినయెడల శీఘ్రముగా దాహములు నశించును. చల్లని నీరు తేనెయును కలిపి తృషితులకు ఇచ్చినయెడలను కంఠమువఱకు నీళ్లు త్రాగించి కక్కించినను దప్పి కాంతించును. వఃష్టిభగళ్లు చె.గల్వకోఘ్న తేనె పేలాలు నల్లగల్వలు వీటితో చేయఁబడిన యుండలను పుక్కిట నుంచుకొనిన దప్పి తొలగిపోవును. ఎఱ్ఱబియ్యపు టన్నమును చల్లార్చి అందు తేనెను చేర్చికొని భుజించినచో మిక్కిలి ప్రాచీనములైనను ఛర్దలును తృష్ణలును నశించును. మొదట రోగవీడితుండై యుండి నిలువలేని రోగి దీనముగా తృషితుండై నీటి నడిగినచో ఈయవలయును. అట్లు కానివాఁడు మరణించును. లేకున్న దీర్ఘరోగి యగును. దప్పిగల మనుజుఁడు మూర్ఛ నొందును. మూర్ఛవలన మరణించును. కావున నెట్టి యవస్థలో నున్నను రోగికి దాహము నిమ్మటను మానుకొనరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు తృష్ణాధి కారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౨. మూర్ఖాధికారము.

◀ మూర్ఖులయందు ఉపాయములు. ▶

శ్లో. నేకాపగాహకా మణయ స్సహఃరాః శీతాః ప్రదేహః వ్యజనానిలా శ్చ, శీతాని పానాని చ గంధవంతి సర్వాసు మూర్ఖాను నివారితాని. 1. సిద్ధాః వర్గే మఘురే పయాంసి సదాడిమా జాంగలజారసా శ్చ, తథా యవాలోహితశాలయ శ్చ మూర్ఖాను శస్తా శ్చ సతీనముద్గాః. 2.

అన్నివిధము లగు మూర్ఖులయందును పైని నీటిని చిలకరించుచుండుట. శీతలజలముల స్నానము చేయించుట, చంద్రకాంతము మున్నగు మణులు, చల్లని కమ్మని పీచునల గాడ్పులును, శీతలము లగు పానకములును, పరిమళవంతము లగు పానకములును నివారణోపాయము లగుచున్నవి. మధురగణోక్తము లగు నౌషధులచేత కాంచబడిన పాలును దానివర్జనముతో విద్ధముచేయఁబడిన యడవిజంతువుల మాంసరసమును, యవలు ప్రియ్యము గండ్ల పెసలు మున్నగువాని రసములును మూర్ఖులన్నిటిలోను హితకరములు.

◀ కషాయములను ప్రయోగింపవలసిన తోటఁగులు. ▶

శ్లో. యథాదోషం కషాయాః జ్వరఘ్నాని ప్రయోజయేత్, రక్తజాయాంతం మూర్ఖాయాం హిత శ్శీతక్రియావిధిః. 3. మద్యజాయాం వమే న్నద్యం నిద్రాం నేవే ద్యథాసుఖమ్, విషజాయాం విషఘ్నాని భేషజాని ప్రయోజయేత్. 4. కోలమజ్జోషణోశీర కేసరం శీతవారిణా, వీతం మూర్ఖా జయే ల్లిథ్యాత్పస్తాంవా మధుసంయుతామ్. 5. మహాషధామృతాక్షుద్రా పౌష్కరగ్రంథి కోద్భవం, పిబే త్కణాయుతం క్వాథం మూర్ఖాదిషు మదేషు చ. 6. శతావరీబలామూలద్రాక్షౌ సిద్ధం పయః పిబేత్, ససితం భ్రమనాశాయ బీజం వాట్యాలకస్య చ. 7. పిబే ద్దురాలభాక్వాథం సఘృతం భ్రమశాంతయే, త్రిఫలాయాః ప్రయోగో వా ప్రయోగః పయసోపి వా. 8. రసాయనానాం కౌంభస్య సర్పిషో వా ప్రశస్యతే.

దోషముల ననుసరించియే జ్వరనాశము లగు కషాయముల నుపయోగింపవలయును. రక్తమువలనఁ బుట్టెడి మూర్ఖులయందు శీతక్రియలను చేయుట హితకరము. మద్యపానమువలనఁ గలిగెడి మూర్ఖులకు మద్యమును క్రమింపవలయును. విషభక్షణములచేత గలుగుమూర్ఖులకు విషనాశకము లగు నౌషధముల నుపయోగింపవలయును. తేగు మిరియములు వట్టివేళ్లు నాగ కేసరములు వీటితో చేయఁబడిన కషాయము త్రాగినను గాని, పిప్పళ్లు చూర్ణమును తేనెలో కలిపికొని భక్షించినను గాని, మూర్ఖులు నశించును. శొంఠి తిప్పతీగ నేలములక పుష్కరమాలము పిప్పలమాలము వీటితో చేయఁబడిన కషాయములో పిప్పలిచూర్ణమును కలిపికొని త్రాగవలయును, మూర్ఖులన్నిటియందును మద్యును దును పిల్లపిచ్చుర ముత్తనపులగము ద్రాక్ష వీటితో నగు కషాయమున చక్కెరను వైచికొని త్రాగవలయును.

లేనిచో చిట్టాముదపుగింజలనునూరి చక్కెరతో కలిపికొని త్రాగవలయును. దూలగొండి కషాయములో నేతని వైచికొని త్రాగిన భ్రమలు శాంతించును. లేనియెడల త్రిఫలముల నుపయోగింపవలయును. అధవా పాలను త్రాగించిన భ్రమనశించును. రసాయనములను గాని నూ రేండ్లనాటి ఘృతమును గాని నేవించిన హితకర మగును.

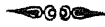
శ్రమలయందు త్రిఫలముల ప్రయోగము.

శ్లో. మధునా హం త్యువయుక్తా త్రిఫలా రాత్రౌ గుడ్డార్ద్రాకం ప్రాతః, సప్తాహా త్వధ్యభోజీ మదమూర్ఖాకాన కామలోన్మాదాన్. 9. అంజనా న్యవపీడాశ్చ ధూమః ప్రథమనాని చ, సూచీభి స్తోననం శస్తం దాహః పీడా నఖాంతరే. 10. లంఛనం కేశరోమ్ణాం చ దంశైర్దశన మేవ చ, ఆత్మగుప్తాపఘ్న శ్చ హితా స్త స్యావరోధనే. 11.

రాత్రులయందు తేనె కలిపిన త్రిఫలములును, ప్రాతఃకాలములయందు బెల్లమును, అల్లమును, ఏడుదినములు పథ్యముగా భుజించినవాడు మదమూర్ఖులను దగ్గులను కామెరలను పిచ్చిని జయింపగలుగును. మూర్ఖుల నడ్డపెట్టి నశింపజేయుటలో అంజనములును అవపీడలును హాగవేయ. టయును కొట్టుటయును నూదులతో పాడుచుటయును గోశ్లలోపల కాల్చుటయును వెంట్రుకలను త్రొంచుటయును పండ్లతోటి కొఱుకుటయును దురదగొండితో నల్పుటయును మిక్కిలి హితకరము లగు నౌషధములు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మూర్ఖాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౮. మదాత్యయాధికారము.

త్రిదోషమునందు ఖర్జూరాదిమంధము. ౧

శ్లో. మంఘః ఖర్జూర మృద్వీకా పృథ్వామ్నామ్నిక దాడిమైః,
పరూషకై స్సామలకై ర్యుక్తో మద్యవికారసుత్. 1. జలే చతుష్పలే
శీతే త్సుణ్ణద్రవ్యపలం ఊపేత్, మృత్పాత్రే మర్దయే త్సమ్యక్ తస్మా
చ్చ ద్విపలం పిబేత్. 2. సతీనముద్గమిశ్రాన్ వా దాడిమామలకాన్వి
తాన్, ద్రాక్షామలకఖర్జూర పరూషకరసేన వా, 3. కల్పయే త్తర్పణా
న్యూషాన్ రసాం శ్చ పివిధాత్త కాన్.

ఖర్జూరపుపండ్లు ద్రాక్ష చిత్తపండు చిట్టితపండు దానిమృఫలములు వీటితో
చేసిన మంధము మదము పలన నగు వికారములను పోగొట్టును. నాలుగుపలముల నీటి
లో పోడి చేసిన యాషధద్రవ్యములను పలమువేయవలయును. దీనిని మట్టిపాత్ర లో
చక్కగా గండి 2 పలములు త్రాగవలయును. గుండ్రపెసలు లేక దానిమృ ఉసిరికలు
ఖర్జూరఫలములు ఉసిరికకాయలు వీటిరసమును తీసి తర్పణములు గాను, యూషమును
గాను అనేకవిధము లగు రసములు గాను చేసి యుపయోగింపవలయును.

వాతమువలనన త్రాగుడువలనన కలిగిన మదదోషములకు చికిత్సలు. ౧

శ్లో. మద్యం సౌవర్చలవ్యోషయుక్తం కించి జ్వలాన్వితమ్. 4.
జీర్ణమద్యాయ దాతన్యం వాతపానాత్యయావహం, ముద్గయాష సి
తాయుక్తః స్వాద్వ ర్వా పైశితోరసః. 5. పితృపానాత్యయేయోజ్యాః
సర్వత శ్చ క్రియా హిమాః, పానాత్యయే కఫోద్భూతే లంఘనం చ
యథాబలమ్. 6. దీపనీయాషఘోషేతం పిబే స్తద్యం సమాహితః,
సర్వజే సర్వ మేవేదం ప్రయోక్తన్యం చికిత్సితం. 7. ఆభిః క్రియాభి
ర్మిశ్రాభిః శాంతిం యాతీ మదాత్యయః.

సౌవర్చలవణము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కొంచెముగా నీళ్లు వీటితో
చేయబడిన మద్యము జీర్ణమద్యము గలనోగములకు ఇవ్వవలయును. ఇయ్యది వాతపు
త్రాగుడుదోషమును పోగొట్టును. చక్కెర చేసిన పెసలగంజిని కాని చక్కెరకలిపిన
మాంసరసము గాని పితృపానదోషమునందు ఇవ్వవలయును. కాని యన్నివిధము లగు
తైత్వోపచారములను చేయుట మంచిది. కఫపానాత్యయమునందు బలానుసారముగా
లంఘనము చేయుట హితము. సావధానముగా బోడనరపు విత్తనములతో చేయబడిన

మద్యమును త్రాగవలయును. సన్నిపాతపు మదాత్యయోగమునందు ఈచికిత్స సంతయును చేయవలయును. ఈక్రియలను చేసిననే మదాత్యయము శాంతించును.

—౧౦ దుగ్గాది ప్రయోగములు. ౧౦—

శ్లో. న చేన్మద్యక్రమ ముక్త్వా ఊర మస్యప్రయోజయేత్. 8. లంఘనాద్యైః కఫే ఊణే జాతశార్బల్యలాఘవే, ఓజ స్తుల్యగుణం ఊరం విపరీతం చ మద్యతః. 9. ఊర ప్రయోగం మద్యం వా క్రమేణాల్పాల్ప మాచరేత్.

మదాత్యయరోగికి మద్యక్రమమునువదలిపెట్టి పాలను ప్రయోగింపరాదు. లంఘనము మున్నగువాని వలన కఫము క్షీణింపఁగా దుర్బలము చులకదనముకలుగ ఆస్పదు మద్యము నిచ్చుటకు బదులుగా ఓజస్సునను (అనగా బలమునను) తగినట్లు ఊరము నీయవలయును. ఊరము నిచ్చుట గాని, మద్యమును గాని కొద్దికొద్దిగా క్రమానుసారము ప్రయోగింపవలయును.

—౧౧ పునర్నవాదిఘృతము. ౧౧—

శ్లో. షయః పునర్నవాక్వాథ యష్టికల్కప్రసాధితమ్. 10. ఘృతం పుష్టికర పానాత్ మద్యపానహతౌ జనః.

పాలు తెల్లగ బ్బేరు రసము యష్టిమధుకపుకల్కము వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన యే మద్యపానము చేత నశించిన బలము గలవానికి గూడను పుష్టిని గలుగఁ జేయును.

—౧౨ అష్టాంగలవణము. ౧౨—

శ్లో. సౌవర్చల మజాజ్యం చ వృతూప్లం సాప్లువేతనమ్. 11. త్వగేలామరిచార్ధాంశం శర్కరాభాగయోజితమ్, హితం లవణ మష్టాంగం అగ్నిసందిపనం పరమ్. 12. మదాత్యయే కఫప్రాయే దద్యాత్ప్రసోతోవిశోధనమ్.

సౌవర్చలవణము తెల్ల జీలకఱ్ఱ చింతపండు ఆమునేళసము తనక్షీరి లేక లవంగపు పట్టవీలకులు మిరియములు వీటినిన్నిటిని కలకండతోగూడ ఏడేడు భాగములును, ఉప్పు ఎనిమిదవ భాగమును కలిపి చూర్ణముచేసి నేవంపవలయును. ఇయ్యది జఠరాగ్నిని వృద్ధి నొందించును. దీనిని కఫజనుగు మదాత్యయమునం దియ్యవలయును. ఇయ్యది రక్తనాడులను పరిశోధించును. దీనినే అష్టాంగలవణ మందురు.

—౧౩ చవ్యాదులను సుపాయములు. ౧౩—

శ్లో. చవ్యం సౌవర్చలం హింగు పూరకం విశ్వదీప్యకమ్. 13. చూర్ణం మద్యేన దాతవ్యం పానాత్యయరుజాప్రహం. జలాప్లవ శ్చందన

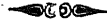
గూషితాంగ ప్రస్థానభక్తాం పిశితోఽపదంశాం, పిబ న్పురా నై వ లభేత రోగాన్ మనోమతిఘ్నం చ మదం న యాతి. ద్రాక్షాకపిత్ర ఫలదాడిమపానకంయ త్తత్పానవిభ్రమహారం మధుశర్కరాఢ్యమ్. ప థ్యాక్వాఢేన సంసిద్ధం ఘృతం ధాత్రీరసేనవా, సర్పిః కల్యాణకం వాపి మదమూర్ఛాహారం పిబేత్. 15. సచ్ఛర్దిమూర్ఛాతిసారం మదం పూగ ఫలోద్భవమ్, సద్యః ప్రశమయే త్ప్రీతం ఆత్మప్తే ర్వారి శీతలమ్. 16. వ శ్యకరీషఘ్రాణా జ్వలపానా ల్లవణభక్షణా ద్వాపి, శామ్యతి పూగఫల మదః చూర్ణ రుజాశర్కరాకబలాత్. శంఖచూర్ణజ్యోమ్రాణం స్వల్పం మద మపోహతి కూష్మాండకరస స్సగుడః, శమయతి మదనకోద్భవజమ్ ధౌత్తారం చ సవగ్ధం సశర్కరం పానయోగేన. 18.

చెప్పము సౌవర్చలవణము పొంగించిన ఇంగువ మాదీఫలము శొంఠి అజామో దవిత్తములు వీటిచూర్ణమును మద్యముతో చేర్చి ఈయవలయును. ఇయ్యని మద్యపా నముచేతనగు మదములను పోగొట్టును. మనజాఁడు చక్కగా స్నానము చేసినవాఁడై మంచి గంధము నలదికొని పూలమాలికల ధరించి మాంసరసము గల యన్నమును తిను చున్నవాఁడై, తగుసాటిగా మద్యమును త్రాగేనేని అద్దాన రోగములును పొందఁడు. మతి పోగొట్టెగల మదమును కూడ నొందఁడు. ద్రాక్ష వెలఁగపండ్లు దానిమ్మ వీటితో చేసిన పానకముగో తేనెను చక్కెరను మిక్కుటముగా వైచికొని సేవించినయెడల మద్య పానముచే నగు మదముల నణంచును. కరక కాయ కషాయముచేతఁగాని ఉసిరికరసము చేతఁ గాని సిద్ధముచేయఁబడిన ఘృతము, లేక కల్యాణఘృతము గాని మదమును మూర్ఛలను పోగొట్టును. శంఖచూర్ణముగాని ఏరుసిడకల చూర్ణముగాని పీల్చుటచేత నున్ను చాలినంతవఱకు త్రాగినచో చల్లనినీరుసముతము త్రాగుటచేతను, ఛద్ది మూర్ఛ అతి సారము పోకచెక్క వీటివలనఁ బుట్టిన మదమును శీఘ్రముగా శాంతింపఁజేయును. ఆడవిదానిమ్మ నస్యమును జలమును పీల్చినయెడలకాని, ఉప్పు తినుటచేతఁగాని, వక్కలు నమలుటచే నగు సొక్కు (మదము) అణగును. సున్నమును చక్కెరలో మాటిఃభక్షిం చుటవలన, కొద్దిపాటి మదాత్మయము లణఁగును. బూడిద గుమ్మడిరసములో బెల్లముఁ జేర్చి ద్రాగిన, యుమ్మైత్తెడినుటవలన నగు మదములు నశించును. చక్కెర వేసికొని పాలను త్రాగిన యుమ్మైత్తెవలని మదము నశించును.

ఇట్లు చక్కదత్తయందు మదాత్మయాధి కార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౬. దాహాధికారము.

❁❁ దాహాశమనోపాయములు. ❁❁

శ్లో. శతధాతస్తుతాభ్యక్తం లిహ్య ద్వా యవసక్తుభిః, కోలా
 మలకముక్తై ర్వా ధాన్యామై రపి బుద్ధిమాన్. 1. ఛాదయే త్రస్య
 సర్వాంగ మారనాలార్ద్రవాససా, లామజ్జే నాథ శుక్తేన చందనే
 సాను లేపయేత్. 2. చందనాంబుకణాస్యంది తాలవృంతోపవీజతః, సు
 ప్యా ద్దాహోర్ది ళో ఒంభోజకదలీదలసంభవే. 3. పరిషేకాపగాహేషు
 వ్యజనానాం చ సేవనే, శస్యతే శిశిరం తోయం తృష్ణాదాహేలాప
 శాంతయే. 4. క్షీరైః క్షీరికషాయై శ్చ సుశీతై శ్చందనాన్వితైః,
 అంతద్దాహం ప్రశమయే దేతై శ్చాన్వై శ్చ శీతలైః. 5.

నూరుమారులు వడియకట్టబడిన నేతితో మాటినరసమును నాకవలయును. యవల
 సత్తుపిండిచేతగాని, రేగు ఉసిరికలు కలిపిచేసిన గంజిచేతగాని బుద్ధిమంతుడగుపాండు
 సిపాసాపీడుతుని సర్వాంగములను రుద్దవలయును. లేక తడిబట్టితో కప్పవలయును. కు
 రు వేరు రసముతోగాని శుక్తమును గంజివిశేషముతోగాని మంచిగంధముతోగాని శేషన
 మును చేయవలయును. కమలములు ఆరటియాకులు దొరకినయెడల వాటిపై పరుండ
 వలయును. చందనోదకమును చిలికిన విసనకఱ్ఱతో వీచుకొనవలయును. మీద చల్లు
 టలో గాని స్నానమునందు గాని వీచనలతో విసనముకొనుటవల్ల గాని చల్లనినీటి
 నుపయోగించిన దప్పి గొంతెండి పోవుటలు నిల్చిపోవును. పాలు పాలచెట్టుతోబె
 ట్టిన కషాయమును మంచిగంధముతో చేర్చిగాని ఇతరశీతల క్రియలనుచేసినగాని లోప
 లిదాహమును పోగొట్టవలయును.

❁❁ కుశాది తైలమును; ఘృతమును. ❁❁

శ్లో. కుశాదిశాలవర్ణిభి ర్జీవకాద్యేన సాధితం,
 తైలం ఘృతం వా దాహాఘ్నం వాతపిత్తవి నాశనమ్. 6.

కుశాది గణపతితము లగు నౌషధములును అనగా తృణపంచమూలములు.
 ముయ్యకుపాన్న కోలపాన్న కారుమినుము కారుపెసర జీవకాదిగణము వీటితో

పిదము చేయఁబడిన తైలముగాని నేయిగాని దాహమును పోఁగొట్టును. వాతపిత్తములను గనూడ నశింపఁజేయును.

❀ ❀ ఫలిన్యాదిలేపము. ❀ ❀

శ్లో. ఫలినీలోధ్రనేవ్యాంబు హేమపత్రం కుటన్నటం, కాలీయ
కరసావేతం దాహే శస్తం ప్రలేపనమ్. 7. స్రాబేర పద్మకోశీరం చందన
క్షోదవారిణా, సంపూర్ణా మవగాహేత ద్రోణీం దాహార్దితో నరః. 8.

స్త్రేంకణపుటాసులు లొద్దగ వట్టివేరు కురువేరు నాగకేసరములు వీటితో నాన్నిన
యదకమును దుండిగపుచెట్టు పద్మకము తుంగముస్తలు వీటిని చందనపురసముతో జేర్చి
లేపము చేయుట దాహములయందు శ్రేష్ఠము. కురువేరు పద్మకము వట్టివేళ్లు చందన
ము వీటిచూర్ణము కలిపిన వీటితో పూర్తిగా గొంతువఱకు మునిగినట్లైన దాహము
శమించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు దాహాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౦. ఉన్నాదాధికారము

☞ వాతము వలననగు పిచ్చికి యుపాయములు. ☞

శ్లో. ఉన్నాదే వాతికే పూర్వం స్నేహపానం విరేచనమ్, పిత్తజే
 కఫజే వ్యాతిః పరే వస్త్యాదికః క్రమః. 1. య చ్ఛ్విదిశ్యతే కించి దప
 స్తారచికిత్సితే, ఉన్నాదే తచ్చ కర్తవ్యం సమానాద్దోషదూష్యయోః. 2.
 సబ్రాహ్మీ కూష్మాండి వక్ష్యంధాశ్చేఽఖిపుష్పికాస్వరసాః, ఉన్నాదహృతో
 దృష్టాః పృథ గేజే కృష్ణమఘమిశ్రాః. 3. దశమూలాంబునఘృతం యు
 క్తం మాంసరసేన వా, ససిద్ధార్థకచూర్ణం వా పురాణం వైకకం ఘృతమ్
 4. ఉగ్రగంధం పురాణం స్యాద్దశవర్షస్థితం ఘృతమ్, లాక్షారసశ్శం
 శీతం ప్రపురాణ మతఃసరమ్. 5. శ్వేతోన్వతోత్తరదిష్కాలసిద్ధమ్ పాయసః,
 గుడాజ్యసంయుతో హంతి సరోన్నాదాంస్తు దోషజాన్. 6.

వాతమువలన గలిగిన పిచ్చియందు మొదట తైలమును త్రాగుటయును పిత్తజ
 మగునున్నాదమున విరేచనములను తీసికొనుటయును కఫజ మగు నున్నాదమున వాంతి చే
 యించుటయును, తక్కిన యున్నాదములయందు వస్తికర్మ మున్నగునవి చేయుటయును
 వుంచిది. ఆపస్తంబవ్యాధులలో చికిత్సనైయ్యది చెప్పబడియినో పిచ్చియందుకూడదాని
 నే చేయవలయును. ఏలయనగా దోషమును దూష్యమును ఈ రెండటియందు తుల్యములు.
 మండుకబ్రాహ్మి గుమ్మడి శఙ్ఖపుష్పిక లన వీటిరసమును వేర్వేరుగాతీసి చెంగల్పకోష్ఠ
 యష్టిమధుకము లేనెయునుచేర్చికొని నేవించినచో ఉన్నాదములనుహించును. దశమూల
 ములకాష్ఠమును నేతితో కలిపి కాని మాంసరసముతో చేర్చికొని గాని ఆవాలు పొడి
 చేసి చేర్చిగాని పురాణపు నేతిని గాని నేవించిన యున్నాదములు నశించును. పురాణపు
 నేయి యనగా — ఘాటగు వాసన కలదియును, పదివర్షములు మాగినదియును, లత్తు
 కేవంటి రంగు కలదియును, చల్లగా నున్నదియునగు నేయి యని యందురు. తైలయః మ్నే
 త్ర యొక్క యుత్తరపు దిక్కు వేరువేసి పాయసముచేసి బెల్లము నేతిని చేర్చి నేవించిన
 సమస్తము లగు నున్నాద దోషములును నశించును.

☞ సర్వ పత్తెలాదులు. ☞

శ్లో. ఉన్నాదే సమధుః పేయః శుద్ధో వా తాలశాఖజః. 7.

రసా నస్యై భ్యంజనే చ సార్వపం చైల మిష్యతే, అపక్వచటకీషీర
 పీతోన్మాదవి నాశినీ. 8. బద్ధం సార్వపత్తైలాక్త ముత్తానం చాతపే న్య
 సేత్. సిద్ధార్థకో హింగువచా కరంజో దేవదారు చ. 9. మంజిష్ఠా
 త్రిఫలా శ్వేతా కటభీష్వ క్కుటుత్రికమ్, సమాంశాని ప్రియంగు శ్చ
 శిరీషో రజనీద్వయం. 10. బస్తమూత్రేణ పిష్టోయ మగదః పాన మంజ
 నమ్. నస్య మాలేపనం చైవ స్నాన ముద్వర్తనం తథా. 11. అపస్నా
 రవిషోన్మాదం హృత్వా లక్ష్మీజ్వరాపహాః, భూతేభ్య శ్చ భయం హం
 తి రాజద్వారే చ శస్యతే. 12. సర్పి కేశేన సిద్ధం వా సగోమూత్రం
 తదర్థకృత్.

ఉన్నాదమునందు తాటిచెట్టునండి గీయఁబడిన కల్లులో తేనెను చేర్చికొని త్రా
 గుట మంచుది. నస్యక్రియలయందును తలంటుకొనుటయందును ఆవనూనె మిక్కిలి మం
 చిది. చక్కగా పండని చిరిసెనగలన, పాలను త్రాగిన యున్నాదములు నశించును.
 ఉన్నాదముగలలోగని కట్టివైచి ఆవనూనెతో తలనంటి ఎండలో కెల్లకల బరుండబె
 ట్టిన యున్నాదము నశించును. తెల్లఆవాలు, ఇంగువ, వస, కానుగుపట్ట, దేవదారు,
 మంజిష్ఠము, త్రిఫలములు, చెల్లదింపె, మద్దిపట్ట, శొంఠి, పిప్పలి, మిరియములు,
 ప్రేంకణము, దిరిసెన, పసపు, మ్రానిపసపు వీటిని సమానభాగములను చేర్చి మేకమూ
 త్రముతో నూరి దీనిని త్రాగినను, అంజనముగా నుపయోగించినను నశ్యముగను, ఆలేపన
 ముగను, స్నానసమయమున నలుగుపిండిగాను నుపయోగించినను ఆవస్థారములను విష
 ములను పోగొట్టి అలక్ష్మిని (బీదతనమును) జ్వరమును నశింపఁజేయును. మఱియును భూ
 తప్రేతాదుల నగు భయములను పోగొట్టును. రాజద్వారములయందు శుభదము అగును.
 ఈయాపధమే గోమూత్రముచే సిద్ధముచేసిన, నేయితో సిద్ధముచేసినను వైచెప్పఁబ
 డిన ఫలముల నన్నిటి నిచ్చును.

—ॐ త్రూషణములవర్తలు. ॐ—

శ్లో. త్రూషణం హింగులనణం వచా కటుకరోహిణీ. 13.
 శిరీషనక్తమాలానాం బీజం శ్వేతా శ్చ సర్పిషాః, గోమూత్రపిష్టే
 రేతై ర్వా వర్తి ర్షేత్రాంజనే హితా. 14. చాతుర్ధక మపస్థార మున్నా
 దం చ నియచ్చతి.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఇంగువ నైంధవలవణము వస కటుకరోహిణి
 దిరిసెనవత్తులు కానుగచెక్క తెల్లయావాలు వీటిని గోమూత్రముతో నూరి వత్తిచేసి

నేత్రములకు కాటుకగా నుపయోగించినచో హితము కలిగించును. చాతుర్థికజ్వరములును అపస్మారములును పిచ్చిని నశింపజేయును.

అంజనతాడనాదులగు నుపాయములు. ౧౯

శ్లో. శుద్ధస్యాచారవిభ్రంశే తీక్ష్ణం నావన మంజనమ్. 15. తాడనం చ మనోబుద్ధి స్మృతీసంవేదనం పరం, తర్జనం త్రాసనం దానం సాంత్వనం హర్షణం భయం. 16. విస్తయో విస్తృతే వ్హేతో ర్నయంతి ప్రకృతం మనః, కామశోకభయక్రోధహర్షేర్ష్యాలోభసంభవాన్. 17. పరస్పరప్రతిద్వంద్వై రేభిరేవ శమం నయేత్, ఇష్టద్రవ్యవినాశాత్తు మనో యస్యోపహస్యతే. 18. తస్య తత్సదృశప్రాప్త్యా శాంత్యాశ్వాసై శ్చ తాం జయేత్.

పరిశుద్ధుడగువాడు ఉన్నాదమున ఆచారమునుండి భ్రష్టుడైనచో తీక్ష్ణములగు నస్యక్రియలును అంజనములును తాడనములును మనస్సు బుద్ధి పూర్వవిషయముల సంస్కరణము మున్నగువానిఁ దెలుపు నుపాయములును హితకరములు. బెదిరించుట, భయపెట్టుట, అడిగినదాని నిచ్చుట, ఊరడించుట, సంతసపెట్టుట, భయము, ఆశ్చర్యము ఇయ్యది విస్తృతిజనకము లగుటచేత మనస్సును పూర్వమువలె నుంచును. కామము దుఃఖము భయము శోపము సంతసము పిసినిగొట్టుతనము వీటిచేత బుట్టిన యున్నాదములను ఒకదానికొక్కటి విరుద్ధములగు పనులవలన శాంతించును. ప్రియవస్తువినాశనము వలన గలుగు మనోవిభ్రమములనుండ ఆవస్తువుతో సమానము లగు వస్తువుల నిచ్చుట చేతను ఊరడింపు మన్నగువానిచేతను స్వస్థత కలుగును.

లేపమును ఘృతపానమును. ౨౦

శ్లో. ప్రలేపోత్పర్జనాభ్యంగ ధూమాః పానం చ నద్విషః. 19. ప్రయోక్తవ్యం మనోబుద్ధిస్మృతీసంజ్ఞా ప్రబోధనం, కల్యాణకం మహద్వాపి దద్యాద్వా చైతసం ఘృతం. 20. త్రైలం నారాయణం చాపి మహానారాయణం తథా.

నేతితో లేపనము నలుగు అంజికొనుట పొగ వేసికొనుట త్రాగుట మున్నగు వానిని చేయవలయును. మనస్సు బుద్ధి జ్ఞాపకము తెలివి వీటిని గలిగించు క్రియలను చేయవలయును. కల్యాణఘృతమునైనను మహాకల్యాణఘృతమునైనను చైతనఘృతమునైనను ఉపయోగింప గావలయును,

◀◀ కల్యాణఘృతము - క్షీరకల్యాణఘృతము. ▶▶

శ్లో. విశాలా త్రిఫలా కాంతీ దేవదార్ద్యలవాలుకం. 21. సింధు
 నతం రజన్యో ద్వే శారవే ద్వే ప్రియంగుకాః, నీలోత్పలైలామం
 జస్మా దంతీదాడిమకేసరం. 22. తాలీశపత్రం బృహతీ మాలత్యాః
 కుసుమం నవం, విడంగం పుష్పిపణ్ణీ చ కుష్ఠం చందనపద్మకా. 23. అష్టా
 వింశతిభిః కల్కై ర్శతై రక్షనమన్వితైః, చతుర్గుణం భలం దత్వా
 ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 24. అపస్తారే జ్వరే కాసే శోషే మందానిలే
 క్షయే, వాతరక్తే స్త్రతిశ్శాయే తృతీయకచతుర్థకే. 25. వమ్యోమ్మూ
 త్రకృచ్ఛ్చే చ విసర్వోపమాతేషు చ, కింఙూపాండ్వామయోస్తాదే విష
 మేహగరేషుచ. 26. భూతోపహతచిత్తానాం గద్గదానామరేతసాం,
 శస్తం శ్రీణాం చ వంధ్యానాం ధన్య మాయుర్బలప్రదం. 27. అలక్ష్మీ
 పాపరిక్షోఘ్నం సర్వగ్రహానివారణం, కల్యాణక మిదం సర్పి శ్శ్రేష్ఠం
 పుంసవనేషు చ. 28. ద్విజలం సచతుః క్షీరం క్షీరకల్యాణకం త్విదం.

పాపరబుడమ త్రిఫలములు రేణుకలు దేవదారువు కూతురుబుడిమ వాలు
 కము తగరము పసపు మ్రానిపసపు క్రేంకాపుచెక్క నల్లకల్వలు ఏలకులు మంజి
 ప్పము దానిమ్మ నాగశిసరములు తాడిశపత్రి పెద్దవాకండు సంపెంగపూవులు (క్రా
 త్తివి) వాయువిడంగములు కోలపొన్న చెంగల్వకోష్ఠు చందనము పద్మాక్షము వీటిని 28
 మిది యాషఢములను ఒక్కొక్కక్కర ముచో తీసికొని కల్కముచేసి, ఒకదోణము
 నీళ్లలో 16పలముల నేతని పోసి దీనిని పక్కముచేయవలయును. అపస్తారములు జ్వర
 ములు శ్వాసకాసములు శోష అగ్నిమాంద్యము క్షయ వాతరక్తములు సీసన మామనా
 బ్దురోజులకు వచ్చు వరుసజ్వరములు ఛర్ది మూలరోగము మాత్రకృచ్ఛము చలిది
 జిల పాండురోగము పిచ్చి విషము మేహరోగము వీటియందును భూతములవలన
 భయపడినవారికిని ఉగ్రతుక వీర్యనష్టము లందును గొడ్డుబోతు లగుశ్రీలకును శ్రేష్ఠము.
 ఇయ్యది ఆయుర్బలములను పెంపొందించును. దారిద్ర్యమును పాపమును పోగొట్టును.
 గ్రహబాధల నశింపజేయును. ఇయ్యది కల్యాణఘృతము. పురుషుల కత్యంతోపకారి
 యగునది. మఱియు నిందు నాల్గుకెట్లు పాలను కెండుకెట్లు నీటిని పోసి పక్కముచేసిన
 నిదియే క్షీరకల్యాణకఘృత మనఁబడును.

☞ మహాకల్యాణకఘృతము. ౧౯ ☞

శ్లో. ఏభ్య ఏవ స్థిరాదీని జలే వక్త్రైకవింశతిమ్, రనే తస్మిన్నపే త్సర్వీః గృప్తిక్షీరచతుర్లగమ్. 29. వీరాద్విమాషకాకోలీ స్వయంగు ప్తనభర్ణిభిః, మేదయా చ నమైః కల్మైః త త్స్యా త్కల్యాణకం మ హాత్. 30. బృంహణీనుం విశేషేణ సన్ని పాతపారం పరం.

వెనుక చెప్పబడిన యౌషధముల భాగముల ప్రకారమే పాప మొదలగు నిరు పదియొక్క ఔషధములను నీటిలో పక్వముచేసి ఆరసములో తొలుచూరి యీనిన ఆవుపాలను నాలుకెట్లును, సిల్లసిచ్చు గి మినుము ఆడవిమినుము కాకోలి దూలగొండి విత్తనములు ఋషభమును గంధద్రవ్యము ఋద్ధి మేద ఈయాషధముల నన్నింటిని సమానభాగములుగా తీసికొని కల్మమును చేసి కలిపి నేవంపవలయును. ఇయ్యది మహాకల్యాణఘృత మనబడును. విశేషముగా వీర్యమును పుద్ధి నొందించును. సన్ని పా తజ్వరములను పోగొట్టును.

☞ చైతన ఘృతము. ౨౦ ☞

శ్లో. పంచమూల్యక కాశ్శర్కారాస్సైరండ్రత్రివృద్భలా. 31. మూర్వాశ తాపవీ చేతి క్వాఙ్ఘైర్ద్విపలకై రిమైః, కల్యాణకస్య చాం గేన తద్భృతం చైతనం ఘృతమ్. 32. సర్వచేతోవికారాణాం శమనం పరమం మతిం, ఘృతస్థాక్ ౭త్ర పక్తవ్యః క్వాఙ్ఘో ద్రోణాంభసా ఘృ తాత్. 33. చతుగుణో ౭త్ర సంపాద్యః కల్మః కల్యాణ కేరితః.

పంచమూలములు గుమ్మడు సన్నరాస్త్ర ఆమదపువేరు తెల్లతెగడ ముత్తువపుల గము చాగ సిల్లపీచర వీటి నన్నిటిని రెండేసిపలముల చొ॥ తీసికొని కషాయమును చేసిన కల్యాణఘృతమున కంగముగా చైతనఘృత మనబడును. ఇయ్యది అన్నివిధము లగు చిత్తవికారములను పోగొట్టును. దీనియందు (అనగా దీనిని సిద్ధముచేయుటలో) 16 పలముల నెయ్యి ద్రోణమునీళ్లతో కాచిన 64 పలముల కషాయములో కల్యాణ ఘృతకల్మము నాలింతులును తీసికొని పక్వము చేసి నేవంపవలయును.

☞ మహావైశాచిక ఘృతము. ౨౧ ☞

శ్లో. జటిలా పూతనా కేళీ చారటీ మర్కటీ వచా. 34. త్రాయ మాణా జయావీరా చోరకః కటురోహణీ, వయస్థా శూకరీ ఛత్రా సాతి చ్చత్రా పలంకమా. 35. మహాషరుషదంతా చ వయస్థా నాకులీద్వయమ్,

కటుంభరా వృశ్చికాల్లి స్థిరా చైవ చ తైర్భ్రతం. 36. సిద్ధం చాతుర్థికోన్మా
దగ్రహో పస్సారనాశనమ్, మహాపైశాచికం నామ ఘృత మేత ద్యుభా
మృతం. 37. మేధాబుద్ధిస్త్పతికరం బాలానాం చాంగవర్ధనమ్,

జటామాంసి కరక కాయులు మెట్టతామర దూలగొండి వస కలుక్రానుగ పచ్చ
మినుసు పిల్లపిచ్చర ఖురాసానివామసు గడ్డిదవనము కటుకోహిణి బ్రాస్తి వారాహి
కంద వట్టివేళ్లు మెంతి లక్కు పెద్దపీచర క్షీరకాకోలి రెండువిధము లగు ములకలును,
చాగఫలమును శాలిపర్ణి వీటితోనేతని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది చాతుర్థి కజ్వర
ములను పిచ్చి గ్రహవోవము అపస్సారములను సశింపజేయును. ఇయ్యది మహాపైశాచిక
మనుష్యుతము, అమృతముతో నమానము. మతీయును నిర్మలమగు బుద్ధినిచ్చును. స్మృతిని
కలిగించును. బలమును అవయవములను పెంచును.

— ౧౦ హింగాద్విఘ్నేః —

శ్లో. హింగుసావర్చలవోవ్యమైః ద్విపలాంశైః ఘృతాఢకం, చ
తుర్గుణే గవాం మూత్రే సిద్ధ మున్నాదనాశనమ్. 38.

ఇంగువ సావర్చలవణము శొంఠిమిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని రెండుపలములచొ॥
తీసికొని ఒక ఆఢకము నేతని అంతకు నాలుగురెట్లు గోమూత్రమును చేచ్చి ఘృతమును
పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది యున్నాదములను పోగొట్టును.

— ౧౧ లశునాద్య ఘృతము. —

శ్లో. లశునస్యాశనస్త్వ తులార్ధం నిస్తుషీకృతమ్, తదర్ధం దశ
మూల్యాస్తు ద్వైః కేఽపాం విపాచయేత్. 39. పాదశేషే ఘృతప్ర
సం లశునస్య గసం తథా, కోలమూలక వృక్షామ్ల మాతులుంగార్ద్రైకై
రసైః. 40. దాడిమాంబు సురామస్తు కాంజికామ్లైః తదర్ధికైః, సాధయే

త్రిఫలాదారులంఠావోవ్యష దీప్యకైః. 41. యమాసీ చవ్య హింగామ్ల వేత
సైశ్చ పల్లార్ధికైః, సిద్ధమేతత్ప్రీ బే చూచులగుల్కారోజిత రాపహం. 42. బ్ర
ద్ధపాండ్వామయస్థీహ యోని దోష క్రిమిజ్వరాన్, వాతశ్లేష్మామయాం
శ్చాన్యాన్ ఉన్నాదాం శ్చాపకర్షతి. 43.

50 పలములు ఉల్లి గడ్డలను తల్లగడ్డలనుగా తెచ్చి, పాట్టునొలిచి 25 పల
ముల దశమూలములను చేచ్చి, రెండాఢకముల నీటిలో పక్వము చేయవలయును. నాల్గ

వభాగము నీరు మిగిలియుండగా 16 పలముల ఘృతమును 16 పలముల నుల్లిగడ్డల రసమును రేగు కురువేరు చింతపండు అల్లము వీటి రసమును దానిమృతసము మద్యము మజ్జిగ గంజి వీటిని 5 పలములు తీసి వైదానియందు నేర్చి ఘృతమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది శూలములను గుల్మములను మూలరోగములను ఉదరరోగములను పోగొట్టును. బ్రధ్నరోగమును పాండురోగమును ప్లిహరోగమును యోనిదోషములను జ్వరములను వాతకఫరోగములను అన్నివిధములగు నున్నాదములను తొలగఁగఁ దోయును.

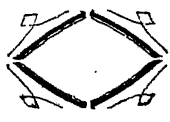
☉ వైశాచపు పిచ్చికి మంత్రాదులు. ☉

శ్లో. సర్పిః పానాది రాగంతో ర్కంత్రాది శ్చేవ్యతే విధిః, పూజాబల్యుపహారేష్టి హేమామమంత్రాంజనాదిభిః 44. జయే దాగంతుమున్నాదం యథావిధి శుచి ర్భిషక్, కృష్ణామరిచసింధూత మధు గోపి త్తనిర్మితమ్. 45. అంజనంసర్వభూతోత్థమ హేమాన్నాదవినాశనం, దార్ద్రమధుభ్యాం పుష్పాభ్యాం కృతం చ గుడికాంజనమ్. 46. మరిచం వాతపే మాంసం ససి త్తం స్థిత మంజనం, వైకృతం పశ్యతః కార్యం దేవభూతహతస్త్వతేః. 47. నింబవత్త్రవచాహింగు సర్పనిర్మోకనర్షవైః, ఛాకిన్యాదిహరో ధూపో భూతోన్నాదవినాశః. 48. కార్పాసాస్థిమయూరపిచ్చబృహతీ నిర్మాల్యపిండితక్తై, స్వగ్వాంసీవిషదంశ విత్త్రుపవచా కోశాహనిర్మోకకైః, గోశ్మో గద్విపదంశ హింగుమరిచైః తుల్యైస్తుధూషః కృతః, స్కందోన్నాదపిశాచరాక్షససు గావేశ జ్వరఘ్నః స్త్వతః. 49. బ్రహ్మరాక్షసజి న్నస్యం పక్షైవం ద్రీఫల మూత్రజం, సాజ్యం భూతహరం నస్యం క్వేతాజ్యేష్టామ్బు సర్పితం. 50. దేవర్షి పితృగంధర్వై రుస్తత్తస్య చ బుద్ధిమాన్, వర్జయేదం జనాదీని తీక్ష్ణాని కూర్ర మేవ చ. 51.

ఆగంతుకమగు నున్నాదములయందు ఘృతపానమునున్నగునవిమంత్రము దేవపూజ బలికామకలు ఇష్టి చేయుట హోమముచేయుట మున్నగువానితోను చికిత్స చేయవలయును. పిప్పళ్లు మిరియములు సైంధవలవణము తేనె గోగోచనము వీటితోచేయఁబడిన యంజనము భూతజ మగు నున్నాదములను పోగొట్టును. మ్రానిపసపు యష్టిమధుకము తేనె వీటితో జల్లేడుతోచేసిన యంజనము పైనిచెప్పఁబడిన ఫలములనిచ్చును. మ్రానిపసపు

చూడమును నెలగోజులు మిరియములలో నుంచి దానిని, వికారముగా చూచువారికి దేవతలవలన భూతములవలన మతిపోయిన వారికిని ఇచ్చిన, దోషములను హరించి మేలుకలిగించును. వేపాకు వస ఇంగువ పాముకుసుమ ఆవాలు వీటితో ధూపము వేసిన ఉన్నాదములు నశించును. ప్రత్తివీత్తులు నెమలిపింఛము తిప్పతీగె గంగోదకము మరువము లవంగపుపట్ట వంశలోచనము యవలపైనిపొట్టు వస పాముకుసుమ ఆవుకొమ్ము వీను గదంతము ఇంగువ మిరియములు వీటిని సమానభాగములుగా గైకొని పొడిచేసి పొగవేసిన స్కంధగ్రహదోషములను, ఉన్నాదము పిశాచములు దేవతలు రాక్షసులు మొ॥ ఆవేశముల జ్వరము వీనిని నశింపజేయును. పాపరబుడమపండును ఆవుపంచితములో నూరి నస్యవిధి చేసిన బ్రహ్మరాక్షసజనిత మగు ఉన్నాదము నశించును. శ్వేతక్షేప్త వీటినిటితో నస్యవిధిచేసిన భూతదోషములు నశించును. దేవతలు ఋషులు గంధర్వులు మున్నగు పారిదర్శనముచే గలుగునున్నాదము గలవారలకు తీక్షణములగు నంజనములను చేయరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉన్నాదాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౦. అపస్తారాధికారము.

◉ అపస్తారమునందు సామాన్యములగు నుపాయములు. ◉

శ్లో. వాతికం వస్త్రీభిః ప్రాయః పైత్తం ప్రాయో విశేచనైః,
 శ్రేష్ఠికం వమనప్రాయై రపస్తార ముపాచరేత్. 1. సర్వత సువిశుద్ధస్య
 సమ్య గాశ్వాసితస్య చ, అపస్తారవిమోక్షార్థం యోగా స్మంశమానా
 ఇచ్ఛన్. 2.

సాధారణముగా వాతపు టపస్తారములలో వస్త్రీకర్మలచేతను పిత్తపుటపస్తారము
 లలో విగ్రహనములచేతను శ్రేష్ఠపస్తారములలో వాంతులచేతను చికిత్స చేయవలయును.
 అన్ని విధములను పరిశుద్ధుఁడు నగువానికి, చక్కగా నూపి వెడలెడివానికిని అపస్తారలో గ
 మును తొలగించుట శుపాయములను చెప్పుచున్నాను వినుము.

◉ అపస్తారమున కంజనాదులు. ◉

శ్లో. మనోహ్వ తార్జు జం చైవ శశ్పత్పారావతస్య చ, అంజనం
 హం త్యపస్తార మున్నాదం చ విశేషతః. 3. యష్టిహిం గువచావక్ర శిరీ
 వలశునామయ్యైః, సాజమూత్రై రపస్తారే సోన్నాదే నావనాంజనే. 4.
 పుష్పోద్ధృతం శునఃపిత్త మపస్తారఘ్న మంజనమ్, తదేవ సర్పిషాయుక్తం
 ధూపనం పరమం స్మృతమ్. 5.

మణిశిల రసాంజనము పావురపుపెంట వీటిని కాటుకచేసి నేత్రములఁ బెట్టు
 కొనినచో నపస్తారమును ఎక్కువగా పిచ్చిని పోగొట్టును. యష్టినుఁడుకము ఇంగువ
 వస గ్రంధితగరము శిరీషఫలము (అనగా దిరిసెనపండు) ఉల్లిగడ్డ చెంగల్వకొప్ప వీటిని
 మేకయుచ్చతోనూరి నస్యమును గాను అంజనము గాను ఉపయోగించినచో అపస్తారము
 లును ఉన్నాదములును దూరము లగును. పుష్యనక్షత్రమునాడు కుక్కయొక్క పిత్తమును
 తెచ్చి, కనులకు కాటుక గా నుపయోగించినచో నపస్తారములు నష్టము లగును. లేళ్ళన్న
 ఆపిత్తమునందే నేయిని కలిపి ధూపమును వేసినయెడలను అపస్తారములు నష్టము లగును.

◉ అపస్తారమునకు ధూపనవర్తులు. ◉

శ్లో. నకులోలూక మార్జార గ్రృధ్రకీటాహి కాకజైః, తుండైః

పక్షైః పురోషై శ్చ ధూపనా కారయే ద్భుధః. 6. కాయస్థాన్ శార దాన్ ముద్గాన్ ముస్తాశీరయవాం స్తథా, సవ్యోసా స్పస్తమూత్రేణ పిష్టా వర్తిః ప్రకల్పయేత్. 7. అపస్తారే తథోన్మాదే సర్పవంష్టే గర్దాతే, వివషితే జలమృతే చైతా స్సుయ రమృతోపమాః. 8. అపే తరాక్షసీకుష్ఠపూతనా కేశిచోరకైః, ఉత్పాదనా మూత్రపిష్టైః మూ త్రైరేవావసేచనమ్. 9.

ముగిస గ్రుడ్లగుబ పిల్లి గ్రద్ద సర్పము కాకి వీటియొక్క ముక్కులు ఆ క్కులు మలము వీటిచేత ధూపనమును చేయింపవలయును. నల్లతులసి శరదృతువు లోని పెనలు తుంగము స్తలు వట్టివేళ్లు యవలు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని మేకయొచ్చుతోనూరి ధూపనవర్తల చేయవలయును. ఈవర్తలు అపస్తారమునందును ఉన్నాదమునందును పాముకాటునందును విష పానమునందు కృత్రిమవిషముల వల్ల నగు వీడలయందును నీళ్లలో చనిపోవుటయందును అమృతతుల్యములు. అనగా ప్రాణమిచ్చి బ్రదుకజేయునవి. తెల్లతులసి చెంగల్వోళ్లు కరక్కాయలు కచ్చూరములు వీటిని గోమూత్రముతో నూరికాని కేవలమొక్క గోమూత్రముతో గాని నలుగుపెట్టి ఆమూ త్రములతోనే స్నానముచేయింపవలయును.

అపస్తారమునకు లేపనములు మున్నగునవి. ౧౦

శ్లో. జతుకాశకృతా తద్వ ద్దగై ర్వా బస్తరోమభిః, అపస్తార హరో లేపః మూత్రసిద్ధార్థశిగుభిః, 10. యః ఖాదే త్తీరభక్తాశీ మా ష్ఠీ కేణ వచారజః, అపస్తారం మహాఘోరం సుచిరోత్థం జయే ద్భ్రువ మ్. 11. ఉల్లంఛితసర్గీవా పాశం దద్ధ్వా కృతామసీ, శీతాంబునా సమం వీతా హ స్త్యపస్తార ముద్ధతమ్. 12. ప్రయోజ్యం తైలల శునం పయసా వా శతావరీ, గ్రాహీరస శ్చ మధునా సర్వాపస్తారభే వజమ్. 13. నిర్దహ్య నిర్ద్రీవాం కృత్వా ఛాగికా మారనాలికామ్, తా మప్లుసాధికాం ఖాద స్పస్తార ముదస్యతి. 14. హృత్వాకోషీగుజా యస్య స్వేదో హస్తాదిశీతతా, దశమూలీజలం తస్య కల్యాణాజ్యం ప్రయోజయేత్. 15.

శిలాజిత్తు లక్క మేక వెంట్రుకలతో దగ్గముచేసి వీటితో చేయబడిన వత్తి ను పయోంచిన వైఫల్యము నిచ్చును. ఆవాలు మునగ చెక్క వీటిని గోమూత్రముతో నూరి

యైనను తేవనము చేయవలయును. పాలుత్రాగు స్వభావము గలవాడు తేనెతో వసపాడిని తినినచో భయంకరములును పురాణములునగు అపస్తంబములు నిశ్చయముగా జయించును. ఉరిపోసికొని చచ్చిన మనుష్యుని ఉరిత్రాటిని దగ్ధముచేసి చేసినమనిచల్లనినీటితో నేవించినచో మిక్కిలి భయంకరము లగు సపస్తంబములును నష్టములగును. తెలముతో నుల్లిగడ్డను గాని పాలలో పిల్లపీచరను గాని తేనెతో మండుక బ్రాహ్మిని గాని నేవించిన ఆపస్తంబములను అన్నింటినిపోగొట్టును. మేకపాలలో ఆరనాళికల రసమును తీసి నిప్పులో వెచ్చచేసి పులుపు ఎక్కువగలుగు నట్లుగా చేసి నేవించిన యపస్తంబములు తొలఁగును. హృదయము నడవట నేత్రములలో పోటు చెప్పటకారుట కాళ్లుచేతులు చల్లబాడట కలరోగికి దశమాలముల క్వాభమును గాని కల్యాణ ఘృతమును కాని ఈయవలయును.

● స్వల్పపంచగవ్యఘృతము. ●

శ్లో. గోశకృద్రసదధ్యమ్లక్షీరమూత్రైశ్చమై ర్ఘృతం, సిద్ధం చాతుర్థిక్ష్వాదగ్రహాపస్తంబనాశనమ్. 16.

ఆవువేడరసము ఆవుపెఱుగు ఆవుపాలు ఆవుపంచితము వీటిని సమాన భాగములను తెచ్చి ఆవునెతితో సిద్ధముచేసి నేవించినచో చాతుర్థికజ్వరములను ఉన్నాదములను గ్రహరోగములను అపస్తంబరోగములను నశింపజేయును.

● బృహత్పంచమూలఘృతము. ●

శ్లో. ద్వే పంచమూలే త్రిఫలారజన్యో కుటజత్వచమ్, సప్తపర్ణమపామూర్గం నీలినిం కటురోహిణీం. 17. సంపాకం ఫల్లమూలం చ పౌష్కరం సదురాలభమ్, ద్విసలాని జలద్రోణే పక్వా పాదానశేషితే. 18. భార్గీ పాతా త్రికటుకం త్రివృతానిచులాని చ, శ్రేయసీ మాధకీం మూర్వాం దంతీ భూనింబచిత్రకా. 19. ద్వే శారిపే రాహిషం చ భూతికం మదయంతికామ్, షీపే త్విష్ట్యా ఒక్షమాత్రాణి తైః ప్రథం సర్పిషః పచేత్. 20. గోశకృద్రసదధ్యమ్లక్షీరమూత్రైశ్చ తత్స్వమైః, పంచగవ్య మితి ఖ్యాతం మహత్తదమృతోపమం. 21. అపస్తంబే జ్వరే కాసే శ్వయథా పునరేషుచ, గుల్మార్యః పాంశురోగేషు కామలాయాం హలీమకే. 22. అలక్ష్యగ్రహరక్షోఘ్నం చాతుర్థికవినిాశనమ్.

దశమాలములు త్రిఫలములు మ్రానిపసపు పచ్చిపసపు కొడిసెపట్ట విడాకుల యరటి ఉత్తరణువేళ్లు పుష్కరమాలము నీలికటుక గోహిణి రేలచెక్క బ్రహ్మమేడి వీటిని రెండురెండు పలముల చొప్పున తీసికొని దోబ్రాజము నీటిలో వండి నాలవపాటు నీరు మిగిలాయన్న ప్పడు గంటుభారంగి అగరుశొంఠి శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు తెల్ల తెగడ నీటి ప్రబ్బలి కరక్కాయలు చాగ దంతి నేలవేసు చిత్రమాలము మనుబాల గోహిషమును కసపు వాసు అడవిమల్ల వీనినన్నిటిని ఒక్కొక్క కాలపలము చొప్పున నూరి 16 పలముల నేతితో పక్వము చేయవలయును కాని ఘృతమును సిద్ధము చేయున ప్పడు ఆవువేడరసము పెఱుగు పాలు గోమూత్రము వీటిని సమానభాగములను తీసికొని సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది బృహత్సంచగవ్య ఘృత మనఁబడును. అపస్తాంబము లను జ్వరములను దగ్గులను శోఫలను ఉదరరోగములను బల్లలను మూలరోగములను పాండురోగములను కామెరలను హలీమక మను రోగమును దగిద్రమును గ్రహబాధ లను పికాచబాధలను చాతురికజ్వగములను పోఁగొట్టును.

● మహాచైతసఘృతము. ●

శ్లో. శఙ్ఖ శ్రీవృత్తఘై రండో దశమూలీ శతావరీ. 24.
రాన్నా మాగధికా శిగు క్వాధ్యం ద్వివలికం భవేత్, ఏదారీమధుకం మేదే ద్వే కాకోత్యా సితా తథా. 25. ఏభిః ఖర్జూరమృద్వీకా భీరు యంజాత గోక్షురైః, చైతసస్య ఘృత స్యాంకైః పక్తవ్యం సర్పిరుత్త మం. 26. మహాచైతససంజ్ఞం తు సర్వాపస్తాంబాశనమ్, గరోన్నాదప్ర తిశ్శాయ తృతీయకచతుర్థకాన్. 27. పాపాలక్ష్మ్యో జయే దేత త్వర్వ గ్రహనివారణమ్, కాసశ్వాసహరం చైవ శుక్రా రవవిశోధనం. 28. ఘృతమానః క్వాధవిధి రిహా చైతసవస్తతః, కల్కశ్చైతసకల్కోత్థ ద్రవ్యై స్సార్థం చ పాదికః. 29. నిత్యం యంజాతకాస్తాప్తా తాలను స్తక మిష్యతే.

జనుపవిత్రులు తెల్లతెగడ చిట్టాముదము దశమాలములు పిల్లపిచ్చర సన్న రాస్త సిప్పలి మునగ వీటితో చేసినకషాయములో యష్టిమధుకము మేద మహామేద నేలగుమ్మడు కాకోలి క్షీరకాకోలి చక్కెర ఖర్జూరపుపండ్లు ద్రాక్ష పెద్దపీచర పల్లెరు వీటిని రెండు రెండుపలములను చైతసఘృతములో చెప్పబడిన ఔషధములను చేర్చి నేతిని బాగుగ పక్వము చేయవలయును. ఇది మహాచైతసఘృత మనఁబడును.

అన్ని విధములైన అపస్తాంబములను పోఁగొట్టును. విషమును పిచ్చిని పీససను మూఁ డేసి నాలుగేసిరోజులకు వచ్చువరసజ్వరములను పాపమును దాఁద్ర్యమును పోఁగొట్టును.

దగ్గును క్వాసను తోలగించును. వీర్యమును ఆ ర్తవమును శుద్ధము చేయును. దీరియందు నెయ్యి చేయవలసిన క్రమము, కషాయములు చేయరీతి చైత్రసంక్రమణములలోవలెనే.

◀ ౧ కూష్మాండకపుత్రము. ౧౯ ▶

శ్లో. కూష్మాండకరనే సర్పిః అష్టాదశగుణే పచేత్, యస్యాస్యాహ్వ కల్మం తత్ప్రానం అపస్తారవినాశనమ్. 30.

పదునెనిమిది రెట్లు గుడ్డుడిరసములో యష్టిమధుకకల్మమును కల్పి చేతని సిద్ధము చేయవలయును. దీనిని నేవించినచో అపస్తారములు నశించును.

◀ ౨ బ్రాహ్మీపుత్రము. ౨౦ ▶

శ్లో. బ్రాహ్మీరనే వచా కుష్ఠ శంఖపుష్పీభి రేవచ, పురాణం మే ధ్య మున్నాదగ్రహపస్తారను ద్భ్రుతమ్. 31.

మండూక బ్రాహ్మీరసములో వస శోఘ యైర్ర శిబినిక వీటికల్మమును వేసి మిక్కిలి ప్రాచీనమైన నేతని చేర్చి పక్వము చేయవలయును. ఇది బుద్ధిని నిర్మలముగా చేయును. పిచ్చి గ్రహదోషము అపస్తారము వీటిని పోగొట్టును.

◀ ౩ పలంకషాద్యతైలము. ౨౧ ▶

శ్లో. పలంకషా వచా వభ్యా వృశ్చి కాల్యర్కసర్వకైః, జటి లాపూతనా కేశీ లాంగలీహింగుచోరకైః. 32. లశునాతిరసా చిత్రా కుష్మేర్విడ్భిశ్చక్షుణామ్, మాంసాశినాం ధాలాభం బస్తమూత్రే చతుర్దశే. 33. సిద్ధమభ్యం జనేతైల మపస్తారవినాశనమ్.

లక్క, వస, కరక్కాయలు, యర్ర గలిజేరు, జిల్లేడాసులు, ఆవాలు, జటా మాంసి, శోలపస, ఇంగువ, సుయ్యోకుపొన్న, పురలగడ్డ, చాగఫలము, చిత్రమూలము, చెంగల్వశోఘ, చక్షులరెట్టలు వీటితో దొరకెసంకవరకు నాలుగు రెట్ల మేకమూత్రములో తైలమును చేర్చి సిద్ధము చేయవలయును. దీనిని అంటుకున్న యెడల అపస్తారములు నశించును.

◀ ౪ తలంటులు. ౨౨ ▶

శ్లో. అభ్యంగ స్నార్షపం తైలం బస్తమూత్ర చతుర్దశే, సిద్ధం స్యాద్దోశకృన్మాత్రైః పానోత్సాగన మేవ చ. 34.

నాలుగుపాళ్ల మేకమూత్రములో ఆవువేడను, ఆవుపంచితమును కలిపి దాని యందు పక్వము చేయబడిన ఆవనూనెను అంటుకొనినయెడల మేలు గలిగించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అపస్తాంబాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౨. వాతవ్యాధ్యధికారము.

❖ వాతవ్యాధిలో సామాన్యోపాయము. ❖

శ్లో. స్వాద్వష్టులవలై స్నిగ్ధై రాహురైర్వాతరోగిణః, అభ్యం
గన్నేహ వస్త్యాద్యై స్పర్శా నే వోపచాదయేత్. 1. విశేషతస్తు
కోష్ఠస్థే వాతే యోగం పిబే స్పర్శః, ఆమాశయస్థే శుద్ధస్య యథా
దోషహరీ క్రియా. 2. ఆమాశయగతే వాతే ఛర్దితాయ యథాక్ర
మం, దేయ వ్షణ్డారణా యోగ స్పృష్టరాత్రం సుఖాంబునా. 3. చిత్త
కేంద్రయవాః పాతా కటుకాతివిషాభయాః, మహావ్యాధిప్రళమనో
యోగ వ్షణ్డారణ స్పృష్టాః. 4. పలదశమాంశో ధరణం, యోగోయం
సౌశ్రుత స్తస్య, మాషేణ పంచగుంజక మానేన ప్రత్యహం. సుయుగ్దేయః.

మధురము ఆఘము ఉప్పు గఱగి చిక్కగా నండు ఆహారపదార్థముల నిచ్చి
మును, అభ్యంగనన్నాచము తైలవస్తులు మున్నగువాని చేతను వాతగోగులకు చికిత్స
నేయవలయును. కోష్ఠమున వాతము చేరినయెడల విశేషముగా మనుష్యుండు యవక్షా
రసద్వార్థములను చేర్చి త్రాగవలయును. ఆమాశయమునందు వాత ముండినయెడల ప్రవ
ర్తలు మున్నగువాని ద్వారా శుద్ధునిగా నొనర్చి దోషమును హరింపింట్లు క్రియల నాచ
రింపవలయును. ఆమాశయములో చేరియున్న వాతమునందు మొదల గోగికి ఛర్ది
చేయించి క్రమము ననుసరించి వ్షణ్డారణయోగమును నులివెచ్చనగు నీటితో చేర్చి ఏడు
రాత్రులవఱకు ఇచ్చుచుండవలయును. చిత్తమాలము, కొడిసెపాలవిత్తులు, ఆగరు
శొంఠి, కటుకగోహిణి, అతివన, కరకాయలు అను నీయోగమే వ్షణ్డారణయోగ
మని చెప్పవలయును. ఇయ్యది గొప్పవ్యాధులకు నశింపజేయును. పలములో పదియవభా
గము ధరణ మనంబడును. ఇయ్యది సుశ్రుతమతానుసారమగు మానము. ముప్పదిరెండు
గురిగింజలయెత్తు చొప్పున ప్రతిదినమును ఇచ్చుచుండవలయును.

❖ స్నేహన విరేచనములు, వస్తిశోధనాదులు. ❖

శ్లో. పక్వాశయగతే వాతే హితిం స్నేహవిరేచనమ్, వస్తయః
గోధనీయా శ్చ ప్రాశాశ్చ లవణోత్తరాః. 6. స్నుహీలవణవార్తాకు స్నేహం
శ్చస్నే ఘృతే దహేత్, గోమయైః స్నేహాలనణం తత్పరం వాతనా

శనం. 7. కార్యోపస్థిగతేచాపి విధి ర్వస్థివిశోభనః, త్వజ్ఞాంసాస్యక్ శిరాప్రాప్తే కుర్యాచ్చా సృగ్విమోక్షణం. 8. స్నేహాలాపానాహగ్నికర్మ బంధనోన్మర్దనాని చ, స్నాయుసంభ్యస్థిసంప్రాప్తే కుర్యా ద్వాతే విచక్షణః. 9. స్వేదాభ్యంగావగాహం శ్చ హృద్యం చాన్నం త్వగాశ్రితే, శీతాఃప్రదేహః రక్తస్థివేరేకో రక్తమోక్షణమ్. 10. విచేకో మాంసమేదఃస్థే నిరూహః శ్చ మనాని చ, బాహ్యభ్యంతరతః స్నేహౌ రస్థిమజ్జగతం జయేత్. 11.

పక్వాశయమును పొందిన వాతరోగమునందు తైలము నిచ్చి ప్రవర్తిని చేయింపవలయును. వస్తికర్మలచేత శుద్ధి నొసర్పవలయును. ఉప్పు మాటు వెట్టుకొని భోజనమునకు ముందుగా తినుచుండవలయును. పంచలవణాలు జముడుపాలు నేలములుక చమురు వీనిని వాసెనగట్టిన కుండలో వైచి తగులఁబెట్టి ఆచమురు కలిసిన ఉప్పును నేవించిన వాతములను పోఁగొట్టును. వస్తిగత మగు వాతరోగమునందు వస్తులను శోధించు విధినే చేయవలయును. చర్మము మాంసము రక్తము నాడులు నీటిలో నున్న వాతరోగమునందు అభ్యంగనన్నానములను గాని, అవగాహనములను కాని చేయింపవలయును. చర్మము విషయమున ప్రాప్తించిన వాతరోగమున చక్కని యన్నమును పెట్టింపవలయును. రక్తమునందు చేరిన వాతరోగవిషయమున శీతలలేపములను ప్రవర్తల కిప్పించుటలను రక్తమును వెడలించుటను చేయవలయును. మాంసమునందును మెదడునందును గలవాతము విషయములలో ప్రవర్తల కిచ్చుటయును వెళ్లగ్రక్కించుటయును శాంతించు పస్తువుల నుపయోగించుటయు నుత్తమములు. ఎముకలు మజ్జ వీటివిషయములలో కలిగిన వాతరోగములయందు వెలుపలను లోపలను తైలము నుపయోగించవలయును.

❀ విరేచనాదులు. ❀

శ్లో. హర్షోన్నపానం శుక్రస్థే బలశుక్రకరం హితుం, విబద్ధమార్గం శుక్రంతు దృష్ట్వా దద్యా ద్విరేచనం. 12. గర్భే శుష్కేతు వాతేన బాలానాం చాపి శుష్యతాం, సితామధుక కాశ్శర్కరైః హిత ముతాపనేపయః. 13. శిరోగ తేనిపులే వాత శిరోరోగహరీ క్రియా, వ్యాదితాస్యే హనుం స్విన్నా ముగ్నుశ్శాభ్యాం ప్రవీడ్యచ. 14. ప్రదేశినీభ్యాం చోన్నమ్య చిబుకోన్నామనం హితం, అర్దితే నవనితేన ఖాదే న్నాపేండరీం నరః. 15. క్షీరమాలసర సైర్భుక్త్వా దశమూలీరసం పిబేత్, స్నేహాభ్యంగశిరోవస్తిః పానస్యపరాయణః. 16. అర్దితం స జయే త్వర్విః

విబే నాత్తర భక్తికం, పంచమూలీ కృతః క్వాథో దశమూలీ కృతోఽ
 ధవా. 17. రూక్ష స్వేద స్తథానస్యం మన్యాస్తంభే ప్రశస్యతే, వాతా
 ద్వాగ్ధమనీ దుష్టా స్నేహగంధూషణారణమ్. 18.

వీర్యమును పొందిన వాతమునందు సంతోషమును బలమును వీర్యమును పుట్టించు
 నన్న పానముల నీయవలయును. విశేషముగా వీర్యము వెడలు ద్వార రుచిగిసికొనియున్నచో
 పరీక్షించి విశేషముల క్రియవలయును. వాతమువలన గర్భము ఎండియున్నను పిల్లలు
 శుష్కించి పోవుచున్నను వావిలి నేలగుండు వీటితో సిద్ధము చేయబడిన పాల
 నీయవలయును. శిరమునందు గల వాతగోగమునందు శిరోగోగమును పోగొట్టు క్రియ
 లను చేయవలయును. ముఖము పగలిన ట్లుండినయెడల మోకానికి చెమటను బుట్టించి
 బొటన వ్రేళ్లతో ఒత్తి ప్రదేశిని వ్రేలిచేత ఎత్తిపట్టి క్రిందిపెదవిని ఎత్తియించుట
 మంచిది. వాతగోగముచేత వీడింపబడినవానికి మినపనున్నిని నేతితో వండి తినిపింపవ
 లయును. పాలు మాంసరసమును త్రాగినచిమ్మట దశమూలముల కషాయమును త్రాగవల
 యును. తలంటింకికొనుట, శిరోవస్తి చేయించుట, కషాయమును త్రాగుట, నస్యవిధి
 వీని నాచరించువారు నేతిని త్రాగుచుండినచో వాతవీడితులు అయినను బ్రదికెదరు.
 పంచమూలముల కషాయము గాని దశమూలముల కషాయము గాని తీక్ష్ణమై వేడిచేసి
 చెమటల బుట్టించు నస్యమును గాని మన్యాస్తంభమునందు ఇచ్చుట మంచిది. వాత
 మువలన మాటలను నాడులును చెడిపోయిన యెడల వీనితోనే స్నేహగంధూషణముల
 నిప్పించవలయును.

కల్యాణకలేహము.

శ్లో. సహరిద్రా వచా కుష్ఠం పిప్పలీ విశ్వభేషజం, అజాజీ
 చాజమోదాచ యష్టీమధుక సైంధవం. 19. ఏతాని సమభాగాని శ్లక్షణచూ
 ర్ణాని కారయేత్, తచ్ఛూర్ణం సర్పిషాలోడ్య ప్రత్యహం భక్షయేన్న
 రః. 20. ఏకవింశతి రాత్రేణ భవే చ్ఛ్చృతిధరో నరః, మేఘదుందుభిని
 ర్ఘోషో మత్తకోకిలస్సన్వనః. 21. జడగద్గదమూకత్వం లేహః కల్యా
 ణకో జయేత్, రుక్ష(స్త్రి)కస్యందగతిం వాయుం మన్యాగతం తథా. 22.
 వమనం హ్యన్తి నస్యం చ కుశలేన ప్రయోజితః.

పసపు, వస, చెంగల్వకోష్ఠ, పిప్పళ్లు, శొంఠి, నల్లజీలకఱ్ఱ, వామను. ముల్లంగి,
 యష్టీమధుకము, సైంధవలవణము వీటిని సమానభాగములుగా తీసికొని మెత్తగా పా

డిచేసి దానిని నేతిలో పోసి చక్కగాఁ గలియఁబెట్టి ప్రతినిత్యమును భక్షింపవలయును. దీనిని ఇరువదియొక్క రోజు నేవించినవాడు శ్రుతధరుఁడు (అనఁగా విన్నదాని నెల్లను జూపక ముంచికొనెడి వాఁడు) గా కాఁగలఁడు. మేఘముల బోలి గర్జన గల వాడుగను, మత్తకోకిలవలె మనోహరముగా మాటలాడగా గలవాడుగను అగును. మొద్దుబారుట, డగ్గుత్తికపడుట, నోట మాట వెడలకుండుట వీనిని ఈకల్యాణకలేహము పోఁగొట్టును. కటిప్రదేశములో వ్యాపించిదియును కంఠ ప్రదేశమున గలదియు నగు వాతములను నశింపజేయును. మన్యాగతము లగు వాతములను నేర్పరియగు వైద్యుఁ డిచ్చిన నిస్యవిధియును వమనమును నశింపజేయుఁ గలుగును.

☞ మాషబలాదిలేహము. ౨౩ ☞

శ్లో. మాషబలా శూకశుంబీ కళ్యాణరాస్నాశ్వగంధోరుబూ కాణాం, క్వాథోనస్యనస్కనిపీఠో రామధలవణాన్వితః కోష్ణః. 23. అపహరతి పక్షువాతం మన్యాస్తంభం సకర్ణనాదరుజం, దుర్జయమర్చిత వాతం సప్తాహ జ్జయతి చావశ్యం. 24.

కారుమినుములు ముత్తువపులగము దురదగొండి కామంచి సన్నరాస్త ఆశ్వగంధ ఆముదపువ్వువత్తనములు వీటితో కషాయమును చేసి దానిలో ఇగువ ఉప్పునువేసి కొద్దిగా వెచ్చచేసి త్రాగిన యెడల పక్షువాతము మన్యాస్తంభము చెవిపోటు వాతబాధ వీటి నేడురోజులలో నిశ్చయముగా పోఁగొట్టును. దీనిని మాషబలాదిలేహ మందురు.

☞ అపతంత్రక దశమూలాదిక్వాథము. ౨౪ ☞

శ్లో. దశమూలీ బలా మాష క్వాథం తైలాజ్యమిశ్రితం, సాయం భుక్త్వా పిబే న్నక్తం విశ్వాచ్యా మపబాహుకే. 25. మూలం బలాయూస్త్యథ పారిభద్రా త్తథాత్తగుప్తా స్వరసం పిబేద్వ్యా, నస్యం తు యో మాంసరసేన దద్యా న్నాంసా దసోవజ్ర సమానబాహుః. 26. మాషాత్కగుప్తకై రంఢ వాట్యాలకశ్రుతం పిబేత్, హింగుసైంధవసం యుక్తం పక్షాఘాతనివారణం. 27. బాహుశోషే పిబే త్వస్యిః భుక్త్వా కల్యాణకం మహాత్, హృది ప్రకుపితే వాతే చాంశుమత్యాః పయో హితం. 28. హారీతకీ వచా రాస్నా సైంధవం చామ్లువేతసం, ఘృతమా త్రాసమాయుక్త మపతంత్రకనాశనం. 29.

దశమూలములు ముత్తువపులగము మినుము వీటితో చేసిన కషాయములో నూనెను నేతిని కలిపి భోజన మైన పిమ్మట సాయంకాలసమయమున నస్యమును గా కీల్చిన యెడల ఒడలంతయు వ్యాపించునదియును, అపహాకమును పేరు గలదియు సగువాతము నష్ట మగును. చిట్టిఆముదపు చెక్క దేనవారు చెక్క దూలగొండి వీటిరసమును త్రాగినను, మాంసపురసమును నస్యవిధిచేసినను గాని ఇట్లు ఒకమానము రోజులు నేవించినయెడల వజ్ర సమానము లగు బాహువులు కలవాడు అగును. మినుములు చిట్టిఆముదపు విత్తులు ఆముదపువిత్తులు ముత్తువపులగము వీటికషాయములో ఇంగువ సైంధవలవణమును చేర్చి త్రాగినపక్షవాతములు నశించును. బాహుకోషములయందు భోజనమైన పిమ్మట బృహత్కీల్యాణ ఘృతమును త్రాగవలయును. గుండెలలో వాతప్రకోపము గలిగిన యెడల ముయ్యాకుపాన్న క్వాధమును త్రాగినయెడల హితమగును. కరక్కాయలు వనస్పరాస్త సైంధవలవణము ఆమ్లవేతనము వీటిని నేతితో చేర్చికోని నేవించిన యెడల అపతంత్రకమును వాతరోగము నశించును.

—● స్వల్పరసోపసంకము. ౨౭ —

శ్లో. పలమర్థం పలుచైవ రసోనస్య సుకుట్టితం, హింగుజీరక సింధూక్షోకి సౌవర్చల కటుత్రయైః. 30. చూర్ణితై ర్మాషకోన్నానై రవ చూర్ణ్య విలోడితం, యథాగ్ని భక్షితం ప్రాశ రుబూక్వాధనుపానతః. 31. దినేదినే ప్రయోక్తవ్యం మాస మేకం. రింరతరం, వాతరోగం నిహన్త్యాశు అర్ధితం సావతంత్రకం. 32. ఏకాంగరోగిణేచైవ తథా సర్వాంగరోగిణే, ఊరుస్తంభే చగృధ్రస్యాం క్రిమికోష్ఠే విశేషతః. 33. కటివృష్టా మయం హన్త్యా దుదరం చ విశేషతః.

పోట్టూడదీసిన వెల్లులిరసము ఒకటిన్నరపలము ప్రమాణము చొప్పున గాని, 2కపలముచొప్పున గాని తీసికొని ఇంగువ జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణము సౌవర్చలవణము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు వీటిని చూర్ణముచేసి ఒక్కొక్కమాపము చొప్పున వైదానియందుకలిపి కలియబెట్టవలయును. ఆపిమ్మట జఠరాగ్ని ననుసరించి ప్రాతఃకాలమున భక్షింపవలయును. ఆముదపువేళ్లకషాయమును అనుపానముగా చేసికొని దినదినము వుచ్చుకొనవలయును. ఇట్టికమానమువలన ఊపయోగించుచుండవలయును. ఇది వాతరోగమును ఆర్దితవాతమును శీఘ్రముగా హోగొట్టును. ఏకాంగరోగులకు సర్వాంగవాతరోగులకు ఊరుస్తంభము గృధ్రసియను రోగమునందును జంతువాతమునందును

మిక్కిలి హితకరము. కటిరోగము పుష్టరోగము ఉదరరోగము కీటిలి ఎక్కువగా పోగొట్టును. దీనినే స్పల్మరసోనపిండ మనియెదరు.

❀ దధ్యమ్నాది ప్రయోగము. ❀

శ్లో. హస్తై ప్రాగ్భజనా త్ప్రీతం దధ్యమ్నం సవచోషణం. 34. అపతానక మన్యోపి వాతవ్యాధిక్రమో హీతకి, వాతశ్చైన్న ర్దశేమూల్యా చ నవం కుబ్జ ముపాచరేత్. 35. స్నేహై ర్దాసరసై ర్వాపి ప్రవృద్ధం తం వివర్ణయేత్, విప్పల్యాదిరజస్తూణీప్రతితూశ్యోః సుఖాంబునా. 36. విభే ద్వా స్నేహాలవణం సస్ఫుతం ఊరహింగు వా, ఆధ్వాన లంఘనం పాణితాప శ్చ ఫలవర్తయః. 37. దీపనం పాచనం చైవ వస్తీశ్చాప్యత్ర శోధనః, ప్రత్యాఘ్నే తు వమనం లంఘనం దీపనం తథా. 38. ప్రత్యష్టిలాష్టిలకయో రంత ర్విద్రధిగుల్మవత్.

దధ్యమ్నమునందు వస మిరియములు కలిపి అన్నము తినుటకు ముందుగా నేవింపవలయును. ఇయ్యది అపతానకమును పోగొట్టును. మఱియు నితరములగు వాతరోగములను హితకరము. వాతముఁ బోగొట్టు మందులచేతను, దశమూలములచేతను, నూతన కుబ్జరోగములకు చికిత్స చేయవలయును. తైలములచేతను మాంసగ్రసముల చేతను చికిత్స చేయవలయును. వెఱిగిన కుబ్జరోగములనువదలి పెట్టవలయును. తూణి ప్రతితూణి వాతములయందు విప్పల్యాది గణముల యోషధ్యముల చూర్ణమును గోరువెచ్చునీళ్లతోఁ గూడ తీసికొనవలయును. శేకపోయిన తైలములో యవక్షారమును కలుపుకొని కాని ఇంగువను యవక్షారమును నేతిలో కలిపి కొనికాని త్రాగవలయును. ఆధ్వానవాతమునందు లంఘనముచేయుట చేతులతో కాచుట ఫలవర్తి నుంచుట ఇయ్యది మిక్కిలి హితకరములు. ప్రత్యాఘ్ననవాతమునందు వమనము చేయించుటయును లంఘనము చేయించుటయును దీపనము చేయించుటయును హితములు. ప్రత్యష్టిల అష్టిల అనువాత రోగములయందును అతిద్విద్రధి గుల్మరోగులయందు వలెనే చికిత్సను చేయవలయును.

❀ గృధ్రస్యాదులకు దశమూలాదికావ్యాధ్యములు. ❀

శ్లో. దశమూలీ బలా రాస్నా గుఙూచీ విశ్వభేషజం. 39. విభేదేరండ్లతైలేన గృధ్రసీ ఖంజవఁగుషు. శేఫాలికాదళైః క్వాఢో మృద్వగ్నిషరిసాధితః. 40. దుర్వారం గృధ్రసీరోగం పీఠిమాత్రం సముద్ధరేత్, పంచమూలీ కషాయం తు రుబూతైలం త్రివృద్ధ్యుతం. 41. త్రివృత్తైర్వాధవా యుక్తం గృధ్రసీగుల్మశౌలనత్, ఘృతం వార్ధ్వికమాతు

లుంగ్యో రసం సచుక్రం సగుడం వి బేద్వా. కట్యూరుప్పృష్ఠ త్రి కగుల్లశూ
 లగృధ్రస్యదాప ర్తహరః ప్ర దిప్టః. 42. తైల మేరండజం వాపి గోమూ
 త్రేణ పి బేన్నరః, మాసమేకం ప్ర యోగోఽయం గృధ్రస్యూరు గ్రహాప
 హః. 43. గోమూత్రైరండతైలాభ్యాం కృష్ణాపీతా సుచూర్ణితా, దీర్ఘ
 కాలోత్థితాం హన్తి గృధ్రసీం కఫవాతజాం. 44. అశ్నాతి యో నరః సిద్ధా
 మేరండతైలసాధితాం, వార్తాకం గృధ్ర సీఘన్నః పూర్వా మాహ్నీ త్యసా
 గతిం. 45. పిష్టైరండపలం క్షీ రే నవిశ్విం వాఫలం రుబోః, పాయసో భక్షి

తఃసిద్ధో గృధ్ర సీకటిశూలనుత్ .46. రాస్నాయా స్తు పలం చైకం కర్షాన్వం
 చచ గుగ్గలోః, సద్విసా వటుకాం శృత్వా ఖాడే ద్వా గృధ్ర సీహరాం.47.

దశమాలములు ముత్తువపులగును నన్న రాస్త తిప్పతీగ శొంఠి వీటిచూర్ణమును
 ఆముదముతో నేవించిన గృధ్ర సి పంగువాతము ఖంబవాతములయందు హితముగును. లేత
 మంటచేత కాచబడిన నల్లవావిలముక నాయము అతిభయంకరములగు గృధ్ర సులను
 పోగొట్టును. గురుపంసములముల క్షాధమునందు ఆముదము తైల తైగ డికలిపికాని కేవ
 లము తైల తైగడను కలిపికొని కాని త్రాగినయెడల గృధ్ర సులను గుల్ల గోగములును శూల
 రోగములను నశింపజేయును. నేతనిగాని తైలమునుగాని అల్లము మాదీపలరసములో
 గాని బెల్లమును కలిపికొని త్రాగినయెడల నడుములు తొడలు మడ్డికటిప్రాంతము వీ
 టియందు పుట్టిన గృధ్ర సిని శూలరోగమును ఉదానర్తమును హరించు నని చెప్పబడి
 నది. లేక ఆముదమును ఆవుపంచితములో కలిపికొని త్రాగవలయును. ఇట్లొక నెలరోజులు
 చేసినచో గృధ్ర సి తొడలుపట్టుకొని పోవుటలను నశింపజేయును.

ఆవుపంచితములో ఆముదముతో నూరబడిన విప్పలి చూర్ణమును కలిపి త్రాగిన
 యెడల తడవు కాలమునుండి యుండిన కఫవాతముల వలని గృధ్ర సిని పోగొట్టును.
 గృధ్ర సీబాధచేత వీడింపబడిన మనుష్యుడు ఆముదమునందు సాధింపబడిన నేల
 ములకను నేవించినయెడల నుఖమునొందును. ఆముదము గింజలను పాలలో నూరిగాని
 శొంఠిని చేర్చికొని ఆముదపుగింజలను పగమాన్నముగా చేసికొనిగాని భక్షించినయెడల
 గృధ్ర సులును కటిశూలును నశించును. నన్న రాస్త ఒకపలము గుగ్గులము ఒకటింగాలు
 పలము వీటిని నేతతో కలిపి మా త్రలను కట్టి తినినయెడల గృధ్ర సిలు నశించును.

—●— గృధ్రసియం దితరములగు నుపాయములు. —●—

శ్లో. గృధ్రస్యార్తం నరం సమ్యక్పాచనాద్వై ద్విశోధితం,
 జ్ఞాత్వా నరం ప్ర దీప్తాగ్నిం వ స్తిభి స్సముపాచ రేత్ . 48. నాచా వ స్తివిధిం
 కుర్యా ద్యావ దూర్ధ్వం న శుద్ధ్యతి, స్నే హేనా నిరర్థక స్తస్య భస్మ

వ్యస హుతి ర్యథా. 49. గృధ్రస్యార్తస్య జంఘాయాః స్నేహ స్వదేకృతే భృశమ్, పద్భ్యం నిర్మధితాయాశ్చ సూక్ష్మాగ్నేణ గృధ్రసీ. 50.

గృధ్రసి చేత బీడింపఁబడిన మనుష్యుని చక్కగా పాచనమునున్నగు వానిచేత శోధించి జఠరాగ్ని చక్కగా నుండినవాఁడైనచో బస్తికర్మలను చేయవలయును. ఊర్ధ్వ భాగము శుద్ధ మగువఱకును బస్తికర్మను చేయరాదు. చేసిన యెడల బూడిలో పోసిన నేయివలె నిప్పల మగును. గృధ్రసీపీడితుఁడగువానికి పిక్కలకు మిక్కిలి చెమట కలిగింపవలయును. కాళ్లను చక్కగా మర్దింపవలయును.

—౧౧ గృధ్రసికి దాహాదికి యలు. ౧౧—

శ్లో. అవతార్యాంగులౌ సమ్యక్కనిష్ఠాయాం శనై శ్వనైః, జ్ఞాత్వా సమున్నతం గ్రంథిం కండరాయాం వ్యవస్థితం. 51. తం శస్త్రేణ విదార్యాశు ప్రవాళాంకురసన్నిభం, సముద్భృత్యాగ్నినా దగ్ధ్వా లింపేద్య ప్త్యాహ్వచందనైః. 52. విధ్యే చ్చిరా మింద్రవస్తే రథస్తా చ్చతురంగు తేః, యది నోపశమం గచ్ఛేద్దహే త్పాదకనిష్ఠికాం. 53.

చిటికెనప్రేలియందు మెల్లెమెల్లగా దించి కండరమునందున్న ముడిని ఎత్తుగా నున్నయెడల శస్త్రముచేసి తీసివేయవలయును. ఓమ్ముట లేతచిగురుతో సమానముగా నొత్తిపైవెచి నిప్పలో కాల్చిన యష్టిమధుకము మంచిగంధములతో పూయవలయును. ఇంద్రవస్తికోటకు క్రింద నాలుగు అంగుళముల నరమును వ్యధనము చేయవలయును. ఇట్లైనను కుదురనియెడల కాలిచిటికెనప్రేలిని కాల్యవలయును.

—౧౨ కటికూలలయందు సామాన్యోపాయములు. ౧౨—

శ్లో. తగరస్య శిఫా మార్దాం, పిష్ట్యాతక్రేణ యః పిబేత్. వంక్షణానిలరోగార్తః సక్షణా దేవ ముచ్యతే. 54. దశమూలీకషాయేణ పిబే ద్వా నాగరాంభసా, కటుశూలేషు సర్వేషు తైలమేరండ సంభవమ్. 55. విశ్వాచ్యాం ఖంజపజ్జోశ్చ దాహే హారే చ పాద యోః, క్రోష్ణశీర్షవికారే చ వికారే వాతకంటకే. 56. శిరాం యథోక్తాం సిర్విధ్య చికిత్సా వాతరోగనుత్.

గ్రంథిగరము చెట్టుయొక్క వేళ్ళనుతీసికొని మజ్జికతో నూరి ఆండసంధియందు వాతరోగముకలవాఁడు నేయింపవలయును. ఇయ్యది వాతబాధను తక్షణమే యుపశమిం

పజేయును. అన్నివిధములగు నడుముల పోటులయందును ఆముదమును దశమూలముల కషాయముతో గాని శొంఠి కషాయముతోగాని నేవింపవలయును. విశ్వాచిఖంజము పంగురోగము దాహము పాదహర్షము శ్లోష్మ శిరోవికారము వాతివికారము వీటి యందు పైనిచెప్పఁబడిన చొప్పున శిరలను వ్యధించి చికిత్సను చేసిన వాతరోగములు నశించును.

● ఆదిత్యపాకగుగ్గులువటకము. ౧౭ ●

శ్లో. గుగ్గులుం క్రోష్టు శీర్షంతు గుడూచీ త్రిఫలాంభసా. 57.
 ఊరేణైరండతైలం వా పిబేద్వా వృద్ధదారుకం, రక్తావసేచనం కుర్యా
 దభీక్ష్యం వాతకంటకే. 58. పిబే దేరండతైలం వా దహేత్సూచీభి
 రేవ వా, ఖల్యాం స్నిగ్ధామ్లలవణైః స్వేదమర్దోపనాహనం. 59. పృథక్ప
 లాంశా త్రిఫలా పిప్పలీచేతి చూర్ణితం, దశమూలాంబునా భావ్యం
 త్నగేలార్థపలాన్వితం. 60 దత్వా పలాని పం చైవ గుగ్గులో ర్వటకీకృ
 తః, ఏష మాంసరసాభ్యా సాద్వాతరోగా న్విశేషతః. 61. హస్తా సం
 ధ్యస్తి మధ్యస్థా స్వృక్ష మింద్రాశని ర్యథా, భావ్యద్రవ్యసమం క్వా
 ధ్యం క్వాఘోష్టాంశస్తు తేన చ. 62. ఆర్ద్రం యావద్దినం భావ్యం స
 ప్రాహం భావనావిధిః,

గ్రోష్టువాతమునందు తిప్పతీగె త్రిఫలములు వీటి కషాయముతో గుగ్గులమును గా
 ని ఆముదపువేళ్లకషాయముతోగాని విదారి కందపాలతో గలిపికాని త్రాగవలయును.
 లేనిచో నూదులతో కల్పవలయును. ఖలీవాతమునందు తైలము పులుపు ఉప్పు వీటి
 స్వేదనమును చేయుట కాని మర్దనము చేయుటకాని పినుకుట కాని చేయవలయును.
 కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక పిప్పళ్లు ఇవి యన్నియును ఒకచలము తీసికొని చూర్ణము
 ను చేసి దశమూలముల కషాయముతో తడిపి పిమ్మట దాల్చెనచెక్క ఏలకులు జూపత్రి
 వీటి నన్నిటిని అర్ధపలముచొ॥ కలిపి రేపలముల శుద్ధనుహిసాక్షిగుగ్గులమును కలిపి ఉండ
 లు కట్టవలయును. ఈయుండలను మాంసరసముతోకూడ అభ్యసించి వాతరోగములలో
 నేవించిన వాతములు నశించును. కీళ్ళు ఎముకలు మెదడు వీనిలోనున్న వాతమును పోఁ
 గొట్టును. ఇంద్రుండు వృక్షముల నఱికినట్లే భావనచేయదగు ద్రవ్యముతో సమానముగా
 నీకషాయమును పెట్టవలయును. ఎనిమిదిపాళ్లకషాయములోనానవైవిభాగుగానాన్ని
 ఇట్లు ఏడు రాత్రులు భావన చేయవలయును. ఇయ్యది ఆదిత్యపాక గుగ్గులువటకము
 అనఁబడును.

దీనితరువాత గొన్ని ప్రతులలో నీ క్రిందిరీతి సధికపాఠమున్నది.

శ్లో. కుప్తమైంధవయోః కల్మః చుక్రకైలసమన్వితః,
సుఖోష్టో మర్దనే యోజ్యః ఖల్లీశూలనివారణః.

ఇది 'ఖల్కం సిద్ధాష్టలవణైః' అన్న శ్లోకమునకు పైనఁగలదు.

◀ త్రయోదశాంగ గుగ్గులము. ▶

శ్లో. ఆహాశ్వగంధాహాపుషా గుఱూచీ, శతావరీ గోక్షుర వృద్ధ
దారకం, రాన్నా శతాహా సశతీ యమానీ సనాగరాశ్చేతి సమైశ్వ
చూర్ణమ్. 63. తుల్యం భవే త్కృశిక మత్ర మధ్యే దేయం తథా
సర్పి రశోర్ధభాగం, అర్ధాక్షమాత్రం త్వఫ తత్ప్రియోగాత్ కృత్వా
నుపానం సురయాధయూషైః. 64. మద్యేన వా కోష్ణజలేన వాధ
క్షీరేణ వా మాంసరసేన వాపి, కటిగ్రహే గృధ్రసి బాహుపుష్టే
హనుగ్రహే జానుని పాదయుగ్లే. 65. సంధిస్థితే చాస్థిగతే చ వాతే
మజ్జాగతే స్నాయుగతే చ కుష్ఠే, రోగాన్ జయే ద్వాతకఫానువిధా
న్ వాతేఽతాన్ హృద్ధ్రోహయోనిదోషాన్. 66. భగ్నాస్థివిధ్వేషు చ
ఖంజవాతే త్రయోదశాంగం ప్రవదన్తి త్జ్ఞాః.

పెన్నేరు తిప్పతీగ బోడతరము పిల్లసీచర పల్లెరు పెద్దచేపదారు సన్నరాస్త
సోంపు వట్టివేళ్లు కచ్చూరము యవాని శొంఠి ఇవి యన్నియును సమాన భాగములుగా
తీసికొని చూర్ణము చేయవలయును. ఈచూర్ణముతో సమానముగా గుగ్గులమును గుగ్గుల
ములో సర్ధభాగమును నేనుని కలిపి ఆపివ్వుట రీ మాషముల యొత్తు ప్ర తినినమును తినవల
యును. ఇందు మద్యమును అనుపానముగా గ్రహింపవలయును. శేకున్నచో కల్లుతో గాని
వెచ్చని నీటితోగాని పాలతో గాని మాంసరసముతో గాని కటిగ్రహమునందును గృ
ధ్రసియందును బాహు మూలములయందలి వాతమునందును పృష్ఠగ్రహము హను
గ్రహము జానుగ్రహము పాదగ్రహము సంధిగతవాతము అస్థిగతవాతము మజ్జాగతవాత
ము స్నాయువాతము కుష్ఠము మున్నగు వాతకఫముల వృద్ధిచేత నగు రోగములయం
దును మేలుకలిగించును. వాతప్రేరితములగు హృద్రోగములలోను యోనిదోషములలో
ఖంజవాతములలోను ఈత్రయోదశాంగగుగ్గులము ఉత్తమ మగు గుణము నిచ్చునని
వైద్యులు చెప్పవచ్చును.

వాతహరోపాయములు.

శ్లో. జిత్వా పరక మగ్రే తు వాతే వాతహరం హితం, అన్నా
 వృతే త్ర దుల్లేఖో దీపనం పాచనం లఘు. 67. సుప్తివాతే త్వస్మజ్జ్యోతుం
 కారయే ద్భవశో భిషక్, దిహ్యో చ్చ లవణాగార ధూమై స్తైలవిమ
 ర్షితైః. 68. సర్పిస్తైలవసాముజ్జపానాభ్యంజన వస్తయః, స్వేదాః
 స్నిగ్ధాని వాతం చ స్థానం ప్రావరణానిచ. 69. రసాః పయాంసి భోజ్యా
 ని స్వాద్వస్థులవణాని చ, బ్రూహణం య త్తు తత్సర్వం ప్రశస్తం వాత
 రోగిణాం. 70. పటాలపాలకై ర్యోషో వృష్యో వాతహరో లఘుః,
 వాక్య్యలకీకృతో యూషః పరం వాతవినాశనః. 71. బలాయాః పంచ
 నూలస్య దశమూలస్య వా రసే, అజాశీర్వాంబుజానూపక్రవ్యాద
 సిఙ్గితైః పృథక్. 72. సాధయిత్వా రసాన్నిగ్ధాన్దధ్యమ్లవ్యంష
 సంస్కృతాన్, భోజయే ద్వాతరోగార్తం తై ర్వ్యక్తలవణైర్నరం. 73.
 పంచమూలీబలాసిద్ధం క్షీరం వాతామయే హితం, వాజిగంధా బలా
 స్తిగ్రో దశమూలీమహాషధం. 74. ద్వే గృధ్రసఖ్యా రాన్నా చ గణో
 మారుతనాశనః.

ను స్తివాతమునందు నెత్తురును నెడలించుటను చేయవలయును. ఉప్పు పొగ
 ముగు నీటిని తైలముతో మర్దింపి పట్టు వేయవలయును. నేయ నూనె నస మజ్జి
 నీటిని త్రాగవలయును. తలంటులు పత్తికర్తలు చెనుటపట్టుట నున్నని పదార్థములు
 అనగా కంబలి మున్నగు నున్నివస్తువులతో స్వేదమును కలుగఁజేయుట తైలముచేత
 మర్దించుట కంబలిమున్నగు వానిని కప్పివేయుట రసపదార్థములు పాలు తీసి పులుపు
 ఉప్పు భుజించుట పుష్టితరములగు పదార్థముల నుపయోగించుటయును వాతరోగుల
 నుసౌతికరము. చేదపాణ్ణ చిత్రమూలము వీటితో చేసినగంజి హితముచేయును.
 వాతమును పోగొట్టి తేలికచిచ్చును. ముత్తువపులగముతో చేసిన కషాయముగాని గంజి
 గాని మిక్కిలియును వాత రోగములను నశింపఁజేయును. ముత్తువపులగము పంచమూ
 లముల యొక్కగాని దశమూలముల రసము నందుగాని మేక మాంసపు నీరునుగాని
 నీటి ప్రదేశములయందుండు జీవముల మాంసమును గాని స్వీకరించి 100 పలములు తీసి
 కొనవలయును. పెరుగు శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లును చేర్చి సిద్ధముచేసి పిమ్మట నుప్పు
 నుకలిపి కొత్తగా నగు వాతరోగములయందు తినిపెంచవలయును. పంచమూలములు ము
 క్తవపులగము వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన పాలు వాతరోగములయందు హితకరములు.

పెన్నేరు మత్తువపులగము దశమాలములు శొంఠి నల్ల యుప్పి తెల్లయుప్పి సన్నరాస్త
ఇయ్యవి వాతనాశకములు.

◀◀ కోలాది ప్రదేహము. ▶▶

శ్లో.కోలం కుళుత్థం సురదారు రాన్నా మాషా ఉఘ్నాతైలఫలా
నికుప్తం, వచాశతాహ్వో యవచూర్ణ మమ్ల ముష్ణాని వాతామయి
నాం ప్రదేహః, అనూపవేశవారోష్ణ ప్రదేహౌ వాతనాశనః. 75.

రేగులు, ఉలవలు, దేవదారు, సన్నరాస్త, మినుములు, కోఘ, వస, పిల్లకీచర,
యవలు వీటిని చూర్ణమును చేసి లేపనచేసిన శ్రేష్ఠము. జలప్రదేశములయందుండు జీవ
ముల మాంసముతో సంభారమును చేసి వెచ్చచేసి లేపముచేసిన వాతరోగములు నశిం
చును.

◀◀ సాల్వనశ్శేదః. ▶▶

శ్లో. నిరష్టిపిశితంపిప్తం స్విన్నం గుడఘృతాన్వితం. కృష్ణామరీ
చసంయుక్తం వేశవార ఇతి స్త్యతః. 76. కాకోల్యాది స్ప వాతఘ్న
స్సర్వామద్రవ్యసంయుతః, సానూపమాంసః సుస్విన్నః సర్వన్నేహసమ
న్వితః. 77. సుఖోష్ణః స్వప్తలవణః సాల్వనః పరికీర్తతః, తేనోపనాహం
కుర్యేత సర్వదా వాతరోగిణాం. 78. వాతఘ్నే భద్రదారవాడిః కాకో
ల్యాది స్తు సాశ్రుతః, మాంసే నాత్రోషధం తుల్యం యావ దాస్లేన
చాప్లుతా. 79. పట్టి స్యా త్వేదనార్థం చ కాంచికా ద్యమ్ల మిన్యతే,
చతున్నేహౌ త్ర తావా న్స్యోత్ సుస్విన్నత్వం యతోభవేత్. 80. సమస్తం వర్షి మర్ధం వా యథాలాభ మథాపి వా, ప్రయంజితేతి
వచనం సర్వత్ర గణకర్తణి. 81.

ఎముకలు లేని మాంసమును నూరి వెచ్చజేసి తల్లమును నేలిన కలిపి, పిప్పళ్లు
మిరియములు చేర్చినయెడల వేశవారము ఆగును (అనగా కూరలలో వేయు సాంబారు
అనబడును). అన్నివిధము లగు పులిపిస్తువులతో చేర్చిన కాకోల్యాదిగణము వాతమును
పోగొట్టును. నీటి ప్రదేశపు జంతువుల మాంసమును బాగుగా వండి దానిలో తైల
మును కలిపి ఉప్పు కలిపినయెడల నయ్యది సాల్వన మనబడును. ఈసాల్వనముచేత
వాతరోగులకు చెవ్వుటపట్టునట్లు కావవలయును. భద్రదారువు మొదలగు వస్తువులు
కాకోల్యాదిగణ మని స్మృతుని యభిప్రాయము. ఇయ్యది వాతమును పోగొట్టును.
ఈసాల్వనమందు మాంసముతో సమానముగా నౌషధమును వాడవలయును. పుల్లవాని

తో కూడినంతవఱకు పురుషునియను వలయును. ఇట్టిది న్నేహమునకై తగినది. ఇందులో గంజిమొదలగునది ఆప్తుని తెలియందగినది. ఈసాల్పనమునందు చక్కగా తడియు నంతతైలము నుపయోగించవలయును. గణములయందు సంపూర్ణవస్తువులు గాని సగము వస్తువులుగాని ఎంతదోటికిన నంతవఱకు గాని చేకొనవలయు నని శాస్త్రసంప్రదాయానుసార మగు మాట కలదు.

అశ్వగంధాఘృతము. ౭౯

శ్లో. అశ్వగంధాకషాయే చ కల్మేక్షీరచతుర్ధణం,
ఘృతం పక్వం తు వాతఘ్నం వృష్యం మాంసవీవర్ధనం. 92

పెన్నెరు గడ్డలతో చేసినకషాయములో కాని కల్మములోఁగాని నాలుగురెట్ల పాలను కలిపి అందు పక్వముచేసిన నేలినీ నేవించిన వాతరోగములు నశించును. బలము కలుగును. కండలను పెంచును.

దశమూలఘృతము. ౯౦

శ్లో. దశమూలస్య నిర్యూహే జీవనీయైః పలోన్తితైః, క్షీరేణ
చ ఘృతం పక్వం తిర్పణం పవనార్తినుత్, క్వాఢోఽత్ర త్రిగుణః సర్పిః
ప్రసః సాధ్యః పయ స్సమః. 93.

దశమూలముల కషాయములో జీవనీయగణము యొక్క ఔషధములను ఒక్కొక్కపలముచొత్తీసికొని పాలనందు జేర్చి దానిలో నేలినీ పోసి పక్వము చేయవలయును. ఈఘృతము తృప్తిని కలిగించును. వాతరోగములను పోగొట్టును. ఈఘృతము చేయునప్పుడు మూడురెట్ల కషాయములో ఒక ప్రథమము నేయిన పాలను కలిపి పక్వము చేయవలయును.

ఛాగలాదిఘృతము. ౯౧

శ్లో. ఆజం చర్మవినిర్మూక్తం త్యక్తశృంగఖురాదికం, పంచమూలీ
ద్వయం చైవ జలద్రోణే విపాచయేత్. 94. తేన పాదావశేషేణ ఘృ
తప్రస్థం విపాచయేత్, జీవనీయై స్సకట్యూహ్యైః క్షీరం చైవ శతావ
రీం. 95. ఛాగలాద్య మిదం నామ్నా సర్వవాతవికారనుత్, అర్చితే
కర్ణశూలే చ బాధిర్యే మూకమిన్ద్రీనే. 96. జడగద్గదపంగూనాం ఖం
జేగృధ్రసి కుబ్జయోః, అపతానేఽపతంత్రే చ సర్పి రేత తృశస్యతే. 97.
ద్రోణే ద్రవ్యతులాశ్రుత్యా స్యా చ్ఛాగదశమూలయోః, పృథక్తులా
ర్థం యస్యైహ్యోద్వయం దేయం ద్విధోక్తితః. 98.

చరము కొమ్ములు గిట్టులు మొదలగు నానిని తీసివైచిన మేకమాంసమును దశమాలములను తీసికొనివచ్చి ద్రోణపరిమిత మగు జలములో పచనముచేసి స్నానభాగపు నీరు మిగిలియుండగా 16 పలముల నేతినిచ్చేప్పి వండి పక్వమగు సమయములో జీవనీయ గణమునందలి యౌషధములను ముత్తవపుల గము పాలు పిల్లపిచ్చుర వీటిని కలిపి నేతిని సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది ఛాగలాద్యఘృత మనఁబడును. అన్నవిధములగు వాతవికారములను పోగొట్టును. అర్ధత వాతము కర్ణశూలము చెవిటితనము మూగతనము మినమిన గోగము మొద్దుబాటుట డగ్గుత్తిక పంగుత్వము పొట్టి గృస్త్రాని అపతానము అపతంత్రము మున్నగు వానియందు ఈఘృతము మిక్కిలి మంచి దని కొనియాడఁబడినది. ద్రోణపరిమిత జలములో 100 పలముల పైపెం జిప్పిన మేకమాంసమును దశమాలములు ముత్తవపుల గము జీవనీయగణపు ఔషధములు ఏబదిఏబదిపలముల చొప్పునను చేర్పవలయును. ఇయ్యదియే ఛాగలాద్యఘృతము అనఁబడును.

❧ ఏలాదితైలము. ౯ ❧

శ్లో. ఏలా మురా నరలశైలజదారు కాంతీ చండ శతీ నలద చంపక హేమపుష్పి, స్థాణేయగంధ రసపూతిదలా మృణాల శ్రీవాస కుందురు నఖాంబు వరాంగ కృష్ణం. 99. కాళీయకం జలదకర్కటచం దనశ్రీ ఋత్యాః సలం సపికసం సహకుంకమం చ, పక్కా కేసుమ్మలఘులం భతయా వినీయ తైలం బలాక్వధనదాగ్ధయుతం చ దధ్వా. 100. సార్థం పచేత్తు హిత మేత దుదాహరన్తి వాతామయేషు బలవర్ణ వపుః ప్రకారి,

ఏలకులు తాళపర్ణి దేవదారు శిలాజిత్తు రేణుక అను గంధద్రవ్యము, చోర పుష్పి కచ్చురము జటామాంసి సంపెంగ నాగశేనరములు దవనము జవ్వాది కస్తూరి జాపత్రి వట్టివేరు శ్రీవాసమును గుగ్గులుఘాపము కిక్కినగడ్డి నఖమను గంధద్రవ్యము కురువేరు లవంగపుపట్ట చెంగల్వకోమల మ్రానిపనపు తుంగముస్తలు కర్కాటకశృంగి చందనము లవంగము జాజికాయ మంజిష్ఠ కుంకుమపువ్వు వీటిని భాగములచొప్పున దొఱకినంతఱకు తెచ్చి కల్గమును చేసి దానిలో ముత్తవపులగళుకషాయమును పాలును పెఱుగును చేర్చి వండి తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతవోగములలో హితకరము. బలమును కాంతిని శరీరమును వృద్ధి నొందించును.

❧ బలాశైరీయతైలములు. ౧౦ ❧

శ్లో. బలా నిక్వాధకల్కాభ్యాం తైలం పక్వం పయో న్వితం. సర్వవాతవికారఘ్న మేవం శైరీయపాచితమ్. 101.

ముక్తువపులగపు కషాయము కల్కము వీనిలోపాలను కలిపి అందు చమురును పోసి వండవలయును. ఇయ్యది అన్ని తెఱఁగులగు వాతవికారములను పోగొట్టును. ఈరీతిగనే ముల్లుగోరంటలైలమును కూడ చేయుదురు. ఇయ్యని బలాత్తైలము అని, శైరీయతైలము అనియనబడును.

❦ బలామహాబలాత్తైలములు. ❦

శ్లో. బలామూలకషాయస్య దశమూలీకృతస్యచ, యవకోల కులుత్థస్య క్వాథస్య పయసా తథా. 92. అష్టావష్టౌ శుభా భాగా స్తైలా దేకస్తదేకతః, పచే దావాప్య మధురం గణం సైంధవసంయు తం. 93. తథా గురుసర్జరసం సరలం దేవదారు చ, మంజిస్తాం చంద సం కుష్ఠ మేలాం కాలానుశారిబాం. 94. మాంసీ శైలేయకం పత్రం తగరం శారిబాం వచాం, శతావరీ మశ్వగంధాం శతపుష్పాం పునర్నవాం 95. తత్సాంధుసిద్ధం సావర్ణే రాజతే మృణ్మయేఽపి వా, ప్రక్షిప్య కలశే సమ్యక్ కునిగుప్తం నిధాపయేత్. బలాత్తైల మిదం నామ్నా సర్వవా తవికారసత్, యథాబల మయో మాత్రాం సూతికాయై ప్రదాపయేత్. 96. యాచ గర్భాగ్నినీ నారీ క్షీణశుక్ర శ్చ యః పుమాన్, క్షీణ వాతే మర హాతేఽభిహితే మథితేఽధవా. 97. భగ్వే శ్రమాభివన్నే చ సర్వభై వోపయోజయేత్, సర్వా నాక్షేపకాదీంశ్చ వాతవ్యాధీ స్వస్య పోహతి. 98. హీక్మాకాన మధీమన్థం గుల్మశ్వాసం సుదుస్తరం, షణ్మా సా నుపయుజ్యైత దస్త్రవృద్ధి మపోహతి. 99. ప్రత్యగ్రధాతుః పురుషో భవేచ్ఛస్థిరయావసః, ఏతద్ధిరాజ్ఞాకర్తవ్యం రాజమాత్రా శ్చయే నరాః. 100 సుఖినఃసుకుమారా శ్చ బలిం శ్చాపి యే నరాః.

ముక్తువపులగము వేళ్లతో చేసిన కషాయముతో గాని దశమూలముల కషాయ ముతో గాని తేగుపండు యవలు ఉలవలు వీటితోపెట్టిన కషాయముతో గాని సమముగా పాల నింతకంటె నెన్నిదిగట్లుగా పోసి ఒకపాలు నూ నెను సైంధవలవణము మధురాది గణౌషధములు అగురు సరళరసము దేవదారు జాపత్రి మంజిస్తును చందనము చెంగల్య కోష్ఠ విలకులు గ్రంధితగరము శిలాజిత్తు జటామాంసి ఆసుపత్రి వస పిల్లసిచ్చర అశ్వ గంధ నదాప తైలగజ్జరు వీటి నన్నిటి నొకభాగము తీసికొని బంగాళము వెండి మట్టి వీటితో దేనితో నైనను చేసిన యొక పాత్రమునందు సిద్ధముచేసి తర్వాత కలశములో పోసి బాగుగా మాతపెట్టి యుంచవలయును. ఇద్దానికి బలాత్తైలమనిపేరు, సమస్తవాత

వికారములనుపోగొట్టును. ఈమాత్రలను బలానుసారముగా ప్రసవించినస్త్రీకి ఈయవలయును. దీనిని గర్భముకాగోరుస్త్రీలును వీర్యముక్షీణించిన పురుషులును క్షీణవాతమునందును మర్దస్థానమునఁ గల దెబ్బలయందును అభిహత మధిత భద్రములగు పరిశ్రమలయందును ఉపయోగింపవలయును. వెక్కిళ్లు దగ్గు అధిమంథము గుల్మము భయంకరమగు శ్వాసము అండవృద్ధి వీటినిఆరుమాసములు సేవించిన నశించఁజేయును. దీనిని సేవించిన ధాతువృద్ధి గలవాఁడును స్థిరమగు యావనము కలవాఁడును అగును. రాజులు రాజసేనకులు సుఖవంతులు సుకుమారులు బలవంతులు నగువారును సేవింపవలయును.

❁ విష్ణుతైలము. ❁

స్త్రో. శాలపర్ణీ పృశ్నిపర్ణీ బలా చ బహుపుత్త్రికా. 101. ఏరండస్య చ మూలాని బృహత్కేః పూతికస్య చ, గవేషుకస్య మూలాని తథా సహచరస్య చ. 102. ఏషాం తు పల్లికైః కల్కైః తైలప్రస్థం విపాచయేత్, ఆజం వా యది వా గవ్యం క్షీరం దద్యాచ్చతుర్గుణమ్. 103. అస్య తైలస్య పక్వస్య శృణు వీర్యమతః పరమ్, అశ్వానాం వాతభగ్నానాం కుంజరాణాం తథా నృణామ్. 104. శైల మేతప్త్రీయోక్తవ్యం సర్వవ్యాధినివారణమ్, ఆయుష్షాం శ్చ నరః వీత్వా నిశ్చయేన దృఢో భవేత్. 105. గర్భ మశ్వతరీ వింద్యాత్ న చ మృత్యువశం వ్రజేత్, హృచ్చూలం పార్శ్వశూలంచ తథై వాఢావభేదకమ్. 106. కామలా పాంశుగోగఘ్నం శర్కరాశ్చ రినాశనం, క్షీణేంద్రియా శ్చక్రనష్టా జరయా జర్జరీకృతాః. 107. యేషాం చైవ క్షయోవ్యాధిరంత్రవృద్ధిశ్చ దారుణా, అర్దితం గలగండం చ వాతశోణిత మేవ చ. 108. స్త్రీయో యా న ప్రసూయంతే తాసాం చైవ ప్రయోజయేత్, ఏత ద్దం వరం తైలం షష్ఠునా పరికీర్తితం. 109.

తైలము 1 ధ్రువము, మేకపాలు తేక ఆవుపాలు 4 ప్రస్థములు, ముయాకుకు పొన్న కోలపొన్న ముత్తవపులగము పెద్దపీచర అముదపువేళ్లు నేలములక వేళ్లు పెద్దములక వేళ్లు క్రాసుగచెక్క గోధుమ వేళ్లు ములిగోరింటవేళ్లు వీనికల్కములు ప్రత్యేకము 11 పలములు చేర్చి సిద్ధపఱచిన ఘృతము వాతరోగముగల మనుష్యులకు గుఱ్ఱములకు వీనుగులకు గూడా శ్రేష్ఠమయినది. ఇది వంధ్యాదోషమును హరించును. ఆయువు నిచ్చును. పలీపలితములను హృచ్చూలపార్శ్వశూల ఆఢావభేదకము కామిలపాండువు ఆశ్శరి ఇంద్రియస్పృము అంత్రవృద్ధి అర్దితవాతము గలగండము వాతరక్తములను హరిం

చును. ఆవుల కిచ్చినచో పుట్టిన దూడలు బ్రదుకును. ఇని విష్ణువుచే చెప్పబడిన దివ్య యోగము.

నారాయణతైలము.

శ్లో. బిల్వాగ్నిమంధ స్నానాక పాటలా పారిభద్రకాః, ప్రసారణ్యశ్వగంధాచ బృహతీకంటకారికా. 110. బలాచాతిబలా చైవ శ్వదంష్ట్రా సపునర్నవా, ఏషాం దశఫలాం భాగాం శ్చతుర్ద్వారీణేంభసః పచేత్. 111. పాదశేషం పరిస్రావ్య తైలపాత్రం ప్రదాపయేత్, శతపుష్పా దేవదారు మాంసే శైలేయకం వచా. 112. చందనం తగరం కుష్ఠమేలాపర్ణ చతుష్టయం, రాన్నా తురగగంధా చ సైంధవం సపునర్నవం. 113. ఏషాం ద్విపలికా న్భాగా స్పేషయిత్వా విసక్షిపేత్, శతావరీరసం చైవ తైలతుల్యం ప్రదాపయేత్. 114. ఆజం వా యదివా గవ్యం క్షీరం దత్వా చతుర్గుణం, పానే వస్తా తథాభ్యుగే భోజ్యే చైవ ప్రశస్యతే. 115. అశ్వోవా వాతసంభగ్నీ గజోవా యదివానరః, క్షణ్ణులః పీతసర్పచ తైలేనానేన సిద్ధ్యతి. 116. ఆఢోభాగే చ యే వాతాః శిరోమధ్యగతా శ్చ యే, దస్తశూలే హనుస్తంభే మన్యాస్తంభే గలగ్రహే. 117. యస్య శుష్కతి చైకాంగం గతిర్యస్య చ విహ్వలా, క్షిణేంద్రియా నష్టశుక్రా జ్వరక్షీణాశ్చ యేనరాః. 118. బధిరా లల్లజహ్వశ్చ మందమేధస ఏవచ, అల్పప్రజాచ యా నారీయా చ గర్భం న విందతి. 119. వాతార్తా వృషణౌ యేషా మస్త్రీ వృద్ధి శ్చదారుణా, ఏత తైలవరం తేషాం నామ్నా నారాయణం స్మృతమ్. 120. తగరం సత మత్ర స్యా దభావే శీతలీజటా.

మా శేడు కూర నెల్లి పెద్దమాను పున్నాగ బాడిద గొంతెనుగోరు చేక్క- పెన్నేరు పెద్దములక చిన్నములక ముత్తువపులగము పెద్దముత్తువపులగము పల్లెరు గలిజేరు వీటినిపది పదిపలకులచొ|| తెచ్చి నాలుగోణముల నీటిలో పక్కయి చేయవలయును. నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియుండఁగా 43 పలములనూ నెనరకు చేర్చవలయును. తరువాత సదాప దేవదారు జటామాంసి రసాంజనము వన చందనము గ్రంధితగరకు యెంగల్యకోష్ఠు ఏలకులు ముయ్యోకుసాన్న కారుమినుము కారుపెసర సన్నరాన్న పెన్నేరు సైంధవలవణము తైల్ల గలిజేరు వీటి నన్నిటిని రెండురెండుపలములు తీసికొని నూరి కలపవలయును. మఱియును 48 పలముల సిల్లిపిచ్చుర రసమునుకూడ చేర్చవలయును. ఘేక పాలు లేక ఆవుపాలు

లుగాని నాలుగుకెల్లు పోసి తైలమును సిద్ధమును చేయవలయును. తరువాత దానిని త్రాగుటకు గాని తలంటునకు గాని భోజనమునందు గాని యుపయోగించిన శ్రేష్ఠము. వాతము చేత పడిపోయిన వాడుగాని గుఱ్ఱము వీనుగు మున్నగు నవిగాని పంగువు [ముడ్డితో దోగియాడెడువాడు] గాని ఈతైలమును సేవించినచో బాగుపడును. శరీరపు అధో భాగమునందలి వాతములను తలమధ్యములో నుండు వాతములును దంతశూల మో కాళ్లు పట్టుకొనుట మన్వ్యాస్తంభము గళగ్రహము అవయును లెండిపోవుట నడకపడి పోవుట ఇంద్రియము క్షీణించుట జ్వరముచేతక్షీణించుట మున్నగుగుణములును, చెవుడు నాలుకనుచొంగారుట మేధస్సు మందగించుటయనునవియు నశించును. కొలదియంది (అనగా అల్పసంతానము) బిడ్డలుగల స్త్రీయును గర్భము నిలువని చిన్నదియును టీనిని సేవింపవలెను. వాతమువలన అండవృద్ధియును అంత్ర వృద్ధియును కలిగిన వారలకును నీ నారాయణతైలము శ్రేష్ఠమైన దని చెప్పబడినది.

—● మహానారాయణతైలము. ౨౨ —

శ్లో. శతావరీ చాంశుమతీ పృశ్నిపర్ణీ శతీ వరా. 121. ఏరండస్య చ మూలాని బృహత్యోః పూతికస్యచ, గవేధుకస్య మూలాని తథా సహచరస్యచ. 122. ఏషాం దశపలా న్యాగాణా జలద్యోణే విపాచయేత్, పాదావశేషే పూతే చ గర్భం చైవం సమావపేత్. 123. ఘనర్షవా వచాదారు శతాహ్వ చందనాగురు, శైలేయం తగరం కుష్ఠ మేలామాంసీస్థితా బలా. 124. అశ్వాహ్వ సైంధవం రాన్నా పలార్థాని చ పేషయేత్, గవ్యాజపయసః ప్రస్థా ద్వాద్వా వత్ర ప్రదాపయేత్. 125. శతావరీరసప్రస్థం తైలప్రస్థం విపాచయేత్, అస్య తైలస్య సిద్ధస్య శృణువీర్య మతఃపరం. 126. అశ్వానాం వాతభగ్నానాం కుంజరాణాం నృణాం తథా, తైల మేత త్ప్రియోక్తవ్యం సర్వవాతనివారణం. 127. ఆయుష్మాం శ్చ సరః పీత్వా నిశ్చయేన దృఢీభవేత్, గర్భ మశ్వతరీ విందే త్క్రింపున ర్తానుషీ తథా. 128. హ్యచ్ఛూలం పార్శ్వశూలం చ తథైవార్థావభేదకం, అపచీం గండమూలాం చ వాతరక్తం హనుగ్రహం. 129. కామలాం పాండురోగం చ హ్యశ్శరీం చాపి నాశయేత్, తైల మేత ద్భగవతా విష్ణునా పరికీర్తనం, నారాయణమితి ఖ్యాతం వాతాస్తకరణం వరం. 130.

పిల్లిపీచర ముయ్యూసుపాన్న కోలపొన్న కచ్చురము త్రిఫలములు ముత్తువపులగ ము ఆముదపువేళ్లు చిన్నములక పెద్దములక వేళ్లు గానుగవేళ్లు ముల్లుగోంట వేళ్లు వీటి నన్నిటిని పదిపదిపలములు తీసికొని ఒకద్రోణపరిమిత మగు నీటిలో పక్వముచేసి నాలుగవపాలు నీరు మిగిలియుండగాచి పడియఁ గట్టి గలిజేరు వన దేవవారువు శతపుష్ప ర క్తచందనము అగరు రసాంజనము గ్రంధితగరము చెంగల్యకోష్ఠంబలకులు జటా మాఁసి, ముత్తువపులగము శాలిపర్ణి పెన్నేరు సైంధవలవణము సన్నరాస్వ వీటి నన్ని టిని ఆరపలముచొప్పున నూరి ఆవుపాలు 32 పలములు మేకపాలు 32 పలములు తెచ్చి తరువాత శతావరిరసమును 16 పలములును నూనెను 16 పలములును చేర్చి పక్వముచేసి తైలమును సిద్ధముచేయవలయును. ఇట్లు సిద్ధముచేసిన నీతైలమున కున్న పృథావమును వినుము. — వాతముచేత పడిపోయిన గుఱ్ఱములకును వినుగులకును మను జాలకును ఈ తైలము నుపయోగించిన అన్నివిధము లగు వాతములక బోగొట్టును. దీనిని త్రాగినవాడు నిజముగా నాయుష్షంతుఁ డగును. దౌర్భ్రమముగలవాఁడునునగును. కిన్నర స్త్రీలు సేవించినను గర్భవంతు లగుదురని మనుష్యస్త్రీని గుఱించి షష్ఠపలసిన దేమి? మృదయశూలము పార్శ్వపునోప్పి అర్థావశేదకము అపచి గండమాల వాతర క్తము మోకాళ్ళుపట్టుట కామల పాంశి గోగము మూత్రకృచ్ఛమును పోగొట్టును. ఇయ్యది భగవానుఁ డగు విష్ణువు చేత గీర్తింపఁబడినది. నునోనారాయణమును తైలము. వాత గోగములకు మృత్యుప్రాయమైనది.

అశ్వగంధాతైలము.

శ్లో. శతం పక్త్వా శ్వగంధాయా జలద్రోణేంశశేషితం. 131.
 విప్రస్య వివచే తైలం ఊరం దత్వా చతుర్ధణం, కల్కైర్నృణాల
 శాలూక బిన కింజల్క మాలతీ. 132. పుష్పై వ్రీభేర మఘక
 శారివా పద్మకేసరైః, మేదా పునర్నవా ద్రాక్షా మంజిస్తా బృహతీ
 ద్వయైః. 133. ఏలైలవాలు త్రిఫలా ముస్తచందనపద్మకైః, పక్వం రక్తా
 శ్రయం వాతం రక్తపిత్త మస్యగ్దరం. 134. హన్యా త్పుష్టిబలం కుర్యా
 త్కృశానాం మాంసవర్ధనం, రేతోయోనివికారఘ్నం ప్రాణశోషాప
 కర్షణమ్. 135. పండానపి వృషాన్కుర్యాత్పానాభ్యంగానువాసనైః.

నూరుపలముల యశ్వగంధము అనగా పెన్నేరు గడ్డలను దెచ్చి ఒకవోణము నీటిలో పండి నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియుండగా గుడ్డను వాసనఁగట్టి నాలుగు రెట్లు

చాలు పోసి తైలమును చేర్చి పక్వము చేయవలయును. తామర దుంప గింజలు దార కింజల్కము మాలతీపూవులు కురువేరు యష్టిమధుకము సుగంధిశాల కమలకేసరము లు మేద గలిజేరు ద్రాక్ష మంజిష్ఠము ములక నేలములక ఏలకులు నూగుదోస త్రిఫలము లు శుంఠము స్థలు చందనము పద్మాక్షుము వీటిని కల్కము చేసి కలిపి తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది రక్తవాతములను రక్తపిత్తములను ప్రదరరోగములను నశింపఁ జేయును. శరీరమునకు పుష్టిని గలిగించును. ఎండిపోయిన వారికి కండలు పెట్టును. వీర్యవికారములను యోనివికారములను నశింపఁజేయును. నాసికాదోషములను నశింపఁ జేయును. ఈతైలము త్రాగుట తలంటికోనుట తలకు రాచుకొనుట వీటినిచేయుచేత సఫలములగునయితము పుంస్తము నిచ్చును.

☞ మూలకాద్యతైలము. ౧౯ ☞

శ్లో. మూలకస్వరసు తైలం క్షీరదధ్యమ్మకాంజికం. 136.
 తుల్యం విపాచయే త్కల్కైః బలాచిత్రకసైంధవైః, పిప్పల్యతివిపా
 రాన్నా చవికాగురుచిత్రకైః. 137. భల్లూతకవచాకుప్తశ్వదంష్ట్రావిశ్వ
 భేషజైః, పుష్కరాహ్వశతీబీల్వ శతాహ్వనతదారుభిః. 138. తత్పిద్ధం
 పీత మత్యగ్రాహన్తి వాతాత్తకాన్తదాన్.

కురువేరు స్వరసును నూనెను పాలను పెరుగు ఆమ్లకాంజికము వీటి నన్ని
 టిని సమానభాగములుగా చేసికొని వానియందు ముత్తువపులగము చిత్రమూలము సైంధ
 వలవణము పిప్పళ్లు ఆలివన సన్నరాస్త చవ్యము అగరు ఆముదపువేళ్లు నల్లజీడివితనము
 లు, వస చెంగల్యకోస్తు పల్లేరు శొంఠి పుష్కరమూలము కచ్చూరము మారేడువేళ్లు సదాప
 తగరము దేవచారువు వీటితో చేసిన కల్కమునందు తైలమునుపక్వము చేసి త్రాగిన
 యెడల భయంకరములగు వాతరోగములను నశింపఁజేయును.

☞ రసోనతైలము. ౨౦ ☞

శ్లో. రసోనకల్కస్వరసేనపక్వం తైలం పిబే ద్యస్తస్వనిలామ
 యార్తః, తస్యాశు నశ్యన్తి హి వాతరోగాః గ్రంథావిశాలాఞ్చ దుర్లభ
 హీతాః. 139.

ఉల్లిగడ్డలతోచేసినకల్కమును ఉల్లిరసమును చేర్చి పక్వముచేసిన తైలమును వాత
 రోగముచేత వీడింపఁబడువాయ నేవింపవలయును. సమస్తవాతరోగములును చికిత్స
 చేయనలవికాని గ్రంథులునుకూడ దీని నేవించుటచేత నశించును.

☞ కేతకీ తైలము. ☞

శ్లో. కేతకీనాగబలాతిబలాసాం యద్బహులేన రనేన విఃకర్షం,
తైల మనల్పతుషోదకసిద్ధం మానుత మస్థిగతం వినిహస్తే. 140. అనల్పవ
చనాత్తత్ర తుల్యే క్వాథతుషోదకే, అకల్కోఽపి భవే త్స్నేహో
యః స్నాన్యః కేవలే ద్రవే. 141.

కేతకీ నాగబల అతిబల వీటిని చాలరసముతో పక్వముచేసి కుషోదకమును కలిపి తైలమును సిద్ధముచేసి సేవించినయెడల ఆస్థిగత మగువాతముల కూడను నశింపఁ జేయును. మూలమునందు అనల్పరసేన యనినందున కషాయమును కుషోదకమును సమానముగా తీసికొనుచుండవలయును. కేవలరసముతోనే సిద్ధముచేయు నెడల కల్కము లేక యే చేయవలయును.

☞ సైంధవాద్య తైలము. ☞

శ్లో. ద్వే పలే సైంధవాత్పంచ శుంథ్యా గ్రన్థికచిత్రకాత్, ద్వే
ద్వే భల్లాతకాస్థీనివింశతి ద్వే తథాథకే, ఆరనాలా త్పంచే త్ప్రస్థం తైల
మేతై రవత్యదం, గృధ్రస్యూరుగ్రహా రోఽర్చి సర్వవాతవికారనత్.

సైంధవలవణము శండుపలములు, అయిదుపలములు శోఠి, మోడి చిత్రమూలము శండుశండుపలములు కలిపి నల్లజీడివితైలములలోని పప్పు 21 గ్రోణముగంజి పీటియందు 16 పలముల తైలమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది గృధ్రాసి ఊరుగ్రహము మూలరోగము మొదలగు సమస్తవాతవ్యాధులను పోగొట్టును.

☞ స్వల్పమాష తైలము. ☞

శ్లో. తైలం సంకుచితేఽభ్యంగే మాషసైంధవసాధితం, బాహు
శీర్షగఃతే నస్యం పానం చౌత్తరభక్తికం, క్వాథోఽత్ర మాషనిష్పాద్యః
సైంధవం కల్క మేవ చ. 143.

మినుములు సైంధవలవణము వీటిలో సాధించిన తైలమును తెచ్చి వాతమువలన వట్టకొని పోయిన అవయవములకు మర్దన చేయవలయును. చేతులు తల పీటియందు గల వాతములయందు అన్నము తినుటకంటె చుందుగా నీతైలమును త్రాగవలయును. నస్యవిధిని చేయవలయును. ఈతైలములో మినుములతో సిద్ధము జేయఁబడిన సైంధవల వణపు కల్కమునుకూడ కలపవలయును.

❁ మాషతైలము. ❁

శ్లో. మాషాత్కగుప్తాతివిషోరుబూక రాన్నాశతాహ్వలవక్షైః సుపి
స్ట్రైః, చతుర్గుణే మాషబలా కషాయే తైలం కృతం హన్తి పక్షవాతం.

మినుములు దురదగొండి యష్టిమధుకము ఆముదపువేళ్లు సన్నరాస్త సదాప
నైంధవలవణము వీటికల్గములూ నాలుగురెట్లు మినుములను ముత్తవపులగపుకషాయము
నుచేర్చి యందు తైలమును పక్వము చేయవలయును. ఈతైలమును నేవించినచో పక్ష
వాతములును నశించును.

❁ ఇంక నొకవిధమగు మాషతైలము. ❁

శ్లో. మాషప్రస్థం సమావాప్య పచే త్సమ్యగ్జలాఢకే, పాదశే
షేరసే తస్మిన్ క్షీరం దద్యా చ్చతుర్గుణమ్. 145. ప్రస్థం చ తిలతైల
స్య కల్కం దత్వాఽక్షుసమ్మితం, జీవనీయాని యాన్యష్టౌ శతపుష్పాం
స్సన్దైంధవం. 146. రాన్నాత్కగుప్తా మధుకం బలావ్యోషం త్రికంటకం,
పక్షాఘాతార్దితే వాతే కర్ణశూలే సుదారుణే. 147. మందశ్రుతో చాశ్ర
వణే తిమిరే చ త్రిదోషజే, హస్తకంపే శిరఃకంపే విశ్వాచ్యా మపబా
హుకే. 148. శస్తం కళాయఖుజేచ పానాభ్యంజనవస్తిభిః, మాష
తైల మిదం శ్రేష్ఠ మూర్ధ్వజత్రుగదాపహమ్. 149.

16 పలముల మినుములను తెచ్చి ఒకద్రోణము నీటిలో వండి నాల్గవపాలు నీరు
మిగిలియుండఁగా నందు నాలుగురెట్ల పాలను కలపవలయును. పిమ్మట పదియారుపల
ముల నువ్వులనూనెను ఒక్కొక్కక్కము (అనఁగా పావుపలము) జీవనీయగణపు డౌ
షధములను సదాప నైంధవలవణము సన్నరాస్త దురదగొండి ముల్లంగి ముత్తువపుల
గము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పల్లెరు వీటిని కల్కముచేసి అందు కలిపి ఆకల్క
మునందు సిద్ధము చేయఁబడిన తైలము పక్షపాతిములను అర్దితనాశములను భయం
కరము లగు కర్ణశూలములను వినిసింపకపోవుట చెవుడు త్రిదోషములవలనఁ బుట్టిన
తిమిరరోగములను కంపరోగములను శిరఃకంప హస్తకంపములను బాహుశోషములు
అపబాహుకము బద్ధిరరోగము మున్నగువానిని కలిగియున్నయెడల దీనిని త్రాగుట
యును రుద్దుకోనుటయును వస్త్రీకర్తముల నుపయోగించుటయును మంచిది. ఇయ్యది
మాషతైలము. ఇది వైభాగములయందు కలిగిన వాతరోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును.

◀ ౧ మూఁడవవిధపు మాషత్తైలము. ౧౧ ▶

శ్లో. మాషాతసీ యవకురుంటక కంటకారీ గోకంటలుండుక
 జటాకపి కచ్చుతోయైః, కార్పాసకాస్థి శణబీజ కులుత్థకోలక్వాఢే
 న బస్తపిశితస్య రసేన చాపి. 150. శుంఠ్యా సమాగధికయా శతపుష్ప
 యా చ, సైరండమూల సపునర్నవయా సరణ్యా, రాన్నా బలామృతల
 తాకటుకైర్విపక్వం, మాషాఖ్య మేత దపబాహుహారం చ తైలమ్.
 151. అర్థాంగశోష మపతానక మాఢ్యవాత, మాక్షేపకం సుభుజ
 కంపశిరఃప్రకంపమ్, నస్యేన వస్తివిధినా పరిషేచనేన, హన్యా త్కటీజ
 ఘనజానురుజ శ్చ సర్వాః. 152.

మినుములు, అవిసె, యవలు, గోరంట, నేలములక, పల్లెరు, జిల్లేడు, దురద
 గొండి, ప్రత్తివిత్తులు, ఉలవలు, జనుములు వీటితో కషాయమును చేసి మేకమాంస
 పురసమును శొంతి, సిప్పళ్లు, సదాప, ఆముదపువేళ్లు, పిల్లపిచ్చర సన్నరాన్న ముత్తవ
 పులగము తిప్పతీగె కటుకగోహిణి వీటిని చేర్చి, పక్వముచేసిన తైలము మాషత్తైల
 మనబడును. ఇయ్యది ఆపబాహుక వాతములను పోగొట్టును. సగము శరీరములో
 చచ్చుపుట్టట, అపతానకము, పూర్ణవాతమును, వాతరక్తము, భుజిశిరఃకంపములు
 మున్నగువాని నన్నిటిని వస్తికర్తములు, పరిషేకము మున్నగుచికిత్సలమూలమున
 నశింపజేయును.

◀ ౨ బృహన్నాష తైలము. ౧౨ ▶

శ్లో. మాషక్వాఢే బలాక్వాఢే రాన్నాయా దశమూలజేయ
 వకోలకులత్థానాం ఛాగమాంసం భవేత్ప్రథక్. 153. ప్రస్థే తైలస్య
 చ ప్రస్థం క్షీరం దత్వా చతుర్గుణమ్, రాన్నాత్కగుప్తాసింధూత్థ శతా
 హ్వైరండము స్తకైః. 154. జీవనీయైర్బలాయోషైః సచే దక్షనమై ర్భిష
 క్, హస్తకంపే శిరఃకంపే బాహుశేషేపబాహుకే. 155. బాధిర్యే
 కర్ణశూలేచ కర్ణనాదేచ దారుణే, విశ్వాచ్యా మర్దితే కుజ్జే గృధ్రస్యా
 మపతానకే. 156. వస్త్వభ్యంజనపానేషు నావనే చ ప్రయోజయేత్,
 మాషత్తైల మిదం శ్రేష్ఠ మూర్ధ్వజతుగదాపహమ్. 157 క్వాఢప్ర
 స్థాః షడే వాత్ర విభక్త్యంతేన కీర్తితాః,

మినుములకషాయము, ముత్తవపులగపు కషాయము, సన్నరాన్న కషాయము,
 దశమూలముల కషాయము, యవలు, తేగుపండ్లు ఉలవలు వీటికషాయము, మేక

మాంసపు రసము వీటి నన్నిటిని ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగా 16 పలములు తీసికొనవలయును. అందు 16 పలముల తైలమును 64 పలముల పాలను సన్నరాస్త దూలగొండి సైంధవలవణము పిల్లపిచ్చర, ఆముదపువేళ్లు తుంగముస్తైలు, జీవనీయగణపు ఔషధములును మత్తువపులగము మిరియములు పిప్పళ్లు వీటి నొక్క పాలును, చేర్చి కల్కమును చేసి పైదానియందు కలిపి సిద్ధముచేసి నేవంపవలయును. ఇయ్యది, హస్తశిరః కంపములను, బాహుశోషము, అపబాహుకములను పోగొట్టును. చెవుడు చెవిపోటు చెవిదిమ్మ మున్నగువానియందును విశ్వాచీగ్గమునందును, అర్ధితవాతము కుబ్జవాతము గృధ్రసి అపతానకము వీటియందును, వస్తికర్మ రుద్దుట త్రాగుట నస్యవిధి మున్నగు వాని ద్వారా ఉపయోగింపవలయును. ఇది ఊర్ధ్వజత్తుగ్గములను పోగొట్టును. ఇయ్యది బృహస్పాపతైలము అనఁబడును.

❁ మహామాపతైలము. ❁

శ్లో. మాషస్యార్ధాఢకం దత్వా తులార్ధం దశమూలతః. 158. పలాని ఛాగమాంసస్య త్రింశ ద్ద్రోణేంభసః పచేత్, పూతశీ తేక సాయే చ చతుర్థాంశావతారితే. 159. ప్రసం చ తిలతైలస్య పయో దద్యా చ్చతుర్ధణమ్, ఆత్మగుప్తోదుబూక శ్చ శతాహ్వలవణత్రయమ్. 160. జీవజీయాని మంజిస్తాచవ్యచిత్రకకట్ఫలమ్, సవ్యోపం పిప్పలీమూలం రాస్నామధుక సైంధవమ్. 161. దేవదార్వమృతాకుఠం వాజిగంధా వచా శరీ, ఏతై రక్షసమైః కల్కైః సాధయే స్తృదునాగ్నినా. 162. పక్షుఘాతార్దితే వాతే బాధిర్యే హనుసంగ్రహ, కర్ణనాదే శిరఃశూలే తిమిరే చ త్రిదోషజే. 163. పాణిపాదశిరోగ్రీవాభ్రామణే మందచం క్రమే, కలాయంశీ పాజ్గుల్యే గృధ్రస్యా మపబాహుకే. 164. పానే వస్తా తథాభ్యంగే నస్యే కర్ణాక్షీపూరణే, తైల మేతత్ప్రశంసన్తి సర్వ వాతరుజాపహమ్. 165.

మినుములు 32 పలములు దశమూలములు 50 పలములు మేకమాంసము 30 పలములు వీటిని ఒకద్రోణము నీటిలో వైచి వండవలయును. తరువాతను వడియకట్టి చక్కగా చల్లార్పవలయును. ఈకషాయమును వడియకట్టుటకు దింపినప్పుడు నాలవపాలు నీరు మిగిలియుండవలెను. పిమ్మట ఒక ప్రథమ నూవులనూనెను అంశకు నాలుగు రెట్లు పాలను దురదగొండి ఆముదపువేళ్ళు సదాప సైంధవలవణము సౌవర్చలవణము విఢాలలవణము ఈనూడింటిని జీవనీయగణమునందు చెప్పఁబడిన యౌషధములను

మంజిష్ఠ చిత్రమూలము గుండు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు మోడి సన్నరాస్త్ర య
 స్త్రీమధుకము దేవదారువు తిప్పతీగ చెంగల్యకోస్తు పేన్నేరు వస కచ్చూరము వీటి నన్ని
 ఒక్కొక్కపావుపలము చొప్పున వేసి కల్కమును చేసి ఈ కల్కమును వైదానియం
 దు కలిపి సన్నని నిప్పు సెగవై నుంచి పక్వముచేసి దింపవలయును. ఇయ్యది పక్షవా
 తము, తలనొప్పి త్రి దోషములవలన గలిగడి తిమ్మిరులు కాలు చేతులు తల మెడ వడ
 కుచుండుట మందముపడుట పంగువాతము గృధ్రసి అపబాహుకము వీటియందు త్రా
 గించుట వస్తులను చేయుట రుద్దుట నస్యవిధి నొనర్చుట చెవులలో పోయుట, కంటిలో
 వేయుట మున్నగువాని ద్వారా యుపయోగించిన యపూర్వగుణము నిచ్చు నని వైద్యు
 లు ప్రశంసించెదరు.

❁ రెండవ మహామాష తైలము. ❁

శ్లో. ద్విపంచమూలీం నిఃక్వాధ్య తైలాత్ షోడశభి ర్గుణైః,
 మాషాథకం సాధయిత్వా తన్నిర్యూహం చతుర్గుణమ్. 166. గ్రాహ
 యిత్వా తు విపచే తైలప్రస్థం పయఃసమమ్, కల్కార్థం చ సమా
 వాప్య భిష గ్ద్రివ్యాణి బుద్ధిమాన్. 167. అశ్వగంధాం శతీం దారుబ
 లాం రాన్నాం ప్రసారణీం, కుఠం పరూషకం భాక్టీం ద్వే విదాక్వ్యా
 పునర్నవాం, మాతులుంగఫలాజాజ్యై రామతం శతపుష్పికాం. 168.
 శతావరీగోక్షురకం పిప్పలీమూలచిత్రకమ్, జీవనీయగణం సర్వం సం
 హృత్యైవ ససైంధవమ్. 169. త త్సాధుసిద్ధం పిఞ్జాయ మాషతైల
 మిదం మహత్, వస్త్యభ్యంజనపానేషు నావనే చ ప్రయోజయే
 త్. 170. పక్షాఘాతే హనుస్తంభే అర్ధితే సాపతస్త్రీకే, అపబాహుక
 విశ్వాచ్యోః ఖంజపఙ్కులయోరపి. 171. హనుమన్యాగ్రహే చైవ
 మధిమంథే చ వాతికే, శుక్రక్షయే కర్ణనాదే కర్ణశూలే చ దారు
 ణే. 172. కలాయఖంజశమనే భైషజ్యమిది మాదిశేత్, దశమూ
 లాథకం ద్రోణే నిఃక్వాధ్య పాదికో భవేత్. 173. క్వాధ శ్చతుర్గుణః
 తైలా న్నాషక్వాథే వ్యయం విధిః,

దశమూలముల కషాయమును తైలమున కన్న పదియారురెట్లు తీసికొని, మిను
 ముల కషాయమును ఒకఅథకిపదిమితిని సిద్ధముచేసి, దానియందు 16 పలముల తైల
 మును, 16 పలములపాలను కలిపి కల్కము చేయుటకు బుద్ధిమంతు డగు వైద్యుడు
 పేన్నేరు, కచ్చూరము, దేవదారు, మత్తవపులగము, సన్నరాస్త్ర, సదాప, చెంగల్య

కోఘ గంటుభారంగి నేలగుమ్ముడు పాలగుమ్ముడు శొంఠి తెల్లగలిజేరు మాదీఫలము జీలకఱ్ఱ ఇంగువ సదాప పిల్లపిచ్చర పల్లెరు మోడి చిత్రమూలము జీవనీయగణము లోని ఆన్నిమూలికలు సైంధవలవణము వీని నన్నిటిని కలిపి క్షమహూషతైలమును సిద్ధము చేసి వస్త్రకర్తముద్వారా తలంటు నస్యవిధులద్వారా ప్రయోగింపవలయును. పక్షిఘాతము, మోకాళ్లపట్టుకొనిపోవుట, అర్ధితవాతము, అవతం త్రకము, ఆసభాహు కము, విశ్వాచి, పంగువాతము, మన్యూగ్రహము, అధిమంధము శుక్రక్షయము, చెడి దిమ్ము, భయంకరమగు చెవిపోటు, కలాయఖంజములు వీటిని పోగొట్టుటయందు దీనిని ఉపయోగింపవలయును. ఆఢక పరిమిత మగు దశమూలముల కషాయమును, ఓకద్లోణము నీటిలో పోసి పక్వముచేసి నాలుగవభాగము మిగిలియుండగా నింతకునాలుగురెట్లు తైలముతో పక్వము చేయవలయును. మాషకషాయములయందు ఇదియే నిర్మాణవిధి యని యెఱుగఁదగినది.

◀ మజ్జస్నేహము. ౧ ▶

శ్లో. గ్రామ్యానూపోదకానాం తు భిన్నాస్థీని పచేజ్జలే. 174. తం స్నేహం దశమూలస్య కషాయేణ పునః పచేత్, జీవకర్షభ కాస్ఫాతావి దారీకపికచ్చుభిః. 175. వాతమైర్జీవనీయై శ్చ కల్కైర్ద్విషీరభా గికం, తత్సిద్ధంనావనాభ్యంగాత్తథా పానానువాసనాత్. 176. శిరఃపా ర్శ్వాస్థికోష్ఠస్థం ప్రణుద త్యాశు మారుతమ్, యేస్యః ప్రక్షీణమజ్జానః క్షీణాశుక్రాజస శ్చ యే. 177. బలపుష్టికరం తేషా మేత త్స్యా దమృ తోషమమ్.

గ్రామ్యజఙతువులు నీటిపట్టులనుండు జఙతువులు నీటిజఙతువులు వీటియొక్కఁబ ముకలను నీటిలో వేసి వండవలయును. ఇట్లు వండినదానిని దశమూలముల కషాయముతో మరల వండవలయును. జీవకము ఋషభకము విష్ణుక్రాంత నేలగుమ్ముడు దురదగండి వాతహాశకము లగు జీవనీయగణములోని యాషధులు పిటితో కల్కము చేసి 2 భాగములను వీనినికలిపి సిద్ధముచేసి నస్యవిధిఅభ్యంగనముల ద్వారాను పానము వస్త్రకర్తములమూలముగాను ప్రయోగించిన శిరోవాతము పక్షవాతము అస్థివాతము కోషవాతము మున్నగువానిని పోగొట్టును. ఇయ్యది క్షీణమజ్జ గలవారలకును, క్షీణించిన శుక్రము బలము కలవారలకును బలమును పుష్టిని గలిగించును. అమృతముతో సమానముగా నిది పనిచేయును.

❀ చతుస్సేహము. ❀

శ్లో. ప్రస్థస్యా త్రిఫలాయాస్తు కులుత్థకుడపద్వయమ్. 178. కృష్ణగంధాత్వగాఢక్యోః పుశ క్షంచపలం భవేత్, రాన్నాచిత్రకయో ద్వేద్వే దశమూలం పలోన్మితం. 179. జలదోణే పచే త్పాదశేషం ప్రస్థాన్మితం పృథక్, సురారనాలదధ్యమ్ల సౌవీరకతుషోదకం. 180. కోలదాడిమవృక్షామ్లరసం తైలం ఘృతం వసామ్, మజ్జానం చ పయ శ్చైవ జీవనీయపలాని షట్. 181. కల్కం దత్వా మహాస్నేహం సమ్యగేనం విపాచయేత్, శిరామజ్జాస్థిగే వాతే సర్వాంగై కాంగరోగిషు. 182. లేపనాక్షేపశూలేషు త మభ్యంగం ప్రదాపయేత్.

త్రిఫలములు 16 పలములు, ఉలవలు 8 పలములు, మునగచెక్క 5 పలములు, తువరిమన్ను 5 తులములు, సన్నరాస్త చిత్రమూలము 2 పలములు, దశమూలములు 1 పలము వీటి నన్నిటిని 16 పలముల నీటిలో వైచి కషాయముగాఁ గాచి నాల్గవపాలు మిగిలియున్నప్పుడు కల్లు గంజి మజ్జిగపైతేట సౌవీరమనుగంజి తుషోదకము తేగు దానిమ్మ మాదీఫలము వీఁకొక్కరిసము తైలము నేయు క్రొవ్వు మజ్జ పాలు వీటిని 16 పలముల చొప్పున చేర్చి జీవనీయగణపు మూలికలను 6 పలములను చేర్చి వీటితో కల్కమును చేసి తైలమును చక్కగా పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది నాడులలోని వాతమును మజ్జావాతమును అస్థివాతమును సర్వాంగవాతమును ఏకాంగవాతములను కంపము శూలమున్నగు రోగములను పోగొట్టును. దీనిని పైరోగములయందు మర్దనము చేయవలయును.

❀ కుబ్జాప్రసారణీతైలము. ❀

శ్లో. ప్రసారణీశతం క్షుణ్ణం పచే త్తోయార్తణేశుభే. 183. పాద శిష్టే సమం తైలం దధి దద్యా త్సకాంజికం, ద్విగుణం చ పయో దత్వా కల్కా ద్ద్విపదికాం స్తథా 184. చిత్రకం పిప్పలీమూలం మధు కం సైంధవం వచామ్, శతపుష్పాం దేవదారు రాన్నాం వారణవిప్ప లీం. 185. ప్రసారణ్యా శ్వమూలాని మాంసీభల్లాతకానిచ, పచే న్నృల ద్వగ్నినా తైలం వాతశ్లేష్మామయాన్ జయేత్. 186. అశీతిం నరనా రీస్థా న్వాతరోగా నపోహతి, కుబ్జం స్తిమిశపజ్జుత్వం గృధ్రసీఘ్రుడుకా రితమ్, హనుపుష్కశిరోగ్రీవాస్తంభం వాపి నియచ్ఛతి. 187.

నూరుపలముల గొంతిమగోరు తెచ్చి ద్రోణపరిమాణముల నీటిలో వైచి పక్వము ను చేసి నాలవపాలు నీరు మిగిలియుండునప్పుడు తైలము పెఱుగు గంజి వీటిని సమాన భాగములుగాను పాలు రెండురెట్లును రెండురెండు పలములు చిత్రమూలము మోడి యష్టిమధుకము సైంధవలవణము పస సదాప దేవదారువు నన్నరాస్త వీనుగుసిప్పళ్ళు గొంతిమగోరువ్రేళ్లు జటామాంసి నల్లజీడివిత్రసములు వీటి నన్నిటిని కడిపి సన్నని సెగలో పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతకఫములను జయించును. శ్రీపురుషులకు సాధారణముగా గలిగెడి వాతరోగములను పోగొట్టును. గూని తిమ్మిరి పంగ వాతము గృధ్రుని ఖుడుక వాతము అర్జిత వాతము హనుస్తంభము పృష్ఠస్తంభము క్రీవాస్తంభము మున్నగునవియును దీనివలన తొలుగును.

❁ త్రిశతీప్రసారణీ తైలము. ❁

ప్రసారణ్యాస్తులా మశ్వగంధాయా దశమూలతః, తులాం తులాం పృథక్ వారి ద్రోణే సాదాంశశేషితే. 188. తైలాఢకం చతుః ఊరం దధితుల్యం ద్వికాంజకమ్, ద్విపలైర్గ్రంథికక్షారప్రసారణ్యక్షుసైంధవైః. 189. సమంజస్థాగ్నియష్ట్యావ్యైః పలికైక్లివనీయకైః, శుంఠ్యాః పంచ పలం దత్వాత్రింశ ద్భల్లాతకాని చ. 190. పచే ద్వస్త్యాదినా వాతం హన్తి సంధినిరాస్థితమ్, పుంస్తోత్సాహ స్తృతి ప్రజ్ఞా బలవర్ణా గ్నివృద్ధయే. 191. ప్రసారణీయం త్రిశతీ అక్షంసౌవర్చలం త్విహ.

నూరుపలముల గొంతిమగోరుచెక్క దశమూలములు 100 పలములును తెచ్చి వీటి నన్నిటిని ద్రోణమునీటిలో చేసి పక్వము చేసి నాలవపాలు మిగిలియుండుగా, 64 పలముల నూనెను, ద్రోణము పెఱుగును, 21 పలముల గంజిని, 512 పలములును మోడి యవక్షారము గొంతిమగోరు సైంధవలవణము మంజిష్ఠ చిత్రమూలము ముల్లంగి జీవనీయగణపు తెనిమిది యశాధులును, వీని నన్నిటి నొక్కొక్కపలమును శొంతి 5 పలములు జీడివిత్రసములు 30 పలములు వీటిని కల్కమును చేసి తైలమును పక్వము చేయవలయును. దీనిని వస్త్యాదుల మూలమున సంధులయందును శిరోగతము లగు వాతములయందు సుపయోగింపవలయును. హఠీయు నియ్యది పుంస్త్యము ఉత్సాహము స్తృతి ప్రజ్ఞ బలము వర్ణము అగ్నివర్ధనము మున్నగు గుణములను గలిగించును. ఇయ్యదియే త్రిశతీప్రసారణీతైల మని చెప్పబడును.

● సప్తశతీ ప్రసారణీ తైలము. ౧౭ ●

శ్లో. సమూలపత్రాముత్పాట్వ్య శరత్కాలే ప్రసారణీ. 192. శతం గ్రాహ్యం సహచరా చ్చతావర్యాః శతౌ తథా, బలాత్తుగుప్తాశ్వ గంధా కేతకీనాం శతం శతం. 193. పచే చ్చతుర్గుణే తోయే ద్రవై స్తైలాఢకం భిషక్, మస్తు మాంసరసం శుక్రం పయ శ్చాఢక మాఢ కం. 194. దధ్యాఢక సమాయుక్తం పాచయే న్నృదునాగ్నినా, ద్రవ్యాణాం చ ప్రదాతవ్యా మాత్రా చార్ధపలాంశికా. 195. తగరం మదనం కుష్ఠం కేసరం ముస్తకం త్వచం, రాన్నాసైంధవపిప్పత్యా మాంసీ మంజిష్టయష్టికా. 196. తథా మేదా మహామేదా జీవకర్ష భకౌ పునః, శత పుష్పా వ్యాఘ్రనఖం శుంఠీ దేవాహ్వమేవ చ. 197. కాకోలీక్షీరకా కోలీ వచా భల్లతకం తథా, పేషయిత్వా సమా నేతా న్నాధనీయా ప్రసారణీ, నాతిపక్వం న హీనం చ సిద్ధం పూతం నిధాపయేత్. 198. యత్రయత్ర ప్రదాతవ్యా తస్యే నిగదతః శృణు, కుబ్జానా మథ పజూనాం వామనానాం తథైవ చ. 199. యస్య శుష్యతి చైకాంగం యేచ భగ్నా సింధయః, వాతశోణితదుష్టానాం వాతోపహతచేతసామ్. 200. స్త్రీషు ప్రక్షీణశుక్రాణాం వాజీకరణ ముత్తమం, వస్తౌ పానే తథాభ్యం గే నస్యేచైవ ప్రదాపయేత్. 201. ప్రయుక్తం శమయ త్యాశు వాతజా నివిధానదాన్,

శరత్కాలమునందు వేళ్లు ఆకులతోటి గలగొంతిమగోరును తెచ్చి నూరుపలముల గోంట్లను నూరుపలముల పిల్లపిచ్చురను ముత్తువపులము దురదగొండివిత్తనములు పెన్నేరు మొగలిదళములు వీటి నన్నిటిని నూరునూరు పలములును తీసికొనవలయును. వీటిని నాలుగుకట్లనీటితోను ద్రవములతోను తైలమును పక్వము చేయవలయును. పెఱుగుపైతేటి మాంసరసము పులికడుగు పాలు పెఱుగు వీనిని ప్రత్యేకముగా నొక్కొక్క యాఢకము చొప్పున చేర్చి సన్నని మంటపైని పక్వము చేయవలయును. ఈతైలమునం దీక్రింద చెప్పబోయెడి యాషధములను అరపలముఅరపలము చొప్పున చేర్పవలయును. తగరము ఉష్ణైత్ర చెంగల్వకోమి కేసరి తుంగముపైలు అమృగపుపట్ల సన్న గాస్త నైంధవలణము సిప్పళ్లు జటామాంసి మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము మేద మహామేద జీవకము ఋషభకము సదాప జెనుడుపాలు శొంఠి దేవదారు కాకోలిక్షీరకాకోలి వన జీడి విత్తనములు వీటి నన్నిటిని సమానముగా చేకొని నూరి కల్కమును చేసి పైవానిలో క

లిపి ప్రసారణితైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఈతైలమును జాగ్రత్తగా పక్వమును చేయవలయును. ఎక్కువగా దిగఁ గ్రాగరాదు. తక్కువ కావుపనికీరాదు. ఉచితముగా పక్వమైన పిప్పట వాసెనఁగట్టి వడియఁగట్టినొపవలయును, ఈతైలము నేయే రోగములయందు దుపయోగింపవలయునో చెప్పుచున్నానువినుచు. గూనివారలకు కుంటివారలకు షాటివారలకు ఒకఁగము మాత్రము క్షయ గలవారలకు అస్థినంధులు పోయినవారలకు వాతరక్తరోగదూషితులకు వాతముచేత కొట్టువడిన చిత్తము గలవారలకు శ్రీతైలయందు నష్టమైనవీర్యము గలవారలకు ఇయ్యది యుత్తమమగు వాజీకరణ మగుచున్నది. ఈతైలమును వస్త్రలయందును పానమునందును తలంటుకొనుటయందును నసస్యవిధియందును ప్రయోగింపవలయును. దీని సుపయోగించిన వాతప్రకోపమువలన గలిగిన వివిధములగు రోగములు నైతము శమించును.

◀ ౨ ఏకాదశశతక ప్రసారణితైలము. ▶

శ్లో. శాఖామూలదలైః ప్రసారణితులూ స్తిస్రః కురుంటాత్తులే, ఛిన్నాయాశ్చ తులే తులే రుబుకతో రాన్నాశిరీ షాత్తులూ, దేవాహ్వచ్చ సకేతకా ధ్వుటశతే నిఃక్వాభ్య కుంభాంశికే, బోయే తైలఘటం తుషాంబకలసౌ దత్వ ధకం మస్తునః. 202. శుక్తాచ్చాగరసాదభేక్షురసతః క్షీరాచ్చదత్వాథకం, వృక్కాకర్కటజీవకాద్య వికసాకాకోలికాకచ్చురా సూక్షేలాఘనసారకుందసరలూ కాశ్చీర మాంసీనఘైః, కాలీయోత్పలపద్మకాహ్వయ నిశా కకోలక గ్రంధికైః. 203. చాంపేయాభయ చోజ పూగ కటుకా జాతీఫలాభీరుభిః, శ్రీవాసామరదారుచందనవచాశైలేయసింధూద్భవైః, త్రైలాభ్యాదకటం భరాంఘినలికా వృశ్చీరక చోర్కైః, కస్తూరిదశమూల కేతకనతధ్యామాశ్వగంధాంబుభిః. 204. కౌంఠీతార్యజశల్లకీఫలలఘుశ్యామాగతాహ్వయయైర్భల్లత త్రిఫలాంజ్జకేసరమహాశ్యామాలవంగాన్వితైః, సహ్యోషై స్త్రిఫలై ర్మసీయసి పచే స్పందేన పాత్రేఽగ్నినా, పానాభ్యంజనవస్తినస్యవిధినా ఉన్నారుతం నాశయేత్. 205. సర్వాంగార్ధగతం తథావయవగం సంధ్యస్థిమజ్జాన్వితం క్షేప్తాత్థానథ వైత్తికాం శ్చ శమయేన్నానావిధానామయానో, ధాతూ స్పృంహయతి సిరం చ కురుతే పుంసాం నవం యశావనం వృద్ధస్యాపి బలం కరోతి సుమహా ద్వన్ధ్యాసు గర్భప్రదం. 206. పీత్వాత్తైల మిదం జరత్యపి సుతం సూతే ఽమునా భూరుహాః, సిక్తాః

శోష ముపాగతాశ్చ ఫలిన స్థిగ్ధా భవన్తి స్థిరాః, భగ్నాంగా స్సుదృఢా భవన్తి మనుజా గావో హయాః కుంజరాః. 207.

కోమ్ములు వేళ్లు ఆకులుతో గూడ గొంతునుగోరును 300 పలములును, గోరంటు 200 పలములును, తిప్పతీగె 200 పలములు, చిట్టాముదము 200 పలములును సన్న రాస్తాశిరీషము 100 పలములు, దేవదారు మొగలివేళ్లు 100 పలములు, కీటినన్నిటిని నూరుద్రోణముల నీటిలో పక్వము చేయవలయును. ఈ నీళ్లన్నియును చెండుద్రోణములుగా దిగఁ గ్రాగిన తఱుచాత త్రైలము నొకద్రోణమును, యవగంజి నొకద్రోణమును, మజ్జిగ 64 పలములు, చెఱువగ్గసము 64 పలములు, పాలు 64 పలములు, శుక్తమును 64 పలములును మేకఘాంసరసమును 64 పలములును స్పృక్క- జీవకాది గణములోని యాషధలను మంచీష్ఠ కాకోలి దూలగొండి చిన్నయెలకులు కర్పూరము మల్లమొగ్గలు దేవదారువు కేసరి గుమ్ముడి జఱూమాంసి నఖమునుగంధ ద్రవ్యము మ్రానిపసుపు కమలములు పద్మాక్షము పసపు కంకోలము మోడి సంపెంగ నల్లకురువేరు లవంగపుపట్ట పోక కటుక రోహిణి జాజికాయ పిల్లపిచ్చర శ్రీవాసధూపము దేవదారు చందనము వస వైంధవలవణము రసాంజనము తుంగముపైలు గొంతునుగోరు వేళ్లు శొంఠి ఖురాసానివాము వాము కస్తూరి దశమూలములు మొగలిపట్ట గ్రంధితగరము కావంచి పెన్నేరు రేణుకలు కరకకాయలు ఉసిరిక తాడి రేణుక శల్లకీ అగరు ప్రేంఖణము పెద్దసిల్లపీచర నల్లనుగంధి సదాప జీడివిత্তనములు కమలకేసరములు కొడిసెపాలపిత్తనములు లవంగములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటి నన్నిటిని మూఁడుమూఁడు పలముల చొప్పున చేకొని కల్పమును చేసి మిక్కిలి పెద్దపాత్రలో వైచి సన్నని సెగలో పక్వము చేయవలయును. దీనిని పానము వస్తికర్త నస్యము వీటియందు యథావిధిగా నుపయోగించిన వాతములను నశింపఁజేయును. సర్వాంగవాతము అర్ధాంగవాతము అంగగతవాతము సందిగతవాతము అస్థిగతవాతము మజ్జాగత వాతము కఫరోగము పిత్తరోగము మున్నగు సనేకవిధము లగు రోగములను నశింపఁజేయును. భాతుపుష్టిని కలుగఁజేయును. పురుషులకు నూత్నయావనమును స్థిరపఱుచును. ముదు సలిక్కి మిగులబలకరము అగును. గొఱ్రాలికి గర్భమును నిలుపును. ఈత్రైలమును త్రాగెనేని వృద్ధురాలును పుత్రుని కనును. ఎండిపోయిన చెట్టునకు ఈత్రైలోదకమును చల్లినయెడల ఫలపుష్పసహితముగా తొమ్ముకొనును. భగ్నాంగుడు దృఢకాయుఁ డగును. ఎద్దులు గుఱుమును ఏనుగులు మున్నగు వానివలె బలియును.

— ఆస్థాదశశతక ప్రసారిణీత్రైలము. ౨ —

శ్లో. సమూలదలశాఖాయాః ప్రసారణ్యాః శతత్రయమ్, శత మేకం శతావర్యా అశ్వగంధాశతం తథా. 208. కేతకీనాం శతం చై

కం దంశమూలాచ్ఛతం శతం, శతం వాట్యులకస్యాపి శతంసహ
చరస్య చ. 209. జలద్రోణశతం దత్వా శతభాగావశేషితం, తతస్తేన
కషాయేణ కషాయద్విగుణేన చ. 210. సువ్యక్తేనారనాల్లేన దధిమం
డాఢకేన చ, ఊరశుక్తేక్షునిర్యాసచ్ఛాగమాంసరసాఢకైః. 211. తైలం
ద్రోణం సమాయుక్తం దృఢే పాత్రే నిధాపయేత్, ద్రవ్యాణియాని
పేష్యాణి తాని వ్రక్ష్యామ్యతఃపరం. 212. భల్లాలకం నతం శుణ్ఠీ
పిప్పలీ చిత్రకం శతీ, వచా పుక్కా ప్రసారణ్యాః పిప్పల్యామూల
మేవ చ. 213. దేవదారుశాతాహర్వా చ సూక్ష్మేలాత్ప్వచవాలుకం,
కుంకుమం మదమంజిషా తురుష్కం సఖకాగురు. 214. కర్పూర
కుందుసునిశాలపంగధ్యామచందనం, కక్కోలనలికాముస్తం కాలీయో
త్పలపత్రకం. శతీహ రేణుశైలేయశ్రీవాసం చ సకేతకం, త్రిఫలా
కచ్చరాభీరు సరలాపద్మకేశరం, ప్రియంగూశీర నలదం జీవకా
ద్యం పునర్నవా. 215. దశమూల్యశ్వగంధే చ నాగపుష్పం రసాం
జనం, కటుకాజాతిపూగానాం ఫలాని శల్లకీరసం. 216. భాగాకత్రిఫ
లికా స్థత్వా శనై ర్భృద్వగ్నీనా పచేత్, విస్తీర్ణే సుదృఢే పాత్రే పాక్వ్య
మా తు ప్రసారణీ. 217. ప్రయోగః షడ్విధ శ్చాత్ర రోగార్తానాం
విధీయతే, అభ్యంగాత్స్వగ్గతంసాన్నిపానాతోష్ణగమంతథా. 218. భోజ
నా త్సుక్ష్మనాడీస్థాన్న స్యా దూర్ధ్వగతం తథా, పక్వాశయగతే వ
స్తిః నిరూఢః సార్వకాయకే. 219. ఏతద్ధి.బడబాశ్వానాం కిశోరాణాం
యథామృతం, ఏతదేవ మనుష్యాణాం కుంజరాణాం గవా మపి. 220.
అనేనైవ చ తైలేన శువ్యమాణా మహాద్రుమాః, సిక్తాః పునః ప్రరో
హన్తి భవన్తి ఫలశాఖనః. 221. వృద్ధోఽప్యనేన తైలేన పునశ్చ తరుణా
యతే, సప్రసూతే చ యా నాశీ సాపి వీత్వా ప్రసూయతే. 222.
అప్రజః పురుషో యన్తు సోపి వీత్వా లభే త్సుతమ్, అశీతిం వాతజా
న్రోగా నైవైత్తికాణ్ శ్లేష్మికానపి. 223. సన్ని సాతసముత్థాంశ్చనాశయేత్

క్షీప్రమేవతు, ఏతేనాంధకదృష్టినాం కృతం పుంసవనం మహాత్. 224.

కృత్వా విష్ణో ర్భలిం చాపి తైలమేత త్ప్రియోజయేత్, క్వాధే తులార

ధంరాన్నాయాః కిలిమస్య చ దీయతే. 225. భల్లాత కాసహ త్వేతు తత్సా

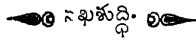
నే రక్తచందనం, త్వష్పత్రం సత్రమధురీ కుష్మచంపకగైరికాః. 226.

గ్రంధికోషేమరువకమధిక త్వేనదీయతే, కర్పూరమదదానంచ శుక్లైర్గం

ధోదకక్రియా. 227. ద్రవ్యశుద్ధిః పాకవిధిర్భావిప్రసారణీసమః.

వేళ్లు కొమ్మలు ఆకులతో గూడిన గొంతిమగోరు 500 పలములును, పిల్లపీచర నూరుపలములును, పెన్నేరు నూరుపలములును, మొగలివేళ్లు 100 పలములును, దశమూలములు, 100 పలములును, ముత్తవపులగము, నూరుపలములును, గోరింట, 100 పలములును వీటిని ఒకద్రోణము నీటిలో పక్వముచేసి, నూరవపాలు నీరు మిగిలియుండగా దించి ఆకషాయమును, అందునకు రెండురెట్లు, గంజిని మజ్జిగ 64 పలములపాలు, శుక్తము ఇక్షురసమ్మ, మాంసరసము, వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్క ఆఘకముచొప్పున చేర్చవలయును. తైలము ఒకద్రోణమును, అందు కలిపి, గట్టిపాత్రములో నుంచవలయును. ద్రవ్యములను, కల్కమును చేయఁదగిన వానిని ఇకఁమీద చెప్పెదను. నల్లజీడివిత్రసములు, గ్రంధితారము, శొంఠి, సిప్పుళ్లు, చిత్రమూలము, కచ్చూరము, వస, స్పృక్కియను గంధద్రవ్యము, గొంతిమగోరు పిప్పలిమూలము, దేవదారుపు, పిల్లపిచ్చర చిన్నయేలకులు లవంగపుపట్ట, కురువేరు, కేసరి కస్తూరి మఁజిష్ఠము, శిలాజిత్తు నఖుము అగరు కర్పూరము, పసపు, లవంగము, వట్టివేళ్లు, చందనము, కంఠోలము, పాలకము, తుంగముపైలు మ్రానిపసపు కమలము, జాపత్రి కచ్చూరము, రేణుక మను ద్రవ్యము మంచిగంధపు ధూపము, మొగలి త్రిఫలములు వట్టివేళ్లు పిల్లపిచ్చర దేవదారు ధూపము కమలకేసరము ప్రేంఖణము వట్టివేరు, జీనకాదిగణపుటొషధములును దశమూలములు పెన్నేరు, నాగకేసరములు, రసాంజనము, కటుకరోహిణి, జాపత్రి పోక, అందుగురసము వీటి నన్నిటిని మూడుమూఁడు పలములును చేర్చి, నన్నని మంటపైని పక్వము చేయవలయును. గట్టిదియును వెళ్లుఅయినదియు నగు పాత్రమునందు ఈ ప్రసారిణితైలమును, పక్వము చేయవలయును. ఇచ్చట నారువిధము లగు ప్రయోగములు, ఈతైలముతో నొనర్పవలయును. దీనితో తలంటుకొనిన త్యగ్గతమగు వాతము నశించును. పానమునలన కోష్ఠగత మగు పాతమును పోగొట్టును. భుజించుటనలన నూత్ననూడులయందు గల వాతమును నశింపజేయును. నన్యవిధివలన ఉర్ధ్వభాగము నందున్న వాతమును పోగొట్టును.

జీర్ణ కోశమునం దున్న వాతమునకు, వ స్థివిధుల నొనర్పవలయును. శరీరమునంత
 ను క్రమ్ముకొనిన వాతమునందు నిర్యూహము నొనర్పవలయును. ఈతైలము వయోవృద్ధు
 లోనున్న ఆడుగుఱ్ఱములకు మొగగుఱ్ఱములకు అమృతతుల్య మైనది. ఈతైలమే మనుజు
 లకును వీనుగులకును గోవులకును అమృతముతో సమానము అయినది. ఎండిపోయిన
 మాకు లీతైలముతో చల్లఁబడినయెడల (నేచనముచేయఁబడినయెడల) మరల మొలక
 లెత్తును. ఫలవృక్షములు నగును. ఈతైలనేవనముచేత వృద్ధుఁడును తరుణుఁ డగును.
 గొడ్డుబోతు బిడ్డలను కనును. సంతానము లేనిపురుషుఁడు దీనిని నేవించి సుతుని బడ
 యుగలుగును. ఎనుబదివిధము లగు వాతరోగములను పిత్తరోగములను, క్లేష్మరోగములను
 పోగొట్టును. నన్ని పాతమువలనఁ బుట్టెడి గోగములను మిగుల శీఘ్రముగా నశింపఁజే
 యును, దీనివలన కన్నులు మసకలుగలవారికి దృష్టి గలుగును. గొప్పదృష్టి నిచ్చున
 దియు నై యిది యున్నయది, ముందుగా విష్ణు నారాధించి పిమ్మట ఈతైలము నుప
 యోగింపవలయును. కషాయములో దేవదారువు దోఱకనియెడల నన్నరాస్తను 50
 పలములును జీడివిత్రనములు దోఱకనిచో దానిస్థానమునందు రక్తచందనము లవంగపు
 పట్ట జాపత్రి తాడిశపత్రి ఉసిరిక కోష్ఠ జాజి పిప్పలిమూలము మైనఫలము వీటినన్నిటి
 నెక్కువగా వేయుచుండవలయును. శుక్తమునందు గంధకపునీటిని చేర్పవలయును.
 ద్రవ్యశుద్ధి పాకవిధి యున్నగునవి ముందు చెప్పఁబోయెడి ప్రసారణితైలముతో
 సమానముగా తెలుసుకొనవలయును.

శ్లో. శతపత్రం ప్రసారణ్యా ద్వేచ పీతసహచరాత్. 228. ఆశ్వ
 గంధైరండబలావరాన్నావునర్నవా, కేతకీదశమూలంచ పృథక్ష్వా
 భద్రకః. 229. ప్రత్యేక మేషాం తు తులా తులార్థం కిలిమా త్తగ్న,
 తులార్థం న్యాచ్ఛిగీషాచ్ఛులాక్షాయాఃపంచవింశతిః. 230. పలానిలోధ్రా
 చ్చ తథా సర్వ మేకత్ర సాధయేత్, జలపంచాఢకశతే సపాదే తత్ర
 శేషయేత్. 231. ద్రోణద్వయం కాంజికంచ షడ్వింశత్యాఢకోన్మితం,
 క్షీరదధ్నిః పృథక్ప్రస్థాన్ దశమం త్యాఢకం తథా. 232. ఇక్షురసా
 ఢకౌచైవ ఛాగమాంసతులాత్రయే, జలపంచచత్వారింశత్ప్రస్థాన్మితే
 తు శోషయేత్. 233. సప్తదశరసప్రస్థా న్నంజిస్తాక్వాఢ ఏవ చ, కుడ
 వోనాఢకోన్మానద్రవై రేతైస్తు సాధయేత్. 234. సుశుద్ధతైలైలస్య

ద్రోణం ప్రస్థేన సంయుతం, కాంజికం నూనతో ద్రోణం శుక్తేనాత్ర
 విధీయతే. 235. ఆద్యవభి ర్ద్రివైః పాకః కల్కో భల్లాతకం కణా,
 నాగరం మిరిచం చైవ ప్రత్యేకం పట్టులోన్వితం. 236. భల్లాతకాస
 హత్యేతు రక్తచందన ముచ్యతే, పథ్యాక్షుఃపాత్రీ సరశం శశాహ్వా
 కర్కటీ వచా. 237. చోరపుష్పీ శతీ ముస్తం ద్వయం సద్దంచ సోత్స
 లమ్, పిప్పలీమూలమంజుసా సాశ్వగంధా పునర్నవా. 238. దశమూలం
 సముదితం చక్ర మధోరసాంజనం, గంధతృణం హరిద్రా చ జీవనీయో
 గణ స్తథా. 239. ఏషాం త్రిపలికై రాభ్యై రాద్యః పాకో విధీయతే,
 దేవపుష్పీ బోలపత్రం శల్లకీరసశైలజే. 240. ప్రియంగూశీరమధురీ
 మాంసీ దారు బలాచలమ్, శ్రీవాసో నలికా ఖోటిసూక్ష్మలా కుందురు
 ర్దురా. 241. నఖిత్రయం చ త్వక్ష్మత్రీ మపరాపూతిచంపకం, మదనం
 రేణుకాప్యక్కామరువంచ పలత్రయం. 242. ప్రత్యేకం గంధతోయేన
 ద్వితీయః పాక ఇష్యతే, గంధోదకం తు త్వక్ష్మత్రీ పత్రకోశీరముస్త
 కం. 243. ప్రత్యేకం సబలామూలం పలాని పంచవింశతిః, కుష్ఠార్థభా
 గోత్రజలప్రస్థాస్తు పంచవింశతిః. 244. అర్ధావశిష్టాః కర్తవ్యాః పాకే
 గంధాంబుకర్షణి, గంధాంబుచందనాంబుభ్యాం తృతీయః పాక ఇష్య
 తే. 245. కల్కోశ్ర కేశరం కుష్ఠం త్వక్ష్మాలీయక కుంకుమం, భద్ర
 శ్రీయం గ్రంథిపర్ణం లతాకస్తూరికా తథా. 246. లవంగాగురుకకోల
 జాతీకోషఫలాని చ, ఏలాలవంగం ఛల్వీ చ ప్రత్యేకం త్రిపలోన్వితం.
 247. కస్తూరీపట్టులాచంద్రా త్వలు సార్థం చ గృహ్యతే, వేదార్థం చ
 పునః చంద్రమదా దేయా తథోన్వితౌ. 248. మహాప్రసారణీ సేయం
 రాజభోగ్యా ప్రకీర్తితా, గుణా నృసిరణీనాం తు వహత్యేషా
 బలోత్తమాత్. 249. అత్ర శుక్తిపిఠి ర్మండః ప్రస్థః పంచాఢ
 కోన్వితం, కాంజికం కుడవం దధ్నో గుడప్రస్థామమూలకాత్. 250.
 ఫలా న్యష్టాశోధితార్థా త్వలు షోడశకం తథా, కణాజీరకసింధూత్
 హరిద్రామరిచం పృథక్. 251. ద్విపలం భావితే భాండే ఘృతేనాప్తదిన

స్థితం, సిద్ధం భవతి తచ్చుక్తం యదా వతార్యగృహ్యతే. 252. తదా దే
యం చతుర్జాతం పృథక్కర్షత్రయోన్మితం, పంచపల్లవతోయేన గంధా
నాం క్షౌళసం తథా. 253. శోధనం చాపి సుస్కారో విశేష శ్చాత్ర
వక్ష్యతే, ఆమ్రజంబూకపిత్థానాం బీజపూరకబిల్వయోః. 254. గంధ
కర్తణి సర్వత్ర పత్రాణి పంచపల్లవం, చండీగోమయతోయేన య
ది వా తిన్త్రిణీజలైః. 255. సఖం సక్వాభయే దేభిరలాభే మృణ్మయేన
తు, పునరుద్భవ్య ప్రక్షౌశ్య భర్జయిత్వా నిషేచయేత్. 256. గుండవ
ధ్యాంబునా హ్యేవం శుద్ధ్యతే నాత్ర సంశయః.

గొంతిమగోరు చెక్క 300 పలములును పచ్చగోరింట 200 పలములును ఆశ్వగం
ధ (పెన్నేరు) చిట్టాముదము ముత్తవపులగము పిల్లపిచ్చర సన్న రాస్స శొంతి మొగలి
పూవు దశమాలములు లవంగపుపట్ట దేవదారుపు వీటినన్నిటిని ఒక్కొక్కతులము చొ
ప్పనను (ఆనె గానూరునూరుపలములును) పెద్దదేవదారువు 50పలములును దిరిసెనపుప్ప
ములును లొద్దుగ 50 పలములును వీటినన్నిటిని కలి
పి 50 అణకముల సీళ్ల లో పక్వము చేసి నారవపాలు నీరు మిగిలియుండగా దింపి గంజి
512 పలములు 16 పలములు పాలు పెఱుగు 16 పలములును ఇత్తురసము 123 పలములు
మాంసరసము 300పలములు 40 ప్రస్థములనీటిని పక్వముచేసి ఎండిపవలయును. మంజిష్ఠ
కషాయము 17 ప్రస్థములు తిలత్తెలము 272 పలములగఱి ఒక ద్రోణము శుక్తమును చేర్చి
పైద్రవములను చేర్చి మెట్టమొదట పక్వము చేయవలయును. కల్కము చేయుటకొఱకు
జీడివిత్రనములు పిప్పళ్లు శొంతి మిరియములు వీటినన్నిటిని 6 పలముచొ|| తీసికొనవలయు
ను. జీడివిత్రనములు లేకపోయెనేని రక్తవందనము నందులకు బదులు గాచేకొనవలయు
ను. కరకకాయలు ఉసిరిక తాడి సరలరసము పిల్లపిచ్చర కాకడాశింగి వస శంఖని క
చ్చూరము తుంగముస్త్రైలు నీటితామర మెట్టతామర తెల్లతామర పిప్పలిమూలము మంజి
ష్ఠ ఆశ్వగంధము శొంతి దశమాలములు రాత్రిపుష్పము కురువేరు పసపు జీవనీయగణపు
లొషధములను మూడు మూడు పలములుచొ|| తీసికొనిపచ్చి పాకము చేయవలయును.
లవంగములు తేజవత్రి సల్లక్రీరసము శిలాజిత్తుఉసిరిక దేవదారువు ముత్తవపులగము చిత్ర
మూలము శ్రీనాసఘాపము బోలపత్రము చిన్నయేలగులు ఊదుచెట్టు వట్టివేళ్లు ముర
యను గంధద్రవ్యము ముత్తెఱుగులగు సఖములు, తిప్పతీగ నెమలియడ్డుచెక్క జాజి ఉ
మైత్తకాయ రేణుకయను ద్రవ్యము పృక్క తెల్లగురువము వీటినన్నిటిని మూడుమూడు
పలములును తీసికొని గంధోదకమునందు రెండవపాకమును చేయవలయును.

తాడిశపత్రి తేజపత్రి వట్టినేళ్లు తుంగముస్త్రలు సుతువపులగము వీటినిన్నిటిని వేణువేణుగా నిరుపదియైదు పలములనొప్పునతీసికొని కోష్ఠ పండ్రెడున్నరపలములును నీరు ఒక ప్రస్థమును వీనినిన్నిటిని కలిపి సగభాగము మిగిలియుండునట్లు కాచి గంధోదకమును చందనోదకమును కలిపి మూకవమాణు పాకమును చేయవలయును. దీనియందు కల్కము కేసరి కోష్ఠ లవంగపుపట్టమ్రానిపసపు నాగకేసరములు చందనము కస్తూరి లవగములు అగరు కంకోలము జాపత్రి గుమ్మడుచెక్క విలకలు వీటినిన్నిటిని వేరువేరుగా నాలునాలుగు పలములు కస్తూరి ఎనిమిదిపలములును, కర్పూరము ఒకటిన్నరపలమును చేకొని వేధార్థమై కర్పూరమును కస్తూరిని తగినట్లు చేత్తువలయును. ఇది మహాప్రసారిణీ తైలము మహారాజులనుభవింపదగినది. అత్యుత్తమమగుబలమునిచ్చెడిది. ప్రసారిణులగుణములను వహించునట్టిది. ఈతైలనేవనఘ్నండు శుక్తివిధిచేత సిద్ధము చేయబడిన మండము పదహారుపలములును అయిదాఢకముల గంజియును నాలుగుపలముల బెల్లమును 16 పలముల నాల్గుమును మల్లంగిరసము అయిదైదు పలములును శుద్ధిచేసిన అల్లము 16 పలములును సిప్పళ్లు జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణము పసుపు మిరియములు ఇనియన్నియును రెండురెండు పలములును తీసికొనవలయును. నేతితోను ఉరినపాత్రలో ఎనిమిదిదినములు ఉంచినయెడల నిదిశుక్తమగును. ద్విచి నేవింపబోవునప్పుడు లవంగపుపట్ట విలకలు తేజపత్రి నాగకేసరములు వీటిని వేణువేణుగా ముక్కాలుపలము చేర్చవలయును. పంచపల్లవముల కషాయములో గంధకమును శోధించి సంస్కరింపవలయును. ఈసంస్కారమును ఎక్కువగా నిండు చేయవలయును.

మామిడి, నేతేడు వెలగ మాచికాయపత్రి మారేడుపత్రి ఈయైదుపత్రిములును గంధకపుకర్మలయందు పంచపల్లవములని చేప్పబడును. గంధకచోరము ఆవువేడరసము తోటిగాని చింతపండు పులుసుతోటిగాని ఇవివొఱకనియెడల మట్టినిళ్లతో గానినఖమును కాచవలయును. పిమ్మట మఱులతీసి గడిగి వేచవలయును. పిమ్మట దానినిపొడిచేసి ఉపయోగింపవలయును. ఈరీతిగా గాని బెల్లము, కరక్కాయలు వేసి చేసిన కషాయముతో గాని నఖమును శుద్ధి చేయవలయును. ఈరీతిగా చేసిన సిద్ధియగును. కొంచెమైనను సందియునులేదు.

☞ మహారాజప్రసారిణీతైలము. ☞

శ్లో. గోమూత్రేచాలుబుషకే పక్త్వా పంచదలోదకే. 257. పునః సురభితోయేన బాష్పస్వేదేన స్వేదయేత్, గంధోగ్రా శుద్ధ్యతే హ్యేవ. రజనీచ విశేషతః. 258. ముస్తకంతు మనాకక్షుణ్ణం కాంజికే త్రిదినోపితా, పంచపల్లవహనీయస్విన్నమాతపశోపితం. 259. గుఢాంబునా సిచ్యమానం భర్షయే చూర్ణయే త్తతః, ఆజశోభాంజన

జలై ర్భావయే చ్చేతి శుభ్యతి. 260. కాంచికే క్వధితం శైలం భృ
 ష్టాపథ్యా గుణాంబునా, సింఛే దేవం పునః పుష్పై ర్వివిధై ర్ధివా
 నయేత్. 261. యథాలాభ మపామార్గ స్నుహ్యది క్షారశేపితం, భా
 ష్యస్వేదేన సంస్వేద్య పూతి నిర్లోమతాం నయేత్. 262. డోలాప
 క్వం పఛే త్పశ్చా త్పంచపల్లవవారిణి, ఖలః సాధు మివోత్పద్య తతో
 నిఃస్నేహతాం నయేత్. 263. ఆజశోభాంజనజలై ర్భావయే చ్చుపు
 నః పునః, శిగుమూలేచ కేతక్యాః పుష్పసత్రపుటేచ తమ్. 264. పఛే
 దేనం విశుద్ధ స్సక్ మృగనాభినమో భవేత్, తురుష్కం మృగునా భా
 వ్యంకాశ్చీరం చాపి సర్పిషా. 265. రుధిరేణాయసం ప్రాజ్ఞై ర్గోమూత్రై
 ర్గంధిసర్జకమ్, మధూదకేన మధుగీం పత్రకం తండులాంబునా. 266.
 ఈషత్ క్షూరానుగంధా తు దగ్ధా యాతి న భస్తతాం, వీతా కేతక
 గంధా చ లఘుస్నిగ్ధా మృగోత్తమా. 267. పక్వా త్కరుపరతిః ప్రా
 హు రపక్వం గుణవత్తరం, తత్రాపి న్యా ద్యది క్షుద్రం స్ఫటికాభం త
 దుత్తమం. 268. పక్వం చ సదలంస్నిగ్ధం హరితద్యుతిచోత్తమం, భంగే
 మనాగపి నచే నివతన్తి తతిః కణాః. 269. మృగశృంగోపమం కుష్ఠం
 చండనం రక్తపీతకం, కాచతుండాకృతిః స్నిగ్ధో గురు శ్చైవోత్తమో గు
 రుః. 270. స్నిగ్ధాబృకేశరం త్వస్రం శాలిజో వృత్తమాంసలః, మురా
 వీతా వరా ప్రోక్తా మాంసీ పింగజటాకృతిః. 271. రేణుకాముద్గసం
 స్థానా శస్త్ర మానూపజం ఘనమ్, జాతీఫలం సశబ్దం చ స్నిగ్ధం గురు
 చ శిశ్యతే. 272. ఏలాసూక్ష్మఫలాశ్రేస్తా ప్రియఙ్గుః శ్యామపాండురా,
 నఖి మశ్వఖురం హస్తీకర్ణం చైవాత్ర శిశ్యతే. 273. ఏశేషా మపరే
 నాం చ నవతా ప్రబలో గుణః.

గోమూత్రము లజ్జాపంఠిక సాయము పంచపల్లఘముక సాయము వీటితోపక్వము
 చేసి గోమూత్రముతోను ఆవిరితోను పచనము చేసిన యొడల వసయును పసపును శు
 ద్ధములగుచున్నవి. మొదట తుంగయెత్తెలచూర్ణమును గంజిలో మూడుదినములు నాన్ని
 పెట్టుకొనవలయును. తరువాత పంచపల్లవకసాయమున స్వేదనమునొనర్చి ఎండలో
 నెండించవలయును. తరువాత బెల్లగునీళ్లను దానిపైనిదల్లి వేయించి చూర్ణమును చేసి
 పెట్టుకొనవలయును. ఈచూర్ణమును మేకమాంసపు రసమును మునగవేళ్ల కసాయము

తో భావన చేసిన యెడల శుద్ధమగును. గంజిలో శుద్ధి చేయబడిన శిలాజిప్సుతోను చేచిన కరక్కాయ, బెల్లపుపానకముతో కలిపి చల్లవలయును. పిమ్మట సనేకవిధములగు పుష్పములతో వాసన కట్టవలయును. ఆవిరివలన చెమ్మటను పుట్టించి దుర్గంధమును తొలగింపవలయును. మేకమాంసపు రసమునందును మునగరసమునందును మాటి మాటికి భావన చేయవలయును. మునగశ్రేణితోను కేతకీదళసంపుటములతోను, చక్కగా పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు చేసిన యెడల శుద్ధమై కస్తూరితో సమానమైనది యగును. శిలాజిప్సును తేనెలో భావన చేయవలయును. కేసరిని క్షుతములో భావన చేయవలయును. లోహములను రక్తముతోకి భావన చేయవలయును, కంచోరమును గోమూతముతోను సదాపను మధూదకము తోను భావన చేయవలయును. బియ్యపుకడుగుతో లేజపత్రిని భావన చేయవలయును. కొంచెమంత జ్ఞానపదార్థముతో కలపిన సదాపను తెగులఁ బెట్టినయెడల బూడిదగాఁ జాలదు. పచ్చనిదియును మొగ్గల తేనెతో సమానముగా పరిమళించు ననియును కొంచెమంత చిక్కనిదియు నగునది యత్యుత్తమమైనది. వండినకర్పూరముకంటెను పచ్చకర్పూరము మిక్కిలి గణమును కఠిగించును. దానియందు కూడ నుత్పదము గాక స్పటికమువలె తైలమైనది యత్యంతముత్తమము. మఱియును దళములు దళములుగా పక్వమై నునుభు లేలి పచ్చని రంగుగల కర్పూరము నుత్తమమైనది అగును. విడిపోయినప్పటికిని కణములు పడనిది మిక్కిలి శ్రేష్ఠము. లేడికొమ్మలవలె కొమ్మలు గానుండు కోళ్ళు ఉత్తమమైనది, ఎఱుపుపచ్చగలిగిన చందనము శ్రేష్ఠమైనది. కాకిముక్కవలె స్నిగ్ధమై బరువుగా నున్న యగురు త్రమమైనది. చిక్కగా నుండి కొద్దిపాటి కింజల్కములు గల కేసరి యుత్తమమైనది. గుండ్రముగాను లావుగనుండు బియ్యము త్రమము. పచ్చనిమరువము శ్రేష్ఠమైనది. జటామాంసి పచ్చనై జడవలె పెనపేసికొనినది యుత్తమము. పెసరగింజలవలె పలుకులు గానుండిన రేణుకయను ద్రవ్యము శ్రేష్ఠము. నీటిపట్టుల మొలచెడి తుంగము స్త్రేష్ఠము. మోగునదియును నున్ననైనదియు నగు జాజికాయ శ్రేష్ఠము. చిన్నగింజలుగల వీలకులు శ్రేష్ఠములు. నల్లగను పచ్చగనుండు కొఱులు శ్రేష్ఠములు. చెండుతెఱగు లగు నఖమను ద్రవ్యములును గఱుపుగిట్టలువలె నుండినవియును ఏనుగుచేరివలె నుండునవియును శ్రేష్ఠములు. ఈపైచెప్పబడిన పన్నువులలో గాని యితరపన్నువులలో గాని నవత్వము (అనగా క్రొత్తదనము) మిక్కిలియును గుణకరము అగుచున్నది.

☉ మహాసుగంధితైల లక్ష్మీవిలాసతైలము. ☉

శ్లో. జిగీ యోరక దేవదారుసరీలం వ్యాఘ్రేవచాచోలక, త్వక్ష్మత్ర స్సహగంధపత్రకశతీ పథ్యాక్షుధా త్రీఘనైః, వృతైః శోధితసంస్కృతైః పలయుగే త్యాఖ్యాతయా సంఖ్యయా, తైలప్రస్థ మవసిత్తైః సిరమితి కల్లైః పచే ద్దాంధికమ్. 274. మాంసీమురాదమనచంపక సుందరిత్వక్, గ్రన్ధ్యంబురుజ్జురువకైః ద్విపలై స్సపుక్తైః శ్రీవాసకుంధురున

ఖనలికామిషీణాం, ప్రత్యేకణః పల ముపాయ్య పునః పచేత్తు. 275. ఏ
 లాలవంగచలచందనజాతిపూతిః, కక్కోలకాగురులతాఘుస్మణైః. ప
 లార్దైః, కస్తూరికాక్షసహితామలదీప్తియుక్తైః పక్వాతు మందశిఖినైవ
 మహాఘగంధమ్, సంచద్వికేన చాధేన మదా త్కర్పూర మిష్యతే, క
 ర్పూరమదయో రర్థం పత్రకల్కా ది హేష్యతే. 277. పక్వపూత్తే
 పుష్పవవ సమ్యక్పేషణ వర్తితమ్, దీ గుతే గంధవృద్ధ్యర్థం పత్రకల్కం
 త దుచ్యతే. 278. స్రాగుక్తాశుద్ధసంస్కారో గంధానా మిహ తైః పు
 సః, ద్విగుణై ర్లక్ష్మీవిలాస స్స్వా దయం తైలన త్తమః. 279. పంచప
 త్రాంబునా చాద్యో ద్వితీయాం గంధవారిణా, తృతీయోపి చ తేనైవ
 పాకో .వా ధూపితాంబునా. 280.

మంజిష్ఠ చిన్నకచోరము దేవదారువు సరశ్చద్రవము వాకుడు పస చేలకము
 తాడికపత్రి, చందనము తేజపత్రి కమ్పూరము, కరక్కాయలు, తాడి, ఉసిరిక,
 తుంగముస్తలు వీటినిన్నిటిని కుది చేసి సంస్కరించి, రెండురెండు పలములంతంత తీసి
 కొని కల్కముచేసి అందు పదహారు పలముల తైలమునుచేర్చి స్థిరబుద్ధి గలవాడై పై
 ద్యుండు పక్వము చేయవలయును. గ్రంథితగరము మురామాంసి దమనము సంపెగ లఘు
 కాబలియును సోంపును లవంగపువట్ట మోడి కురువేరు కోష్ఠ మూచికాయ పుక్క
 గోరింటి వీటిని రెండు రెండుపలముల చొప్పునను శ్రీవేషధూపము కుండురుష్కము
 (కీకసగడ్డియ నెదరట్ల) సఖిమను గంధద్రవ్యము నాలిక సోంపు వీటినిన్నిటిని పలము
 పలము చొప్పునను తీసికొని కల్కముచేసి కలిపి వండవలయు.

ఏలకులు లవంగములు సఖిమను గంధద్రవ్యము చందనము జాపత్రి నెమలి
 యడుగువేరు కంకొలము అగరు కుంకుమ పువ్వు కేసరములు కస్తూరి తాడియుసిరిక బో
 డనరపువ్వి తనములు వీటినిన్నిటిని అర్థపలము చొప్పునను తీసికొని మహాఘగంధతైలము
 ను పక్వము చేయవలయును. కస్తూరి కంటెను పదిరెట్లు కర్పూరమును కర్పూర కస్తూరు
 లకంటె సర్దము పత్రకల్కము మున్నగు వానిని తీసికొనవలయును. చక్కగా పక్వము
 చేసి వాసెనగట్టి వేడిగానున్నప్పుడే నూరంబడినట్టిది వానన హెచ్చుగా నుండునట్టి
 దియే ఖత్ర కల్కమనంబడును. గంధముల కన్నిటికిని కుద్ధిసంస్కారములూనచ్చెడి రీతి
 లిదివఱకే చెప్పబడినవి. వాటినిరెట్టింపుగాచేసిన లక్ష్మీవిలాసతైలము సిద్ధమగును. ఇయ్యది
 తైలములన్నిటికంటె సుత్తమమైనది. పంచపల్లవముల కషాయముతో నాద్యపాకమును
 గంధోదకముతో రంజవపాకమును మఱల నాగంధోదకముతో గాని ధూపక్రియచేత
 గాని మూడవ పాకమును చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వాతవ్యాద్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౩. వాతరక్తాధికారము.

◀◀ వాతరక్తమునందు సామాన్యోపాయములు. ▶▶

శ్లో. బాహ్యం లేపాభ్యంగనేకో పానాహై ర్వాతశోణితమ్,
 విరేకస్థాపనస్తేహానైర్లంభీగ మాచరేత్. 1. ద్వయో ర్దుంచే దస్యక్
 శ్మంగ శూచ్యలాబూజలౌకసా, దేహదైశం వ్రజే త్స్వాప్యం సిరా
 భిః పుచ్చనేన వా. 2. అంగ్లానా చ న స్రావ్యం రూక్షే వాతోత్తరే
 చ యత్, అమృతానాగరధన్యాక కర్వత్రయేణ పాచనం సిద్ధం. 3. జ
 యతి సరక్తం వాతం సామం కృషా న్యశేషాణి, వత్సద న్యుద్భవః
 క్వాభః పీతో గుగ్గులుసంయుతః. 4. సమీరణ సమాయుక్తం శోణి
 తం సంప్రసాదయేత్, వాసా గుడూచీ చతురంగులానా మేరండ
 త్రలేన పిబే త్కషాయం, క్రమేణ సర్వాంగజ మప్యశేషం జయే ద
 సృగ్వాతభవం వికారమ్. 5. లీఢ్యా ముండితికాచూర్ణ మధుసర్పిః సమ
 న్విత్తం, ఛిన్నాక్వాథం పిబన్ హన్తి వాతరక్తం సునుస్తరం. 6. తిస్త్రా
 థవా పంచగుడేన వధ్యా, జగ్ధ్వా పిబే చ్చిన్నరుహాకషాయమ్. 7. త
 ద్వాతరక్తం శమయ త్యుదీర్ణ, మాజానుసంభిన్న షుపి హ్యవశ్యం. 8.
 ఘృతేన వాతం సగుఢా విబద్ధం, పిత్తం సితాఢ్యా మధునా కఘం చ,
 వాతాస్య గుగ్గం రుబుత్రైలమిశ్రా శుంఠ్యామవాతం శమయే డ్గుడూచీ. 9.

బహిర్గతముగు వాతరక్తమును లేపనములు అభ్యంగములు నేకములు ఉపసాహ
 ములు వీటితోటి తొలగింపవలయును. అంత్యతవాతరక్తమును విరేచనము స్థాపన వర్తి
 త్రైలపానము మున్నగువాని నాచరించి గంభీరముగా తొలగింపవలయును. రెండువిధ
 ములగు వాతరక్తములయందును కొమ్ము నూది జలగ మున్నగు వాని ద్వారా రక్తమును
 వెడలింప వలయును. లేక పోయిన యెడల నాడుల ద్వారా గాని పుచ్చనము వలన
 గాని శరీరమునుండి రక్తమును స్రవింప జేయవలయును. అంగములకు గ్లాని కలుగుట
 రూక్షత వాతాధిక్యము మున్నగునవి కలిగినపట్టుల రక్తము స్రవింపజేయరాదు. ఉసిరిక
 తుంగముపైతి కొలిమెర వీటిని పావుపావు చొప్పన తెచ్చి పాచనము చేసి నేవించిన
 యెడల వాతరక్తములను ఆమవాతోగములను సమస్తస్వతోగములను జయింపగలడు.

తిప్పతీగ తో పెట్టఁబడినకషాయములో గుగ్గిలమును కలిపికొని త్రాగినయెడల వాతరక్త రోగమును సాధించును. అడ్డసరము తిప్పతీగె అష్టవేతసము నీటికషాయములో ఆముదమును కలిపికొని త్రాగవలయును. ఇయ్యది క్రమముగా సర్వాంగసంభవమగు వాతరక్తవికారములను జయించును. బోడతరము చూర్ణములో నేతని తేనెనుకలిపి నాకి ఆపి వుట్ట తిప్పతీగె కషాయమును త్రాగినయెడల నుదుస్తోమగువాతరక్తము నైనను పోగొట్టును. మూడుగాని లేక అయిదు గాని కరక్కాయలను బెల్లముతో చేర్చి తిని పిప్పట తిప్పతీగె కషాయమును త్రాగినయెడల మోకాళ్ల వఱకును వ్యాపించియున్నను వాతరక్త రోగమును అవశ్యముగా పోగొట్టును. నేలీలోచేర్చి తిప్పతీగెను నేవించినయెడల వాత రోగమును బెల్లముతోచేర్చి నేవించిన పట్టుకొనిపోవుటను చక్కెరతోచేర్చి నేవించిన పిత్తమును తేనెతో నేవించిన కఫమును ఆముదముతో నేవించిన నతిభయంకరమగు వాతరక్తరోగములను శొంతితో చేర్చి నేవించిన ఆముదములను పోగొట్టును.

☞ గూడూచీస్వరసాదులు. ☞

శ్లో. గుడూచ్యాః స్వరసం కల్కం చూర్ణం వా క్వాభమేవ వా, ప్రభూతకాల మాసేవ్య ముచ్యతే వాతశోణితాత్. 10. దశమూలీశృ తం క్షీరం సద్యః శూలనివారణమ్, పరిషేకో నిలస్రాయే తద్వ త్కోష్ఠేన సర్పిషా. 11. పటోలకటుకాభీరు త్రిఫలామృతసాధితమ్, క్వాభం వీత్వా జయే జ్వంతుః సదాహం వాతశోణితమ్. 12. గోధూమచూ ర్ణాజపయోఘృతం చ, సచ్చాగదుగ్ధోరుబుబీజకల్కః, లేపే విధేయం శతధాతసర్పిః సేకే పయశ్చావిక మేవ శస్తమ్. 13. లేపః పిష్టాస్తిలా స్తద్వ, ద్భృలప్టాః పయసి నిర్వృతాః. కటుకామృతయష్ట్యాహ్వంశుంతీ కల్కం సమాక్షికమ్. 14. గోమూత్రవీతం జయతి సకఫం వాతశో తణిమ్, ధాత్రీహరిద్రాముస్తానాం కషాయో వా కఫాధికే. 15. కోకిలా ఙ్గామృతాక్వాథే పిబేత్కృష్ణాం కఫాధికే, పథ్యాభోజీ త్రిసస్తాహాస్తుచ్య తేవాతశోణితాత్. 16. కఫరక్తప్రశమనం హృద్యంగుడఘృతంస్మృతం, సంసర్గేషు యశోద్రేకం మిశ్రం వా ప్రతికారయేత్. 17. సర్వేషు సగు డాం పథ్యాం గుడూచీక్వాభ మేవ వా, సిప్పలీవర్ధమానంవా శీలయే త్సుసమాహితః. 18.

తిప్పతీగెరసమును గాని కల్కమును గాని చూర్ణమును గాని కషాయమును గా ని నేవించుటవలన వాతరక్తరోగమునుండి మనుజుఁడు విడివడును, దశమూలకషాయ

ములో పక్షముచేసినపాలు శూలలను పోగొట్టును. వాతాధిక్యముచేత నగు శూలలయం దు కొంచెము వెచ్చజేసి నేతిని పరిష్కేకము చేయవలయును, చేదుపొళ్ల కటుకరోహిణి పిల్లప్రీచర త్రిఫలములు తిప్పతీగ వీటితో నీదము చేయబడిన కషాయమును త్రాగే నేని దాహసహితముగు వాతరక్తమునజయింపగలుగును. గోధుమసిండి మేకపాలు మేకనేయి మేకపాలతో చేసిన ఆయుదపుకల్మము ఇయ్యది వాతరక్తములయందు పథ్యములు. నూరునూరులు కాచి పడియకట్టిన నెయ్యి లేపమునకు హితకరము అగును. నేకమునందు మేకపాలు హితకరముఅగును. సువ్యలను నూరిగాని, వెయించి నీటిలో నాన్ని గాని లేపన చేయుటయును మంచిదే.

కటుకరోహిణి తిప్పతీగె యష్టిమధుకము ముల్లంగి శొంఠి నీటికల్మములో తెనెను కలిపి ఆవుపంచితముతో త్రాగిన యెడల కఫసహితముగు వాతరక్తములను జయించును. లేనిచో ఉపిక పసపు తుంగముసైలు వీటికషాయమైనను వాతరక్తములయందు హితమును కలిగించును.

గాబ్బిగింజలు తిప్పతీగె వీటికషాయములో పిప్పళ్లను కలిపి వాతరక్తములయందు త్రాగవలయును. ఇరువది గోజులవఱకును కిరక్కాయకు నేవించిన మనుజుఁడు వాతరక్తమునుండి ముక్తిపడగును. బెల్లముతో చేర్చిన నేతినిత్రాగిన కఫరక్తములు శాంతినిొందును. సంస్కరములయందు వ్యాధియొక్క యుద్దేశము ననుసరించి గాని కలిపి గాని చికిత్సచేయవలయును. అన్నివిధములగు వాతరక్తములలోను గుడనహితముగా కరక్కాయను గాని తిప్పతీగె కషాయమును గాని పిప్పళ్లకషాయమును గాని సమాహిత చిత్తుఁడై నేవింపవలయును.

● నవకార్షికక్వాథము. ●

శ్లో. త్రిఫలం నింబమంజిష్టా వచా కటుకరోహిణీ. 19. వత్సాదనీ దారునిశా కసాయో నవకార్షికః, వాతరక్తం తథాకుప్తం పామానం రక్తమండలమ్. 20. కుప్తం కాసాలికా కుప్తం పానాదే హపకర్షతి, పంచరక్తకమాషేణ కార్యోయం నవకార్షికః. 21. కింత్యేవం సాధితే క్వాథే యోగ్యమాత్రా ప్రదీయతే,

త్రిఫలములు వేపచెక్క మంజిష్ఠము వస కటుకరోహిణి తిప్పతీగె మ్రానిపసపు వీటినిన్నిటినిఁబ్రక్కొక్క కర్షమంత తీసికొని కషాయమును చేయవలయును. వాతరక్తములు కుప్తరోగము పామ (అనగా) గజ్జ రక్తమండలకుప్తము, కపాలకుప్తము వీటిని క్షుకషాయము పానమాత్రముననే తొలగించును. ఇయ్యది నవకార్షికమును కషాయము. దీనిని

అయిదురతుల ప్రమాణముతో నగుమాషము చొప్పున చేయవలయును. ఈరీతిగా కాచిన కషాయమును వాతరక్తమునందు తగునన్ని మోతాదులు నిచ్చుచుండువలయును.

◀◀ గుడూచీ ఘృతము. ▶▶

శ్లో. గుడూచీక్వాథకల్యాభ్యాం సపయస్కం శృతం ఘృతమ్, హస్తి వాతం తథా రక్తం క్షుష్ణం జయతి దుస్తరమ్. 22.

తిప్పతీగెతోనైన కషాయము కల్కములతో పాలను నేతిని కలిపి పక్వము చేయవలయును. ఇది వాతరక్తములను భయంకరములగు క్షుష్ణోగములను జయించును.

◀◀ శతావరీ ఘృతము. ▶▶

శ్లో. శతావరీకల్కగర్భం రసే తస్యా శృతుర్దుణే, క్షీరతుల్యం ఘృతం పక్వం వాతశోణితనాశనమ్. 23.

పిల్లపీచరకల్కములలో నాలుగురెట్ల పిల్లపీచరరసములలో పాలను నేయిని సమానభాగములనుగా కలిపి నేతిని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతరక్తములను నశింపజేయును.

◀◀ అమృతాద్య ఘృతము. ▶▶

శ్లో. అమృతా మధుకం ద్రాక్షా త్రిఫలా నాగరం బలా. 24. వాసాగగ్ధృవృశ్చీర దేవదారు త్రికంటకం, కుటుకా సవరీకృష్ణా కాశ్లా ర్యస్య ఫలాని చ. 25. రాస్నాత్సురకగంధర్వ వృద్ధదారు ఘనోత్పలైః కల్కై రేభి స్సమైః కృత్వా సర్పిః ప్రస్థం విపాచయేత్. 26. ధాత్తీర ససమం దత్వా వారిత్రి గుణసంయుతం, సమ్యక్పిష్టం తు విజ్ఞాయ భోజ్యే పానే చ శస్యతే 27. బహుదోషాన్వితం వాతం రక్తేన సహమూర్చితమ్, ఉత్థానం చాపి గంభీరం త్రికజంఘోరుజానుజమ్. 28. క్రొమ్మశ్శీరే మహాశూరే చామవాతే నుదారుణే, వాతరోగోపస్పృష్టస్య వేదనాం చాపి దుస్తరమ్. 29. మూత్రకృచ్ఛ్చి ముదాక్షర్తప్రమేహం విషమజ్వరమ్, ఏతా స్సర్వా నిహం త్యాశు వాతపిత్తకపోత్థితాన్. 30. సర్వకాలోపయోగేన వర్ణాయుర్బలవర్ధనమ్, అశ్వీభ్యాం నిర్దిశం శ్రేషం ఘృత మేత దనుత్తమమ్. 31.

తిప్పతీ యష్టినధుకము ద్రాక్ష త్రిఫలములు శొంఠి ముత్తకపులగముఉడ్డసరము ఆరెచెక్క శొంఠి దేవదారువు వల్లేరు కటుకరోహిణి కసివింద పిల్లపీచర విప్పళ్లు

గుఱ్ఱుడి సన్న రాస్త పల్లెరు తెల్ల అముదపువేళ్లు తుంగముపైలు తెల్లకములములు వీటిని సమానభాగములుగా నెచ్చి కల్కమును చేసి 16 పలముల నేతని పక్వము చేయవలయును కాని ఉసిరికరసము 16 పలములును నీళ్లు 48 పలములును చేర్చి బాగాపాకము అయిన పిమ్మట పరీక్షించి అన్నము తినునప్పుడును త్రాగెడి నప్పుడును నుపయోగింపవలయును. అనేక దోషములతో గూడిన వాతకోగములను రక్తముతో కలిపిన వానిని ఉత్తాన వాతమును కటిస్థలములయందును సిక్కిలయందును తొడలయందును పుట్టెడి వాతములను పోగొట్టును.

క్రోమ్య తీర్షములయందును శూలలయందును భయంకరములగు నానువాతములయందును వాతకోగముగలవానికిని సహింపరాని వేదనను పోగొట్టి గుణమును కలిగించును. మూత్రకృచ్ఛ్యము ఉదావర్తము ప్రమేహము విషమజ్వరము వాతపిత్తకఫములవలనఁ గలిగెడి జ్వరములను పోగొట్టును. దీనిని అన్ని సమయములందు నుపయోగించిన మంచికాంతిని వయస్సును బలమును వృద్ధి నొందించును. ఇయ్యది ఆశ్వినీ దేవతలచేత నిర్తింపఁబడిన యత్యుత్తమమగు ఘృతము శ్రేష్ఠమైనది.

❖ దశపాక బలాత్తైలము. ❖

శ్లో. బలాకషాయకల్కభ్యాం తైలం క్షీరచతుర్గుణమ్, దశపాకం భవే దేత ద్వాతాస్ప గ్వాతపిత్తజిత్. 32. ధన్యం పుంసవనంచైవ నరాణాం శుక్రవర్ధనమ్, రేతో యోసి వికారఘ్న మేత ద్వాతవికారనుత్. 33.

మత్తువపులగమును కషాయమునుగాను కల్కమును గాను చేసి అంతకు నాలుగు రెట్లు తైలమును పాలను కలిపి పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు ఇది దశపాకమైన మత్తువపులగపు తైలమగును. ఇయ్యది వాతరక్తములను వాతపిత్తములను పోగొట్టును. ధన్యమగు పుంస్తవము నిచ్చును. రేతస్సును వృద్ధి నొందించును. వీర్యవికారములను యోని వికారములను పోగొట్టును. మఱియు నియ్యది వాతవికారములను పోగొట్టును.

❖ గుడూచ్యాదితైలము. ❖

శ్లో. గుడూచీక్వాథదుగ్ధాభ్యాం తైలం లాక్షారసేన వా, సిద్ధం మఘకకాశ్చర్యరసై ర్వా వాతరక్తనుత్. 34.

తిప్పతీగె కషాయము పాలు గాని లక్కరసమునుగాని యప్పిమధుకము గుఱ్ఱుడు రసమునుగాని చేర్చి సిద్ధము చేసినతైలము వాతరక్తములను పోగొట్టును.

ఖుజ్జాకపద్మకత్తైలము.

శ్లో. పద్మకోశీరయప్య్యాహ్వ రజనీ క్వాథసాధితమ్. స్యా త్ప్రి
ప్యైః సర్జమంజిస్థా వీరా కాకోలి చందనైః. ౩5. ఖుజ్జాకపద్మక మిదం
త్తైలం వాతాస్రదోషనుత్.

పద్మాక్షుము వట్టివేళ్లు యష్టిమధుకము పసపు వీటికసాయములో మద్దిచెక్కమంజి
ష్ఠము కాకోలి చందనము వీటికల్మును. కలిపితైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది
ది వాతరక్తదోషములను పోగొట్టును. ఇది ఖుజ్జాకపద్మకత్తైల మనఁబడును.

పెద్దముత్తువపులగపుత్తైలము.

శ్లో. శుద్ధాం వచే న్న గబలాతులాం తు, విస్తాద్య తైలాథక
మత్ర దద్యాత్, అజాపయస్తుల్యవిమిశ్రితం తు, న తస్య యష్టీమధు
కస్య కల్కమ్. ౩6. పృథక్వచే త్వంచపలం విపక్వం, తద్వాతరక్తం
శమయ త్యుదీర్ణమ్, వస్తిప్రదానా దిహ సప్తరాత్రా, త్ప్రీతం దశాహా
త్ప్రకరో త్యరోగమ్, తులారద్రవ్యే జలద్రోశోద్రోణేద్రవ్యతులామతా.

పెద్దముత్తువపులగమును శుద్ధిచేసి 400 తులములు తెచ్చి రసము తీసి దానిలో
64 పలముల నూనెను కలిపి 64 పలముల మేకపాలను తెచ్చి తగరమును ముత్తువపుల
గమును వేరువేరుగా అయిదైదు పలముల కల్మును చేసి పక్వము చేసి సేవించవల
యును. ఇయ్యది పెచ్చుపెటిగిర వాతరక్తములను కూడ శాంతి నొందించును. వస్తుల
మూలముగా దీనిని ఉపయోగ పెట్టుటవలన ఏడురాత్రులలోను త్రాగుటవలన పదిదినముల
లోను రోగములను తొలగించివైచును. ఇచ్చట తులపరిమితమగు ద్రవ్యమునందు ఒక
ద్రోణమునీరును ద్రోణము నీటిలో నొక తులద్రవ్యమునుచేర్చదగునని సంప్రదాయము.

సిండ్తైలము.

శ్లో. సమధూచ్ఛిష్ట మంజిష్ఠం ససర్జరసశారవమ్, సిండ్తైలం
తదభ్యంగా ద్వాతరక్తరుజాపహమ్. ౩8.

తేనెమైనము మంజిష్ఠము సజ్జరసము మనుబాల వీటిలో తైలమును పక్వము చే
యవలయును. ఇయ్యది సిండ్తైలమనఁ బడును. దీనిని రుద్దినయెడల వాతరక్తపు దోష
ము లన్నియును నశించిపోగలవు.

◀ ౭ మహాసింహతైలము. ౮ ▶

శ్లో. శాఢివా సర్జ మంజిషా యష్టిస్త్రికః పయోన్విత్తైః, తైలం
పక్వం విమంజ్యై రుబో ర్వా వాతర క్తనత్.

మనుబాల సజ్జరసము మంజిష్ఠ యష్టిమధుకము ముక్తువపులగము మైనము వీటి
లోగాని మంజిష్ఠ తేకుండ తక్కినవానిలో ఆముదపువిత్రములనుచేర్చి గాని పాలను గ
లిపి తైలముఁ బోసి పక్వము చేసి యుపయోగించిన వాతర క్తములు తొలగి పోవును.
ఇయ్యది మహాసింహతైలము.

◀ ౯ కైశోరకగుగ్గులము. ౧౦ ▶

శ్లో. వరమహిషలోచనోదరః సన్నిభవర్ణస్య గుగ్గులోః ప్ర
స్థమ్, ప్రక్షిప్య తోయరాశౌ త్రిఫలం చ యథోక్త పరిమాణామ్. 40.
ద్వాత్రింశ చ్చిన్నరుహః పలాని దేయాని యత్నేన, విపచేత్తదప్ర
మత్తో దర్వాస్య సంఘట్టయ న్నుహు ర్వావత్. 41. అర్థక్షయితం
తోయం జాతం జ్వలనస్య సంపర్కాత్, అవతార్య వస్త్రపూతం పునరపి
సంపాదయే త్వత్. 42. సాంద్రీభూతే తస్మి న్నవతార్య హిమోపల
ప్రసే, త్రిఫలాచూర్ణార్ధఫలం త్రికటో శుచ్చిణ్ణం సడక్షపరిమాణమ్. 43.
క్రిమిఙ్గుచూర్ణార్ధఫలం కర్షంకర్షం త్రిపుద్గంతోః, పల మేకం చ
గుడూచ్యాః, దత్వా సంమూర్ఛ్య యత్నేన. 44. ఉపయుజ్య చాను
పానం యూపం తోయంసుగంధి సలిలేన, ఇచ్ఛాహారవిహారీభేషజ
ముసయుజ్య సర్వకాలమిదం. 45. తనురోధివాతశోణిత మేకజ మథ
ద్వంద్వజు చిరోత్థం చ, జయతి శ్రుతం పరిశుష్కం సుఘటితంచాజాను
జంచాసి. 46. వ్రణకాసకుష్మగుల్మం శ్వయభూదరపాండు ప్రమేహం
శ్చ, మందాగ్నించ విబద్ధం ప్రమేహపిడకా శ్చ నాశయ త్యాశు.
47. సతతం నిషేచ్యమాణః కాలవశా ద్ధన్తి సర్వగదాన్, అభిభూయ
జరాదోషం యాతిహా కైశోరకం చూపమ్. 48. ప్రత్యేకం త్రిఫ
లాప్రస్థో జలం తత్ర వడాథకం, గుడవ ద్గుగ్గులోః పాకః సుగంధ స్తు
విశేషతః. 49.

మంచి శేషకన్నువలెను పొట్టవలెను మిసమిసలాడెడు గుగ్గులమును 16పలములు
తేవలయును. 64 పలములనీటిలో నాగుగ్గులమును త్రిఫలములును పథ వేయవలయును,

మఱియు నందు కిది పలముల తిప్పతీగెరసమును చేర్చి సావధానముగా గూర్చుండి య ప్రమత్తుండై కలియఁబెట్టుచు పక్వము చేయవలయును. అగ్నిసంపర్కమున సగమునీళ్లు ఇనికొనపిమ్మట దింపి వడియగట్టి మఱల పాత్రలోవైచి నడుకఁ బెట్టవలయును. బాగుగా గట్టిపోవనిపిమ్మట 16 ఘలముల కర్పూరమును కలిపి అందు త్రిఫలముల చూర్ణమును అర్థ పలమును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కీటిచూర్ణము నొకటిన్నర పలమును వాయువిడం గముల చూర్ణమును అరపలమును తెల్లతెండను కాలుపలమును దంతిద్వయమును పావుపలమును తిప్పతీగె నొకపలమును కలిపి చక్కగా పక్వము చేసి సుగంధము గల నీళ్ళను గంజని అనుపానముగా నుంచి యుపయోగింపవలయును. ఈయోషధమును నేవించి ఇచ్చకచ్చిపట్టు ఆహార విహారముల ననుభవించవలెను. ఇయ్యది శరీరము నడ్డ గించెడి వాతరక్తరోగమును ఏకజద్వంద్వజము లగురోగములను చిరకాలమునుండి పుట్టిరోగమును స్రవిచునట్టివియును ఎండినట్టివియును బ్రద్ధతనట్టివియును జానువుల పఱకు గలిగినట్టివియునగు వాతరక్తములనుపోగొట్టును. గాయములు దగ్గు కుష్ఠ గుల్మము వాపు ఉడరరోగము పాండురోగము మేహరోగము అగ్నిమాంద్యము వంధ్యాత్వము మేహస్పిడ కీటిని పోగొట్టును. నిరంతరమును నేవించెదరేని అన్నిరోగముల నియ్యది పోగొట్టగలదు. మనలితనమును తొలగించి కిశోరరూపము నొసంగును. కరక్కాయలు 16 పలములును ఉసిరిక 16 పలములును తాడి 16 పలములును 434 పలముల నీటిలో బెల్లమునువలెనే గుర్కమునుకూడ పక్వముచేయవలయును. విశేష మిందు సుగంధవస్తువుల చేర్చుటమాత్రమే.

అపృతాద్యగుగ్గులము. ౨౨

శ్లో. ప్రస్థమేకం గుడూచ్యాస్తు అరప్రసం చ గుగ్గులోః, ప్రత్యేకం త్రిఫలాయా శ్చ తత్ప్రమాణం వినిర్దిశేత్. 50. సర్వ మేకత్రసంక్షుద్య సాధయే త్వర్కణేఽభసి, పాదశేషం పరిస్రావ్య పున రగ్నావధిశ్రయేత్. 51. తావ త్వచే త్కషాయం తు యావ త్సాంద్రత్వమాగమి, దంతీవ్యోషవిడంగాని గుడూచీ త్రిఫలాత్వచః. 52. తత శ్చార్ధపలం పూతం గృక్ష్ణీయా చ్చ ప్రతిప్రతి, కర్షం తు త్రిపుతాయాస్తు సర్వ మేకత్ర కారయేత్. 53. తస్మి న్సుసిద్ధం విజ్ఞాయ కవోష్ఠే ప్రక్షిపే ద్బుధః, తత శ్చాన్ని బలం జ్ఞాత్వా తస్యమాత్రం ప్రదాపయేత్. 54. వాతరక్తం తథా కుష్ఠం గుడజా న్యగ్ని సాదనం, దుష్ప్వణ ప్రమేహం శ్చ సామవాతం భగందరం. 55. నాడ్యాధ్యవాతశ్శయ

ధూన్ స్వర్ణా నేతా స్వప్నోహతి, అశ్వీభ్యాం నిర్మితః పూర్వ మమృతాభ్యో హి గుగ్గులుః. 56. అర్థప్రస్థం త్రిఫలాయాః ప్రత్యేక మిహ గృహ్యతే.

తిప్పతీగ 16 పలములును గుగ్గులము 8 పలములును కరక్కాయలు 8 పలములును తాడి 8 పలములును ఉసిరిక 8 పలములును వీటిని తెచ్చి ఒకటిగాచేర్చి నూరి 231 పలముల నీటిలో పక్వము చేయవలయును. నాల్గవపాటునిన మిగిలి యున్నప్పుడు వడియకట్టి మరల నానీటిని నిప్పుపై పెట్టి గట్టిపడునంతవఱకును కాచి దంతీద్వయము శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు నాయువిడంగములు తిప్పతీగ త్రిఫలముల బెరడు వీటిని అర్థ పలము చొప్పున తెల్లతెగడ పావుపలము తెచ్చి అన్నిటిని నొకటిగా చేయవలయును. శుద్ధిచేసి పిప్పట కొద్దిపాటివెచ్చన యుండగా వేయనలయును. తఱువాతో బర రాగ్ని కనుసారముగా మాత్రలను గట్టి ఇచ్చుచుండవలయును. ఇయ్యది వాతరక్తమును కుఘరోగమును గుదరోగములను అగ్నిమాంద్యమును దుష్టవ్రణములను ప్రమేహములను ఆమవాతములను భగదరములను నాడివాతమును ఆఘ్యవాతమును వాపును మఱియు నన్నివిధములగు రోగములను పోగొట్టును. ఈయమృతాదిగుగ్గులుముఖౌర్వము అశ్వినీదేవతలచేతను సృజింపబడినయది. ఈగుగ్గులము నిర్మాణకాలమునందు వేర్వేరుగా త్రిఫలములను అర్థప్రస్థమును గ్రహింపవలయును.

— అమృతగుగ్గులము. —

శ్లో. అమృతాయా శ్చ ద్విప్రస్థం ప్రస్థమేకం చ గుగ్గులోః, ప్రత్యేకం త్రిఫలా ప్రస్థం వర్షాభూ ప్రస్థమేవ చ. 57. సర్వ మేకత్ర సంక్షుధ్య క్షాధయే ల్లవణేంభసి, పునఃపచే త్పాదశేపం యావ త్సాంద్రత్వ మాగతం. 58. దంతీచిత్రకమూలానాం కణావిశ్వఫలత్రికం, గుడూచీ త్వగ్విడంగానాం ప్రత్యేకార్థపలోన్మితం. 59. త్రిపుతాకర్ష మేకం తు సర్వ మేకత్ర మూర్ణయేత్, సిద్ధే చోష్ణే ఊపే త్తత్ర త్వమృతా గుగ్గులోః పరం. 60. యథావహ్ని బలం ఖాదే దప్లుపిత్తి విశేషతః, వాతరక్తం తథా కుపం గుదజా న్యగ్నిసాదనం. 61. దుష్టవ్రణప్రమేహం శ్చ సా మవాతం భగందరం, నాడ్యాఘ్యవాత శ్వయంధూన్ హన్యా త్సర్వామ యా నయం. 62. అశ్వీభ్యాం నిర్మితో హ్యేషోఽమృతాభ్యో గుగ్గు లుః పురా.

తిప్పతీగె చెందు ప్రస్థములు గుగ్గిలమొక ప్రస్థము వేత్తోరుగా త్రిఫలము లా
 కొక్కకక్క ప్రస్థము గలిజేరు ఒక ప్రస్థము వీటినిన్నిటిని చూర్ణముచేసి ఉష్ణనీటిలో
 వైచి కావవలయును. నాలవపాలు మిగిలియుండునంతవఱకును గట్టిపడునంతవఱకును
 పక్వముచేయుచునే యుండవలయును. దంతీద్యయము చిత్రమూలము నునక చెక్క పి
 ప్పుళ్లు శొంఠి కరక్కాయలు తాడి యుసిరికలు తిప్పతీగె లవంగపుపట్ట వాయువిడంగ
 ములు వీటినిన్నిటిని అర్ధపలము చొప్పనను తెల్లతెగడ పావుపలము చొప్పనను
 కలిపి చూర్ణముచేసి సిద్ధమైన పిష్టుట కొంచెము వెచ్చజేసి అమృతాగుగులు కల్పమును
 ఇందు కలపవలయును. ఆపిష్టుట బరరాగ్ని ననుసరించి దీనిని భక్షించుచుండవలయును.
 ఆమృతీ త్తముగలవాడెధికముగా దీని భక్షింపవలయును. ఇయ్యది వాతరక్తమును కుష్టును
 అగ్నిమాంద్యమును దుష్ప్రవణములను మేహములను ఆమవాతములను భగందరములను
 నాడీవాతిమును ఆఙ్ఘ్రవాతిమును వాపును మున్నగు నన్నిరోగములను శశింపంజ్ఞేయును.
 ఇయ్యది అమృతగుగ్గలము. పూర్వ మిది అశ్వినీకురూరులచేత రచింపబడినది. ఉత్తమ
 మైనది.

❁ యోగ సారామృతము. ❁

శ్లో. శతావరీ నాగబలా వృద్ధదారక ముచ్చుటాః. 63. పునర్నవా
 మృతా కృష్ణా వాజిగంధా త్రికంటకమ్, పుషకద్దశి పలా న్యేషాం
 శ్లక్ష్యం చూర్ణాని కారయేత్. 64. తదర్థం శర్కరాయుక్తం చూర్ణం
 సమర్దయే ద్భృధః, స్థాపయే త్సుదృఢే భాండే మధ్యర్థాడక సంయు
 తం. 65. ఘృతప్రసే సమాలోడ్య త్రిసుగంధివలేన తు, తం ఖాదే దిష్ట
 చేష్టాన్నో యథాపహ్నిబలం సరః. 66. వాతరక్తం క్షయం కుష్టుం
 కార్యం పితృసంభవం, వాతపిత్తకఫోత్థాం శ్వరోగా నన్యాం శ్వ
 తద్విధాన్. 67. హత్వా కరోతి పురుషం నలీపలితవర్జితం, యోగ
 సారామృతోనామ లక్షీకాఽతివివర్ధనః. 68. దివాస్వప్నాగ్నిసంతాపం
 వ్యాయామం మైధునం తిభా, కటూష్ణగుర్వభివ్యంబీ లవణామ్లాని వ
 ర్ణయేత్. 69.

పిల్లపీచర పెద్దముత్తపవులగము పెద్దకచోరము నేయుసిరిక గలిజేరు తిప్పతీ
 గె పిప్పళ్లు పెన్నేరు పల్లెరు వీటిని ప్రత్యేకముగా పదిపలములచొ|| తెచ్చి చూర్ణము
 నుచేసి అందులో సగమును కండచక్కరతోకలిపి మర్దనమును చేయవలయును. పిష్టు
 ట అర్ధాధికము తేనెనుపోసి గట్టిపాత్రలోపైచి యుంచవలయును. తరువాత 16 పల

ముల నేతిలో వైచి కలియఁబెట్టి లవంగపువట్ట విలవలు జాపత్రి వీటినికొక్కొక్కపల మునొ|| కలిపి జఠరాన్ని ననుసరించి భుజింపవలయును. ఇది వాతరక్తము కుష్టు క్షయ కృశించుట రక్తపిత్తజనితములగు రోగములు వాతరోగములు పిత్త రోగములు కఫరోగములు ఇతర రోగములు వీటినిపోగొట్టును. మనుజుని ముసలితనమును తల నెఱుపును లేని వానినిగా జేయును. ఇయ్యది యోగసారామృతమును జేరుగలది. ఈగుడ్గులుము లక్ష్మిని కాంతిని పెంపొందించును. దీనినినేవించునప్పుడు పగులుపరుండుట నెగనుకూర్చుండుట కసరతుచేయుట మైధునముచేయుట చేదు చేడి బలువు పులువు గలపదార్థములను తినుట వీటిని వ్యంపవలెను.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వాతరక్తాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౪. ఊరు స్తంభాధికారము.

◀ ఊరు స్తంభమునందు సామాన్యోపాయములు. ▶

శ్లో. శ్లేష్మణః క్షునణం యత్యాస్య న్న చ మారుతకోపనం, తత్పి
ర్వం సర్వదాకార్య మూరు స్తంభస్య భేషజం. 1. తస్య న స్నేహనం
కార్యం న వస్తి ర్నచ రేచనం, సర్వోరుక్షః క్రమః కార్యస్తత్రాదా
కఫనాశనః. 2. పశ్చా ద్వాతవినాశాయ కృశ్నః కార్యః క్రియాక్ర
మః, శిలాజతుల గుగ్గులుం వా పిప్పలీ మథ నాగరఘే. 3. ఊరు స్తంభే
పిబే న్నాత్రైర్దశమూలీరసేన వా, భల్లాతకామృతాశుంఠీ దారు పథ్యా
పునర్నవాః. 4. పంచమూలీవ్యయోన్తిశ్రా ఊరు స్తంభనిబర్హణాః, పిప్ప
లీపిప్పలీమూల భల్లాతక్వాథ ఏవ వా. 5. కల్కోవా సమధుర్దేయః
ఊరు స్తంభవినాశనః, త్రిఫలం చవ్య కటుక గ్రంధికం మధునా లిహే
త్. 6. ఊరు స్తంభవినాశాయ పురం మూక్షణేణ వా పిబేత్, లిహ్యో ద్వా
త్రిఫలాచూర్ణం క్షౌద్రేణ కటుకాముతం. 7. సుఖూంబునా పిబే ద్వాపి
చూర్ణం పట్ధరణం నరః, పిప్పలీవర్ధమానం వా మాక్షి కేణ గుడేన వా.
8. ఊరు స్తంభే ప్రశంసన్తి గంఢీరార్తిష్ట మేవ వా, చవ్యాభయోగ్నిదా
రూణాం సమధుస్స్య దూరుసంగ హే. 9. కల్కో దిహే చ్చ మూ

త్రాణ్యైః కరంజఫలనర్షణైః, క్షౌద్రసర్షణపవల్లిక మృత్తికాసంయుతం భిషక్. 10. గాఢ ముత్సాదనం కుర్యా దూరు స్తంభే ప్ర లేపనం, కఫక్షయార్థం వ్యాయామే ప్లేవనం శ క్షేషు యోజయేత్. 11. స్థలా న్యక్రామయే త్కల్మషం ప్ర త్నిస్తో నదీం త చేత్, పలాభ్యాం పిప్పలీమూలనాగరా దష్టకట్వరః. 12.

శ్లేష్మమును పోగొట్టునదియును, వాయువును ప్రకోపింపజేయునిదియు నగు యకాపధమునంతను ఊరు స్తంభమునకు ప్రయోగింపవలయును. ఊరు స్తంభముగల రోగికి స్నేహనము గాని వస్తికర్షణగాని లేవననుగాని చేయరాదు. రూక్ష చికిత్సలనే యన్నిటిని చేయుచుండవలయును. అందునను కఫనాశకచికిత్సలను చేయవలయును. ఆపిష్టుట వాతము నశించుటకై క్రియా క్రమము నంతయును జటిపింపవలసినదియే. శిలాజిత్తు గుగ్గులుము పిప్పళ్లు శొంఠి వీటిని ఆవుపంచితములో గాని దశమూలముల రసముతో గాని ఊరు స్తంభముగలవాడు నేపింపవలయును. నల్లజీడివిత్రనములు తిప్పతీగె శొంఠి దేవదారువు కరక్కాయలు గలిజేరు దశమూలములు వీటితో కషాయము చేసి పుచ్చుకొనిన యూరు స్తంభములు నశించును. పిప్పళ్లు మోడి నల్లజీడివిత్రనములు వీటికషాయము నందు గాని కల్మషునందుగాని తేనెను కలిపి యిచ్చినయెడల ఊరు స్తంభములు నశించును. శైమలీయడుగుకేళ్లు త్రిఫలములు ఆవాలు వీటిని ఆవుపంచితముతో నూరి పట్టవేసినను నేకము చేసినను ఊరు స్తంభములు నశించిపోగలవు. తేనెయను ఆవాలును పుట్టమట్టియును వీటితో లేపనమును చేసిన ఊరు స్తంభములు తగ్గినోవును. కఫము తగ్గిపోవుట కొఱకై కషాయములయం దీగోగిని ప్రవేశపెట్టవలయును. ఏటికడ్డముగా నీడంపవలయును.

◀▶ ఆష్టకట్వరత్తైలము. ▶◀

శ్లో. తైలవస్త్రసః మోదధ్వా గృధ్రన్యూగు గ్రహాపహః, అష్టకట్వరత్తైలేత్రై తైలం సార్షప మిష్యతే. 13. కుష్మశ్రీవేష్ట కోదీచ్యం సరళం దారు కేసరం, అజగంధా శ్వగంధా చ తైలం త్రై స్సార్షపం పచేత్. 14. సక్షౌద్రం మాత్రయా తస్మా దూరు స్తంభార్దితిః పిబేత్, సైంధవాద్యం హితం తైలం వర్షాభ్యమృతగుగ్గులుః. 15.

పిప్పలీ మోడి శొంఠి ఒక్కొక్కపలమును పెఱుగు రిపలములును తైలము నెన్నిదిపలములును కలిపి ఈతైలమును సిద్ధముచేసి యుపయోగించినచో గృధ్రసియును ఊరు స్తంభమును నశించును. ఈయష్టకట్వరత్తైలమునందు ఆవనూనెనే పోయవలయును.

కోస్తు శ్రీవేష్టధూపము తుంగముస్తలు సరళము. దేవదారువు కేసరి తలసి పెన్నే రు వీటియొక్క కల్పనలతో ఆవనూనెను పక్వము చేయవలయును. తేనెతో కలిపిన మాత్రలతో నూరు స్తంభకోగము గలవాడు త్రాగవలయును. లేకపోయినచో సైంధవాద్య తైలమును గాని పుర్నవైలమును గాని అమృతగుణులును గాని నేవించిన హితమగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఊరు స్తంభాధి కారప్రకరణము ముగిసెను.

తెలివ

౨౧. ఆమవాతాధికారము.

— రాస్నా దశమూకము. ౨౧ —

శ్లో. లంఘనం స్వేదనం తిక్తం దీపనాని కటూని చ, విరేచనం స్నేహాపానం వస్తయ శ్వామమూరుతే. 1. సైంధవాద్యే నాను వాన్య డ్రావస్తి ప్రశస్యతే, ఆమవాతే మంచకోలసిద్ధం పానాన్న మిష్యతే. 2. రూక్షః స్వేదో విధాతవ్యో వాలుకాపుటకై స్తథా, శతీశం ర్యభయా చోగ్రా దేనాహ్వాతివిషాఽమృతా. 3. కషాయ మామవా తస్య పాచనం రూక్షభోజనం, శతీవిశ్వాసధీకల్పం వర్నాబూక్వాథనం యుతమ్. 4. సస్తరాత్రం విభేజ్జుతు రామవాత వినాశనమ్, దశ మూలామృతైరండ రాస్నానాగరదారుభిః. 5. క్వాథోగుబూకతై లేన సామం హ స్త్యనిలం గురుమ్.

లంఘనము చెమట పట్టుట కటుపదార్థసేవనము దీపనపదార్థములు కటువులగు నౌషధములు విరేచనములు తైలసేవనములు ఇవియన్నియును ఆమవాతమునందు హిత కరములు. సైంధవాద్యతైలముచేత ననువాసితమగు డ్రావస్తి యుత్తమము. ఆమవాతము నందు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి వీటితో చేయఁబడిన కషాయపాన మును అన్నమును హితములు. ఆమవాతమునందు ఇసుక పొట్లముల వలన చెమట పట్టించుట యుత్తమము. శొంఠి కరక్కాయలు వన దేవదారు అతివస తిప్పతీగె వీటి కషాయమును రూక్ష భోజనమును ఆమవాతమును అణగించును. కచ్చూరము శొంఠి వీటి కల్పమును. శొంఠి కషాయములలో కలిపి 78 జూలు నేవించిన ఆమవాతము పక్వమగును. దశమూలములు తిప్పతీగె ఏరండము సన్న రాస్త శొంఠి దేవదారు వీటికషాయమును ఆము దమతో కలిపి త్రాగినయెడల భయంకరములగు నామవాతములును నశించిపోగలవు.

—౧౧ రాస్నాపంచకము. ౧—

శ్లో. దశమూలీకషాయేణ పిబే ద్వా నాగరాంభసా. 6. కుక్షి వస్తి కటిశూలే తైల మేరండసంభవమ్, రాస్నాం గుడూచీ మేరండం దేవదారు మహశాపధమ్. 7. పిబే త్వర్వాంగికే వాతే సామే సంధ్య సిమజ్జగే.

ఆముదమును దశమూలముల కషాయముతో గాని శొంఠి కషాయముతో గాని నేవించిన కుక్షి వస్తికులసంబంధములగు శూలలయందు హితకరము. నన్నరాస్త తిప్ప తీగ దేవదారు పీటికషాయమును సఁధులు ఎముకలు మజ్జ వీటియందు గలవాతరోగ ము లందును ఆమవాతము నందును సర్వాంగ వాతము నందును నేవంపవలయును.

—౧౨ రాస్నాసప్తకము. ౧—

శ్లో. రాస్నామృతారగ్వధ దేవదారు త్రికటకైరండ పున ర్ణవానాం, క్వాథం పిబే న్నాగరచూర్ణమిశ్రం జంఘూరువృష్టత్రిక పార్శ్వశూలీ. 8.

న్నగ్రాస్త తిప్పతీగ దేవదారువు త్రికటకములు ఆముదము గలిజేరు కషాయ మునందు శొంఠిచూర్ణమును కలిపి జంఘూవాతము పృష్ఠవాతము ఊరువాతము నడుము ప్రక్కలనోప్పలు వీటియందు త్రాగవలయును.

—౧౩ వైశ్వానర చూర్ణము. ౧—

శ్లో. శ్మతీగోక్షురకక్వాథః ప్రాతః ప్రాత నిపేవితః, సామ వాతే కటిశూలే పాచనో రుక్ప్రణాశన. 9. ఆమవాతే కణాయుక్తం దశమూలరసం పిబేత్, ఖాదే ద్వా ప్యభయా విశ్వం గుడూచీం నాగ రేణ వా. 10. ఏరండతైలసంయుక్తాం హతీతకీం భక్షయే న్నరో విధి వత్, ఆమానిలార్తియుక్తో గృధ్రసీవృష్ట్యర్దితో నిత్యమ్. 11. కర్షం నాగరచూర్ణస్య కాఙ్జికేన పిబే త్వదా, ఆమవాతప్రశమనం కఫ వాతహరం పరం. 12. పంచకోలకచూర్ణం చ పిబే దుష్ణేన వారిణా, మందాన్నిశూలగుల్తామ కఫారోచకనాశనమ్. 13. అమృతానాగరగో క్షుర ముండతికావరుణకైః కృతం చూర్ణమ్, మస్త్యా రనాలపీత మా మానిలనాశనం ఖ్యాతం. 14. మణిమంథస్య భాగౌ డ్వా యమాన్యా

స్తద్వ దేవ తు, భాగా శ్రుయోజమోదాయా నాగరా ద్భాగపంచ కం. 15. దశ క్వా చ హరితక్యాః శ్లక్ష్యచూర్ణీకృతాః శుభాః, మస్త్యై రణాలతక్రేణ సర్పిఘోఘోదకేన వా. 16. పీతం జను త్యామవాతగు ల్తం పౌ ద్వస్తిజా న్దదాన్, స్తీహానం హన్తి శూలాచీ నానాహం గు దజాని చ. 17. విబంధం జాతరా న్రోగాం స్తథా వై హస్తపాదజాన్, వాతానులోమన మిదం చూర్ణం వైశ్వానరం స్మృతమ్. 18.

శొంఠి గలిజేరు వీటికమయమును ప్రాతఃకాలమునందు నేవించినయెడల నామవా తము కటిశూల వీటినిపచనమునకు తెచ్చి పోగొట్టును. ఆమవాతమునందు పిప్పళ్లతో దశమూలముల రసమును త్రాగవలయును. కరక్కాయ శొంఠిని గాని తిప్పతీగను శొంఠినిగాని తినవలయును. ఆముదములో కరక్కాయను చేర్చి యథావిధిగా ఆమ వాతము గృధ్రనీ వీటిచేత వీడితుండైనవాఁడు నేవింపవలయును. ఒకతులము శొంఠి పొడిని గంజిలో వేసికొని త్రాగిన ఆమవాతములు శాంతించును. కఫవాతములు తప్పక పోవును. పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి పీటిచూర్ణమును వేడి నీళ్లతో త్రాగిన అగ్నిమాంద్యము శూలగోగము ఆమవాతము కఫము అరోచకమును నశించును. తిప్పతీగె శొంఠి గలిజేరు బోడనరము, ఉలిమిరి వీటిచూర్ణమును మజ్జిగలే టతో గాని గంజిలోగాని కలిపిత్రాగిన ఆమవాతములు నశించునందురు. సైంధవలవ ణము రెండు భాగములును కరక్కాయలు 12 భాగములును కలిపి చూర్ణముచేసి మజ్జిగలేట మంచినీరు గంజి వేడినీళ్లు వీటితో త్రాగనలయును. పట్టుచేసిన ఆమవాతము గుల్మరోగము హృద్రోగము వీటిని నశింపజేయును. పంధ్యారోగము పస్తాగతరోగము హస్తానరోగము కుక్షిరోగము మున్నగు వానిని పోగొట్టును. ఈ వైశ్వానరచూర్ణము వాత మును వరిచివేయును.

◀ ౧౯ అలంబుసాచూర్ణము. ౧౯ ▶

శ్లో. అలంబుసాం గోక్షురకం గుడూచీం వృద్ధదారకమ్. 19. పిప్పలీం త్రివృతాం ముస్తం వరుణం సపునర్నవమ్, త్రిఫలాం నాగరం చైవ సూక్ష్మచూర్ణాని కాగయేత్. 20. మస్త్యైరణాలతక్రేణ పయో మాంసరసేన వా, ఆమవాతం నిహన్త్యాశు శ్వయంధుం సంధిసం సితమ్. 21.

అలంబుస - అనగా బోడతరము - వల్లెరు తిప్పతీగ వీటిని కలిపి తెగడ పిప్పళ్లు తుంగముస్తలు ఉలిమిరి గలిజేరు త్రిఫలములు శొంఠి వీటిచూర్ణమును గంజి మజ్జిగలేట

పాలు మున్నగువనిలో దేనితోనైన గాని నేవించిన ఆమవాతము సంధనలలోని వాళు సశించిపోవును.

◀ హింగాద్విచూర్ణము. ▶

శ్లో. శతపుష్పావిడంగ శ్చ సైంధవం మరిచం సమమ్, చూర్ణ ముష్ణాంబునా పీత మగ్నిసందిపనం పరిమ్. 22. హింగు చవ్యంబివం శుంఠీ కృష్ణాజాజీ సపాష్కరమ్, భాగోత్తగ మిదం చూర్ణం పీతం వా తామజి ద్భవేత్. 23.

పెద్దసదాప వాయువిడంగములు సైంధవలవణము మిరియములు వీటిని చూర్ణము చేసి వేడినీళ్లతో త్రాగిన జతరాగ్ని యుద్ధిపించును. ఇంగువ 1 భాగము, చవ్యము 2 భాగములు, పేటుప్పు 3 భాగములు, శొంఠి 4 భాగములు, పిప్పళ్లు అయిదుభాగములు, జీల కఱ్ఱ 6 భాగములు, పుష్కరమూలము ఏడుభాగములును వీటిని చూర్ణము చేసి త్రాగిన ఆమవాతములు నశి.చును.

◀ యోగరాజగుగ్ధము. ▶

శ్లో. చిత్రకం విప్పలీమూలం యమానీం కారవీం తథా, విడం గాన్యజమోదాశ్చ జీరకం సురదారుచ. 24. చవ్యైలాంసైంధవం కుష్ఠం రాన్నా గోక్షుంధాన్యకమ్, త్రిఫలాముస్తకం న్యోపం త్వగుక్షీరం య వాగ్రజం. 25. తాలీసపత్రం పత్రం చ సూక్ష్మచూర్ణాని. కారయేత్, యావ స్త్యేతాని చూర్ణాని తావన్నాత్రం తు గుగ్గులుం. 26. సమృద్ధ్య సర్పిషా గాఢం స్నిగ్ధే భాండే నిధావయేత్, తతో మాత్రాం ప్రయుం జీత యథేష్టాహార వా నపి. 27. యోగరాజ ఇతి ఖ్యాతో యోగోయ మమృతోపమః, ఆమవాతాఢ్య వాతాదీన్ద్రిమిదుష్ట వ్రణానపి. 28. స్త్రీహగుల్కాదరానాహ దుర్నామాని వినాశయేత్, అగ్నిం చ కురుతే దీప్తం తేజోవృద్ధిబలం తథా. 29. వాతరోగాన్ జయ త్యేష సంధిమ జగతానపి.

చిత్రమూలము మోడి వామము పేటుప్పు వాయువిడంగములు అజామోదము జీలకఱ్ఱ దేవదారుచెక్క చవ్యము ఏలకులు సైంధవలవణము చెంగల్వకోస్తు సన్నరాస్త పల్లెరు ధనియములు త్రిఫలములు తుంగముస్తలు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు అవంగ పుపట్ట వట్టివేళ్లు యవక్షారము తాడిశపత్రి తేజపత్రి వీటిని చూర్ణము చేసి చూర్ణ మంత గుగ్గులము నిండు కలిపి నేతితో మర్దించి చమురుకుండలో పెట్టి దినమును ఒక్కొక్క

మాత్రమోష్ఠన నేవింపవలయును. యథేష్ఠముగా భుజించుచు నుండవలయును. ఇయ్యది అమృతేతుల్యము. ఆమవాతము ఆఘ్యవాతము మున్నగువానిని క్రిములు గల వ్రణములను స్త్రీహము గుల్మము మున్నగువానినిపోఁగొట్టును. అగ్నినిదీపింపఁజేయును. తేజమును బలమును వృద్ధి నొందించును. సంధివాతము మజ్జావాతము మున్నగువానిని పోఁగొట్టును.

◀◀ సింహనాదగుగ్గులము. ౨ ▶▶

శ్లో. పలత్రయం కషాయస్య త్రిఫలాయాం స్సుచూర్ణితమ్ 30.
సౌగంధికఫలం చైకం కాశికస్య పలం తథా, కుడవం చిత్తతైలస్య
సర్వమాదాయ యత్పఱిః. 31. పాచయే త్పాకవి ద్వైద్యః పాత్రే
లోహమయే దృఢే, హస్తాని వాతం తథా పిత్తం శ్లేష్మాణం ఖంజపంగు
తాం. 32. శ్వాసం సుదుర్జయం హస్తాని కాసం పంచవిధం శథా, కుష్మా
ని వాతరక్తం చ గుల్మశూలోదిరాణి చ. 33. ఆమవాతం జయే దేత
దపి వైద్యవివర్జితం, ఏతదభ్యాసయోగేన జరాపలితనాశనమ్. 34.
సర్పిః తైలరసోపేత మశ్నీయా చ్చాలియప్టికమ్, సింహనాద ఇతి
ఖ్యాతో రోగవారణదర్పహః. 35. వహ్నివృద్ధికరః పుంసాం భాషితో
దండపాణినా.

త్రిఫలములకషాయము 3 పలములు, లవంగపుపట్టయేలములు జాపత్రి నాగకే
సరములు వీటిచూర్ణమును 1 పలము, గుగ్గులము 1 పలము, చిత్తమూలతైలము 4 పలములు
(కుడవము) వీటిని తెచ్చి పాకమును కనిపెట్టుచుగట్టిపాత్రలో పకర్ణము చేయవలయును.
ఇయ్యది వాత పిత్తకఫములను ఖంజ పంగు వాతములను శ్వాసరోగమును అయిదు విధ
ములగు దగ్గులను నశింపఁజేయును. కుష్మము వాతరక్తము గుల్మము శూలము ఉదరరోగ
ము అసాధ్యమగు ఆమవాతము వీనినిపోఁగొట్టును. దీనిని భ్రష్టించుటచేత ముసలేతనమును
తల నెఱియుటయును నశించును. నేయి నూనె మాంసరసములతో వరియన్నమును తినవ
లయును. ఇది సింహనాదగుగ్గులము. రోగములనెడి వినుగులను హరించునట్టిది. పురు
షులకు అగ్నిదీపకము. ఇయ్యది దండపాణిచేతఁ జెప్పఁబడినయోగము.

◀◀ అలంబుషాదిచూర్ణము. ౩ ▶▶

శ్లో. అలంబుషా గోక్షురకా త్రిఫలా నాగరామృతాః. 36.
యథోత్తరం భాగవృద్ధ్యా శ్యామాచూర్ణం చ తత్సమం, పిబే న్నస్తు
సురాతక్ర కాంజకోష్ఠోదకేన వా. 37. వీతం జయ త్యామవాతం సశో
ధం వాతశోణితమ్, త్రికజానూరుసన్నిసం జ్వరారోచకనాశనమ్. 38.

బోడసరము 1 భాగములు పల్లెరు 1 భాగము త్రిఫలములు 3 భాగములు శొంఠి 4 భాగములు తిప్పతీగ 5 భాగములు వీటి అన్నిటితో సమానముగా తెల్లతెగడ చూరము కలిపి టాడిచేసి దీనిని మజ్జగపై తేట కల్లు మజ్జగ వేడినీళ్లు వీటితో దేనితోనైనను కలిపి నేనించినచో ఆమవాతము శోభవతరక్తము నశించును. కటి ప్రాంతముల గల వాతము జానువాతము ఊరువాతము సంధివాతము జ్వరము అరోచకము మొ॥ నశించు.

◀ ౭౭ అజమోదాద్యవటకము ౭౭ ▶

శ్లో. పథ్యాక్షుధాత్రీ త్రిఫలాభాగం వృద్ధవయః క్రమః, పథ్యా విశ్వయమానీభిః తూల్యాభిశ్చుర్ణితం పిబేత్. ౩9. తక్రే ణోష్ణోదకే నాథ అధవా కాంజికేన చ, ఆమవాతం నిహంత్యాశు శోభం మందాగ్ని తాపసి. 40. అజమోదా మరిచపిప్పల విడంగసురదారుచిత్రకగతా హ్యః, సైంధవపిప్పలిమూలం భాగా నవకన్య పలికాః స్యుః. 41. శుంఠీ దశపలికాస్యాత్ పలోని తాపన్తి వృద్ధదారస్య, పథ్యాపంచపలాని సర్వాణ్యేకత్ర కారయే చూర్ణమ్. 42. సమగుడవటకం ఖాదత శ్చూర్ణం వాప్యృష్ణవారిణా పిబతః, నశ్యం త్యామానిలజాః సర్వే రోగాస్తు కష్టాస్తు. 43. విశ్వాచికా ప్రతితూణీ తూణీహృద్రోగా శ్చ గృధ్రసీ చోగ్రా, కటివస్తిగుదస్ఫుటనం, చైవ్వాస్తిజంఘయోస్తీవ్రం. 44. శ్వయంభుస్తథాంగసంధిషు యేచాన్యే ప్యామహివాతసంభూతాః, సర్వే ప్రయాన్తి నాశం తమఞ్చవ సూర్యాంశు విధ్వస్తమ్. 45.

కరక్కాయ ఉసిరిక తాడి వీటినిభాగవృద్ధితో తీసికొని కరక్కాయ వాము శొంఠి వీటిని కలిపి చూర్ణముచేసికొని నేసెంపవలయును. ఇయ్యది ఆమవాతమును పోగొట్టును. మజ్జగ వేడినీళ్లలో నేదైన నొకటి యిందులకు అనుపానము. అజామోదము మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు దేవదారు చిత్రమూలము పిల్లిక్షీచర సైంధవలవణము పిప్పళ్లు మోడి వీటినిబొక్కక్క పలమును శొంఠి 10 పలములును కరక్కాయఅయిదు పలములు దేవదారు 10 పలములును కలిపి చూర్ణము చేసి సమానముగా బెల్లమునుకలిపి ఉండలను చేసికొని భక్షింపవలయును. అధవా ఈచూర్ణమును నేతని వేడినీట త్రాగవలయును. ఆమవాతజనులగురోగములు దీననశించును. విశ్వాచికా ప్రతితూణీ తూణీ హృద్రోగము, భయంకరవగు గృధ్రసి కటివస్తి గుదలు బద్ధలగటంబుకలుమోకాళ్లు పిక్కలు వీటియందుగల నొప్పి శోభ ఆమవాతమువలన బుట్టెడు నన్నిరోగములును సూర్యకిరణములవలన చీకట్లు నశించునట్లు నశించిపోవును.

శుంకీఘృతము. ౪౬

శ్లో. నాగరక్వాథకల్కాభ్యాం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, చతుర్గుణేన తేనాథ కేవలే నోదకేన వా. 46. వాతశ్లేష్మప్రశమన మ్నీసందిపనం పరమ్, నాగరం ఘృత మిత్యక్తం కల్కా మశూలనాశనమ్. 47.

నాలుగురెట్లు శొంఠి కషాయము కల్కము వీటితో 16 పలముల నేతని పక్వము చేసి గాని వీటితో పక్వము చేసి గాని నేవించిన వాతకఫము లఙ్ఘింతును. అగ్ని యుద్దిపించును. కటివాతామవాతములు నశించును.

గుడూచీఘృతము. ౪౭

శ్లో. అమృతాయాః కషాయేణ కల్కేన చ మహశాషధాత్, మృద్వగ్నీనా ఘృతప్రస్థం వాతరక్తహరం పరమ్. 48. ఆమవాతాఢ్య వాతాదీ నిక్రమిదుష్టవ్రణా నపి, అర్భాంసి గుల్మశూలం చ నాశయత్యాశు యోజితమ్. 49.

తిప్పతీగకషాయము శొంఠి కల్కములయందు 16 పలముల నేతని సన్ననిమంట్లపైని పక్వము చేసి నేవించిన వాతరక్తములు తప్పక నశించును. ఆమవాతము ఆఢ్యకవాతము మున్నగునవియును క్రిమిరోగము దుష్టవ్రణములు మూలరోగము శూల వీటిని నశింపజేయును.

కాంజీకపట్టలఘృతము. ౪౮

శ్లో. హింగుత్రికటుకం చవ్యం మాణిమన్థం తథైవ చ, కల్కాన్మృత్వా చ పలికాన్ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 50. ఆరనాలాఢకం దత్వా తత్సర్పికి జరరాహహం, శూలం విబంధ మానాహ మామవాతం కటిగ్రహమ్. 51. నాశయే ద్ద్రహణీదోషం మందాగ్నే ర్దీపనం పరమ్.

ఇంగువ శొంఠి మిరియములు సిప్పశు చవ్యము వైంధవలవణము వీటినిన్నిటి నొక్కొక్కపలముచొచ్చి తెచ్చి కల్కమును చేసికొని 16 పలములనేతిలో పక్వమును చేయవలయును. మఱియును గంజి 64 పలములను కలిపి నేతని సిద్ధముచేసి నేవించవలయును. ఇయ్యది ఉదరరోగము శూల విబంధము అనాహము ఆమవాతము కటిగ్రహము అతిసారము మందాగ్ని వీటిని నశింపజేయును.

శుంకీఘృతము. ౨౨

శ్లో. పుష్పస్త్రిఘృతం పయనా సాధ్యం దగ్ధవి ణ్డాత్రసంగ్రహే. 52. దీపనాథ్యం మతిమతా మస్తునా చ ప్రకీర్తితమ్, సర్పి ర్నాగర కల్నేన సౌవీరక చతుర్ధుఃమ్. 53. సిద్ధ మగ్నికరం శ్రేష్ఠ మామవాతహారం పరమ్.

బలము కొఱకైనచో పాలతోను, మలము మాత్రము కొఱకైన పెఱుగుతోను, దీపనము కొఱకైన మండము చేతను సిద్ధము చేసిన శొంఠి కల్మసునఃదు నాలుగురెట్ల గంజినికలిపి ఆందు సిద్ధముచేసిన ఘృతమును నేవించిన అగ్నిదీపనమును గల్గించును. ఆమ వాతమును హరించును.

రసోన పిండము. ౨౩

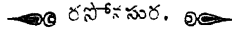
శ్లో. రసోనస్యపలశతం తిలస్య కుడసం తథా. 54. హింగుత్రిక టుకం ఖూరౌ పంచైవ లవణాని చ, శతపుష్పా తథా కుష్ఠం పిప్పలీ మూల చిత్రకౌ. 55. అజమోదాయమానీ చ ధాన్యకం చాపి బుద్ధి మాన్, ప్రత్యేకం తు పలం చైమాం సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్. 56. ఘృతభాండేదృడే చైతత్ స్థాపయే ద్దినపోడశ, ప్రక్షిప్తైలమానీంచప్ర స్థార్థం కాంజికస్య చ. 57. ఖాదే త్కర్షప్రమాణం తు తోయం మద్యం పిబే దను, ఆమవాతే తథా వాజే సర్వాంగై కాంగసంశ్రీతే. 58. అపస్తా రేఽనలే మందే కాసశ్శ్వాన గరేషు చ, సోన్నాదవాతభంగే చ శూలే జంతుషు శస్యతే. 59.

ఉల్లిగడ్డలు 100 పలములు తిలలు 4 పలములు ఇంగువ శొంఠి షిరియములు పిప్పళ్లు సజ్జికాక్షారము పంచలవణములు సోపు కోళ్లు పిప్పళ్లు మోడి వామము ధనియములు వీటిని ఒక్కొక్కపలమును తెచ్చి చూర్ణము చేసి నేతిసాత్ర లో పదహారు రోజులుంచి 8 పలముల తైలము 8 ప|| గంజి వీటిని కలిపి ఒకతులముచొప్పున ప్రతిదినము తిని మంచి నీళ్ళను గాని మద్యముగాని త్రాగవలయును. అమవాతము సర్వాంగవాతము ఏకాంగ వాతము. మృగీరోగము మందాగ్ని దగ్ధ శ్వాస విషకృత్రిమము పిచ్చ వాయువుపోట్లు శూల క్షరోగములయందు ఇది యు త్తమము.

ప్రసారిణీ సుధానము. ౨౪

శ్లో. ప్రసారణ్యాథక క్వాథే ప్రస్థో గుడరసోనతః, పక్వః పంచోషణిరజః సాద స్స్వాదా మామవాతహా. 60.

ప్రసారణీ 64 పలముల తెచ్చి కషాయముచేసి యదు 16 పలముల బెల్లము ఉల్లిగడ్డలను చేర్చి పక్వముచేసి ఆందు సిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి వీటి మార్గమును కలిపి నేవించినచో అనువాతములు నశించును.

రసోనసుర.

శ్లో. బహుళాయాః సురాయాస్తు సుపక్వాయాః శతం ఘృతే, తతోఢేన రసానంతు సాశుద్ధం కుట్టితం క్షిపేత్. 61. సిప్పలీ సిప్పలీమూల మజాజీ కుప్తచిత్రకమ్, నాగరం మఠించం చవ్యం చూర్ణితం చాక్షుసమ్మితమ్. 62. సప్తాహః త్వరతః పేయూ వాతరోగామనాశినీ, క్రిమికుష్మక్షుయానాహగుల్కార్కః ప్లేహమేహనత్. 63. అగ్నినందీవసీ చైవ పాండురోగవినాశినీ.

కలును బానుగా నుడువఁబెట్టి 100 పలములు ఒక పాత్రములో వైచి ఆంధ్రర ప్రమాణము ఉల్లిగడ్డలను పోసి దంచి కలుపవలయును. సిమ్మట సిప్పళ్లు మోడి జీలకఱ్ఱ శోఢు చిత్రమూలము శొంఠి మిరియగులు చవ్యము వీటిని పదిపదిమాష ములయెత్తు తెచ్చి చూర్ణముచేసి కలిపియుంచి ఏడురోజులయినప్పటికి ఈపేయుక త్రాగవలయును. వాతరోగములు అనుము క్రిమిరోగములు కుష్టు క్షయ అనాహము గుల్మము మూలరోగము పొడలు ప్రమేహము వీటిని నశింపఁజేయును. అగ్నిని దీపింపఁజేయును. పాండురోగములను పోఁకొట్టును.

సిద్ధారకఖిలీప్రసం సుధౌతం నిస్తుషం జలే. 64. మండప్రసం వినిక్షిప్య స్థావయే ద్దివసత్రయం, ధాన్యరాశౌ తతో దద్యాత్ సంచూర్ణ్య పలికాసి చ. 65. అలంబుమా గోక్షురకం శతపుష్పీ పునర్నవే, ప్రసారణీ వరుణత్వక్ శుంఠీ మదన మేవ చ. 66. సమ్యక్పాకం తువిజ్ఞాయ సిద్ధా తంపలమిక్రితా, మృస్తా సర్వపతైలేన హింగుసైంధవ సంయుతా. 67. భక్షితా లవణోపేతా జయే దామం మహాజ్వగమ్, ఏకజం ద్వంద్వజం సాధ్యం సాన్నిపాతిక మేవ చ. 68. కట్యూరువాతమానాహ జానుజం త్రిక మాగణమ్, ఉదావర్తవారీ పేయా బలవర్ణాగ్నికారిణీ. 69.

నల్లఆవాలను 16 పలములు తెచ్చి పొట్టు తీసి కడిగి 16 పలముల మండములో మూడుగోజులు అన్నముతో నుంచి పిచ్చుట పైకితీసి చూచి మార్గముచేసి బోడసరము వల్లేరు సోంపు లవంగపుపట్ట శొంఠి ప్రసారణి ఉలిమిరి ఉమ్మైత్త వీటినికొక్కొక్కపలము చొప్పునఁ పీసికొని ఇందు చక్కముచేసి పాకమును బాగుగాతెలిసికొని బియ్యమును చేర్చి సిద్ధముచేయువలయును. ఆవనూ నెతో సిద్ధముచేసిన ఇంగువ సైంధవలవణము నిందు కలిపి నేవించిన ఆనువాళములను జయించును. ఏకదోషజములు ద్విదోషజములు అసాధ్యములగు నన్ని పాతముల ఇట్టివగుజ్వరములు కటివాతామ వాతములు ఆనాహము మోకాళ్లవాతము కటిప్రాంతవాతము ఉదావర్తము ననెడి వీనిని పోఁగొట్టును. బలమును తేజమును అగ్నిని దీసింపచేయును.

❁ సిద్ధ ల. ❁

శ్లో. త్యగ్గాదిహీనాః సంశుష్కాః ప్రత్యగ్రా స్సకులాదయః,
 శ్శక్తిచూర్ణీకృతం తేసాం శీతే పలశతత్రయమ్. 70. శతేన కటుతైలే
 స్య వ్యోష రామత ధాన్యకైః, క్రిమిఘ్నదీప్యక నిశా చవికా గ్రన్ధి
 కార్ద్యకైః. 71. జీరకద్వయ వృశ్చీర సురసార్జక శిగ్రుకైః, దశమూ
 లాత్మగుస్తాభ్యాం మార్కవై ర్లవణై స్త్రిభిః. 72. చూర్ణికైః పలికై స్సాన్ధ
 మారనాశపరిప్లుతైః, విన్యసే త్నేహపాత్రే చ ధాన్యరాశౌ పున ర్న్య
 సేత్. 73. సప్తరాత్రా త్సముద్ధృత్య పానభక్షణభోజనైః, సిద్ధలేయం
 ప్రయోక్తవ్యా సామే వాతే విశేషతః. 74. భగ్గురుగ్నా భ్యుపహతాః
 కంపినః వీరసర్పిణః, గృధ్రసీ మగ్నిసాదం చ శూలగుల్కాదరాణి చ, వ
 లీపలితఖాలిత్యం హత్వా స్యు రమలేంద్రియాః. 75.

పొట్టులేని ఎండిన కోళ్లను కొత్తదానితెచ్చి చూర్ణముచేసి 300 పలములు తీసి చల్లని కషాయమును చేయవలయును. ఆవనూ నె 100 పలములు శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు ఇంగువ ధనియములు వాయువిడంగములు కొడిసెపాలవిత్తులు పసపు చెవ్యము మోడి అల్లము జీలకఱ్ఱ నల్ల జీలకఱ్ఱ తెల్లగల్లేరు తులసి మునగ దశమూలము క్రాంచిత్రములు దురదగొండి పంచలవణములు వీటినిపలము చొప్పునను కలిపి చూర్ణము చేసి గంజిలో తడిపి చక్కనిపాత్రములో నుంచి అన్న రాశిలో నుంచవలయును. ఏడురోజులయినప్పటివీటి భక్షించుచుండవలయును. ఇయ్యని సిద్ధలనునబడును. ఆనువాతము నందు భగ్గురుగ్గునులగు వాతములయందునుహితకరము, మఱియును గృధ్రసీమందాగ్ని

శూలము ఉదారోగము శరీరము మడుతలు పడుట నెఱియుట తల బట్టగట్టుట మున్నగు వాటిని పోఁగొట్టి నిర్మలై యుండునగా నొనర్చును.

◀ ఆమ వాతమునకు ఆపథ్యములు. ౧ ▶

శ్లో. దధిమత్స్యగుడక్షీర పోతకీ మాషపిష్టకమ్, వర్జయే దామ
వాతార్తో గుర్వభివ్యందకారి చ. 79

పెఱుగు, చేపలు, బెల్లము, పాలు, పోతకియనుకూర [అనఁగా బచ్చలి] మినపసున్ని అనుపీనినిన్నీ భారములును అభివ్యందమును పుట్టించు పదార్థములును వదలి పెట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆమవాతాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౬. శూలాధికారము.

◀ శూలయందు వమనాద్యుపాయములు. ౧ ▶

శ్లో. వమనం లంఘనం స్వేదః పాచనం ఫలవర్తయః, క్షారచూ
ర్ణాని గుడికాః శస్యంతే శూలశాంతయే. 1. పుంసః శూలాభిషన్నస్య
స్వేదవవ సుఖావహాః, పాయసైః కృశరైః పిష్టైః స్నిగ్ధై ర్వాపి సిఱో
త్కరైః. 2. వాతాత్కం హస్త్యచిరేణ శూలం, స్నేహేన యుక్త
స్తు కులుత్థయాషః, సస్నేఢవోవ్యోషయతః సలావః సహింగుసౌవర్ప
లదాడిమాఢ్యః. 3. బలాపునర్నవైరండ బృహతీద్వయగోష్టురైః,
సహింగు లవణం వీతం సద్యోవాత రుజావహమ్. 4. శూలీవిబంధకో
ష్టోద్భి రుష్ణాభి శూర్పరితాః పిబేత్, హింగుప్రతివిషా వ్యోష వచా
సౌవర్పలాభయాః. 5. తుంబురూణ్యభయా హింగు పోష్కరం లవణ
త్రయమ్, పిబే ద్యవాంబునా వాతశూలగుల్మపతంత్రకీ. 6. శ్యామా వి
డం శిగుఢలాని పథ్యా, విడజ్జ కంపిల్లక మశ్వమూత్రీ, కల్కం సమం
మద్యయుతం చ వీత్వా, శూలం నిహన్యా దనిలాత్కం తు. 7.

వాంతి లంఘనము స్వేదవిధి పాచనము ఫలవర్తులు క్షారమూర్తములు గుటికలును, ఇవి యన్నియును శూలను పోల్చి ట్టుటలో శ్రేష్ఠములు. శూలగలవానికి చెమ్మటను పుట్టించుట యుత్తమము. పాయసము పులగము పిండి పిండివంటలు వీటివలన శూల రోగములందు నుఖము కలుగును. వాతశూలలందు చనురు వేసిన ఉలవలయాప ములో సైంధవలవణము శొఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును కలిపికొని, లావణ్యు పక్షిహంసపు యూష్యునందు, ఇంగువ సౌవర్చలవణము దానిమ్మగింజలు కలిపికొని త్రాగినయెడల హితము కలుగును. ముల్లంగి శొఠి ఆముదపువిత్రములు వాకుడు పల్లెరు వీటియూష్యునందు, ఇంగువ సైంధవలవణములను కలిపికొని త్రాగిన వాతశూలలు శ్రీష్ఠముగా హరించును. శూలగోగియును, బండకోష్ఠముగలగోగియును, వేడినీళ్లతో ఇ గువ, ఆతివస, శొఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, వస, సౌవర్చలవణము, కగక్కాయలు వీటిచూర్ణమును కలిపి త్రాగవలయును. ధనియములు కరక్కాయలు ఇంగువ పుష్కరమూలలు సైంధవలవణము సౌవర్చలవణము సముద్రలవణము వీటి చూర్ణమును, యవోదకముతో కలిపి త్రాగిన వాతశూలలు గుల్మములు అపతంత్రములు నశించిపోవును. తెల్లతెగడ పేటుప్పు మునగ వాయువిడంగములు కంపిల్లపువ్వులు పెన్నేలు వీటిని సమానభాగములను చేర్చి కల్కముచేసి, మద్యముతోచేర్చి త్రాగినచో వాతశూలలు నశించును.

◀ యామిసీసురా మండూద్యుపాయములు. ▶

శ్లో. యామిసీ హింగు సింధూత్థ క్షార సౌవర్చలాభయాః, సు రామండేన పాతవ్యాః వాతశూలనిషూదనాః. 8. విశ్వ మేరగడజం మూలం క్వాథయిత్వా జలం పిబేత్, హింగుసౌవర్చలోవేతం సద్య శ్శూలనివారణం. 9. హింగుపుష్కరమూలాభ్యాం హింగుసౌవర్చలేన వా, పిత్తైర్విరండయవక్వాథః సద్యశ్శూలనివారణః. 10. తద్వద్వబు యవక్వాథో హింగుసౌవర్చలాస్వితే, హిం గుమ్ల కృష్ణా లవణం య మాసీ క్షారాభయా సైంధవతుల్యభాగం. 11. చూర్ణం పిబే ద్వారణమ డమిశ్రం శూలే ప్రవృద్ధే నిలజే శివాయ. 12.

పసపు, ఇంగువ, సైంధవలవణము, యవక్షారము, సజ్జక్షారము, సౌవర్చలవణము, కరక్కాయలు వీటిని పొడిచేసి మద్యముతో కూడ కలిపి త్రాగినచో వాతశూలములు నశించును. శొఠి మిరియములు ఆముదపుగింజలు వీటిని కషాయముగాచేసి, ఇంగువ సౌవర్చలవణమును అందు వైచి త్రాగిన వాతశూలములు తక్షణమే నశించిపోవును.

ఇంగువ పుష్కరమూలములతోగాని, ఇంగువ సోవర్పలవణములతోగాని, సిద్ధముచేసిన శొంఠి, యాముదపువ్వులకషాయము శూలములను వెంటనే హరింపజేయును. విరండ యవల కషాయములో ఇంగువ సోవర్పలవణములను వైచికోని త్రాగినను సుఖమే యగును. ఇంగువ మాచిపత్రి పిప్పళ్లు ఉప్పు వామము కరక్కాయలు యవక్షారము వీటిని సమానభాగములగు మార్ణముచేసి, వారుణీమడముతోచేర్చి త్రాగినయెడల వృద్ధిపొందిన వాతశూలలు హరించి సుఖము కలుగును.

◀ 9 సోవర్పలాదిగుటిక. 9 ▶

శ్లో. సోవర్పలామ్లికా జాజీ మరిచై ద్విగుణోత్తరైః, మాతు లుంగరస్యైః పిష్ట్యా గుడికానిలశూలనుత్. 13. హింగ్వమ్లువేతసవ్యోష యమాసీలవణత్రికైః, బీజపూరకపేతైర్గుడికావాతశూలనుత్. 14. బీజపూరకమూలం చ పుత్రేన సహ సాయయేత్, జయే ద్వాతభనం శూలం కర్షమేకం ప్రమాణతః. 15. బిల్వమూలత్తిలై రండం పిష్ట్యా చామ్లుతుపాంభసా, గుడికాంభ్రామయేదుష్టా వాతశూలవిनाశినీం. 16. తిలై శ్చ గుడికాం కృత్వా భ్రామయే జ్వరరోపరి, గుడికా శమయ త్యేషా శూలం చైవాతిదుస్ససా. 17. నాభిశేషా జ్వయే చూఛలం మదనః కాంజికాన్వితః, జీవన్తిమూల కల్కోవా నతైలిః పార్శ్వ శూలనుత్. 18.

సోవర్పలవణము 1 భాగము, చింతపండి 2 భాగములు, జీలకఱ్ఱ 4 భాగములు, మిరియములు 8 భాగములు వీటిని మాచిపత్రిరసముతోనూరి మాత్రలనుకట్టి నేవించిన వాతశూలములు నశించును. ఇంగువ ఆమ్లవేతము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఓమము త్రిలవణములు వీటిని మాచికాయరసముతో నూరి మాత్రలనుచేసి యిచ్చిన వాత శూలములను హరించును. మాచికాయరసమును నేతితో చేర్చికోని త్రాగిన సంవత్సరమునుండి యుండిన వాతశూలములు నశించును. మారేడు తిలలు ఆముదపువ్వుతనములు వీటిని పుల్లనియవలగంజిలో కలిపి నూరి మాత్రలను చేసి వెచ్చజేసి పట్టపెద్దది నచో వాతశూలముల నశించును. తిలలను ఉండలను చేసి కేడుపుపై నుంచిన మిక్కిలి యును భయంకములగు వాతరోగములైనను నశించును. ఉమ్మెత్తకాయను గంజిలోనూరి బొడ్డును పట్టుచేసిన శూలములు నశించును. సువర్ణమనుబాల బెఱడుతో నైన కల్కము నందు తైలమునుకలిపి లేఫనముచేసినను పార్శ్వశూలములు నశించును.

❁ పితృశూలము గుఱచికిత్స. ❁

శ్లో. గుడః శాలి ర్యవాః క్షీరం సర్పిః పానం విరేచనం, జం
 గలాని చ మాంసాని భేషజం పితృశూలినాం. 19. పైత్తే తు శూలే
 వమనం పయోభీ రసై స్తథేక్షో స్పవటాలనింబైః, శీతావగాహః పులి
 నా స్సవాతా కాంస్యాదిపాత్రాణి జలప్లుతాని. 20. విరేచనం పితృ
 హారం చ శస్తం రసాశ్చ శస్తాః శశలావకానాం, సంతర్పణం లాజమ
 ధూపపన్నం యోగా స్సుశీతామఘసంప్రయుక్తాః. 21. ఛర్ద్యాం జ్వరే
 పితృభవేపి శూలే, ఘోరే విదాహే త్వతిత్స్వి తేచ, యవస్య పేయాం
 మధునా విమిశ్రాం, పిబే త్సుశీతాం మనుజ స్సుఖార్థి. 22. ధాత్ర్యా
 రసం విదార్యా వా త్రాయ స్తీ గోస్తనాంబు వా, పిబే త్సుశర్కరం స
 ద్యః పితృశూలనిఘాదనం. 23. శతావరీరసం. క్షౌద్రయుతం ప్రాతః
 పిబే న్నరః, దాహశూలోపశాస్త్యర్థం సర్వపితృమయాపహం. 24.
 బృహత్సోగోక్షురైరుడ కుశకాశేక్షురాలికాః, వీతాః పితృభవం శూలం
 సద్యో హన్యుః సుదారుణం. 25.

బెల్లము వరిలియ్యము యవలు పాలు నేయి వీటినిత్రాగుట విరేచనమునకు తీసి
 కొనుట అడవిజంతువుల మాంసమును తినుట ఇవియన్నియును, పితృశూలముల కుత్తమ
 ములగు నౌషధములు. పితృశూలమునందు పాలనిచ్చి వాంతిచేయించుట చెఱుకుపాలు
 చేదుపొళ్ల నిమ్మపండ్లరసము వీటితోవమనములు చేయించి చల్లనీటితో చల్లుటయును,
 నదీపులినముల్పెఱ గూఱుచుండబెట్టుటయును, చల్లనిగాలిని విసరుటయును, చల్లనీటి
 తో పెట్టినకంచుపాత్రమును తగుల్చుటయును హితకరములు. విరేచనము పితృశూలము
 లను హరించును. కుంబేలు లావుక వీటిమాంసరసపానము తమము. పేలాలలో తేనెను
 కలిపికోని తర్పణక్రియ చేయవలయును. ఛర్ది జ్వరము పితృశూలము వీటియందును,
 విదాహమునందును యవలను పేయఁగాచేసికొని తేనెనుకలిపికొని చల్లార్చికొని త్రాగిన
 సుఖము నొందఁగలఁడు. ఉసిరికరసమును నేలగుమ్మడురసమును గాని కలుకాసుగురసము
 గాని ద్రాక్షారసముగాని చక్కెరగలిపిత్రాగిన పితృశూలములను పోఁగొట్టును. పిల్లిపీచర
 రసమును తేనెకలిపికొని ప్రాతఃకాలముననే తేచి దాహము శూల యడగుటకై త్రాగ
 వలయును. వాకుడు పల్లెరు ఆముడము కుశలు చెఱుకు వీటిస్వరసమును. నేవించిన పితృ
 శూలలు నశించును.

శతావరీసంస్కృతోదకము. ౨౭

శ్లో. శతావరీ సయప్త్యాహ్వా వాట్యాల కుశ గోక్షురైః, శృత శీతం పిబే త్తోయం సగుడక్షాద్రశర్కరం. 26. పితౄస్యగ్వాతశూల ఘ్నం సద్యో దాహజ్వరాపహమ్, త్రిఫలా నిబయప్త్యాహ్వా కటుకా రగ్వఘ్నేః శృతమ్. 27. పాయయే న్నధుసంమిశ్రం దాహశూలోపశా స్తయే, తైల మేరండజం వాపి మధుకక్వాథసంయుతమ్. 28. శూలం పిత్రోద్భవం హన్యా ద్ధుల్లం పైత్తిక మేవ చ, త్రిఫలారగ్వఘ్నం క్వాథం సక్షాద్రం శర్కరాన్వితమ్. 29. పాయయే ద్రక్తపిత్తఘ్నం దాహశూ లనివారణమ్, ప్రలిహ్య త్పిత్తశూలఘ్నం ధాత్రిచూర్ణం సమాక్షీ కమ్. 30.

పిల్లిపిచ్చర యష్టిమధుకము మత్తువపులగము కుశలు పల్లెరు వీటికషాయముతో బెల్లమును తేనెను కండచక్కెరను కలిపికిని త్రాగినయెడల రక్తపిత్తము దాహము శూల దాహజ్వరము శీఘ్రముగా నశించును. త్రిఫలములు నిబయ యష్టిమధుకము కటుక గోహిణి అష్టవేతనము వీటికషాయములో తేనెను వైచికిని త్రాగిన దాహసహితముల గు శూలమును శాంతించును. తేనిచో ఆముదములో యష్టిమధుకపు కషాయమును వై చి త్రాగిన పిత్తశూలము పిత్తగుల్మములు నశించిపోవును. త్రిఫలములు ఆఘవేతనము వీటి కషాయములో తేనెను కండచక్కెరను కలిపిత్రాగిన రక్తపిత్తము దాహము శూలము న శించును. ఊసిరికచూర్ణములో తేనెనుకలిపి నేవించిన పిత్తశూలము హరించును.

శ్లేష్మాధిక్యమునకు ఛర్దనాదులు. ౨౮

శ్లో. శ్లేష్మాధి కే చర్దన లంఘనాని శిరోవిరేకం మధుశీధుపానం, మధూని గోధూమ యవా నరిష్టాన్ సేవేత రూక్షా స్కటుకాం శ్చస ర్వాన్. 31. పిప్పలీ పిప్పలీమూల చవ్య చిత్రక నాగరైః, యవాగూ ర్ద్దీపనీయా న్యో చ్చూలఘ్నీ తోయసాధితా. 32. లవణత్రయసంయుక్తం పంచకోలం సరామతమ్, సుఖోష్ణేనాంబునా వీతం కఫశూలవినాశ నమ్. 33. బిల్వమూల మథైరండం చిత్రకం విశ్వభేషజమ్, హింగు సైంధవసంయుక్తం సద్య శూలనివారణమ్. 34.

కఫాధిక్యముగల శూలరోగమునందు పమనము లంఘనము శిరోవిరేకము కిట్లు తేనె త్రాగుట, గోధుమలు యవలు అరిష్టములు వీటినన్నిటిని, రూక్షములు కటుకములు

నగు పదార్థములను నేవించుట దీనిని చేయవలయును. పిప్పళ్లు మోడి నవ్యము చిత్రమూ
లము శొంఠి వీటితో చేసినగుడము (గుడాయణియనునది) దీపమును అయినది. శూలలు
నశించును. దీనిని నీటిలో నానజేయవలయును. సైంధవలవణమునున్న గులవణ త్రయము
పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి ఇంగువ వీటిచూర్ణమును వెచ్చజేసి
గోరువెచ్చునిళ్లతో త్రాగిన కఫశూలములు నశించును. మారేకుచెక్క అముదపుగింజలు
చిత్రమూలము శొంఠి ఇంగువ సైంధవలవణము ఇవియును తక్కులమున శూలలను
నశింపజేయును.

శూలామహానమునకు ముస్తాదులు. ౨౬

శ్లో. ముస్తం వచాం తిక్తకరోహిణీంచ తథాభయాం నిర్దహానీం
చ తుల్యామ్, పిబే త్తు గోమూత్రయుతాం కఫాత్థే శూలే తథామ
స్యచ పాచనార్థమ్. 35. వచాబ్దాగ్నవ్యభయాతిక్తా చూర్ణం గోమూ
త్రసంయుతమ్, సక్షారం వా సబే త్కావ్యథం బిల్వాదేః కఫశూల
నుత్. 36. మాతులుంగరసో వాపి శిగుక్వాథ స్థాపః, సక్షారో
మఘనా వీతః పార్శ్వవృద్ధ్వస్తిశూలనుత్. 37. ఆమశూలే క్రియా
కార్యా కఫశూలవినాశినీ, నేవ్య మామహారం సర్వం యదగ్నిబలవర్ధ
నమ్. 38. సహింగుతుంబురువ్యోష యమానీ చిత్రకాభయాః, సక్షార
లవణా శూర్చం పిబే త్ప్రిత స్సుఖాంబునా. 39. విష్ణూత్రానిలశూల
ఘ్నం పాచనం వహ్నిదీపనమ్, చిత్రకం గ్రంథికైరండ శుంఠీధాస్యం
జలైః శృతం. 40. శూలానాహవిబంధేషు సహింగు బిడదాడిమం,
దీప్యకం సైంధవం పథ్యా నాగరం చ చతుఃసమం. 41. భృశం శూ
లం జయ త్యాశు మందస్యాన్నే శ్చ దీపనం, సమాక్షికం బృహత్వాది
పిబే త్ప్రితానిలాత్తకే. 42. వ్యామిశ్రం వా విధిం కుర్యా చూర్ణే పిత్రా
నిలాత్తకే, పిత్తజ్ఞేకఫజే వాపి యా క్రియా కథితా సృథక్. 43. ఏకీ
కృత్య ప్రయంజిత తాం క్రియాం కఫవిత్రజే, సహాల త్రిఫలారిష్ట క్వాథం
మఘయుతం పిబేత్. 44. పిత్తశ్లేష్మజ్వరచ్ఛర్దిదాహశూలోఫణాస్తయే,
రసానం మఘసంమిశ్రం పిబే త్ప్రితః ప్రకాంక్షితః. 45. వాతశ్లేష్మభ
వం శూలం నిహస్తుం వహ్నిదీపనం.

తుంగము స్తలు వన కటుకగోపిణి కరక్కాయలు నల్లజీడివిత్తులు వీటిని సమభాగములను గోమాత్రము గో నూకొని త్రాగిన కఫశూలలయందును ఆము ము సక్యము అగుటయందును హితకరము అగును. వన తుంగము స్తలు చిత్ర మూలము కటుకగోపిణి వీటిచూర్ణములూ గోమాత్రమును కలిపికొని త్రాగినను బి ల్వాదిగణపు ఔషధముల కషాయములో యవక్షారమును కలిపికొని త్రాగినను కిఫశూ లములు నశించును. మాచిపత్రిరసములోగాని మునగకషాయములోగాని యవక్షారము సుకలిపి తేనెనుచేర్చి త్రాగిన పార్శ్వశూలలు హృచ్చూలలు వస్త్రీశూలలు నశించును. ఆమగులకు కిఫశూలనాశకములగు పదార్థములనే ఈయవలయును. ఆమగును హ రించునట్టి అగ్నిని దీపి. పంచేయునట్టి క్రియలను పూర్ణము గా నేవింపవలయును. ఇంగువ ధనియములు శొంఠి మిగియములు పిప్పళ్లు ఓమము చిత్రమూలము కరక్కాయలు య వక్షారము సైంధవలవణము వీటిచూర్ణమును వేడినీళ్లతో ప్రాద్దుననేతేలి త్రాగవలయును. ఇయ్యది వాతశూలను హరించును. చిత్రమూలము మోడి పిప్పళ్లు ఆముదము శొంఠి ధనియములు వీటికషాయమును కాచిఉండులో ఇంగువ సైంధవలవణముదానిమ్మవిత్రసములు వేసి త్రాగినశూలలు ఆనాహతములు నశించును. ఇదిమలబద్ధములయందుపింతకరము. కొడిసె పాచిపుట్టు సైంధవలవణము కరక్కాయలు శొంఠి వీటినిసమానభాగములను గాతీసికొని నేవించినబలమగుశూలలు శీఘ్రము గానశించిఉన్ని దీపించును. పిత్రవాతపుశూలలయందు బృహత్యాది గణౌషధములూ తేనెకలిపి నేవింపవలయును. చేదుపొళ్ల త్రిఫలములు వేప వీటికషాయమునందు తేనెను కలిపి త్రాగిన పిత్రకఫములు జ్వరము ఛర్ది దాహ ము కూలము నశించును. ఉల్లిగడ్డను తేనెతోనేవించిన వాతకఫశూలలునశించి అగ్నిదీప కమగును.

●● బృహత్విశ్వాదిచూర్ణము. ●●

శ్లో. విశ్వోరుబూక దశమూల యవాంభసా తు, ద్విక్షార హి గు లవణత్రయ పుష్కరాణామ్, చూర్ణం పిబే ధృవయ పార్శ్వకటీ గ్రహామ్, పక్వశియాంసభృశరుజ్జ్వరగుల్మశూలీ. 46. క్వాభేన చూర్ణ పాను య త్తత్ర క్యాధప్రథానతా, ప్రవర్తతే న తే వాత్ర చూర్ణా పేక్షీ చ తుర్ద్రివః. 47.

శొంఠి ఆకుదపుగింజలు నశమూలములు యవలు వీటి కషాయములో యవక్షా రము సజ్జక్షారము ఇంగువ సైంధవలవణముసావర్చలవణము సామద్రలవణము పుష్కర మూలము వీటిచూర్ణమును కలిపి త్రాగిన హృదయము పార్శ్వము కటిగ్రహము ఆమము

జీర్ణకోశము బుజము మున్నగువానియందుగల గోగములను గులములను శూలములును నశించును. కషాయముతోచూర్ణమును నేవించునప్పుడు కషాయము ముఖ్యము. కావున చూర్ణపేక్షగలచో నాబ్దుద్రవద్రవ్యములు నిందు ప్రవర్తించును.

●● రుచకాదులు. ●●

శ్లో. చూర్ణం సమం రుచకహింగు మహశాషధానాం, శుంఠ్యం బునా కఫసమీరణ సంభవాను, హృత్పార్శ్వపృష్ఠ జఠరాద్రి విషూచికాసు, పేయం తథా యవరసేన త్సు విడ్విబంధే. 49. సమం శుంఠ్యం బు నేత్యేవం యోజనా క్రియతే బుధైః, తేనాల్పమాన మేవాత్ర హింగు సంపరిదీయతే. 50.

సౌవర్చలవణము సైంధవలవణము వీటిని సమానభాగములను చూర్ణము చేసి శొంఠినీళ్లతో కఫవాతపుబాధలయందు త్రాగవలయును. ఇయ్యని హృదయము పార్శ్వము పృష్ఠము కుక్షీ వీటిశూలలను విషూచికలను పోగొట్టును. మలబద్ధమునందును పని చేయును. అప్పుడు యవలరసముతో దీనిని తీసికొనవలెను.

●● హింగ్వాదిచూర్ణము. ●●

శ్లో. హింగు సౌవర్చలంపథ్యాబిడసైంధవ తుంబురు, సౌష్కరం చ పిబేచ్ఛూర్ణం దశమూలయవాంభసా. 51. పార్శ్వహృత్పిష్ఠకృష్ణాం స శూలే తంత్రాపతానకే, శోధే శ్లేష్ఠామనేకేచ కర్ణరోగేచ శస్యతే. 52. ఏరండబిల్వ బృహతీ ద్వయనూతులుంగ, పామాణభిత్త్రికటు మూల కృత్తి కషాయః, సక్షారహింగులవణోరుజు తైలమిశ్రః, శ్రోణ్యంనమేఢ్ర హృదయ స్తనరుక్షు పేయః. 53.

ఇంగువ సౌవర్చలవణము కరక్కాయలు అంటుప్పు సైంధవలవణము ధనియములు పుష్కరమూలము వీటిచూర్ణమును దశమూలకషాయముతో త్రాగిన పార్శ్వపుశూలలు హృదయములు కటిశూలములు పృష్ఠశూలములు అంశశూలములు అపశంత్తము అపతానకము వాపు కఫప్రసేకము కర్ణరోగము వీటియందు శ్రేష్ఠమగు గుణసునిచ్చును. ఆముదపుగింజలు మారేడు వాకుడు పెద్దములక చిన్నములక మాచిపత్తి నాభిశొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు మునగ వీటికషాయములో యవక్షారము సైంధవలవణము ఏరండ తైలముకలిత్రాగిన కటిప్రదేశము మెడ లింగము హృదయము స్తనములు వీటియందైన శూలమునందు త్రాగుట యోగ్యము.

❖ ద్వితీయహింగుచూర్ణము. ❖

శ్లో. హింగు త్రికటుకం కుప్తం యవక్షారోధ సైంధవం, మా
తులుంగరసోపేతం స్త్రీహాశూలాపహం రజః. 54. దగ్ధ మనిర్గతధూ
మం మృగశృంగం గోఘృతేన సహా వీతమ్, హృదయనితః బజశూలం
హరతి శిఖి దారునివహా మివ. 55. క్రిమిచివుచూర్ణం లీఢం స్వరసేన
తువంగ సేనస్య, క్షుపయత్యచిరాన్నియతం లేహోఽజ్జిర్ణోద్భవం శూల
మ్. 56. విదారీదాడిమరసః సవ్యోషలవణాన్వితః, క్షౌద్ర యుక్తో జయ
త్యాశు శూలం దోషత్రయోద్భవమ్. 57.

ఇంగువ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కోష్ఠ యవక్షారము సైంధవలవణము వీటి
లో మాచిపత్రి రసమును చేర్చికొని నేవించిన స్త్రీహాము శూలమునశించును. లేడిఱ్ఱములను
పొగ రాసీయకండకాల్చి ఆభస్మమును ఆవునేతితో త్రాగవలయును. హృదయము పిఱుద
లు వీటిలోని శూలల నిది హరించును. అవిసెఅకరసములో వాయువిడంగముల చూర్ణ
మును కలిపి నేంపవలయును. ఈలేహము శీఘ్రముగా ఆజీర్ణ జములగు శూలలను నశిం
పఁజేయును. నేలగుమ్మడు దానిమ్మ వీటిరసములో శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవ
లవణము కీటిచూర్ణమును కలిపి నేనెను వైచిత్రాగినచో త్రిదోషములును హరించును.

❖ ఏరండద్వాదశకము. ❖

శ్లో. ఏరండఫలమూలాని బృహతీన్వయగోక్షురమ్, పర్ణిన్యః
సహదేవీచ సింహపుచ్ఛీక్షురాలికా. 58. త్సుల్యై ర్శతైః శృతం తో
యం యవక్షారయుతం పిబేత్, పృథగ్దోషభనం శూలం హన్యా త్సర్వ
భవం తథా. 59.

ఆముదపుకాయలు వేళ్లు వాకుడు పల్లెరు కోలపొన్న ముయ్యోకుపొన్న సహదే
వాకు మున్నగువానిని సహానభాగములుగా కషాయముచేసి యవక్షారమును కలిపి త్రాగిన
సమస్తశూలమును నశించును.

❖ గోమూత్రమండూరము. ❖

శ్లో. గోమూత్రసిద్ధం మండూరం త్రిఫలాచూర్ణసంయుతం, వి
లిహా న్నఘసద్విర్భాస్యం శూలం హన్తి త్రిదోషజమ్. 60. శంఖచూర్ణం
సలవణం సహింగువ్యోష సంయుతమ్, ఉష్ణోదకేన తత్ప్వీతం శూలం హ
న్తి త్రిదోషజమ్. 61. తీక్ష్ణాయశ్చూర్ణసంయుక్తం త్రిఫలాచూర్ణ ముత్త
మమ్, ప్రయోజ్యం మధుసద్విర్భాస్యం సర్వ శూలనివారణమ్. 62. మూ

త్రాస్తః పాచితాం శుద్ధాం లోహచూర్ణసమన్వితాం, సగుడా మభ
యా మద్యా త్వర్వశూలప్ర శాంతయే. 63.

గోమా త్రములో మండూరమును శుద్ధిచేసి త్రిఫలములమూర్ణమును కలిపి తేనె
నేయి చేర్చి నేవించిన త్రిదోషజనులగు శూలలు నశించును. శంఖమూర్ణము సైంధవ
లవణము ఇంగువ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిమూర్ణమును వేడినీళ్లలో త్రాగిన
త్రిదోషజనులగు శూలలు నశించును. అయఃకాంతమూర్ణమును త్రిఫలములమూర్ణమును
తేనెతో నేతితో రంగరించి నాకిగ అన్నివిధములగు శూలలునశించును. కరక్కయలు
ఆవుమాత్రముతో వండి శుద్ధిచేసి మండూరము బెల్లము కలిపి నేవించిన అన్నిశూల
లును నశించును.

❁ దాధిక ఘృతము. ౭ ❁

శ్లో. సిప్పలీనాగరం బిల్వం కారవీ చవ్యచిత్రకమ్, హింగు దా
డిమ వృక్షాల్లు వచా తూరాల్లు వేతసమ్ 64. వర్షాభూ కృష్ణలవణ మజా
జీ బీజపూరకమ్, దధి త్రిగుణితం సర్పి స్తత్త్విధం దాధికం స్మృతమ్. 65.
గుల్త్యాశ్శః స్త్రీహవృత్పూర్వశూలయోని రుజాపహం. 65. దోషసంశ
మనం శ్రేష్ఠం దాధికం పరమం స్మృతం. 66.

పిప్పళ్లు శొంఠి మారేడు నల్లజీలకఱ్ఱ చవ్యము చిత్రమూలము ఇంగువ దానిమ్మ
చింతపండు వస ఆమ్లవేళిగు శొంఠి సౌవర్చ్య వణసు జీలకఱ్ఱ మాచికాయ కీటికల్క
మును పుల్లని పెఱుగుతో నేతిని సిద్ధముచేసి నేవించిన గుల్మము మూలగోగము స్త్రీహ
పాశ్చ్యపునోప్పి యోనిబాధ మున్నగు వానిని షోఁగొట్టును.

❁ ధూపాదులు. ౭ ❁

శ్లో. కంబలావృతగాత్రస్య ప్రాణాయామం ప్ర కుర్వశ్శః, నిటుతై
లా క్తసక్తానాం ధూపః శూలసూరః పరః. 67. వ్యాయామం మైథునం
మద్యం లవణం కటువై దలం, వేగరోధం శుచం క్రోధం వర్ణయే చూఛ
లవా న్నరః. 68.

కంబడి కప్పకొన్నవానికి, ప్రాణాయామము చేయువానికి కటుతైలములతో
తడిపిన సత్తువులను ధూపమువైచినచో శూలలు నశించును. వ్యాయామము మైథునము
కల్లు ఉప్పు చేదు వెదురుబియ్యపు అన్నము మలమాత్రవేగరోధము దుఃఖము శోపము
వీటిని శూలరోగి వదలిపెట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శూలరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౭. పరిణామశూలాలాధికారము.

—●— పరిణామశూలాల కుపాయములు. —●—

శ్లో. వమసా తిక్తమధురై ర్విరేక శ్చాపి శస్యతే, వస్తయ శ్చ హితాః శూలే పరిణామసముద్భవే. 1. విడంగతండులవ్యోపం త్రివృద్ధినీ సచిత్రకం, సర్వాణ్యేతాసీ సంస్కృత్య నూక్ష్యచూర్ణాని కారయే త్. 2. గుడేన మోదకం కృత్వా భక్షయే త్ప్రతి రుత్తితిః, ఉష్ణోదకానుపానం తు దద్యా దగ్నివిస్ఫునం. ౩. జయే త్ప్రీదోషశం శూలం పరిణామసముద్భవం.

చేదు తీసి రసములతో వాంతి చేయించుటయును, సరేచనమును వస్త్రీర్షలను చేయించుటయును, పరిణామశూలాలకు హితములు. వాయువిడంగపువత్తనములను శొంతిమిరియములు పిప్పిళ్లు తెల్లతెగడ దంతిచెక్క చిత్రములము నీటిని చూర్ణము చేసి బెల్లముతో ఉండలను చేసి ప్లాదుకులేచి వేడినీళ్లతో నేవించిన పుణామశూలాలను త్రిదోషజములగు శూలాలను పోగొట్టును.

—●— నాగరకాది కల్కము. —●—

శ్లో. నాగరతిలగుడకల్కం పయసా సంసాధ్య యః పుమానద్యాత్, ఉగ్రం పరిణతిశూలం తస్యాపైతి త్రిసప్తరాత్రేణ. 4. శంబూకజం భస్మవీతం జలేనోష్ణేన తత్క్షణాత్, పక్తిజం వినిహస్త్యే త చూర్ణం పిష్టు రివాసురాన్. 5. అక్షుధాత్ర్యభయా కృష్ణా చూర్ణం మధుయుతం లిహేత్, దధ్నా లూనసరేణాద్యా త్సతీనయవశక్తుకాన్. 6. అచిరాన్తుచ్యతే శూలా న్నరోఽను పరివర్తనాత్, తిలనాగరపథ్యానాం భాగం శంబూకభస్మనాం. 7. ద్విభాగం గుడసంయుక్తం గుడింకృత్వా ఒక్షుభాగికాం, శీతాంబుపానాం పూర్వాష్టే భక్షయే త్తీ రభోజనః. 8. నాయాపేర్షరసకం వీత్వా సరో ముచ్యేత దుర్జయాత్, పరిణామసముత్థా చ్చ శూలా చ్చిరభవా దపి. 9. శంబూకం త్రూషణం చైవ పంచైవ లవణాని చ, సమాంశాం గుడికాం కృత్వా కలంబకరసేన వా. 10. స్నాత

రోఘ్నజనకాలే వా భక్షయే త్తు యథాఃలం, శూలా ద్విముచ్యతేజంతుః సహసా పరిణామజాత్. 11. యఃపిబతి సప్తరాత్రం సక్తా నేతా స్కలాయయాషేణ, సజయతి పరిణామరుజం చిరజా మపి కిముత నూతనజాం. 12.

శొంఠి తిలలు బెల్లము వీటికల్కమును, పాలతో సిద్ధముచేసి తినిన భయంకరములగు పరిణామశూలై నను 21 రోజులలో నశించును. శంఖభస్మమును వేడినీళ్లతో త్రాగిన శీఘ్రముగా పరిణామశూలలు హరి చును. నేయి లేకుండ పెఱుగుతో యవల సత్తువును తినవలయును. త్రిఫలములచూర్ణమును తేనెతో తినవలెను. తిలలు శొంఠి కరక్కాయలు 1 భాగము, శంఖభస్మము 2 భాగములు వీటిలో బెల్లమును దైచి ఒక్కొక్కతులను నొక మాత్రలను కట్టి చల్లనినీటితో వీటిని మధ్యాహ్నమునకు లోపల తిని పాలయన్నమును భుజింపవలయును. సాయంకాలమునందు రసకముత్రాగిన భయంకరమైన పురాణపరిణామశూల లైనను నశించును. శంఖము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వంచలవణములు వీటిని సమముగా చేర్చి నూరి మాత్రలుగా చేసికొని గాని తీగెబచ్చలిరసముతో మాత్రలు గాగట్టిగాని ప్రాతఃకాలపు భోజనమునందు బలానుసారముగా తినిన పరిణామశూలలనుండి ముక్తుడగును. లంకలగంజితో సత్తువును ఏడురోజులుత్రాగిన పురాణములగు పరిణామశూలలే నశించుచుండినవనినచో క్రొత్తగఁ గల్గిన శూలలు తొలఁగుటకు సందియమే లేదు.

లోహచూర్ణాది ప్రయోగములు. ౧౭

శ్లో. లోహచూర్ణం పరాయుక్తం విలీఢం మధుసర్పిషా, పరిణామశూలం శమయే త్తన్మలం వా ప్రయోజితం. 13. కృష్ణాభయాలోహచూర్ణం గుడేన సహ భక్షయేత్, పక్తిశూలం నిహస్త్యేత జ్వరరాణ్యగ్నిమందతాం. 14. ఆమవాతవికారాంశ్చ స్థౌల్యం చై నాపకర్షతి, పథ్యాలోహరజః శుంఠీ చూర్ణం మాక్షికసర్పిషా, పరిణామరుజం హన్తి నాతపి త్తకఘాత్తి కాం. 15.

లోహచూర్ణము త్రిఫలములు వీటియందు తేనెను నేతిని కలిపికొని తినినను మందూరమును తినినను పరిణామశూలలు శాంతించును, పిప్పళ్లు కరక్కాయలు లోహచూర్ణము వీటిలో బెల్లమును చేసికొని తినిన పరిణామశూలలు హరించును, ఆగ్ని దీపించును. ఆమవాతవికారములు తొలఁగును. కరక్కాయలు మందూరము శొంఠి చూర్ణము వీటిని నేతిలో కలిపి తినిన వాతపిత్తకఘజములగు పరిణామశూలలు నివర్తించును.

సాముద్రాద్యచూర్ణము. ౧౭

శ్లో. సాముద్రం సైంధవం ఊరో రుచకం రామకం బిడం,
 దస్తీలోహరజః కిట్టం త్రివృ చూర్ణరణకం సమం. 16. దధిగోమూత్రప
 యసా మందపావకపాచితం, తద్యథాగ్ని బలం చూర్ణం పిబే మష్టేన
 వారిణా. 17. జీర్ణేజీర్ణే తు భుంజిత మాంసాది ఘృతసాధితం, నాభిశూ
 లం యక్తచూర్ణం గుల్మస్తీహకృతం చ యత్. 18. విద్రధ్యస్తీలికా
 మాన్తి కఫవాతోద్భవాం తథా, శూలానా మపి సర్వేసా మాషధం
 వాసి తత్పరం, పరిణామసముత్థస్య విశేషేణా న్తకృ న్నతం. 19.

సాముద్రలవణము మున్నగు పంచలవణములు దంతి లోహచూర్ణము తెల్ల
 తెగడ అడవికంద వీటిని సమానభాగములను తెచ్చి, పెణుగు గోమూత్రము పాలు
 వీటితో సన్ననిసెగపై పక్వము చేసి అగ్నిబలము ననుసరించి ఆచూర్ణమును వేడినీళ్ల
 తో త్రాగవలయును. జీర్ణించిన పిమ్మట నేతితో పోల్చిన మాంససారమును భక్షింపవల
 యును. ఇయ్యది నాభిశూలము యక్తచూర్ణము గుల్మము స్తీహము విద్రధి అస్తీలికా
 గోగము కఫశూల వాతశూలలను పోగొట్టుటకు సాటిలేని దివ్యమగు నౌషధము. అన్ని
 విధములగు శూలలను నింతకంటె మంచిమందు లేక. ఇయ్యది పరిణామశూలలను
 విశేషముగా పోగొట్టును.

సప్తామృతతైలము. ౧౮

శ్లో. నారికేళం సతోయం చ లవణేన ప్రపూరితం, విసక్వ మ
 గ్నినా సమ్యక్ సర్దణామజశూలనుత్. 20. వాతికంపై త్తికంచైవ స్తైష్టికంసా
 న్నిపాతికం, మధుకం త్రిఫలాచూర్ణమయోరజఃసమం లిహణ. 21. మ
 ధుసర్పిర్యుతం సమ్యక్ గవ్యంక్షీరం పిబే దను, ఛర్దిః సతిమిరా శూలం
 మన్లుపిత్తం జ్వరం క్లమం. 22. ఆనాహం మూత్రబంధం చ శోధం
 చైవనిహన్తి సః.

కొబ్బరికాయలో నీళ్లలో సైంధవలవణమువైచి మూసి నిప్పుపై కాచి పక్వము
 చేసి నేవించిన పరిణామశూలులను నశించును. వాతపిత్తకఫసన్నిపాతములకలన నగు
 పరిణామశూలల నియ్యది పోగొట్టును. యష్టిమధుకము త్రిఫలములచూర్ణము లోహ
 చూర్ణము సమానభాగములుగా గ్రహించి తేనెను నేతిని కలిపి నేవించుచు ఆవుపాల
 ను త్రాగవలయును. ఛర్ది తిమ్మిరి శూలము అన్లుపిత్తము జ్వరము గ్లాని ఆనాహము మూ
 త్ర బంధము వాపు మున్నగు వానిని పోగొట్టును.

◀◀ గుడపిప్పలీఘృతము. ౧◀◀

శ్లో. సపిప్పలీగుండం సర్పిః పచేత్ ఊర చతుర్ధశే. 23. వినిహస్త్యిస్తుపిత్తం చ శూలం చ పరిణామజం,

పిప్పళ్లు బెల్లము నెయ్యి వీటిని నాలుగు రెట్లపాలలో పక్వముచేసి నేవించిన ఆష్టపిత్తము పరిణామశూలలు నశించును.

◀◀ పిప్పలీఘృతము. ౨◀◀

శ్లో. క్వాఢేన కల్కేన చ పిప్పలీనాం, సిద్ధం ఘృతం మాఙ్గిక సంప్రయుక్తం, ఊరాన్నవస్యైవ నిహస్త్యవశ్యం శూలం ప్రవృద్ధం పరిణామసంజ్ఞం. 24.

పిప్పళ్లకషాయముకల్కములతో నేటిని సిద్ధము చేసి తేనెనువైచి కొని త్రాగుచు పాలయన్నమును తినవలయును. ఇయ్యది పెచ్చుపెటిగిన పరిణామశూలనైసమహరించును.

◀◀ కోలాదిమండూరము. ౧◀◀

శ్లో. కోలాగ్రంధిక శృంగ బేర చపలా త్కారై స్సనుం చూర్ణితమ్, మండూరం సురబీజలేష్టగుణితే పక్వాఢ సాంద్రీకృతమ్. 25. తిం ఖాదే దశనాదిమధ్యవిరతో ప్రాయేణ దుగ్ధాన్నభుక్, జేతుం వాతకఫామయా త్వరిణితౌ శూలం చ శూలాని చ. 26.

చవ్యము మోడి గంధకము ఆల్లము పిప్పళ్లు యవక్షారము వీటిని సమానభాగములనుగ చూర్ణముచేసి మండూరమును ఎనిమిదిరెట్ల గోమూత్రములో పక్వముచేసికలిపి గట్టిగామాత్రచేయవలయును. దీనిని భోజనమధ్యమునందు తిని పాలను త్రాగిన వాతకఫములవల్లనైన పరిణామశూలలన్నిటిని హరించును.

◀◀ భీమవటకమండూరము. ౧◀◀

శ్లో. కోలాగ్రంధికసహితై ర్విశౌష్పధమాగధియవత్కారైః, ప్రస్థమయోరజసామపి పలికాంశై శ్శూరితై ర్కైః. 27. అష్టగుణమాత్రయుక్తం క్రమపాకా త్పిండితాం నయే త్సర్వం, కోలప్రమాణాగుటికాస్తిస్త్రో భోజ్యా దిమధ్యవిరతో చ. 28. రససర్పిర్యూషపయోమాంసై రశ్శన్నై రో నివారయతి, అన్నవివర్జిత మంతే గుల్మం స్తీహాగ్నిసాదాం శ్చ. 29.

చవ్యము మోడి శొంతి పిప్పళ్లు యవక్షారము ఇవి ఒక్కొక్కపలమును మం
 డూరము 16 పలములును నాలుగురెట్ల గోమూత్రములో కలిపి క్రమముగా పక్వము
 చేసి గట్టిపడిన పిప్పట మాత్రలను కట్టవలయును. పిప్పట వీనిని భోజనమున మొదలను
 నడుమను చివఱలను మూడుమూత్రలచొ॥ తీసికొనవలయును. రసము నేను యూషము
 పాలు మాంసము వీటిని భుజించుచున్న ఆన్నవివర్తనము గుల్మము క్షీహగోగము మండా
 గ్ని వీటిని తొలగించును.

❖ క్షీరమండూరము. ❖

శ్లో. లోహాక్షిట్టపలా స్యష్టా గోమూత్రార్థాథకే పచేత్, క్షీర
 ప్రసేన తత్సిద్ధం పక్తిశూలహారం సృణామ్. 30.

మండూరము రిపలములు అర్థాథకపు గోమూత్రములో పక్వముచేసి 16పల
 ముల పాలలో సిద్ధముచేసి నేవించిన పరిణామశూలలను పాచివోలును.

❖ చవికాది మండూరము. ❖

శ్లో. లోహాక్షిట్టపలా స్యష్టా గోమూత్రేష్టగుణే పచేత్, చవికా
 నాగరక్షార పిప్పలీమూలపిప్పలీః. 31. సంఘాస్థ్య సీతీపే త్తస్మి
 స్పలాంశాః సాంద్రతాం గతే, గుడికాః కల్మయే త్రేన పక్తిశూల
 నివాణీః. 32.

మండూరము రిపలములును ఎనిమిది రెట్లగోమూత్రములో పక్వము చేసి, చవ్య
 ము శొంతి యవక్షారము మోడి పిప్పళ్లు వీటి దూర్ణమును ఒక్కొక్కపలము కలిపి
 గట్టిపడిన పిప్పట నేవించిన పరిణామశూలలను హరించును.

❖ శతావరీమండూరము. ❖

శ్లో. మండూరం శోధితం పత్రీం లోహజాం వా గుడేన తు,
 భక్షయే స్తుచ్యతే శూలా త్పరిణామసముద్భవాత్. 33. సంశోధ్యం
 చూర్ణితం కృత్వా మండూరస్య పలాష్టకమ్, శతావరీస స్యాష్టా దధ్ను
 స్తు పయన స్తథా. 34. పలా న్యాదాయ చత్వారి తథా గవ్యస్య
 సర్పిషః, విపచే త్సర్వ మైకధ్యం యావత్ప్రిడత్వ మాగతం. 35. సిద్ధం
 తు భక్షయే స్తధ్యే భోజన స్యాగ్రతోపి వా, వాతాత్తకం పిత్తభవం
 శూలం చ పరిణామజం, 36. నిహస్త్యేవ హి యోగోయం మండూ
 రస్య న సంశయః.

శుద్ధిచేసిన మండూరమును బెల్లముతో తినిన పరిణామశూలలు హరించును. శుద్ధిచేసిన మండూరము రిపలములు పిల్లిపీచరరసము రిపలములు పెలుగు పాలు 32పలముల చొ॥ ఆవునెయ్యి 4 పలములును కలిపి పక్వముచేసి మాత్రలను కట్టి భోజనము ముందట నడుమను భుజించినచో వాత పిత్త పరిణామజనితములగు శూలలు హరించును.

◀ ౧౦ తారామండూరము. ౧౦ ▶

శ్లో. విడంగం చిత్రకం చవ్యం త్రిఫలా త్రూషణాని చ. 37. నవ భాగాని చైతాని లోహకిట్టసమాని చ, గోమూత్రం ద్విగుణం దత్వా మూత్రార్థక గుడాన్వితం. 38. శనై ర్మద్యగ్నినా పక్వా సుసిద్ధం పిండతాం గతం, స్నిగ్ధే భాండే విసక్షిప్య భక్షయే త్కౌల మాత్రయా. 39. ప్రాజ్ఞధ్యాదిక్రమే నైవ భోజనస్య ప్రయోజితం, యోగోయం శమయ త్యాశు పక్తిశూలం సునారుణం 40. కామలాం పాండురోగం చ శోభం మందాగ్నితా మపి, అర్చాంసి గ్రహణీదోషం క్రిమిగుల్మోదరాణి చ. 41. నాశయే దమ్లపిత్తం చ స్థౌల్యం చైవాప కరతి, వర్జయే చ్చుష్కశాకాని విదాహ్యమ్లకటూని చ. 42. పత్తి శూలాస్తకో హ్యేష గుడో మండూరసంజ్ఞకః, శూలార్తానాం కృపా హేతో స్తారీయా పరికీర్తితః. 43.

వాయువిడంగములు చిత్రమాలము చవ్యము త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఇవి ఒక్కొక్కపాలును, మండూరమును ననుముగాను గోమూత్రము ద్విగుణముగాను గోమూత్రములో సగముపాలు బెల్లమునుచేర్చి మెల్లగా సన్నని మంట పైబక్వము చేసి మద్దబాతిన పిమ్మట మాత్రలను చేసి నేతికుండలో బెట్టి భోజనమునకు మందుగాను ప్రాగంభమునకు మధ్యను భుజింపవలయును. ఇయ్యదిపరిణామశూలలను కామెల పాండురోగము వాపు అగ్నిమాంద్ర్యము మూలరోగము గ్రహణీ క్రిమిరోగము గుల్మము ఉదరరోగము ఆమ్లపిత్తము కీటిని నశింపజేయును. స్థౌల్యమును పోగొట్టును. ఎండినకూరలు, దాహము పులుపు కారము బుట్టించు పదార్థములు ఇందు అపధ్యము. ఇయ్యది శూలరోగుల హితమునకై తారచేతన చెప్పబడినది.

◀ ౧౧ రామమండూరము. ౧౧ ▶

శ్లో. విశిరం శ్వేతవాట్యాలం మధుపర్ణీ మయూరకం, తండు లీయం చ క్షార్ధం దత్వా ధ శోచర్షవ మేవచ. 44. పాక్యం సుజీర్ణం మండూరం గోమూత్రేణ దినద్వయం, అస్తర్బాష్ప మదగ్ధం చ తథా

స్థాప్యం దినత్రయం. 44. విచూర్ణ్య ద్విగుణేనైవ గుడేన సువిమర్దితం, భోజన స్వాదిమధ్యాస్తే భక్ష్యం కర్షం త్రిభాగతః. 45. తక్రానుపానం వర్జ్యంచ వార్ష్య మష్టక మత్ర తు, ఆఘ్రిపిత్తేచ శూలే చ హిత మేత ద్యథామృతం. 46.

చవ్యము తెల్లనుత్తువపులగము ముల్లంగి మయూరకము తండులీయము వీటిని అరయరతులముక్రిందను మీదను పోసి పురాణమండూరమును గోమాత్రములో రెండురోజులు పక్వము చేయవలయును. కంచుపాత్రములో నిట్లుచేసిన తగులవడదు. ఇట్లు మూడురోజులించి చూర్ణమును రెండురెట్లు బెల్లమునుకలిపి మర్దన చేసి గుటికలు చేసి భోజనమునకు ఆదిమధ్యాంతముల భక్షింపవలయును. మజ్జిగను అనుపానముగాచేసి కొని చింతపండు మెల్లి పులుపును వదలవలయును. ఇయ్యది ఆఘ్రిపిత్తము శూలముల యందు హితకరము.

❁ రసమండూరము. ❁

శ్లో. పథ్యాచూర్ణం ద్విపలం గంధకసారం చ, లోహకిట్టం చ శుద్ధరసస్యార్ధపలం భ్రాగస్య రసం చ కేశరాజస్య. 47. ప్రస్థాన్కితం చ దత్వా లోహే పాత్రేఽథ దండసంఘృష్టమ్, శుష్కం ఘృత మధు యుక్తం మృదితం స్థాప్యం చ భాండకే స్నిగ్ధే. 48. ఉపయుక్త మేత నచిరా న్నిహన్తి కఫపిత్తజా న్రోగాన్, శూలం తథాఘ్రిపిత్తం గ్రహణీమసి కామలా ముగ్రామ్. 49.

కగక్కాయలపాడి గంధకము మండూరము వీటిని రెండుపలములు, శుద్ధిచేసిన పాదరసము అగ్ధపలము గుంటగలగర నల్లగుంటగలగర రసము 16 పలములు పోసి ఇనుప పాత్రములో కొయ్యతో మర్దనచేసి ఎండిన పిచ్చట మరల నేయి తేనె జేర్చి చమురు పాత్రములోపోసి యుంచి యుపయోగించినచో సది కఫపిత్తజనితరోగములను శూలలను ఆఘ్రిపిత్తములను గ్రహణులను కామెరలను నశింపజేయును.

❁ త్రిఫలాలోహము. ❁

శ్లో. అక్షౌమలకశివానాం స్వరసైః పక్త్వం సులోహజం చూర్ణమ్, సగుడం యద్యుపభుక్తే ముంచతి సద్యః త్రిదోషజం శూలమ్. 50.

త్రిఫలములకపాయములో లోహచూర్ణమును పక్వముచేసి బెల్లముచేర్చి నేపించిన త్రిదోషజములగు శూలలు నశించును.

❀ లోహగుటిక. ❀

శ్లో. లోహస్వరజసోభాగః త్రిఫలాయాః తథా త్రయః, గుడ
స్యాష్టా తథా భాగా గుడాస్తూత్రం చతుర్గుణమ్. 51. ఏత త్స్వరూచ
విపచేత్ గుడపాకవిధానవితే, లిహే చ్చ త ద్యథాశక్తి క్షయే
శూలే చపాకజే. 52.

లోహచూర్ణము 1 భాగము త్రిఫలములు 3 భాగములు బెల్లము 8 భాగములు
నాలుగురెట్లు గోమూత్రము వీటిని బెల్లమును పాకుపట్టెడి విధమున పక్వముచేసి శక్తి
ననుసరించి భక్షించినచో శూలమును క్షయింపగలుగును నశించును.

❀ ధాత్రీలోహము. ❀

శ్లో. ధాత్రీచూర్ణ స్యాష్టా పలాని చత్వారి లోహచూర్ణస్య,
యష్టిమధుకరజ శ్చ ద్విపలం దద్యా త్సదోపలే ఘృష్టమ్. 53. అమృ
తాక్వాథే నైత చూర్ణ్యం భావ్యం చ సప్తాహమ్, చండాతపేషు
శుష్కం భూయః పిష్ట్యా నవేసులే స్థాప్యం. 54. ఘృత మధునా
సహాయ క్తం భక్తాణా మధ్యత స్తథాస్తే చ, త్రీ నపి వారా న్భాదే
త్పథ్యం దోషానబంధేన. 55. భుక్తస్యాణా నాశయతి వ్యాధీ స్పిష్టా
నిలోద్భవా స్సద్యః, మధ్యేన్న విష్టంభం జయతి నృణాం సంవిదహ్యతే
నాన్నమ్. 56. పానా న్నైతా ద్రోగా ద్భుక్త్యస్తే శీలితం జయతి,
ఏవం జీవ్యతి చాస్తే నిహన్తి శూలం నృణాం సుకష్ట మపి. 57.
హరతి సహసా యుక్తో యోగశ్చాయం జరత్పిత्तం, చక్షుష్యః పలి
తఘ్నః కఫపిత్తసముద్భవాం జయే ద్రోగాన్. 58. ప్రసాదయ్యపి
రక్తం పాండుత్వం కామలాం జయతి.

ఉసిరిక కాయలచూర్ణము 8 పలములు లోహచూర్ణము 4 పలములు యష్టిమధు
కము 2 పలములు కోష్ఠ వీటిని పొడిచేసి ఏడురోజులు తిప్పతీగక పాయములో భావ
నచేసి కణకులెండలో నెండించి మఱలనూరి కొత్తకుండలో నుంచి నేయిలేనెలతో చే
ర్చి భోజనమునకు ఆదిమ ధ్యాపనానముల ముష్టారును నేవించి దోషానుసారమగు పథ్యము
నొనర్చునది. ఇది భోజనాదిని భక్షించిన పిత్తనాతరోగములను నడుమానైనచో అన్న
విష్టంభములను పోగొట్టును. చినఱ నన్నజములగు గోగములను నశింపజేయును. ఇట్లుభ
క్షించినయన్నము జీర్ణమయ్యెనేని ఆమనుష్యునికి కష్టతరమగు శూలలైనను హరించును.
పిత్తమును యోగబలమున క్షీణింపజేయును. నేత్రములకు హితము. వెంట్రుకలు నెఱి

యట మానును. కఫసి త్తజములగు రోగములను నశింపఁజేయును. రక్తమును శుభ్రీకణమును, పాండురోగమును కామెలను పోఁగొట్టును.

❁ లోహామృతము. ❁

శ్లో. తనూని లోహా తేత్రాణి తిలోస్పృధనమాని చ. 59. కాశికా మూలక లేన సంలిప్య సర్వపేషా వా, విశోష్య సూర్యకిరణైః పున రే వావలేపయేత్. 60. త్రిఫలాయా జలే ధ్వాతం వాపయే చ్చ పునః పునః, తతః సంచూర్ణితం కృత్వా కర్పటేన తు ఛానయేత్. 61. భక్షయే న్నధుసర్పిర్భ్యాం యథాగ్నే తప్త్రీయోగతిః, మాషకం త్రిగుణం వాధ చతుర్గుణ మథాపి వా. 62. ఛాగస్య పయసః కుర్యా దనుపాన మభావతః, గవాం ఘృతేన దుగ్ధేన చతుష్షష్టిగుణేన చ. 63. పంక్తిశూలం నిహ స్త్యేతి న్నాసే నై కేన నిశ్చితమ్, లోహామృత మిదం శ్రేష్ఠం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా. 64. కకారపూర్వకం యచ్ఛ యచ్ఛాప్తమ్ పరికీర్ణితం, సేవ్యం తన్న భవే త్తత్ర మాసం చానూప సంభవం. 65.

నువ్వులంతంత లోహాపత్రములను కాశికామూలకలను తో పూసి ఎండకు ఎండించి మఱలపూసి నిప్పులో నెండించి త్రిఫలముల పాపముగా మాటిగాటికి ముంచవలయును. పిమ్మటచూర్ణముచేసి వస్త్రములో తునుచేసి నేను తేనెల జేసికొని జతరాగ్ని ననుసరించి భక్షింపవలయును. ఇట్లు ఒక నెలగాని రెండు నెలలుగాని నాబుగు నెలలుగాని ఈయోషధమును భక్షించి మేకపాలను ఆనుపానముగా గ్రహింపవలయును. 64. రెట్లు ఆవునేతితోగాని ఆవుపాలతోగాని ఈయోషధమును చేయవలయు. దీనిని ఒక నెల నేవించినపఠామశూలలు నశించును. దీనిని బ్రహ్మ సృజించెను. కకారమాదిగలపదార్థములను పులుపువస్తువులును నీటిపట్టులలోని జంతువులమాంసమును దీని సేవనకాలము నందు రోగి వర్జింపవలయును.

❁ ఖండామలకీ. ❁

శ్లో. స్విన్నపీడితకూష్మాండా త్తులార్ధం మృష్ట మాజ్యతః, ప్రస్థాధే ఖండతుల్యం తా పచే దామలకీరసాత్. 66. ప్రథే సుస్విన్నకూష్మాండా రసప్రస్థే విఘట్టయన్, దర్వ్యా పాకం గతే తస్మిం చూర్ణీకృత్య వినిఱి పేత్. 67. ద్వేద్వే పలే కణాజాజీ శుంఠీనాం మఠిచస్య చ, పలం తాళీ స ధన్యాక చాతుర్జాతక ముస్తకం. 68. కర్షప్రమాణం ప్రత్యేకం ప్రస్థార్ధం మాక్షికస్య చ, పంక్తిశూలం నిహ స్త్యే త ద్దోషత్రయభవం

చ యత్. 69. ఛర్ద్యప్లపిత్తమూర్ఛా శ్చ శ్వాసకాసావరోచకం, హృచ్చూలం రక్తపిత్తం చ పృష్ఠశూలం చ నాశయేత్, రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం ఖండామలకసంజ్ఞకం. 70.

స్నిగ్ధములు వీడితములునగు గుమ్మడికాయను 50 పలములు తెచ్చి 16 పలముల నేతితోవేయించి కండచక్కర యుసిరికరసము 8 పలముల చొ॥ పైదానిలో కలిపి గరిటెతో మద్దనచేయుచు నుడికించి, పాకమైన పిమ్మట ఈక్రింది యాషధముల నందు వేయవలయును. సిప్పళ్లు జీలకఱ్ఱ శొంఠి 2 పలముల చొ॥ మిరియములు 1 పలము చొ॥ ప్పన తాడిశపత్రి ధనియములు ఏలకులు లేజపత్రి నాగకేసరములు తుంగముస్తలు ఇవి కాలుపలముచొ॥ లేనె 16 పలముల చొప్పన చేర్చవలయును. ఇయ్యది త్రిదోషజము లగు పరిణామశూలలను ఛర్ది ఆప్లపిత్తము మూర్ఛ శ్వాసము కాసము అనోచకము హృచ్చూలము రక్తపిత్తము మున్నగు వానిని పోగొట్టును.

☉ నారకేశ ఖండము. ౭౦ ☉

కుడవమితి మిహ స్వా న్నారకేలం సువిష్టం, పలపరినామితెసప్టిః పాచిణం ఖండతుల్యం. 71. నిజపయసి తదేత త్వ్రస్థమాత్రే పిపక్యం, గుడవ దధ సుశీతే శాణభాగాన్ ఓషేచ్చ. 72. ధన్యాకపిప్పలియోద తుగా ద్విజీరాం శాణం త్రిజాత మిభ కేసరవ ద్విచూర్ణ్య. 73. హస్త్యి ప్లపిత్త మరుచిం క్షయ మస్మిత్తం శరాలం వమిం సకలపాగుషకారి హరి. 74.

కొబ్బెరను చక్కగానూరి 8 పలములును నేతిని 10 పలములు కండచక్కర ఆవుపాలు 4 పలము చొ॥ను అందు కలిపి పక్వము చేసి చల్లారినపిమ్మట ధనియములు సిప్పళ్లు తుంగముస్తలు వంశలోచనము జీలకఱ్ఱ లవంగపువట్టు ఏలకులు లేజపత్రి నాగ కేసరములు వీటిని శాణ ప్రమాణము చూర్ణము చేసి అందు కలిపి తినిన ఆప్లపిత్తము అరుచి క్షయ రక్తపిత్తము శూల ఛర్ది నశించును.

☉ కలాయచూర్ణాదులు. ౭౧ ☉

శ్లో. కలాయచూర్ణ భాగా ద్వా లోహచూర్ణస్య చాపరః, కార వేల్ల పలాశానాం రసే నైవ విమర్దితః. 75. కర్ణమాత్రాం తత శ్చైకాం భక్షయే ధ్గుటికాం నరః, మండానుపానా త్సా హన్తి జర త్ప్రీతం సుదారుణం. 76. లిహ్యే ద్వా త్రోఫలం చూర్ణ మయశ్చూర్ణ

సమన్వితం, యష్టిచూడ్లైన వా యుక్తం లిహ్యత్ ఊడ్రేణ తద్గదే. 77. పితౄస్తం వమనం కృత్వా కఫాస్తం చ విరేచనం, అన్నద్రవే చ తత్కార్యం జరత్పిత్రే యదీరితం. 78. ఆమపక్వాశయే శుద్ధే గచ్ఛే దన్నద్రవః శమం, మాషేండరీ సతుషికా స్విన్నా సర్పిర్యుతా హితా. 79. గోధూమమండకం తత్ర సర్పిషా గుడసంయుతం, ససితం శీతదుగ్ధేన మృదితం వా హితం మతిం. 80. శాలితంఘలమండం వా కవోష్ఠం సిక్తనరితం, వాట్యం ఊరేణ సంసిద్ధం ఘృతపూరం సశర్కరం. 81. శర్కరాం భక్షయిత్వా వా ఊర ముత్స్వనిధితం పిబేత్, పటోలపత్రయూషేణ ఖాదే చ్ఛణకసక్తుకాన్. 82. అన్నద్రవే జరత్పిత్రే వహ్నిర్క్షందో భవే ద్యతకి, తస్మా దత్రాన్నపానాని మాత్రాహీనాని కల్పయేత్. 83.

బోడసెనగల హ్యమును 1 భాగమును లోహచూర్ణమును 1 భాగమును కాకర మోదుగ రసములతో మర్చించి మాత్రలచేసి రోజు కొక్కదానిని తిని మండపు అను పానము చేసిన భయంకరములగు జ్వరపిత్తములు నశించును. త్రిఫలచూర్ణములో లోహచూర్ణమును కలిపి తినినను, యష్టిమధుకపుహ్యములో తేనెగలిపి తినినను య్వృషిత్తములు నశించును. పిత్తము పోవువఱకును వమనమును, కఫము పోవువఱకును విరేచనమును చేయించి జ్వరపిత్తవిధియందలి అన్నవిధానమునిందుచు చేయందగును. ఆమాశయపక్వాశయములు శుద్ధములైనచో అన్నద్రవము శాంతించును. దీనిని పొట్టుతో గూడ నేయితో వేచిన మాషేండరికి హితము. ఆంధ్రు గోధునుగంజిని నేతితో బెల్లముతో చేర్చి గాని చక్కెరతో చేర్చి గాని చల్లని పాలతో గాని మర్దనము హితము. నూకలు లేని వరిబియ్యపు గంజి వెచ్చచేసి యిచ్చినను పాలతో చేసిన వాట్యము గాని చక్కెరతో చేసినపురి గాని హితముండజేయును. కండచక్కెరను తిని కాచిన పాలును గాని చేపపొల్లగంజిలో సెనగపిండి చేర్చి కొని గాని నేవించిన అన్నద్రవముందును జ్వరపిత్తముందును అయిన అగ్నిమాండ్ర్యము శమించును. కావున నీవిధియందు అన్నపానములను మాత్రాహీనములగా చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు పరణామకూలాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౦. ఉదావర్తాధికారము.

—ॐ నారాచ చూర్తము. ॐ—

శ్లో. త్రవృ త్సుధాపత్రతీలాది శాక గ్రామ్యోదకానూప గనై ర్యవాన్నం, అన్వై శ్చ మృష్టానిలమూత్రవిడ్వి రద్యా త్ప్రసన్నాగుడ సీధుపాయీ. 1. ఆస్థాపనం మారుతజే స్తీగ్ధ స్వీన్నస్య శస్యతే, పునీ వజే తు క్షర్తవ్యో ిధి రానాహిక శ్చ యః. 2. ఊరవైతరణా సస్తి యుంజ్యా త్తత్ర చికిత్సకః, శ్యామా దంతీ ద్రవన్తీ శ్వే జ్యహశ్యా మా స్నుహీ త్రివృత్. 3. సప్తలా శంఖినీ శ్వేతా రాజవృక్షః సతి ల్వకః, కంపిల్లకం కరంజశ్చ హేమక్షీరీత్వయం గణః. 4. సర్పిస్తైలరజః క్వాథ కల్కే ప్ష్యస్యతమేషు చ, ఉదావర్తోదరానాహ విషగుల్లవినా శసః. 5. త్రివృత్ప్రస్థాహారీతక్యో ద్విచతుఃపంచభాగికాః, గుడికాగు డతుల్యాస్తా విడ్విబద్ధగదాపహః. 6. హఠీతకీయవక్షార పీలూని త్రివృ తా తథా, ఘృతై శ్చూర్ణ మిదం పేయ ముదావర్తవినాశసమ్ 7. హింగుకుష్టపచా సర్జ బిడచేతి ద్విరుత్తరమ్, వీతం నుద్యేన తిచ్ఛూర్ణ ముదావర్తహరం షరమ్. 8. శుండపలం త్రివృతాసమ, ముపకుల్యాః కర్షచూర్ణితం శ్లక్ష్యం, ప్రాగ్భోజనే చ సమధు, బిడాలపదకం లిహే త్స్పిష్టః. 9. ఏకద్రాధపురీషే పితై సక లేచ వినియోజ్యమ్, స్వాదుః నృపయోగ్యోయం చూర్ణో నారాచకో నామ్నా. 10.

తెల్లతెగడ సుధాపత్రము నూవుకూర మొ|| గ్రామ్యోదకములు అనూపదేశపు మాంసము వీటితో యవాన్నమును గాని ఆఘోవాతము విషమూత్రము వీటిని పుట్టించె డి పదార్థముతో బెల్లము సారాయమును గాని నేవింపవలయును. వాతోదావర్తమునం దు చెవ్వుటపట్టించు చికిత్స చేయవలయును. విషజనుగు నుదావర్తమునందు ఆనాహము నకువలె చికిత్సలను ఊరవైతరణరూపములగు వస్తులను చేయింపవలయును. ప్రేంకణ ముచెక్క వావిలి దింటెన ఎరుకచెవిమార తెల్లవావిలి శంఖపుష్పము గోకర్ణి ఆప్లువేతనము లొద్దుగ నెమలియడుగుచెక్క ఈ గణముతో నైనను గానీ, నేయి తెల్లము చూర్ణము కషాయము కల్కము మున్నగు వానిలో తేనెతో నైనను నేవించిన యుదావర్తము ఉదరరోగము మున్నగునవి నశించును. తెల్లతెగడ 2 భాగములు పిప్పళ్లు

4 భాగములు కరక్కాయలు 5 భాగములు వీటితో సరిగా బెల్లముకలిపి మాత్రలజేసి ఇచ్చిన విస్తా బంధతోగములు నశించును. కరక్కాయలు యవక్షారము వరగోగు తెల్ల తెగడ వీటిని చూర్ణముచేసి నేనెలతో తినిన ఉదావర్తము నశించును. ఇంగువకోష్ఠ వస సజ్జక్షారము వీటినిఉత్తగోత్రముగా కెండుకణ్ణుచొత్తీసికొనిచూర్ణముచేసిమద్యముతో నేవించిన నుదావర్తములు నశించును. ఒకపలము కండచిక్కెరలో తెల్లతెగడ పిప్పళ్ల చూర్ణమును ఒకతులము వేసి గ్రాద్దుట తేనెలతో తినిన గాఢమగు పురీషము పిత్తము కఫము వీనియందు సుఖకరము. ఇయ్యది రాజులు నేవింపఁగినది.

— ౧౦ మసిరాది ప్రయోగములు. ౧౧ —

శ్లో. రసానం మద్యసామిశ్రం పిబే త్ప్రకాంక్షితః, గుల్మోదావర్తశూలఘ్నం దీపనం బలవర్ధనం. 11. హింగుమాక్షికిసింధూత్థైః పక్వా వర్తిం సునిర్జితామ్, ఘృతాభ్యక్తాం గుడే దద్యాదుదావర్తవినాశినీం. 12. మదనం సిప్పలీ కుప్తం వచాగౌరాశ్చ సర్వపాః, గుడక్షారసచూయక్తాః ఫలవర్తిః పశస్యతే. 13. ఆగారధూమసింధూత్థితైలయుక్తాన్తుమూలకం, క్షుణ్ణం నిర్గుండిపత్తం వాస్విన్నేపాయకాక్షిపే ద్బుధిః. 14. సౌవ్చలఘ్నాం సుదిరాం మూత్రే త్వభిహతే పిబేత్, ఏలాం వా ప్యథ మద్యేన క్షీరం వారిపిబే చ్చ సః. 15. దుస్పర్శాస్వరసం వాపి కషాయం కికుభస్యచ, ఏర్వాగుబీజంతోయేన పిబే ద్వా లవణీకృతాం. 16. పంచమూలీశృతం క్షీరం ద్రాక్షారస మశాపి వా, సర్వధై వోపయుంజీతి మూత్ర కృచ్ఛాశ్శరీవిధిం. 17. స్నేహాస్వేదై రుదావర్తం జృంభజం సముపాచరేత్, అశ్రమోక్షోఽశ్రుజేకార్యః స్పష్ణో మద్యు-ప్రియాః కథాః. 18. క్షవజే క్షరపత్రేణ ప్రాణసే నానయేత్ క్షవం, తథోర్ధ్వజత్రుకోభ్యంగః స్వేధో ధూమ స్సవావసః. 19. హితం వాతఘ్న మద్యం చ ఘృతం చోత్తరభక్తికం, ఉద్ధారజే క్రమోపేతం స్నేహికం ధూమ మాచరేత్. 20. ఛర్ద్యాఘాతం యథాదోషం నన్యస్నేహాదిభి ర్జయేత్, భుక్వా ప్రచ్ఛర్దనం ధూమో లంఘనం రక్తమోక్షణం. 21. రూక్షాన్నపావన్యాయామో విరేక శ్చాత్ర శస్యతే, వస్తిశుద్ధికరావాపంచతుర్గుణజలం పయః. 22. ఆవాదినాశా త్కృష్ణితం సీతవంతం ప్రకా

మతః, రమయేముః ప్రియా నార్యః శుక్రోదావర్తినం నరం. 23. అ
 త్రాభ్యం గావగాహం శ్వ మదిరా శ్వరణాయుధాః, శాలిః పయోనిరూ
 హాశ్వ శస్త్ర మైథున మేవ చ. 24. క్షుద్విఘాతే హితం స్నిగ్ధ ముష్ణ
 మల్పం చ భోజనం, తృష్ణాఘాతే పిబే న్నంథం యథాగూఠ వా పి
 శీతలాం. 25. రసే నాద్యా త్సువిశ్రాంతః శ్రమః శ్వాసాతురో
 నరః, నిద్రామాతే పిబేత్ క్షీరం స్వప్నః సంవాహనాని చ, ఉదావర్త
 క్రియానాహే సామే లగ్నఘనపాచనం. 26.

ఉల్లిగడ్డను కల్లుతో చేర్చికొని ప్రాతఃకాలమునందు త్రాగిన ఉదావర్తము గుల్ల
 ము శూల ఇయ్యది నశించును. ఇయ్యది దీపనము బలవర్ధకము నగును. ఇంగువతేనె సైం
 ధపలవణము వీటిని వత్తిచేసి పక్వము చేసి నేతితోమాటి గుడస్థానమున నుంచవలయును.
 ఉమ్మెత్త పిప్పళ్లు కోప్ప వన తెల్లఆవాలు బెల్లము యవక్షారము వీటితో ఫలవర్తి శ్రేష్ఠ
 ము. ఇంటిబూజు సైంధవలవణము తైలము పులుపు వీటితో చేర్చిన ముల్లంగి గాని వావి
 లిని నలిచి గాని గుడస్థానమున నుంచవలయును. మూత్రము వెడలనిచో సౌవర్చలవ
 ణముతో సిద్ధము చేసిన కల్లునుత్రాగవలయును. ఏనులను కల్లుతో గాని, నీటితో పాలను
 గాని త్రాగవలయును. వాకుండుఆకు రసమునైనను మద్దిచెక్కరసములు గాని నక్క
 దోనగింజల రసమును గాని సైంధవలవణముతో త్రాగవలయును. పంచమాలములయందు
 పక్వము చేసిన పాలను గాని ద్రాక్షారసమును గాని మూత్రకృచ్ఛాదులయం దుపయో
 గింపవలయును. జృంభణమగు నుదావర్తమునందు స్నేహస్నేదముల జేయవలయును.
 అశ్రుత్థమగు దానికి కన్నీరుం గార్పించుఁది. నిద్ర మద్యపానము కథాశ్రవణము హిత
 కరములు. తున్నవలన గలిగెడి యుదావర్తమునకు క్షుతపత్రముల ముసుగ్గలోనుంచి తు
 మ్ములను వెడలింప వలయును. వాతజమగు నేని మద్యమును నేయియును హితకరములు.
 ఉద్ధారపులుదావర్తమునందు క్రమానుసారముగా ధూమాదులను చేయవలయు. ఛర్దిజ
 ములకు దోసానుసారముగా నస్యాదులను చేయవలయును. భోజనమైన పిప్పట ప్రచ్ఛ
 ర్తమును పొగ వేయుట లంఘనము రక్తస్రావము రూక్షాన్నము శరీరవ్యాయామము విరేచ
 నమును హితకరములు. వస్త్రీశుద్ధిని చేయువాఁడు నాల్గురెట్ల నీటిలో పాలను పోకికొని
 ఇగ్గిరిపోవువఱకు కాటిత్రాగిన యుదావర్తములుఁ శించును. దీనియందు యభ్యంగనమున్నా
 నము మద్యము కోడిమాంసము వరియన్నమును హితకరములు. ఆకలివలననగు ఉదాస్ని
 గ్ధమగు నాహారమును చేకొనవలయును. తృష్ణాఘాతమునందు మండమును గాని చల్లని
 గంజినిగాని త్రాగవలయును. ఆయనజమగు శ్వాసముచేత వీడితుండగువాఁడు విశ్రాంతిని

గైకొని మాంసరసముతో భుజింపవలయును. నిద్రాఘాతమునందు పాలను త్రాగవలయును. పరుండంటు కాళ్లుపిసికించుకొనుట మంచిది. ఆనాహమునకు ఉదావర్తమునకువలెనే చికిత్సను చేయవలయును. ఆమజమగు నానాహమునందలంఘనమును పాచనమును హితకరములు.

—ॐ హింగ్వారగుటికలు. ॐ—

శ్లో. ద్వికుత్త రాపింగువచా సకుస్థా సుసర్పికాచేతివిడంగచూర్ణం, సుఖాంబునానాహ విషూచకార్తి హృద్రోగగుల్మోర్ష్య సమీరణఘ్నం. 27. వచాభయాచిత్రికయావశూకాన్ సపిప్పలీకాతివిషాన్సకుస్థాన్, ఉష్ణాంబునానాహ విమూఢవాతా స్వీత్వాజయే దాశు హేతోదనాశి. 28. త్రివృద్ధరీతకశ్యామాః స్నుహీక్షీరేణ భావయేత్, వటుకామూత్రపీతాస్తాః శ్రేష్ఠా శ్చానాహభేదికాః. 29. ఫలం చ మూలం చ విరేచనోక్తం హింగ్వర్కమూలం దశమూల మగ్ర్యం, స్నుచ్ఛిత్రకాచైన పునర్నవా చ తుల్యాని సర్వైర్లవణాని పంచ. 30. స్నేహౌస్సుమూత్రై స్సుహజర్జరాణి శరావసం ధావిషచే త్సులిప్తే. పక్వం సుపిష్టం లవణం తదవైః పానైస్తథా నాహరుజాఘ్న మగ్ర్యం. 31. వాటధూమవిడవ్యోమగుడమూత్రైర్విశాచితా, గుడేందగుప్త సమావర్తి ద్విధేయా నాహశూలనుత్. 32. వర్తి స్త్రీకటుకసైంధవ సర్షప గృహధూమకుప్తమదనఫలైః, మధుని గుడే వా షక్వా పాయాలీంగుప్త మాసతోవేశ్యా, వర్తిరియం దృష్టఫలా గుడే శనైః ప్రణిహితాఘృతాభ్యక్తా, ఆనాహేదావర్త ప్రశమనీ జతరగుల్మనివారణీ. 34.

ఇంగువ ఒక భాగము వస 4 భాగములు చెంగల్వకోష్ఠ 2 భాగములు సజ్జక్షారము 8 భాగములు బిడాలవణము 16 భాగములు చూర్ణముచేసి గోరువెచ్చునీటితో త్రాగిన ఆనాహము విషూచి హృద్రోగము గుల్మము ఊర్ధ్వవాతమునశించును. వస కరక్కాయః చిత్తమూలము యవక్షారము పిప్పళ్ళు అతివస కోష్ఠ వీటిమూర్తములతో నేవించిన ఆనాహము మూఢవాతములు నశించును. కాని మంచివరియ్యపుఅన్నమును తినవలయును. తెల్లతెగడ కరక్కాయలు నల్లతెగడ జెముడుపాలతో నాన్ని నూరి మాత్రలను చేసి గోమూత్రముతో నేవించిన ఆనాహము నశించును. విరేచనముకై చెప్పిన పండ్లు వేళ్లు ఇంగువ అర్కమూలము దశమూలములు కెనుడు పాలు శొంఠి చిత్తమూలము వీటిని సమానభాగములును వీటియన్నిటియంత పంచలంఘనములు పొడిచేసి తెల్లగో

మాత్రములతోరంగార్చి మూకుండులో పెట్టి మూసికట్టిపెట్టి పక్కము చేసి పిమ్మట నూరి సైంధవలవణమునుకలిపి అన్న పానములతోతీనిన ఆనాహములు నశించును. పుష్కరమూలము ఇంటిబూజు అంటువ్వు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు బెల్లము గోమూత్రము వీటినినూరి అంగుష్ఠ మంతలావువత్తిచేసి కాచి గుదస్థానములో నుంచిన ఆనాహములు కూలలు నశించును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు సైంధవలవణము ఆవాలు కోష్ఠు ఉమ్మెత్త వీటితో అంగుష్ఠమంత వత్తినిచేసి గుదస్థానమున నుంచవలెను. ఇది ఆనాహాదావర్తములను పోగొట్టును. గుల్కరోగములను నశింపజేయును.

శుక్కు మూలాద్య ఘృతము. ౨౯

శ్లో. మూలకం శామ్న మార్ద్రం చ వర్షాభూః పంచమూలకం, ఆ రేసతఫలం దాపి పిష్ట్యా తేన పచేద్ధృతం, తత్ప్రియమానం శమయే ధుదావర్త మసంశయం. 35.

ఎండినసుల్లంగిని పచ్చి కప్పగుంతుఆకును పంచమూలములు అష్టవేతసము వీటిని నూరి ఇందులో నేతని పక్వముచేసి త్రాగిన ఉదావర్తము నశించును. సంచేహములేదు.

స్థిరాదిఘృతము. ౩౦

శ్లో. స్థిరాదివర్గస్య పునర్నవాయూః సంవాకపూతీకకరంజయో శ్చ, సిద్ధః కషాయే ద్విపలాంశికానాం ప్రసాఢ ఘృతా త్స్యా త్ప్రితిరుద్ధవాతే 36.

స్థిరాదిగణపుబొంపధములు శొంఠి అష్టవేతసము నెమలియడ్డుచెక్క వీటిని 2 పలముల చొక్క కషాయము చేసి 16 పలముల నేయిని సిద్ధముచేసి ప్రతిరుద్ధవాతము నను నేవించిన హింకరము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉదావర్తాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౩౧. గుల్కాధికారము.

గుల్కరోగుల భోజనపద్ధతి. ౩౧

శ్లో. లఘున్నగ దీపనం స్నిగ్ధ ముష్ణం వాతానులోమనం, బృంహణం య ద్భవే త్వర్వం తద్ధితం సర్వగుల్కీనాం. 1. స్నిగ్ధస్య భిషజా

స్వేదః కర్తవ్యో గుల్మశాస్తయే, ప్రోతసాం నూర్దవం కృత్వా జిత్వా
 మారుత ముల్బణం. 2. భిత్వా విబద్ధం స్నిగ్ధస్య స్వేదో గుల్మ మపో
 హతి, కుంభీపిండేష్టకాస్వేదా న్కారయే త్కుశలో భిషక్. 3. ఉప
 నాహో శ్చ కర్తవ్యః సుఖోష్ణాః శాల్యణాదయః, స్థానావసేకో రక్తస్య
 బాహుమధ్యే శిరావ్యధః. 4. స్వేదానులోమనం చైవ ప్రశస్తం సర్వ
 గుల్మినాం, పేయా వాగహారై స్సిద్ధాః కాలత్థాధన్వజా రసాః. 5.
 ఖండాః సపంచమూలా శ్చ గుల్మినాం భోజనే హితాః.

తేలికయన్నము దీపనము మృదువై వెచ్చువిదగు అన్నము వాతమును పోగొట్టు
 ను. బృంహణమును నన్నమును గుల్మగోగులకు హితకరములు. గుల్మములు పోవుటకొ
 అకు స్నిగ్ధభోజనమును చేయవలయును. స్వేదనములను చేయింపవలయును. ఇట్టిస్వేదము
 ప్రోతస్సులను మృదువుగా చేసి వాతప్రకోపమును తగ్గించి గుల్మముల బోగొట్టును.
 వైద్యుఁడునేర్పితియై కండవెఁకు ఇటుకలు మున్నగువానివలన చెమ్మటను పుట్టింపవల
 యును. ఉపనాహము స్వేదము సులివెచ్చని శాల్యణము మున్నగు వానిని చేయింపవల
 యును. అన్నిగుల్మగోగులములకును స్వేదానులోమనములు హితకరములు. వాతహార
 పార్థముల చేయను ఉలవలకముమును తీటకసిందరసము త్రాగుట మంచిది. పంచ
 మూలములతో కడచక్కెరను తినుటయును హితకరమే యగును.

❁ ఇతర విధములు. ❁

శ్లో. మాతులుంగరసో హింగు దాడిమం బిడసైంధవమ్. 6.
 సురామండేన పాతవ్యం వాతగుల్మరుజాపహం, నాగరార్థపలం పిష్టం
 ద్వేపలే లుంచితస్యచ. 7. తిలస్యైకం గుడపలం క్షీరశోణ్ణేన పాయ
 యేత్, వాతగుల్మ ముదావర్తం యోనిశూలం చ నాశయేత్. 8. పిబే
 దేరండతైలం వా వారుణీమండమిశ్రితమ్, తదేవ తైలం పయసా వాత
 గుల్మీ పిబే స్మరః. 9. సాధయే చ్చుద్ధశుష్కస్య లశునస్య చతుఃపలమ్,
 క్షీరోదకేష్టగుణితే క్షీరశేషం చ పాయయేత్. 10. వాతగుల్మ ము
 దావర్తం గృధ్రసీం విషమజ్వరం, హృద్రోగం విద్రధిం శోషం శమయ
 త్యాశు తత్ప్రయః. 11. ఏవం తు సాధితే క్షీరే స్తోక మప్యత్ర దీయతే,
 సర్జికాకుష్ఠసహితః ధూరః కేతకీణోపివా. 12. తైలేన పీతః శమయే
 ద్గుల్మం పవనసంభవం.

మాతులుంగరసము ఇంగువ దానిమ్మ పేటుప్పు నైంధవలవణము వీటిని సురా వుండముతో త్రాగిన వాతగుల్మములబాధ యుపశమిల్లును. శొంఠి, అరపలము గోధుమ చూర్ణము అరపలము తిలలుపలము బెల్లముపలము వీటినిచూర్ణముచేసి వెచ్చనిపాతో త్రాగిన వాతగుల్మములు ఉదావర్తములు యోనిశూలలు నశించును. వారుణీమండముతో కలిపిగాని పాలలో ఆముదమును వైచికోని గాని త్రాగిన వాతగుల్మములు నశించును. శుద్ధిచేసిన యుల్లిగడ్డను 4 పలములను ఎనిమిది కెట్ల పాలలో కలిపి పక్వముచేసి పాలను మిగిల్చికోని త్రాగవలయును. ఇది వాతగుల్మములు ఉదావర్తము గృధ్రసి విష మజ్వరము హృద్రోగము విద్రధి శోఫ వీటిని రోగొట్టును. ఈపాలలో సజ్జక్షారము కోప్పు యవక్షారములను గాని మొగలిరసమును గాని వెచ్చచేసి ఆముదముతో త్రాగిన వాతగుల్మములు నశించును.

❖ వాతగుల్మముల కుపాయములు. ❖

13. వాతగుల్మే కఫే వృద్ధే వాస్తి శుచ్చుర్ణాది నిష్కృతే, వైత్రేతు రేచనం స్నిగ్ధం రక్తే రక్తస్య మోక్షణం, స్నిగ్ధోష్ణే నోదితే గుల్మే వైత్తికే స్రంసనం హితం. 14. రూక్షోష్ణేన తు సంభూ తే సర్విః ప్రశమనం పరం, కాకోల్యాదిమహాతిక్త వాసాద్యైః పిత్త గుల్మినం. 15. స్నేహనం స్రంసయే త్పశ్చా ద్యోజయే ద్వస్తికర్ష ã, స్నిగ్ధోష్ణజే పిత్తగుల్మే కంపిల్లం మధునా లిహేత్. 16. రేచనాధి రసంవా పి ద్రాక్షాయాః సగుడం పిబేత్, దాహశూలాని లక్షోభ స్వప్ననాశారుచి జ్వరైః. 17. విదహ్యమానం జానీయా ద్గుల్మం త ముపనాహయేత్, పక్షేతు ప్రణవ త్కార్యం వ్యధశోధనరోపణ మ్. 18. స్వయ మూర్ధ్వ మథోవాపి సచే ద్దోషః ప్రపద్యతే, ద్వా దశాహ ముఫక్షేత రక్ష న్మన్యా నుపద్రవాత్. 19. పరంతు శోధనం సర్విః శుద్ధం సమధుతిక్తకమ్, రోహిణీకటుకానింబం మధుకత్తిఫలా త్వచః. 20. కర్షాంశా స్త్రీయమాణా చ కటోలత్రివృతాపజే, ద్విపలం చ మసూరాణాం సాధ్య మప్యగుణేం భసి. 21. ఘృతా చ్చే పం ఘృతసము సప్తిష శ్చ చతుఃపలమ్, పిబే త్సమ్మూర్ఛితం తేన గుల్మః శామ్యతి వైత్తికః. 22. జ్వర స్తృష్ణా చ శూలం చ భ్రామ మూర్ఛారతి స్తథా, దీప్తాగ్నయో మహాకాయాః స్నేహసాత్త్వాశ్చ

యే నరాః. 23. గుల్మి నః సర్పనష్టా శ్చ విసర్వోపమా తాశ్చ యే, జ్యేష్ఠాం మాత్రాం పి బేయు నై పలా న్యజ్ఞో విశేషతః. 24.

వాతగుల్మములకును కఫవృద్ధికిని వాంతులు మార్గములు మున్నగువి హితకరములు. రక్తగుల్మములకు రక్తస్రావము హితకరము. స్నిగ్ధోష్ణజనితమగు దానికి పిత్తజమగు దానికి స్రవణము తమము. కాశోలీమున్నగు గణభృతాపధములతో పిత్తగుల్మగులకు స్నేహవిధి. జేయవలయును. సిమ్మట వస్తివిధిని చేయవలయును. స్నిగ్ధోష్ణజమగు పిత్తగుల్మగులమునకు కంపిల్లమును తేనెతో నేవింపవలయును. రేచనార్ధియగువాడడు ద్రాక్షారసములో బెల్లమును వైచికిని త్రాగవలయును. దాహశూలములు వాతక్షోభము స్వప్ననాశము అరుచి జ్వరము వీటిలో బాధపడువానిని గుల్మగులముగా తెలిసికొని ఉపనాహము జేయవలయును. పక్వమైన ప్రణశోధనాదులను ప్రణసనకువలెనే చికిత్స చేయవలయును. తనంత శది మైనగాని క్రిందగాని పుట్టినయెడల పండ్రెండుగోజాలకఱసు నుపేక్ష చేయవలయును. ఆయినను శోధనము చేయు నేతనిచ్చి నేలవేము నేతని పిమ్మట త్రాగింపవలయును. కటుకగోహిణి నింబము యస్తిమధుకము త్రిఫలములు వీటిని కాలుకాలు పలమును చేనుపొళ్ల తెల్లతెగడ ఒక్కొక్కపలమును మనూరము చెండుపలములను వీటిని ఎనిమిదికెట్ల నీటిలో పక్వముచేసి 4 పలములనేతని కలిపి సిద్ధముచేసి నేయి మాత్రము మిగిలియుండగా దించి దానినిత్రాగినచో జ్వరము దప్పి శూల భ్రమ మూర్ఛాదులు నశించును. దీప్తాగ్నికలవారును మహాకాయులును స్నేహసాత్మ్యమును గుల్మగులమును సర్పదంట్టులును వినర్విగులమును ఎనిమిదిపలముల మానముగల పెద్దమాత్రగానే దీనిని నేవింపవలయును.

—● కఫగుల్మమునకు ఘృతాదులు. 25 —

శ్లో. లంఘనోల్లేఖనే స్వేదే కృతే గ్నా సంప్రధుక్షితే, ఘృతం సక్షారకటుకం పాతవ్యం కఫగుల్మినామ్. 25. మందోగ్ని ర్వేధనామం దా గురు స్తిమితకోష్ఠతా, సోక్లేశాచారుచి ర్యస్య సగుల్తో వమనోప మః. 26. మదాగ్నా వనిలే మూఢే జ్ఞాత్వా సస్నేహ మాశయం, గుడికా శ్చూర్క సర్యూహః ప్రయోజ్యః కఫగుల్మినాం. 27. క్షూరా రిష్టగణ శ్చాపి దాహశోషే విధియతే, పంచమూలీకృతం తోయం పురాణం వాదుణీరసం. 28. కఫగుల్మి పి బే త్కాలే జీర్ణం మాధ్వీక మేవ వా, తిలైరండాతరీబీజ సర్వపైః పఠిలివ్య వా. 29. క్లేష్టగుల్మమ యః పాత్రైః సుఖోష్ఠైః స్వేదయే ద్భిషక్, యమాన చూర్ణితం తక్రం

బిడేన లవణీకృతం. 30. పిబే త్సందీపనం వాతమూత్రవర్షోనులోమ
నమ్, వ్యామిశ్రదోషే వ్యామీశ్రకీ సర్వపచ క్రియాక్రమః. 31.

లంఘనమునం దుల్లేఖనములను స్వేదములను చేయింపవలయును. కఫగుల్మరోగు
లకు యవక్షారకటుకరోపిణులతో నేతని సిద్ధముచేసి త్రాగింపవలయును. మందాన్ని
కలనాడు అల్పబాధకలిగిన తిమ్మిగలగుల్మరోగి కఫగుల్మరోగులకుచేసి మాత్రలనుపొడి
చేసి యుపయోగింపవలయును. జ్వరములు అర్ధగణాపధములును దాహశోషలయందు
వినియోగింపవలయును. పంచమూలపుకషాయసును ప్రాతపడ్యమ్యమునుగాని ప్రాతగిలిన
ద్రాక్షసారాయమునుగాని యుపయోగింపవలయును. నువ్వులు ఆముదపుత్తులు అనాసి
విత్తులు వీటి ననుపపాత్రముతో వేయించి గుల్మముపై స్వేదక్రియను చేయింపవల
యును. బోడసరపువిత్తుల చూర్ణము మజ్జిగ అంటుప్పు వీటిని కలిపి తాగిన అగ్నిదీపక
మగును. వాతమును మూత్రమును విప్లము అలలోమితమును చేయును. మిశ్రదోష
ముల గుల్మములకు మిశ్రమనుగు చికిత్సనే చేయవలయును.

సన్నిపాతగుల్మమునకు చికిత్స. ౩౨

శ్లో. సన్నిపాతోద్భవే గుల్మే త్రిదోషహృషీ విధి స్త్విత్తికీ, వచాబి
డాభయాశుంతీ హింగుకుస్తాగ్ని దీప్యకాః. 32. ద్విత్రివట్టుతురేవాప్త
సప్తపంచాశికాః క్రమాత్, చూర్ణం మద్యాదిభిః పీతం గుల్తానా
హౌదరాపహం. 33. శూలార్యాః శ్వాసకాసస్మం గ్రహణీదీపనం
పరం, యమాసీహింగుసింధూత్థ ఘోరసౌవర్చలూభయాః. 34. సురా
మండేన పాతవ్యా గుల్మశూలనివారణాః.

సన్నిపాతగుల్మమునకు త్రిదోషనాశకమగు విధి నాచరింపవలయును. సస 2 భా
గములు, అంటుప్పు 1 భాగములు, కరక్కాయలు 6 భాగములు, శొంతి నాలుగు
భాగములు ఇంగువ ఒకభాగము కోష్ఠు 8 భాగములు చిత్రమూలము 7 భాగములు
వామ 5 భాగములు ఇవిక్రమముగా చూర్ణముచేసి మద్యముతో తాగిన గుల్మా
దులునశించు. వామము ఇంగువ సైధవలవణము యవక్షారము సౌవర్చలవణము కర
క్కాయలు వీటిని మద్యమండముతో తాగిన గుల్మములు శూలలు నశించును.

హింగాద్విచూర్ణము. ౩౫

శ్లో. హింగు త్రికటుకం పాథాం హపుషా మభయాం శరం.
35. అజమోదాజగంధే చ త్రిన్దిడీకామ్లవేతసౌ, దాడిమం పౌష్కలీం

ధాన్య మజాజీం చిత్రకం వచాం. 36. స్వాక్షాకా లవణే ద్వే చ చవ్యం చైకత్ర చూర్ణయేత్, చూర్ణ మేత త్ప్రియోక్తవ్య మన్నపా నే వ్వనత్యయం. 37. ప్రాగ్భక్త మధవా పేయం మద్వే నోష్ణోదకేన వా, పార్శ్వహృద్వస్తీశూలేషు గుల్తే వాతకపాత్తకే. 38. ఆనాహే మూత్రకృచ్ఛే చ గుదే యోనిరుజాసు చ, గ్రహణ్యుర్షో వికారేషు స్తీష్ణి పాండ్వామయే 2రుచౌ. 39. ఉరోవిబంధే హిక్కాయాం శ్వాసే కాసే గళగ్రహే, భావితం మాతులుంగన్య చూర్ణ మేత ద్రసేన వా. 40. బహుశో గుడికాః కార్యాః కార్షికాః స్యు సతో ధికం.

ఇంగువ శొంఠి మిరి ముసులు పిప్పళ్లు అగరుశొంఠి బోడతరము కరక్కాయలు కచ్చూరము అజామోదము కురంజి వాసు చింతపండు ఆమ్లవేతసము దాన్నిమ్మ పుష్కర మూలము ధనియములు జీలకఱ్ఱ చిత్రమూలము వస యవక్షారముగుగువానిని త్రిలవణములు చవ్యము వీటినికలిపి పొడిచేసి అన్న పానాదులలా నేవించి హితకరము. ప్రాతః కాలపుభోజనమునకు నుండు మద్యముతోను వేడినీళ్లతో దీక్షాగ్రవలయును. పార్శ్వ శూలము హృహృచ్చలము వస్త్రీశూలము వాతికఫగుల్లములు ఆనాహయ మూత్రకృచ్ఛము గుదయోని బాధలు మూలగోగములు స్తీహగోగము పాండుగోగము అరుచి త్రోమ్ముపట్టటు వెక్కిళ్లు శ్వాసము దగ్గు గళగ్రహము వీటినుండు హితకరమగును. లేనిచో ఈ చూర్ణమును మాచీపుత్రికముతో భావన చేసి ఒక్కొక్కతులపుమాత్రముచేసి ధరించిన పేలగును.

◀ ౧౦ హింఘాది ప్రతివోపము. ౧౧ ▶

శ్లో. పూతీకవత్ర గజచిర్బటిచవ్యవహ్ని వ్యోషం చ సంస్తరచిశం లవణోపధానం, దగ్ధాష్విపిచూర్ణ్య దధిమండయుతం ప్రయోజ్యం గుల్తోదరశ్వయథు పాండుగదోద్భవేషు. 41. హింగుపుష్కర మూలాని తుంబురూణి హారీతకీం, శ్యామాం బిడం సైంధవం చ యవక్షారం మహశావధం. 42. యవక్వాశోదకే నైత ధ్వుతభృష్టం తు పాయయేత్. 43. తేనా స్య భిద్యతే గుల్కః సశూలః సపరిగ్రహః,

వచా హారీతకీ హింగుసైంధవరసామ్లువేతనం. 44. యవక్షారం యమా
 నీం చ పిబే దుష్టేన వారిణా, ఏతద్ధి గుల్తనిచయం సహాలం సపరిగ్ర
 హం. 45. భినత్తి సప్తరాత్రేణ వహ్నేద్దీప్తి కరోతి చ, పిష్పలీషిష్పలీ
 మూల చిత్రకాజాజిసైంధవైః. 46. యుక్తా పీతా సురా హన్తి గుల్త
 మాశు సుదుస్తరం, నాదేయీ కుటజార్క శిశ్నుబృహతీ స్నుగ్బిల్వభ
 ల్లాశక, వ్యామ్నీకింశుక పారిభద్రక జటాపామూర్ధనీపాగ్నికం, వాసా ము
 మ్మకపాటలాః సలవణాః దద్ధ్వా జలే పాచితం, హింగాద్వి ప్రతి
 వాపమేతదుదితం గుల్తోదరాజీర్ణిషు. 47. హింగాగ్రగంధాబిడశంక్య
 జాజీ హారీతకీపుష్కరమూలకుష్ఠం, భాగోత్తరం చూర్ణిత మేతదిష్టం
 గుల్తోదరాజీర్ణవిషూచికాసు. 48.

నెమలియడ్డుచెక్క జాజిపత్రి నాగకేసరములు రక్తచందనము చవ్యము చిత్ర
 మూలము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని సైంధవలవణముతోకడిపి పాత్రలోవైచి
 కాల్చిమార్చుముచేసి దధిమండముతో నేవించిన గుల్తములు ఉదరరోగములు వాపు
 పాండురోగము యున్నగునవి నశించును. ఇంగువ పుష్కరమూలము తుంబురులు
 కరక్కాయలు సౌవ్పలాదివణత్రయము శొంఠి వీటిని నేతితోవేయించి యవక సా
 యముతో త్రాగవలయును. వీనశూలములు గుల్తములు నశించును. వన కరక్కాయలు
 ఇంగువ సైంధవలవణము ఆమ్లవేతనము యవక్షారము వామము వీటిని వేడినీళ్లతో త్రాగ
 వలయును. ఇదివిడుదినములలో శూలలను జడసహితములగుగుల్తములను పోంగొట్టి అగ్ని
 ని దీపింపజేయును. పిప్పళ్లు మోడి చిత్రమూలము జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణము వీటిని
 చేర్చిన మృద్యము భయంకరములగు గుల్తరోగములను నశింపజేయును. నీటిప్రబ్బలి
 కోష్ఠ జిల్లేడు మునగ సెద్దములక జెముడుచెక్క మారేడు నల్లజీడివిత్రనములును దేవ
 దారుచెక్కచేళ్లు కడివి చిత్రమూలము వాసపాటలిపుష్పము వీటిలో ఉప్పువేసి తగు
 లఁబెట్టి నీటితో వక్రముచేసి ఇంగువ మున్నగు వానిని ప్రతివాపము చేయవలయు
 ను. గుల్తము ఉదరరోగము అస్థిలవాతరోగము వీటికి హితములు. ఇంగువ 1 భాగ
 ము వన 1 భాగము వెటుప్ప తే భాగములు శొంఠి 4 భాగములు జీలకఱ్ఱ 5 భాగములు
 కరక్కాయలు 6 భాగములు పుష్కరమూలము 7 భాగములు చెంగలవ్వికోష్ఠ 8 భాగ
 ములు వీటిచూర్ణము గుల్తములను ఉదరరోగములను అజీర్ణములను విషూచికలను పో
 నొలును.

◀ ౧౦ కాంకాయనగుటిక. ౧౦ ▶

శ్లో. త్రిఫలా కాంచనక్షీరీ సప్తలా నీలిని వచాః, త్రాయస్తీ హుపుసా తిక్తా త్రివృత్తైంధవవిప్పలీః. 51. పిబే త్సంచూర్ణ్య మూత్రోష్ణ వాచిమాంసరసాదిభిః, సర్వగుల్తాదరస్థీహ కుశార్యః శోధ భేదితః. 52. శతీం పుష్కరమూలం చ దస్తీం చిత్రక మాధకీం, శృంగభేరం వచాం చైవ పలికాని సమాహారేత్. 53. త్రివృతాయాః పలం చైవ కుర్యా త్త్రీణి చ హింగునః, యవక్షారపలే ద్వే చ ద్వేపలే చాప్లువే తసాత్. 54. యమాన్యజాజీమరిచం ధాన్యకం చేతి కార్షికం, ఉపకుం జ్యజమోదాభ్యాం తథాచాప్టమికా మపి. 55. మాతులుంగరసేనైవ గుటికాః కారయే ద్భిషక్, తాసా మేకాం పిబే ద్వే చ త్రిశో వాపి సుఖాంబునా. 56. అష్టైశ్చ మద్యైర్యుష్టై శ్చ శ్చుతేన పయసా ధవా, ఏషా కాంకయనే నోక్తా గుడికా గుల్తనాశిని. 57. అర్శోహృద్రోగశమనీ క్రిమీణాం చ వినాశిని, గోమూత్రయుక్తా శమయే త్కఫగుల్తం చిరోత్థితమ్. 58. క్షీరేణ పిత్తగుల్తం చ మద్యై రష్టై శ్చ వాతికమ్, త్రిఫలారసమూత్రైశ్చ నియచ్ఛే త్సాన్ని పాతికమ్. 59. రక్తగుల్తే చ నారీణా ముష్టీక్షీరేణ పాయయేత్.

త్రిఫలములు జెముడు సాంబ్రాణిచెట్టు సప్తల నీలి వన కలుక్రాసుగ బోడతరము కటుకగోహిణి తెల్లతెగడ సైంధవలవణము పిప్పళ్లు వీటిని చూర్ణముచేసి ఆవుమాత్రమును వేడినీళ్లను మాంసరసమును కలిపి త్రాగిన సమస్తములగు గుల్తములు స్థిహలు కుష్మలు వాపులు మూలరోగములు నశించును. కచ్చారము పుష్కరమూలము దంతి చిత్రమూలము ఉధకి (తొవరిమన్ను) కందులు శొంఠి వన కీటిని ఒక్కొక్క పలమును తెల్లతెగడ 1 పలము ఇంగువ 3 పలములు యవక్షారము 2 పలములు ఆప్లువేతము 2 పలములు వామము ఆజమోదము అర్ధపలము చోప్పనను తీసికొని వీటిని చూర్ణము చేసి మాత్రలను మాచిప్త త్రిరసముతో కట్టవలయును. ఈమాత్రలలోఒకటిగాని రెండిటినిగాని నేవించుచున్న మూలరోగము హృద్రోగము క్రిమిరోగములు వీటినిపోగొట్టును. గోమూత్రముతో నేవించిన ప్యాత్రగిలిన గుల్తములవైనను పోగొట్టును. పిత్తగుల్తములకు

పాలతోను వాతగుల్మములకు మద్యమునున్నగు పులుపుపదార్థములతోను నేవింపవలయును. త్రిఫలములరసమును గోమూత్రముతో నేవించినచో సన్నిపాతగుల్మములు నశించును. శ్రీలు రక్తగుల్మములయందు శైముడుపాలతో దీనిని నేవింపవలయును.

౨౦ హపుషాద్యఘృతము. ౨౦

శ్లో. హపుషా వ్యోష పృథ్వీకా చవ్యచిత్రక సైంధవైః, సా జాజీ పిప్పలీమూలీ దీప్యకై ర్విపచే ధృతమ్. 60. సకోలమూలకరసం సక్షీరం దధిదాడిమం, తత్పరం వాతగుల్మఘ్నం శూలానాహవిబంధ నుత్. 61. యోన్యర్శోగ్రహణీదోష శ్వాసకాసాఽరుచిద్వరమ్, పార్శ్వ హృద్వస్తిశూలం చ ఘృత మేత ద్వ్యసోహతి. 62.

బోడతరసు త్రిఫలములు చవ్యము చిత్రమూలము సైంధవలవణము జీలకఱ్ఱ మోడి అజమోదము వీటితో నేతనిపక్వముచేసి రేగుముల్లంగులరసమును పాలు పెఱుగు మండము దానిప్పు వీటిని కలిపి పక్వముచేసి ఘృతమునుచేసి నేవించిన వాతగుల్మములు శూలలు ఆనాహములు విబంధములు యోనిరోగములు మూలరోగములు శ్వాస దగ్గు ఆరచి జ్వరము పార్శ్వశూలము హృచ్చూలము వస్త్రీశూలము కీటిని పోగొట్టును.

౨౧ పంచపలకఘృతము. ౨౧

శ్లో. పిప్పల్యాః పిచురథాగ్ధో దాడిమా ద్విపలం పలమ్, ధాన్యాతో పంచఘృతా చ్ఛ్చంత్యాః కర్షః క్షీరం చతుర్గుణమ్. 63. సిద్ధమేతైః ఘృతం సద్యో వాతగుల్మ చికిత్సితీ, యోనిశూలం శిరః శూల మర్కాంసి విషమజ్వరాన్. 64.

పిప్పళ్లు అర్ధతులము దానిప్పు 2 పలములు ధనియములు ఒకపలము నెయ్యి 5 పలములు శొంఠి కాలువలసు వీటికి నాలుగురెట్లు పాలు కలిపి నేతని సిద్ధము చేసి నేవించిన వాతగుల్మములు యోనిశూలలు శిరశ్శూలలు మూలరోగములు విషమజ్వరములు నశించును.

౨౨ త్ర్యుషణాదిఘృతము. ౨౨

శ్లో. త్ర్యుషణాత్రిఫలాం ధాన్య విడంగం చవ్యచిత్రకైః, కల్మీ కృతైః ఘృతం సిద్ధం సక్షీరం వాతగుల్మనుత్. 65.

త్రికటుకములు త్రిఫలములు వాయువిడంగములు చవ్యము చిత్రమూలము వీటి ని కల్మముచేసి పాలుపోసి దీనియందు నేతని సిద్ధముచేసి నేవించిన వాతగుల్మములు నశించును.

◀◀ త్రాయమాణఘృతము. ▶▶

శ్లో. జలే దశగుణే సాధ్యం త్రాయమాణా చతుఃపలమ్,
 పంచభాగస్థితం పూతం కల్లై స్సయోజ్య కార్షికైః. 66. రోహిణీ
 కటుకా ముస్త త్రాయమాణా దురాలభాః, కల్లై స్త్వామలకీపీరా
 జీవస్తీ చందనోత్పలైః. 67. రసస్యామలికీనాం చ క్షీరస్య చ ఘృతస్య
 చ, పలాని పృథ గష్టాష్టే దత్వా సమ్య గ్వివాచయేత్. 68. పిత్త
 గుల్మం రక్తగుల్మం విసర్పం పైత్తికం జ్వరమ్, హృద్రోగం కామలాం
 కుష్ఠం హన్యా దేతత్ ఘృతోత్తమమ్. 69. పలోల్లేఖాగతే మానే న
 ద్వైగుణ్య మిహేష్యతే, చత్వారింశత్పలం తేన తోయం దశగుణం
 భవేత్. 70.

పది రెట్లనీటిలో 4 పలముల కలు కానుగను నిద్దముచేసి అయిదవపాలునీరు మిగు
 లుగలయప్పుడు వడియకట్టి 2 క్కొక్కనులను కరక్కాయ కటుక సోహిణి తుంగము
 నైలు కలుకానుగ యవాస క్షీరకాణోలి జీవంతి చందనము తెల్లకల్వ వీటికల్లమును
 ఉసిరికరసమును నేతని పాలను రిపలములచొ॥ పోసిచక్క గాపక్కముచేసి నేవించినపిత్త
 వాతగుల్మములును విసర్పి పిత్తజ్వరము హృద్రోగము కామల పుష్ప ఇయ్యవి నశించును.
 ఈవిధిలో పలముపలముని రెండు రెట్లుగా చేకొనరాదు. కావున 44 పలముల నీరు పది
 రెట్లుగా నగును.

◀◀ ద్రాక్షాఘృతము. ▶▶

శ్లో. ద్రాక్షా మధుక ఖర్జూరం విదారీం సశ తావరీమ్, పరూష
 కాణి త్రిఫలాం సాధయే త్పలసమ్మితామ్. 71. జల్మాధకే పాదశేషే
 రస మామలకస్య చ, ఘృత మిక్షుర సంక్షీర మభయాకల్కసాధితమ్.
 72. సాధయే త్తు ఘృతం సిద్ధం శర్కరాక్షాద్రపాదికం, యోజయే
 త్పిత్తగుల్మన్నుం సర్వపిత్తవికారనుత్. 73. సాహచర్యా దిహ పృథ
 గ్ఫులతాదేః క్వాథతుల్యతా.

ద్రాక్ష యష్టిమధుకము ఖర్జూరము విదారీకంద పిల్లకీచర చేదుపొళ్ళ త్రిఫలము
 లు వీటిని ఒక్కొక్కపలము చొ॥ సాధింపవలయును. పిమ్మట నొక యాధకపు నీటిలో
 పైచి చండి నాలుగవపాలు మిగిలిపప్పుడు ఉసిరికరసము నెయ్యి చెఱుపాలు నాలుగ
 వపాలు కరక్కాయకసాయము వీటిని కలిపి ఘృతమును నిద్దము చేసి కండచక్కెరను

తేనెను కలిపి నేవించిన పిత్తగుల్మములు పిత్తవికారములు నశించును. ఈవిధిలో సాహాచర్యమును బట్టినేయ మొదలగు వానికి క్వాథతౌల్యము గ్రహింపదగును.

—౧౧ ధాత్రీపట్టలకఘృతము. ౧౧—

శ్లో. ధాత్రీఫలానాం స్వరసే వడంగం పాచయే ద్ఘృతం. 74.
శర్కర్రాసైంధవోపేతం తదితం సర్వగుల్మినామ్.

ఉసిరికరసములో వడంగఘృతమును పక్వముచేసి కండచక్కెర సైంధవలవణమును కలిపి త్రాగిన గుల్మరోగములు నశించును.

—౧౨ భార్గీపట్టలకఘృతము. ౧౨—

శ్లో. పడ్భిః పలై ర్నగధజా ఫలమూల చవ్య విశౌష్ఠ్యవధజ్వలన
యావజ కల్మషక్వమ్, ప్రస్థం ఘృతస్య దశమూల్యురుబూక భార్గీ క్వాథే
వ్యథో పయసి దధ్ని చ వట్పలాఖ్యమ్. 75. గుల్కాదరారుచి భగం
దర వహ్నిసాద కాసజ్వర క్షయశిరోగ్రహణీ వికారాన్, సద్యః శమం
నయతి యే చ కఫానిలోతాన్ భార్గ్యాల్యుపట్టల మిదం ప్రవదన్తి
తత్ జ్ఞాః. 76.

పిష్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి యవక్షారము వీటినిపలముచొ||
తీసికొని కల్మషుచేసి నెయ్యి 16 పలములు దశమూలములు ఆముదము భారంగి వీటి
ని కషాయములో పాలలో పెరుగులో కలిపి సిద్ధముచేసి నేవించిన గుల్మము ఉదరరో
గము అరుచి భగంధరము మందాగ్ని కామజ్వరము క్షయ శిరోరోగము మూలరోగము
మిక్కిలి త్వరగా నశించును.

—౧౩ క్షీరపట్టలకఘృతము. ౧౩—

శ్లో. పిష్పలీ పిష్పలీమూల చవ్యచిత్రక నాగరైః, పలికైః సయ
వక్షారైస్సర్పిఃప్రస్థం విపాచయేత్. 77. క్షీరప్రస్థిన తత్సర్పి ర్నాన్తి
గుల్మంకఫాత్కమ్, గ్రహణీ పాండురోగఘ్నం స్తీహా కాస జ్వరాప
హమ్. 78.

పిష్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి యవక్షారము వీటిని ఒక్కొక్క
పలము చొ|| ను 1౬ పలముల నెయ్యి చేర్చి 16 పలముల పాలలో పక్వముచేసి సిద్ధము
చేసి నేవించిన కఫగుల్మములు గ్రహణిరోగములు పాండురోగము స్తీహా కాసజ్వరము
లు నశించును.

— ౭౭ భల్లాతకఘృతము. ౭౭ —

శ్లో. భల్లాతకానాం ద్విపలం పంచమూలం పలోన్ని తిమ్, సా
 ధ్యం విదారీగంధాఘృ మాషోత్తసలిలాఘ కే 79. వాదావశేషే పూతే
 చ పిప్పలీం నాగరం వచామ్, విడుంగం సైంధవం హింగు యూవశూకం
 బిడం శతీమ్. 80. చిత్రకం మధుకం రాస్నాం పిష్ట్యా కర్ణసమాన్భిష
 క్, ప్రస్థం చ పయసో దత్వా స్ఫుతప్రస్థా విపాచయేత్. 81. ఏత
 ద్భల్లాతకం నామ కఫగుల్మహరం పరమ్, స్త్రీహాపాఙ్డామయశ్వాస
 గ్రహణీకాసగుల్మనుత్. 82.

నల్లజీడివెత్తులు 2 పలములు, లఘుపంచమూలములు విదారికంద చందనము వీటి
 నొకటికొకటి పునీటిలో వైచికాచి నాల్గవపాలుమిగిలియున్నప్పుడు వడిముకట్టిదానియందు
 శొంఠి వస వాయువిడంగములు సైంధవలవణము ఇగువ యవక్షారము కచ్చూరము చి
 త్రమూలము మధుకము రాస్న వీటిని కాలుకాలు పలము చొప్పున తీసి నూరి కలిపి 16
 పలముల పాలుపోసి 16 పలముల నేయినిండు పక్వముచేసి నేవించిన కఫగుల్మములు
 స్త్రీహాపాండు శ్వాసరోగములు గ్రహణులు దగ్గులు గుల్మములు నశించును.

— ౭౮ రసోనాదిఘృతము. ౭౮ —

శ్లో. రసోనస్సరసే సర్పిః పంచమూల రసాన్వితం, సురారనాల
 దధ్యమ్ల మూలకస్వరసై స్సహ. 83. వ్యోషా దాడిమవృక్షామ్ల య
 మాసీ చవ్యసైంధవైః, హింగ్వమ్ల వేతసాజాజీ దీస్యకై శ్చ పలాన్వితైః.
 84. సిద్ధం గుల్మగ్రహణ్యర్భః శ్వాసోన్మాద క్షయజ్వరాన్, కాసాప
 స్థార మందాగ్ని స్త్రీహాశూలాలానిలాన్ జయేత్. 85.

ఉల్లిరసమును పంచమూలములరసమును మధ్యము గంజి పెణుగు ముల్లంగి రస
 ము సగరసము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు దానిమ్మ బెరడు మాచికాయ ఓమము చ
 వ్యము సైంధవలవణము ఇగువ తమ్ల వేతసము జీలకఱ్ఱ కొడిసెపాలవెత్తులు ఇవి పలము
 చొప్పున కలిపి ఘృతమును సిద్ధముచేసి నేవించిన గుల్మము గ్రహణులు మూలరోగము
 లు శ్వాస పిచ్చి క్షయ జ్వరము దగ్గు మందాగ్ని స్త్రీహా శూలలు వాతరోగములు మృగీ
 రోగములు మొదలగునవన్నియు నశించును.

— ౭౯ దంతిహారీగుడములు. ౭౯ —

శ్లో. జులద్రోణే విపక్తవ్యా వింశతిః పంచ చాభయాః, దన్త్యా
 పలాని తావన్తి చిత్రకస్య తథైవచ. 85. తేనాప్తభాగ శేషేణ పచే

ద్వస్తీనమం గుడం, తా శ్చాభయా శ్రీవృచ్చూర్ణా తైలా చ్చాపి
 చతుఃపలం. 87. పల మేకం కణాశుంఠోః సిద్ధే లేహా చ శీతలే,
 ఊద్రం తైలనమం దద్యా చ్చతుర్జాతపలు తథా. 88. తతో లేహా
 పలం లీడ్వా జగ్ధ్వా చైకాం హఠీకీం, సుఖం విచిచ్యతే స్నిగ్ధో దోష
 ప్రస్థ మనామయః. 89. స్తీహాశ్వయధు గుల్ఫార్షో హృత్పాండు గ్రహణీ
 గదాః, శామ్య స్త్యుష్కే శవిషమజ్వగకృష్ణా న్యరో చకాః. 90.

25 కరక్కాయలను ద్రోణపునీటిలో పక్వముచేసి దంతి చిత్రమాలము
 వీటిని 25 పలములచొవైచి పాకముచేసి 25 పలముల బెల్లమునందుచేర్చి పక్వముచేసి
 తెల్లతెగడ చూర్ణము 3 పలములును త్రైము 3 పలములు విప్పళ్లు శొంతి పలముచొ
 వైచి లేహమును చేసి చల్లపడిన పిప్పుట 4 పలముల లే నెవ గభ్రపట్ట జాపత్రి ఏల
 కులు నాగకేసరములు వీటియ్యమును 1 పలముకలిపి ఒకపలముకేహమునుచొ నేవంప
 వలయును. పిప్పుట ఒకకరక్కాయల తినిన సుఖముగా విరేచనము కలుగును. అనేక
 దోషములుపశమిల్లును. స్తీహా వాపు గుల్ఫగోగము హృద్రోగము పాండురోగము గ్ర
 హణీరోగము ధాని విషమజ్వరము కుష్ఠము అగోచకము ఇవియన్నియును శాంతించును.

❀❀ పృశ్చీరార్యరిష్టము. ❀❀

శ్లో. వృశ్చీర మురుబూకం చ వర్షాహ్వం బృహతీద్వయం,
 చిత్రకంచ జలద్రోణే వచే త్పాదావశేషితం. 91. మాగధీ చిత్రక
 ఊద్ర లిప్తకుంభే నిధాపయేత్, మధునః ప్రస్థ మావాప్య పథ్యా
 చూర్ణార్థసంయుతం. 92. వ్యుఘోషితం దళాహం చ జీర్ణభుక్తః పిబే న్న
 రః, అరిష్టోయం జయే ద్దుల్ల మవిపాకం సుదుస్తరమ్. 93.

తెల్లగలికేరు ఆముదపుచెక్క గలికేరు వాకుడు చిత్రమూలము వీటిని ఒకదో
 ణమునీటిలో పాకముచేసి నాలవపాలునీరు మిగిలియున్నప్పుడువిప్పళ్లు చిత్రమాలము
 లేనె వీటితోఘాసిన కలశములో దానిని పోసియుంచి 16 పలముల కరక్కాయపాడి
 కలిపి పదిరోజులుంచి జీర్ణించెడియన్నముగలవాడు నేవంపవలయును. ఇయ్యది పక్వము
 కాని గుల్మములనైనను జయించును.

❀❀ రక్తగుల్ఫాపాయములు. ❀❀

శ్లో. రాధిరస్య తు గుల్మస్య గ్భకాలవ్యతిక్రమే, స్నిగ్ధస్విన్న
 శరీరాయై దద్యాత్ స్నిగ్ధం విరేచనమ్. 94. శతాహ్వోచిచిల్వత్వ